

അദ്ധ്യായം - 1

പ്രണാമങ്ങൾ - ഗ്രാതന്ത്ര പൊടികലും അതിന്റെ താതികമായ പ്രാധാന്യവും.

പ്രാചീനവും ആദരണിയവുമായ കീഴ്വഴക്കമനുസരിച്ച് സകല ദേവതാർക്കളും പ്രണാമം അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഹോമദ പാത സായി സച്ചരിതം എഴുതുവാൻ തുടങ്ങുന്നത്.

1. ആദ്യമായി വിശ്വനവിനാശകനായ ശ്രീ ഗണപതി യോക്ക യാത്രാരു തടസ്സവുമില്ലാതെ സായി സച്ചരിതം പൂർത്തി യാക്കി തരുവാനും ബാബു തന്നെ ശ്രീ ഗണേശരനാണെന്ന വിശ്വാസത്തോടെ ഈ പുസ്തകം ഒരു വിജയമാക്കി തരുവാനും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

2. പിന്നീട് വാഗ്ദാനവത്തായ ശ്രീ സരസ്വതി ദേവിയോക്ക് ഈ പുസ്ത്രചരിതം എഴുതുവാനുള്ള പ്രചോദനം തരുവാനായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ബാബു തന്നെ ദേവിയാണെന്നും ബാബുയുടെ ജീവചരിത്രം ബാബു തന്നെ ഈ ശ്രദ്ധത്തിലൂടെ വിവരിക്കുക

യാണെന്നും പറയുന്നു.

3. പിന്നീട് സൃഷ്ടി, സമിതി, സംഹാര ദേവതകളായ ബൈഹാ, വിഷ്ണു, മഹേശ്വരരമാരെ സ്തുതിക്കുകയും ബാബ തനെ ഈ ദേവൻമാർക്ക് താദാതമികതമുള്ള സങ്ഗതുവാണെന്നും സംസാര സാഗരം കടക്കുവാൻ ബാബ സഹായിക്കും എന്നും പറയുന്നു.

4. പിന്നീട് പരശുരാമനാൽ വീണ്ടുക്കപ്പെട്ടതായ കൊക്കൻ ദേഹത്തുള്ള ആദിപുരുഷൻ എന്ന വിശ്വസിച്ചു വരുന്ന ദേവനായ ആദിനാരാധാരണനെന്നും നമിക്കുന്നു.

5. അതിനുശേഷം ഹോമദശിശ്രീ ശ്രാത്രനാമനായ ഭരവാജ മുനിയെന്നും മറ്റു ഔഷികളായ യാജത്വല്ലക്കുൻ, ഭൂഗു, പരാശരൻ, നാരദൻ, വേദവ്യാസൻ, സനകൻ, സനന്ദൻ, സനതകു മാർ, ശുകൻ, ശമനകൻ, വിശ്വാമിത്രൻ, വസിഷ്ഠൻ, വാല്മീകി, വാമദേവൻ, ജൈമിനി, വൈശ്വനായൻ, നവയോഗിന്ദ്രൻ മുതലായവരേയും ആധുനിക ഔഷികളായ നിവൃത്തി, അഞ്ചാനദേവൻ, സോപൻ മുക്താബായ്യ്, ജനാർദ്ദനൻ, ഏകനാമ്യ, നാമദേവൻ, തുകാരാം, കാൺ, നരഹതി മുതലായവരേയും നമസ്കരിക്കുന്നു.

6. അനന്തരം പിതാമഹനായ സദാശിവനെന്നും, പിതാവായ രജുനാമനെന്നും തന്റെ ചെറുപ്രായത്തിൽ തനെ മരിച്ചുപോയ അമ്മയെന്നും പിന്നീട് വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന പിതൃസ ഹോദരിയെന്നും, തനെ വളരെ സ്നേഹിച്ച ജേയശ്വർനെന്നും നമസ്കരിക്കുന്നു.

7. തദനന്തരം അത്യന്തം ഭക്തിയോടും ശ്രദ്ധയോടും കൂടി ഈ ശ്രദ്ധം വായിക്കാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് വായനക്കാരേയും നമസ്കരിക്കുന്നു.

8. அவசானமாயி தத்தாதேய அவதாரவு, பைமு
ஸத்யம் ஜஶன் மிமீ ஏனு மனஸ்திலாக்கிதன ஸமர்தம் ஸஂஶ
ரு ஶ்ரீ ஸாதினாமினேயு நெவெசெதன்யமுத்து ஏல்லா ஜிவ
ஜாலனைதெயு நமஸ்கரிக்குன்னு

பராஶரன், வழாஸன், ஶாநிலுர் முதலாயவர் விவரிசு
கெதிமாற்றுணைதெ சூருக்கிப்பின்த் ஶரநகர்த்தாவ் தாஷ
காளிசு கம பரியுனு.

1910 நூலேஷன் ஒரு ஸுப்ரெந்தத்தில் ஸாதிவொவையுடை
தமிழ்நாட்டினுவேள்ளி என்ன ஷிர்தியிலெ மஸ்ஜிதில் சென்னு.
அவிடெ என்ன களெக்காரு அதனுதாவஹமாயிருன்னு. ஸாதி
வொபு வாயு முவவு கஷூகி ஶரோதன் பொடிக்குவொன் தழு
நெடுக்குக்கரையிருன்னு. வொபு நிலத்தை பாக்க விரிசு அதிர
நேலெலாரு திரிக்கல்ல் வெப்ப குரிசு ஶரோதன் ஒரு முருத்திலெ
டுத்த காம்பியுடை கறு சூருடுக்கியரி திரிக்கல்லிரெ குரிபி பிடிசு
திரிசுகொள்க குரிசு ஶரோதன் திரிக்கல்லிலிட் பொடிக்குவொன்
துடன்னி. என்ன ஹதுகள்க் ‘ஹ திக்ஷாங்கேஹியாய, யாதொரு
யநவுமில்லாத, யாதொன்னு ஸுக்ஷிசுவெவத்காத வொபுக்க
ஶரோதனு பொடிக்கேள்க காருமென்தான்? ஏனாலோசிசு.
அவிடெ குடியுருந மரு பலரு அனுபவினையாலோசிசுருன்னு
வெகிலு வொபுயோட்டினெப்புரி பொடிக்கார்க்கு யெரு
முளையில் அல்ப ஸமயத்தினுத்தில், வொபு ஶரோதனு பொடி
க்குன்னு. ஏன வர்த்தமான ஶராம முடுவன் பரிணதியுக்கயு
ஸ்த்ரீ - புருஷ நேநமென்று ஆவொலவும் ஜனஞ்சில் ஹ
காஷ்ச காளானவிடெ தடிசுகுடுக்கயு செய்து. அதில்
யெருஶாலினிக்கலை நாலு ஸ்த்ரீக்கஶ முனோடு கயரிவன்
வொபுயை பிடிசுமாரி திரிக்கல்லிரெ குரிபிடிசு. வொபுயை
லீலக்கெழப்புரி பாடிக்கொள்க பொடிக்கான் துடன்னி. துடக்கத்தில்

வாபக்க வேஷ்யும் வனுவெக்கிலும் பிரஸ்துத ஸ்த்ரீகளுடை
கெதியும் ஸ்நேஹவும் கள்க் காபு ஸ்தாஷ்டாயி பூஷிரி
காங் தூங்கி. அது ஸ்த்ரீகளுடையென பொடிச்சுகொள்ளிரிக்கை,
வாபக்க வீடோ யாமோ ஹஸ்தாயும், குட்டிக்கலையோ மரோ
நோக்கானிலையும், டிக்ஷதெட்டுத் ஜீவிக்கலையென்னும் மடும்
அவர் சிறிச்சு. ஹா ஶோதனூபொடி வாபக்க பபுாதிதியோ
ரொடியோ உள்ளக்காாவஶுமில்லை. ஹதெயிகங் மாவுகொள்க
ஏது செறுாாள்? ஒரு பகேச தயாலுவாய வாபு ஹா மாவு
நமுக்க தருமாயிரிக்காங். ஏநாலோசிச்சும் பாட்டு தூட்டுக்க் காடி
கெலாள்ளும் அவர் முடுவங் ஶோதனூபொடி காலாயி வீதிச்சு ஓரோருத்தர
ாரோ வீதமெடுத்த ஸ்தலங் விடாங் தூட்டுக்கயும் செய்து.
அதூவரை ஶாந்தாயி நோக்கிக்கொள்ளிருந் வாபக்க வேஷ்யும்
வருகயும் ஸ்த்ரீகளோக் ‘நினைக்க டொன்டுளோ? நினைத்து
பிதாவிரை ஸ்ததாளோ கொஞ்சதயக்கிழுந்த. எந்த நினை
ஜோக் வல்ல ஶோதனூபோடக்காங்? அதுது! ஒரு காரும் செறும் ஹா ஶோத
நூபொடியெடுத்த ஶாமாதிரித்தியில் கொள்ளுபோயி வித
ரிக்கொஞ்சுவிள்’ ஏந்து நிருப்பிக்கிழுகயும் செய்து. ஸ்த்ரீக்கில்
ஹதுகேக்க விச்வாசிக்குலாவுகயும் தமிழில் பிரிபிரித்துகொள்க
வாபயுடை கல்பனக்கென்னுஸரிச்சு ஶாமாதிரித்தியில் கொள்ளு
போயி விதருகயும் செய்து.

ஹதுக்க ஏந்தாள் வாபு செய்தது? ஏன்
எந்த ஷிருதிக்காரோக் அனேப்பிச்சு. அபோஸ் அவர் ஶாம
த்தில் கோஞ்ச படர்னூ பிடிக்குன்னுள்ளென்னும் அத் தியந்தி
காந்து வாபயுடை பிரதிவியி ஹப்பகாரமானென்னும் பர
என்று. வாபு பொடிச்சுத் ஶோதனூபு மனிக்குல்லை, கோஞ்சதெத்த

என்றால். அதான் ஸ்ராமதிர்த்திக்கு பூரம் கொள்ளபோயிக்கூடியும் நிர்வேஶிப்பது. அன்றுமுதல் ஸ்ராமதிதில் கோட்டு ரூமிக்கூக்கியும் ஜனங்கள் ஸ்ராமத்தைவூக்கியும் செய்து. என்னி திரின்த ஸ்ராமத்தைகிலும் ஏற்ற ஜிஜ்தாஸ் வர்த்தி கூக்கியான் செய்தத். என்ன ஹப்ராகாரம் அலோசிப்பு. கோட்டு ரயும் ஸ்ராமத்தைவும் தமிழென்தான் வருமா? ஹதைரு அவர்ணாக்கியமாய் ஸஂவெமான் ஹதினெப்பட்டி ஏற்கென்கிலுமெழு தனம். வொவயுடை லீலயோர்த்த மங்கா ஸ்ராமத்தைக்குந். ஹப்ராரம் அலோசிப்புகொள்க என்ன அந்தவானாயி. அப்பிரபோரம் கொள்க ஏழுத்துந்தான் ஹத ‘ஸ்ராமதம்’.

അങ്ങെന ബാബയുടെ അനുഗ്രഹാശിസ്യുകളെക്കാണ്
ഈ പുസ്തകം വിജയപ്രദമായെന്നു നമുക്കരിയാം.

ശോതവ്യ പൊടിക്കുന്നതിന്റെ താരിക പ്രാധാന്യം

ഷിർദ്ദിക്കാർ ഗോതമ്പുപൊടിക്കുന്നതിനു കൊടുത്ത
അർത്ഥത്തിന് പുറമെ അതിനു താതികമായ ഒരു പ്രാധാന്യ
വും കൂടിയുണ്ട്. സാധിബാബ ഷിർദ്ദിയിൽ ഒ കൊല്ലത്തേരാളം
താമസിച്ച കാലമത്രയും ഒരുവിധം എല്ലാ ദിവസങ്ങളിലും തിരി
ക്കല്ലുകൊണ്ട് പൊടിക്കുക പതിവായിരുന്നു. അത് ഗോതമ്പു
മാത്രമായിരുന്നില്ല. ഭക്തമാരുടെ പാപഭാരങ്ങളും, മാനസികവും,
ശാരീരികവുമായ കഷ്ടക്കളുമെങ്കെയായിരുന്നു പൊടിച്ചിരു
ന്നത്. തിരിക്കല്ലിൻ്റെ രൈറു കല്ലുകൾ ശക്തിയും, കർമ്മവുമാണ്.
കർമ്മം താഴെയും ശക്തി മുകളിലും. ബാബ പിടിച്ചു തിരിച്ചി
രുന്ന കൂറിയാണ് അതാനും. അതാനവും ബഹുജനതാനവും
വളർത്തിയെടുക്കാൻ, വിട്ടുപോവാത്ത മട്ടിലുള്ള വികാരങ്ങളെയും
ആഗ്രഹങ്ങളെയും പാപങ്ങൾ എയും സത്യരജഃ തമേ

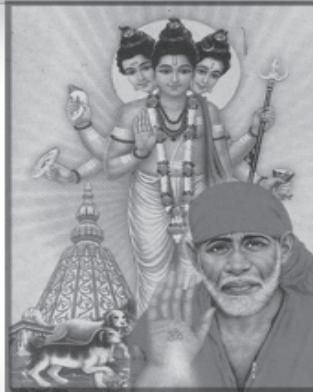

குள்ளன்றேயும் அவகாரதெடியும் பொடிச்சு பொடிச்சு கண
எதான் மாடுமை ஸாஸ்யமாவு ஏற்றத் ஸ்வாபயுடெ உரசு அலி
ப்ராயமாயிருந்து.

இந்த கவிரிரீ மரூரு கம ஓர்மிழிக்குநூ. ஒரு ஸ்தீ
ஸ்ரோதங்கு பொடிக்குநூடை களைப்போல் கவிர் ஸரு னிபதிர
எஞ்ஜனோக் பரின்து- “எதான் கருயுநைத் லாகிக்குதிதை எதான்
இலு திரிக்கல்லித் யாந்து பொடிக்குநூடைபோலை அரய்க்கப்பூ
டுந வேநகைங்காளான்” னிபதிரத்ஜங்கி பரின்து ‘ஓயப்பு
நேங், இலு திரிக்கல்லிரீ பிடியாகுந அதாநதை எதான்
செழுநூடைபோலை முருக்கி பிடிச்சோலு. ஏனிட்கு ஆரையாநூம்
போவேங் அதிரீ மஹுதெத நோக்கி திரிச்சோலு. நினை
தீர்ச்சுயாயும் ரக்ஷப்படுத்தும்.”

ஸ்ரீஸாதியை நமிக்குவிள் லோகஶாநி ஭விக்கெடு.

അഭ്യാസം - 2

ഈ പുസ്തകം എഴുതുന്നതിനുള്ള ഉദ്ദേശം - ഈ ഉദ്യമത്തിനുള്ള അപര്യവ്വത്തയും ബൈരുവ്വും - ചുടുപിടിച്ച് വാഗ്മാദം - ഹോമങ്ങൾ എന്ന വേദാന്തപരവും സുപ്രധാനവുമായ നാമകരണം - ഒരു ഗൃഹവിരുദ്ധ ആവശ്യകത - കഴിത്തെ അഭ്യാസത്തിൽ ശ്രദ്ധകാരൻ മറാത്തിയിൽ എഴുതിയ മുലഗ്രന്ഥത്തിൽ ഈ പുസ്തകം എഴുതുവാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങളെയും ഈ വായിക്കാൻ അർഹതപ്പട്ടവരെപ്പറ്റിയും മറ്റും പ്രസ്താവിക്കാമെന്ന് പറഞ്ഞത്തിനെ ഈ അഭ്യാസത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ പുസ്തകം എഴുതുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം

ഒന്നാമഭ്യാസത്തിൽ സായിബാബ ശ്രീതന്മുഹോദ്ധി ശ്രാമാതിർത്തിക്ക് പുറത്ത് വിതരി, കോളറ നിയന്ത്രിച്ച് അതിശയലീലയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. പിന്നീട് അനവധി അതിശയലീലകളെപ്പറ്റി കേൾക്കാൻ ഇടവന എനിക്കുണ്ടായ ആനന്ദധാരംജുകിയതാണ് ഈ കാവ്യം. സായിബാബയുടെ അതിശയലീലകൾ വിവരിക്കുന്ന ഒരു ശ്രദ്ധാം ഭക്തനാർക്ക് ആനന്ദകരവും ഉപ

ஒஶக்ரவும் அதிரிக்குமெனும் அதவருடை பாபனைகளை ஹலாத்ம செய்யுமெனும் உபேஷித்தான் ஸாயிவொபயுடை ஜீவி ததைப்பூரியும் உபதேஶனைதைப்பூரியும் எான் பிதிபாதிக்குந த. ஏது ஜீஹியுடை ஜீவிதம் விவாதப்பதவும் ஸாயாரளக்காரங்கு மந்னிலாக்கான் ப்ரயாஸமுத்துமான். அதற் நமுக்கு ஸதழத்தி எழ்யும் மாஹாதமுத்திரையும் வசி காளிச்சு தருங்கு.

இலா உடுமத்தினுத்த அபரூபத்ததயும் செயரூபம்

ஹேமத்பானிக் லித்ததரத்திலிழுத்த ஏரு புஸ்தகமெழுதான் பாரிய ஏராஜ்ஜி எான் ஏரு ஏரு யாரள உள்ளதிருங்கு. அபேஹா பாரித்து-ஏரைஞ் ஏரிற்கு ஏருவும் அடுத்த ஸுப்புத்திரைஞ் ஜீவிததைப்போலும் ஏரிக்கரிதில். ஏரைஞ் ஸுநம் மந்னிகென போலும் ஏரிக்கரிதில். ஏரினிக்கை ஏரு ஜீஹியுடை ஜீவித ததைப்பூரி ஏஷுதாங்கும் வேதங்கள்போலும் கஷியாத்த அவ தார மாஹாதமுத்தைப்பூரி விவரிக்காங்கும் ஏரிக்கு ஏரைகென கஷி யும்? மரோரு ஜீஹியை அரியுங்கவன் தந்தான் ஏரு ஜீஹியுடை ஜீவிததைப்பூரி எான் ஏரைகென விவரிக்கும்? ஏரு ஜீஹியுடை ஜீவிததைப்பூரி விவரிக்குக் கூரியும் ஶமக்ரமான். அதற் ஏஷு கட லிலை வெஞ்சல் அங்குக்கூந்தினும் அத்தாஶம் தூளிகொள்க் முடு ந்தினும் ஸமமான். இத் ஏரைன் அஶ்ரக்காரைகொள்கு பறிஹ ஸிப்பிக்கலையிதிக்குமெனு எான் மந்னிலாக்கிதிட்டுள்ளத். இந் காரளத்தால் ஸாயிவொபயுடை கருளன்க்குவேள்ளி ப்ரார்த்தி க்குங்கு. மஹாராஷ்ட்ரத்திலெ ஸுப்பிரயாந்தாய கவியும் ஜீஹியு மாய ஸ்ரீ. அனாநேஷர் மஹாராஜ் ஏரிக்கை பாயுக்கயுள்ளதாயி, ஜீஹியுடை ஜீவிததைப்பூரி ஏஷுதுங்கவரை கெவங் பேமி க்குங்கு ஏன். ஜீஹிமார்க்கும், கெதமாருடை அஶய்க்காங்குஸ்ரித்து

അത്തരം പ്രവൃത്തികൾ പുർത്തീകരിച്ചുകൊടുത്ത് അവരുടെ സേവനം സ്വീകരിക്കുന്നത് ഒരു പ്രത്യേക സ്വഭാവമാണ്. ഇഷ്ടി മാർ പ്രചോദനം കൊടുക്കുന്നതോടുകൂടി ഭക്തൻ ഒരു പണി ആയുധവും ഉപാധിയുമായി മാറി അത്തരം പ്രവൃത്തികൾ വിജയത്തിൽ കലാശിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി ശക്വർഷം 1700-ാമാണ്ടിൽ മഹീപതി എന്ന കവി, ഇഷ്ടിമാരുടെ ജീവചരിത്രത്തെ എഴുതാനാഗ്രഹിച്ചു. ഇഷ്ടിമാർ അദ്ദേഹത്തിന് പ്രചോദനം കൊടുത്ത് ആ പ്രവൃത്തികൾ പുർത്തീകരിച്ചു. അതുപോലെതന്നെ ശക്വർഷം 1800-ാമാണ്ടിൽ ഭാസ്യഗനുവിശ്രീ സേവനം അദ്ദേഹം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം എഴുതിയ നാല് പുസ്തകങ്ങളാണ് ഭക്തവിജയം, സന്തവിജയം, ഭക്തലീലാമുത്ത്, സന്തകമാമുത്ത് എന്നിവ. ഇവയിൽ ആധുനിക ഇഷ്ടിമാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങളാണ് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഭക്തലീലാമുത്തിശ്രീ 31,32,33 അഭ്യാസങ്ങളിലും സന്തകമാമുത്തിശ്രീ 57-ാം അഭ്യാസത്തിലും സായിബാബയുടെ മാധ്യരൂപമാർന്ന ജീവിതരീതിയും സന്ദേശങ്ങളും വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ‘സായിലീലാ’ മാസികയിൽ 17-ാം വാള്യം 11,12 പതിപ്പുകളിൽ പ്രത്യേകമായി പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയിട്ടുണ്ട്. വായനക്കാരേക്ക് ഈ അഭ്യാസങ്ങൾ വായിക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. അതുപ്രകാരം തന്നെ സായിബാബയുടെ അതഭൂതലീലകൾ ശ്രീസായനാമ്പ് ഭജനമാല എന്നൊരു ചെറിയ പുസ്തകത്തിൽ ബാന്ധാക്കാരിയായ ശ്രീമതി സാവിത്രിബായ്, രഘുനാഥ് ടണ്ടുൽക്കർ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഭാസ്യഗനു മഹാരാജ്യം സായിബാബയെപ്പറ്റി മധുരമായ കവിതകളെഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഗുജറാത്തിയിൽ ആമിദാസ് ഭോനിമേത്ത എന്ന ഭക്തനും സായിബാബയുടെ കമകൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. സായിനാമ്പ് പ്രഭ എന്ന ഷിർദ്ദിയിലെ ദക്ഷിണാഫ്രിക്കാ സാംസ്കാരിക മാസികയിലെ ഏതാനും പതിപ്പുകളിലും ഈ കമകൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. സ്വാഭാവി

കമായും ഒരു ചോദ്യം ചോദിക്കാനിടയുണ്ട്. ഇത്രയധികം സായി കമ്പകൾ എഴുതിയിരിക്കു എന്താണ് ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു സച്ച റിതത്തിന്റെ ആവശ്യമെന്ന്? അതിന് ഔജ്ഞവും ലളിതവുമായ ഉത്തരമുണ്ട്. സായിബാബയുടെ ജീവചരിത്രം അനന്തമായ സമുദ്രത്തിനു സമാനമാണ്. അതിൽ മുങ്ഗിതപ്പുന്ന ഏതൊരാൾക്കും വിലപിടിച്ച് രത്നങ്ങളാകുന്ന അഞ്ചാനവും ഭക്തിയും ലഭിക്കും. അവയെ പൊതു ജനങ്ങൾക്ക് വിതരണം ചെയ്യാം. സായിബാബയുടെ സന്ദേശങ്ങളും കമ്പകളും ഉദാഹരണങ്ങളും മാസ്മര ശക്തിയുള്ളവയാണ്. അത് ജനങ്ങൾക്ക് ശാന്തിയും സമാധാനവും നൽകുന്നു. അതോടുകൂടിത്തന്നെ ലഭകിക്കത്തിന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകളും വ്യസനങ്ങളും ഭാരങ്ങളും മറക്കാനും, വിജ്ഞാനവും, ബുദ്ധിയും പകർന്നുകൊടുത്ത് ആമ്പ്രായത്തിനും നയിക്കുവാനും അവ സഹായിക്കുന്നു. വേദതുല്യമായ ബാഖയുടെ പ്രഭാഷണങ്ങളും സന്ദേശങ്ങളും ശ്രദ്ധിച്ച് മനനം ചെയ്യുന്നവർക്ക് അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്തും, അതായത് ബൈഹകലുള്ള പെട്ടക്കുവും അഷ്ടവിധ യോഗ സിദ്ധിയും ധ്യാനശക്തി മുതലായതുകളും ലഭിക്കുന്നു. അക്കാരണത്താൽ ഈ സർക്കമെക്കളെ സംഭരിച്ച് സമാഹാരമാക്കാൻ താൻ തീരുമാനിച്ചു. അതാണെന്നെന്ന് ജീവിതത്തിന്റെ ഉപാസനയും. സായിബാബയുടെ ദർശനത്താൽ അനുഗ്രഹിതരാവാൻ ഭാഗ്യം ലഭിക്കാത്ത ശുഭശ്രദ്ധയമാർക്ക് ഈ സമാഹാരം ആനന്ദപ്രദമാക്കേണ്ട്. അക്കാരണത്താൽ സായിബാബയുടെ സന്ദേശങ്ങളും പ്രഭാഷണങ്ങളും സീമാതീതമായ ആത്മജ്ഞാനകമ്പകളും താൻ സംഭരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഇതിന് എന്നിക്ക് പ്രചോദനം തന്നെ സായിബാബ തന്നെയാണ്. താനെന്നെന്ന് അഹങ്കാരത്തെ ബാഖയുടെ പാദത്തികൾ വെച്ച് എന്നെന്ന് മാർഗ്ഗം ശുഭമാണെന്നു സങ്കൽപ്പിച്ച് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും എന്നെന്ന് മാർഗ്ഗം ആനന്ദത്തിന്റെതാങ്കുമെന്നു തീരുമാനിച്ചു.

സായിബാബയോട് ഈ പുസ്തകമെഴുതാൻ എനിക്കു നേരിട്ട് അനുവാദം ചോദിപ്പാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ട് മാധ്യവാഡ വുദ്ദേശ്യപാണ്ഡിത്യ എന്നറിയപ്പെട്ടുന്ന ബാബയുടെ അടുത്ത ഭക്തനായ ശാമ എനിക്കുവേണ്ടി ഈപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “ ഈ അന്നാ സാഹോബിന് അവിടുത്തെ ജീവചരിത്രം എഴുതണമെന്നാഗ്രഹം മുണ്ട്. അവിടുന്ന് ഒരു ഭിക്ഷാന്ദേഹിയായ പ്രക്കീറാണെന്നും ജീവചരിത്രം എഴുതേണ്ടതില്ലെന്നും തടസ്സം പറയരുത്. അവിടുന്ന നുബദ്ധിച്ചു സഹായിച്ചാൽ അവിടുത്തെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ട് അയാൾ പുസ്തകം എഴുതിത്തൈർക്കും. അവിടുത്തെ അനുഗ്രഹമില്ലാതെ ഒന്നും വിജയപ്രദമാവുന്നില്ല”. ഈതുകേട്ടപ്പോൾ സായിബാബ സന്തുഷ്ടനായി എന്ന അനുഗ്രഹിച്ച് എനിക്ക് ഉഡി തന്ന് എൻ്റെ തലയിൽ കൈവച്ചനുഗ്രഹിച്ച് ഈപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “അയാൾ കുറെ കമകളും അനുഭവങ്ങളും ശ്രവിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകളുണ്ടാക്കുന്നു. എന്ന സഹായിച്ചുകൊള്ളാം. അയാൾ വെറുമൊരു ബാഹ്യാപകരണം മാത്രമാണ്. അയാളിൽക്കൂടി എന്ന തന്നെ എൻ്റെ ജീവചരിത്രമെഴുതി ഭക്തനാരുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ സാധിച്ചുകൊള്ളാം. അയാളുടെ അഹരങ്കാരം മുഴുവനുപേക്ഷിച്ച് എൻ്റെ കാൽക്കൽ വെക്കുന്നു. ധാരതാരുത്തന്നപ്രകാരം ചെയ്യുന്നുവോ അയാളെ എന്നെന്നുവും സഹായിക്കും. എൻ്റെ ജീവചരിത്രത്തെ പറിയല്ലോ? അയാളുടെ സന്നം വിട്ടിൽവെച്ച് എന്ന എന്നാലാവുന്ന എല്ലാ സേവനങ്ങളും ചെയ്തുകൊള്ളാം. അയാളിലുള്ള അഹരങ്കാരം പരിപൂർണ്ണമായും അവസാനിച്ചാൽ അതായത് അതിന്റെ നിശ്ചൽപ്പാലും മാത്രമുള്ള കഴിഞ്ഞതാൽ എന്ന അയാളിൽ അധിനിവേശം ചെയ്തു എൻ്റെ ജീവചരിത്രം എഴുതിക്കൊള്ളാം. എൻ്റെ കമകളും സന്ദേശങ്ങളും കേൾക്കുന്നവർക്കു ഭക്തി താനേ ജനിച്ച് ആത്മജന്മാനവും ആനന്ദവും ലഭിക്കും. ഒരാളുടെ കാഴ്ചപ്പൂർണ്ണമായ വരിലടിച്ചേൽപ്പിക്കാനുള്ള നിർബന്ധവും പാടില്ല. മറ്റൊരാ

இந்த அல்லிப்ராயத்தினை ஏதிர்க்கானும் பாடில்ல. ஒரு விஷயத்தினேற்றியும் ஸ்விகாருத்தையெழுப்பியும், அஸ்விகாருத்தையெழுப்பியும் பரிசு செய்யானும் பாடில்ல்". ஹதான் ஸாவு பரினத மருபடி. 'பரிசு' ஏற்ற பகுதி, ஹோம்ப்பாந்த ஏற்ற ஸ்மாநபூர் ஏற்கிள்கை அனை கிட்டி ஏற்றானு எதான் பரியாமென் வாயங்க்காரோக் செய்த வார்த்தைத்தை ஏற்ற ஓர்மூலிக்கூனு. காக்கா ஸாஹேவ் தீக்ஷித்தும் நானா ஸாஹேவ் சங்கார்க்கரும் ஏற்ற அடுத்த மித்த அளவுாயிருனு. அவரைநோக் ஷிர்துயிதில்போயி ஸாவுயை தெரிவிக்கும் செய்யும் நிர்வையிக்கூக்குயும் எதான் அப்ரகாரம் செய்யும் மென் வார்த்தை செய்யுக்குயும் செய்து. பகேசு ஹட்க்காலத்தை ஸ்தாய திரிசுபுக்கலைக்கொள்க் ஏற்கிக்கூ ஷிர்துக்கூபோகான் க்கிணி எதில்ல. லோந்வாலத்தில் ஹாந் ஏற்ற ஒரு ஸ்நேஹிதரே மகள் ரோஶவாயிதங்காயி. அயாஞ்ஜைக்கொள்ளாவுநாதெல்லாம் பரிஶமி ஆட்கும் பனிவிடுமாரியில். அயாஞ்ஜை ஸுருவை மகளே கிடக்க க்கிறதுகிற ஹாத்தி நோக்கி. ஏற்கிடும் காருமுள்ளாயில்ல. ஹது கேட்க எதான் அஞ்சோசிச்சு. 'ஏற்றான் ஸுருவினெக்கொள்ளாரு பிரயோஜனம்? அயாஞ்ஜைகளே ஸுஷூத்திரே மகனைபோலும் ரக்ஷிக்கான் க்கிணித்தில்ல. ஒரு ஸுருவிக் நமுக்குவேண்டி எனும் செய்யான் க்கிணிலெல்கூத்தில் எதானைத்தினான் ஷிர்துக்கூ போகு நாத? ஹனைன் அஞ்சோசிச்சுகொள்க எதானைரே ஷிர்து யாடு நீட்டிவெச்சு. பகேசு ஸஂவிவிகேண்டத் ஸஂவிசேஷ தீரு. அத் ஏற்ற காருத்தில் ஹப்ரகாரமாளும்ளாயத்து. ப்ராந்த ஓப்பீஸ் ராயிருந நான்ஸாஹேவ் சங்கார்க்கர் ஸ்வல்லீகிலேக்கு டுர் போவுக்காயிருனு. தாந்தினிக்கினும் தாந்திலைத்தி, அயாஞ்ஜை ஸ்வல்லீகிலேக்குத்து வள்ளியும் காத்து நித்கூக்காயிருனு. அஸ்வாஸ் ஸாந்தியிலேக்குத்து லோக்கு வள்ளி வந்து. அனைதென் அயாஞ்ஜை ஸாந்தியிலைத்தி. ஏற்ற விழுப்பிச்சு ஷிர்துயிதில் போகா தத்தினெழுப்பு ஶாஸிச்சு. எதான் ஷிர்துக்கூ போக்குமென் நான்

യുടെ വാദഗതി ആനന്ദകരമായതും എന്ന ബോദ്ധനപ്പെട്ടുത്തുനമായതുകൊണ്ട് അന്നു രാത്രി തന്നെ ഞാൻ ഷിർദ്ദിക്കുപോകാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഞാൻ എൻ്റെ ലഗ്ജുമെടുത്തു ഷിർദ്ദിക്കുപുറപ്പെട്ടു. ഭാദരിൽ ചെന്ന മനാധിലേക്ക് വണ്ണികയിരാമെന്ന് കരുതി ഭാദരിലേക്ക് ബുക്ക് ചെയ്ത് ഞാൻ വണ്ണിയിൽകയറി. വണ്ണി പുറപ്പെടാറായപ്പോൾ തിരക്കിട്ട് ഒരു മുഹമ്മദ്‌ യൻ എൻ്റെ കംപാർട്ട്മെന്റിൽകയറി, എൻ്റെ സാധനങ്ങളെല്ലാം കണ്ട് ഞാൻ എവിടേക്കാൻ പോകുന്നതെന്നു ചോദിച്ചു. എൻ്റെ ഉദ്ദേശം ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അയാളെന്നോട് ഭാദരിലേക്ക് പോകേണ്ണും മനാധിമെയിൽ ഭാദരിൽ നിൽക്കില്ലെന്നു ഞാൻ ബോരി ബന്ദരിൽ ഇരങ്ങിയാൽ മതിയെന്നും നിർദ്ദേശിച്ചു. ഈ ചെറിയ അതഭൂതലൈലി സംഭവിച്ചില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ പിറ്റേനു ഞാൻ ഷിർദ്ദിയിലെത്തുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല എൻ്റെ സംശയങ്ങൾതന്നെ വർദ്ധിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷെ അങ്ങിനെയാണ് പാടില്ല. ഭാഗ്യം എൻ്റെ ഭാഗത്തായിരുന്നതുകൊണ്ട് പിറ്റേന് രാവിലെ 9നും 10നുമിടക്ക് ഞാൻ ഷിർദ്ദിയിലെത്തി. ബാബുസാഹൈബ് (കാക്കാ ദീക്ഷിത്) അവിടെ കാത്തുനിന്നിരുന്നു. ഈ 1910ൽ ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് അവിടെ ഭക്തമാർക്ക് താമസിക്കാൻ സത്തരയുടെ വാദമാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. കൂതിരവണ്ണിയിൽ നിന്നിരങ്ങിയതോടുകൂടി ബാബു ദർശനത്തിന് എന്നിക്ക് ഒരുപ്പിലും വർദ്ധിക്കുകയും ഉടനെതന്നെ മഹാക്രതനായ താത്ത്വം സാഹൈബ് നൃൽക്കാർ മസ്ജിദിൽനിന്ന് മടങ്ങിവരും വഴി ഞങ്ങളെ കാണുകയും തുങ്ങുള്ളോട് സാധിബാബു സത്രത്തിന്റെ മുലകൽത്തെ നിൽക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഉടനെ പ്രാരംഭമായി ദർശനം കഴിക്കാമെന്നും പിന്നീട് സന്നാനത്തിനുശേഷം സൗകര്യമായി ബാബുയെ കാണാമെന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. ഈ കേട്ട ഉടനെ ഞാൻ ഓടിചെന്ന ബാബുയെ നമസ്കരിച്ചു. എൻ്റെ ആനന്ദത്തിന് അതിരില്ലായിരുന്നു. നാനാ ചന്ദ്രാർക്കർ പറഞ്ഞു തന്നതിലും എത്രയോ

ഉപരിയാണ് താൻ കണ്ടത്. എൻ്റെ എല്ലാ ബോധനോഹായികളും ആ ദർശന മാത്രയിൽ സംതൃപ്തമായി. താൻ വിശദ്ധും ഭാഗവിം വിസ്മയിച്ചു. ബാബയുടെ പാദന്പശ്ചാനം ചെയ്ത മാത്രയിൽ താൻ എൻ്റെ ജീവിതത്തിൽ പുതിയ തുടക്കം കുറിച്ചു. ഈ ദർശനത്തിന് എനിക്ക് വഴിവെച്ചും തരിതപ്പെടുത്തിയും തന്ന എല്ലാ വരോടും താൻ കടപ്പാടുള്ളവനാണ്. അവരെന്റെ യഥാർത്ഥ ബന്ധുക്കളാണ്. അവരോടുള്ള കടപ്പാട് എനിക്ക് തീരുത്താൽ തീരാത്തതാണ്. താൻ അവരെ സ്മരിച്ച് മനസ്സാകെ നമിക്കുന്നു. സായി ദർശനത്തിന്റെ പ്രത്യേകത എനിക്ക് മനസ്സിലായേണ്ടതോളം ദർശനമാത്രയിൽത്തന്നെ ചിന്താഗതികൾ അപ്പോടെ മാറ്റുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല, മുമ്പ് ചെയ്ത കൃത്യങ്ങളുടെ ശക്തി നിശ്ച്ചയം നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്ത്, പ്രകൃത്യാ ക്രമേണ ലഭക്കിക്കേതോട് നിസ്സംഗതവും നിർവ്വികാരതവും വളർത്തിയെടുക്കുന്നുവെന്നതുമാണ്. പുർവ്വി ജനങ്ങളിലെ സർക്കാർമാം കൊണ്ട് മാത്രമാണ് ഈ ദർശനത്തിന് സാധ്യമാവുന്നത്. സായിബാബയെ ദർശിക്കലോന്നുകൊണ്ടു മാത്രം മുഴുവൻ പ്രപഞ്ചവും സായിരുപമായി നമുക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നതാണ്.

ଓଡ଼ିଆ ଲେଖକ

எதான் ஆடுமாயி ஷிர்வீதியில் ஏற்றிய அனை தெள்ள எதானும் பொலாஸாபெஸ் டோக்டரிமாயி ஒரு ஶூரூவின்றி ஆவ ஶூக்கத்தைக்கூரிச்சு ஒரு வாஹாஅமுளையி. எதான் வாசிச்சுத் 'நாமே நினிங் நம்முடை ஸ்வாத்திரையும் உபேக்ஷிச்சு மட்டுத்துவர்க்கு வஷாஞ்சு னு. நமுக்கு நம்முடை பிரவுத்தி செய்யேள்கியிரிகை ஒரு ஶூரூ வின்றி ஆவஶ்யமென்றான்? தன்னதான் பரிஶ்ரமிச்சு கைக்கீலே ள்கியிரிக்கூனு. என்னும் செய்யாதெ உரண்டி, ஸமயம் கழியும் எல்லை ஶூரூவின்னு ஏற்று செய்யான் கஷியும்? இன்னை ஸ்வாத

നേതമാർഗ്ഗത്തക്കുറിച്ച് ഞാനും, മിസ്റ്റർ ഭാട്ട് മരിച്ച് വിധിയെ കുറിച്ച് ഇപ്രകാരവും വാദിച്ചു. “സംഭവിക്കാനുള്ളത് സംഭവിച്ചേ തീരു. മഹത്തുക്കൾ കൂടി പരാജിതരാവുന്നു. മനുഷ്യൻ ഒന്നാൾ കുന്നു. ദൈവം മറ്റാനും വരുത്തുന്നു. നിങ്ങളുടെ സാമർത്ഥ്യ തെള്ളുറി മറക്കു. അഹാകാരവും അഹാംഭാവവും നിങ്ങളെ സഹാ യിക്കുന്നില്ല”. ഈ വാഗ്യം എല്ലാ വശങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഒരു മണി കുറിലധികം നടന്നകിലും സാധാരണപോലെ ഒരു തീരുമാന തതിലും എത്തിയില്ല. ഒടുക്കം മട്ടത്ത് ഞങ്ങൾക്ക് വാദം നിർത്തേണ്ടി വന്നു. ഇതിന്റെ എല്ലാം ഫലമായി എൻ്റെ മനഃശാ നി നഷ്ടപ്പെടുകയും അഹാംഭാവംകൊണ്ടും മറ്റും മാത്രമാണ് ഇത്തരം വാദത്തിന് പോകേണ്ടിവരുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കു കയ്യും ചെയ്തു. ഞാനന്ന ഭാവംകൊണ്ട് മാത്രമാണ് ചുരുക്കെ തതിൽ വാഗ്യാദത്തിന് പോകുന്നത്.

പിന്നീട് ഞങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരോടൊപ്പും മന്ജിദിൽ പോയ പ്ലോൾ ബാബു കാക്കാസാഹേബ് ദീക്ഷിത്തിനോട് ഇപ്രകാരം ചോദിച്ചു.

‘എന്താ സതേവാ ഡ തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നത്? എന്തിനെ സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു തർക്കം? എന്നിട്ട് എന്നെ തര പൂച്ചുനോക്കി ബാബു വീണ്ടും ചോദിച്ചു. ‘ഈ ഹേമദപാന്ത് എന്തു പറയുന്നു?’

ഈ വാക്കുകൾ കേടപ്പോൾ ഞാൻ അതിശയിച്ചുപോയി. മന്ജിദ്, ഞാൻ താമസിക്കുന്നതും വാദം നടന്നതുമായ സതേ വാധയിൽ നിന്നു സാമാന്യം അകലെയാണ്. ബാബു അന്തർജ്ഞാ മിയും അന്തക്കരണങ്ങളുടെ നാമനുമല്ലെങ്കിൽ എങ്ങിനെ ഈ വാദത്തെ മനസ്സിലാക്കി?

മർമ്മപ്രധാനവും ഭാവിസുചകവുമായ സ്ഥാനപ്പേര്

എന്താണ് സായിബാബു എന്നെ ഹേമദപാന്ത് എന്ന വിളി

ക്കാൻ കാരണം? ഈ പദം ഹേമാദ്രിപാഠ്യ എന പേരിൽന്ന് ഒരു ചുരുക്കപ്പേരായി നാടൻ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞുവരുന്നതാണ് ഈ ഹേമാദ്രിപാഠ്യ യാദവ വംശത്തിൽപ്പെട്ട ദേവഗിരിയിലെ മഹാ ദേവ്, രാമദേവ് എന്നീ രാജാക്കന്മാരുടെ പ്രശസ്തനായ സചിവ നായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അഗാധ പണ്ഡിതനും സർസ്വാവിയും ചതുറവർഗ്ഗചിന്താമണി, രാജപ്രശസ്തി എന്നീ മഹദ് ശ്രമ അള്ളുടെ രചയിതാവുമായിരുന്നു. പുതിയതരം കണക്ക് സുക്ഷി ക്കുന്ന സ്വന്വായവും മറ്റും അദ്ദേഹം കണ്ണുപിടിച്ച് പ്രചരിപ്പിച്ച താണ്. മോധി എന മരാത്തി ചുരുക്കശുഖത്ത് അദ്ദേഹം തുട അനീവച്ചതാണ്. അദ്ദേഹവുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ ഞാൻ നേരെ വിപരിതമായ മുഖനും ബുദ്ധിശുന്നനുമായ ഒരു വെറും സാധാരണക്കാരനാണ്. അതുകൊണ്ട് അത്തരത്തിലോരു സംജ്ഞ എന്നിക്ക് തന്നതിന്റെ പ്രസക്തി എന്നിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. പക്ഷേ അതിനെപ്പറ്റി അവഗാധമായി ചിന്തിച്ചതിൽ ആ പേര് എൻ്റെ അഹംഭാവത്തിനെന്തിരായ ഒരു ശരമായിരുന്നു വെന്നും ഞാൻ സദാ ശാന്തനും എളിയവനുമായിരിക്കണമെന്ന് എന്നെ മനസ്സിലാക്കിത്തരുകയായിരുന്നുവെന്നും എന്നിക്കു വെളി പ്പെട്ടു. കൂടാതെ തർക്കത്തിലുണ്ടായ എൻ്റെ സാമർത്ഥ്യത്തെ അഭി നന്ദിക്കലുമായിരിക്കാം അത്.

(എന്നാൽ ഭാവി ചരിത്രം നോക്കുന്നോൾ ബാബ, ഭാദ്രാൽക്കർക്ക് ഹേമക്കാഠ്യ എന സ്ഥാനപ്പേര് കൊടുത്തത് സമുച്ചിതവും അർത്ഥവത്തുമാണെന്ന് മാത്രമല്ല ഭാവിയെ സുചി പ്പിക്കലായിരുന്നു എന്നും വ്യക്തമാണ്. അദ്ദേഹം പിന്നീട് സായി സന്നസ്താൻ വളരെ സമർത്ഥമായി ഭരിക്കുകയും കൃത്യമായും സത്യമായും കണക്കുകൾ സുക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നു മാത്രമല്ല ‘സായിസച്ചരിതമെന്ന’ അണ്ടാനും, ഭക്തി, നിസ്താരം എന്നീ വിഷയങ്ങളുക്കുറിച്ചും ആത്മാർപ്പണം, ആത്മജാനാനം

எனிவதை ஸஂவயிட்டு பிரதிபாடிக்குந ஏறு மஹத்திரம் சபிக்குகிறோ செய்து.)

ஸுருவின்றி அவசியக்கதையெழுதி

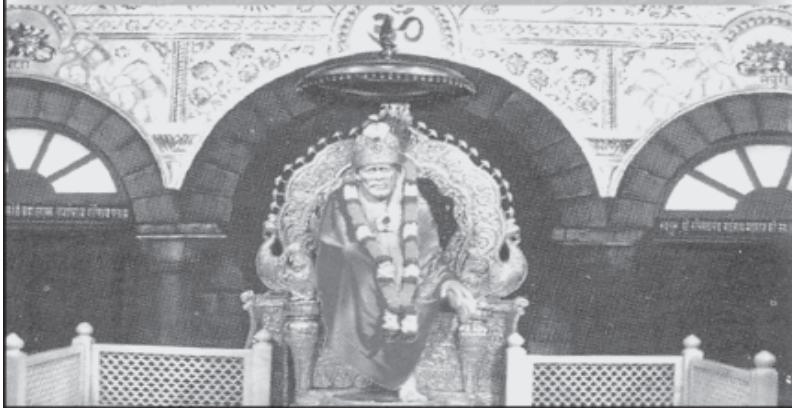
ஹதினெழுதி ஸாவ பிரத்தினெ ஸஂவயிட்டு ஹேம த்பாந் யாதொரு குரிப்போ மரோ எஃஶுதிக்காணுநிலெக்கிலும் காக்காஸாஹப்பு தீக்ஷித் ஹத் ஸஂவயிட்டு அபேஹத்தின்றி குரிப்புக்கல் பிரஸிலு பெய்திடுங்க. ஹேமத்பாந்து ஸாயிவா வயும் தமிழ் முற் பிரத்த ஸஂலாபங்க நடந்தின்றி பிரேந் காக்காஸாஹப்பு ஸாவதைக்கள்க் ஷிர்தியித் தினும் மடனை போகாந் அனுவாத சோதிட்டு. ஸாவ ஸம்திட்டு. அபேப்புஶ் மர்ராராஶ் ஹனைன சோதிட்டு: ‘ஸாவ! எவிடெ போகாநான்! ஸாவ பிரத்து, ‘உந்தியிலேக்க அபேப்புஶ் அபராந் சோதிட்டு என்னினயான் வசி’ ஸாவ ஹப்ரகாரம் பிரத்து ‘அவிடேக்க வழர ஏர மாற்றுண்ணுங்க. ஹத ஷிர்தியித் தினும் ஏறு மாற்று முங்க. வசி துற்றாடம் பிடிட்டதான். மாற்றுமலுத்திலெ வாந ரண்ணித் புலிக்கலும் செனாய்க்கலுமுங்க. அதுகேக்க காக்கா ஸாஹப்பு சோதிட்டு - பகைச ஸாவ, ஏறு வசிகாட்டியை ணைஞ்ச குடை கூட்டியாலோ? ஸாவ அதின் ஹப்ரகாரம் மருபடி பிரத்து. ‘எகித் யாதொரு விஷமவுமில்ல. வசிகாட்டி ணைஞ்சை குடைக ஜித்தினும் குடிக்கஜித்தினும் புலிக்கஜித்தினும் செனாய்க்க ஜித்தினும் அகர்தி நேர லக்ஷ்யத்திலெத்திக்கூம். அதற்கு வசி காட்டியிலெக்கித் தினைஞ்ச காட்டித் வசி தெர்திப்போவானோ அரா ய ரத்த ண ஜித் வீணுபோ வானோ ஸாலுத யூங்க.’ தாலோக்கர ஹத அவசியக்கதைக்குரிட்டு ஸாவிஹிதநாயிருநு. ஸுரு வின்றி அவசியக்கதைக்குரிட்டு ஸாவயுத வள்ளிதமாய அடிப்பாயம் ஹதாணைங் அயாஶ்க்க மந்திரிலாயி. (ஸாயி லீல - வாணும் 1 - நாய் 5 பேஜ் 47) அனுதொக்க, மநுஷ்யங்

സ്വത്തെന്നോ പരായീന്നോ എന്നും മറ്റൊള്ളൽ വാഗ്രാദങ്ങൾ ആലുവാത്തിക വിഷയങ്ങളിൽ അപ്രസക്തവും അനാവശ്യവുമാ ണ്ണന് അദ്ദേഹത്തിന് ബോധ്യമായി. പരമാർത്ഥത്താം ശ്രഹി പ്ലാൻ ഗുരുപദ്ധേശം കൊണ്ട് മാത്രമേ സാധ്യമാവു എന്നും അവ താര പുരുഷമാരായ ശ്രീരാമകൃഷ്ണന്മാർപ്പോലും ഗുരുഭക്ത മാരായ വസിഷ്ഠൻ, സാന്ദിപനി എന്നിവർക്ക് വഴിയിരുന്നു വെന്നും, ആത്മബോധത്തിനും പുരോഗമനത്തിനുംവേണ്ട ഒരേ ഒരു ഗുണം വിശ്വാസവും ക്ഷമയുമാണ്ണനും ഹേമദ്പാന്തിന് മനസ്സിലാവുകയും അത് സായിസച്ചരിതം മുലഗ്രന്ഥത്തിൽ 2-ാം അലുവായം 191, 192 എന്നീ ശ്രോകങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം വ്യക്തമാ ക്കുകയും ചെയ്തു.

ശ്രീ സായിലെ നമിക്കുവിൻ, ലോകശാന്തി വേദിക്കട്ട!

അഭ്യാസം - 3

സായിബാബയുടെ അനുമതിയും വാഗ്ദാനവും - ഭക്ത ഓർക്കു നിയുക്തമായ കർമ്മങ്ങൾ - ബാബയുടെ കമ്പകൾ ദീപ ശിവപോലെ - മാതൃനിർവിശ്വഷമായ സ്നേഹം - രോഹിണിലോൾ കമ - മധുരമായ അമൃതവാണികൾ.

സായിബാബയുടെ അനുമതിയും വാഗ്ദാനവും.

മുൻ അഭ്യാസത്തിൽ വിവരിച്ചതുപോലെ സച്ചരിതം എഴു തുന്തിന് സായിബാബ പുർണ്ണാനുമതി തന്നുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “സച്ചരിതം എഴുതുന്ന കാര്യത്തിൽ താൻ നീയുമായി പരിപൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. യാതൊന്നും ഭയ പ്ലാറ്റെതെ കടമ നിർവ്വഹിക്കുക. മനസ്സ് ഉറപ്പിച്ച് എൻ്റെ വാക്കുകളിൽ വിശസിക്കുക. എൻ്റെ ലീലകൾ എഴുതിയാൽ അവിദ്യ തിരൈയനും ചെയ്യുന്നു. അവ ഗാഥഗ്രഹങ്ങളുകുടി കേട്ടാൽ ലഭകിക്കും താല്പര്യം നശിക്കുന്നു. ഭക്തിയുടെ ശക്തമായ അലകൾ അവനിലേക്കാണ്ടടിക്കുന്നു. എൻ്റെ ലീല കളിൽ അവഗാധമായി മുങ്ങിത്തപ്പിയാൽ ജണാനത്തിന്റെ മുത്തു മണികൾ ലഭ്യമാവും.”

இனதுகேட்க ஶ்ரீமத்தாவ் ஸதியுஷ்டாவுக்கும், மெல் ஹிதனும், அதமவிஶாஸமுத்திவனுமாவுக்கும் இற ஶ்ரீமத் தாவு விஜயமாவுமென் விஶவஸிக்குக்கும் செய்து. பின்னிக் காமயோ டாயி (மாயவராவு தேச்பாள்ளை) ஸாயிவொஸ் இப்ரகாரம் பரிணது-

“யாதொருத்தன் ஏரெந் நாமங் பேரமதோடுகூடி உழுவி கூநுவோ, தொன் அவரெந் ஏல்லா அதிரைண்ணும் ஸாயிப்பிச்சீ கெதி வர்ஹிப்பிச்சு கொடுக்குந்தாகுநூ. ஏரெந் ஜீவிததை படியும் லீலக்கை படியும் அதமாற்றமாயி யாதொராச் பாடு நூவோ, அவரெந் முநிலூம் பினிலூம் ஏல்லா ஭ாஸனங்குலூம் தொன் உள்ளாவுந்தான். ஏனில் அதமாற்புள்ள செய்த கெதமாற் இற கமகச் கேஸ்க்குந மாத்ரயில் ஸாலாவிகமாயும் பர மாநம் அங்குவிக்கும். ஏனில் விஶவஸிக்குக. யாதொருவன் ஏரெந் லீலக்கைப்படி பாடுநூவோ, அவன் தொன் ஶாஸ்தமாய அநங்வும் நிதமாய ஸம்தூப்தியும் பிரதாங் செய்யும். ஏனில் ஸ்ரீவும் அற்பிச்சீ விஶாஸபுரிவும் ஏரெந் அதராயிக்குந, ஏரெந் ஸ்மரிச்சீ ஹிதமாயி யானிக்குந, கெதஜங்கைலை தொன் ஜீவந்முக்குரைக்குநூ. லாகிகமாய நேடுங்குலூம் லாங்குலூம் உங்க அதிரை ஏரெந் நாமங் உழுவிக்குந, ஏரெந் அதராயிக்குந, ஏரெந் கமக்கையும் ஜீவிததெத்தயும் ஸ்மரிக்குந, கெதமாற எகிகலூம் ஸாயினிக்குந்தல்ல. ஏரெந் கெதமாற மரள வகு தித்தினின் தொன் கைஷிக்கும். ஏரெந் கமக்கை ஶ்ரவிக்குந மாத யில் ஏல்லா ரோஶனங்குலீத்தினினும் விமுக்கு நேடுநூ. அது கொள்க் ஏந் இற கமக்கை கேத்தூாதரதோடுகூடி ஶ்ரவிச்சீ மந ஸ்திருதி அதிரெந் தத்துண்டெல் உங்கெல்லாள்கள் அதான் அந ஈத்திரெந்யும் ஸம்தூப்தியுடெயும் மாற்றும். இத் கேஸ்க்குந்வ ருட அபக்காறவும் அபாலாவவும் நிர்மாற்றுக்கூடும் செய்த தொன் பரமாத்மாவிக்கு லதிப்பிக்குந்தான். வெரும் “ஸாயி ஸாயி” ஏற்க நாமோஷ்பாற்றன கொள்குமாற்ற வாசுஶ்ரவனங்

மாய ஸமஸ்த பாபண்ணுஂ னஶிக்குநதான்.

கேதமாற்கல் நியூக்தமாய கர்மணைச்

ஒவ்வாள் பலதரங் கேதமாற பலதரங் பிரவுத்தி கலீக்கான் நியோகிக்குநத். சிலர்க்கு கேஷ்ட்ரைண்ணுஂ மாண்ணுஂ நிர்மிக்காநுநு பிரவுத்தி கொடுக்குநு. சிலரே புள்ளிநதிக்கலில் ஸ்காநாலட்டணைச் சிர்மிக்காள் நியோகிக்குநு. சிலரே வெவ்வத்தின்றி அபாநணைலை கீர்த்திச்சு நடக்காள் நிஶுயிக்குநு. மரு சிலரே தீர்த்தாடநத்தினயக்குநு. ஏனென் நியோகிச்சுத் ஹு ஸத்சரிதம் ஏஷுதாநான். ஏல்லா ஹிலுஂ உபரியாயி அல்பஜ்ஞானியுஂ பரிபூர்ணாஜ்ஞானங் எனு மில்லாத்தவங்மாய ஹு எநாள் ஹு பளிக்க தீர கஷிவில்லா தவங்நான். பினென் ஏந்தினுவேஷி எநாளி பிரயாஸபூந் பளி ஏந்திருத்து? ஸாயிவாவயுநெ யமாற்ம ஜீவிதத்தைப்படியிருக்கு ஏஷுதாந் கஷியுஂ? ஸாயிவாவயுநெ அநுஶாஸன கொள்க மாற்மே ஹு டுர்லாந் பிரிச்சு பிரவுத்தி புர்த்தியா கொள் கஷியு. ஹு விஶாஸநேதாடுகூடி எநாள் பேந கையில் ஏடுத்ததோடுகூடி ஸாயிவாவெ ஏந்றி அஹாநோவங் நிழேஷங் நஶிப்பிச்சு தநந்தநாள் வாவயுநெ கமக்கல் ஏஷுதித்துக்கணி. ஹு கமக்கல் ஏஷுதியதிலுநு பிரஶங்கதி ஏந்திக்குந்தல்ல வாவக்குந்ததான். ஜநாத் எநாள் வொஹமங்நாளெங்கிலுஂ ஶாதி ஸ்மாதி ஏநாளி ரண்டு கண்ணுக்கல் ஏந்திக்கில்லாத்தத்துக்கொ ஸ்க ஹு ஸசுரிதம் ஏஷுதாந் ஏந்திக்க கஷிவில்ல. பகை வெவாநுஶாஸன, ‘முகங கரோதி வாசாலஂ பக்குஂ லாந்தயதெ ஶிரிஂ’ ஏநாக்குமல்லோ (அதாயத் ஹுமமை வாசாலங்நாக்குநு. முடந்தென பர்வதம் கடத்தி விடுநு.)

வாவக்க மாற்மே வாவயுநெ ஹஷ்டப்ரகாரமுநு காரு அங்கு நிர்வுஹிக்காநுநு ஸுத்ரே அரியுக்கயுநு. வினாய்க்கொ

ഹാർമോണിയത്തിനോ മധുരസവരം എങ്ങിനെ ഉണ്ടാവുന്നു എന്ന് അറിയുന്നില്ല. അത് അവ വായിക്കുന്നവൻ്റെ കഴിവുകൊണ്ടാണ്. ചൂടുകാത്തിലെ ദ്രവിക്കുന്നതും വേലിയേറ്റും ഉണ്ടാവുന്നതും ശിലയുടെയോ കടലിന്റെയോ കഴിവുകൊണ്ടില്ല. ചുന്നും ദയം കൊണ്ടാണ്.

ബാഖ്യാട കമകൾ തീപ്പരിവഹാല

കടക്കരയിലെ ദീപസ്തംഭങ്ങൾ തോന്തിക്കാർക്ക് പാറ കള്ളും അപകടങ്ങളും ഒഴിവാക്കി സൃഷ്ടിക്കായ യാത്ര ചെയ്യാൻ സഹാപിച്ചുവരയാണ്. ലൗകിക ജീവിതമാകുന്ന സമുദ്രത്തിൽ സാധി ബാബയുടെ കമകളും അത്തരം ഉദ്ഘേശങ്ങളെത്തന്നെന്നാണ് നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. അവ മാധ്യരൂത്തിൽ അമൃതത്തെ അതിശയിപ്പിച്ച്, ലൗകിക മാർഗ്ഗങ്ങളെ സുഗമവും സന്തുഷ്ടവുമാക്കുന്നു. അവ ഹൃദയത്തിൽ സ്വപർശിക്കുന്നോൾ ദേഹവോധവും അഫക്കാരവും നശിക്കുന്നതോടുകൂടി ദൈത്യാവവും നശിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സംശയങ്ങൾ അകറ്റുന്നു. ഞാനെന്ന ഭാവം നശിച്ച് പരിപൂർണ്ണജാതാനം സിദ്ധിക്കുന്നു. ബാബയുടെ പരിശുദ്ധ പ്രാതി വർണ്ണിക്കുന്നതുകൊണ്ടും കേൾക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഭക്തരൻ്തെ മനസ്സ് ശുദ്ധമായിത്തീരുന്നു. അതുകൊണ്ട് തുടു മാത്രമാണ് എററവും എളുപ്പമായി മുക്തി ലഭിക്കാനുള്ള സാധന. കൂത്രയുഗ സാധന ശമദമവും, ഭത്രായുഗത്തിന് യജ്ഞവും, ദാപരയുഗത്തിന് ആരാധനയും, ഇപ്പോഴുള്ള കലിയുഗത്തിന് നാമസ്മരണയുമാണ് എന്നാണ് വിഡി. ഈ അവസാനത്തെ സാധന ചാതുർവർണ്ണഭേദമില്ലാതെ അനുഷ്ടിക്കാവാവുന്നതാണ്. മറ്റു സാധനകളായ യോഗം, യാഗം, ധ്യാനം, ധാരൺ എന്നിവ പ്രയാസമുള്ളവയാണെങ്കിലും ഭഗവാൻ (സാധിബാബയുടെ) അപദാനങ്ങൾ കീർത്തിക്കുന്നതും ശ്രദ്ധിക്കുന്നതും വളരെ എളുപ്പമാണോ. നാം ശ്രദ്ധ അങ്ങോടു തിരിക്കുകയേ വേണ്ടും. അത് സംസാ

രബന്ധങ്ങളിലുള്ള ആശ നശിപ്പിച്ച് ആത്മജന്മത്തിലേക്ക് നമ്മെ നയിക്കുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി സായിബാബ ഈ സച്ചരിതാമൃതം എഴുതാനെന്നെ സഹായിച്ചു. ഈ കമകൾ വായിക്കുന്ന ക്രതമാർബംഖം യാരായിച്ച് ആ രൂപം സ്ഥാപിച്ച് ഗുരുവിലും ദൈവത്തിലും ക്രതിയാർജ്ജിച്ച് നിസ്സംഗത്രവും ആത്മജന്മത്തിലും കൈവരുത്തേട്ട്. എന്നെ വെറും ഒരു ഉപകരണമായി ഉപയോഗിച്ച് സായിബാബ തന്നെയാണ് ഈ സച്ചരിതാമൃതം എഴുതിയിട്ടുള്ളത്.

സായിബാബയുടെ മാതൃനിർവ്വിശ്വഷമായ സ്നേഹം

ഒരു പശ്ച അതിന്റെ കൂട്ടിയെ എങ്ങിനെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്ന് എല്ലാവർക്കുമറിയാം. അതിന്റെ അകിട്ട് പാൽ നിറഞ്ഞതാണ്. കൂട്ടി, മുട്ടുന്തോടുകൂടി ധാരാളം പാൽ അകിട്ടിൽ നിന്ന് വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ മനുഷ്യരിലും അമ്മമാർക്കൂട്ടിയുടെ ആവശ്യങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞ് വേണ്ട സമയം അതിന് മുല കൊടുക്കുന്നു. വന്നത്രാലങ്കാരങ്ങളിൽ അമ്മപ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. കൂട്ടി ഇതൊക്കെ അറിയുകയോ ശ്രദ്ധിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. എന്നാലും കൂട്ടിയെ അണിഞ്ഞെന്നതാരുകൾക്കാണുന്ന അമ്മയുടെ ആനന്ദം സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. മാതൃസ്നേഹം അതുല്യവും അദിത്വിയവും നിർമ്മലവും ഉത്തമവുമാണ്. ഈ മാതൃനിർവ്വിശ്വഷ സ്നേഹമാണ് സങ്ഗ്രഹവിന് ശിഷ്യമാരോടുള്ളത്. സായിബാബയ്ക്ക് എന്നോടും ഈതേ സ്നേഹം തന്നെയായിരുന്നു. അതിനെന്നാരുദാഹരണം പറയാം.

1916-ൽ തൊൻ ഗവൺമെൻ്റ് ജോലിയിൽ നിന്ന് പിരിഞ്ഞു. പെൻഷൻ കിട്ടാനുള്ളത് കൂടുംബം പുലർത്താൻ തീരെ മതിയായിരുന്നില്ല. അക്കാദ്മീയത്തെ ഗുരുപൗർണ്ണമിക്ക് (ആശാധം 15 മറ്റു ക്രതമാർക്കൊപ്പം തൊനും ഷിർദ്ദിക്കുപോയി. അവിടെ അനാചിൻ ചാനികൾ എനിക്കുവേണ്ടി ബാബയോക് ഇപ്രകാരം

பிரார்த்திட்டு. “ஹவனித் கனிவுள்ளாக்களை. அயாஸ்கூ கிடூடு பெஞ்சல் தீரே மதியாவில்லூ. அயாஜூட கூடுங்கூ வலுட்டா வுக்கராள். மரைநெக்கிலும் ஒரு ஜோலி கொடுத்த அயாஜூட ஸக்கா தீர்த்த ரகசிக்களை”. ஸாஸ பரிணது: “அவன் மரோரு ஜோலி கிடூடு. ஹபோஶ ஏனை ஸுஶூஷிட்டு ஸதுஷ்ட நாவட்ட. அவன்றே கேச்னகாரும் ஏனும் நிரபாட்டமாயிரிக்கூ. உரிக்கலும் ஓசியில்லூ. அவன் முடுவன் ஶாஸ்யும் ஏனித் அரஸ்தி கட்ட. நிரீஶவரமாரையும் அர்வுத்தரையும் மதவினேஷிக்குதூயும் அவன் உரிக்கலும் கூடுகூடுதருத். ஏஜியவானாயி ஏல்லாவரோடும் பெருமாரி ஏனை ஆராயிக்கட்ட. அண்டினெ செய்தால் அவன் ஆநங்வாநாயி மாருது.”

ரோஹிலூஞ் கம

ஸாஸயுட விஶபேப்ரமதிரெஞ் உடாஹரளமாள் ரோஹி லூஞ் கம. தீர்மாக்காயநும் டுயிஶன்ரீனும் கூட்டநெப்போலெ வேஹ வலமுத்துவநுமாய ஒரு ரோஹிலூ முஸ்தீ ஷிரத்தியித் வனு. அயாஸ் ஒரு நீண்ட கூப்பாயமாள் யரிசிருந்தத். ஸாஸயித் தூக்குஷ்டநாயி அயாஸ் அவிடெ தாமஸிட்டு. ராபுக்கல் அயாஸ் கர்ண்ணக்ரோரமாய ஸாத்தித் தூத்துக்குத்தித் கொரானித்தின்க் கல்ம சொல்லி ‘அல்லாஹு அக்஬ர்’ ஏன் அலருது. ஷிரத்தியித் தூயிகங் பேரும் பக்கல் முடுவன் வயலித் பளியெடுக்கவுடனவ ராள். அதூ கஷிதெத் தாடுதி மடங்கியெத்தியால் ஹா ரோஹிலூஞ் அலர்ச்சுகொள்க் கூவர்க்க உரக்கான் கிடாதெ அவர்க் கூடுபுத்திலாயி. கூரெ தீவஸும் அவரெல்லாம் ஸபளிட்டுவெக்கிலும் எடுவித் ஸபளிக்கானாவாதெத் ஸாஸயெத் ஸமீபிட்டு அவருட விஷமதெப்பட்டி பரியுக்கயும் ரோஹிலூநெ னெநு நியந்திட்டு நிர்த்தான் அபேக்ஷிக்கவுக்கயும் செய்து. ஸாஸ அத் ஹானி ஆலெஸ்ந் மாத்ரமல்ல அவர்க் கூவருட காரும் னோக்கியால்

மதியெனும் ரோஹிலூந்தி காரும் னோக்கேள்ளெனும் பரிணது. வாவு ஹண்டென குட்டிசேஷ்ரித்து. “ரோஹிலூந் வழிர சபீத ஸப்ளாவக்காரியாய் ஒரு டாருயூங்கி. அவர்க் ரோஹிலூநெனும் ஏநெனும் வங் வூஷிமுட்டிக்காங் ஶாமிக்குக்கராங். பகைச் ரோஹிலூந்தி பிரார்த்தனை கேஶ்குவோஶ் அவர்க்கு கடனு வராங் நிவுத்தியில்லாதெ யெப்படுந்துகொங்க் எண்ணிக்கு ஸமாயாநவும் ஸதுஷ்டியும் நஷ்டபேப்பாதிதிக்கராங்.” யமாஶ்ரமத்தில் ரோஹிலூந் அவரிவாபிதநாங். அவர்க் காரு ஏந் வாவு பரிணதத் தூர்வூஷியும் தூஷ்ட விசாரவுமாங். வாவுக்கு ஏதுவியமாய் பிரார்த்தனையும் ஹஷ்டமாயதினாலாங் ரோஹிலூந்தி டாகு சேர்க் க்ராமீனரோக் அஸுகரும் தலைக்காலம் ஸப்பிக்காநும் க்ரமேஷ அத்த தீருமெனும் பரியா நிட்டாயத்.

வாவுயுட மயுரமாய அமுதவாளிக்கு

ஒரு திவாஸ மஹாஷ அறுதிக்குஶேஷம் கெதறால் தாவு ஹண்ணிலேக்கு மடனாங் துடன்னுவோஶ் வாவு தாஷ பரியும் பிரகாரம் உபநேஶிச்சு.

‘நினைவேவிரெதயாயாலும், ஏந்து செய்தாலும், அதெல்லாம் தொங் அனியுநு ஏந் ஓர்மிக்குவின். தொங் அந்தற்றயாமியும் ஹுதயனிவாஸியுமாங். ஸமங்க ஜீவஜாலன்னிலும் பராப ராண்ணிலும் தொங் உஶ்கெக்காண்ணுநு. பிப்பை நாடகத்திலெ ஸுத்ரயாரநாங் தொங். தொங் லோகமாதாவும், ஸர்வத்தினும் காரணங்குதானும், திரிஶுள்ளண்ணும், ஜெத்தவும், ஸுஷ்டிஸ்திதி ஸஂஹாரகாரியுமாங். ஏந்னிலேக்கு ஶாஹு திரிக்குநவென யாதொனினும் நஶிஷ்பிக்காநாவில்லை. ஏநென விஸ்மரிக்குநவென, மாய அங்கிசூமர்த்தி தலூர்த்திக்கெல்லாம், ஸமங்க ஜீவஜாலன்னிலும்,

குழிக்கலூங், உருபுபூக்கலூங், சராசராஜங்கலூங் என்றீ ஶரீரவுங் அதகு தியுமான்”.

இதுகேட்ட என்றீ ஒரு ஶரீரவையில்லாத மராரையுங் ஸேவிகிலெல்லான் தீருமானிசூ. அனாபின் சாநிக்கரோக் ஸாவ எனிக்கு ஜோலி கிடுமென் பரித்ததுகேட்ட என்றீ மன்றில் ‘அனைத்தையுள்ளாவுமோ’ என்று ஸஂஶயிக்குக்காய்திருந்து. ஸாவயுந வாக்குக்கல் ஶரியாளனானும் எனிக்கு கூரிச்சுக்கா லதேதக்கு ஗வண்மென்றீ ஜோலி கிடுமென்று ஭ாவிகொள்க்க ஏதனு என்று. அதில்பினை என்றீ ஸாத்திரைநாயி என்றீ முஷுவன் ஸமயவுங் என்றீ ஶரு ஸாயிவாவயுந பரிசுரளத்தின் உபயோகிசூ.

இநு அஹ்யாயம் அவஸானிப்பிக்குநதிநுமுங் என்றீ வாயனக்காரோக் அபேக்ஷிக்குக்காய்ன் : எல்லா தக்ளுங்கலூங், மடியுங் நிழறுங் மனஶ்வானைலுவுங், ஹாயின்ஸுவேஷ்சுயுங் உபேக்ஷிச்சு ஸாயிவாவயுந ஒரு கமக்குலில் முஷுவன் ஶஶுயுங் செலுத்துவின்! ஸாலாவிக்கமாய பிரமா வழுத்தி கெதியுந ரூபாங் மன்றிலாக்குவின்! மரு ஸாயநக்குகொள்க்க தழுரே ஸெதில்ல. ஸரழமாய ஒரைரை வஶி மதி, அதாயத் ஸாயி வாவயுந கமக்கு ஶவிக்கதீ. ஒத்த அவருந அஜ்ஞான நஷ்பிச்சு மோக்ஷம் கெவருத்துங். பிஶுக்கன் எவிடெப்பூ யாலுங் அயாஸ் ஸுக்ஷிச்சுவெஷ் யந்திலாயிரிக்கும்லோ முஷுவன் ஶஶுயுங், அதேபோலெ ஸாயிவாவயை மன்றில் கூடியிருத்தியாலுங்.

அடுத்த அஹ்யாயத்தில் ஸாயிவாவ ஷிர்தியில் வந காருண்யெழப்புளி பிரதிபாடிக்குநதான்.

ஸ்ரீ ஸாயிவை நமிக்குவின் - லோகஶாநி வெிக்கெடு!

അഭ്യാസം - 4

ഇഷിമാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ - ഷിർദ്ദി ഒരു പുണ്യ തീർത്ഥം - സായിബാബയുടെ വ്യക്തിവൈവേം - ഗൗലീഭു വവചനം - വിറ്റൽ ദർശനം - ക്ഷീരസാഗരത്തെ കമ - ഭാന്ധനു വിശ്രീ പ്രയാഗസ്നാനം - സായിബാബയുടെ അതുല്യ തത്വങ്ങളും ഷിർദ്ദിയിലേക്കുള്ള ആദ്യ സന്ദർശനവും - മുന്നു വാധകൾ (സത്രങ്ങൾ)

കഴിഞ്ഞ അഭ്യാസത്തിൽ സായിസച്ചരിതം എഴുതാൻ ഈ വരുത്തിയ ചുറ്റുപാടുകളെ കുറിച്ച് താൻ വിശദീകരിച്ചു. ഇപ്പോൾ സായിബാബ ഷിർദ്ദിയിലേക്ക് ആദ്യമായി വന്നതിനെക്കുറിച്ച് പറയാം.

ഇഷിമാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ

ഡേവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഡേവത്ഗീത 4-ാം അഭ്യാസം 7,8 ശ്ലോകങ്ങളിൽ ഇപ്പകാരം പറഞ്ഞു: “യദാ യദാഹി ധർമ്മസ്യ ശ്ലാനിർഭവതി ഭാരത! അദ്യത്ഥാനമധർമ്മസ്യ തദാത്ഥാനം സ്വജാ മ്യഹം! പവിത്രാണായ സാധുനാം വിനാശായ ച ദുഷ്ക്രൂതാം ധർമ്മസംസ്ഥാപനാർത്ഥായ സംഭവാമി യുഗേ യുഗേ”. അതായത് ധർമ്മദ്രോഗം വന്ന് അധർമ്മം തലപ്പോക്കുന്നോൾ താൻ

സംജാതനായി ദുഷ്ക്കൃതനാരെ നശിപ്പിച്ച് സാധുസംരക്ഷണം ചെയ്ത് ധർമ്മം പുനസ്ഥാപിക്കുന്നു എന്നർത്ഥമം. ഈതുതനെ യാൻ ഭവവാദ്ധന്തയും ഔഷിമാരുടെയും സ്ഥിതപ്രജ്ഞതരുടെയും പ്രവർത്തന പദ്ധതി. അവർ അനുഭ്യാസ്യമായ സഹായകാലങ്ങളിൽ അവതരിച്ച് അവരുടെ പ്രവൃത്തി നടത്തി പോകുന്നു. ഉദാ ഹരണമായി ദിജനാരായ ഹീനനാർ ആ സ്ഥാനം കരസ്ഥമാ ക്കുകയും, ആമ്പ്രായത്തിനു ശുരൂക്കമാർ അവഹേളിക്കപ്പെടുകയും, മതപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ ആരും ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുകയും, എല്ലാ വരും എന്ന പണ്ഡിതനാണ്ണന്ന് സ്വയമേവ ഭവിക്കുകയും, ജനങ്ങൾ വർജ്ജനങ്ങളായ ഭക്ഷണങ്ങളും ലഹരിവസ്തുകളും ഉപയോഗിക്കുകയും, മതത്തിന്റെ പേരിൽ ദുഷ്ടപ്രവൃത്തികൾ നടത്തുകയും, വ്യത്യസ്ത മതവിഭാഗങ്ങൾ അനേകാന്നും കലഹിച്ച് നശിക്കുകയും, ബോഹമണർ സന്ധ്യ ആചരിക്കാതിരിക്കുകയും മറ്റൊള്ളവർ മതപരമായ ചടങ്ങുകൾ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നോഴും, യോഗികൾ ധ്യാനം ഉപേക്ഷിക്കുകയും ജനങ്ങൾ ധനം, സന്നാനം, പത്തനി എന്നിവ മാത്രമാണ് വല്ലതെന്ന് യിച്ച് ആമ്പ്രായത്തിനു നിന്ന് വ്യതിചലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നോഴും, ഔഷിമാർ പ്രത്യുക്ഷിഭൂതരായി സംഗതികൾ ശരിപ്പുത്തുവാനായി അവരുടെ മഹത്തായ ലീലകൾ കാണിച്ചു തരുന്നു. അവർ ഒരു ദൈപസ്തംഭം പോലെ നേർവചി കാണിച്ചു തരുന്നു. ഈത്തരത്തിൽ പ്രത്യുക്ഷിഭൂതരായ ഔഷിമാരാണ്, നിവുതി, അഞ്ചാനദേവ്, മുകതാഭായ്, നാമദേവ്, ശ്രോര, ശ്രാണായി, ഏകനാമ്യ, തുക്കാറാം, നരഹരി, നാർസിബായ്, സാജൻകസായ്, സവത, രാമദാസ് മുതലായവർ ഈവർ പലസഹായങ്ങളിലും കാലങ്ങളിലും പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ട് ലോകർക്ക് ശരിയായ മാർഗ്ഗം കാണിച്ചു കൊടുത്തു. ഒടുവിൽ ഷിർദ്ദിഖിയിൽ ഇതാ സായി ബാബയായി പ്രത്യുക്ഷിഭൂതനായിരിക്കുന്നു.

ஹிரதி - ஒரு புனிய தீர்மானம்

அஹம்ர்஗நச் ஜில்லயிலெல் ரோடாவளி தகணைச் சென்று அனவயி மஹாத்மாகஸ்ரீக் ஜமவும் தாவதுவும் கொடுத்த ஸமூலமான். அவரிடீல் அஶாஸ்திரம் அதைபேசுவதாகிறோம். ஹிரதி, அஹம்ர்஗நச் ஜில்லயிலெல் கோபுர் ஸாவோனிடீ நின் ரோடாவளி நடு கடனால் ஹிரதியிலேக்கூடிட வசியான் அனைதென 9 நாளிக நடனால் நிமஶாவோனிலெலத்தும். அவிடெ நின் நோக்கியால் ஹிரதி காளாவுடன்தான். ஸங்஗ாபூர், நிற்கிளிமாலி, ஏறடும் பெர் என்னி பிரேசனைச் சோலெத்தென ஹிரதியும் பிரேசன்தமான். மஹாத்மாவாய தாமாஜி, பஞ்சாபுரிகடுத்த மங்கிலவேயத்தி லெந்போலெயும், ஸமர்த்தராமான், ஸஜங்கிலெந்போ லெயும் ஶ்ரீ நிற்கிளிமாலி நிற்கோ ஸ்வாத்திரவாயியிலெ நோலெயும் ஶ்ரீ ஸாதிகாமான் ஹிரதியிடீ குடிகொள்க அது பிரேசனைத்த பறிபாவகமாகவி.

ஸாயிஸ்வாஸ்யாத வழக்கிரெவவே

ஸாயிஸ்வாஸ் காரணத்தாலான் ஹிரதி பிரயானமாயி தீர்மானத், ஸ்வாஸ்யாத வழக்கிரெவதும் ஏப்ரகாரமாளென்ன நோக்கா. ஸ்வாஸ் துஷ்கரவும், துந்த்தவுமாய ஸஂஸாரத்தை கிழிடக்கியிருந்து. நித்யஶாத்த ஸ்வாஸ்யாத அலகாரனவும் அபாரஜதாந ஸ்வாஸ்யாத கைமுதலுமான். வெஷ்ணவ கெதமாருத அதுஸ்மானமான் ஸ்வாஸ். தாதாக்கூரீத் தாதாவான் (கர்ண்ணதெபூரை) ஸ்வாஸ். ததுஞ்சகூரைத் தத்தஞ்சகூரை ஸ்வாஸ். கஷ்ணிகவஸ்துக்கூரீத் யாதொரு தாத்பருவுமில்லாத ஸ்வாஸ் அதுமவிஜதாநத்திடீ ஸதா முஷுகியிரிக்கூர். ஹஹ திலும் பரத்திலும் உத்த லோக்குஞ்சுதீ விரக்கான். ஸ்வாஸ் யுத அத்தார்கா கல்லூரிபோலெல் நிற்மூலவும் வகூக்கர் அமுதயாரக்கூமாயிருந்து. யனிக்கும் தமிழ்நகர் ஸ்வாஸ்க் வழ்தா

ஸமில்லாதிருந்து. வாவை பிரசங்கிகள் அதுமூலிக்கூக்கண்டு ஆங்கேரின தயபூட்டுக்கண்டு செய்திருந்தில்லை. ஸமங்க ஜீவ ஜாலஜெஜூதெயும் நாமங்காதிருந்து ஸாதிவொவை. வாவை ஏல்லை வருமாதி இடபெட்டுக்கண்டு ஸஂஸாரிக்கூக்கண்டு செய்திருந்ததின் நூபூரம் தெருக்குத்தூக்கில்லை மேவாஸி நூத்தங்கீபோல்லை காளுக்கண்டு நாட்கள் ரஜங்கல் ஸஂஶீதம் கேள்க்கூக்கபோல்லை செய்திருந்து. ஏந்தாலும் ஸமாயிஸ்தங்கீதியில் நின் வாவை கரிஞ்சுபோல்லை வழிசபலிச்சிருந்தில்லை. அல்லாஹு ஏந் பதங் ஏபேஸுஷும் உருவிடிருந்து. யானீஹா ஸர்வதூதாநாம் தஸ்யாம் ஜாகர்த்தி ஸஂயமி ஏந்தக் வாவையுடை காருத்தில் திகழ்ச்சு ஶரியாதிருந்து. லோகத்தின் தால்பரமுதீதில் வாவை திகழ்ச்சு நிலைங்காதிருந்து. வாவையுடை ஜங்க அநஷ்காந் போலெ ஶாந்தமாதிருந்து. வாவையுடை அநஶமமேதென்று கீரிய கச் ஏந்தன்று பரியாநாவிலெக்கில்லை வாவை ஏவிடெயாதி ருந்தாலும் லோகத்தில் நடக்குந்ததென்று அரிஞ்ஞுகொள்ளி ருந்து. வாவையுடை யஃவொர் ஸாங்கீர்மாதிருந்து. வாவை தினங் பிரதி நூருக்கணக்கின் கடகச் பரிணதிருந்துவகில்லை மறந விதத்தில் நின் ஒடும் வழிசபலிச்சிருந்தில்லை. வாவை மங்ஜி திரை சூமருபாரிநிதிக்கூக்கண்டு ராவிலெய்யும் உச்சமை வெக்க நேரவும் லெளிதிலெயக்கூம் பாவடியிலேக்கூம் நடக்குக்கண்டு செய்திருந்து. ஏக்கில்லை அத்தமாவில் வாவை ஸ்திர பிரதிஷ்டா நாயிருந்து. ஸிலங்கைகில்லை ஸாயகங்கேபோலெ பெருமானியி ருந்து. வாவை ஏதியியவந்து அதொலைவஹீநந்துமாயி பெருமான். ஏல்லாவரையும் ஸாதைஷிப்பிச்சு. அதாயிருந்து ஸாதிவொவை. வாவையுடை பாதயுஜிகலேர் ஷிர்தி பரிபாவந்மாயி. அதைநேஷவர் அலைநியை ஏக்காம் பெபமந்து உலுரிச்சுபோலெ ஸாதிவொவை ஷிர்தியை உலுரிச்சு. ஷிர்தியிலெ பூலூக்கில்லை கல்லை அந்துமூலிகீதங்களான். காரணம் அவக்க ஸாதிவொவை

யூடெ பாடனைகள் பூங்பிசூ்ப் பாடரெண்டுகளை ஶிரஸாவஹிக்கான் கஷின்திருநூவலோ. கெதன்மால்க் ஷிர்தி மத்தாரு வயல்பூர், ஜகநாம், பாரக், காஸி, ராமேஶ்வரம், பவுதி, கோவா, நாஸிக், திரங்கைசூர், உஜெஜன், மஹாகலேசுர், அம்வா மஹாவலே ஶர், ஗ோகர்ணம் ஹதைகையையாயி. ஷிர்தியில் வாவையை ஸார்த்திக்கல் நம்முடை வேதவுஂ திருவுஂ அறயி. அத் ஸாந்தா ரதுவே திரித்த் அறுதமஜ்ஞானத்திலேக் கூடிசூ்ப் ஸாதிச்சாங் நம்முடை யோகஸாயகாயாயி. வாவையோடுஒன்று ஸாந்தாஷ்ணம் பாபமோசுமால்குமாயி. வாவையூடை பாடஸேவ திவேஸி பிரயாகிலை ஸ்தாநத்தினு தூல்யமாயி. பாடதிர்த்தஸேவ அஞ்சா நாஶகரவுமாயி. வாவையூடை கல்பன வேதவுஂ வாவையூடை உயி கெஷிக்கல் பிரஸாதவுஂ பதிஶுபுமாக்குந்துமாயித்திர்நூ. வாவை நம்முடை ஶ்ரீகூஷ்ணநூஂ ஶ்ரீராமநூஂ பரவைஹவுஂ அஞ்ச. வாவை பாபஹீநாங்க. ஸநோஷமோ, ஸந்தாபமோ வாவைக்லீ. வாவை அறுதமாவில் ஸபிதி, ஜ்ஞாநம், அநந்தம் ஏந்த நிலதில் ஸதா நிலகொள்கு. ஷிர்தி ஸாதிஸ்வாவயுடை கேட்டுப்பாநமாயிருநெங்கிலுஂ வாவையூடை லீலக்கி தூரங்கூ ணஞ்சாய பஞ்சாவி, கஞ்சகத்த, உத்தரேந்தூ, ஸுஜாத்த, யக்கான், கர்ணாகக ஏந்திவிடங்குதிலெல்லாஂ காளபூஷ்டு. ஹஞ்சின ஸாதி வாவையூடை பிரஸ்தி நாநாநாதத்துஂ பரங்க ஏல்லா பிரதேஶ காருஂ வாவையூடை தர்ஶநத்தினூஂ அநூட்டநத்தினூமாயி வநூகொள்கிருநூ. தர்ஶநமாதையில் தநெந ஶு஖பூஷ்டயநூஂ தூஷ்டபூஷ்டயநூஂ ஶாந்தியை பிராபிசூ்ப். வயல்பூர்க்க விருத்தி ர ஜூமாயியை தர்ஶிசூ்ப் அதே அநந்தம் அவர்க்க ஹவிடெயுஂ கிடிகொள்கிருநூ. ஹதைரு வலுதாக்கி பரியல்ல. ஏது கெதன் ஹக்காருதை பட்டி பரியுந்து நோக்குக.

ஶஹலீனுவ வசனம்

ஶஹலீனுவ வகையை 95-லோடு வயலை செரோனாரு கேதன் பகுப்புதிலே பூஜாரியாயிருக்கு. அதேபொலி 8 மாஸம் பயந்திலூடு 4 மாஸம் அதாயத் ஆஷாவுண் முதல் கார்த்திக வரை (ஜூலை - நவம்பர்) ஶங்காதீர்த்தும் தாம ஸிச்சி. அதேபொத்தின்றி ஸாமாங்காஸ் சூழ்மக்கான் ஒரு கஷ்டத்திற்கு துள்ளக் கூடு ஶிஷ்யங்குமுள்ளாயிரிக்கூடு. ஏல்லா கொல்லுவும் அதேபொலி பகுப்புதிலேக் கோவூனோஸ் ஸாயிவொவையை காணான் ஷிர்துயித்து வருக பதிவாயிருக்கு. அதேபொத்தின் வொவையை வலிய ஸ்தோஷமாயிருக்கு. அதேபொலி ஸாயிவொவையை தனை நோக்கி பரியும் ஹ்ராஸ்தமாயிருக்கு. அஸ்தாய ஸஹாயகங்குமாய பள்ளியிருக்குமாயிருத்து அவதறிச்சுதான் ஏன் ஏத்தேயோ தவண பகுப்பியித்தோய ஹ்ராஸ்தமாயிருக்கு தீர்த்து பரியுக்கயான். ஸாயிவொவை விடுதல் ஆணைன்!

வித்தித் திரும்புதல்

ஸாயிவொவைக் கெடவகாமங்கள் ஸ்தாக்குக்கூனதிலூா பாடு நிதிலூா வலிய ஹ்ராஸ்தமாயிருக்கு. ஸாவை ஸதா அதூராமாலிக்கு ஏனு பரியுமாயிருக்கு. மருத்துவரைகொள்க் கொவள்ளுமாயிருக்கு எதுபின்றாட்டுக்கைச் சுப்பதாபருபேள நாமஜபா நடத்திக்கூடு க்கும் செய்யுமாயிருக்கு. ஹ்ராஸ்தமாயிருக்கு பரியும். கரிக்கல் ஸாவை தாங்களு மஹராஜினோக் நாமஸ்ப்தாபால் நடத்தான் பரித்து. தாங்களு அதிகார் ஏஷாா திவாஸாங் காலம் குடு ஸோஸ் விடுதல் திரும்புதல் கிடூா பக்கங் நாமஸ்ப்தாபால் நடத்தாமென் மருபடியூா பரித்து. ஸாவை அதிகார் பரித்த மரு படி விடுதல் தீர்ச்சியாயூா வருா. பக்கங் கேதன் உதேஶஸுப்பியூ ஒத்துவங்கு உத்ஸுக்கங்குமாயிரிக்கணமென்கு மாத்ரம் ஏனான்.

அயாழுடை தலதித் கெகவெஞ் வாவு வீளூஂ பரன்று. யாகுற்காமிரை யகாபுரியுஂ, விறுலிரை பள்ளியிலையுஂ, கூஷ்ணரை (இள்சோயிரை) அரக்கும் ஹவிட ஷிர்தியில் தென்யாள். ஏராசி டுர வேஶதேக்குபோயி அரக்க காணேஷ தில். விறுத் விழுரத்து நின் வரேஷதுமில். வாவு ஹவிட யாள். கெதிபுருள்ளமாய மங்கூடு குடை கெதன் பாடுஙோசி விறுத் ஹவிட வெஞ் ரூபம் கொல்லுநூ. ஹு ஷிர்தியில் வெஞ் தென். ஸப்தாஹாவஸாங் விறுத் தாசீ விவரிசு பிகாரங் பிதுக்ஷபூடு. காக்காஸாஹெவ் டீக்ஷிதின் யானத்திலிரி குஙோசி விறுத் தர்ஶனம் உள்ளாயி. பினீக் வாவுயை கள் போசி வாவு வெடிதுநீக் கோடிசு விறுத் பட்டுத் வநிலெ? நீ கள்ளிலெ? வழர கூஸுதிக்காரனாள். வலமாயி பிடிசூ, அலைக்கில் கூஷபூடுபோவுஂ. அஞ்சூ ஒரிக்கலும் காளிக்க ருத் ஹத் காலத்தாள் ஸாஙவிசுத். உஞ்சுக் மரூரு விறுத் தர்ஶனம் கூடி உள்ளாயி. ஏரு தெருவு கஞ்சுவக்காரன் விறுலிரை பத்துமுப்புது பட்ஜெசி வித்தகாங் வநூ. ஹு பித்தெசி காக்கா ஸாஹெவெபிகுள்ளாய தர்ஶனத்தில் கள்போலை தென்யுள்ள யிருநூ. ஹத் கள் வாவுயை வாக்குக்கர் ஓர்மீசு காக்கா ஸாஹெவெப் அதுயிகங் ஸதுஷ்கநாயி. ஏரு படங் அதித் நின் வாணி அஞ்சேஹா புஜா முரியில் வெஞ்.

ஶேவந் கஷீரஸாஹரிரை கம

வாவுக்க விறுத் அறாயங ஏடுமாதும் ஹஷ்டமாயிரு நூவென் தாசீ விவரிக்குந கமகொள் தெஜியுநதாள். ஶேவந்ராவுவிரை அஞ்சே விரோவு கெதங்காயிருநதிகால் கொலூம் தோரும் பள்ளியறபுரித்தோயி தர்ஶனம் செய்திருநூ. அஞ்சேஹா விரோவுயை ஏரு விஶேஹா வீடித்தெஞ் புஜிசு ருநூ. அஞ்சேஹத்திரை மரளங்கேஷம் மகந், பள்ளியறபுரியா

തെരുവു വിഗ്രഹപൂജയും ശാഖവും എല്ലാം നിർത്തിവെച്ചു. ഭഗവന്റീവും ഷിർദ്ദിയിൽ വന്നപ്പോൾ ബാബു അയാളുടെ പിതാവിനെ ഓർമ്മിച്ച് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. ഇവൻറെ അച്ചുന്ന് എന്നെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് മകനെ താനിങ്ങാടു വലിച്ചുകൊണ്ടുവന്നത്. ഇവൻ നേന്നേദ്യും കൊടുക്കാതെ എന്നെന്നും വിറ്റലിനെന്നും പട്ടിണിക്കിട്ടുവന്നാണ്. അതുകൊണ്ട് താനവനെ ഇവിടെ വരുത്തിയതാണ്. അവനെ പശ്വാത്തപിപ്പിച്ച് ആരാധനയിലേക്കു താൻ തിരിച്ചുകൊണ്ടു പോകും.

ഭാസ്യത്തുവിന്റെ പ്രയാഗസ്ഥാനം

வினா விஶ்வாஸ பிரகாரம் ஸங்கா யமுகா ஸஂகமஸநாமாய பிரயாகிலெ ஸ்தாபன வழிர பூண்டுவத்தாண்ணுத்து கொள்க் குறித்து கொள்கிற கேட்கார் பல அவசரங்களிலும் ஹவிச ஸ்தாபனத்தினு போகுணு. ஏற்கின்கே தாஸ்தாவினு பிரயாக்ஸ்தாபனத்தினு போகுணமென்கு தோனி. வொவையோக் அனுமதி சோதிக்கால் செனு. வொவை ஹப்ரகாரம் மிகுபடி பர எத்து. அதை டுரேக்கொணும் போகேஸ்திலீ. நம்முடை பிரயாக் ஹவிசெதைனயாள். ஏதென் விஶ்வஸிக்குக் கொண்டு களை அதிர்த்திய அவசிணையிழமாயிருணு. தாஸ்தாவு வொவையுடை பாத்தித்தில் தலவெழுப்போல் வொவையுடை ரண்டு காலிரெஷ்டியும் தலைவிரல்லுக்குதில் நினு சுக்கியாயி ஸங்கா யமுகா தீர்த்தம் அல்ல ஒழுகால் துடன்னி. ஹா லீல கள்க் காஸ்தா கேட்கி பரவஶ்வாயி ரண்டு காண்டித்தகு செதயூம் காண்டிரைஷுக்கி. அயாச்சுக் குறித்திக் பிரசோதனம் வந்கு. ஏது மயூர ஸஂகிதம் வாசி வொவையை ஸ்துதிச்சு.

സായിബാബുടെ അതുല്യ തത്വങ്ങളും
ഷിർദ്ദിയിലേക്കുള്ള ആദ്യ സന്ദർശനവും

സായിബാബുടെ മാതാപിതാക്കലേള്ളപ്പറ്റിയോ, ജനനത്തെ

പുറിയോ, ജനനസ്ഥലത്തെപുറിയോ, ആർക്കും ഓന്നും അറിയില്ല. പല അനേഷണങ്ങളും നടത്തിയിട്ടും ബാബയോട് പലത വന്ന ചോദിച്ചിട്ടും തൃപ്തികരമായ ഒരു വിവരവും ലഭിച്ചിട്ടുമില്ല. നമുക്ക് യമാർത്ഥത്തിൽ ഈ വക കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഓന്നും അറിയില്ല. നാമദേവ്യും കബീറും സാധാരണ മനുഷ്യരെപ്പോലെ ജനിച്ചവരല്ല. അവരെ ശിശുക്കളെന്ന നിലക്ക് കണ്ണഡത്തിയതാണ്. നാമദേവിനെ ഗ്രാണായി ഭീമാരതി നദിയിൽ നിന്നെടുത്തു. കബീറിനെ തമൽ എന്നവർ ഭാഗിരമി നദിയിൽ നിന്നും കണ്ണഡുത്തു. അതുപോലെ തന്നെയാണ് സായിബാബയുടെ ചരിത്രം. ബാബ ആദ്യം ഏകദേശം പതിനാറു വയസ്സുള്ള ഒരു ബാലൻ്റെ രൂപത്തിൽ ഭക്തനാർക്കുവേണ്ടി ഷിർദ്ദിതിലെ ഒരു വേപ്പുമരച്ചു വട്ടിൽ ആവിർഭവിച്ചു. അന്നും സായിബാബയിൽ ബൈഹം അതാനും നിരണ്ണതാഴുകിയിരുന്നു. സപ്പന്തത്തിൽപ്പോലും ലാകിക്കങ്ങളിൽ തല്പരനായിരുന്നില്ല. ബാബ മായയെ തട്ടികളെന്നതു. മുക്കി ബാബക്ക് പാദനേവ ചെയ്തിരുന്നു. നാനാചോപ്പങ്ങൾന്റെ വുഖമാതാവ് ബാബയെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. ഈ സുമുഖനും മിടുകനുമായ ബാലനെ ആദ്യം ഒരു വേപ്പുമരച്ചുവട്ടിൽ ഇരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് കണ്ണത്. ഷിർദ്ദിതിലുള്ളതുവർ ഈതെ ചെറിയ ഒരു ബാലൻ ചുട്ടും തന്നുപെട്ടും വക്കവെക്കാതെ തപസ്സുചെയ്യുന്നത് കണ്ണ അതിശയിച്ചു. പകൽ സമയം ബാലൻ ആരോടും ഇടപഴകിയില്ല. രാത്രി ആരോധ്യും ഭയപ്പെട്ടില്ല. ജനങ്ങൾ ഈ ബാലൻ എവിടെന്നിന്നു വന്നുവെന്ന് അതിശയിച്ചു. അതിസുന്ദരനായിരുന്നതിനാൽ കാഴ്ചയിൽത്തന്നെ ബാലനെ എല്ലാവരും ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. ബാബ ഒരു വീടിലും പോയില്ല. സദാസമയവും വേപ്പുമരച്ചു വട്ടിൽത്തന്നെ ഇരിക്കും. പുറമേക്ക് വളരെ ചെറുതായി തോന്നുമെങ്കിലും ആന്തരികമായി ബാലൻ ഒരു മഹാത്മാവായിരുന്നു. നിസ്സംഗത്യത്തിന്റെ മുർത്തീമൽഭാവമായിരുന്നു ബാലൻ. ഒരിക്കൽ വന്നേഡാബയുടെ ആവേശം കയറിയ ഒരു ഭക്തനോട്

ஜனങ்கள் ஹப்ரகாரம் சோடிசூ. வேவா ! ஹு ஸாலங் ஏது புள்ளுதாமாவிரை புத்ரதான், ஏவிடெ நின் வந்தான். வள்ளோவயுடை கோமரம் கதயிற அஞ்சி ஒரு மள்ளிவடி கொள்ளுவதை ஒரு பிரதேக ஸம்லத்து குழிக்கான் பரிணது. குழிசூகொள்ளிருக்கை குரை ஹஷ்டிக்கக்கூ கள்ளு. பின்னீக் கூ பருள்ளில கள்ளு. அது ஶில நீக்கம் செய்தபோது ஒரு ஏட்டா ஶிக கள்ளு. அவிடெ நாலு மள்ளிழக்குக்கூ கத்திக்காள்ளிரு நிருந்து. ஹட்டாஷிக ஒரு முரியிலான் அவசானிக்குந்த. அத் பஶுமுவத்திரை ஆகுதியில் நிரம்மிதிருந்து. அவிடெ மற்புலகக்கலை அதிதீ கள்ளாரேண்ணாலை உள்ளாயிருந்து. வள்ளோவப் பரிணது ஹு ஸாலங் ஹவிடெ ஹருந்து பரிணது வர்ஷம் தபஸ்ஸுஷ்டிசூ. ஜனങ்கள் ஸாலங்கோட்டினப்புறி சோடி கால் துடன்னி. ஸாலங் ஶரியாய உற்றரம் பரியாதெ அது தஞ்சை ரூரு ஸமாநமாளைந்து புள்ளுஸ்தலமாளைந்து அத் வேலைபோலெ பறிக்கூக்களைமென்று பரிணது. ஜனങ்கள் ஏட்ட நாஷிக முளைபோலெ அடசூ. அஶுதமவும் எடுப்பதற்கும் (அதிமரம்) புள்ளுவூக்கஷணாலை கருதுந்துபோலெ வேப்பும் ரதை ஸாவப் புள்ளுவூக்கஷமாயிக்கரைது ஸஹுமானிசூவந்து. மாலஸ்பதி முதலாய ஷிர்திக்கத்தால் ஹு ஸம்லதை ஸாவப யுடை ரூருவிரை ஸமாயி ஸமாநமாயிக்கருதி அவிடெ ஸாஷ்டாங்கம் நம்பக்களிக்குந்து.

முநுவாயக்கூ (ஸதுங்கள்)

- 1) பிரஸ்துத வேப்புமரம் நித்திக்குந ஸம்லவும் பறிஸ ரவும் ஹரிவிடாயக்க ஸாதே ஏட்டாயால் வாணி அவிடெ ஸாதே வாய ஏட்ட பேரிதீ ஒரு வலிய ஸதை நிரம்மிசூ. ஹு ஸதை மாத்ரமாயிருந்து ஆடுகாலண்ணலைத் தீர்த்தமாக்குவது ஒரே ஒரு தாவது. வேப்பிடங்குத்த ஒரு உயர்ந தர கெட்டி அதிகங்

ഒരുക്കുകൾ നിർമ്മിച്ചു. ഭക്തമാർക്ക് ആ തരയിൽ വടക്കോട്ട് നോക്കിയിരിക്കാം. അവിടെ വ്യാഴാച്ചയും വൈള്ളിയാച്ചയും വെകുന്നേരം ചടന്തതിൽ മുതലായത് കത്തിക്കുന്നവർ സതു ഷ്ടർരാവുമെന്ന് വിശസിച്ചുവരുന്നു. ഈ സത്രം പഴകി ദ്രവി കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അറുകുറപ്പണികൾ വേണ്ടിവന്നു. ഈപ്പോൾ സന്നിധാൻ വകയായി വേണ്ട പണികളും കൂടി ചേർക്കലും പുതുക്കലും ചെയ്തുകലും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

2) പിന്നീട് കുറെ കൊല്ലങ്ങൾക്കു ശ്രേഷ്ഠം തീക്ഷ്ണിത് വാധ എന്ന ഒരു സത്രംകൂടി ഉണ്ടാക്കി. കാക്കാസാഹോബ്യ് ദീക്ഷിത് എന്ന വോംബെ സോളിസിറ്റർ ഇംഗ്ലണ്ടിൽപ്പോയി. അവിടെവെച്ച് ഒരു പകടത്തിൽ കാലിന് പരിക്കേറ്റു. എന്തുചെയ്തിട്ടും പരിക്കു മാറി തില്ല. നാനാസാഹോബ്യ് ചാരോർക്കർ അദ്ദേഹത്താട ബാബയെ കാണിക്കാൻ പറഞ്ഞു. അങ്ങിനെ 1909 ത് അദ്ദേഹം ബാബയെ കണ്ടു. പ്രാർത്ഥിച്ചത് മനസ്സിന്റെ നൊണ്ടൽ മാറ്റാനാണ്. കാലിന്റെ നൊണ്ടലിനല്ല, ബാബയും ദർശനത്താൽ സതുഷ്ടനായി അദ്ദേഹം ഷിർദ്ദിയിൽ താമസിക്കാൻ തീർച്ചപ്പെട്ടുത്തി. അങ്ങിനെ സന്ത മാവശ്യത്തിനും ഭക്തമാരുടെ ഉപയോഗത്തിനുമായി ഒരു സത്രം തീർത്തു. ഈതിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനം 10.12.1910 ന് നടന്നു. അനും രണ്ടു പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ കൂടിയുണ്ടായി. 1. ഭാദ്രാസാഹോബ്യ് കപർദ്ദിക്കു വീടിൽ പോവാൻ അനുവാദം കിട്ടി. 2. ചാവധി തിൽവെച്ച് രാത്രി ആരതി തുടങ്ങിവെച്ചു. 1911-ലെ രാമനവമിദി വസം സത്രം പണി തീർത്ത് ആൾ താമസം തുടങ്ങി.

3) മുന്നാമതായി കോടീശ്വരനായ നാഗപുരിലെ മിസ്റ്റർ ബുട്ടി കൊട്ടാരസ്വശ്രമായ ഒരു സത്രം കൂടി നിർമ്മിച്ചു. ലക്ഷക്കണക്കിൽ ഈ കെട്ടിട നിർമ്മാണത്തിന് പണം ചിലവാക്കിയത്, ബാബയും സമാധിസ്ഥലമായി മാറി. ഈ സത്രത്തെ സമാധിമന്ത്രം എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്നു. ഈ മന്ത്രം നിൽക്കുന്ന സ്ഥലം,

முன் வாவு நேறிடு நடுநநஷ்டு வங்கிருந் ஏரு புநோநாடு
மாயிருந்கு. முன் யாதொந்மில்லாதிருந் ஸநலத்த் ஹணிென
முந் ஸத்ரங்கை உயர்க்கு வங்கு. ஹதித்த் ஸதேவாயான்
அுடுகாலங்களித் எடுவுஂ உபயுக்தமாயிருந்க.

வாமந்தாத்யயுந ஸஹாயத்தால் வாவு நோக்கிவந
தோட்டதிரீ கமயுஂ வாவு ஷிர்துயித்னிக்கு தால்க்காலிக
மாயி திரோயந் செய்ததுஂ சாங் படேலிரீ கல்யாங்பார்டி
யொனிஷ்டு வீஷ்டுஂ வாவு ஷிர்துயித்த் வந்துஂ வேவீ஽ாஸ்,
ஜாங்கி஽ாஸ், ஸங்ஶாஸீர் எனிவருந ஸங்ஸர்ஜுவுஂ மொய்தீங்
தாநோங்கியுமாயி வாவுயுந ரூஸ்தியுஂ, பத்தியிலெ தாம
ஸவுஂ, யெக்காங்கி முதலாய கெதமாருந பேமவுஂ மருஂ ஸங்க
வங்குஂ அடுத்த அஹ்யாயத்தித் விவரிக்குந்தான்.

ஸ்ரீ. ஸாயியெ நமிக்குவிள் - லோகஶாநி வெக்கெஞ !

അമ്മായും - 5

ചാങ് പാലേലിരെ കല്യാണപാർട്ടിയോടൊപ്പം ബാബയുടെ തിരിച്ചു വരവ് - സ്വാഗതം ചെയ്ത സായ് എന്നു സംഖ്യോധന ചെയ്തത് - മറ്റു യോഗികളുമായി സന്ദർഭം - ഉടുപ്പും ദിനചര്യകളും - പാദുകത്തിരെ കമ - മൊയ്തീനുമായുള്ള ഗുസ്തിയും ജീവിതത്തിൽ വന്ന മാറ്റവും - വെള്ളം എന്നും യാക്കി മാറ്റിയത് - വ്യാജഗുരു ജവഹർ ആലി.

ചാങ് പാലേലിരെ കല്യാണപാർട്ടിയോടൊപ്പുമുള്ള തിരിച്ചു വരവ് മുൻ അമ്മായത്തിൽ സുചിപ്പിച്ചപോലെ ബാബ ഷിർദ്ദി തിലേക്ക് എങ്ങിനെ തിരിച്ചുവന്നുവെന്ന് പ്രതിപാദിക്കാം.

കൈമക്കാം ദൈഹ്യത്തിലെ ഒരു ശാഖയാണ് ജില്ലയിൽപ്പെട്ട ധൂപ് എന്ന ശ്രാമത്തിൽ ധനികനായി ചാങ്പാരേൽ എന്ന പേരിൽ ഒരു മുസ്ലീം പ്രമാണിയുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ ഒരു ശാഖയാണെന്നു പോകും വഴി ഒരു കുതിരയെ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. രണ്ടുമാസങ്ങൾക്കും ഓളം നിരന്തരമായി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന നഷ്ടപ്പെട്ട കുതിരയുടെ ഒരു വിവരവും കിട്ടിയില്ല. അവസാനം നിരശനായി ജീനിയും ചുമലി ലിട്ട് മടങ്ങിവരികയായിരുന്നു. വരുംവഴിക്ക് പതിമൂന്നു നാഴിക തിലയിക്കുന്ന യാത്രചെയ്തുകഴിത്തപ്പോൾ ഒരു മാവിൻ ചുവട്ടിൽ

ரத்தநதுலுகாய ஏரு மகளீர் ஹரிக்குன்ற களை, தலயில் ஏரு தொழிலியும் வேஹத்தில் கம்பி ஏற்ற நீண்ட குப்பாயவும் கழித்த ஏரு செரிய வடியும் (ஸத்க) உள்ளாயிருந்து. மகளீர் சிலின் ஏற்று பரியும் மஸ் பெப்பில் பூக்கனிலதிக் பூகவலி கூவங் ஏருக்குக்காய்திருந்து. சாங்பரேல் போவுந்துகளே போஶ் மகளீர் அணோக்க விழிச்சு ஏரு பூகவலிச்சு விஶ்ரமிச்சு பொய்க்காஞ்சான் கஷணிச்சு. ஜினியெப்புரி அயானோக் மகளீர் அனேஷ்சிச்சு. சாங்பரேல் அத் தரை நஷ்டபெட்ட கூதிரயூடே தாளைங் பரிணது. உடனென மகளீர் அடுத்துஞ்சு தோடுத்தில் நோக்கான் பரிணது. அயாஶ் அவிடெபோயி நோக்கெபோஶ், விஸ்மயமைங் பரியந்த, கூதிரயூங்க அவிடெ நித்தக்குன்து. அயாஶ்க ஹூ மகளீர் ஏரு சிலூர்க்காந்நல்லூநும் வலிய ஏரு அவாலியத்தையென்று (மஹாயோஹி) வோஸ்யுமாயி. அயாஶ் கூதிரயை பிடிச்சு மகளீரின்றி அதிகிலெத்தி. சிலின் அபோ சேக்கும் தழுவாயிதிருந்து. பகேசு ரங்க் ஸாயநாங்குக்குடி ஏரு கேள்வியிதிருந்து. 1. பெப்புகொஞ்சுத்தான் தீ, 2. குஷர்மூடி பூக வலிக்குந துளி நந்கான் வெஞ்சு. மகளீர் ஏரு முதலெடுத்த நிலத்த் துத்தைகுத்தியபோஶ் ஏரு தீக்கெனத் ப்ரத்யக்ஷபெட்டு. அத் பெப்பிலிக் ஸத்ககொக்கை நிலத்திச்சுபோஶ் வெஞ்சு ஒருக்கான் துடன்தி. துளி அதில் நந்து பிசின்த பெப்பினு சுருடி. ஏல்லா பூர்த்தியாயபோஶ் மகளீர் பூகவலிச்சு சாங்ப வேலிந்து கொடுத்து. ஹதெல்லா கள்க் சாங்பரேல் விஸ்மய ஸ்தவ்யாயாயி. அயாஶ் மகளீரினோக் தரை விடித்த வந் ஸல்க்காரங் ஸ்பிகரிக்காநபேக்ஷிச்சு. அடுத்த திவாஸங் மகளீர் பலேலின்றி விடித்தபோயி அவிடெ குருஷுபிவஸங் தாமஸிச்சு. பரேல் யூப் ஸ்ராமத்திலெ அயிக்காறியாயிதிருந்து. அயாஞ்சுட ஹாருாஸஹோதரரை மகளை கல்யாணத்திக் வயுவெக்களை வெஞ்சுத் சிர்விதியில் நினாயிதிருந்து. அனைதென பரேல் சிர்வி யிலேக்கு போவான் ஏருக்கான் கூடி. மகளீரும் அது கல்யாண

பார்டியெ அனுஶமிசூ. கலுயாள மங்஗லமாயி கநின்த், பார்டி யூபிலேகூ மடன்னி. ஏகிலும் பக்கீர் திரிசூபோயில். ஷிர்வி திற்கனை ஸமிர தாமஸமாகனி.

ஸாய் ஏற பேர் பக்கீரிங் லடிசுத்.

கலுயாளபார்டி ஷிர்வியிலெத்தியபூர் மஹத்ஸாபதி யூட வதலித் வள்ளோபு கேஷத்தெத்தின் முனித் ஹின்தி. வள்ளிக்கலைப்பால் அஶிசூ வள்ளோபு கேஷத்தெருத்தூ நிர்த்தி, ஓரோருத்தரையி ஹின்தியதெனாகொப்பு பக்கீருங் ஹின்தி. டெ த்மாலஸபதி யூவாவாய பக்கீர் வள்ளியித் தினினெழுந்தூ கள்க் யாஸாய் (ஸாகதம் ஸாய்) ஏறா பருத்த அலிவாட்யு செய்தூ. மருத்துவருங் ஸாய் ஏறா வினிசூ. அதித்திபிளை பக்கீர் ஸாயிவொப்பயாயி.

மரு யோஶிகஜுமாயி ஸவர்க்காங்

ஸாயிவொபு ஒரு மன்ஜிளித் (முன்லைப்பத்தி) தாமஸங் தூடன்னி. வொபு வருந்தினும் ஏதுதேயோ கொலூம் முப்புமுதல் தேவீதாஸ் ஏறா பேராய ஒரு யோஶி ஷிர்வியித் தாமஸிசூ ரூநா. வொபுக்க் அது யோஶியூமாய ஸவர்க்காங் ஹஷ்டபூத்து. அது யோஶியோகொப்பு வொபு மாருதி கேஷத்தெதிலும் சாவடி திலும் (பன்வாயத்த் கூடுந கெட்டிடம்) தாமஸிசூ. சிலபூர் ஏக்காயும் தாமஸிசூ. பிளை ஜாங்கிதாஸ் ஏறா யோஶி வாநா. வொபு அயிக்கேறா ஹஷ்டபூவுமாயி ஸஂஸாரிச்சிரிக்கூ அமைவா ஜாங்கிதாஸ் வொபுயூட அடுக்கலேகூ செல்லும். பிளை பூக்தம்பியித் தினா ஸங்காகீர் ஏறா பேராய வெவஞ்சூஷூபாஸ்மாஶமியாய ஒரு யோஶியூம் ஷிர்வியித் ஹந்கிடக்கூ வராருந்தாயிருநா. அதேவா வொபுயை அடுத்து காணுபோர் வொபு ரண்டு கழிலும் வெஞ்சும் நிரசு குடவு

மாயி பூநோடு நநக்குக்கயாயிருந்து. அதேபோல் பரஸ்யமாயி பரின்து. ஹூ ரத்நதை கிடிய ஷிர்வி அனுஶ்வாஸீதயான். ஹூ மனுஷுங் வெஞ்சல் பூமக்குளைகிலும் ஸாயாரளக்காரன்ல். ஹூ ஷிர்வி அனுஶ்வாஸீதயூம் லாஶுவதியூமாயதினாலான் ஹூ ரத்நதை கிடியத் அதுபோலெதென் யேவலாமான்திலே அதை எனாம் ஏனு பேராய அக்கதீகோட்க் மஹாராஜிக்கு ஶிஷ்யர் ஷிர்வியித்து குரிச்சு ஷிர்விக்காரோடுகூடுடி வந்து ஸாயிவாவை கலைதொடுகூடுடி ஹப்ரகாரம் தூரந்து பரின்து. ஹத் விலபிடிச்சு ஏரு ரத்நகல்லான். ஸாயாரளக்காரன்போலே காஷ்சயித்தோன்மெகிலும் ஹதொரு வெரும் ஸாயாரள கல்லூல். ரத்நகல் லூதென்யான். அடுத்த டாவியித்து நினைக்கத்திற்கான் கഴி யூ. ஹதும் பரின்து அதேபோல் யேவலாயிலேக்கு மடணி. ஹத் பரின்தத் ஸாயிவாவை செருப்புக்காரனாயிருந்தபோல்ஜான்.

வொவையுடை உடுப்பும் திடபருக்கலூம்

செருப்புக்காலத்து ஸாயிவாவை முடி வழித்தியிருந்து. ஒதி கலூம் முள்ளியங் செய்தியிருந்தில்லை. ஏரு அலூாஸியுடை வங்கு யாரளை ரீதியாயிருந்து அன்று. ரூடயிலேக்கு (ஷிர்வியித்தின்கும் நாஷிக) போயி வருவேயாசி சென்க. ஜய், ஜூயி முதலாய செடி கசி கொள்கூடு வந்து அவர் நடுநடு சூடு ணோக்கு. வாமஸ்தாத்து ஏன் கேதை திவஸம் ரள்கூடு மள்பாடுணாசி கொடுக்கு. அவகொள்கூடு வொவைதென் வெஞ்சல் கொள்கூடுவந்து நநக்கு. கிளாஸ்தித்து நின்கு வெஞ்சல்கோதி கூடணாசி வேப்புமாற சோடித் தெருக்கூடு. நிலத்துவெக்குநதொடுகூடுடி அவர் பாஷ் மள்ளா யதினாலும் பூஜக்கிடாத்தவயாயதினாலும் உடன்துபோவும். அடுத்த திவஸம் தாத்துவா வேரே ரள்கூடு பாடுணாசி கொடுக்கு. ஹஜிகென முன்கொல்லும் முடணாதெடந்தினில் மலமாயி வொவை யூடை அறவுயானகொள்கூடு அவிடை ஏரு டங்கியுஞ்சு பூநோடு

உள்ளாயி. இப் பந்தான்தான் ஹபோஷதெத வலிய கெட்டிமாய ஸமாயிமங்கிரம் ஸபிதி செழுந்த. அவிட அனவயி கெத னார் ஸங்கர்ஷித்து உபயோகித்து வருந்து.

வேப்பிஸ்மரத்துவடிலை பாடுகண்ணுடை கம

அக்கலேகோட் மஹாராஜிரெ ஶிஷ்யநாய லோக்கு ஷ்ளாஜி அலி஬ுர்க்கர் ஏநார் அக்கலேகோட் மஹாராஜிரெ ஹோடோ புஜித்திருந்து. ஏக்கலே அயாச் அக்கலேகோட் (ஷோ லாபூர்ஜில்) போயி மஹாராஜிரெ பாடுகண்ணை வள்ளு புஜி கணமென் அஞ்சித்து. பகை போவான் ஸாயிக்குந்தினு முங் அயாச்கொரு ஸப்பநார்ஷனமுள்ளாயி. அக்கலேகோட் மஹாராஜ் ஸபநத்திற்கு வந் ஹண்ணென பருன்று. ஹபோஸ் ஷிர்தியான் ஏந்தே விஶ்ரமஸ்தாந். அவிடபோயித் தீவிக்கு க. அண்ணென லோயி அயாஜை பரிபாடி மாரி ஷிர்தியித்தவந்து வொவையை புஜித்து அஞ்சுமாஸங் ஷிர்தியித்த தாமஸித்து ஸந்து ஷ்டங்காயி. ஹதிரெ ஸ்மாரகமாயி அனுபேஷம் பாடுகண்ணை நிர்மித்து ரகாஷ்வரம் 1834 (1912. AD) ஶ்ராவணமாஸத்திற்கு வேப்பு மரஷாட்டிற்கு ஸபாபித்து. அதினுவேஷம் பாடுகண்ணை புஜாவி யிக்கலூடு நடத்தியத் தாதாகேத்தகரூடு உபாஸனித்துமாயிருந்து. ஏது தீக்ஷித் ஸ்ரோதங்களை புஜக்காயும் ஸஶுள் ஏந்த கேதங்களை அதிரெ கார்யானேப்பக்கங்காயும் நியமித்து.

இப் கமயை புரிண் விவரணைச்

மாமலத்துவாராயி ரிடயர் செய்த ஸி. வி. ஓவ், ஸஶுள்மே ருநாயிக்கினோடு ஸோவிங் காங்லாக்கர் தீக்ஷித்தினோடு அனேப்பித்து பாடுகண்ணை புரிண் விவரம் தாഴைப்பிற்கு பிரகாரம் ஸாயிலீலாமாஸிக 2-ஊ வாஜ்யம் 1-ஊ நங்கர் 25-ஊ

പേജിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതി.

1834 රුකුවර්හුමාතිල් බොංබෙයිල් නිශ්චු යොක්කර
රාමරාවු කොත්තාති සිර්දියිල් බාඩ් පරිගතතින් බඟු.
අයාදු කුඩා කුඩා මැදු, තායිකුප්පාජී අලිබුග්කාරු
කුඩ බැඩිගැනු. අවර සහුගේ මෙරුගායිකුව්. ජි.කේ. තැක්සි
තුමායි මිශ්‍රණභායි. සංසාරමධ්‍ය බාඩ් මූල්‍ය සිර්දි
තිල් බැං බෝසුරුමර්භාතිල් මුරුගනතිල් ඔරු සමාරකම වෙළා
මෙන් නිශ්චිතු. අඟිලීගන බාඩ් පාඨුකම කරික්කා නිල්
කොත්ති සාහායිකාරී මූල්‍ය මූල්‍ය පාඨුකම ප්‍රාග්ධනීය.
අපුරාද්‍ර කුඩා
කුඩ මුළු එක්කර අරියිච්‍රාත් ලුප් මූල්‍ය බාඩ්වාය කැපුවා
කොඳ ආදේහං පාඨුකම තීර්පුකිකුමෙනු පරිගතු. අලුවා
වරු අතිගොක යොජිත් යොක්කර කොත්තාරිය එවරමධි
තිතු. ආදේහං සිර්දියිල් බැං පාඨුකෘත්තු ඔරු ප්‍රාග්
වර්තු. අනික් බැං යොඩාඩාකෙසුත්තිලිරිකුව ඉපාසනි
මහාරාජීගන ප්‍රාග් කාඩ්චු. ආදේහං ප්‍රාග්ධනීය මුත
ලාය ප්‍රාග්ධනී චර්ඩ් තුළ කුඩාතේ,

സഭാനിംബവുക്കഷസ്യമുലായിവാസാർ
സൃംഗാസാവിണം തിക്തമപ്യ പ്രിയം താ
തരും കല്പവുക്കഷാധികം സാധയത്വം
നാമാമിശ്വരം സദ്ഗുരും സായിനാമം.

എന്ന ശ്രോകവും അതിനേൽക്കെണ്ണതിലെ പരിസ്ഥിതിയാണ് പറഞ്ഞു. (എപ്പോഴും നിംബവുകൾക്കും ചുവട്ടിൽ താമസിച്ച് കയ്യപ്പുള്ളതുമായ ആ വൃക്ഷത്തെ അമൃത് ഒഴുക്കുന്ന കല്പവുകൾക്കും മാഹാത്മ്യമുള്ളതാക്കി തീർത്ത സദ്ഗുരുവും ഇന്ദ്രാൻുമായ സായ്ക്കാമന തൊൻ നമസ്കരിക്കുന്നു). ഉപാസനിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച് ആപ്രകാരം ചെയ്തു. ബോംബേ

യാൽ പാദുകങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച് കൂപ്പാണ്ടർ വഴം കൊടുത്തയച്ചു. ബാബു അവയെ ശ്രാവണ പറർബ്ലീമിക്ക് സ്ഥാപിക്കാൻ പറഞ്ഞു. അന്ന് പകൽ 11 മണിക്ക് ജി.കെ. ദിക്ഷിത് അവയെ വന്നുഡോ ബാക്കേഷ്ട്രത്തിൽനിന്ന് തലയിൽവെച്ച് പരിവാരസമേതം ദ്വാരകമായി മസ്ജിദിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. ബാബു പാദുകങ്ങൾ തൊട്ടുണ്ടാവിച്ചു. എന്നിട്ട് ഇത് ദേവപാദങ്ങളാണെന്നും വേപ്പുമരഞ്ഞുകിൽ സ്ഥാപിച്ചു കൊള്ളുവിൻ എന്നും പറഞ്ഞു.

അതിരെ തലേറിവസം ബോംബൈയിൽനിന്നും പാസ്ത് ശേട് എന്ന പാർസിഡേതർ 25 രൂപ മൺ ഓർഡർ അയച്ചിരുന്നു. ഈ സംവ്യ പാദുകം സ്ഥാപിക്കാനുള്ള ചിലവിലേക്ക് ബാബു കൊടുത്തു. ട്രാകേ ചിലവായ 100 രൂപയും ബാക്കി 75 രൂപ സംഭാവനയായും പിരിച്ചു. ആദ്യത്തെ 5 വർഷങ്ങൾ ജി.കെ. റീക്ഷിത് പാദുകപുജ നടത്തി. പിന്നെ ലക്ഷ്മൻ കച്ചേരിയർജ്ജ വാദി എന്നാൾ പുജ നടത്തി. ആദ്യത്തെ അമ്പുവർഷം മാസം തോറും വിളക്കുവെക്കാൻ 2 ക. വീതം ഡോക്ടർ കോതതാരി അയച്ചുകൊടുത്തു. കൂടാതെ ചുറ്റും പെപ്പ്‌വേലി കെട്ടാനുള്ള ചിലവും അയാൾ ചെയ്തു. സ്റ്റൂഷനിൽ നിന്ന് പെപ്പ്‌റീയ്ലിങ്ങ് ഷിർദ്ദിക്ക് കൊണ്ടുവരാനുള്ള ചിലവ് 7ക. 8 സം. സഗുണമേരു നായ്ക്ക് കൊടുത്തു. ഇപ്പോൾ ജബാദി (നാനാപുജാരി) പുജ നടത്തുകയും സഗുണമേരു നായ്ക്ക് നെന്നേദ്യത്തിനും വിളക്കുവെക്കാനും വേണ്ട ചിലവ് നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഭായി കൃഷ്ണാജി തുടക്കത്തിൽ അക്കൽക്കോട് മഹാരാജിക്കേണ്ട കെതനായിരുന്നു. അയാൾ 1834-ൽ പാദുകം സ്ഥാപിക്കുന്ന കാലത്ത് അക്കൽക്കോടുക്ക് പോകും വഴി ഷിർദ്ദിയിൽ വന്നു. ബാബുയെ ദർശനം ചെയ്ത് അക്കൽക്കോടുക്ക് പോവാനായി രൂപും ഉദ്ദേശം. അയാൾ അതിന് ബാബുയോട് അനുവാദം ചോദിച്ചു. നീഡൈനിന് അവിടെ പോകുന്നു. അവിടുതെ മഹാരാജി ഇവിടെതന്നെന്നയാണ്. ഞാൻ തന്നെന്നയാണ്, ഇതു കേട്ട ഭായി

அக்கல்கோடுக்கு போகுவதனால் நிஶ்வயிசூ. பாடுக்குமாப நடத்தினாலேயும் அயாசு பலதவுள் ஷிர்விதில் வராடுள்ளதி ருங்கு. இற பின்ற விவரங்கள் ஹெமத்பாணிக்கிடிலைட்டினும் அளித்திருக்கின்ற அத் சஷ்டித்தத்தில் சேர்க்குமாயிருங்கு வென்கு வி.வி. வேவ் பின்ற லேவுன் அவசானிப்பிக்குங்கு.

மொய்த்தீங் தாங்கோலியுமாய ஸுங்தியும் ஜீவிதரீ தியில் வழுத்திய மார்வும்

வாவயுட மரு கமக்லிலேக்கு மடன்றுக. ஷிர்விதில் மொய்த்தீங் தாங்கோலி ஏந்துபேராய ஒரு ஸுங்திக்காரந்துள்ள யிருங்கு. சில ஸங்஗திக்லில் வாவயும் அயாஜுமாயி யோஜி காத்தத்தினால் அவர் தமில் ஒரு ஸுங்தியும் நடங்கு. அதில் வாவு பராஜித்தாயி. அந்துமுதல் வாவு வங்கு யாற்ற ரீதியும் ஜீவிதரீதியும் மாரி. வாவு கப்பி ஏந் நீலங் குப்பாயவும் ஒரு லகோடியும் யரிசூ. தலமுடி ஒரு தூணி கஷ்ணம்கொண்ட கெட்டுக்கயும் செய்து. ஒரு சாக்கிள்கஷ்ணம் ஹரிக்காங்கு ஒரு சாக்கிள் கஷ்ணம் கிடக்காங்கு உபயோகிசூ. கீரி டுவிசூ வங்குதையில் யரிக்குந்தில் ஸஂதூப்த்தாயி. ஸாயிவாவு பரியும் தரிசுயும் ராஜதுதேக்காசு நழ்தாங். பிழு தரதேக்காசு ஏதுதேயா உபரி மெஷுபெட்டதாங். கெவாங் தரி டுஞ்சு சண்டையாங் ஏந். ஸங்காரீரும் ஸுங்தி பியகாயி ருங்கு. ஒரு ஸுங்தி மதுர ஸமயத்த் அஞ்சேஹத்தின் நெவு வாக்கும் போலெ நீ நெவுவுமாயி கலிசூ வேஹா தழுர்த்தி கல யுக ஏந் வாக்குக்கு கேள்க்குக்கயும் அதோடு கூடி விரக்கி வங்குபேருக்கயும் செய்து. அஞ்சேஹா ஸஂஸாரம் உபேக்ஷிசூ அதமஜ்ஞாநத்திலேக்கு ஶ்ரம பதிப்பிசூ. பூதாங்கிகடுத்த புஷ்டிரயில் ஒரு மாங் ஸமாபிசூ அஞ்சேஹா ஶிஷ்யராநோடு கூடி அவிட தாமஸிசூ. ஸாயிவாவு ஜங்குமாயி அன்னிகெ

ஹபஷகி பெருமாலிலூ. வாவை சோந்துணைச்சுக்கு உத்தரம் கொடுக்கலூள்ள பதிவ். பக்கு அயிகவும் வேண்டு மரஞ்சாடிலாயிரி கூடு. அல்லைக்கிற ஸ்ராமத்தினு பூர்மெ பூஷகரத்திலுத்து வாவைஶ் மரத்தனலிலிரிக்கூடு. வெகுணேரம் சில அவசர ணஜில் நிமோன்வரை நடக்கூடு. அவிடெ தியங்வக்க் ஜி ய காஜியுடெ வீடித் ஹடக்கிடக்க போவூா. அவிடுதெத் வாவை ஸாஹிணிகென ஸாயிவாவக்கு ஹங்கமாயிருநூ. அயாஜுடெ அங்காய நாநாஸாஹெண்டினு ரங்காமதொரு விவாஹாக்கி ஆக்குடி புதுதுநூங்காயிலூ. வாவைஸாஹெவ்வு நாநாஸாஹெ வினெ வாவை தங்காத்தினயக்கூக்கரும் குரிச்சுகாலத்தினு தூதில் ஒரு புதுதெ ஜநிக்கூக்கரும் பாத்து. அங்குமுத்தெ ஸாயிவாயுடெ பிரஸ்தி வர்ஹிச்சு அஹமங்காரித்தினும் மடும் அநாவயி ஜங்கைஶ்வரதங்காயி வராள் தூடன்னி. அங்கு முத்தெ நாநாஸாஹெவ்வு பாரோர்க்கரெ, கேஸவ் சிவங்வர் முத்து லாய அநாவயிபேர் ஷிரதியில் வராள் தூடன்னி. பக்கு முஷு வாள் கெதமாராதெ சூரியேஷு வாவை, பஷகி ஹடின்துபொஜினெ பாத்தியில் ராத்ரி ஏர்க்கூரன்னி. வாவையுடெ ஸாமாரிக்கூலை பாத்து பூகவலிக்காங்குத்து குஷங் (சிலின்) புக்கால, டிரிபா தெங், நீள்க கந்தி கூப்பாயங், தல மூடிகெட்டிய ஒரு துளிக்கை ஷளா, ஒரு செருவடி (ஸ்ரத்க) ஏப்போஷும் கழுதெ வெக்குநாத் ஹடியுமாயிருநூ. தலக்குகெட்டிய வெத்துத்துளி ஜங்போலெ பிரிச்சு ஹட்டு செவியுடெ ஓரத்துக்கூடி பினோக்கு தூணிக்கெ கூடு. வாவை ஷுஸோ, மெதியடியோ யரிச்சிருநீலூ. திவசு திலயிகவும் ஒரு சாக்கினேலாள் ஹருநிருநாத். ஒரு குப்பி நவும் யரிச்சிருநூ. தனுப்பிலூதிரிக்காள் ஏப்போஷும் தீ ஏறி யிச்சிருநூ. ஹு தீயிகாள் யுளி ஏநூ பரியுநாத். ஏப்போஷும் தெக்கோக்கு முவமாயி மரத்தினேற் அஶ்மமயில் ஹட்டுக்காஞ்சு வெஷ்சி ரிகூடு. அது யுனியில் வாவை வாயிதாயி, அஹங்காரம், அஞ்ச,

ചിന്ത ഇവയർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സദാ അള്ളാ മാലിക്ക് (ദൈവമാൻ ഒരേ ഉടമ) എന്ന് ജീവിതിക്കും, ബാബു ഇരിക്കുന്ന പദ്ധതികൾ രണ്ട് മുറികളുടെ വലിപ്പമേയുള്ളു. അവിടെ എല്ലാ ഭക്തമാരും ബാബുയെ വന്നു കാണും. 1912-നു ശ്രേഷ്ഠം ഒരു വ്യത്യാസം വന്നു. പഴയ പദ്ധതി കേടുപാടു തീർത്ത് ഒരു മുറ്റവും പണി ചെയ്തു. മസ്ജിദിൽ താമസമാക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ബാബു, ഒരു താക്കിയ തിൽ (മുസ്ലീം പ്രാർത്ഥനക്കുള്ള സ്ഥലം) കുറേക്കാലം താമസിച്ചിരുന്നു. അനും കാലിൽ ചെറിയ ചിലകകൾ കെട്ടി ബാബു മധ്യ രമായി പാടി ആനന്ദനുത്തമാടിയിരുന്നു.

വൈള്ളത്തെ എണ്ണയാക്കി മാറ്റൽ

സായിബാബക്ക് വിളക്കുകളിൽ വലിയ പ്രിയമായിരുന്നു. ബാബു കടക്കാരിൽനിന്ന് എണ്ണ കടങ്ങാങ്ങി മസ്ജിദിലും അമ്പ ലത്തിലും രാത്രി മുഴുവൻ വിളക്ക് കത്തിക്കലുണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ കുറേക്കാലം നടന്നു. അതിന് എണ്ണ കൊടുത്തിരുന്ന ബനിയാ കച്ചവടക്കാർ തമ്മിലാലോചിച്ച് ബാബുക്ക് എണ്ണ കൊടുക്കില്ലെന്ന് നിശയയിച്ചു. പതിവുപോലെ ബാബു എണ്ണ ചോദിച്ച പ്രോശ് അവരെല്ലാവരും ഇല്ലെന്ന് തീർത്ത് പറഞ്ഞു. തീരെ ക്ഷുഭി തനാവാതെ ബാബു മസ്ജിദിൽ വന്നു വിളക്കിൽ തിരികളിട്ടു. ബനിയാമാർ ജിജന്താസുകളൊരി ഒളിഞ്ഞു നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ബാബു തകരപ്പാത്രമെടുത്തു. അതിൽ എണ്ണ ലേശം പറ്റി നിന്നിരുന്നു. ബാബു അതിൽ വൈള്ളമൊഴിച്ച് കുടിച്ചു. അങ്ങിനെ ശുശ്വിവരുത്തി വീണ്ടും തകരപ്പാത്രത്തിൽ വൈള്ളമെടുത്ത് എല്ലാ വിളക്കുകളിലും ഒഴിച്ച് തിരികൾ കൊള്ളുത്തി. നോക്കി നിൽക്കുന്ന ബനിയാമാരെ അന്തംവിടുവിച്ചുകൊണ്ട് അതിയേ ക്രമാംവണ്ണം രാത്രി മുഴുവൻ ആ വിളക്കുകൾ കത്തി. ബനിയാമാർ പശ്വാത്തപിച്ച് ബാബുയോട് മാപ്പപേക്ഷിച്ചു. ബാബു അവരോട് സത്യവാനമാരായിരിക്കാൻ ഉപദേശിച്ച് മാപ്പു നൽകി.

வியாஜங்களுக்கு ஜவ்ஹரி அனுபி

முந்பிரிவதை குட்டத்தினாலேயும் அனுபவர்த்தம் கஷின்ததில்பினை ஜவ்ஹரினாலில் ஏற்றுபேராய் ஒரு மக்கீர் அபாம்தங்களில்கினும் பரிவாரங்களுமேதான பொருளாக விரல்தெருக்கூடியது. ஒரு வலிய முரியில் தாமஸமாக்கி. மக்கீர் பள்ளித்துறையில் வூரான் முசூவான் பரிசு நல்ல வாஸ்தியும் மாயிருந்து. அனவயி தேவையான அயாதை களதுவளைஞி பொருள் மானிசூபோன்று. ஜனங்களை கொண்ட அயாச் வீரல்தெருக்கூடியது தின்க முயில் ஒரு ஹங்க பள்ளிச்சுறை துடன்னி (ஹங்க பொருத்தம் நகூல்த சூமர்) ஹத் ஸஂபாஸிசுப் பில குடுப்புஞ்சல் உள்ளாயதி நால் ஜவ்ஹரினாலுமிக்க பொருள் விடேங்கி வந்து. அன்னினை அயாச் சிர்தியிலேக்கு போன்று. ஸாவயைாடுகூடி தாமஸம் துடன்னி. அயாதை மயிரமாய ஸாங்கையாக்கான் ஜங்கை வஶீக்கு தராவுக்கியும் அயாச் ஸாவயை ஶிஷ்யங்கள் விழிக்கான் துட ஆக்கியும் செய்து. ஸாவய யாதை தென்றுவும் பரியாதை அயா ஜூத ஶிஷ்யாயிறிக்கான் ஸம்திசூ. பினை ஸுருவும் ஶிஷ்யங்கள் பொருத்தமில்லை மடனானும் அவிடை தாமஸிக்கானும் தீருமானிசூ. ஸுருவிக் ஶிஷ்யர்க்கு மத்தும் அரித்துகூடுகையிலும் ஶிஷ்யங்க ஸுருவிக்கு நோக்கை அரியாமாயிருந்து. ஏக்கிலும் அயாதை அவபேஷங்கிக்காதை ஶிஷ்யங்களுக்கு போல பரிசுக்கான் துடன்னி. ஸுருவினை பலதரத்திலும் உபசரிசூ. ஹட்கிட்க்க சிர்தியில் வருமெக்கிலும் பிரயான தாமஸம் பொருத்திலாகி. ஸாவயை சிர்திலேக்கான் ஸாவய பொருத்திலேக்க தாமஸம் மார்த்தியத் ஹங்கமாயிலை. அவர் ஒரு நிவேங்கஸஂஸ்தவுமாயி ஸாவயை சிர்தியிலேக்கு கொண்டுபோரான் சென்று. ஹங்ககை டுத்துவொ அவர் ஸாவயைக்கான் விவரம் பரிணதபோாச் மக்கீர் கோபிச்சுநாளைந்து அயாதை ஸாவக்க விடான் நிவேங்கதியிலைந்து மக்கீர் திரிசூவருந்தினு முனை உடனை

மடன்னிபோகளைமென்று பரிணது. ஹவரினை என ஸஂஸாரிச்சு. நித்தக்கூணோச் சகலீர் திரிச்சுவருக்கத்து ஶிஷ்யை கொள்ளு போகான் ஶ்ரமிச்சுதின் அவரோக் கோபிக்கூக்கத்து. சில வாக்கற்கணேச்சுக்குஶேஷம் எடுவித் தூதுவும் ஶிஷ்யங்கு ஷிர்தியிலேக்கு மடன்னி அவிடெ தாமஸமாக்கி. கூர்ச்சு திவஸ அஸ்கு ஶேஷம் தூதுவினெ வேவீடாஸ் பரீக்ஷித் தற்கத்தித் தோத்பிச்சு. வொவை கல்யாணபால்தியோக்குடி வருந்திக் 12 கொல்லம் முங்கொன் அங்க் பதேதொ பதிரொனோ வயஸ்தூதே வேவீ டாஸ் ஷிர்தியில்வங் மாருதிகேஷ்டுத்தித் தாமஸமாக்கியத். வேவீடாஸ் ஸுஉரதுபங்கு திழுண்டு கண்ணாடுக்குடியவங்கு விரக்கதங்கு ஜ்ஞானியுமாயிருந்து. தாத்துயாகோகெடு, காளினாம் முதலாய பலரும் அடுப்பதெத் தூதுவாயி கருதியிருந்து. அவர் ஜவ்ஹர்தாலியை அடுப்பத்திகு முங்கீல்கொள்ளுவங் பர்சு நடத்திச்சுதித் பராஜிதநாயி ஷிர்தியில் நின்கு ஓடி போயி. அண்ணென வீஜாபூரித் தூக்கைலம் தாமஸிச் ஷிர்தி யிலேக்க மடன்னி வங் ஜவஹர்தாலி வொவையெ ஸாஷ்டாங்கா ப்ரளமிச்சு. அயாச் தூதுவென்கு ஸாயிவொவை ஶிஷ்யைநென்கு முதூத தெரியுவாரென நீண்டி அயாச் பஶுவாத்தபிச்சு. ஏனிடும் வொவை காளிக்கூந்த அபாந்தாவும் கல்லத் துறைஜ்ஞான கைவருத்தான் ஶிஷ்யைந்போலெயத்து ஸேவநாஸ் செழுள மெங்கான். ஹு கம வொவையுடெ மஹாக்கத்தாய மஹத்தூ பதி பரிணது தனதங்குஸரிச்சான் ஹவிடெ சேர்த்தத்.

அடுத்த அஹ்யாயத்தித் ராமநவமி உஸவங், மஸ்ஜிஃ, அதிரைத் புத்துப்பாலிதி, பின்னிடுள்ளாய வேஶதி ஏன்வதை பூரி ப்ரதிபாடிக்கூந்தாக்குந்து.

ஸ்ரீ ஸாயியெ நமிக்கூவின் லோகஶாநி வேவிக்கெடு !

അമ്യായം - 6

സുരു കരസ്പർശത്തിന്റെ ശക്തി - രാമനവമി ഉൽസവം -
അതിന്റെ ഉത്ഭവവും ഭേദഗതികൾ മുതലായതും - മന്ജിൽഒന്റെ
കേടുപാടുതീർക്കൽ.

സുരുകരസ്പർശത്തിന്റെ ശക്തി

യമാർത്ഥമാണ് സദ്ഗുരു നമ്മുടെ നയിക്കുന്നേൻകിൽ സുരു തീർച്ച
യായും എളുപ്പം സംസാരസാഗരം കടത്തിവിട്ടും. സദ്ഗുരു എന്ന
പദം സായിബാബയെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ബാബു മുനിൽക്കിനു
ഉഡി നെറ്റിയിൽ തൊട്ടവിച്ച് കഴ്ച അനുഗ്രഹത്യപേണ തലയിൽവെ
ക്കുന്നതായി ഞാൻ വിഭാവനം ചെയ്യുന്നു. ഹൃദയം സന്തുഷ്ടം
മായി പ്രേമം ബാഷ്പവരുപേണ എന്റെ കണ്ണിൽക്കിനു ഒഴുകുന്നു.
ചിന്തകാണ്ഡം ആശകാണ്ഡം നിർമ്മിതമായ സൂക്ഷ്മശരീരം
അശിയാൽ ദഹിപ്പിക്കാവത്തല്ലകിലും സുരുകരസ്പർശമാഘ്രണ
ദഹിച്ചുപോകുന്നതോടെ, മുജജമങ്ങളിലെ പാപങ്ങൾപോലും
നിഗ്രഹം നശിച്ചുപോകുന്നു. ദൈവികവും മതപരവുമായ വാക്ക്
ങേൾ കേൾക്കുന്നേം വിരോധം തോന്തുനവർക്കുടി ശാന്തിയെ
പ്രാപിക്കുന്നു. സായിബാബയുടെ സുന്ദരത്യപദർശനം കൊണ്ട്
സന്നോഷത്താൽ തൊണ്ടയിട്ടുകയും ആനന്ദാശുവാൽ കണ്ണു

നിറയുകയും വികാരാവേഷത്താൽ ഫുദയം നിറയുകയും ചെയ്യുന്നു. അത് തത്വമസി, അഹാബുഹമാസ്മി മുതലായ ബോധങ്ങൾ നമ്മിൽ വളർത്തി ണ്ടാൻ, - നീ, അത് - ഈത് മുതലായ ഭേദങ്ങൾ നശിപ്പിച്ചു ബേഹമത്തോട് ചേർത്ത് ആത്മജ്ഞാനാനം കൈ വരുത്തുന്നു. ശാസ്ത്രപരുരാണങ്ങൾ വായിക്കുന്നോൾ സദ്ഗൃഹപദം എന്നിൽ സായിബാബയക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മ വളർത്തി ബാബരാമനും കൃഷ്ണനും ഒക്കെയായി ആ ജീവിതത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കാൻ പ്രേരണ നൽകുന്നു. ഉദാഹരണമായി ണ്ടാൻ ഭാഗവതപാരായണം ശ്രദ്ധിക്കുന്നോൾ സായി പാദാദിക്ഷേഷം കൃഷ്ണനായി മാറി ബാബരാമ തന്നെ ഭാഗവതവും, ഉദാഹരിതയും പാടി കേൾപ്പിക്കുന്നതായും അനുഭവപ്പെടുന്നു. എന്തിന്, വെറും തമാഴ പറയുന്നോൾപോലും സായി സ്മർണ്ണയുണ്ടായി അനുഭ്യാസം ആനവയി ഉദാഹരണങ്ങൾ സംഭാഷണ മദ്യത്തിൽ ചേർക്കാൻ സാദ്യമാവുന്നു. ണ്ടാൻ സ്വന്തമായി എന്തെങ്കിലും എഴുതാൻ തുടങ്ങിയാൽ എനിക്ക് ഒന്നും കഴിയുന്നില്ലെങ്കിലും സായിനാമ്പര്യം പ്രചോദനത്തിലെഴുതാൻ തുടങ്ങുന്നോൾ യാതൊരിട്ട് തടസ്സവുമില്ലാതെയും അവസാനമില്ലാതെയും എഴുതിക്കൊണ്ട ഇരിക്കാൻ സാദ്യമാവുന്നു. ശിഷ്യർന്നു അഹാഭാവം തലപൊക്കുന്നോൾ ബാബ സുഹർസ്തങ്ങളെക്കാണ്ക് പിടിച്ചുമർത്തി ബാബയുടെ ശക്തി പ്രദാനം ചെയ്ത് ബാബയുടെ ഉദ്ദേശാനുസരണം പ്രവർത്തിപ്പിച്ച് അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്തെങ്കിലുംമൊരാൾ സായിയെ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിച്ച് ആത്മസമർപ്പണം ചെയ്യുന്നുവോ ചോദിക്കാതെ തന്നെ ജീവിതത്തിന്റെ സർവ്വോപാധികളും അതായത് ധർമ്മാർത്ഥകാമമോക്ഷങ്ങൾ അയാൾക്ക് കൈവരുന്നു. കർമ്മം, അഞ്ചാനം, യോഗം, ഭക്തി എന്നീ 4 പ്രധാനമാർഗ്ഗങ്ങൾ പ്രത്യേകം പ്രത്യേ

കമായി നമ്മെ ദൈവത്തിലെത്തിക്കുന്നു. ഇതിൽ ഭക്തിമാർഗ്ഗം പ്രധാനവും കഷ്ടപ്പാടുകളും മുളളും കുണ്ടും കുഴികളും നിറഞ്ഞതുമാണ്. എന്നാൽ സദ്ഗുരുവിൽ വിശ്വസിച്ച് പുരി പ്ല്ളട്ടാൽ മുളളും കുണ്ടും കുഴിയും ഒഴിവാക്കി നേരെ പ്രാപ്യ സ്ഥാനത്തെത്തിച്ച് തരും. അത് സായിബാബു ഉറപ്പ് പറഞ്ഞതാണ്.

ബോധന സംഖ്യാച്ചു പ്രതിപാദിച്ചുശേഷം മായകൊണ്ട് ലോകം സൃഷ്ടിച്ചതും സൃഷ്ടിച്ച ലോകത്തെപ്പറ്റിയും പ്രതിപാദിച്ച് ഇത് മുന്നും ഓന്നുംതന്നെ എന്ന് സമർത്ഥിച്ച് ബാബു ഉറപ്പു കൊടുക്കുന്ന വാക്കുകളെ ഇപ്പകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

യാതൊരു ഭക്തരെ ശൃംഗാരത്തിലും അനവസ്ഥാദികൾക്ക് യാതൊരു ക്ഷാമവും നേരിടുന്നതല്ല. എന്നിൽ മനസ്സുറപ്പിച്ച് എന്ന ആരാധിക്കുന്ന ഭക്തരെ എല്ലാ ക്ഷേമകാര്യങ്ങളും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ച് നേടികൊടുക്കുക എന്നത് എൻ്റെ പ്രത്യേക ചുമതലയാണ്. ഭഗവാൻ കൃഷ്ണനും ഇതുതന്നെ പറഞ്ഞു. യോഗക്ഷമം വഹാമ്യഹരം എന്ന്. നിങ്ങൾക്കെന്നെങ്കിലും വേണ്ട മെക്കിൽ അഹനതയും ആത്മാദിമാനവും ഉപേക്ഷിച്ച് ദൈവത്തോട് ചോദിച്ചുവാങ്ങുവിൻ. ക്ഷേമവന്നത്രങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കഷ്ടപ്പെടു ദേണ്ടതില്ല. ലോകത്തിലുള്ള സ്ഥാനമാനങ്ങളിൽ സമുഖരാവാ തിരിക്കുവിൻ. ഇഷ്ടദേവതയുടെ രൂപം മനസ്സിൽ സ്ഥിരപ്പിച്ചു ചെയ്യുവിൻ. എല്ലാ ഉപാധികളും അന്തഃകരണവും ഭഗവാനെ ആരാധിക്കുന്നതിൽ നിയുക്തമാവട്ട. മറ്റാനിലും തല്പരരാ വരുത്. മനസ്സ് എന്ന ഔർക്കുന്നതിൽ സദാ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തുവിൻ. എന്നാൽ അത് ശരീരം, ധനം, ശൃംഗം എന്നിവയിലേക്ക് അലിഞ്ഞുപോവില്ല. അന്നേരം മനസ്സ് ശാന്തവും സമാധാനപരവും ഭയരഹിതവുമായിത്തീരും. ഇതാണ് സർജുൺമുള്ള മന

ஸ்ரீதியுடைய அடையாளம். மன்ற பணுலமாளைகித்து பதிப்புற்று மாயி லதிச்சுதாவான் ஸாஸ்யமாவில்லை.

**ஹதையும் பரந்த ஷிர்தியிலே ராமனவமி
உஸுவதெப்புரி பிரதிபாடிக்குனு.**

துடக்கம்:-

ஸோபாத்ரிவுஶ்ரீ என்னாராஸ் கோப்புற்றுஸோவோளித் துடக்கில் ஹஸ்ஸபெக்ட்ரியிருந்து. அயாஸ் ஸாஸ்யுடைய ஒரு வலிய கெத்தாயிருந்து. அயாஸ்க்கு முன்னு ஓருமாருள்ளாயிருந்து. பகைசு ஸாதானாஸ்துள்ளாயிருந்து. ஸாதிவொஸ்யுடைய அங்குஶ்ரூபாங்காங்க் அயாஸ்க்கு ஒரு மக்குள்ளாயி. அது ஸாதோ ஷத்தித் 1897-த்து ஒரு உஸுவம் நடத்தாந்துஇழு அஞ்சூபாங்காங்கு அயாஸ்க்குள்ளாயி. ஹா உடேஶம் ஷிர்தியிலே பிரயாந கெத்தமா ராய தாத்துப்பட்டு, தாங்கோடு பலேஞ்சு, மாயவராவ்வே ச்சுபாள்ளேயே அமைவா ஶாம என்னிவர் முபாகே வெஞ்சு. அவர் அது அங்கீகரிச்சு ஸாஸ்யுடைய அங்குஶ்ரூபமும் அங்குவாபவும் வாணி. பிரெய் கலக்ட்ருடை அங்குவாததினபேக்ஷிசுபேபூஸ் அங்கு உடேஶாஶநமான் எதிரையி ரிபூர்ட் செய்ததினால் அங்குமதி நிஷேஷயிக்கப்பட்டு. பகைசு ஸாதிவொஸ அங்குஶ்ரூபிசுக் காருமாயதினால் வீள்ளும் பரிசுமிசுபேபூஸ் கலக்ட்ருடை அங்கு மதியும் கிடித். உஸுவம் ஸாஸ்யேநாலோபிசு ராமனவமினாஸ்து நடத்தான் நிஷயதிசு. ஸாஸ்யக்கு ஹதித் தெரு பிரதேக உடேஶம் முள்ளாயிருந்து. எரிகு-முஸ்ஸீஸ் ஏக்குயா ஸ்வஷ்டிசு எரிகுக்கலை ராமனவமியும் முஸ்லீமக்குடை உருஸ் அதை பிரநக்குடான் எடுத்து ஓனிசு நடத்திச்சு ஸமுதாயமெத்தி ஸஹபிக்கலை யிருந்து அது உடேஶம். தாவியித் தெரு நடக்குக்கியும் செய்து.

அங்குவாத ஸிலிசெஷ்ட்ரிலும் மரு விஷமனைச் சூட்டுத் தெருங்களி. ஷிர்திஸ்ராமத்தித் துடக்காமமுள்ளாயிருந்து. அதைக்

ഗ്രാമത്തിൽ 2 കിലോമീറ്റർ ദൂരിലെ ഉപയോഗിക്കാവുന്ന വെള്ളം വറ്റി. മറ്റൊരിലെ വെള്ളം ഉപ്പുവെള്ളവുമാണ്. ഉപ്പുവെള്ളമുള്ള കിലോറിൽ സാധിബാബു പുക്കളെളിഞ്ഞ് ശുദ്ധജലമാക്കി മാറ്റി. എന്നാലും ഈ വെള്ളം മതിയാവാത്തതിനാൽ കുറെ ദിവസത്തുനിന്ന് തുകൽസബിക്കളിൽ വെള്ളം കൊണ്ടുവരാൻ തത്ത്വം പഠിച്ചു ഏർപ്പൂട്ടു ചെയ്തു. വാൺിപങ്ങളും ഗുസ്തി മത്സരങ്ങളും ഏർപ്പൂട്ടു ചെയ്തു. ഗോപാൽരാവ് ഗുണികുന്ന് അഹമ്മദ് നഗർിൽ ദാമു അന്നാകാസർ ഏന്നുപേരായ ഒരു സുഹൃത്തുണ്ഡായിരുന്നു. അയാൾക്ക് രണ്ടു ഭാര്യമാരുണ്ഡായിട്ടും കൂട്ടികളുണ്ഡായിരുന്നില്ല. അയാൾക്കും ബാബുയുടെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ട് പുത്രനാരുണ്ഡായതിനാൽ ഗുണ്ട് അയാളോട് ഏഴുന്നള്ളിപ്പിനു ഒരു കൊടിക്കുറ അയക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. കൂടാതെ നാനാസാഹചരണ് നിമോ കാറും ചിത്രവേല ചെയ്ത കൊടിക്കുറ അയച്ചു. ഈ രണ്ടു കൊടിക്കുറകളും ഏഴുന്നള്ളിച്ച് ശ്രാമം ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു വന്ന് ദ്വാരക മായി മസ്ജിദിനെ രണ്ടുഭാഗത്തായി സ്ഥാപിച്ചു. ഈ ചടങ്ങ് അതേപോലെ ഇപ്പോഴും നടത്തിവരുന്നു.

ചന്ദ്രകൂടം വരവ്

හුණ ඉතුවතින් මගාර රැවවුකුඩී තුදළයිවශ්‍ය. නෑත් අමිර්සකාර්ඩලාත් පූජා ගු මුහුමම් දෙපතෙන් ඉත්‍යාහ තිලාං තුදළයිත. නෑත් පලිය මුස්ලිං සිඹුමාර බැහු මානිකාගුජ්‍ය ඉතුවමාං. තාලයෙන් උග්‍රමරුතු උග්‍ර තැපුටියු නෑත් යුපවු උග්‍රමතිරිකුජු කතිච් මුළුනිපිඩි නිච් බාජුලෝහාසනෙනුකුඩී ගාමතින් පූජානුඡිපුරායි ප්‍රාදි මස්ජිඩි බඟ උග්‍රමරුතිමෙලු ප්‍රාමි මෙලු කයේකාං පාතිපුළාං නෑත් ඉතුවශ්‍යෙන්. ආබු මුළුනුරාකාඩ් අමිර්සකාර නෑතින් මෙරුගොඳු තැනත්.

பின்னீல் அதைக்கண்ட எனது நடத்தியது. ஒரே ஸமயம் ஹிங்களைக் கொடிக்கிறவுட் முஸ்லீம்களை பார்க்குடன் ஏழு நாடுகளிலூப் பாதொரு கூடுப்புவுட் கூடாதெ ஹனுவரை நடநூவ ருநூ.

ஏற்பாடுகள்

இநு திவஸம் ஸாயிவொஸ கேதமார்க்க வழிரை பியான மாஸ். அயிகாங்பேரும் அனவிடெ ஏத்தி ஓரோ சூமதலைக்கணே ரெட்டுக்கூம். தாத்தூக்கேரைடு பாரே பூரும் காருண்ணலேஷிக்கூம். அக்கத்த காருண்ணல் கேத்தயாய ராயாக்குஷ்ணமாயி ஸோக்கி கெகாந்தும். அவருடை ஸ்ரீராம கேதமாரைக்கொண்ட நிரந்திரி க்கூம். கேதமாரைடை ஸங்கருவுட் உஸுவகாருண்ணதும் ஆ வழும் ஸ்த்ரீக்க ஒரே ஸமயம் ஸோக்கேள்ளிவரும். கூடாதெ முடுவன் மஸ்ஜிதும் கஷுகி வழதியாக்கி வெஞ்சுங்வலிக்கலூம் அவர் செழித்து. யுனி கத்துநந்துக்கள் அவிடெ முடுவன் பூக்கவி டிச்சு கருத்து கிடக்குக்கிறதிருநூம். ஹத் வொஸ சாவடியில் கிடக்குந அவஸரம் தலேந் ராத்தியாள் அவர் செழித்து. முடுவன் ஸாயநண்ணதும் யுனியும் ஏடுத்துமார்தியாள் வழதியாக்கியது. அதில்பினை ஏலூாம் பூர்வுஸ்மாநத்து வெஞ்சு. ஸாயிவொஸக்க பியங்கரமாய அன்னாநவும் பலஹாரண்ணதும் ராயாக்குஷ்ணமாயியுடை வீடுதில்வெசூருக்கூம். அதில் வழிரையனிகரும் பியலருமாய கேதமார் பகுகொந்தும்.

ராமநவமி மஹாஸவமாயி ரூபாதநரபூட்டுத்தியத்

ஏறு செனிய அடியநிறமென்ற நிலதில் தூகண்ணிவெஞ்சு இநு ஏழுநந்துகளிலூப் கூடு 1912 - வரை செனிய தோதில் நடநூ. அதில் பினை அதிக் மார்த் வநூ. ஆ கொல்லம் ஸாயி ஸம்பாபா

ஸ்ரீ ஸதியு லாலூலோவயுடெ கற்றாவாய கூஷ்ணாவு ஜோகே ஶரி டீஷ்ம் ஏற்றனயாச் அமராவதியிலுத்த தாநாஸாஹைப் பவர்த்தியோடுகூடி அடியந்தத்தின் வாயு டீக்ஷித் வாய்யில் தாமஸிசூ. அவிடெ வராத்தியில் கிடக்குபோச் பூஜா ஸாம ஸிக்கிமாயி லக்ஷ்மன் ராவு ஏற்ற காக்கா மஹாஜனி போவு நந்து கடைபோச் அயாச்சுக்க் கராஶயம் மன்றிலுதிசூ அயாக்க விழிசூ. இந் அடியந்தர் ஷிர்தியில் ராமநவமி திவஸங் கடி கவுன்தித் தடு செவு கத்திதமுள்ள. ராமநவமி ஹிந்துக்கல்லுக்க் பிரயாநமான்மூலா. அபூர்வாச் ஏற்றுக்கொண்ட இதொரு ராமநவமி மஹாதூஷவமாக்கிக்கூடா! ஸ்ரீராமஜயந்தி இவிடெ கொள்ளாடி கவுடா! காக்கா மஹாஜனிக்கூஂ அத் தரக்கெடில்லூநு தோனி வொபையுடெ அங்குமதி சோதிக்கான் நிஶவியிசூ. பிரயாநமாயுஂ உத்ஸவத்தின் கீர்த்தனங் பாடான் ஒரு ஹதிதாஸினெ கிடுலாயி ரூநு பிரயாந வஶஂ. டீஷ்மன் பரிஞ்சது. ஏரெட் ராம ஆவழுான் ஏற்ற கவித தழுாராக்கியிரிக்கூநு. எான் தனை கீர்த்தனங் பாடாஂ. காக்கா மஹாஜனி ஹார்மோனியம் வாயிசூத் மதி. ராயாகூஷ்ணமாயி உள்ளாக்கிய ஸுநவட (சூக்க் பொடிசூ பனு ஸார சேர்த்தத்) பிரஸாநமாயி கொடுக்கானாநு ஏர்ப்பாடு செய்து. அண்டினெ அவர் உடனெ மஸ்ஜிதிலேக்க் வொபையுடெ அங்குவாஃ வாண்டாநாயி போயி. ஏல்லாஂ அரியுந வொபை ஏற்கான் ஸடு திதீ நடநூக்கொண்டிரிக்கூநத் ஏற்ற சோதிசூ. அதின்ற் உதேஶம் மன்றிலுவாதெ மஹாஜனி மின்டாதிருநூ. வொபை உடனெ டீஷ்மநோக் அயாச்சுக்கென்ற பரியாநுத்ததென் சோதிசூ. அயாச்சு ராமநவமி மஹாதூஷவமாயி நடத்தாநுத்த பரிபாடி விவரிசூ வொபையுடெ அங்குமதி சோதிக்கூக்கயுஂ வொபை அங்கு வாஃ கொடுக்கூக்கயுஂ செய்து. ஏல்லாவருஂ ஸந்தஷ்டராயி ஜயந்தி மஹாதூஷவத்தின் ஏர்ப்பாடு செய்து.

අනුත්‍ය ඩිවසං මස්ජිර් අලඹුරිඟු රාජාකුෂ්ණ මායි කොටුත් ගු තොටිල් බාධායුද මූලික්‍රිතින්දුත් තුක්කි නිර්තත් පතිපාඨී තුනැණි. තීජ්‍යමග් කැරිත්තෙන්නිනු මහාජනි භාර්මෙන්නියා වායනකු එශ්‍යෙනුදු නිනු. සායිබාඩ මහාජනිය බිඥිකාන් ආනුයිඟු. අයාද් සංඛ තිඟු නිනු. බාධා එශ්‍යා මුදකියාලේ එන්. පක්ෂ බාධා යුද අනුකූල ඡෙන්ප්‍රෝජ් එනෙත්ස්ථාමාන් තංකුනත්, එතිනාන් මුළු තොටිල් එනු ජොඩිඟු. මහාජනි, අත් රාමන්වා මහොත්වය තුනැණියතාගෙනු තොටිල් අතින් තුකියතාගෙනු පරිනැතු. උදග බාධා ගු මාලයෙන්දුත් මහාජනිකෙනියිකුකායු තීජ්‍යමග් අභ්‍යායනාන් මගාරු මාල කොටුත්තයකායු ඡෙය්තු. අතොතුකුඩී කැරිත්තෙන්වා තුනැණි, අතිලේ අවසාන ජ්‍යෙෂ්ඨ කැංඩා එන් ඇය එනෙන්ඩිවාඩ්‍යා ඡෙය්තු සිනුරු නාලුලාගගෙන්කායු වාරි එරිනැතු. එශ්‍යා බැඟු පරමසානුජ්‍රතායිරිකෙ පෙනුන් ගෙවරිඟු කෙනු. තීර ග්‍රහයිලුවාතේ වාරිවලිඟු එරිනැත් කුසුමං බාධායුද කළු පොතිරුනු. බාධාක් කොපො වන් එශ්‍යාවරෙහු අතුෂ්චතිල් ජීත්ත පරියුකායායිරුනු. ඇනැජ්‍යා මුළු දෙප්ලුක් නාලුලාගගෙන්කායු ඇඳි. බාධායුද අනුත්‍ය දෙ මාර් මුළු කොපවු රුකාරවු, අනුශ්‍රාමායිකරුති. අව රුද අඩ්‍රිපායතිල් රාමන් ඇඟිජ්‍යෙන් රාවණ නිශ්චාති නුමු කොප බාධා කාඩ්‍යාතාගෙනු අත් අහංඩාව මුතලායත් ගැසිප්‍රාකානුමු මුළු මුළු පායායායි කාගෙනීජතාගෙ නුමාන් කුඩාතේ ප්‍රාතුතායි එනු ජිරුප්‍රෝජ් රාවණ නිශ්චාති තුනැණි යාලු බාධා කොපික්ලුමු මුළු පායායායි ඇඳි ගාතරායි රුනු. රාජාකුෂ්ණාමායික් බාධා තොටිල් පොඟිඟු කු යුමේ එනායිරුනු දෙය. අතුකාං මහාජනියෙක්

തൊട്ടിൽ മെല്ല നീക്കം ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞു. ബാബു അയാളോട് അന കീപ്പോ വരുതെന്ന് കൽപിച്ചു. പിന്നെ കുറച്ചു കഴിത്തപ്പോൾ മഹാജനി തൊട്ടിൽ നീക്കം ചെയ്യാൻ ബാബു യോട് അനുവദം ചോദിച്ചപ്പോൾ ഉത്സവം കഴിത്തിട്ടില്ലെന്നും തൊട്ടിൽ നീക്കാൻ പാടില്ലെന്നും പറഞ്ഞു. അടുത്ത ദിവസം മറ്റാരു കീർത്തനവും ഗ്രോപാലകലാ എന്ന ചടങ്ങും നടത്തി കഴിഞ്ഞാൽ തൊട്ടിൽ നീക്കിക്കൊള്ളാൻ പറഞ്ഞു. (ഗ്രോപാല കലാ എന്നാൽ തെരുവു ചോറു കലർത്തി കലത്തിലാക്കി ഉറിയിൽ തുക്കി കീർത്തനാവസാനം കലം പൊളിച്ച് കൃഷ്ണൻ ചെയ്തതുപോലെ എല്ലാവരുംകൂടി പ്രസാദം എടുക്കലുണ്ട്). രാമ നവമി മഹോത്സവം ഇങ്ങനെ നടക്കുമ്പോൾ കൊടികയറ്റു ഉത്സവവും ചടന്നയെഴുന്നള്ളിപ്പും ധമാവിധി നടക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതുമുതൽ ബാബുയുടെ ഉറുസ് രാമനവമി മഹോത്സവമായി മാറി.

അടുത്തവർഷം മുതൽ (1913) പരിപാടികൾ ഓരോന്നായി വർദ്ധിച്ചു തുടങ്ങി. രാധാകൃഷ്ണന്മായി ചെച്ചതും 1-ാം തീയതി മുതൽ നാമസപ്താഹം തുടങ്ങി. ഇതിൽ എല്ലാ ഭക്തമാരും ഉംഘമിട്ട് പങ്കുകൊണ്ടു. രാമനവമി പലതിട്ടത്തും നടക്കുന്നതു കൊണ്ട് കീർത്തനം ചൊല്ലാനുള്ള ഹരിദാസിനെ കിട്ടാൻ അഭ്യരു ദിവസം മുന്ന് മുതലെ വിഷമം കണ്ട് തുടങ്ങി. അക്കൊല്ലം അഭിനവ തുക്കാറാം എന്ന പേരിലറിയപ്പെട്ടുന്ന ബാലാ ബുദ്ധമാലിനെ ഭീഷ്മൻ യദൃച്ഛയാ കാണുകയും അക്കുറി അയാൾ ഹരിദാസാഖുകയും ചെയ്തു. അടുത്ത വർഷം സറ്റാറാ ജില്ലയിലെ ബൈഹിക്ക് സിഖകാവടെ എന്ന സഹാത്തത് ഷേറ്റ് കാരണം അവിടുത്തെ ഹരിദാസായ ബാലബുദ്ധവസ്താർക്കർ ഷിർദ്ദിയിൽ വന്ന് കീർത്തനം പാടി. പിന്നീട് കൊല്ലംതോറും ഹരിദാസിനേ

കിട്ടേണ്ട പ്രേരണം 1914-ൽ സാധി ബാബ പരിഹരിക്കുകയും ഭാസ്യഗനു മഹാരാജിനെ സ്ഥിരം കീർത്തനം പാടാനുള്ള ചുമ തല ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ഇന്നും അത് നിർവ്വഹിക്കുന്നു.

1912-മുതൽ മഹോസബം കൊല്ലം തോറും വളർന്നു കൊണ്ട ഇരുന്നു. ചെത്രം 8-ാം തീയതി മുതൽ 12-ാം തീയതി വരെ ഷിർദ്ദി ഒരു തേനീച്ചക്കുടുപോലെ പൂരുഷാരംകൊണ്ട് നിരയും. വാൺിക്കാർ വർദ്ധിച്ചുവന്നു. പ്രശസ്ത ഗുസ്തിക്കാർ ഗുസ്തിമിസാരത്തിനുവന്നു. അന്നദാനം ഗംഭീരമായി നടക്കാൻ തുടങ്ങി. റാധാകൃഷ്ണമായിയുടെ അഭ്യാസംകൊണ്ട് ഷിർദ്ദി ഒരു സംസ്ഥാനംപോലെ ആയി മാറി. ചടങ്ങുകൾ വർദ്ധിച്ചു. നല്ല ഒരു കുതിര, റമം, പലതരം വെള്ളിപാത്രങ്ങൾ, ചെമുകൾ, ബക്കറുകൾ, പടങ്ങൾ, കണ്ണാടി മുതലായി പലതും സംഭാവനയായി വന്നു. ആന എഴുന്നള്ളിപ്പും തുടങ്ങി. ഈ വക ചടങ്ങുകളും സാമഗ്രികളും വർദ്ധിച്ചിട്ടും സാധിബാബു ഇരതെല്ലാം അവഗണിച്ചു സാധാരണപോലെ യാതൊരു പതർച്ചയുമില്ലാതെ ഇരുന്നു. ഇതിനെല്ലാം ഹിന്ദുക്കളും മുസ്ലീംകളും തോഞ്ഞാടുതോൾ ചേരുന്ന അഭ്യാസിക്കുകയും യാതൊരു കലഹങ്ങളും കൂടാതെ കാര്യങ്ങൾ ഭംഗിയായി നടത്തുകയും ചെയ്തു. ആദ്യം 5000 മുതൽ 7000 വരെ ആളുകൾ വനിരുന്നത് 75000 വരെ വർദ്ധിച്ചു. എന്നാലും വല്ല പകർച്ചവ്യാധിയോ കലാപമോ ഓരോക്കും ഒരു കാലത്തും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

മസ്ജിദിന്റെ അറകുറ്റപ്പണികൾ

ഗോപാൽഗുണ്ഡിന് മറ്റാരുആദർശംകൂടി ഉണ്ടായി. ഉത്സവം തുടങ്ങി വെച്ച് പോലെ മസ്ജിദിന്റെയും കേടു തീർക്കണമെന്നാ

யிருந்து அத். அதினுவேண்ட கல்லூவானை செத்தி வெப்பிச்சு. பகைச் சூர ஜோலி அயாஸ்கல் நிஶ்வதிச்சுதாயிருந்தில்லை. இத் தொந்தொபாபை பரங்கிளிந்து நிலங் பளி காக்காஸா ஹைப் பீக்ஷித்தினும் நியோகிச்சுதாயிருந்து. அதுபோல் ஸாவு யாதொனினும் ஸம்திச்சிலெல்லகிலும் மஹஞ்சபதி இடபெட்டு ஏருமாதிரி ஸம்திச்சிலை. நிலங்பளி கஶின்தபோஸ் ஏரு ராத்ரி ஸாயாரன் சாக்குகஷணம் உபேக்ஷிச்சு ஸாவு ஏரு செரிய ஆஸந்ததில் இருந்து. 1911-ல் முடிவு விஶாலமாயி கூரை பளவும் அவுயானவும் சிலவு செய்த நொக்கி. மன்ஜிதின்றி முனிலெ தூரந் ஸமலங் வழை செருதாயிருந்து. காக்காஸா ஹைப் பீக்ஷிதின் அவிரெ ஏரு மேல்பூருயூங்களைமென்ற தோனி. வலிய ஸஂபா சிலவாக்கி இருப்புதூருங்களைத் தூரும் வருத்தி பளி தூங்கி. ராத்ரி ஏல்லா கெத்தாருடை அஶாநத பரிஶமம் செய்த பளி ஏடுத்து தூங்குகிறும் மரும் நாடும். பகைச் ராவிலெ ஸாவு சாவடியில்தினும் ஏத்தியாத் அவ யெல்லாம் பொஷக்கி ஏடுத்த வலிசெரியும். ஏரிக்கெல் ஸாவு கோவிச்சு ஏரு தூங் ஏரு கெக்கொள்பிடிச்சு குலுக்கிக்கூல்லுக்கி பொஷக்கான் தூங்குகிறும் மரு கெக்கொள்பிடிச்சு தாத்து படே லிரெ குஷுத்தில் பிடிச்சு அமர்த்துகிறும் செய்து. அனைதென வலமாயி தாத்துயைத் தலேகெட்டு தடி ஏடுத்த தீபூட்டியு ரெ குத்திச்சு ஏரு குஷியிலிடு. அனேந் ஸாவுயைத் தெள்கு கூலி கூலி தீக்கட்டபோலெ மினியிருந்து. ஓராஸ்கூல் முவத்து நோக்கான் யெரும் வனில்லை. ஏல்லாவரும் அதுயிகங் யெபூட்டி ருந்து. தாத்துக்க் கூத்து படிமென் அத்துக்கூல் பரியான் குதி ண்ணில்லை. ஸாவு போக்குவித் தினும் ஏரு உருப்பிக் கூதுத்து அவிரெ ஏரு காளிகபோலெ வலிசெரித்து. தாத்துக்கூல் யெக்ரமாயி பேடி தோனி. அத்துக்கூல் இடபெடான் யெரும் வனி

ലു. ഒടുവിൽ ഭാഗോജിഷിണി എന കൂഷ്ഠംരോഗിയായ ബാബു കെതൻ മുന്നോട്ടു ചെല്ലാൻ നോക്കിയപ്പോൾ ബാബു തള്ളി പുറ തനാക്കി. ഇഷ്ടിക കഷണങ്ങൾ കൊണ്ടിരിഞ്ഞു ഇടപെടാൻ ആരു പോയാലും അവരെ ഇതുപോലെ ചെയ്തു. കുറച്ചു സമയം കഴിഞ്ഞ് ബാബുയുടെ കോപം അടങ്കി. ബാബു ഒരു പീടികക്കാരനെ വരുത്തി നല്ല തുന്നൽപണിയുള്ള തലപ്പാവു വരുത്തി സ്വന്നം കയ്ക്കാണ്ട് താത്ത്യായുടെ തലയിൽ അയാളെ ബഹുമാനിക്കാനെന്നപോലെ കെട്ടിക്കൊടുത്തു. ബാബുയുടെ ഇത്തരം പെരുമാറ്റം കണ്ക് എല്ലാവരും അതിശയിച്ചു. എന്നാണ് ബാബു കോപിച്ച് താത്ത്യായുടെ കഴുത്തിൽ പിടിച്ചതെന്നും പിന്നെ കോപം മാറി ഇങ്ങനെ പെരുമാറിയതെന്നെന്നും ആർക്കും മനസ്സിലായില്ല. ഇടക്കു ബാബു ശാന്തനായി മധുരമായി സംസാരിക്കും. പെട്ടെന്ന് കാരണമായോ അകാരണമായോ കോപിഷ്ടനായും. പല സംഭവങ്ങളും പറയാനുണ്ട്. ഏതാണ് പറയേണ്ടത് ഏതാണ് വേണ്ടെന്ന് വെക്കേണ്ടത് എന്നും എനിക്ക് നിശ്ചയമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഓർമ്മവരുന്നതു പറയാം.

അടുത്ത അഭ്യാസത്തിൽ ബാബു ഹിന്ദുവോ മുഹമ്മദിയനോ എന്നും ബാബുയുടെ യോഗസാധനകളും ശക്തികളും മറ്റു കാര്യങ്ങളും പ്രതിപാദിക്കാം.

ശ്രീ സാത്യിയെ നമിക്കുവിൻ ലോകശാന്തി ഭവിക്കു !

വിസ്മയാവഹമായ അവതാരം - സാധിബാബയുടെ സ്വഭാവം - യോഗസാധനകൾ - സർവ്വവ്യാപിത്വം - കൂഷ്ഠംരേഖി ഭക്തരെ സേവനങ്ങൾ - കപർദ്ദിയുടെ മകൾ ഷ്ടേഗ് - പന്ധർപ്പൂർണ്ണാത്ര.

വിസ്മയാവഹമായ അവതാരം

സാധിബാബക്ക് എല്ലാ യോഗസാധനകളും അറിയാമായിരുന്നു. ആർ സ്വന്ദര്ഥായങ്ങളും ബാബക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. അതിൽ ധനതി (22 1/2 അടി നീളം 3 ഇഞ്ച് വീതിയുള്ള തുണി നനച്ച് വിചുങ്ഗി വയർ ശൃംഖലയോക്കൽ) വണ്ണംയോഗം (അവയ വങ്ങൾ വേർപെടുത്തി ഡോജിപ്പിക്കൽ) സമാധി മുതലായവയും ബാബക്ക് നല്ല വശമായിരുന്നു. ബാബ ഹിന്ദുവാണ്ണന് നിങ്ങൾ ധരിച്ചാൽ കാഴ്ചയിൽ ഒരു മുസ്ലിംപോലെ തോന്നും. മുസ്ലിം മാണ്ണനു ധരിച്ചാൽ കാഴ്ചയിൽ ഒരു ഭക്തനായ ഹിന്ദുപോലെ തോന്നും. യാതൊരാൾക്കും ബാബ ഹിന്ദുവോ മുസ്ലിമോ എന്നറിയില്ല. രാമനവമി ഉത്സവവും ചടന എഴുന്നളളിപ്പും ബാബ ഒരു പോലെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. ഈ ഉത്സവത്തിന് ഗുസ്തിമത്സരം

நடத்தி ஸம்மானண்டல் கொடுத்து. ஶோகுலாஷ்டமிக்கு ஶோபா லகலு என அடியந்தர நடத்து. ஹாஃ அவசரத்தில் முஸ்லீம் கலைகாள்க் மஸ்ஜிதில் வூராஸ் சொல்லிக்கூடு. ஏரு முஹிரத்தின் மஸ்ஜிதில் முஸ்லீம்கள் ஏரு தாபூத் உள்ளக்கி கூரிச்சு திவஸங் அவிசெவச்சு எழுந்தில்லிப்பாயி கொள்ளுபோவாஸ் அங்குவாடம் சோதிச்சு. ஸாதிவொஸ் அங்குவதிக்கூக்கயும் தாபூத் நாலுடி வஸங்வெச்சு அவைாந்திவஸங் எழுந்தில்லிச்சுகொள்ளுபோக்கயும் செய்து. ஸாவு முஸ்லீமாளைங்கு வாதிச்சால், காத் குத்தி யிடுங்க், ஹிங்குவாளைங்க் வாதிச்சால் ஸுந்தத் கஶிக்கூங்கத் தல்லுதாளைங்க் ஸாவு பரியும் (நாநாஸாஹேஸ் சரோவர்க்கர ஸுக்ஷிச்சு பரிஶோயிச்சுதில் ஸாவு ஸுந்தத் கஶிச்சிடில்ல.) ஸாவு ஹிங்குவாளைங்க் வாதிச்சால் தாமஸங் எபேபோஷும் பஜ்ஜி யிலாள். முஹம்மதைங்க் வாதிச்சால் எபேபோஷும் கெடாத்த அஸி ஸுக்ஷிக்கூங்கு. முஹம்மத் மதத்திங்கு விருஷமாயி திரி கல்கொள்க் யாங்கு பொடிக்கூடு. மனியகிச்சு ஶங்வீ விழிக்கூடு. அஸியில் ஹோமிக்கூடு, ஜென பாடும், அனாதாநம், ஸாவுயைட பாதத்திங்க் அர்ஹஸ்புஜ, ஹதெல்லாங் அங்குவதிச்சிருங்கு. முஹம்மதைங்க் யதிச்சால் உத்தம ஸொஹளரும் அஸிஹோதிக்கல்லும் அவருடை யாமாஸமிதிக்கும் மின்க் கால்கலை வீள் நமஸ்கரிக்கூடு. ஸாவுயைட ஸுதேஶதெத்தபூர்தி அநேப்பிக்காஸ் போயால் தல்ஶமாத்தயில் தென் நிழல்வெப்பங்காயிபேபோவும். ஏரால்க்கூடு ஸாதிவொஸ் ஹிங்குவோ, முஸ்லீமோ என் தீர்த்த பரியாநாவில்ல. (ஸாதிவொஸ்யைட அடுத்த கெதாநம் மஹத்தீ பதி என்கும் ஸாவுயைடோபும் மஸ்ஜிதில்லும் சாவடியில்லும் கிடக்கல்லுஞ்ச ஆலூள். அயாணோக் ஏதிகலை ஸாதிவொஸ் பட்டி யிலை ஏரு ஸொஹளங்காள் தாநெங்கும் கூடுக்காலத்து ஏரு மக்கிறிக் தென் கொடுத்தெங்கும் பரித்துக்கொள்கிறக்கூபோஸ் பட்டியில் நின்கும் சில கெதாநமால் அவிசெ வந்தாயும் அவ

രോക്ക് ബാബു അവിടുത്തുകാരായ ചിലരെപ്പറ്റി അനേകിച്ചതായും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്) ഇതിൽ യാതൊരത്തിന്റെയുമില്ല. യാതൊരുതന്നെ തന്റെ മുഴുവനും ദൈവത്തിങ്കളർപ്പിച്ച് അഹാഭാവവും ശരീരചി നയും ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അവർക്ക് ജാതിയും മതവുമി ല്ലേം. സായിബാബു പോലുള്ള ഒരു മഹാത്മാവിന് ജാതിയും, ജാതിയും ഒരു ജീവിയും മറ്റാരു ജീവിയും തമിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ല. ബാബു ഫക്രീർമാരോന്നിച്ച് മത്സ്യമാംസങ്ങൾ കുഷിക്കുമായിരുന്നു. അതേ സമയം കുഷണത്തിൽ നിന്ന് നായ തിനാൽപോലും യാതൊരു വിഷമവും കാണിക്കുകയുമില്ലായിരുന്നു. അത്തരത്തിലുള്ള പ്രത്യേകതരം വിസ്മയാവഹമായ ഒരു അവതാരമായിരുന്നു സായിബാബു. എൻ്റെ പുർവ്വജനസുകൂട്ട തനാൽ ആ പാവനപാദങ്ങൾക്കെതികിലിരുന്ന് അവിടുതെ സംസ്കർഖം ലഭിക്കാൻ എന്നിക്കു ഭാഗമുണ്ടായി. അവിടുന്ന് കിട്ടിയ ആനന്ദത്തിലും സംസ്കർഖം അതിരില്ല. സായിബാബു പരിശുദ്ധാനന്ദവും വിജ്ഞാനവുമാണ്. എന്നിക്ക് ബാബുയുടെ മഹാത്മ്യത്തെയും മഹത്തെത്തയും വേണ്ടപോലെ വിവരിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. ബാബുയുടെ പാദത്തിങ്കൽ ആനന്ദം കണ്ണടത്തുന്ന വന്ന ബാബു താദാത്മികത്വം വരുത്തുന്നു. മോക്ഷപ്പെടുകളെയും അനവധി സന്ധാനിമാരും സാധകമാരും സായിബാബുയെ ശരണംപാപിച്ചിരുന്നു. ബാബു അവരുമായി നടക്കുകയും സംസാരിക്കുകയും ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുമെങ്കിലും സദാ നാഭുക്കോൺ അളളാ മാലിക് എന്നു പറയുമായിരുന്നു. ബാബു ചർച്ചകളും വാഗ്യാദങ്ങളും ഏകലെല്ലാം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ചിലപ്പോൾ കോപിച്ചിരുന്നെങ്കിലും ബാബു എല്ലായ്പ്പോഴും ശാന്തനും സമചിത്തനുമായിരുന്നു. എപ്പോഴും വേദാന്തത്തിന്റെ സന്ദേശം പകർന്നു കൊടുത്ത സായിബാബു ആരാധിയിരുന്നുവെന്ന് അവസാനംവരെ ആർക്കും അറിഞ്ഞതുകൂടായിരുന്നു. രാജാക്കന്നാരെയും ദർശനം

ரெயும் வாபை ஒரு போலை களை. ஏல்லாவருடேயும் அனதற்க
பண்ட அளியாவுடன் வாபை அதை பரிசூபோல் ஏல்லாவரும்
அதைப்பெற்று. ஏல்லா அதைக்கிடைத்தின்றிடையும் ஹரிப்பிடமாயிருந்து
வாபையைகிடிலும் அப்பொன்றைப்போலை நடிக்குமாயிருந்து.
பொழுமதிக்கலை வாபை வெருத்திருந்து ஸாயி
வாபையுடை ஸப்ளாவா. மங்குஷ்யஶரீரீயாஸௌகிடிலும் பிரவர்த்தி
கொள்க் கேவாஸைங்க் தெஜியிச்சு. ஏல்லாவரும் வாபையை பர
மாத்தாவ் ஷிர்துயிதில் அயிவஸிக்குந்தாயிக்கருதிபோன்று.

ஸாயிவாபையுடை ஸப்ளாவா

விச்வசியாய ஏனிக்க ஸாபையுடை லிலக்கர் வற்ளிக்கா
ஸைஞ்சின கஷியும்? ஷிர்துயிடிலுத்த ஏல்லா கேஷ்டைஞ்சலும் ஸாபை
புதுக்கி பள்ளிச்சு. தாத்துயாப்பேஞ் முபாக்கா ஸ்ராமத்தி
லுத்த ஶனி, ஶனபதி, ஶக்ரபாற்புதி, ஸ்ராமதேவத, மாருதி
ஏனி கேஷ்டைஞ்சல் நாங்களிச்சு. ஸாபையுடை யர்மம் கொடு
க்கலூம் ஸ்ரேஹமாயிருந்து. கைஷிஸையாயி வாண்டுந் பள்ள முஞ்
வங்கு விதிச்சுகொடுக்கலையிருந்து. சிலர்க்க 20க.யும் சிலர்க்க
15 க.யும் சிலர்க்க 50க.யும் விதம் திவஸவும் கொடுக்குமாயி
ருந்து. ஆத பள்ள கிடுங்கவர் ஹ்ரத் பரிசூஹயர்மமாயி கருது
கியும் வாபை ஆத பள்ள னல்க் காருத்திங் விகியோகிக்குவான்
அதுபொக்குந்தாயி அவரை அளியிக்குகியும் சென்றுமாயிரு
ந்து.

ஸாபைஉர்ஶங்காள்க் ஜங்ஞைக்கூ வழரை நேட்ஞ்சங்கூ
ஸ்தாயி. பலர்க்கூம் ஆரோஹ்ய வீஸைகிடி. கூடிலமாற் னல்வ
ராயி. குஷ்ணரோகிக்க ஸுவம் பூபிச்சு. பலரூடையும் ஆரூபா
ஸாயிச்சு. நீரோ மருங்கோ ஷிக்காதை பல குருடர்க்கூம் காஞ்ச
திரிச்சுகிடி. நொள்கிக்கர்க்க ஸுவமாயி நடக்காங் ஸாயிச்சு.

அது மஹாத்மாவின்றி மாபாதமூலம் அறஞக்கூடும் அனுகாள் கஷி ஸ்தில். ஸ்வாவயுநெட வழாதி விழுதுரைஞனைத்திலேபோலும் பறன் திரித்தாககர் நானா ராஜ்யத்துநினைங்கு வந்து தூகணி. ஸ்வாவ யுநிக்கடுத்த விஶாமிசூகொள்கிருந்து. யானநிரதநாவுமாயி ருந்து. சிலபேரூஶ் கூஜிக்கூல் சிலபேரூஶ் கூஜிக்கில்.

ஸ்வாவ தலதில் வழுத்தியுதூதூ எரு வெதுத்த தூளிகெ டூ. எரு நோத்தி யரிக்கூல் எரு ஷர்க்கூல் யரிக்கூமாயிருந்து. ஹதா யிருந்து அதுகாலத்தை வேஷம். அதுபோல் ரோஶிக்காலை பரிஶோ யிசூ மருந்து கொடுக்கூமாயிருந்து. அன்னிகென பராஜயமிரு யாதை எரு வலிய வெறுதென வழாதி பறன்று. எரு பிரதேக ஸஂநிவோ பரயால். எரு கெத்தன்றி கள்ளி சூவந் விரித்திருந்து. ஷிர்தியில் எரு யோக்கரெயும் காளிக்காள் கஷித்தில். மரு கெத்தால் அயாதை ஸ்வாவயுநெட அநுக்கால் கொள்கூ போயி. மரு யோக்கர்மால் ஓயிண்ட்மெந்தி, அன்ஜஙங், முலப்பாதி, கர்ப்புரம் செர்த்த மருந்து முதலாயவ உபயோகிக்காள் பரியுந்த ஸ்வாந்த ஸ்வாவயுநெட சிகித்து பிரதேகத்தரத்திலாயிருந்து. ஸ்வாவ ஸ்வீவா கூரு (செரின் கூரு) பொடிச்சு ரண்டுதூதூயு ஸ்வாக்கி ஓரை கள்ளிலும் வெசூ கெத்தி. பிரேரங்க கெட்டிச்சு வெதுதூ கொள்க முரியாதை யார செய்தது. ஏல்லா விர்ப்பும் ஶமிச்சு கள்ளி சூக்கப்பட்டு நிரிங் விட்டு ஸுவப்புதிருந்து. கள்ளிந்து செரின்கூரு யாதொரு நோக்கவும் செய்தில். பல ஸ்வாந்த ஸ்வாக்கி ஒன்று மாத்ரம் உடாக்கரென்ததிக் பரித்ததாளித்.

ஸ்வாவயுநெட யோഗஸாயநக்கஶ்

ஸ்வாவக்க ஏல்லா யோகாஸநஞ்சூலும் அரியாமாயிருந்து. ரண்டு ஸ்வாந்த ஸ்வாக்கி நோக்கவும் செய்தில். பல ஸ்வாந்த ஸ்வாக்கி ஒன்று மாத்ரம் உடாக்கரென்ததிக் பரித்ததாளித்.

1) யாதி அமவா ஶுப்தியாகவுட வியல்

வாவை மஸ்ஜிதில்கின முனை திவசுத்திலொரிக்கதே ஏது அரயாலிக்கடுத்துஒத்து கிளிந்திர்க்கரதில் போயி வாய் கஷுகி குதிக்கவுமாயிருந்து. ஏரிக்கதே குடலுக்கலைப்பாங் சர்ட்டிசூப் அகவுடு பூரவும் கஷுகி வழதியாகி ஏது ஜாங்வமரத்தினேல் உள்கானிடு. ஹத் களை பலரும் ஷிர்விதிலிபோஷும் உள்ளது. அவர் ஹத் நகந்தாணைங் பரியுக்கதும் செய்யும். ஸாயாரள யாதி 22 1/2 அடி நீலம் 3 ஹன்சு வீதியிலுஒத்து தூளி நங்கு விடுவேண் அர மளிக்கூர் வயற்றில் நிர்த்தி புரதெடுக்கலொன். வாவை யூட யாதி பிரதேஷுக் கரத்திலுஒத்தான்.

2) வள்ளயோഗம்

இந்த வியியில் வாவை அவயவங்களோரோன்றும் நேரோ ததித் தின்பு பரிசெடுத்த மஸ்ஜிதிலிரு ஓரோ லைத்த வெஷு. ஏரிக்கதே ஏது மாந்து மஸ்ஜிதில் போய்போல் வாவையூடு அவயவங்கள் ஓரோன்றும் ஓரோ லைத்த கிடக்குந்தாயி கள் அயாஸ் பேடிசூப் ராமத்தில் போயி வாவையை ஆரோ வெடி நூருக்கி வயிசூப் என்று விவரம் பரியானுதேஶிசூப். பின்கீடு அயாஸ்க்க வல்ல குடிப்பவும் வளைக்கிலோ என்று யென் மின்கா திருநூ. பிரேரன் அயாஸ் மஸ்ஜிதில் போய்போல் வாவையை எல்லா அவயவங்களோடும் கூடு ஆரோஶுவாநாயி ஹரிக்குந்தத் களூ. தலேன் களைத் தே ஸப்னமாயிரிக்கவுமென் அயாஸ் விசாரிசூப்போயி.

வாவை கூடுக்கலாலம் முதலைக்கை யோசாதூஸங் நடத்தியிருந்து. ஆரெக்குவும் வாவையிலுஒத்து அதைநெற்பூரி அரின்தூ கூடு. வாவையூடு சிகித்தைக் காதைஏது பிரதிபொலவும் வேள்கா யிருந்து. அநவயி ரோசவையித்தாயி கஷ்டப்படுந்துவர்க்க

ബാബു ആരോഗ്യം വീണ്ടുകൊടുത്തു. ഈ ഡോക്ടർമാരുടെ ഡോക്ടർക്ക് മറുള്ളവരുടെ സുവത്തിൽ മാത്രമായിരുന്നു ശ്രദ്ധ. അതിൽ ബാബു അസഹ്യമായ പല വേദനകളും യാതനകളും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഒരു ഉദാഹരണം താഴെ പറയാം. അതിൽ സാധിബാബയുടെ സർവ്വ വ്യാപിത്രവും കരുണയും വ്യക്തമാകും.

ബാബയുടെ സർവ്വ വ്യാപിത്രവും കരുണയും

1910-മാണിക്കിൽ ദീപാവലി ദിവസം ബാബയുടെ അശ്വിയായ യുനിക്കേമുനിൽ ബാബു തീക്കാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ബാബു യുനിയിൽ വിറകിട്ട് തീ നന്നായി കത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞ് ബാബു വിറകിടുന്നതിന് പകരം സന്തം കയ്യ് തീയിലിട്ട് എന്നോ എടുക്കുന്നപോലെ കാണിച്ചു. കയ്യ് മുഴുവൻ വല്ലാതെ പൊള്ളിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇത് സേവകൻ മാധ്യവനും, മാധ്യവരാവ് ദേർപ്പാണ്ഡിതയും കാണുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മാധ്യവരാവും ബാബയുടെ അരക്കെട്ടിൽ പിടിച്ചു പിന്നോട് ആശ്രൂവിച്ചു. ദേവാ എന്തിനാണ് ഇത് ചെയ്തത് എന്നു ചോദിച്ചു. ബാബുക്ക് പരിസരങ്ങോധം വന്ന് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. ദൃഢപ്രദേശത്ത് ഒരു ഇരുവും പണിക്കാരരെ ഭാര്യ ഉലയിൽ തീ എൻകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവളെ ഭർത്താവ് വിളിച്ചു. കൂടി അവളെ പിടിച്ചു നിൽക്കുന്നത് ഓർക്കാതെ അവർ ഓടിയപ്പോൾ കൂടി ഉലയിൽ വീണ്ടുപോയി. താൻ ഉടനെ ഉലയിൽ കയ്യിട്ട് കൂട്ടിയെ രക്ഷിച്ചു. എൻ്റെ കയ്യുപൊള്ളിയാൽ പോകക്കെ. കൂട്ടിയെ രക്ഷിച്ചതിൽ താൻ സന്തുഷ്ടനാണ്.

കുപ്പംരോഗി ക്രതൻ്റെ സേവനം

മാധ്യവരാവും ദേർപ്പാണ്ഡിതയിൽനിന്നും ബാബയുടെ കയ്യ് പൊള്ളിയ വിവരം അറിഞ്ഞ് നാനാസാഹാരം ചങ്ങാർക്കർ

வோங்வையிடல் நினைங் எல்லா மருநைகளுமாயி யோக்டர் பர மானங்கிணையுங் கூட்டிவன் யோக்டரே பரிஶோயிக்காங்குவதி கணமென் வாவுயைாடபேக்ஷிசூ. வாவு அத் நிரப்பிசூ. பொஜ்ஜியது முதல் வாவுயைாட கற்கூஷ்டங்ரோஸி கேதாய ளாரோஜி ஷிளெங்யான் கெட்டியிருநைத். ஆ சிகித்தை ஹொஜி யஹாங் என்று பூர்த்தி தலோடி ஏறு ஒலு மேலை வெசூ பட்டி ஸ்கோஷ் முருக்கிக்கெட்டுலான். ஹத் வேஶம் மாராநாயி நாா ஸாஹல்வ் சாநோர்க்கர் வாவுயைாக் பட்டீஸ்திசூ யோக்டர்ப்பரி ஶோயிசூ சிகித்தைக்குவாநாயி பலதவுள கெவியபேக்ஷி சூ, வாவு ஸம்திக்காதெ அநூத்தயான் யோக்டர் என்னு பரினத் தனிக்கலுங் கற்க பரிஶோயிக்குவான் அவுஸரங் கொடு தில்லி. யோக்டர் பரமாநங்கிரே மருந் ஷிர்தியிலெ வாயு ஸ்பர்ஶங்போலுங், தூர்க்காதெ காரளாங், ஏழில்லி. பகை யோக்டர்க்க வாவுயை தந்திக்காங்குஜ் ளாஸு ஸிப்பிசூ. ளாரோ ஜியைாட சிகித்தை திவாஸுவு நடநை. கூரசூ திவாஸுத்திக்கா ஹொஜிலுள்ளை எல்லாவருங் ஸ்தாஷ்ட்ராயி. வல்லவேதநயைங் பினை உள்ளாயிருநைவோ எனார்க்குங் அரின்துகூட. எல்லா ராவிலெயைங் ளாரோஜி பட்டீஸ்திசூ என்றகூட்டி தலோடி பட்டீஸ் முருக்கிக்கெட்டத் தூட்டநை. ஹத் ஸாயிவையைாட ஸமாயிவரை முடன்னாதெ நடநை. பரமஸிலும்நாய ஸாயிவைக்க ஹா சிகித்தை வேள்ளியிருநைலெல்லகிலையைங் தறே கேதஞ்சே உபாஸந முடன்னாதெ நடக்கான் ளாரோஜியைாட ஸேவநம் அங்குக்குவகை ஸ்துமாத்ரம் நிதியுவு ஸ்விகரிக்குக்காயிருநை. வாவு லெங்கி தோட்டத்திலேக்க போவுபோசு ளாரோஜி வாவுக்க கூடபிடிசூ கூட பூரப்பூமாயிருநை. எல்லா ராவிலெயைங் ஸாயிவைய யூநிக்கடுத்த தூளிநடுக்கத்தே ஹரிக்குபோசு ளாரோஜி ஹாஜி ராயி ஸேவநம் நடத்திவநை. ளாரோஜி கஷின்த ஜமங் ஏறு

பாபியாயிருநூ. அது காரணம் குஷ்டம் பிடிச்சு விரதை முர டிச்சு ஓஹாம் முடிவுவன் பலம் நிர்ணயித்து நாருநூள்ளாயிருநூ. பூர மெக்ட் நிர்ணயவாநாயி காளூமெக்லிலும் ஆற்றரிகமாயி அயாசி னாஸ்யவாநூ ஸதுஷ்டநூமாயிருநூ. காரணம் னாஸோஜி வாபையுடைய பிரயாந ஸேவகநூ வாபையுடைய ஸாமீப்யத்தின்றை ஹலம் நேடிய ஆஜுமாயிருநூ.

வபர்தெயுடைய மகன் பேர்

வாபையுடைய லீலயுடைய மருதாருடாஹரணம் பரியாந. அம ராவதியிலை தாதாஸாஹைப் பபர்தெயுடைய னாரையும் மகநூ குடி ஷிர்தியில் வநூ குரஷுதிவஸம் தாமஸிசூ. மகன் பனி வந் அத் பேராயி மாரி. அம்மத்தக் பேரியாயி. அம்ராவ திக்க திரிசூபோவாமென் கருதி வாபையைக்காளான் பூர பூத்தேவுஶ் வாபை, வாயயுடைய அடுதேதக் வருநூள்ளாயிரு நூ. அவர் தன்ற் மகன் பேர் பிடிபெட்ட் கிடக்குக்காயாளைன் வாபையோட் பரித்து. வாபை பரித்து. ஸாரமில்லி, ஆகாஸம் காருநிர்ணயத்து காளூமெக்லிலும் உடைய நிர்மலமாவும். ஏல்லாம் ஶரியாவும். ஹதும் பரித்த வாபையுடைய கவ்னி அவரவரை பொக்கி அவிநெயுத்த ஏல்லாவர்க்கும் காளிசூ. அபேஶுஶ் வாபையுடைய ஓஹதிதில் கோசிமுட வலுப்புத்தில் பூர்ணமாயி வஜ்ரன நாலு பேர் குருக்கீல் உள்ளாயத் ஏல்லாவரும் காளை. நோக்கின் ஏல்லை கெத்தமார்க்குவேள்ளி ஏனிக்கைநெல்லூங் ஸப்பி களை. அவருடைய டுவெங் ஏல்லை டுவெமாள் ஏங்கூங் பரித்து. ஹத் களை, ஜஷிமார் கெத்தமார்க்குவேள்ளி ஸப்பிக்கூங் கங்க பூடினெப்புரி காளிக்கம்க் கொய்யும் வநூ. ஜஷிமாருடைய மன்றை ஆர்த்தவும் வெள்ளயைக்காசி முடுலவுமாள். அவர் லாஞ்சீ குடாதெ கெத்தமாரை ஸ்நேஹிசூ அவர் வெய்க்கலைாளைன் கருத்துநூ.

பந்தற்புற யாதையும் தாமஸவும்

ஸாயிவாவு எழுப்பகாரம் கேதமாரை பேர்மிசூன்றும் அவரூட அதுஶ்ரவணமூலம் பலங்களமூலம் என்னிடென் முன்கூட்டி மனஸ்தலாகி ஏற்றும் விவரித்து தொன் ஒரு அலயாயம் அவஸாநிப்பிக்காம். வாவையுடைய வலிய கேதநாய நாநாஸாஹேவ் பந்தார்க்கர் வள்ளேஷ்விலை நாந்தவாரித்து மாமலத்தார் ஆயி ரூட்டு. அயாச்சக் பந்தற்புறிலேக்கு ஸமலமாட்டு கிட்டி. அதேபோதி திரைக்கு ஸாயிவாவு கேதி அணிடென் ழுமியிலை ஸர்க்குமாய பந்தற்புறித்து தாமஸிக்கான் ஸாஸ்யமாயதிகாத் ஹலவத்தாயி. உடனென் சார்ஜெஜ்டுகேஷன்டதுதூதூதிகாத் ஷிர்தியித்து ஆர்க்கும் எழுதாதென் பெட்டுக் கூடிரைப்பட்டு. அதேபோத்திரைக்கு தெரை பந்தற்புறாய ஷிர்தியித்து ஆரையும் முன்கூட்டி அளியிக்காதென் வாய் தெரை விரோபையாய வாவையை தஞ்சிக்களைமென்றும் எனிட்டு பந்தற்புற்கர் போக்குமென்றும் அதுஶ்ரவமுள்ளாயிருந்து ஆர்க்கும் அதேபோத்திரைக்கு ஆரம்மன விவரம் அளியிலைக்கிலும் எல்லாமனியுந்து வாவை அது மனஸ்திலாக்கியிருந்து. நாநாஸாஹேவ் ஷிர்தியித்திரைக்கு எதுதான்து நாஷிக அக்கலையுதூதூது நிமிடாவேளிலின்னியபூஶ் ஷிர்தியித்து மஸ்ஜிதித்து சில பலங்களமூலமாகியிருந்து. வாவை மகாத்திஸாபதியுமாயி ஸஂஸாதிசூக்கை ஸ்திரிக்கையாயிருந்து. அபூஷிர்வை, காஷிராம் எனிவரும் உள்ளாயிருந்து. வாவை பெட்டுக் கூடிரை. நமுக்கு நாலு பேர்க்கும் ஜென் பாடாம். பந்தறியுடைய நட தூர்ணிதிக்கூட்டும். நமுக்கு ஆநந்ததோடை பாடாம். அவற்பாடி. பாட்டிரைக்கு அத்தமாபந்தற்புறித்து போக்கும். எனிக்கவிடெட தாமஸிக்களை அதெரைக்கு பிரதூவிரைக்கு ஆஸ்தாமான் என்னாயிருந்து.

வாவை பாடாம் முடிவுற் எதிருப்பாடாம். குரிசூலமயத்திரை

ஒன்றில் நானாஸாஹெண்டும் குடும்பவும் வகைத்தி. நம்க்கை ரிச்ச் ஸுபாவயோக் அவரோடொல்பும் பஸ்ர்பூதித்வங் தாமஸி க்கான் அபேக்ஷிச்சி. ஹூ க்ஷளங் அவச்சுமில்லாதிருந்து. கார ஸங், குடை பாடியிருந்து கெதமால் பரிணது. ஸுபாவ பந்மர்பு ரிலேக்க் போவான் தால்பரயும் காளித்திரிக்கையாளங்க. உடனை நானாஸாஹெண்ட் மந்னல்லின்த ஸுபாவயுடை கால்க்கல் விளை. பினை ஸுபாவயுடை அங்குவாடவும் உயியும் அங்குஶ்ரஹவும் வாணி நானாஸாஹெண்ட் பஸ்ர்பூத்க்க் யாட்டையாயி. ஸுபாவ யுடை கமக்கிக்கை வஸாநமில்ல. எதானிவிடை தல்க்காலங் நிர்த்தகெடு. அடக்கத அறவுயாயத்தில் மரு விஷயங்கள் பரியா நூன்க. மங்குஷுஜமத்திரை பிராயாந்து, ஸுபாவயுடை ஭ிக்ஷ ஏடுக்குத் ஜீவிதம். ஸுபாஜஸுபாதியுடை ஸேவங்க முதலாய கமக்கிர.

ஸ்ரீ ஸாதியை நமிக்குவின் லோகஶாநி வெக்கைடு !

അദ്ദോയം - 8

മനുഷ്യജനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം - സായിബാബാ ഭക്ഷണാചിക്കുന്നു - ബാധാജബാതിയുടെ സേവനം - സായിബാബയുടെ അവാസം - കൃഷ്ണപരമിനോടുള്ള ബാബയുടെ സ്വന്നഹം.

മനുഷ്യജനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം

ഈ ബേഹാണ്ഡിയത്തിൽ ദേവം കോടാനുകോടി ജീവജാലങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു സർഗ്ഗം, നരകം, ഭൂമി, സമുദ്രം, ആകാശം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അധിവസിപ്പിച്ചു. അതിൽ ദേവമാരും ദേവതുല്യരും മനുഷ്യൻ, മുനം, കുമി ആദിയായവയും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇവയിൽ പുണ്യാത്മാക്ലാകുന്ന ജീവജാലങ്ങൾ സർഗ്ഗത്തിലെത്തുന്നു. പുണ്യം തീരുന്നതുവരെങ്കാം നിർത്തി വീണ്ടും ജനിപ്പിക്കുന്നു. പാപം ചെയ്തവർ നരകത്തിൽപോയി പാപഹലം തീരുന്നതുവരെ ദണ്ഡനമനുഭവിക്കുന്നു. പാപപുണ്യങ്ങൾ സമന്വിതിയിൽ നിർക്കുന്നേണ്ട് ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യനായി ജനിക്കുന്നു. അത് മോക്ഷത്തിലേക്കു വേണ്ടി അദ്ദോനിക്കാൻ അവസരം കൊടുക്കലാണ്. അങ്ങിനെ പുണ്യബന്ധങ്ങൾ മുൻ

எனதுபோகுவோச் மோக්ෂසිඩி கைவருநூ. அதமாகசீக்க புந்தலம் கர்மபலத்தினங்குஸ்திரிக்குா.

மனுஷ්‍යரீத்தினுള்ள ப்ரதேக வில

എலුව ஜீவஜாலன்றக்குா கெச்சனா, நிட, உய, லெங்கீ கவனிய என்னி நாலு காருண்யச் சொத்துவிலுள்ளதான். மனுஷ்யங் ஹதிகு புரிம அதைந் என ஒரு ப்ரதேக ஸுள்ளங்கு டியுள்ள. அதுகொள்க வெவ்வத்தோ, மனுஷ்யஜமத்தின் மாற்றம் அளியான் கடியுநூ. அதுகாலனமான் ஓவேநார் மனுஷ்யரித் தொழுயாலுக்கூட்டாயி, பூர்ண்ணத் ப்ராபிக்கான் மனுஷ்யஜமம் அதுங்கீக்குாந்த. சிலர் பரியூ, அஷுக்க, கபம் முதலாயத் திரின்த நாஶோநுவமாயூ ரோஶ, மரன் ஹவக் வியேய மாயூ ஹரிக்குா மனுஷ්‍යரீத்தக்காச் மோஶ மரோனி லூந். ஏரெக்குரை ஹத் தரியாளைகிலுஂ, ஹதெல்லாமாயாலுஂ அதிரீ ப்ரதேகவில மனுஷ்யங் அதைந் சுபாடிக்கூவான் கடியுநூ என்னும் அது அதைந்கொள்ளான் ஓஹா க்ஷணிகவூ நாஶோநுவவுமாளைந் வோஹூ வந் விரக்தியுள்ளாயி சுதமிதமூ விவேசனம் செய்து வெவ்வசக்கிபா உள்ளக்கான் ஸாஹ்யாமாவுந்த ஏந்நுமான். அபோாச் தரீரங் வழத்திகெட்ட தென் பரிணதுததுதியால் பரவேஹஜதைந்தின் ஸாஹ்யத நஷ்டப்பட்டுக்கூ தரீரங்தென எல்லாமென் வெஷ் அதினை தாலோலிசீஷ் ஸுவேஷ்ட்வாயால் நாகத்தித்தோக்குா பலவ்வத்தை யித்தீருநூ. தரியாய மாற்று தரீரதெத அவஶனிக்கையும் ரூத் தாலோலிக்கையுமருத் என்தொன். ஒரு யாத்ரக்காரன் ப்ராபு ஸஹாநதெத்தை மடஞ்சிவரான் தான் யாத்ர செய்துந கூதி ரயை என்னினை ஶாஹிக்கூநூவோ அப்ரகார தரீரதெதயூ கருதி கைசிக்கைதொன். அத் பூர்ண்ணதையூ அதமஜதைநவூ சுபாடிய்க்கூவாநுள்ள யாத்ரயிலேய்க்கூந்த கூதிர என

പോലെ കരുതിയാൽ മതി.

ദൈവസ్వഷ്ടികൾ പലതിനും ദൈവത്തിൻ്റെ പ്രവർത്തിയെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയില്ല. അപ്പോൾ പ്രത്യേകതരം സ്വഷ്ടിയായി മനുഷ്യരെന്ന സ്വഷ്ടിച്ചു വിവേകം കൊടുത്തു. മനുഷ്യൻ കാര്യം മനസ്സിലാക്കി ദൈവപ്രഭാവം അഭിനന്ധിച്ചപ്പോൾ ദൈവം തൃപ്തിപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ മനുഷ്യങ്ങളും സിദ്ധികലോ പ്രധാനകാര്യം തന്നെ, അതിൽ ബോഹമണ്ണനാവുന്നത് അതിലും പ്രധാനം, അതിലും പ്രധാനമാണ് സായിബോബയുടെ പാദാരവിന്ദങ്ങളിൽ ആത്മാർപ്പണം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നത്.

മനുഷ്യൻ അദ്ധ്യാത്മിക്കേണ്ടും വിധം

ജീവിതം ക്ഷണികമെന്നും മരണം ഏതുസമയവും വരാവുന്നതാണെന്നും മനസ്സിലാക്കി ജീവം എടുത്തു ഉദ്ദേശസാദ്ധ്യത്തിനുവേണ്ടി ഒട്ടും താമസിക്കാതെ പ്രവൃത്തി ഏറ്റൊടുക്കുക. അതിനുള്ള വെസൽ വിഭാഗങ്ങൾ പുനർവ്വിവാഹത്തിനും, പുത്രനഷ്ടനായ രാജാവ് സർവ്വതേ പുത്രത്വ തിരയുന്നതിലും കാണിക്കുന്നതരം തിട്ടുകൾക്കും വെസലിനും സമാനമാവുക. മടിയും അജ്ഞാനവും ഉപേക്ഷിച്ച് സദാസമയം ആരത്മ ചിന്തയിൽ ലയിക്കുക. അതിനു കഴിയാത്ത ജീവിതം മുഗ്ഗതുല്യമാണ്.

മുന്നോട്ടുപോകേണ്ടും വിധം

ആരമാലക്കണക്കാനും ഒരു സംഗ്രഹവേഖ സമീപിക്കലാണ് ഏറ്റവും അനുയോജ്യവും വേഗതയുള്ളതുമായ വഴി. മതപരമായ പ്രസംഗങ്ങൾക്കും ശ്രമം പഠിച്ചും കിട്ടുന്നതിൽനിന്നും എത്രയോ പതിനടഞ്ഞ് ഇത്തരം മഹാത്മാക്കളുടെ സംസർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ലഭിക്കും. മുഴുവൻ നക്ഷത്രസമൂഹങ്ങളും തരുന്ന വെളിച്ചത്തിന്റെ എത്രയോ അധികം വെളിച്ചം ഒരേ ഒരു സ്ഥലത്ത്

നിൽനിന്ന് കിട്ടുംപോലെയാണ് സംഗ്രഹവിൽനിന്ന് കിട്ടുന്ന അംശം. പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്ന് കിട്ടുന്ന അംശംവുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചലനങ്ങളും ലളിതസംഭാഷണവും നമുക്ക് പുണ്യമായ ഉപദേശം തരുന്നു. അത്തരം സംസർഗ്ഗംകൊണ്ട് ക്ഷമ, ശാന്തി, നിസ്സംഗത്യം, ഭാനം, ഭയ, മന ബന്ധങ്ങൾ, അഹംഭാവമില്ലാതാക്കൽ മുതലായവ ശിഷ്യൻ ശീലിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ആദ്യാത്മിക മാർഗ്ഗം തെളിഞ്ഞു കാണുന്നു. സമസ്തചരാചരങ്ങളിലും ദൈവത്വം ദർശിക്കുന്നു. ഭാഗ്യങ്ങളിൽ അയാൾക്ക് താൽപര്യമില്ല. നിർഭാഗ്യത്തിൽ പരിശ്രമവുമില്ല. രാജാവും യാചകനും ഒരുപോലെയാണ്യാൾക്ക്. ഒറ്റ നോട്ടംകൊണ്ട് യാചകനെ രാജാവാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു മഹാത്മാവ് ശ്രീരം്ഭിതിയിൽ യാചിച്ചിരുന്ന വിധം നമുക്ക് നോക്കാം.

വാദി കേൾക്കുന്നതിൽ യാച്ചിക്കുന്നു.

മോളേ! എന്തെങ്കിലും തിന്നാൻ തരു. എന്ന് സാധിവാണ
വീടിൽ മുന്നിൽ വന്ന നിന്ന് ഭക്ഷയാചിച്ച്, ഭക്ഷ കയ്യ് നീട്ടി
സീകരിക്കാൻ ഭാഗ്യം സിലവിച്ച ശിർദ്ദിയിലെ വീടുകാർ അനു
ഗ്രഹിതരായിരുന്നു. ഒരു കയ്യിൽ ഒരു തകരപാത്രവും മറ്റൊക്കു
ളിൽ ചതുര രൂപത്തിലുള്ള ഒരു തുണിക്ക്ഷേഖണവും ഉണ്ടായിരി
ക്കും. നിത്യവും ചില വീടുകളുടെ വാതിൽക്കൾ ചെന്ന് യാച്ചി
ക്കും. ദ്രാവകരുപത്തിലും കൊഴുപ്പുള്ളതുമായ എന്തും അതാ
യത് സൃഷ്ടി, പച്ചക്കരിക്കുട്ടാൻ, പാല്, തെരം മുതലായത് എല്ലാം
തകരപാത്രത്തിലും, ചോർ, റോട്ടി, ചപ്പാത്തി മുതലായ ദ്രവരൂപ
മല്ലാത്തതെല്ലാം തുണിക്ക്ഷേഖണത്തിലും വാങ്ങും. ജിഹാചാപലവും
വിജയിച്ച ബാബക് സ്വാദ് ഒരു പ്രശ്നമല്ല. പിന്നീടാ തകരപാ
ത്രത്തിലെയും തുണിക്ക്ഷേഖണത്തിലെയും സാധനങ്ങൾ കൂട്ടിക
ലർത്തും, അത് ബാബ മതിയാവോള്ളം കഴിക്കും. ഒരു സാധനം

සාමුහ්‍යതෙවා අප්‍රාත්‍යාගත්‍යතෙවා පුෂ්‍රීනාගානු බාධා ගාහිකාරීලු. බාධා මුද්‍රාවර යාචිකාමේකිලු ඇතින් සමයනිය්ට තොගානුම්ප්‍රායිරුනු. ඩිලප්‍රෝස් කුරිශ් ප්‍රාග්‍රිනකකු. ඩිලප්‍රෝස් මුද්‍රාක් 12 මණිවර යාචිකාවු. නූජිනෙකිනු නෙක්ස්සා ගරු මණ්පාත්‍රතිලිංගු නාය්‍කලු ප්‍රාච්‍යක්‍රියා කාකේ ක්‍රියා ගරු බාහාත් නින් තිබාන්තාවු. බාධා ආවයෙ ගරී ක්‍රියා අනුත්‍රිපාය්‍යකිලු. මස්ජිට් අනිච්ච වාරුන ස්ත්‍රී පත්‍ර පැත්‍රෙස් රොඩ්‍රික්ස්ස්ඩ්‍රෑස් ඩිජිලෝක් කොඳු පොවු. අනුරුදු ආවබුදු තකයිලු. සුප්‍රාගතික්ලෝපොලු නාය්‍ක ප්‍රාච්‍ය මුත්‍ර ලායවයෙනාදු පරුත්තුසාසාතිකාතා බාධාය්‍ක්‍රෙන නිශ්චාරාය්‍රක් නෙක්ස්සා නිශ්චයිකාරී ක්‍රියා ප්‍රාච්‍ය ප්‍රාග්‍රියා ලුහුවර අනුරුදු බාධා ගරු ද්‍රාගතාය පක්කීරාගෙන් යරී ඇ. ගාමතිතික් ද්‍රාගත්ත්පක්කී පුෂ්‍රීනාපෙරිත් බාධා අරිය පුෂ්‍රී. ගරු ඩික්ස්ඩ්‍රෝහියායි ප්‍රිවිකානු අනු සායාසියෙ අනුරාග් බාධාමානිකාක? පක්ස නූරා පක්කී ට ටුරර තයා ලුවු පාග්‍රියාලුමායිරුනු. අනු ප්‍රාග්‍රිපාඩිලු. අනු ගාමතිත් අනු බාධායු පාහාත්‍ර මහතාම මග්‍ලිලාකියවරුන් යිරුනු. ගරු මුද්‍රාවරෙන් තාഴේ කොඳුකානුනු.

බාധාජබායියුද නිස්තුල පොවන

තාත්‍යාකොන්දුයුද අමම බාධාජබායි මුද්‍රාක් ගරු කොඳයිත් ප්‍රාග්‍රියා කරියුමායි කාඩ්‍රිත් මුද්‍රාවන් බාධායෙ තිරණතු නෙක්නිරුනු. අවර් කාඩ්‍රිත් නාඡික්‍රෙලාභ්‍ය තිරණතු මුද්‍රා ක්‍රියා ප්‍රාග්‍රියා පක්කී කාක්කාත් තමස්කරිකාවු. පක්කී පාග්‍රියා යුගාන තිරණතායි නූරිකානුන්තාවු. අවර් ගැලුවෙත් නෙක්සා

അതിൽ വിളവും. എന്നിട്ട് ബലമായി ബാബുയെ തീറ്റും. അവരുടെ വിശാസവും സേവനവും വിസ്മയാവഹമായിരുന്നു. എല്ലാദിവസവും അവർ കാടുമുഴുവൻ ഇങ്ങിനെ ബാബുയെ തിരഞ്ഞെടുപിടിച്ച് തീറ്റും. അവരുടെ ഉപസനയോ, തപസ്സാ, സേവനമോ എന്തായാലും അത് ബാബു ഒരിക്കലെല്ലും മറന്നില്ല. അവരെ ഓർത്ത് അവരുടെ മകൻ ബാബു ഗംഭീരമായ നേടങ്ങൾ കൊടുത്തു. അമ്മക്കും മകനും ഫക്ടീർ ദൈവമായിരുന്നു. ബാബു അവരോട് പറയും. സന്യാസം പ്രഭുത്വമാണ് അതു ശ്വാഷതമാണ്, സാധാരണക്കാരൻ മനസ്സിലാക്കുന്ന പ്രഭുത്വം ക്ഷണികമാണ്. കുറേക്കാലം കഴിഞ്ഞ് ബാബു കാട്ടിൽ പോകുന്നിരുത്തി. പിന്നെ ഭക്ഷണം കഴിക്കൽ മസ്ജിദിൽ വെച്ചാക്കി. അതോടു കൂടി ബാധാ ജാബായിക്ക് കാട്ടിൽ അലഞ്ഞതു നടക്കേണ്ട ബുദ്ധിമുട്ടും തീർന്നു.

മുന്നുപേരുടെ ആവാസം

ഭഗവാൻ വാസുദേവൻ കൂടികൊള്ളുന്ന ഐഷ്ഠിമാർ പുണ്യാത്മാക്കളും അവരുടെ സംസർഗ്ഗം ലഭിച്ചവർ ഭാഗ്യവാന്മാരുമാണ്. അങ്ങിനെ രണ്ടു പേര് അതായത്, താത്യാക്കോട്ടപഠേലും ഭഗത്മഹർജ്ജസാപതിയും സദാ സമയവും സാധിബാബയുടെ കൂട്ടാളികളായി അനുഗ്രഹിതരായി. ബാബു രണ്ടുപേരെയും ഒരു പോലെ സ്നേഹിച്ചു. ഇവർ മുന്നുപേരും മസ്ജിദിൽ കിഴക്കോട്ടും പടിഞ്ഞാറോട്ടും വടക്കോട്ടും തലവെച്ചും കാലടികൾ അനേകാനും തൊട്ടുകൊണ്ടും രാത്രി കിടക്കും. വിത്രപ്പുകൾ വിത്രിച്ച് അവരങ്ങിനെ അർദ്ധരാത്രിവരെ കളിത്തമാശകൾ പറഞ്ഞു കിടക്കും. ആർക്കൈക്കിലും ഉറക്കം വന്നാൽ മറ്റു രണ്ടുപേരുകൂടി ഉണ്ടാക്കും, ഉദാഹരണത്തിന് താത്യാക്ക് ഉറക്കം വന്നാൽ ബാബു അയാളെ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ഇളക്കി തല പിടിച്ച മർത്തി ഉണ്ടാക്കും. അല്ലെങ്കിൽ മഹർജ്ജസാപതി കാലിൽത്തടി,

മേരെതട്ടി ഉണ്ടാക്കുന്നു. ആ കാലം എന്തുമാത്രം സന്തുഷ്ടംവും അവിസ്മരണീയവുമായിരുന്നു! ബാബയുടെ ആ പ്രേമവും കാരു സ്നേഹം ആർക്കാൻ അളക്കാൻ കഴിയുക. അച്ചൻ മരിച്ചതിൽ പിന്ന താത്ത്വ വീടുകാരുമെറ്റടുത്ത് വീടിൽത്തന്നെ കിടക്കാൻ തുടങ്ങി.

രഹടയിലെ കൃഷ്ണചന്ദ്രൻ

ബാബക്ക് ശിർദ്ദിയിലെ ഗസപത്രക്കോടു പറേലിനെ വളരെ
ഇഷ്ടമായിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ ബാബു റഹടയിലെ ചന്ദ്ര
ഭാനുഫേട്ടവേയും സ്നേഹിച്ചു. അയാളുടെ മരുമകൾ കുഷൻച
എന അതിൽ കുടുതൽ സ്നേഹിക്കുകയും അയാളുടെ ക്ഷേമ
തതിൽ എപ്പോഴും ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. ചിലപ്പോൾ കാളവ
ബഡിയിലോ ചിലപ്പോൾ ടോകയിലോ മറ്റു ചിലരോടൊപ്പം ബാബു
ഇടക്കിടക്ക് അവിടെ പോകും. അവിടത്തുകാർ ഗ്രാമാതിർത്തി
യിൽ വാദ്യയോഗംതോടുകൂടി വന്ന് ബാബയെ എതിരേറ്റ് നമ
സ്ക്കരിക്കും. ഗ്രാമത്തിൽ എഴുന്നള്ളിപ്പായിക്കാണ്ടുപോവും.
പിനെ കുഷൻചന് ബാബയെ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോവും. ഉപ
ചരിച്ചിരുത്തി സദ്യയുട്ടും. പിന്നീട് സത്രന്മായും സന്തോഷ
മായും കുറച്ച് സംസാരിക്കും. പിന്നീട് ബാബു എല്ലാവർക്കും
ആനന്ദവും അനുഗ്രഹവും നൽകി ശിർദ്ദിയിലേക്കു മടങ്ങും.

ശ്രീ സായിരെ നമിക്കുവിൻ - ലോകശാനി ഭവിക്കേ !

അമ്മായും - 9

ഷിർദ്ദി വിട്ടുപോവുന്നോട് ബാബയുടെ നിർദ്ദേശം സീക്ക മിച്ചും നിശ്ചയിച്ചും പ്രവർത്തിച്ചാലത്തെ അനുഭവങ്ങൾ - ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ - സന്ധാസവും അതിന്റെ ആവശ്യവും - ഭക്ത ഔരുടെ (താർക്കഡ്) കൂട്ടാംബവത്തിന്റെ അനുഭവങ്ങൾ - ബാബ സുവമായി ഭക്ഷിച്ചു - എങ്ങിനെ ?

ഷിർദ്ദി തീർത്ഥയാത്രയുടെ പ്രത്യേകത

ഷിർദ്ദി തീർത്ഥയാത്രയുടെ ഒരു പ്രത്യേകത ഇതാണ്. ആർക്കും ബാബയുടെ അനുമതി കൂടാതെ ഷിർദ്ദി വിട്ടുകൂടാ. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ അതും ആപത്തുകൾ സംഭവിക്കും. ബാബ ഷിർദ്ദിയിൽ നിന്ന് പൊയ്ക്കാളളാൻ പറഞ്ഞാൽ പിന്നെ അവിടെ നിൽക്കാനും കഴിയില്ല. ബാബയുടെ യാത്രാനുമതിക്കു വേണ്ടി സമീപിക്കുന്നവർക്ക് ബാബ ചില സുചനകൾ കൊടുക്കും. ഈ സുചനകൾ അറിഞ്ഞ് പ്രവൃത്തിക്കണം. അപ്രകാരം ചെയ്യാതിരിക്കുകയോ അതിൽനിന്ന് വ്യതിചലിക്കുകയോ ചെയ്താൽഅപകടങ്ങൾ തീർച്ചയായും സംഭവിക്കുന്നതും അത് നിസ്സംശയവുമാണ്. അതിന്റെ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

താത്യാക്കോട്ട് പഠനൾ

താത്യാക്കോട്ട് ഒരിക്കൽ കോപുർഗാവോൺിലേക്ക് ഭോക്ക് യിൽ പോവുകയായിരുന്നു. അയാൾ ധൂതിയിൽ മന്ജിദിൽ വന്ന് ബാബയെ നമസ്കരിച്ചു കോപുർഗാവോൺ ബസാറിലേക്ക് പോവുകയാണെന്ന് പറഞ്ഞു. ബാബ പറഞ്ഞു തിരക്കുകൂട്ടണ്ട്, കുറച്ചു നില്ക്കു, അങ്ങാടിക്കാര്യം പോകുട്ട്. ശ്രാമത്തിനു പുറത്ത് പോവരുത് എന്ന്. ഏകില്ലും അയാളുടെ തിരക്കുകൾ ബാബ, ശ്രാമയെക്കുടെ കൊണ്ടുപോവാൻ പറഞ്ഞു. അതും ചെയ്യാതെ താത്യാക്കോട്ട് ഭോക്കയുമായി സ്ഥലം വിട്ടു. രണ്ടു കുതിരകളിലെണ്ണിന് 300 ക. കൊടുത്തു വാങ്ങിയത്. അത് തീരെ നിയന്ത്രണമില്ലാതെ പെരുമാറുകയും ലക്കില്ലാതെ ഓടുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ കാലുള്ളക്കി താഴെ വീണു. താത്യാക്ക് ചില്ലറ പരിക്കുകൾ പറി, സായിമാതാവിഞ്ഞേ നിർദ്ദേശം ഓർമ്മവന്നു. വേരോ റിക്കൽ കോൽപ്പാർ ശ്രാമത്തിലേക്കു പോവുമ്പോൾ, ബാബയുടെ നിർദ്ദേശം അവഗണിച്ചതിനാൽ, ഇതുമാതിരി ഒപ്പകടം അനും സംഭവിച്ചു.

യുറോപ്പൻ മാന്യൻ

ബോംബെയിൽനിന്നും നാനാസാഹേബ് ചാന്ദോർ കരുടെ ഒരു കത്തുമായി ചില ഉദ്ദേശങ്ങളോടെ ഒരു യുറോപ്പൻ മാന്യൻ ഒരിക്കൽ ഷിർദ്ദിയിൽ വന്നു. അയാളെ സുവമായി ഒരു ടന്റിൽ താമസിപ്പിച്ചു. അയാൾക്ക് ബാബയെ മുടുകുത്തി വന്നങ്ങി കൈക്കു ചുംബിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതിനായാൾ മുന്നു തവണ പരിശമിച്ചതിൽ ബാബ തടസ്സം ചെയ്യുകയും മന്ജി ദിൽ കയറാൻ സമതിക്കാതിരിക്കയുമാണുണ്ടായത്. സ്വീകരണം തൃപ്തിയാവാതെ അയാൾ ഉടനെ ഷിർദ്ദി വിടാൻ തീരുമാനിച്ച് ധാരെ ചോദിക്കാൻ വന്നു. ബാബ അയാളോട് പിറ്റേന്

පොතාත්මති ඇനුම තිරකු කුදෙස ඇනුම පරිගතු. ජන නෙතුව බාධායුද නිර්දේශ සාරිකරිකානාව්‍යපුදු. මූතානුම වකවෙකාත අයාර් කුතිරවඟී ඩිජිච් සිර්ටි විනු. ආයුම කුතිරකර් වෙළඳපොලේ පොතෙහිලුම සාවුර් කිෂේර් ඇන සහල ක්‍රියාත්මකු කුතිර ගුරු සෙසකිර් කැඳු පෙටිච් විරෝධාඛාර් තුනයි. වඟී මගිනිතු. සාය්ප් නිලතිවිඩින් ඇතානුම වාර බලිච්චිස්පුදු. අයාඡේ රක්ෂ පුදුති ඇසිලුම කොර්පුර්ගාබෝර් ආස්ප්‍රියිල් කුරු කිංකෙඩිවනු. ආතර අනුඛාවයාර් වැඳරෙයුනු තු කොස් බාධායුද නිර්දේශ තෙරු තකුකුනත් අපකරණ ගෙන් ඇඳුවර්කුම බොඩුමුනු කාරුමාග්.

සංජාසතිගේ ආචාර්යාකරණ

නමුක් සංජාසතිගේ ප්‍රාගිකාව. එළඟ ජොඩිකුම බාධා මුත් බලිය මහානුම ගෙවවුමාගෙනකිල් ඇතිගාස් පිච් තෙඳුනාතෙන්. මූතිග් රෙඳුවියතිල් ඉත්තරම පරායා යුනතාය්. 1. ආරාග් ලික්ෂ ඇඟුත්ත ප්‍රාගිකාව අර්හත යුනු ආරු? රාස්තුම්පාද පියුණු. මුණු කාරුණිකිල් ආරු ගෙන් ප්‍රාගික්ෂණ සංජාසති සාරිකරිච් ලික්ෂ ඇඟුත්ත ප්‍රාගිතම ගයි කාර් අර්හතරාගෙන්. අව 1) සාමාං 2) සාමාත් 3) කිරිති - මුවයාග්. අවර්ක් ඩිජිලු. නික්ෂණ පාකංචාරු ගුනු ඇර්පුරාභානුම්ලු. අවර මුදුනු දුම්තල ගුහාසු මාර්කාග්. සායිභාධ ගුහාසුජාෂ්මියො බාත්‍රාප්‍රාසාජ්‍රා මියො අඹු. සායිභාධ නිතුශ්‍රේම්චාරියාය ගුරු සංජා සියාග් බාධායුම මුතත්කුතෙනා. බාධායුද විජාසත් ලොකං ඩීංඬාගෙනුම තාර් වාසුදේවනුම, ආලංඛවුම ප්‍රාප්‍ර ටුමාගෙනුමාග්. අපුරාර් ලික්ෂයෙනුත්ත ප්‍රාගිකාව පති

பூர்ண அவகாசமுள்ளது. 2) பணவுகளைத் தூய பரிஹாரவும் சிறிது கேள்விகளுள்ளது. டிப்பானாக்ஷமிக்ஸிக் அனைத் தாருணியல் செய்ய உள்ளது. 1. கங்களி - பொடிகளை 2. பேஷனி - அரக்களை, 3. உடங்குங்லி - பாடும் கடுகள். 4. மார்ஜானி - அடிச்சு வூத்தி யாக்கள், 5. சூத்தி - அடுப்பு தீக்குடுத். இந் பிரவர்த்திகளுக்கு அனவயி செருபாளிகள் நால்ச்சு போகுந்தினால் பாப் அன்ஶ் ஸஂங்கீலனாகும். இந் பாப் தீரான் ஶாஸ்திரவியிப்ரகாரம் அனைத் திருவியிக்கூடுள்ளது. 1. ஸ்ரீமத்யஜதம், 2. வேதாஸுயதம் 3. பிதுர்யஜதம் 4. ஦ேவதயஜதம். 5. டுதயஜதம் அதாமதை நூகூடியுத்துத் மனுஷு-அதிமி-யஜதம். அதாயத் மனு ஷுர்க்கூம் க்ஷளிக்காதெ வந்வர்க்கூம் க்ஷளம் கொடுக்கலே. இந் யஜதையீல வேள்வோலெ செய்தால் மனஶூஹி வந் அதமஜதை கெவருத்தா. ஸாபு விடுவிடுதலை போலி வந் அது டிப்பானாக்ஷமாரெ அவருடெ சூமதலயைப்படி ஓர்ம்மிழு ஆகு. அன்னிகென ஸாபுதித் தினாகும் இந் பாப் மனஸ்ஸிலாக்கான் க்ஷிண்டவர் ஭ாஸுவாமாரான்.

கேதாந்தி அடிவே

இனி ரஸகரமாய ஏரு விஷயத்திலேக்கூ கடக்காம். டெ வான் கூஷ்ணான் டெவத்திரை 9-10 அறவுயாயல் 26-10 ஷேர்க் ததித் திருத்தை யாதொருவன் ஶுஹமநெஸ்வரகூடுகூடி ஏற்கிக்க எலியோ, பூவோ, பஷமோ, வெஞ்சுமோ தருநூவோ, அது கெனவே ஆதைத் தொன் ஸ்ரீகார்க்கூடும். ஸாயிவொபுயுடெ காருத்திரை அதைகிலும் ஏற்கெந்கலும் அவிடெ கொடுக்கான் நிஶுயிச்சுத் மினாகுபோயால், ஸாபு ஓர்ம்மிழு ஆகுவான்தி கேதாந்தி கடங்கிலும். சில உடாபரமானங்ஶ் பரியாம்.

தால்காய் குடும்பம்

ராமசுரே அதுமாரா என வாபாஸாஹெவ்த தால்காய் முன் பிரார்த்தனாஸமாஜக்காரனாயிருநெங்கிலும் வாபாயுடை வலிய கெதனாயிருநூ. அயாஜை அரையும் மகநூ வாபாயை அயாஜிலும் உபரி அநுபரிசூ. ஏதிக்கதீ மகநூ அம்மயும் மெத் வெக்கேஷனித் போவான் மடிசூ. காரளை வாபா புஜ முட ணிபூர்யாலோ, அஷ்டர் பிரார்த்தனா ஸமாஜக்காரனாயதினால் வாபாயுடை படன் புஜிக்குந்தித் விஶவாக்குநிலூ. பகைச் அஷ்டர் மகந் செழுபோலெதனை புஜிசூஜாலூ எனு உறவு கொடுத்ததினால் அம்மயும் மகநூ வெஞ்சியாஷ்ச ராத்ரி ஷிர்திக்கு போயி.

அடுத்த திவஸம் றனியாஷ்ச தால்காய் ராவிலை எஷு நேர் குஜிசூ வாபாயுடை ஹோடோ நமஸ்கரிசூ ஹண்னெ பிரார்த்திசூ. வாபா, எான் புஜ செழுான் போவுக்கயான். மகந் செழுந்போலெயைக்க எான் செழுான். பகைச் அத் வெரும் ஒரு யித் அதித்திருதெ. என். ஹதும் பரித்த புஜந டத்தி பவுஸார நெவேத்யும் செய்து. கெஷனஸமயத்த் ப வேஸார பிரஸாதமாயி கொடுக்குக்கயும் செய்து.

அனு வெக்குநேரவும் அடுத்த திவஸவும் காருணைக் குருக்கை நடநூ. ஹதுவரை புஜிக்காத தால்காயின் மகநூ கொடுத்த வார்த்தத் பிரகாரம் எலூம் நடக்குநலோ என ஸஂதூப்தியுமாயி, அடுத்த சொவுஷ்ச ராவிலை புஜ செய்த பிவுத்திக்குபோயி உழுக்கெஷனஸமயத்த் நோக்குபோயில் பிரஸா தமிலூ. வேலக்காரனோக் போடிசூபோஸ் அன் நிவேத்யும் நடனி லூநும் தான்த் தீரை மினைநூம் மன்னிலுயி. உடனெ வாப யுடை ஹோடோ நமஸ்கரிசூ க்ஷம யாசிக்குக்கயும், ஹதொரு

ஸிற் அகலி மார்துதென் பிரதமிசூத் வெருதெயாய்லூா ஏன் பரிவீக்குக்குயுஂ செய்து. பினை மகங் ஹு விவரம் வெஞ் கத்தெழுதுக்குயுஂ வாவேயோக் பின்த் கசம் சோதிக்காள் அவஶ்யபூடுக்குயுஂ செய்து.

ஹத் வாடுயில் சொறுாஷ்ப உஞ்சக்காள் நடை. அதே ஸமயத்து மஹாப அருதி தூண்ணாராய்பூஶ் வாவு தாங்கா யிரு டாருயேயோக் பின்து. அமை, எாள் வாடுயில் நினை ஜுட வீடித் போயிருந்து. ஏதெங்கிலும் தினாள் கிடாநாள் போய்து. எாள் வாதித்பூடி களூ. எாள் ஒருவியங் அகத்து கடன் நோக்கியபோஶ் ஸஹோரன் ஏநிகெகாநும் தினாள் வெஞ்சுதாயி கள்ளில். ஏநிட் விஶப்ப் மாராதெ எாள் மடனை அவர்க்க காரும் மந்திலாயிலெல்லகிலும் அடுத்துள்ளதிருந மகநு காரும் மந்திலாயி. ஏதோ வாடுயில் பூஜக்க் தக ராகுள்ளாயிரிக்கு. அதூகொள்க் கீடித் போவாள் அநுவாதம் சோதிசூ வாவு அவிடெ வெஞ்சுதென பூஜிச்சால்மதி ஏந்து பின்து. உடனை மகந் ஷிருதியில் ஸஂவிசூதெல்லாங்கு ஏஞ் தூக்குயும் பூஜயில் பிரதேகம் ஶாபிக்காள் ஓரம்பூடுத்துக்குயும் செய்து. கத்தூக்கல் வசிக்க கேளான் செய்த் ரள்க் ஸஹலத்து அடுத்த திவங்கொடுக்கப்படு. ஹத் ஏது விஸ்மயாவநமா ஸ்.

தாங்காயிரு டாரு

நமுக்க தாங்காயிரு டாருயுடெ காருமதென ஏடுக்கா. அவர் முன் எனவேடுண்ணல் கொடுக்கு. 1. டீத் - வருத்த வஷுதென தெரும் குருமுத்துக்குபொகியும் சேர்த்தத். 2. காபரு - வஷுதினை வட்டத்தில்முரிசூ என்று வருத்தத். 3. பேஸ - மயூரபலஹாரா. வாவு ஏனினென அவ ஸரீக்கிசூவென் நோக்கா.

ஏறிக்கென் ஸுாராயித்தினின் ரையுவிற் டாஸ்கர் பூரங்கள் ஏற்கொார் ராசீ குடும்பவூசுமேதான் ஷிர்துக்கு பூரப்பூட்டு. மிளிலில் தால்க்காய் அவரை செய்யுக்கள்க் கீலிலில் பூரங்களை ரண்டு வஷுதிநை கொடுத்து. ஓன்று கொடுக்க தெரிதும் மட்டுத்துக்கொள்க் காபருயும் ஸ்தாக்கி. ஸுாவக்க் கொடுக்கானாவருபூட்டு. அவர் ஷிர்துயில் எல்தினி மிளிலில் பூரங்களைத்துமாயி மன்ஜிதிலெத்தியபோதே ஸுாவ உள்ளானிரிக்குக்காயிருந்து. ஸுாவக்க் கெரித் வழிரை ஹஷ்டபூட்டு. அதித்தே நினைவூவர்க்கும் கொடுத்ததினில் பினை காபரு ஏவிடே ஏற்று சோடிசூ. உடனை ஸுாவ காபரு அவு ஶூபூடுநைந் ராயாக்குஷ்ணமாயிலை அரியிசூ. அபோஸ் வஷுதிநை கிட்டுந காலமலூத்தத்தினால் அவர் விஷமிசூ. ஏனுமினை வஷுதிநை கிட்டும் ஏற்றாயி. அனேபிசுபோஸ் காபரு கொடுக்கானும் மிளிலில் பருங்கரைய ஏதெப்பிசுதாயி மந லிலாயி. ஏலூவரும் ஸுாவயுடை அனதருமிதாம் மன்றிலாக்கி அதெடுதபூட்டு.

1915-ல் ஶோவிங் ஸுாலராம் மகார் ஏற்கான் அஷ்டாந்த ஶார்தும் உறட்சால் ஷிர்துயிலேக்கு போகான் நிஶுத்திசூ. போவுநதின் முங் தால்க்காயினை காளான்வந்து. மிளிலில் தால்க்காய் ஏற்கெத்திலும் ஸுாவகயைக்கானாலிசூ. ஏறிக்கென் புஜிசூ ஒரு பேசு மாத்ரமை திருத்துகிட்டியுத்தூ. ஏதாயாலும் ஸுாவ அதை கெசிக்குமென்ற நிஶுத்திசூ பேசு ஸுாவகு கொடுக்கான் பரினத் ஶோவிஙினை ஏதெப்பிசூ. ஶோவிங் ஷிர்துயிலைப்போயி ஸுாவயை கள்ளக்கிலும் பேசு ஏடுக்கான் மருந்து. ஸுாவ காத்திருந்து. உஷ்டக் வீளெடும் அயாஸ் ஓன்று கழித்து வெக்காதெ பரிசுத்தினுபோயி. ஸுாவக்க் காத்திரிக்கான வாதெ நேரே சோடிசூ. நீதெய்தாளைக்குக் கொடுக்குவந்திடு தூத. ஓன்று ஹல் ஏற்றாயிருந்து மருபடி. ஸுாவ வீளெடும் சோடி

ஆ. அதை மருபடி வீள்கூடும் கிட்டி. அபோஸ்தல் வாவை சோதிசூடு நீ போருபோசு ஆகு அமை ஏனிக்க மயுரபுலபாரங் கொடு ததயாலிலோ? அவன் ஸங்கதி ஓர்மலிசூடு வாவையோக் மாபூசோ திசூடு தாமஸாமலதேதைக்க ஓடிபோயி. பேசு ஏடுத்துகொ ஸ்தூவங்க வாவைக்க கொடுத்தது. கிட்டிய உடனை வாவை அத் விழு அனி. ஹணிதை மிளிலூடு தார்க்காயினேற் கெதி அங்கீகரிக்க எப்படி. ஏனை விஶவிக்குந்தனாகுபாரிசூடு என் ஸீகரிக்கு னா. டீத 4-11. ஹு வாசகா ஹக்காருத்தில் தெழியிசூடு.

வாவை ஸுவிக்ஷமாயி கேஸிசூடு ஹணிதை?

ஏற்கால மிளிலூடு தார்க்காய் சிற்றுதியில் ஒரு வீட்டில் தாமஸிக்குக்காய்திருந்ந. உச்சுக்க கேஷன் தழுவாயியி விழுவை போசு விஶனா வலத்தை ஒரு நாய வங்க நிலவிலூடு. மிளிலூடு தார்க்காய் ஏனைர் ஒரு ரொட்டி ஏற்றித்துகொடுத்தத் நாய ஸுவமாயி கேஸிசூடு. உச்சுதிரிதைத் அவர் மஸ்ஜிதில்போயி குரு சூக்கலை ஹருநாபோசு வாவை அவரைக் பரித்தது. அமை நினை ஜெனை முக்கூர் தீட்டிவிட்டு. ஏறேற் பிடியுந பிரான்ஸ் ஸாந்து ப்தமாயி. ஏபோஸ்தா ஹணிதை செய்யுந. ஹத் நினைக்குவுத்தை னமவருத்தது.

ஹு மஸ்ஜிதில் ஹருநா என்க ஏற்கலூங் கலைங் பரியி லி. ஏனிதை ஹணிதை கருள காளிக்குக. அந்தும் விஶகக்குந வர்க்க கொடுத்த ஸாந்த கேஷன் கஶிக்குக. ஹது ஶ்ரவிக்க னா. அவர்க்க வாவை பரித்ததினேற் அர்த்தம் மந்திலாவாதை ஹணிதை சோதிசூடு. வாவை! என்க என்க கேஷன் தரான்? என்க தை மருத்துவரை அழையிசூடு விலகொடுத்த கேஷன் வாணி கஶிக்கையாளமே. வாவை ஹணிதை மருபடி பரித்தது. ஆக நல்ல ரொட்டி தின்க ஏனிக்க தூப்தியாயி. ஹபோஸ்தா தேடி

வருநூ. நீ உண்ணிங் முனை களைக் தினான் கொடுத்த நாய ஏனோடுகூடியுதில்லை. அதை போலெ மரு ஜீவிகளைய பூஷி, பனி, ஹூஷி, பசு முதலாயத் ஏல்லாம் ஏதேனும் அங்கைள்ளன். என்ற அவருடை வேஷத்திலும் ஏற்குதியிலும் ஸவுரிகூக யான். ஹூ வக ஜீவிகளிலெல்லாம் ஏற்கென காணுங்கவர் ஏனிக்க பியபூட்டுவரான். பாங்காவாம் விட்ட விவேசன ஸ்தாவாம் கூடாதை நினைவிலிங் செய்தபோலெ ஏற்கென ஸேவிக்கூக. ஹூ அமுத வாளிகேட்ட அவர் மந்திரினத் கண்ணிர் தூகி தொடர்பிடிதி அதியுறுதம் ஸ்தாஷ்ட்ராயி.

த்தை

வெவ்வெத்த ஏல்லா ஜீவஜாலனைதிலும் காணுக ஏற்கான் ஹதிலெ த்தை. உபநிஷத்த, ஸீத, ஭ாగவதம் ஏல்லாம் ஹதுதென பரியுநூ. ஹூ கமயித்தினினும் முனவயி கமக்குத்தீ நினம் உபநிஷத் த்தை ஏனையென நடபூக்களைமென் ஸ்வாப காளி ஆதருநூ. ஹனையென ஸாயிவை உபநிஷத்துறைத்தை ஏற்றுவும் வலிய அறவுயாபக்காயித்தீருநூ.

ஸ்ரீ ஸாதியியை நமிக்கூவின் - லோகஶாநி வெக்கை !

സായിബാബയുടെ ജീവിതരീതിയും ഉറങ്ങുന്ന പലകയും - ശിർദ്ദിശിലെ താമസവും ബാബയുടെ ഉപദേശങ്ങളും - ബാബയുടെ എളിയ ഭാവം - എളുപ്പവഴി.

സായിബാബയെ പ്രേമത്തോടുകൂടി ഓർമ്മിക്കുക. ബാബന്ന ചെയ്യാനായി സദാ ആത്മബോധത്തോടുകൂടി നില കൊള്ളുകയാണ് ബാബയുടെ ഓർമ്മ ജനനമരണങ്ങളെ പരിഹരിക്കുന്നതാണ്. ഇത് ചിലവില്ലാതെ സുഗമമായ സാധനയാണ്. ചെറിയ അമ്മാനം വലിയ ഫലം തരുന്നു. സ്വഖ്യവി നിലനിൽക്കുന്ന തുവരെ ഓരോ മിനുടിലും നാം ഈ സാധന ചെയ്യണ്ടതാണ്. മറ്റ് ദേവമാർ നമുക്ക് കാണാൻ പറ്റാത്തവരാണ്. ഗുരുമാത്രമാണ് ഒരേ ഒരു ദേവവം. സദ്ഗൃഹ പാദാരവിന്ദത്തെ സ്ഥാപിച്ചാൽ ബാബന്ന നമ്മ നമയിലേക്കു നയിക്കും. വേണ്ടപോലെ ഉപചരിച്ചാൽ നാം സംസാര ദുഃഖത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടും. ന്യായ മീമാംസാ ദിക്കേളാനും പറിക്കേണ്ടതില്ല. ബാബ അമരത്തിലിരിക്കുന്നേയുശി ദുഃഖത്തിന്റെയും വേദനയുടെയും നദികളും കടലുകളും എളുപ്പം മുറിച്ചിടക്കാൻ കഴിയും. കടത്തുകാരനെ പൂശയും കടലും കടക്കാൻ വിശസിക്കുന്നോലെ സംസാരസാഗരം കടക്കുന്നതിൽ സദ്ഗൃഹം

രൂവെ വിശസിച്ചാൽ മതി. സംഗ്രഹം, ഭക്തരെ ഭക്തിയെ മാത്രം ശ്രദ്ധിച്ച് അനാനവും ആനന്ദവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.

വാദ്യയുടെ ശയനസാമഗ്രികൾ

എവിടെ എങ്ങിനെ ബാബു ഉറങ്ങിയിരുന്നു എന്നു നമുക്കു നോക്കാം. നാനാസാഹേഖ്യ ഡേംഗ്രലേ നാലുമുഴം നീളവും ഒരു മുഴം വീതിയുമുള്ള ഒരു മർപ്പലക ബാബുക്ക് ഉറങ്ങാൻ കിടക്കാം നായി കൊണ്ടുവന്നു. അത് നിലത്ത് വെച്ച് ഉറങ്ങുന്നതിനു പകരം ബാബു അത് പഴയ തുണിക്ക്ഷേണങ്ങളെക്കാണ്ട് കെട്ടിത്തുകി അതിനേൽക്കേ ഉറങ്ങാൻ തുടങ്ങി. തുണിക്ക്ഷേണങ്ങൾ അത്രമാത്രം ബലഹിനവും പഴയതുമായതിനാൽ പലക തന്നെ എങ്ങിനെ താങ്ങുമെന്ന തരതിലായിരുന്നു. അതിനേലാണ് ബാബുയുടെ കിടപ്പ്. ബാബുയുടെ ലീല എന്നേ പറയാവും. പലകയും ബാബുയും എല്ലാം ഒരു തകരാറും കൂടാതെ ആ തുണിക്ക്ഷേണത്തിനേൽക്കേ വീഴാതെ നിന്നു. പോരെക്കിൽ ആ പലകയുടെ നാലു മുലയിലും ബാബു മൺവിളക്ക് കത്തിച്ചും വെക്കും. അതു രാത്രി മുഴുവൻ കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ബാബു ആ പലകയിൽ ഇരിക്കുന്നതും കിടക്കുന്നതും ഒരു അതിശയകരമായ കാഴ്ച തന്നെയായിരുന്നു. പലരും ജിജ്ഞാസുകളൊരു ബാബു കയറുന്നതും ഇറങ്ങുന്നതും സുക്ഷിച്ചുനോക്കാൻ മസ്ജിദിൽ വന്നുകൂടി. പകുശ ആർക്കും ബാബു കയറുന്നതോ ഇറങ്ങുന്നതോ കാണാൻ കഴിയില്ല. തിരക്കു വർഷിച്ചു വരുന്നതു കണ്ണപ്പോൾ ഒരു ദിവസം ബാബു പലക വലിച്ചെടുത്ത് തല്ലിപ്പോളിച്ചു വലിച്ചറിഞ്ഞു. ബാബുക്ക് അഷ്ടസിഡിക്കളുമുണ്ടായിരുന്നു. അവ ബാബു ഒരിക്കലും പ്രവൃത്തിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. ബാബുയുടെ പുർണ്ണതകാണ്ട് അവ താനെ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

ஸஹஸ்ர பேரம்

வொபை 3 1/2 முடி ஶரீரத்திலுள்ள (இயற்முள்ள) ஒரு ஸாயா ரள மநுஷ்யரெனபோலே காஷ்சயித் தோன்றுமெக்கிலும் ஸாயிவொவை எல்லாவருடெயூம் ஹ௃தயத்திற் கூடிகொள்ளு அந்த ரிக்மாயி னிலூங்டான் னிர்மமதநுமாயிருநெங்கிலும் பூர்மெக்க் எல்லாவருடெயூம் கேஷமதெத ஶஹிச்சிருந்து. அந்தரிக்மாயி பேரமஸருபமாயிருநெங்கிலும் பூர்மெக்க் முஞ்கோபியூம் ஶுங்கரிக்காரநுமாயி பெருமாரி. அந்தரிக்மாய் அபைபுதலை வமாயிருநெங்கிலும் பூர்மெக்க் லாக்கித்தில்பூட்டபோலே பெரு மாரி. சிலபோஶ் எல்லாவரைடும் பிரேமத்திற் பெருமாரும். முடிவு ஸரங்களிற் அவரை கலூரியூம், சிலபோஶ் சிரித் பரியூம், முடிவுஸரங்களிற் கெட்கிழிடிச்சு ஶாந்தமாயி பெருமாரும். ஏபோஶும் பேரமத்திற் லதிச்சு கெதமாருட காருத்திற் ஜாருதுக்காயி ரிக்கும். ஓரே அந்தந்ததிற் ஹரிக்கலெல்லாதெ யாத்ரேபோவத் பதி வில்ல. கழித் எல்லாய்போஶும் ஒரு தன்யுள்ளாயிரிக்கும். யந ததிகூம் வழாதிக்கும் ஶஹிக்காதெ திக்ஷ யாபிக்குமாயிருந்து. அதூ மாலிக் என் ஏபோஶும் பரியூம் கெதமாரோக் பூர்ணவூம் அவிச்சிந்வுமாய பிரேமமாள். வொபை அந்தமஜ்தொ நத்தின்றி விழுநிலமாயிருந்து. அதாயிருந்து ஸாயிவொவையூட திவுறுபவ. லோகத்தூம் முசுவன் ஸாயிவொவயித் உடலெடு தது. அதிரியாவுநவர் மன்னிலாகி. முடுத்தவர் அத் மன்னி லாக்காதெ கஷ்டத்திற் நின் மோசநமில்லாதெ கஶின்தது.

வொவயுட ஷிர்தியிலெ தாமஸவும் ஜநந காலவும்

அந்தக்கும் ஸாயிவொவையூட மாதாபிதாக்கலைப்புறியோ ஜநநகாலதெப்புறியோ கூடுமாயி அரின்துக்குட. பகை ஷிர்தியிலெ தாமஸங் கொள்க் ஜநநகாலங் கள்க்காக்காங். பதி

நாடு வயஸ்ஸுஒத்துபோல் ஸாவு ஆட்டும் ஷிர்தியில் வங்க முனு கொல்லுதேதைத் தாமஸிஇல்லை. பினை பெடுக்க காளாதாயி. பினை ஒரெங்காவாடில் கண்ண. பினை சாங்படுக்கூலின்றி கல்யாண பார்த்தியோடொப்பு ஷிர்தியில் வங்கு. அங்க் 23 வய ஸ்ஸுள்ள. பினை 60 கொல்லும் ஷிர்தியில் தாமஸிஇல்லை. 1918-ல் மஹா ஸமாயியாயி. அதில் நினைந் ஏக்காடேஶம் ஜநநகாலம் 1838 ஆணைங்க் அநைமானிக்கொ.

ஸாவயுட ஜீவிதோடுஷைவு உபதேஶவு

ஜஹிராமாஸ் (1608-81) 17-ாம் நூற்றாண்டில் ஜீவிஇல்லை யவு நமாரில் நினைந் பஶுக்கலையைஞோஹமளையை ரக்ஷிக்குந கூட்டும் நிர்வுஹில்லை. பின்னீட் 2 நூற்றாண்டினுஒத்தில் ஹினு முங்கலீங் விரையை வர்வுஇல்லைவங்கு. அது தீர்க்காநாள் ஸாயி ஸாவு வங்கத். ஸாவு ஸுதா பரியூம் ராமங்கும் றஹிமும் ஓங்கு தங்கயாள் அவர் தமில் லேஶங்போலும் வழநாஸமில்ல. பினை ஏதிகாள் அவருட கெதமார் பின்னை மதுரி கூந்த கூந்த ? நினைஶ் விவரமில்லாதெ பிரவுத்திகரூத் குட்டிக்கலை! கைகோர்த்த பிடிச்சு ரெங்கு ஸமுதாயங்களும் மெற்றியில் பிரவுத்தியாக்கும் நினைந் அவருட கொட்டு வாடி கூந்து நல்லத்து. அதுகொட்டு, வாடிக்கானோ மருஒத்துவரை ஹட்சுதாஞ்தானோ நிற்கக்கூடுத். நினைநுட தாஞ்பருத்திலும் நேஞ்சிலும் ஶ்ரவிக்குக். கெவாள் நினைநு ரக்ஷிக்குந. யோசன, யாகங், தபங், அனாமங் ஹவயாள் கெவீக்கரும் லடிக்காநுஒத்து மார்க்காஞ்சல். ஹதில் நினைஶ் விஜயிக்கூநிலூக்கில் நினைநுட அஹம்பாயம் வெருத்தையாள். ஆதைகிலும் நினைஶ்கூலிதம் பிரவுத்தியாக்கும் நினைநுட பகவீட்காநொருஞ்சருத் ஏதெங்கிலும் செழுள்ளமென்று ஸெக்கில் மருஒத்துவர்க்க நமமாட்டும் செழுவிள். ஹதாள் ஸாவு

ಯುದ್ಧ ಉಪದೇಶಂ. ಇನ್ನು ಉತ್ತೀಕರಣ್ಯಾಂ ಅಥಬ್ಯಾತಮೀಕರಣ್ಯಾಂ ನಲ್ಲಿ ತಾಂ.

ಸಾಯಿಬಾಬಾ ಸಂಶ್ಯಾಸ

ಪಲ ಗೃಹುಕರ್ಮಾರ್ಥಿಗಳು. ಚಿಲರೆ ವೀಣಾಯ್ಯಾಂ ಚೆಣಡಯ್ಯಾಮಲ್ಲಿ ಮಾಯಿ ವೀಕ್ಷಿತೋರ್ಯಾಂ ಕರ್ಯಾ ಇಂಡಿಯ್ಯಾಂ. ಅವರೆ ಮತ್ತಾಂತರ ಉಪದೇಶಿಂದ್ರಿಯ್ಯಾಂ ದೈವತಾಂ ನಟಿಂದ್ರಿಯ್ಯಾಂ ಪಣಾಂ ಕರ್ಯಾಕಲಾಕಾರ್ಯಾಂ. ಅವರೆ ಹಕತಿಯ್ಯಾಂ ಮತ ತತ್ವಾಂಶ್ಯಾಂ ಪರಿಪ್ರೀಕ್ಷಾಮಹಿಲ್ಲ್ಯಾಂ ಅವರುಹ್ಯಾ ತನೆ ಅತಿಗೆಂಪ್ರಾಯಿ ವಲಿಯ ಅಂತಾಂಮುಣ್ಡಾಯಿತಿಕಲ್ಲಿಲ್ಲ್ಯಾ. ಅವರೆ ಹಕತಾದೀ ನರಾಯ್ಯಾಂ ಮತವಿರ್ಯಾಖರಾಯ್ಯಾಂ ಪರಾಮಾರ್ಗಕರ್ಯಾಂ ಚೆಯ್ಯಾಂ. ಸಾಯಿಬಾಬಾ ಏರಿಕಲ್ಲಾಂ ಕಣಿವ್ಯಾ ಪ್ರಾರ್ಥಿಣಿಪ್ರಿಚ್ಯಾರ್ಯಾನಿಲ್ಲ್ಯಾ. ಡೇಹ ಚಿಕಿತ್ಸಾಬಯಂಕಲ್ಲಾಯಿರ್ಯಾನ್ಯಾ. ಶಿಷ್ಯರೆ ವಾತಾರ ಪ್ರೇಮಮಾಯಿರ್ಯಾನ್ಯಾ. ರಣಭೂತರಂ ಗೃಹುಕರ್ಮಾರಾಂ.

1. ನಿಯತ - ನಿಶ್ಚಯಿಕಪ್ರೇಕ್ಷಿತವರ್ 2. ಅಣಿಯತ - ಯಾರ್ಥಿಕರ್ಯಾ ವರ್ಯಾನವರ್. ಇಲ್ಲ ರಣಾಮತ್ತ ಪರಿಣತವರ್ ನಮಿತ್ತ ಸಂಶ್ಯಾಸಂ ವಾತಾರತ್ತಿ ಹೃಡಯ ಶುಭಿ ವರ್ಯಾತ್ತಿ ಮುಕತಿಮಾರ್ಗಾತ್ತಿ ಲೋಕ ನಾಮ ನಯಿಕಲ್ಲಾನ್ಯಾ. ಅತ್ಯಾ ವಿಭಾಗತಿಿಂಪ್ರೇಕ್ಷಿತವರ್ ನಾಮ್ಯಾದ ಪ್ರಾಣಾವಂ ಕಾಲಿತ್ತ ಇಲ್ಲಾಂ ವಾತಾರತ್ತಿ ತತ್ವಮಸಿ ಏಣ ಭಾವಂ ಉಣಾಕಿತರ್ಯಾನ್ಯಾ. ಮರ್ದಿ ಪಲ ಗೃಹುಕರ್ಯಾಂ ಪಲ ಲಾಕಿಕ ಕಾರ್ಯಾಂಶ್ಯಾಂ ಪರಿಪ್ರೀಕ್ಷಿತರ್ಯಾನ್ಯಾ. ಅರಾಂ ಅರ್ಥಾಂ ತತ್ವಾಂಶಾಂ ತನೆ ಸಂಸಾರಾಗಂ ಕಡತಿವಿಕ್ಷಿತಾಂ ಅವರಾಂ ಸಂಶ್ಯಾಸ.
- ಸಾಯಿಬಾಬಾ ಅತಿರಂ ಈರು ಸಂಶ್ಯಾಸವಾಯಿರ್ಯಾನ್ಯಾ. ಬಾಬಾಯ್ಯಾದ ಮಾಹಾತಮ್ಯಾಂ ಅವರುಣಿಗೆಯಮಾಂ. ಅರೆರಹಿಲ್ಲ್ಯಾ ದರ್ಶಾಂತಿಕಿಂ ಪೋಜಾತ್ ಚೋಡಿಕಾರೆ ತನೆ ಅಯಾತ್ಯಾದ ಭೂತಂ ಭಾವಿ ವರ್ತತ ಮಾನ ಕಾಲಾಂಶ್ಯಾಲೆ ಕಾರ್ಯಾಂಶ್ಯಾಲ್ಲಿ ಪರಿಯ್ಯಾಂ. ಬಾಬಾ ಏಳ್ಲೊ ಜೀವ ಜಾಲಾಂಶ್ಯಾಲ್ಲಿ ದೈವತಾಂ ದರ್ಶಿಕ್ಷಿ. ಮಿತ್ರವ್ಯಾಂ ಶತ್ರುವ್ಯಾಂ ಬಾಬಾಕ ಇರೆಪೋಲೆಯಾಯಿರ್ಯಾನ್ಯಾ. ಬಾಬಾ ಸಾಂಪಾದಿಕಾರ್ಯಾಂಶಾಯಿರ್ಯಾನ್ಯಾ. ಬಾಬಾಕ ಡೇಹತಿಿಲೋ ಶೃಂಗಾರತಿಿಲೋ ತಾತ್ಪರ್ಯಮಿಲ್ಲಾಯಿರ್ಯಾನ್ಯಾ. ಬಾಬಾ ಇತೆ ಜಿಂತಿಿತನೆ ಜೀವಿಸು ಕರ್ತಾ ಯಾಯಿರ್ಯಾನ್ಯಾ.

வாவையெடுவதுலும் அறையிச் சிறப்பிதிலுக்குவர் அனுஶேஷமிடுதான். கெஷி கருப்போடும், பானம் செழுப்போடும் பிரவுத்தி ஏடுக்குப்போடும் அவர் ஸாயியெல் ஓர்மிச் சுவாபு யுடை அபதானங்கள் பாடி. அவர் அகச்சுரஜதாநமில்லாதவை ரெக்கிலும் அவருடை பரிசுதூபு பிரேமம் பிரசோதனம் நஞ்சியான் அவர் ஒரு ஸாநங்கள் ரசிச்சுத். அவருடை பாடுகள் கவித நிருத்தவயாயிருந்து. விவரமல்ல பிரேமமான் அதற்கு ஸாநங்கள் நிர்மிக்கான் பேரிலிப்பிச்சுத். ஒரு ஸாநங்கள் ஸுபாடிச் சுயி லிலா மாஸிக்கியிலோ பூஸ்தகருபேண்ணோ பிரஸிவீகரிக்கான் வாபு அனுஶேஷிச் சுரைக்கிலும் முனோட்டு வரதே.

வாவையுடை ஏஜியலோவா

தெவாங் 6 ஸுள்ளங்களுடன். 1. கீர்த்தி, 2. ஸுபத்தி, 3. நிலைங்களும், 4. ஜதாநம், 5. மஹத்தம், 6. ஏந்தாரும். வாவைகள் தெல்லாமுள்ளாயிருந்து. கெத்தமார்க்குவேள்ளியான் வாபு மாநு ஷ்ரீபா கெக்கொட்டத். வாவையுடை உயயும் அனுஶேஷமிடும் அதிஶயக்ரமான். கெத்தமார் வாபு அநூக்ரஹவும் அதிகாரமான். கெத்தமார் வாபு அநூக்ரஹிச் சுருந்து. கெத்தமார்க்குவேள்ளி வாபு அமுதவாளி பொஷிக்குமாயிருந்து. வாபு ஏற்கனவே விரீதமாயி ஹப்ரகாரம் பிரத்து. அடிக்காலி லடிமயாய தொன் நினைவுடை கடக்காரனான். தொன் நினைவுடை உரிமைக்கொட்ட ஸம்தூப்ததான். நினைவுடை பாரும் ஏனிக்க காளான் கஶிதெத்த வலிய காருமான். தொன் நினைவுடை மலத்திலே கூமிக்க தூலுமான். தொன் அனுஶேஷமிடுதாயி கருதூந்து. ஹதெதொரு விரீதமான்! ஹதில் ஸாயிக்க அபமான கரமாயி வல்லதூம் தோன்னுவெக்கிட அதிகான் பரிஹாரமாயி வாவையுடை நாமா உஞ்சிக்குக். லோகூண்டிலிருந்து வாவைக்க தாஞ்சை ருமில்லாயிருந்து. தின்னுநதிதில் ஸாரு ஸோகலில்ல. காளுமெக்கிலும் ஏற்கான் காளுமானதென தால்பருமில்ல. ஹநுமான

போலை ஸெஹம்பாரியாயிருநூ. ஸாயி பதிபூர்ணாயிருநூ. ஏரு உடாபரரளை பரியா

நானாவழி

ஷிர்வீதித்தில் பிரதேகத்திற் ஸுவாவக்காரனாயி நானாவழி என ஏற்றுள்ளாயிருநூ. அயாச் ஸாவயுடை பிரவுத்திக் ஜிலுஂ மரு காருண்ணஜிலுஂ ஶஹிச்சிருநூ. ஏற்கின்த அயாச் ஸாவ அத்ஸநஸ்தாயித்திகுநவிடை செநூ ஸாவயேடை ஆஞ்சேந்க்காநூஂ அயாச்சுக்கு அவிடை ஹ்ரிக்களைமெநூஂ பர எநூ. ஸாவ உடநை ஏஞ்சேந்றுகொடுத்து. குருஷுவிடை கயிற் ஹ்ருநூஂ ஏஞ்சேந்று நானாவழி ஸாவயோக் ஹ்ருநேநாஜாஞ் பர எநூ. ஸாவயிருநைதித்தில் பிரெந் நானாவழி நமங்களிச்சு அவி டுந் போயி. ஸாவக்கு ஏரு விஷமவுஂ ஹ்ரித்த தோனியி லூ.நானாவழி ஸாவயுடை வலிய கெத்தாயி. ஸாவ ஸமாயி யாயதிரெஞ் பதிமுநாஂ திவங்கு அந்துஶாங்கு வலிச்சு.

ஏஜுபுவா ஜஷிமாருடை கமகேஶ்கலூஂ அவருடை ஸஂஸ்ரூவுஂ

ஸாயாரள்க்காரனைபோலை ஸாவ பெருமாருமெகிலுஂ ஸாவயுடை பிரவுத்திக்ஜித்தில் அந்தாயாரள் ஸாமர்த்தயுவுஂ வூஷிஶக்தியுஂ பிரகடமாயிருநூ. ஏந்து செஞ்சுநதூஂ கெத நார்க்குவேஷன்யாயிருநூ. அத்ஸநமே அத்யாஸமே அநூஷ்றா நமே முறைமே எநூஂ ஸாவ நிர்வேஶிச்சிலூ. ஸாவ பரித்தத்த ஏலூ ஸாமர்த்தயுவுஂ உபேக்ஷிசு ஸாயி -ஸாயி ஏந்து மாத்ரம் ஸ்மரிச்சாத் மதி ஏந்தான். ஸாவ நிர்வேஶிசு பிரகாரம் செய்தாத் நினைவுடை ஏலூ கெட்டுக்கலுஂ அஷினத் ஸ்வத்திர நாவாஂ. அஸிஹோத்ரம் முதலாயத்து ஸெஹம்பார்க்கு மாத்ரமான்.

மருங்கவர்கள் அத் பிரயோஜனகரமல்ல. மன்று சின்தாகுலமான். சின்திக்காதிலிக்கான் மன்றினு கഴியில்ல. அதிக் சின்தாவி ஷயங் கொடுத்தால் அதினெப்படித்தென சின்திச்சிதிக்கூ. ஸுதூவை சின்திக்கான் கொடுத்தால் ஸுதூவெப்பட்டி சின்திக்கூ. நினைச் சுவலாபுர்வு ஸாதியுடெ மஹதூ கேட்டு. ஜஷிமாருடெ கம கேஶ்கலை மரு ஸாயநக்கஶ்போலெ பிரயாஸமல்லபோ. அவ ஸஂஸார டு:வமக்ரி அஹ்யாத்திக்கத்திலேக்கூ நயிக்கூனு. அதி நால் அது கமக்கர் சுவலிச்சு ஸ்மரிச்சு யானிக்கூவின். ஹத் ஸொஹ ஸாநு தாண்ஜாதிக்காரநாநு புருஷநாநு ஸ்த்ரைக்கூ ஏல்லாந கழியுந்தான். நினைச் சுவலு பிரவுத்திக்கத்தில் வருப்புத்தரைள கில்லு ஸாதியெல் ஓர்த்துக்கொள்கிருநால் ரக்ஷப்பட்டு. ஹத் ஏது புவசியாதிட்டு ஏற்றாரென்பூவருந அத் ஸரீக்கரிக்காத்தத்? காரணம் வெவாநுஶஹமிலெல்கில் கமக்கேஶ்க்கானு தோனில்ல ஏன்றான். வெவாநுஶஹமிலெக்காங்க் ஏல்லாந ஸுஶமவுந ஸுஸா முவுமாகுநா. ஜஷிமாருடெ கமாஶவளை ஏதுதரத்தில் அவ ரூடெ ஸஂஸ்ரூமான். ஜஷிமாருடெ ஸாபர்க்கை வழுதெ பிரயான பெட்டதான். அத் நினைங்குதூ வழுத்ததி மொக்ஷத்திலேக்கூ நயிக்கூனு. நாமோஞ்சாரணம் முதலாய ஸாயநக்குலெல்கில்லு ஜஷிமாரித் தீட்டு பொபிச்சால் அவர் நினைலை நயிச்சுகொல்லு. அதிகான் ஜஷிமார் பிரதூக்ஷப்பெட்டுநாத். ஸஂஸா, ஸோாவரி, காவேரி முதலாய புள்ளுநடிக்கர் மருங்கவருடெ கக்கு கக்குந்த பரிசூலுமாக்குவேஶ ஜஷிமாருடெ பாஉஸ்பர்ஶமேர்ப் பரிசூ முமாவாந் அஞ்சாலிக்கூக்கயான். அதான் ஜஷிமாருடெ மஹதூ. சிரகாலபுள்ளுநக்காளான் நமுக்க ஸாயிவூவையெ கிட்டி யத். ஸாயியுடெ அஞ்சுத்தியெல் யானிச்சு ஹு அஹ்யாயம் அவ ஸானிப்பிக்கூக. மஸ்ஜிதிரை ஏற்றத்த ஸுங்கக்கேல்வராய ஸாயி நிலகொல்லுந்தாயுந ஓரோ கெத்தநு கேஷமத்திகாயி உயி கொடுக்கூந்தாயுந யானிச்சு லோகக்காருணைச் சுவலிக்காதெ

ஸ்ரீ ஸாதிய் ஸத்சார்த்தா

அஹ்மாயம் - 10

பரமானங்களுடையாலே நிலகொண்டுள்ள ஸாதிவொவயுடைய
முனின் விடையதோட்கூடி பீர்மூர்த்தியான் நம்காரங்
செய்யுக்.

ஸ்ரீ ஸாதியை நமிக்குவிள் - லோகஶாந்தி ஹவிக்கெட்.

സായി എന്ന സഗൃണബേഹം - ദോക്കർ പണ്ടിരിഞ്ഞ
ആരാധന - ഹാജീ സിദ്ധിവ് ഫാത്തേക്ക - പഞ്ചഭൂതങ്ങളിലുള്ള
നിയന്ത്രണം.

സായി എന്ന സഗൃണബേഹം

ഒരുപാതയിൽ അമീവാ ഭേദമതയിൽ രണ്ട് ഭാവങ്ങളുണ്ട്. 1. നിർദ്ഗുണം. 2. സഗൃണം. നിർദ്ഗുണം നിരാകാരവും സഗൃണം സാകാരവുമാണ്. രണ്ടും ഒരേ ഭേദമതത്തെ തന്നെയാണ് പ്രദിപാ ദിക്കുന്നത്. ചിലർ നിർദ്ഗുണ ഭേദമവും മറ്റുചിലർ സഗൃണബേ ഘവും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. ശൈതയിൽ പറത്തപോലെ സഗൃണോ പാസന എഴുപ്പുമാണ്. മനുഷ്യൻ സഗൃണനായിരിക്കേ സഗൃണോ പാസന സുഗമമാണ്. സഗൃണോപാസന പിന്നീട് നിർദ്ഗുണ ഭേദമതയിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. അപ്രോശ സഗൃണോപാസന നട തത്യക. വിഗ്രഹം, പീഠം, അഗ്നി, വൈശിഥം, സുരൂൻ, ജലം, ഭൂമൻ എന്നി ഏഴുപാധികളാണ് സഗൃണോപാസനക്കുള്ളത്. അതിലും ഉപരി സദ്ഗുരുവിനെ ഉപാസിക്കലാണ്. ഈ അവസരം സായി രൂപം ഓർമ്മിക്കുക. ബാബയുടെ വാക്കിൽ വിശ്വാസവും ബാബയെ ആരാധിക്കാൻ ആഗ്രഹം ജനിക്കലും മറ്റാഗ്രഹങ്ങളെ

ହୁଲ୍ଲାତାକଳେବୀ କଣକାକୁକ. ଶଂଗାଜିଲଂ ଵଶିକରୁଛ ଜୀବ
ଜାଲାଙ୍ଗରେ ରକ୍ଷିକରୁଣ୍ୟାଲେଯାଙ୍କ ଔଷିମାରୁଦ ଜୀବିତବୁଂ.
ଆପର ମଧ୍ୟରୁଛିବର୍କି ଆଶ୍ରାମିଙ୍କ ନିରକୁଣ୍ୟ. ଭେବାଳ କୃଷ୍ଣଙ୍କ
ପଠନତ୍ୟ. ଔଷି ଏରେ ଆତମାବୁଂ ରୂପବୁମାଙ୍କ. ଆନନ୍ଦବିଜନୀ
ନିର୍ମିତିଭାବମାଙ୍କ ଷିର୍ତ୍ତିଯିତେ ସାଧିବୋବୁଥାଯାଇ ଆପରର
ଚାର. ତେତତରିଯ ଉପନିଷାଂ, ବୈହାଗି ଆନନ୍ଦମାଯା ବିଵର
କରୁଣ୍ୟ. ହୁଏ ପୁନ୍ତକତତିରେ ଵାଯିକରୁଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଭକ୍ତମାର
ସାଧିଯିତେକୁବ ନେରିଟ୍ୟ କଣକ୍. ବୋବକ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆନନ୍ଦ
ମୋନ୍ତମିଲ୍ଲାତିରୁଣ୍ୟ. ଏକାନ୍ତୁ ଉପରୋଧିକରୁଣ ଚାକରୁକଷ୍ଣଙ୍କ
ଭକ୍ତମାର ରୁ କିଟକର୍ଯ୍ୟାକି. ଚାରିଯିରିକକାଳ ରୁ କୁଷ୍ଯଙ୍କୁ
ଦେଖୁକୋଟାତ୍ମକ. ବୋବ ଭକ୍ତମାରୁଦ ମନେନିର୍ମିତିଯିବିନ୍ତେ
ଆପର ଯମେଷ୍ଟଙ୍କ ପୁଜିକାନନ୍ଦିବିଚ୍ଛୁ. ଚିଲର ଚାମରଂ ବୀଶି,
ଚିଲର ବାଦ୍ୟଶୋଲାଷଂ ମୁଫକି, ଚିଲର ଅର୍ଦ୍ଧପୁଂକୋକାଙ୍କ କାଳେକ
ଶୁକିଚ୍ଛୁ, ଚିଲର ଚାନନ୍ଦବୁଂ ବେଳ୍ପୁଂ ପୁଶିକୋକାଟାତ୍ମକ. ଚିଲର
ତାଂବ୍ୟଲଂ ନିରକି, ଚିଲର ବେଳେବଦ୍ୟଂ ନିରକି. ଷିର୍ତ୍ତିଯିଲାଗେ
କିଲ୍ପି ବୋବ ସର୍ବପୁର୍ବାଧୀନ୍ୟାଯିରୁଣ୍ୟ. ହୁତ ନିତ୍ୟଂ ଭକ୍ତମାରଙ୍କ
ଆନ୍ତମିବମାଯିରୁଣ୍ୟ. ନାହିଁ ଆ ସଂଗ୍ରହିବିବେ ଭକ୍ତିଯୋଦ ନମ
ସକରିକରୁକ.

ഡോക്ടർ പണ്ഡിറ്റിന്റെ ആരാധന

താത്ത്യാസാഹേണ്ട് നൃത്തകാരിന്റെ സന്ദേഹത്തിൽ ഒരു യോക്കർ പണ്ഡിത് ബാബുഅർശനത്തിന് ഒരിക്കൽ ശിർദ്ദിയിൽ വന്നു. ബാബുയെ വന്നിച്ചു. മസ്ജിദിൽ കൂറിച്ചിരുന്നു. അയാൾ ഭാദാഭട്ട് കേരളകാരിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ വേണ്ടപോലെ സ്വീകരിച്ചു. പിന്നീട് ഭാദാഭട്ട് പുജക്ക് പോയപ്പോൾ യോക്കർ പണ്ഡിത് കൂടുന്നോയി. ഭാദാഭട്ട് ബാബുയെ ആരാധിച്ചു. അനുവ വരെ ഒരാളും ബാബയുടെ നെറ്റിയിൽ ചരന്നു പുശാൻ യെരു

പ്രൂട്ടിക്കില്ല. മഹൽസാപതി മാത്രം കഴുത്തിൽ ചന്ദനം പുശ്രമായി രൂപീകരിക്കുന്നു. ഡോക്ടർ പണ്ഡിത് ഭാദ്യാല്കിരീൻ പുജാസാമഗ്രികളിൽ നിന്ന് ചന്ദനം വാരിയെടുത്ത് ബാബുയുടെ നെറ്റിയിൽ ത്രിപുണികം വരച്ചു. അതിരയകരമാംവണ്ണം, ബാബു ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. അന്നു വൈകുന്നേരം ഭാദ്യാല്ക്, ബാബുയോടിപ്രകാരം ചോദിച്ചു. ചന്ദനം നെറ്റിയിൽ പുശാനനുവദിക്കാത്ത ബാബു ഡോക്ടർ പണ്ഡിതിനെ എങ്ങിനെ അതിനുവദിച്ചു ബാബു പറഞ്ഞു. എന്നെന്ന അധാരാളുടെ ഗുരു, ഭോപേശ്വരിലെ രഘുനാഥ് മഹരാജയാ (കാക്കാപുരാണിക്ക്) യിട്ടാണ് കണ്ടത്. അങ്ങിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നെറ്റിയിൽ പുശ്രാപോലെ എൻ്റെ നെറ്റിയിൽ ചന്ദനം പുശിയതാണ്. അങ്ങിനെ ഗുരുവിന് ചെയ്തപോലെ എൻ്റെ നെറ്റിയിൽ ത്രിപുണികം വരച്ചതാണ്.

ബാബു ഭക്തമാരെ യമേഷ്ഠം ആരാധിക്കാനുവിച്ചിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ പ്രത്യേകതരത്തിൽ പെരുമാറുമായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ കോപിഷ്ഠനായി പുജാസാമഗ്രികൾ വലിച്ചെറിയും. അപ്പോൾ ആർക്കും അടുക്കാൻ കഴിയില്ല. ഇടയ്ക്ക് ഭക്തമാരെ ചീത പറയും. ഇടയ്ക്ക് വളരെ സ്വഭവനായി കാണും. കോപത്താൽ കണ്ണുചുവപ്പിച്ച് നിൽക്കുമെങ്കിലും ഉള്ളുകൊണ്ട് മാതൃനിർവ്വിശ്വശമായ സ്നേഹമായിരിക്കും. ഉടനെ ഭക്തമാരെ വിളിച്ച് തനിക്ക് കോപം വന്നത് താന്റിന്തില്ലെന്ന് പറയും. അമ്മക്കൈള ചവുട്ടിയാലും, സമുദ്രം പുഴയെ വിലക്കിയാലും താൻ ഭക്തമാരെ അകറ്റില്ലെന്നും പറയും. ബാബു എന്നും ഭക്തമാരുടെ സ്നേഹം ആർജ്ജിച്ചു.

ഹാജി സിദ്ധിവ് ഹാൽക്കെ

ബാബു എപ്പോഴാണ് ഒരു ഭക്തനെ അംഗീകരിക്കുക എന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. ബാബുയുടെ ഇഷ്ടമാണ്. സിദ്ധിവിരു കമ

உடாக்களைமான் கல்யாணிற் நின் ஸிவில்ப் ஹால்கை ஏனோ
ராஸ் ஹஜ்ஜு கற்மம் கடிதெங் வருபோஶ் ஷிருதியிற் வந்து.
அயாஸ் ஒரு சாவடியிற் தாமஸிட்சு மஸ்ஜிதிற் வந் துரிந்மு
ருதிருந்து. ஓவதுமாஸதேநாலும் ஸாவு அயாதை அவசனிட்சு
மஸ்ஜிதிற் கயான் அநுவதிடில்ல. ஹால்கை வழிர து:வித
நாயி, ஏந்து செய்யுமென்றியாதெயாயி. ஆரோ அயாஜோக்
நிராஶநாவேஷந்தனும் மாயவராவு தேஶ்பான்ஸை முவாந்தரம்
(ஶாம) ஸாவைய ஸமீபிக்காமென்றும் பருன்து. ஸிவன் நனி
முவாந்தரம் ஸமீபிக்காவுநபோலெ ஸாவையெய்தும் ஶாம முவா
ந்தரம் ஸமீபிக்காமென்வர் பருன்துகொடுத்து. ஹால்கை அத
நூஸிட்சு ஶாமயோக் ஹடபெடான் அபேக்ஷிட்சு. ஶாம ஸம்திட்சு
ஸுகரும் கிடியபூஶ் ஸாவயோடிப்ரகாரம் அயாஜைப்படிறி பர
ந்து. ஸாவு! ஏந்தான் அ வயநூர் ஹாஜியை மஸ்ஜிதிற்
வரான் ஸம்திக்காத்தத், பலரும் அவிடுத்த கங்கூபோவு
நிலே? எனயாதை அநுமானிட்சுகுடை? ஸாவு பருன்து. ஶாம!
நீ ஹதொகை மநந்திலாக்கான் வழிர செருப்புமான். அதோ
ஏனென் அநுவதிக்கூநில்ல. தொனென்று செய்து. அதோவிளை
ஸம்தமில்லாதென் ஆர்க்கி மஸ்ஜிதிற் கயாநாவும்? அயாஜோக்
போடிக்க அயாஸ் வார்விகிளாரின்றி அடுக்கலூடுத் ஹடுஞ்சிய
வாடியிற் வருமோ ஏன் ஶாமபோயி வராமென மருபடியும்
கொள்க் மடங்கியெத்ததி. வீங்கும் ஸாவு பருன்து. அயாஜோக்
ஏனிக்க நாலு சயுக்கைதையி நால்பதிகாயிரம் உருப்பிக
தருமோ ஏன் போடிக்கூ. ஶாம போயி மடங்கிவனு பருன்து
40 லக்ஷம் தருபாநும் தழுவாளைன்ற. ஸாவு ஶாமயோக் வீங்கும்
பருன்து. நாம் ஒரு ஆட்கின மஸ்ஜிதிற் வெஷ் அரக்கான்
போகுந்து அயாஜோக் போடிக்கூ, அயாஸ்க்க ஹாச்சியோ, கர
கோ, மளியோ ஏந்தான் ஹஷ்டமென். ஶாம மடங்கிவன் பர

எனகு, ஹாஜிகள் வாவையுடை பாடுத்தித்தில் நின் ஏற்கெநக்கிலும் வேலை கிடியால் மதி. ஏன். ஹத் கேள்கேளை தாமஸங் ஸாவை அவேசனெரிதாயி பாடுதை தலைப்பால் தகி நிக்கி ஹாஜியுடை அடுத்து சென் அயாலே பிடிசூழ்ணேந்பிசூ பரித்து. நீ ஏற்கொள் வலிய அதை வலிய ஹாஜியும் யோஶுகுமா ஸென் அவைகளிசூத்? வூரானித் ஹதாஸோ பரித்தத்? நீ மெக்கையித் போய்தித் வலிய அதை ஸென் விசாரிக்கையா ஸெல்ல? நீ ஏற்கொன அரியில். ஏற்கொண்ட சீதை பரித்து. ஹாஜி அந்தங்விடு போயி, ஸாவை மங்ஜிதித் மடங்கி வங்கு குரிசூ மாண வாணி ஹாஜிக்க் அயதூகொடுத்து. ஸாவை விளையும் ஹாஜியுடை அடுக்கலேக்க் சென் ஸுந்த போக்குடித் தின் 55 க. ஏடுத்த ஹாஜியுடை கையூதித் கொடுத்து. அதில்பிரெய ஸாவைக்க் ஹாஜியை ஹாஷ்டமாயி ஸாவை கேச் ஸத்தின் விழிசூ. பிரெய ஹாஜி ஹாஷ்டப்ரகாரம் ம்ஸஜிதித் வரான் தூக்கி. ஹாஷ்ட அயாசிக்க் ஸாவை பளம் கொடுக்கும். அண்டென ஹாஜி ஸாவையுடை தாலையிலை ஏரங்மாயித்திர்க்கு.

ஸாவைக்க் பண்ணுதை ஹாஷ்ட நியந்தென்

ஸாவைக்க் பண்ணுதை ஹாஷ்ட ஹாஷ்ட நியந்தென்தின் ரெங்கு தாஹர்ஸை பரித்தத் ஹா அஹுயாயம் அவைஸாநிப்பிக்காங். 1) ஏது வெகுங்கேரை ஷிரித்தியித் வநிசூ கொடுக்கார்த்தாயி, அகாசம் கார்மேலாங்கொள்க் ஹருஷ்டத்து. யெக்ரமாய கார்த்து ஹாஷ்டம் மின்லூம் ரேலார மஷயுமுள்ளாயி. குரிசூ ஸமயங்கொள்க் காவிரை முஷுவன் ஜலப்ரதயமாயி. ஏல்லா ஜீவஜாலனைக்கும் மங்கு ஷுரும் யென் மங்ஜிதித் அதெங்பொபிசூ. ஷிரித்தியித் பலவே வமாரும் அவைர ஸஹாயிசூல். அவைல்லாவரும் ஸாவையோக் கொடுக்கார்த்து மஷயும் ஶமிப்பிக்கான் ப்ரார்த்திசூ. ஸாவை மங்ஜி

அன்பு பூர்த்துவம் கொடுக்காரினோக் ஹடிவெடுங்போலே கத்திபி ஆ. நிர்த்த, நிர்த்த நிர்ணய கோபம் அடை நிமிஷமேற்கொள்கொடுக்காரும் மறயும் நிலச்சு. பிழை ஆகாசத்திலுடிச்சு. ஜனங்கள் ஸமூஹ்டராயி 2) மரூரவஸரத்தில் உழுக்க யுனி அலைக்கத்தாக் தூட்டு. ஜால மேல்பூரவரை ஏற்றி. மஸ்ஜிதி லுத்தவர்க்க ஏற்றுவேளமென்றியாதெயாயி. அவர் ஸுவையோக் பரியானோ, வெத்தும் ஒளிக்கொனோ ஏற்கெகிலும் செழுஙோ யெறுப்புடில். ஸுவை உடனை ஸஂஶதி அளின்று. ஸுவை வடி (ஸத்க) ஏடுத்த தூளிக்கொடி பரித்து. தாஷோக் - ஶாநம் ஏன். ஓரோ தக் வடிகொள்கிக்குஙோஶ் தீநாலும் தாள்தான் நிமிஷங்களைக்கொள்கியதையும் சாயாறன மடிலாயி. ஹதான் ஸாயி ஏன் அவதாரம். ஆர் ஸாஷ்டாங்கம் நமஸ்கரிச்சு ஆத்மாபூஷணம் செழுங்குவோ அவரை ஸுவை அங்காஷமிக்கும். ஹ அஹ்யாயத்திலே கமக்கி யாதொராகி விஶாஸதோடும் கெதியோடும் திவஸங்தோரும் வாயிக்குங்குவோ, அவர் எல்லா ஆபத்தில்நினும் கைப்பூடும். அதுமாற்றமல்ல ஸாயி பேமா தெஜின்த் செவஸாக்ஷால்க்காரம் அங்குவிக்கும். எல்லா ஆக்ர ஹண்ணும் நிரவேரும். பின்கீர் ஆக்ரஹண்ணலில்லாதாயி பரமாத்மா வித்த லதிக்குக்கியும் செழும்.

ஸ்ரீ ஸாயியை நமிக்குவிள் - லோகஶாநி ஹவிக்கெடு!

അഭ്യാസം - 12

സായിലീലകൾ - 1. കാക്കാമഹാജനി 2. ധൂമാലിലെ വകരിൽ 3. മിസ്സിസ് തിമോൺകാർ 4. മുലായ്ശാസ്ത്രി 5. ഒരു യോക്കർ ഇവരുടെ അനുഭവകമകൾ.

ഈ അഭ്യാസത്തിൽ ഭക്തന്മാരെ ബാബു എങ്ങിനെ സിക്കിച്ചു പെരുമാറി എന്നു പരിശോധിക്കാം.

ജീഷിമാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ

മുൻ അഭ്യാസങ്ങളിൽ ദൈവാവതാരം സർക്കൃതത്തുകളെ രക്ഷിക്കാനും ദുഷ്കൃതരെ നശിപ്പിക്കാനുമാണെന്നു പറഞ്ഞു വല്ലോ. ജീഷിമാരുടെ അവതരണോദ്ദേശം മറ്റാന്നാണ്. അവർക്ക് നല്ലതും ചീതയും ഒരുപോലെയാണ്. ആദ്യം ദുഷ്കൃതരെപൂറിച്ചിട്ടും അവരെ നേർവചിക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നു. ഭവസാഗരം കൂടിച്ചു വറിക്കുന്ന അഗസ്ത്യരും അപ്രതാനാസ്യകാരം നീക്കുന്ന സുരൂനും എല്ലാ അവരാണ്. ഭഗവാൻ ജീഷിമാരിൽ കൂടികൊള്ളുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ ഭഗവാനിൽ വ്യത്യസ്ഥമല്ല. നമ്മുടെ സായി അതരതത്തിലുള്ള ഒരു മഹൽ ശക്തി, ഭക്തന്മാരുടെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി അവതരിച്ചതാണ്. അപാരജതാനവും

ദൈവീക പ്രഭാവലയവുമുള്ള സായിബാബ സകല ജീവജാല അഭേദയും സ്വന്നഹിച്ചു. ബാബ നിസ്സംഗനായിരുന്നു. ശത്രുവും മിത്രവും രാജാക്കന്നാരും ഭിക്ഷക്കാരും ബാബക്കൊരുപോലെയായിരുന്നു. ബാബയുടെ കഴിവുകളെ കേൾക്കുക. ക്രതനാർക്കു വേണ്ടി എല്ലാ കഴിവുകളും ഉപയോഗിച്ച് ബാബ ജാഗരുകനായി, അവരെ സഹായിച്ചു. എങ്കിലും ബാബ സീകരിക്കാൻ തയ്യാറായില്ലെങ്കിൽ ഒരു ക്രതനും അങ്ങോട്ടുക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. അവരുടെ ഉറഞ്ഞ വരുന്നതുവരെ ബാബ അവരെ ശ്രദ്ധിക്കുകയോ ബാബയുടെ ലീലയെപ്പറ്റി അവർ കേൾക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. പിന്നെ എങ്ങിനെന്നയാണവർക്ക് ബാബയെ കാണാൻ സാധിക്കുന്നത്? ചിലർ ബാബയെ കാണാനാഗ്രഹിച്ചിട്ടും മഹാസമാധിവരേക്കും അതിന് തരപ്പട്ടില്ല. അങ്ങിനെ പലർക്കും കാണാൻ സാധ്യപ്പെടാതെ വന്നു. അവർ ഈ ലീലകളിൽ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ ദർശനമാകുന്ന പാലു നുകരുന്നതിനു പകരം ലീലാഗ്രാഡാമാകുന്ന തെതരുകൊണ്ടകിലും ഏറെക്കുറെ തൃപ്തരാവാം. ആരക്കിലും യാദ്യശ്വരയാഭഗ്യവശാൽ അവിടെ ചെന്ന ബാബയെ കണ്ണാൽ അവർക്കവിടെ കുടാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുവോ? ഒരിക്കലും മില്ല. ആർക്കും സേച്ചുയാ അവിടെ പോവാനോ, അവിടെ ദീർഘകാലം താമസിക്കാനോ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ബാബ അനുവദിക്കുന്നതുവരെ അവിടെ നിൽക്കാം. ബാബ പോവാൻ പറഞ്ഞാൽ പൊയ്ക്കൊള്ളണം. അങ്ങിനെനയെല്ലാം ബാബയുടെ ഇച്ചാനുസരണം മാത്രം നടക്കും.

കാക്കാ മഹാജനി

ഒരിക്കൽ പോബെയിൽനിന്ന് കാക്കാ മഹാജനി ഷിർദ്ദിയിൽപ്പോയി. അയാൾക്കവിടെ രാംച നിന്ന് ഗോകുലംഷ്ടമി ഉത്സവം കാണണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. ബാബയെ കണ്ണ ഉടനെ

வாவு சோடிசூ. ஏப்போஶாள் வீடிலேக்கு மடன்றுள்ளது? அதைச் சொல்ல அவர்களு இன்னென பரிணத்து. வாவு ஸம்மதம் தருபோல் வாவு பரிணத்து. நாலை போவா. வாவுயூடு வாக்கு நியமமா ஸ். அங்கு ஸதிக்குக்கடியுடு வேணா. அதைச் சொல்ல காமீஸில் போய்போல் அதைக்கு முதலாறு அதை எல் காத்திரிக்குன தாயிடுாள் கள்ளத். அதைக்கு மாநேஜர்க்கு ஸுவகேநாயதி நால் காக்காமஹாஜனிக்கு பார்ஜ் ஏடுக்கேள்கிறுமாயிருண்டு. முதலாறு காக்கக் கரு குற்ற ஷிர்தியிலேக்கையெழுத்து மடன்றிவானு.

ஓவுஸாஹேஸ் யூமால்

மருதாருதரம் கம கேள்க்கா. ஓவுஸாஹேஸ் யூமால் கரு கேள்ளுவஶ்ரமாயி நீஹாயிலேக்கு போக்குக்கடியிருண்டு. வஶிக்கு அதைச் சீர்தியில் வானு. வாவுயை அர்த்திசூ உடன கேள்ளிக் கோவாநாள் உடுப்பா. வாவு போவாநாவுவதிசூல். ஏராஷ்டியி லயிகா அதை எல் வாவு ஷிர்தியில் நிர்த்தி. ஹு ஸமயம் நிஹாயிலெல் மஜிஸ்ட்ரெட்டு கரிமமாய வழர்திவேடு காரணம் கேள்ளு நீடிவெழுதுண்டு. பின்னீக் யூமாலினோக் கேள்ளிக் கோய்க்கொல்லாள் அங்குவாபவும் கொடுத்தது. அது குரங்கு காலம் நடக்குக்கடியுடு நாலு மஜிஸ்ட்ரெட்டுமால் மாரிமாரி வான் விசாரண செழுக்கடியுடு செய்தது. எடுக்கு யூமால் கேள்ளு ஜயிசூ கக்ஷியை விடுவிசூ.

மிஸிஸ் நிமோங்கார்

நிமோளிலெல் வாடக்காருா ஹோளிரி மஜிஸ்ட்ரெட்டுமாய நிமோங்கார் ஓருயேநாடுகூடி வானு ஷிர்தியில் தாமஸிசூ ருண்டு. அவர் ரள்ளுபேருா அயிக்குமாயவும் மங்ஜிளில் வாவுயை பரிசுரிசூரிக்கூா. அவருடு மகந் வேலாபு

ரித்வெஷ் ஸுவமிலூகனின்கீழ் மிழிலிழ் நிமோங்கார் ஸாவு
யூட அங்குமதியோடுகூடி அவிடெபோயி குரிச்சு திவசுங்
நித்காங் தீருமானிச்சு. நாநாஸாஹிள்வ் அவரைக் பிடிடுங்
தனை மடணி வராங் பரிணது. அவராகே விஷமிச்சு ஏற்று
வேளைமென்னியாதெயாதபோல் ஸாவு அவருடை ஸஹாயத்தி
கெத்தி. ஷிர்தியித் தின் போவாங் புரிப்பெட்டு அவர்
ஸாவுயை நம்பக்கிட்டுபோவாங் அங்குவாடு சோடிச்சு. ஸாவு
பரிணது. ஸமாயாநமாயி வேஶம் பொய்க்கொட்டு. நாலு திவசுங்
வேலாப்புதித் தாமஸிசூட்டு. ஏல்லா ஸயங்கலேயும் கண்க்
ஷிர்தியிலேக்க் மடணியால் மதி. ஏதுமாத்ரம் அவசரைப்பித
மாயிருந்து ஸாவுயூடை வாக்குக்கீ! நாநாஸாஹிளிரீ தீரு
மாங் ஸாவுயூடை வாக்குக்குலால் குடும்பத்தோடு.

நாஸிக்கிலை மூலாய் ஶாஸ்திரி

ஒரு யமாஸ்திரிக் காஶிஹோத்ரவோஹமன்னும், அதிருஶா
ஸ்த்ரஜெதும், ஜெயாதிஷவும் நல்லபோலை பரிசு அதைமாய நாஸி
கிலை மூலாய் ஶாஸ்திரி ஏறிக்கலை ஷிர்தியிலேக்க் நாஸரப்பு
ரிலை கோட்டிஶ்வராய ஸாப்பு ஸாபைவை டூடியை காணாநாயி
வந்து. அவர் தமிழ்க் கண்கஶேஷம் அவர் ஸாவுயை தந்திகாங்
மன்ஜிதிலேக்கு போயி. ஸாவு பலதரம் பஷ்ணத்தும் கஷ்வடக்கா
ரோக் வாணி மன்ஜிதித் கூடியவற்கை கொடுக்காருள்கீ. ஸாவு
பிலப்போல் மாங்கால் நல்லபோலை பதப்பிச்சு கொடுத்தால் ஓரவு
லிக்கு மூஷுவங் கஷ்ணமும் கஷிச்சு தோல்லும் அளவியும் வலிசெழி
யான். அதுக்கு விதர்வுமாயி ஸாவு மாங்கால் பதப்பிக்கும். பஷு
தோலுரிச்சு கெத்தால்கை கொடுத்த தோல் ஸாவு ஸுநதமாவ
ஶூத்திரெந்துக்கூன். மூலாய்ஶாஸ்திரி ஹஸ்தரேவோ ஶாஸ்திரஜ்ஞா
நாயதிகால் ஸாவுயூடை கழு நோக்காங் அங்குவாடு சோடி

ചു. ബാബു അതിൽ ശ്രദ്ധിക്കാതെ അധാർക്ക് നാലു വാഴപ്പഴം ഞൻ കൊടുത്തു. പിന്നെ അവർ വാധയിലേക്കു മടങ്ങി. മുലാ ത്രംഗംത്രം കുളിച്ച് പരിശുദ്ധവസ്ത്രം ധരിച്ച് അശിഹോത്രം മുതലായ ദിനചര്യകൾിരുന്നു. അപ്പോൾ ബാബു ലെണ്ടിതോട്ടതി ലേക്ക് പുറപ്പാടായി. ബാബു പറഞ്ഞു. കുറച്ച് കാവി എടുത്തോ ഇ. ഇന്നു നാം കാവി വസ്ത്രം ധരിക്കാൻ പോകുന്നു. ബാബു ഏതാണുദേശിച്ചതെന്ന് ആർക്കും മനസ്സിലായില്ല. കുറച്ച് കഴിഞ്ഞ് ബാബു മടങ്ങി വരികയും മദ്യാഹ്ന ആരതിക്ക് ഏർപ്പാടു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ബാപ്പുസാഹേബ് ജോഗ്, മുലായ്ശാസ്ത്രിയോടു ആരതിക്കു വരുന്നുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. അധാർ ബാബുയെ വെകുന്നേരം കാണാമെന്നും പറഞ്ഞു. ബാബു ആസന്തതിലിരുന്നു ആരതിയും നടത്തി. ബാബു പറഞ്ഞു ആ നാസിക്ക് ഭ്രാഹ്മണനോട് കുറച്ചു ദക്ഷിണവാങ്ങി കൊണ്ടുവരു. ഭൂതിതനു ദക്ഷിണ വാങ്ങാൻ പോയി. അധാർ ബാബുയുടെ സന്ദേശം പറഞ്ഞപ്പോൾ ശാസ്ത്രി അന്തംവിട്ടു പോയി. അധാർ കരുതി ഞാൻ ഒരു പരിശുദ്ധ അശിഹോത്ര ഭ്രാഹ്മണനായി റിക്ക എന്തിന് ദക്ഷിണ കൊടുക്കണം? ബാബു മഹാനായിരിക്കാം. ഞാൻ ബാബുയുടെ ആശ്രിതനാനുമല്ലോ. പക്ഷേ ഒരു മഹാസിഖൻ കോടിശ്വരനെ അയച്ച് ദക്ഷിണ ചോദിച്ചതുകൊണ്ട് കൊടുക്കാതിരിക്കാനും വയ്ക്കു. അതുകൊണ്ട് ദിനചര്യ മുഴുമിക്കാതെ ഭൂതിയോക്കുടി അധാർ മന്ജിദിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. അധാർ സ്വയമേ പരിശുദ്ധനും ചുണ്ണവാനുമാണെന്നും പള്ളി മോൾ സ്ഥലമാണെന്നും കരുതി അധാർ ദുരെ നിന്ന് ബാബുക്ക് പുഅർപ്പിച്ചു. അതിശയമെന്നു പറയട്ട അധാർ അപ്പോൾ കണ്ണത്തിൽ ബാബുയെ അല്ല. സ്വന്തം ഗുരു വോലാപ് സ്വാമിയെയാണ്. അധാർഅതിശയിച്ചു. സപ്പനമായിരിക്കുമോ? അല്ല. സപ്പനമല്ല. പിന്നെ ഏങ്കിനെ സമാധിയായ വോലാപ്സ്വാമി ഇവിടെ?

അയാൾ സ്ത്രീക്കുമന്നുണ്ടോ? അയാൾ സ്വപ്നമല്ലെന്ന് പരിശോധിക്കാൻ ഒഹരത്ത് നുള്ളിനോക്കി. അന്തർച്ച ഗുരു മൂവിടേയോ? പള്ളിയിൽ ഒടുക്കം അയാൾക്കാടിച്ചുന്ന് നമസ്കരിച്ചു. കൈകൈക്കട്ടി നിന്നു ബാക്കിപേരിങ്ങുരതി പാടുനേബാൾ മുലായ്ശാസ്ത്രി ഗുരു വിശ്രീ പേരി ഉറക്കേ ഉച്ചരിച്ചു. പിന്നീട് അയാളുടെ മഹത്വവും ജാതിക്കുശുന്നും എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് ഗുരുവിശ്രീ പാദത്തിൽ വീണ്ടുരുണ്ട് കണ്ണുമടച്ചു കിടന്നു. പിന്നീട് എണ്ണിറ്റ് കണ്ണുതുറന്നപ്പോൾ ബാബു ദക്ഷിണ ചോദിക്കുന്നതാണ് കണ്ടത്. ബാബു യുടെ അതിമാനുഷ്ഠന്തവും ആനന്ദസരൂപവും കണ്ട അയാൾ തന്നതാൻ മറന്നു. അയാൾ ആനന്ദാശ്രൂക്കൾ പൊഴിച്ചു. ബാബുയെ വീണ്ടും വീണ്ടും വന്നങ്ങി ദക്ഷിണ കൊടത്തു. അയാൾ തുടെ സംശയം നീങ്ങിയതായും സ്വന്തം ഗുരുവെ കണ്ടതായും അയാൾ പറഞ്ഞു. ഈ ലീലകണ്ട് എല്ലാവരും മുലായ്ശാസ്ത്രിയോടൊപ്പം അതിശയിച്ചു. ഇതാണ് ബാബു കാവിവന്നത്രെ ധർമ്മാഖാൻ പോവുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞതിരുത്തി അർത്ഥം. വോലാപ്സ്വാമി കാവി വന്നത്രയാർഥിരുന്നു. ഇത്തരമാണ് ബാബുയുടെ അതിശയ ലീലകൾ.

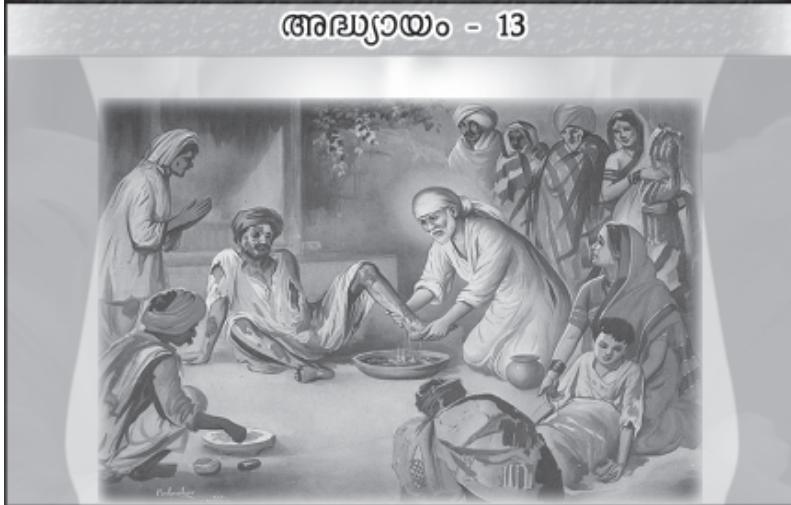
ଓৰু যোক্তাৰ

ஏக்கன் ஒரு மலத்துவார் அயாஜூட் யோக்டா ஸ்நேஹி தனோடுகூடி ஷிர்துயிற் வந்து. யோக்டா அயாஜூட் ஹஷ் வேவத் ராமங்களையும் ஒரு முஹம்பாயிரெடு கூவிடிலீட்டுமுன் அதுகொள்க் கால் ஷிர்துக்கு வருநிலீட்டுமுன் பரிணமம். மல தத்துவார், அதிகாரி, அயாஜூட் அறஞு நமஸ்கரிக்கால் நிர்வை ஸிக்கிலீட்டும் பரிணத் ஸமாயானிப்பிழூ. அயாஜூட் துணக்கூ வேள்கி மாட்டும் ஏற்கான நிலத்தில் கூட்டுகொள்ளு போயி. ஷிர்துயிறி எல்து அவர் வூபூ தமிழ்நாட்டின் சென்று. ஏற்கூவர்க்கூடும்

அதிஶயகரமாஙவியங் யோக்டரி முனித் ஸடிசூபன் ஸாவயை நமஸ்கரிக்குநூல்க்! அவர் ஏன்னாள் அயாஜூட திருமாங் லாஸ்தி ஒரு முஸல்மான நமஸ்கரிசூத் ஏனு சோதி! யோக்டரி பரின்து, என்னாள் ஹஷ்டாவேவத ராமநாளிவிடை ஹரிக்குநதாயி களத். அதுகொள்க என்ன நமஸ்கரிசூ! ஹது பரின்துகொள்கிறெக்க அயாசி ஸாவயை தனை வீளை களை. யோக்டரி அந்தங்கிட்ட பரின்து. ஹது ஸப்பநமாளோ! ஸாவ முறைமுறையங்காநூமல். ஒரு மஹாயோதையுபந அவ தாரமாள். அடுத்துவிஸஂ அயாசி விதமெடுத்த நிராஹாரங் அநூஷ்டிசூ ஸாவ அநூஶ்ரஹிக்குநதுவரை மஸ்ஜிதில் போவில்லை தீருமானிசூ. 3 திவஸஂ அண்ணென போயி. 4-ங திவஸஂ அயாஜூட அடுத்த ஸுஷூத்தாய வாணேஶ்காரரை ராஜூமாயி அயாசி மஸ்ஜிதில் போயி. நமஸ்கரிசூ கஞ்சை போசி ஸாவ சோதி! ஏன்றா அது விழிக்கான் வனில்லோ? பினை ஏனினு வநூ? ஹதுகேக்ட யோக்டரி விஸ்மயிசூபோயி. அநூ ரத்தி உரக்கத்தில் ஸாவ அயாஜை ஸமீபிசூ அநூ ஶ்ரஹிசுதாயி ஸப்பந கிடி. பின்னீக் நாடில் போயிடுங பதி நாலு ரத்திக்கல்தில் ஹதே அநூவெமுள்ளாயி. அண்ணென அயாசி ஸாயிஸ்வாவயுடை ஒரு மஹாக்கதாயி. ஹு கமகஜூட, பிரதே கிசூ முலாய் ராஸ்திரியுடை கமயுடை, ததும் நமுக்க் ருதை வில் உரை விஶாஸங் வேளைமங்காள். அடுத்த அஹ்யாய ததித் குடுத்தல் லீலக்கலைப்புரி பிரதிபாதிக்காங்.

ஸ்ரீ ஸாதியை நமிக்குவிள் லோகஶாந்தி ஭விக்கெடு!

കൃടുതൽ സാതിലീംകൾ - സുവക്ഷേനകൾ മാറി - 1. ഭീമാജി പട്ടേൽ 2. ബാലാചിംഹി - 3. ബാബുസാഹോബ് ഭൂട്ടി - 4. അലാൻദി സാമി - 5. കാക്കാ മഹാജനി - ഹർദ്ദയിലെ ദത്താപാന്ത്.

മായയുടെ അചിന്ത്യശക്തി

ബാബയുടെ വാക്കുകൾ ഹ്രസ്വവും, ഔജ്ജവവും അർത്ഥവാ തത്യം, അഗാധവും, സുരക്തവും കൃത്യവുമായിരുന്നു. ബാബ സദാ തൃപ്തതനും ഒന്നിലും താൽപര്യമില്ലാത്ത ദേഹവുമായിരുന്നു. ബാബ പറയും ഞാൻ ഫക്കീറായിരെക്കിലും ഭാര്യേയോ വീഡോ ഇല്ലെങ്കിലും എല്ലാം പരിത്യജിച്ച് ഒരു സ്ഥലത്ത് ഇരിക്ക യാണെങ്കിലും ഒഴിയാത്ത മായ എന്നെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. താനെനെന്ന മിനാലും മായയെ മറക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. അവളെപ്പോഴും എന്നെ ആവരണം ചെയ്യുന്നു. ഈ വിഷണു മായ ബ്രഹ്മാവിനെയും മറ്റു ദേവമാരെയും വലയ്ക്കുന്നതാണ്. പിന്നെയാണോ എന്നെപ്പോലുള്ള ഒരു സാധു ഫക്കീറെന! ഒരു വാനിൽ അഭ്യം തെടുനവർക്ക് അവളുടെ പിടിയിൽ നിന്നും

മോചനം ലഭിക്കും. ഇതരത്തിലാണ് ബാബു മായയെപറ്റി പറഞ്ഞത്. ഉദ്ഘവനോട് ശ്രീകൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞു: ഇഷ്ടിമാർ എൻ്റെ ജീവിക്കുന്ന രൂപങ്ങളാണ്. ബാബു ക്ഷത്യാർക്കുവേണ്ടി പറഞ്ഞ തെന്തെന്ന് നോക്കു. ഭാഗ്യവാന്മാരും ദുർവ്വാസന തൃജിച്ചവരും എൻ്റെ ആരാധനയിൽ വ്യാപൃതരാവുന്നു. നിങ്ങൾ സദാ സായി സായി എന്നു ജപിച്ചാൽ താൻ സപ്തസാഹരങ്ങളും കടത്തിവിടാം. ഈ വാക്കുകളിൽ വിശ്വസിക്കുക! അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് നേട്ടമേ ഉണ്ടാവു എന്ന ആരാധനയിക്കാൻ യാതാരു ഒരുക്കങ്ങളും ആവശ്യില്ല. (8. കൂടും 16 കൂടും ഒരുക്കങ്ങൾ) എവിടെ പരിപൂർണ്ണ ക്ഷതിയുണ്ടോ അവിടെ താൻ വിശ്രമിക്കുന്നു. ഈനി സായിക്ക് അർപ്പിക്കപ്പെട്ടവർക്ക് സായി എന്തു ചെയ്തു എന്ന് വായിക്കുവിൻ.

ഭീമാജിപട്ടിക

പുനാ ഡിസ്ട്രിക്ടിൽ ജുംഗാർ താലുക്കിലെ നാരായണൻഗാവോൻ എന്ന സ്ഥലത്തെ ഭീമാജിപട്ടിൽ എന്നൊരാൾ 1908-ൽ കരിന്വും മാറാത്തതുമായ നെഞ്ചുവേദന അനുഭവിച്ചു. ഒരു വിൽ അത് ക്ഷയമായി മാറി പല ചികിത്സകളും ചെയ്തിട്ടും ഒരു ഭേദവുമുണ്ടായില്ല. എല്ലാ ആശയും നഷ്ടപ്പെട്ട് ദൈവത്തെ മാത്രം ഭജിക്കാൻ തുടങ്ങി. പ്രഭോ നാരായണ! രക്ഷിക്കണം എന്ന്. കാലം നനാവുംനോച്ചി ദൈവത്തെ ഓർമ്മിക്കി ലൈകിലും കഷ്ടകാലത്ത് ദൈവത്തെ വിളിക്കൽ പതിവാണെല്ലാ. അങ്ങനെ ഭീമാജി ഇഷ്യർജ്ജനം തുടങ്ങി. അധാർ ബാബു ഭക്തനായ നാനാസാഹേബ് ചങ്ങാർക്കരെ കണ്ടു. ഇതിനെപ്പറ്റി ചോദിക്കാൻ ആലോചിച്ചു. അങ്ങനെ സുവക്കേടിന്റെ എല്ലാ വിവരവും ഉൾക്കൊള്ളിച്ച് ചങ്ങാർക്കർക്ക് അധാർ ഒരു കത്തെഴുതി, അഭിപ്രായം ആരാത്തു. അതിനു മറുപടിയായി ഇനി ബബയുടെ കാൽക്കൽ ശരണം പ്രാപിക്കലുംതെ വേരെ വഴിയിലെന്ന്

എഴുത്തും കിട്ടി. നാനാസാഹാബിൽ നിർദ്ദേശാനുസരണം ഷിർദ്ദിക്ക് പോവാനൊരുങ്ഗി. അയാളെ ഷിർദ്ദിക്ക് കൊണ്ടുവന്ന് എടുത്ത് ബാബയുടെ മുന്നിൽക്കൊണ്ടു വന്നു വെച്ചു. നാനാ സാഹാബിം ശാമയും അനേരം അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. ബാബ അത് പൂർവ്വകർമ്മ ഫലമാണെന്ന് പറഞ്ഞ് ആദ്യം ഇടപെടാൻ വിസമ്മതിച്ചു. അപ്പോൾ രോഗി, നിരാശയോടെ മറ്റാരും ശരണ മില്ലുന്നും, ദയകാണിക്കണമെന്നും പറഞ്ഞ് കരയാൻ തുടങ്ങി. ബാബയുടെ ഹൃദയം അലിഞ്ഞു. നിൽക്കു നിരാശപ്പേടേണെ, നിന്റെ കഷ്ടം അവസാനിപ്പിരിക്കുന്നു. എത്രമാത്രം കഷ്ടത്തിലും കൂഴപ്പത്തിലുമായാലും രൂതനൾ ഈ മസ്ജിദിൽ കാലുവെച്ചാൽ പിനെ അവർ സന്തോഷത്തിലേക്ക് നീങ്ങുകയായി. ഇവിടുതൽ ഫക്തിൽ ദയാലുവാണ്. അദ്ദേഹം എല്ലാ സുവക്കേടും മാറ്റി എല്ലാ വരേയും പ്രേമത്തോടും ദയയോടുംകൂടി സംരക്ഷിക്കും. എന്നു പറഞ്ഞു. അയുമുഖം മിനിട്ടു കൂടുന്നോൾ രോഗി രക്തം ചർദ്ദിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ ബാബയുടെ മുന്നിൽ അയാൾ ചർദ്ദിച്ചില്ല. ബാബ ദയാദാക്ഷിണ്യത്തോടെ ഈ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞതോടുകൂടി രോഗം താഴാൻ തുടങ്ങി. ബാബ അയാളോട് ഭീമാബാധിയുടെ വിട്ടിൽ താമസിക്കാൻ പറഞ്ഞു. അത് സൗകര്യമോ ആരോഗ്യമോ ആയ വീടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ബാബയുടെ വാക്ക് അനുസരിച്ചേ തീരു. അയാൾ അവിടെ താമസിയ്ക്കു രണ്ടു സപ്പനാനുഭവങ്ങൾക്കൊണ്ട് ബാബ അയാളുടെ സുവക്കേട് മാറ്റി. ഒരു സപ്പന തതിൽ അയാൾ ഒരു കൂട്ടിയായിരിക്കു കൂസിൽ പാംമാല ചൊല്ലാത്തതിന് അദ്ദൂപകരുൾ കള്ളിൽനിന്ന് കറിനമായ ദണ്ഡിയനു കിട്ടിയതായി കണ്ടു. രണ്ടാമത്തെ സപ്പനത്തിൽ ആരോഗ്യരാൾ ഭാരമേറിയ ഒരു കല്ല് നെന്നതത്തിട്ടുരുട്ടി അതിയായ ദണ്ഡിയനു ദാഡിയ വേദനക്കൊണ്ട് അയാളുടെ സുവക്കേട് മുഴുവൻ മാറ്റി. അയാൾ ആരോഗ്യവാനായി വീടിലേക്കു മടങ്ങി. അയാൾ കുടേ

കുട ശിർദ്ദിയിൽ വന്ന് ബാബയുടെ കൃത്യത്തെ സ്മരിച്ച് കൂത് അത്താപുർവ്വം ബാബയെ നമസ്കരിക്കും. മഹാരാഷ്ട്രയിൽ സാധാരണ ജനങ്ങൾ അവരവരുടെ വീടിൽ രണ്ടാഴ്ചയോ മാസത്തിലെരിക്കലേം സത്യനാരായണ പുജ നടത്താറുണ്ട്. ഈ ഭീമാജിയാണ് പുതിയവിധം സാധിസത്യവേത പുജ സത്യ നാരായണ പുജക്ക് പകരം അയാളുടെ വീടിൽ വെച്ച് ആദ്യമായി നടത്താൻ തുടങ്ങിയത്.

ബാലഗണപത്ഷിംഹി

മറ്റാരു ബാബാഭക്തനായ ബാലഗണപത്ഷിംഹിക്ക് മാറാത്ത ഒരു മലമ്പനിയായിരുന്നു. പല മുരുന്നുകളും പ്രയോഗി ആട്ടും ഫലമുണ്ടായില്ല. പനി മാറുന്നില്ലെന്ന് കണ്ണപോൾ ബാബ യുടെ അടുത്തേക്കോടി ശരണം പ്രാപിച്ചു. ബാബ ഇപ്രകാരം ഒരു അസാധാരണ ചികിത്സ പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. ലക്ഷ്മീക്ഷേ ത്രത്തിനു മുന്നിൽവെച്ച് കരുത്ത നായക്ക് തെരുകുട്ടി ചോർ കൊടുക്ക് ഇതെങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്ന് ബാലന് അറിഞ്ഞില്ല. വീടിൽ ചെന്നപോൾ ചോറും തെരും കണ്ണു. അതു ചേർത്തു കൂഴച്ചു ലക്ഷ്മീക്ഷേത്രത്തിലേക്കു പോയി. അവിടെ അതാ കരുത്ത ഒരു നായ വാലാട്ടി നില്ക്കുന്നു . ചോറും തെരും നായക്ക് വെച്ചു കൊടുത്തു. നായ അത് തിന്നതോടുകൂടി, അതി ശയകരമാവണ്ണം മലമ്പനി മാറുകയും ചെയ്തു.

ബാപ്പുസാഹൈ ഭൂട്ടി

ശീമാൻ ഭൂട്ടിക്ക് ഒരുദിവസം വയറിളക്കവും ചർദിയും പിടി പെട്ടു. അയാളുടെ അലമാറ നിറയെയുണ്ടായിരുന്ന മരുന്നുകൊ ണ്ണാനുംഗുംശുണം കിട്ടിയില്ല. വയറിളക്കിയും ചർദിച്ചും തളർന്ന് ബാബാദർശനത്തിനുപോലും പോവാൻ കഴിയാതെയായി. ബാബ അയാളെ ആളയച്ചുവരുത്തി മുന്നിലിരുത്തി. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. സുക്ഷിച്ചോ ഇനി വയറിളക്കരുത്. പിനെ ചുണ്ണുവിരൽ ആട്ടി

கொள்கு பரித்து. சர்வி நித்திக்கெடு அதோடுகூடுடி ழூட்டிக்க் ஸுவமாயி. ஸுவயுடை அதைதாக்கத்தி நோக்குக! மருவிக்கலை அயாச்சுக்க் கோழிர பிடிபூட்டு. கரிமமாய மாண அங்குவே பூட்டு. யோக்கர பின்து பலதும் ஶமிச்சிடும் ஒரு ஶமனவும் கிடி யில் அபூர்வ ஸுவயை ஸமீபிச்சு ஏன் மருங் கொடுத்தா லாங் ஸுவபூட்டுக் என் சோதிச்சு. ஸுவ பரித்து நாரை, அளவிப்பிழப்பு, காரக ஹவ பவுஸார சேர்த்த பாலித் கடி க்கெடு ஏன். ஹத் ஸாயாத்தெதியித் ரோஶம் வர்த்திப்பிச்சு ரோசி யுடை மற்றெதித்தியாக்குங் ஸாயங்களாங். ஒரு யோக்கங்கு அத் ஸம்மதிக்கில்லை. பக்ஷ ஸுவயுடை கல்பன அங்குங்கு அது மருங் கொடுக்குக்கரும் ரோஶம் அதோடை மாருக்கரும் செய்து.

அதுலாடி ஸுவாமி

அதுலாடியித்தினிங் ஒரு ஸுவாமி ஸுவயை தர்த்திக்காள் வந்து. அயாச்சுக்க் காதியாய செவிக்குத்துக்காரளை தீரை உருகலை கிடில்லாயிதிருந்து. ஒரு ஓபுரேஷன் கடிச்சிடும் ஸுவமா யில்லை. அஸாஸு வேதநகொள்க் என்குசெய்யுள்ளமென்றியாதை யாதி. அயாச்சு போவாங் யாத்ராங்குமதி சோதிக்காள் ஸுவ யுடை அடுக்கலை வந்பூர்வ ஶாம ஸுவயோக் ஸுவாமியுடை செவிக்குத்தின் ஏதெங்கிலும் ஒரு பதிஹாரம் செய்து கொடு களைமென்பேச்சிச்சு. ஸுவ ஸமாயாகிப்பிச்சு பரித்து. அதுலை அஷ்டா கரை (கெவாங் நல்லது வருத்தும்) ஏன். ஸுவாமி பூங்கள் மடன்றி, ஷிர்துயிலெக்கெஞ்சுதி, செவிக்குத்து மாரி பக்ஷ வீரப்பு மாத்ரம் உள்ளாயிதிருந்து. பினை ஓபுரேஷனுவேள்கி குருச்சு திவஸம் கடினத் யோக்கார காளிச்சுபூர்வ வீரப்புபோலும் மாரியிருக்குந்து ஏன், ஸுவயுடை வாக்குக்கரும் மாஸ்மர சக்தி நோக்குக.

കാക്കാമഹാജനി

മറ്റാരു ഭക്തനായ കാക്കാമഹാജനിക്ക് ഡയേറിയ (വയരിളക്കം) പിടിപെട്ടു. ബാബയുടെ സേവനം മുടക്കാതിരിക്കാൻ അയാൾ മസ്ജിദിന്റെ മുലയിൽത്തന്നെ ഒരു പാത്രം വെള്ളം വെച്ച് വെള്ളിക്കുപോവാൻ തോന്തുനോശല്ലാം പോയി, മസ്ജിദിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ബാബക്ക് എല്ലാം അറിയുന്നതുകൊണ്ട് ഉടനെ സുവ പെടുത്തുമെന്ന് വിശ്വസിച്ച് അയാളൊന്നും ബാബയോട് പറഞ്ഞി ലി. മസ്ജിദിന്റെ മുന്നിലെ മുറ്റം പണി ബാബ അനുവദിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ പണി തുടങ്ങിയപ്പോൾ ബാബക്ക് കോപം വന്ന് ഉച്ചതിൽ അലറി. എല്ലാവരും പേടിച്ചേറി. കാക്കാമഹാജനിയും ഓടാൻ തുടങ്ങുനോൾ ബാബ കയറിപ്പിടിച്ച് അയാളെ അവിടെയിരുത്തി. ആ കുഴപ്പത്തിൽ ആരോ അവിടെ ഒരു സമീയിൽക്കുറെ കടല ഇടുപോയിരുന്നു. ബാബ ഒരു പിടി കടല എടുത്ത് തിരുമ്മി തോൽ ഉത്തിക്കളെന്ത് കാക്കയെക്കൊണ്ട് തീറ്റിച്ചു. പുലഭ്യം ചീതപറയല്ലോ കടല തീറ്റല്ലോ ഒരുമിച്ച് നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ബാബയും കുറച്ചു കടല തിന്നു. കടല തിനുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ തനിക്കു ദാഹിക്കുന്നു, വെള്ളം വേണമെന്നു കാക്കയോട് പറഞ്ഞു. കാക്ക ഒരു പാത്രം നിറയെ വെള്ളംകൊണ്ടുവന്നു. ബാബ കുറച്ചുകുടിച്ചു ബാക്കി കാക്കയോടു കുടിക്കാൻ പറഞ്ഞു. പിന്നെ ബാബ പറഞ്ഞു: ഇപ്പോൾ നിന്റെ വയറിളക്കം മാറി. ഇന്തി മുറ്റം പണി നോക്കിക്കോ അപ്പോഴേക്കും ഓടിപ്പോയവർ മടങ്ങി വന്നു. കാക്കയുടെ വയറിളക്കം മാറി. എല്ലാവരും കുടി പണി എടുക്കാൻ തുടങ്ങി. കടലക്ക വയറിളക്കത്തിന് മരുന്നാണോ? ഡോക്ടർമാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ കടലക്ക സുവക്കേടു വർദ്ധിപ്പിക്കും. മാറിലി, ഇതിലും മറ്റു കാര്യങ്ങളേപ്പോലെ ബാബയുടെ വാക്കാണ് യമാർത്ഥമ മരുന്ന്.

ஹஸ்யத்திலே உதேதாபான்

ஹஸ்யத்திலே உதேதாபான் ஏதெனாராச் பதினாலு வர்ஷ
அண்ணோடு வயற்றில்வேதம் அங்குவிக்கையாயிருந்து. ஒரு மருந்து
கொள்ளும் சூளம் கிடியிலில். ஸாஸ், உத்திரமாட்டதில் ஸுவ
கேக் ஜேவமாக்குமென் கேக் அயாச் ஷிர்தியிலேகோடி ஸாஸ்
யூட கால்க்கல் வீளை. ஸாஸ் உதாபுரவும் அங்குஶமிசு. ஸாஸ்
ஸாஸ் தலக்க் கைவெட்டுஶுஶமிக்குக்கறும் உயிரொடுக்குக்கறும்
செய்தபோச் அயாச்சுக் ஸுவகேடுமானி. பின்னொரிக்கலும்
அது ஸுவகேடுள்ளதையிலில்.

அஹஸ்யாயாவஸாநத்திற் மூன்று ஸஂவங்களும் கூடி பரித்திட்டுள்ளன.

- 1) மாயவரையுதேச் பாள்ளெக்க மூலக்குருவாயிருந்து. ஸாஸ் அயாச்சுக் ஸுங்காமுவி கஷ்டம் கொடுத்து, அயாச்சுக் ஸுவமாயி. ரள்ளுகொலை கஷிண்டு வீளையு வாபோச் அயாச் ஸாஸ் யோடு சோடிக்காத அதே கஷ்டம் கஷிசு. அது கொள்க் ஸுவகேக் வர்த்தி சூ. ஏனிக் ஸாஸ் அங்குஶமிசு. ஸுவகேக் மாடி.
- 2) காக்கா மஹாஜநியூட அங்குஜன் ஸஂஸாயர்பான்த், வழு
ரெக்காலம் வயற்றில் வேதம் அங்குவிசு. ஸாஸ்யெயபூரி கேக்
அயாச் ஷிர்தியில் வான் ஸுவகேக் மாடாக் ப்ரார்த்தி சு. ஸாஸ்
ஸாஸ் வயற்கொடுக் பரித்து வெவும் மாடித்தறும் அங்கு முதல்
வயற்றில்வேதம் பூர்ணமாயும் ஸுவபூது.
- 3) நானாஸாஹைஸ் பாரோக்கர்க்கரும் ஒரிக்கல் கரினமாய
வயற்றில் வேதநயுள்ளதை. ராவும் பகலும் விஶேஷமிலில்லாதெ நர
கிசு. யோக்கந்மால் குட்டித்தெவ்சிட்டும் ஸுவம் கிடியிலில். அபோச் ஸாஸ்
ஸாஸ் யை ஸமீபிசு. ஸாஸ் ஸுர்பி ஏற்க மயுரபலபாரங்
நெய்க்கூடி கஷிக்கான் பரித்து. இதுகொள்க் ஸுவகேடு மானி.

இப்பு கமக்ஞித்தினும் யமாற்றம் மருங் வாவியுடை
வாக்கும் அனுஶபதவுமாண்ணும் அல்லாதெ கஷிசு மருங்
லூண்ணும் தெளியுண்ணு.

ஸ்ரீ ஸாயியை நமிக்குவிள் - லோகஶாந்தி ஹவிக்கெடு!

സാന്നഡിലെ രത്നൻജി വാഡിയ - യോഗിമൗലിസാ
ഹോഡ് - ദക്ഷിണമീമാംസ

കഴിഞ്ഞ അദ്ദോഹത്തിൽ ബാബയുടെ വാക്കുകൾ
എങ്ങിനെ സുവക്ഷേട്ടുകൾ ഭേദമാക്കി എന്നു നാം കണ്ടു. ഈ
അദ്ദോഹത്തിൽ എങ്ങിനെ ബാബ അനുഗ്രഹിച്ച് രത്നൻജി
വാഡിയ്ക്ക് സന്താനമുണ്ടായെന്ന് വിവരിക്കാം. ഒഴിമാരുട ജീ
വിത്തതിന്റെ അകവും പുറവും മധ്യരമാണ്. സായി ബാബയുടെ
വിവിധ ലീലകളും ക്ഷേണം കഴിക്കലും നടത്തവും സംസാരവും
എല്ലാം മധ്യരമാണ്. ആ ജീവിതം തന്നെ ആനന്ദം മുർത്തീക
രിച്ചതാണ് അത് ഭക്തന്മാരുടെ സ്മരണാപാതിയായി മാറ്റി
ബാബ അവർക്ക് പലതരം ചുമതലകളുടെയും പ്രവർത്തന
ത്തിന്റെയും കമ്പകൾ പറഞ്ഞുകൊടുത്ത് അവരെ ധമാർത്ഥ
മതവിശ്വാസികളാക്കി തീർത്തു. ബാബയുടെ ഉദ്ദേശം മനുഷ്യൻ
സുവമായി ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുകയും അതേസമയം
തന്നെ ആദ്ദോഹത്തിക പുരോഗതി നേടി ആത്മജത്താനം സന്ധാ
ദിക്കുകയും വേണമെന്നായിരുന്നു. മനുഷ്യ ശരീരം പൂർവ്വജമ

ஸுகூதாமகாளி கிடியதான். அதுபயோகிசூட்டு மோகங்கூட என்ன. அதுகொள்கூட ஏறிகலூடு மதிகாளிக்காரை ஸதா ஜாரை கநாயிதிக்களை. நினைவு நிதியுடு ஸாயிலிலக்கு கேட்டால் ஸதா ஸாவயை காளாராவுடு. ராப்புக்கு ஸாவயை மந்திற யூாளிக்கூடு. ஹண்டின ஸாயக செய்தால் மந்திற ஸாயி மய மாயி பறிஶுபு வோயவாாயித்திரு.

நான்யெயிலை ரத்தங்ஜி

இறு அஹம்பாயத்திலை பிரயாந கமதிலேக்கு பிரவேஶிக்கொ. கென்ஸாமிலை நான்யெயிலை ஒரு மின் கோள்டாக்ட்டினாயி ரத்தங்ஜி ஷாபூர்ஜிவாயிய ஏந்துபேராய ஒரு பார்ஸியூளை யிருந்து. அயாசுக்கு களங்கமாக யநவுடு ழூஸ்ததுக்கலூமுளை யிருந்து. வாஹநான்துடு குதிரைக்கலூடு மரு ஸகல விய ஸாக ருண்டுமுளையிருந்து. புரமெக்கு ஸந்துஷ்ட்காயி காளுமா யிருநெக்கிலூடு உத்திற அயாசு அண்டின்யாயிருந்திலூ. கெவங அதெயூடு பறிபூர்ண ஸநேஷ்வாாக்கவுந்திலூ. ரத்தங்ஜியுடை காருத்திலூடு ஹத்த ஶரியான். அயாசு யர்மிஷ்டங்குடு உதாரங்கு மாயிருந்திகால் ஸாயுக்கூக்கு அனங்கு வஸ்துவுடு தாங் பிரயாந செய்து ஸஹாயிசூக்கொள்கிருந்து. ஜநான்சு அயாகை ஸந்து ஷ்ட்காயிக்கருதியைக்கிலூடு கூட்கிக்குலூத்தத்திற அயாசு விஷா தத்திலாயிருந்து. கெதியிலூத்த கீர்த்தனவுடு தாதுலயங்களி லூத்த ஸஂஶீதவுடு பூந்துலிலூத்த பொம்பங்குடு, விஶேஷ வூஷியிலூத்த ஜதாநவுடு, பஶுாத்தாபமிலூத்த தீர்த்தாட நவுடு, கள்ளாத்தெமிலூத்த அளின்தொருங்கலூடு பிரயோஜ நாஹிதவுடு விருபவுமாகுந்தோலெயான் ஸதாநான்திலூ லூத்த ஒரு வீட்கிரெட்டியுடு ஸமிதி. ரத்தங்ஜி ஹதுத்தென ஆலோ சிசூடு வேடிக்கூடு. கெவங ஏந்திக்கு ஒரு ஸதாநாத்த திலை?

എന്. അയാൾ കുണ്ടിതനായി, ഭക്ഷണത്തിൽപോലും താല്പപര്യമില്ലാതായി. രാപ്പകൽ സന്താനത്തെപ്പറ്റി മാത്രം ചിന്തിച്ചു. അയാൾക്ക് ഭാസ്ഗനുമഹരാജിനെ വലിയ ബഹുമാനമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ട് വിവരം പറഞ്ഞു. ഭാസ്ഗനു അയാളോട് ശിർദ്ദിയിൽപോയി ബാബുയെ ദർശനം ചെയ്ത് കാൽക്കൽ വിണ് സന്താനത്തിന് വേണ്ടി അപേക്ഷിക്കാൻ പറഞ്ഞു. അങ്ങിനെ രത്നൻജി, ശിർദ്ദിക്ക് പോവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. കുറച്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് അയാൾ ശിർദ്ദിയിൽപോയി ബാബുയെ ദർശനം ചെയ്തു കാല്ക്കൽ നമസ്കരിച്ചു. ഒരു കുട്ടയിൽ നിന്നു ഒരു നല്ല മാലയെടുത്ത് ബാബുയെ അണിയിച്ച് ഒരു കുട്ട പഴങ്ങൾ കാണിയ്ക്കവെച്ചു. പിനെ ബഹുമാനപുരസ്സരം ബാബുയുടെ അടുക്കലീരുന്നു ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. വിഷമത്തിൽപെട്ട പലരും അവിടുത്തെ സമീപിച്ച് രക്ഷ നേടുന്നു. അതുകേട്ട് ഞാനിതാ വന്നിരിക്കുന്നു. എനെ നിരാഹനാക്കാരുടെ. സായി ബാബു അയാളോട് 5 ക. ഭക്ഷിണ ചോദിച്ചു. രത്നൻജി അതെടുടുക്കാൻ നോക്കിയപ്പോൾ ബാബു പറഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തിന് 3 ക 14 ഓ കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞു. ബാക്കി തന്നാൽ മതി എന്. അയാൾ ആദ്യമായി ശിർദ്ദിയിൽപോയതാണ്. പിനെ എങ്ങിനെയാണ് 3 ക 14 ഓ കൊടുക്കുക എന്നയാൾ അതിശയിച്ചു. ഏതായാലും ഒന്നും പറയാതെ ബാക്കി സംഖ്യ ഭക്ഷിണകൊടുത്ത് അയാളുടെ സകടം ഉണർത്തിച്ചു. ബാബു കരുണാദ്രനായി അനു മുതൽ അയാളുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ തീർന്നുവെന്നു പറഞ്ഞു. പിനെ ഉധികൊടുത്ത് കൈ തലയിൽവെച്ചുനുഗ്രഹിച്ച് അള്ളാഹു അയാളുടെ ആഗ്രഹം സാധിപ്പിച്ചുകൊള്ളും എന്നു പറഞ്ഞു. പിനീക് ബാബുയുടെ അനുഗ്രഹത്തോടുകൂടി നാട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി. ഭാസ്ഗനുവിനോട് എല്ലാവിവരവും പറഞ്ഞു. എല്ലാം മനസ്സിലായും കിട്ടി എന്നു പറഞ്ഞത് മാത്രം മനസ്സിലാ

ලාඟිලේඛනු තාක් නුගිනුමුන් සිර්දීයිලි පොයිඳිලේඛනු පිශෙන ඩැයිටියෙන මුර්කුදී නූ පසෙන කොඩුකුමෙනු දාස්ග නුවිගොක් ජොඩිඡු. දාස්ගනුවිගු සංගති මග්‍ලිලාවා තෙවඹුර ගෙර අඉලොචිඡු. අඇයිගෙන අඉලොචිඡුපෝර්, රත්තස්ජි කුරුඡ්ඡිවසං මුන් මූලිසාහෙබ් ඩැංගුපෙරාය ගරු මුස්ලිං පක්කීරින් බැංකිලි බෙජ් සෑශිකරණ තක්කිය තායි පාර්ම වගු. නූ මූලිසාහෙබ්, ගරු කුළුභාරෙක් පක්කීරායතාග්. ගාසේයිලි අආදේහං ප්‍රශ්‍රස්තගාස්. රත්තස්ජි, සිර්දීකු පොවාගුරඇඡුපෝර් යයුෂ්ඨයා මූලිසා හෙබ් බැංකිලි බෙංතාග්. දාස්ගනු, රත්තස්ජික් මූලිසා පිඩිගෙන සෑශිකරිකාරේ වග ඡිලවුක්ස් අඁගෝස්ඡ් ක්‍රි කාකිලයුපෝර් කුතුම 3ක. 14ග්. ඡිලවායතායික්ලේ. බාභු සරුවුවාපිතාගෙනු සිර්දීයිලි නුරිකුගෙනකිලුම ඩැබිං තකුළු ගෙනු අරිගෙනිරුනු. ඩැංගු මග්‍ලිලායි. නුකාරු තිශිලි බාභු මූලිසාහෙබුමායි තාඩාතමුම ප්‍රාපිඡ්ඩිරු ආශ්‍රීලු මිලේඥිලි ඩැයිගෙන නුත්‍ර කුතුමාගෙලු. රත්තස්ජි නුත්‍රක් සංතුප්තගායි බාභුයුදේ මුජ් නිත ගායිතැමිරුනු. කුරුඡුකාලතිගුඥිලි අයාස්ක් ගරු පුගෙන පැනිකුකරුම අතුයිකං සතුප්තගාවුකරුම ජේතු. පිශෑක් 12 මක්ස් පැනිජිතිලි 4 පෙර පැබිඡු ඩැං ගියුනු.

බාභු ගරිකෙල් ගාවුභාහඳුර් පතිවිගායක් සතෙයොක් අයාභුදේ අඉඩුලාරු මරිඡුපෝර් බැංක්ලො ඩිවාහිතගා වගු අතිරි ගරු මකුංජාවුමෙනු පරිගෙනු. ගෙඩාමත් ඩිවාහා ක්‍රිජුතිලි අඉඩු ගෙඩු පෙස්කුදීක්ලුම පිශෑක් ගෙඩ්කුදීයු පැනිජ් බාභුයුදේ බාභුක්ස් මෙඩිඡු.

கைசிள மீமாங்ஸ

இனி கைசிளதெய்ஸங்வுனிச் சில காருணைச் பின்னத் அஹ்யாயம் அவஸாநிபூக்கலாா. ஸாஸ தென் ஸமீபிசுவரேக் கைசிள சோதிசுவாணியிருந்த பிரஸ்தமான். சிலர் சோதி சூக்கலாா ஸாஸ ஹக்கீருங் நிலூஶநுமாயிரிக்கை ஏற்றிக் கொண் அவஸுபூடுநூ. என். இந் பிரஸ்தம் எனு விஶദமாயி சிறிதி கலாா. வழிரைக்கொலதேக்க ஸாஸ எனுங் ஸ்விகரிசுருநிலூ. கத்திசு தீபூட்டிக்கொலஜி ஸாந்திச் போக்கிறித் திருக்கலையி ருநூ அநாதெத பதிவ். கெதரோடுங் அல்லாத்தவரோடுங் யாதொநூங் சோதிசு வாணியிருநிலூ. அரைக்கிலுங் கேளோ ரெங்க பெஸ முநித் வெஷ்டால் அதுகொன்க் ஏற்றுயோ பூகு யிலுயோ வாணுங். ஸ்வீயியோ சில்லிமோ வலிக்கான் பூகுக்கில ஹஷ்டமாயிருநூ. யோசிமார வெருங் காஞ்சோட காளாதுதென் உதேஶத்தால் சிலர் சில செஸுநாஸயங்கை காளிக்கவேக்குங். ஸாஸ அத் போக்கிலிடுங் ரெங்க பெஸ நாஸுமாஸெக்கிற உடன் மடக்கிக்கொடுக்குங். பிளீக் ஸாஸயுங் பிரஸ்தி வர்தி சுதோடுக்குடி நாநாதிக்கிற நினூங் அதுகை யாராது வரான் தூடணியபோல் ஸாஸ கைசிள ஸ்விகரிக்கூவாநூங் தூடணி. வேவணல்திற பரயுநூங்க. வேவபூஜ பூர்த்தியாவான் ஒரு ஸப்ளைநாஸுங் காளிய்க ஹட்டமைன், வேவபூஜக்க நாஸுங் வேளமைக்க ஜஷிபூஜக்குங் எனு கொள்ளாயிக்கூடா? பினை ஶாஸ்திரங்கை உத்தேஸாஷிசு அருங் வெருங் காஞ்சோட வேவங், ராஜாவ், ஜஷி, ஸுரு எனிவர காளாது என். எனத கிலுங் நாஸுமோ பளமோ காளிக்க வெக்கல் பதிவாயி. ஸெவாரணங் உபநிஷத்திற பரயுநூ ஸெவான் பிஜாபதி வேவமாரேயூங், மநுஷ்யரேயூங் அஸுரமாரேயூங் க என் எக்கா

ക്ഷരം ഉപദേശിച്ചുവെന്. (1) ദമം അതായത് ആത്മനിയന്ത്രണം എന്നാണ് ദേവമാർ അതിനു മനസ്സിലാക്കിയത്. (2) ഭാനം എന്ന താണ് മനുഷ്യരാർ മനസ്സിലാക്കിയത്. (3) ദയാ എന്നാണ് അസൃതമാർ മനസ്സിലാക്കിയത്. മനുഷ്യന് ഭാനമാണ് അങ്ങിനെ വിഡിച്ചിട്ടുള്ളത്. തെത്തിരിയ ഉപനിഷത്തിലും ഭാനം ചെയ്യാനായി മനുഷ്യനെ ഉപദേശിക്കുന്നുണ്ട്. ഭാനത്തപറ്റി പറയുന്ന തിങ്ങനെന്നയാണ്. വിശ്വാസത്തോടുകൂടിയോ അല്ലാതെയോ ഭാനം ചെയ്യുക. വിനയത്തോടുകൂടിയും കരുണയോടുകൂടിയും ഭാനം ചെയ്യുക. ഭക്തമാരെ ഭാനത്തപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കാനും പണ്ടതോടുള്ള ആസക്തി ഉപേക്ഷിപ്പിക്കാനുമാണ് ബാബു ഭക്ഷിണ വാങ്ങിയിരുന്നത്. പക്ഷേ ഒരു പ്രത്യേകതയുള്ളത് ബാബു വാങ്ങുന്ന തിന്റെ 100 ഇരട്ടി അനുഭവം ബാബു ഭക്തനു കൊടുക്കുമെന്നതാണ്. പല കാര്യത്തിലും അങ്ങിനെ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി, പ്രശസ്ത നടനായ ഗണപത്രിവു ബോധാസ് പറയുകയാണ്. ബാബു കുടൈക്കുടെ ഭക്ഷിണ ചോദിച്ച് അയാളുടെ പണസ്സിലിതനെ ബാബുയുടെ മുന്നിൽ കൊടുണ്ടിവന്നുവെന്. അതിന്റെ ഫലമായി ബോധാസ് പറയുകയാണ്, പിന്നീട് പണതാനെ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നും ഒരിക്കലും ക്ഷാമം നേരിട്ടി ലേന്നും.

ഭക്ഷിണക്ക് മറ്റാരു രണ്ടാം സുചനയും കൂടിയുണ്ട്. അതിൽ ബാബു പണം ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ഉദാഹരണങ്ങളായി 1) ബാബു പ്രോഫസ്സർ ജി.ജി. നാർക്കെയോക് 15ക. ഭക്ഷിണ ചോദിച്ചു. അയാളുടെ കൈയ്യിൽ ഒരു പെസപോലുമില്ലെന്ന് പറഞ്ഞു. ബാബു പറഞ്ഞു. നിന്റെ കയ്യിൽ പണമില്ലെന്നിയാം. നീ യോഗ വാസിഷ്ഠം വായിക്കുന്നില്ല. അതിൽ നിന്ന് ഭക്ഷിണ തന്നാൽ മതി. ഇതിൽ ഭക്ഷിണ കൊണ്ടുദേശിച്ചത് പുസ്തകത്തിൽ നിന്ന്

தமா மந்திலாக்கி ஹுபயத்திலுள்ள வாவையோடுகூடுகிசேர்க்கா னான். 2) ரள்ளாமத்தை ஸங்஭வத்தில் வாவை மின்னிழை தாந்கை யினோக் கே. தக்ஷிண சோதிசூ. அவருடை கழித் தென்று ஹல்லா தத்தினால் அவர் வழிபாட்டு. அவருடை தெர்த்தாவ் அதி னந்தமா பரத்துகொடுத்து. அத் காமகோயலோட மோஹ மா மாதார்யாணாஸன் அவ வாவையில் ஸமர்ப்பிக்கானாளை வழுப்பூட்டு. வாவை அத் தாநி வெக்குக்கழு செய்து. வாவை வலிய தூக தக்ஷிணயாயி வாணியிருநெங்கிலும் அன்று தனை அத் விதரளை செய்த தீர்க்கூ. பிடின் வீட்டும் நிர்ஜுன னாய மக்கிரு தனை. பத்துகொல்லுதேந்தொலு அதிரமாயிரகை ஸக்கித் தக்ஷிண ஸ்ரீகரிசூ வாவை, மஹாஸமாயியாயபூஶ கூர்சூ நாளையன்ற மாத்ரமாயிருந்து வாவையுடை கைவசமு ஸ்தாயிருந்தது.

அடிக்கூரிப்பு

தக்ஷிணயை ஸங்஭வயிசூ ஸி.வி. ஓவ் ஸ்ரீ ஸாதி லீல மாஸிக்கயில் ஒரு லேவாநமெஷுதியிட்டுள்ளது. அதில் ஹன்னை பர யுந்து. வாவை ஏல்லாவரையோடு தக்ஷிண அவஶூப்பிக்கிறுநிலூ. சோதிக்காதை அதெங்கிலும் கொடுத்தால் சிலபூஶ ஸ்ரீகரி கூ. சிலபூஶ வாண்வான் ஸம்திக்கிலூ. சில கெதநாரோக மாத்ரமே சோதிசூருந்து. வாவை சோதிசூலே கொடுக்கவு ஏன் மந்தில் கருதியிருந்வரோக சோதிக்கயை செய்திலூ. வாவையுடை அது தொடுக்கபோலும் செய்திலூ. அது மக்கிழ்டுக்காதை பக்ஷம் ஏடுத்துகொள்ளபோவான் பரயும். கெதநாரோக செருத்தும் வலுத்துமாய ஸங்பூக்கஶ அவருடை கெதிக்கூ அஞ

ഹത്തിനും സൗകര്യത്തിനുമനുസരിച്ച് ചോദിച്ചു വാങ്ങും. അങ്ങിനെ സ്വത്തീകരണാട്ടം കൂട്ടിക്കളോട്ടം കൂടി ചോദിച്ചു വാങ്ങും. എല്ലാ ധനികമാരോട്ടം വാങ്ങലില്ല. എല്ലാ ദർബരയും ഒഴിവാക്കലുമില്ല. ദക്ഷിണ ചോദിച്ചു കൊടുക്കാത്തവരോട് ബാബു കോപിയ്ക്കയില്ല. ആരെകില്ലും ഒരാൾവശം ദക്ഷിണ കൊടുത്തയച്ചത് മറന്നുപോയാൽ ബാബു ഓർമ്മിപ്പിച്ചു വാങ്ങും. കൊടുത്ത ദക്ഷിണയിൽ നിന്ന് ഒരുഭാഗം മടക്കിക്കൊടുത്ത് പുജാമുൻഡിയിൽ വെക്കാൻ പറയും. ഈത് ഭക്തമാർക്ക് വളരെ ക്ഷേമകരമായിരുന്നു. ആദ്യം കൊടുക്കാനുദേശിച്ചതിൽ കൂടുതൽ കൊടുത്താൽ കൂടുതലുള്ളത് മടക്കിക്കൊടുക്കും. ചിലപ്പോൾ കൊടുക്കാനുദേശിച്ചതിൽ കൂടുതൽ ചോദിക്കും. പണമില്ലെങ്കിൽ ഇരനോ കടം വാങ്ങിയോ കൊടുക്കാൻ പറയും. ചിലരോട് ഒരേ ദിവസം മുന്നുനാലു പ്രാവശ്യം ദക്ഷിണ ചോദിച്ചുവാങ്ങും. ഇങ്ങിനെ വാങ്ങിയ ദക്ഷിണയിൽ നിന്ന് വളരെ കുറിച്ച് മാത്രം പുകയിലക്കും ധൂനിയിൽ കത്തിക്കാൻ വിറകിനുമെടുത്തു ബാക്കി മുഴുവൻ പലർക്കും അവസ്ഥാനുസരണം ഭാനമായി വീതിച്ചുകൊടുക്കും. ഷിർദ്ദിയിലുള്ള എല്ലാ സാമഗ്രികളും റാധാകൃഷ്ണമായിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം പല ഭക്തമാരും കൊണ്ടുവന്നതാണ്. വിലപിടിപ്പുള്ള സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നാൽ ബാബു കോപിച്ചു ചീതി പറയുമായിരുന്നു. ബാബു നാനാസാഹേഖ്യ ചന്ദ്രാർക്കരോട് പറയുമായിരുന്നു. എൻ്റെ സ്വത്തുകൾ ഒരു കൗപിന്വും, ഒരു സാധാരണ തുണിക്ക്ഷേണവും, ഒരു കഫ്ഫിയും, ഒരു തകരപ്പാത്രവും മാത്രമായിരിക്കും ജനങ്ങൾ വിലപിടിച്ച പ്രയോജനമില്ലാത്ത സാധനങ്ങൾക്കാണുവന്ന് എന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നു എന്ന് പരമാർത്ഥമാർഗ്ഗത്തിനു തടസ്സമായി മനുഷ്യന് ലൈംഗിക കാര്യവും ധനവുമാണ് നില്ക്കുന്നത്. ബാബു അതിന്ന് രണ്ട് സ്ഥാപനങ്ങളാണ് ഏർപ്പൂട്ട് ചെയ്തത്. അതായത് ദക്ഷിണവാങ്ങി സ്കൂളിലേക്ക് (രാധാകൃഷ്ണമായിയുടെ വീട്) പോവാൻ പറയും. ഈ രണ്ട്

பரீக்ஷைனான்றே விஜயப்ரமாதி நேர்டால் அவர் ஆஹம்பாயம் குமாதி வாபையூடெ அங்கு ஶ்ரீ ஹாகோள்க் வழக்கங்கு வாங்கு கொண்டெயின்கூடு.

மிழும் தேவ், சுதாயில் நிங்கும் உபநிஷத்துக்கல்லில் நிங்கும் உஹரிச்சு பூஸ்யுஸ்மலத்து பூஸ்யாத்மாகஸ்ரீக்கு தாங்க செய்தால் தாதாவிங் வலிய தோதில் கேசமகரமானைக் காளிக்கூங்கு. ஷிர்விதியில் குடுதலூய பூஸ்யுஸ்மலமேத்? ஸாதிவொப்பியில் வலிய பூஸ்யாத்மாவேத்?

ஸ்ரீ ஸாதியை நமிக்குவிங் - லோகஶாநி வெிக்கெடு!

നാരദിയ കീർത്തന പദ്ധതി - മിസ്റ്റർ ചൊൽക്കാറിന്റെ
മധുരമില്ലാത്ത ചായ - രണ്ടു ഗൗളികൾ.

വയനക്കാർക്ക്, രാമവമി മഹോത്സവം തുടങ്ങിയതും
അതിന് കീർത്തനത്തിന് ഹരിദാസിനെ കിട്ടാൻ വിഷമമുണ്ടാ
യതും പിനെ ഭാസ്തന്ത്രവിനെ ബാബു ഹരിദാസായി നിശ്ചയി
ചുത്തും 6-10 അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ചത് ഓർമ്മയുണ്ടല്ലോ.
ഭാസ്തന്ത്ര അത് അന്തു മുതൽ ഇന്നു വരെ എങ്ങിനെ ചെയ്തു
വെന്നു നോക്കാം.

നാരദിയ കീർത്തന പദ്ധതി

സാധാരണ ഹരിദാസനാർ കീർത്തനത്തിനു പോവുന്നോൾ
വർണ്ണപകിട്ടുള്ള അടിവരെയെത്തുന്ന വസ്ത്രമാണ് ധരിക്കാൻ.
അവർ തലയിൽ ഒരു തലപ്പാവ് കൈട്ടും. ഉള്ളിൽ ഷർട്ട് ധരിച്ച്
ഒരു നീണ്ട കോട്ടും ധരിക്കും. ഭോത്തി ചുറ്റി ചുമലിൽ രണ്ടൊ
മുണ്ടും ഇടും. ഇതാണ് വേഷം. ഇങ്ങിനെ വേഷം ധരിച്ച് ഷിർദ്ദി
യിൽ ഒരു കീർത്തനത്തിനു പോവുന്നോൾ ഭാസ്തന്ത്ര ബാബുയെ
നമസ്കരിക്കാൻ ചെന്നു. ബാബു പോഡിച്ചു. വരൻ എങ്ങോട്ടാണ്

ඒගියායි ඉടුතෙනාරුණී පුරපූංඩිරිකුගැනී. එന්. කැරිත ගතිගාස් එනු මගුපදි කිඳී. බාබ ජොඩිචු. එනා ගිතිගා ටක සංඝිකරණයේලාකෙ? කොක්, බෙජ්දි, තලෝ කෙර් එගෙනාකෙයායාය්. ආතෙලුවා එගෙන් මුශ්‍රිත නින් එදු තතුමාදු. තොහතිගෙනාගිරෙනාකෙ? එන්. දාස්ගැනු ඉඟන ආතෙලුවා අභිජ් බාබයුද කාර්ක්කල් බෙජු. පින් තොරිකලුවා දාස්ගැනු කැරිතතැනින් ආව ඉපයොගිච්චිලු. අරක් මෙලේ ගෙනු යරිකිලු. කුෂිල් ඡ්‍යුහානක්‍රයු කුෂුත්තිල් ගරු මාලයුවා, ආත්‍රමාත්‍රෙ. නුත් සායාරූප වෙශමලුකිලුවා සාධාවිකමාය වෙශම නුතාය්. කැරිතතැනපහති තුනයිවෙඟ ගාරංමහර්ෂී තෙයිලො තොහතිලො ගෙනු යරිකාට ඩීංයුමායි ගෙවාගෙ ප්‍රකැරිතිජ් ලොකං මුශ්‍රිවර් ඡුරි සහෙරිකෙයායිරුණු.

ජොඩි පෙනුසාරයිඩාත්‍ර පාය

බාබ පුගයිලුවා අහමමංගලිලුවා අරියපූංඩිරුගෙන කිලුවා ගාමාසාහෙබ් ඔගොර්කරුගෙ ප්‍රඛාසණයේලුවා දාස්ගැනුවිගෙ කැරිතතැනවූවා බාබයුද වෙර් කොක්සා (බොවාබේ) මුශ්‍රිවර් එතිජු. දාස්ගැනුවිගෙ මයුරසාංගී තංකොළ බැඳුරපෙර් බාබයෙයිපර් කෙනු. කැරිතතැන කේරිකාය් බරුනාවර්ක් ප්‍රතෙක තාල්පරුණයෙලාය් තාල්පරුයා. එළර්ක් පරිභාසිගෙ පාස්ස්‍යිතුතිලාය් තාල්පරුයා. එළර්ක් ආයා ඇුද අඹිගයතිලුවා, එළර්ක් සංගීතතිලුමායිරිකුවා තාල්පරුයා. තමාශක්‍රිලුවා, එළර්ක් වෙඩාත ඩිජ්ඩ්ඩාති ලුවා, එළර්ක් කමක්‍රිලුවා, නුණාගෙ පොවුණු. ගාරොරුතත රුද තාල්පරුණයෙර්. අතිත් බැඳුර කුරුජුවෙර් කැරිතතැන කෙනු ගෙවතිලුවා ප්‍රසිමාරිලුවා ඩිජ්ඩාති මුදු කිඳුනාවරු

മുണ്ട്. ദാസ്യത്വവിന്റെ പാട്ടുകേട്ടാലതെത്ത് അനുഭവം വിസ്മയാവഹമാണ്. ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം.

നോട് പറഞ്ഞു. ഇയാൾക്ക് പദ്ധസാര നിറച്ചും ചേർത്ത് ധാരാളം കാപ്പ് ചായ കൊടുക്കു. ഈ അർത്ഥവത്തായ വാക്കുകേട്ട് ചോർക്കാർ ഭക്തിപരവശനായി കല്ലിരോലിപ്പിച്ച് ബാബുയെ വിശ്വേശം വിശ്വേശം നമസ്കരിച്ചു. ജോഗിന്ന് ഇതൊന്നും മനസ്സിലായില്ല. ബാബുക്ക് ഈ വാക്കുകളെക്കാണ് ചോർക്കാറിൻ്റെ ഭക്തി ഉറപ്പിക്കലൊയിരുന്നു ഉദ്ദേശം. ബാബുക്ക് കല്പക്കണ്ണി കൊടുക്കാൻ പദ്ധസാര ഉപയോഗിക്കാത്ത കാര്യം അറിയാമെന്നും അയാളെ മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തു. ബാബു പറഞ്ഞു. നീ ഭക്തിയോടെ എൻ്റെ മുന്നിൽ കൈമലർത്തിയാൽ രാവുപകൽ ഞാൻ കൂടെയുണ്ടാവും. ഞാനിവിടെ ഇതികയാനേങ്കിലും എഴുകകലിന്നപുരിത്ത് വെച്ച് നീ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം ഞാനരിയും. നീയീലോകത്ത് എവിടെ പോവണമെങ്കിലും പൊയ്ക്കോളു. ഞാൻ കൂടെയുണ്ടായിരിക്കും. നിംഗ്രേഷ്യദയനിവാസിയായ എന്ന ആര ധിച്ചാലും. ഞാൻ സമസ്ത ജീവജാലങ്ങളുടെയും ധ്യദയനിവാസിയാണ് എന്ന ഇപ്രകാരം അറിയുന്നവർ അനുഗ്രഹീതരും ഭാഗ്യവാനാരുമാണ്.

എന്താരു സുന്ദരവും സുപ്രധാനവുമായ പാഠമാണ് ബാബു ചോർക്കാർക്ക് പറിപ്പിച്ചത്!

രണ്ടു ഗൗളികൾ

രണ്ടു ചെറിയ ഗൗളികളുടെ കമ്പയോടുകൂടി ഈ അമ്പ്രായം അവസാനിപ്പിക്കാം. ഒരിക്കൽ ബാബു മസ്ജിദിൽ ഇതികയായിരുന്നു. ഒരു ഭക്തൻ അടുത്തിരിക്കുന്നുണ്ട്. അപ്പോൾ ഒരു ഗൗളി ടിക് ടിക് എന്നു കൊക്കി ജിൽതാസുവായ ഭക്തൻ ഗൗളി ശബ്ദിച്ചതിൽ വല്ല സാരവുമുണ്ടോ എന്ന് ബാബുയോട് ചോദിച്ചു. അയാൾക്ക് നല്ലതോ ചീതയോ എന്നറിയാനായിരുന്നു. ബാബു

പറഞ്ഞു. അവളുടെ സഹോദരി ഒരുംഗബാദ്ധത്തിൽ നിന്ന് കാണാൻ വരുന്ന സന്ദേശം പ്രകടിപ്പിച്ചതാണ്. ബാബയുടെ വാക്കിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാവാതെ ഭക്തൻ മിണ്ടാതിരുന്നു. ഉടനെ ഒരുംഗബാദ്ധത്തിൽ നിന്ന് ഒരാൾ കുതിരപ്പുറത്ത് കയറി സവാരി ചെയ്ത് ബാബയെ കാണാനെന്നതി. അയാൾക്ക് ഉടനെ പോവേ ഒട്ടുണ്ടക്കില്ലും കുതിരക്ക് വിശനിട് നടക്കാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. അയാൾ മുതിരകൊടുക്കാൻ സമ്മിലയെടുത്ത്, മുതിരകൊടുത്ത് അഴുക്കുകളെയാൻ സമ്മി നിലവത്തിട്ടു തട്ടി. ഒരു ഗതളി അതിൽനിന്ന് പുറത്തു വന്ന് എല്ലാവരും കാണു ചുമർത്തകയെ റി. ബാബു ആദ്യത്തെ ഭക്തനോട് അതിനെ നല്ലവല്ലോ നോക്കാൻ പറഞ്ഞു. അത് നേരെ അതിന്റെ സഹോദരി ഗൗളിയുടെ അടുക്കലേക്കോടി. വളരെ കാലത്തിനുശേഷം സഹോദരിമാർ കണ്ണു മുട്ടുകയാണ്. അവർ ചുംബിച്ച് കെട്ടിപ്പിണ്ണെന്ത് സന്ദേശത്താൽ ചുറ്റി ചുറ്റി നൃത്തം ചെച്ചു. ശ്രീരം്ഭി എവിടെ കിടക്കുന്നു. ഒരാം ഗബാദ് എവിടെ കിടക്കുന്നു? എങ്ങിനെ ഒരുംഗബാദുകാരൻ ഈ ഗതളിയെയും കൊണ്ട് അവിടെ വന്നു? ബാബു എങ്ങിനെ സഹോദരിമാരുടെ കൂടിക്കാംചെ മുൻകുട്ടി അറിഞ്ഞു? ആ അതി ശയങ്ങൾ ബാബയുടെ അന്തര്യാമിത്വം തെളിയിക്കുന്നതാണ്.

അടിക്കുറിപ്പ്

എത്രാരാൾ ഈ അദ്ദോയിയം ബഹുമാനപൂർസ്യരം നിത്യവും പാരായണം ചെയ്യുന്നുവോ ആ ആളുടെ സകല കഷ്ട പ്ലാറ്റുകളും സംശയരു സാധിബാബയുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ തീർന്നുപോവും. അതുകൊണ്ട്.

ശ്രീ സായിലെ നമിക്കുവിൻ - ലോകശാന്തി ഭവിക്കേട്!

ഈ രണ്ട് അഖ്യായങ്ങൾ ക്ഷണനേരംകൊണ്ട് ബഹുമാനാനം നേടാൻ ബാബുയെ സമീപച്ച ഒരു ധനികന്റെ കമ്മയെ സംബന്ധിച്ചുവരാണ്.

കഴിഞ്ഞ അഖ്യായത്തിൽ എപ്പകാരം ചോർക്കാറിന്റെ ചെറിയ നെന്വേദ്യം അംഗീകരിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ പ്രേമ ത്രേതാടും ഭക്തിയോടും കൂടി കൊടുക്കുന്ന എത്ര ചരിയ നെന്വേദ്യവും ബാബു സീകരിക്കും എന്നാണ്ടിൽനിന്ന് വ്യക്തമായുണ്ട്. എന്നാൽ ശ്രദ്ധാടും ധിക്കാരത്രേതാടും കൂടി കൊടുക്കുന്ന തെന്തും ബാബു നിശ്ചയിക്കും. സദാ സദ്ധിച്ചിട്ട് ആനന്ദനായിരിക്കുന്ന ബാബു പുറംപുച്ചുകളും ചടങ്ങുകളും തീരെ വിലവെച്ചില്ല. വിനയത്രേതാടുകൂടി കൊടുക്കുന്നതെന്തും സീകരിക്കും. സദ്ഗുരു സായിബാബു മാതിരി കരുണാമുർത്തിയായി മറ്റാരാളില്ല. ചിന്താമണിയും, കല്പവ്യക്ഷവും കാമയേന്നുവും ഓന്നും അദ്ദേഹത്തിന് സമമല്ല. കാരണം അവ നാം ആവശ്യപ്പെടുന്നത് തരികയെ ഉള്ളൂ. സദ്ഗുരു നാമാവശ്യപ്പെടാത്ത സദ്ഗതിയും സത്യവും നമുക്ക് തരുന്നു. എപ്പകാരം ബാബു പെട്ടെന്ന് ബഹുമാനാനം കിട്ടാനാവശ്യപ്പെട്ട് ഒരു പണക്കാരനെ കൈകാര്യം ചെയ്തു എന്നു നോക്കുക.

வழை யாக்காய் ஏற்றுள்ளதிருநூ. அதைப்போன்ற நாடு வேவெப்புடுத்தியிடில். ஏரூபாக் லூமியூ கெட்டிடண்ணும் பரிசாரக்காரும் அயாஸ்கருள்ளதிருநூ. வூவையைப்படி கேட்ட பேரூச் அயாஸ் ஒரு ஸுஹாத்தினோக் பரின்து: ஏனிக்க் எல்லா ஸம்ஹியாயுள்ளத். அதுகொள்க் கூவையோக் கூவமஜனாம் அதுவருபெப்புக்குத்தியா. அதுங்குடியாயாக் கூதோஷம் பூர்ணமாய்வே. ஸுஹாத்து அயானோக் கூவமஜனாம் எதிர்ப்பு கிடிக்கூன்று அயாலெபேரூவை யாம், பத்தி ஏனிவதில் அது நாஸகதியூத்து ஏராஸ்க்கு எடுக்க கஷியிகூன்று பரின்து. முடக்கான் கோக்கி. ஏரு பெபஸ யர்மம் செற்றாத அயாஸ்க்க் கூவமஜனாம் ஸாஹுமலூன்று பரின்துகொடுத்து.

സംസ്കാരിക്കുന്ന വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കാതെ അയാൾ ടോക്ക് പിടിച്ച് ഷിർദ്ദിയിലേക്കു വന്നു. അയാൾ മസ്ജിദിൽ പോയി ബാബു യുടെ കാൽക്കൽ നമസ്കരിച്ചു പറഞ്ഞു: ബാബു, അവിടുന്ന എല്ലാവർക്കും ക്ഷണത്തിൽ ബൈഹമന കാണിച്ചുകൊടുക്കുമെന്ന കേട്ടാൻ ഞാൻ ആരത്തുനിന്നും വരുന്നത്. ഞാൻ വളരെ കഷിണി ആണ്. ബൈഹമന കാണിച്ചുതന്നാൽ എൻ്റെ അഭ്യാസം ഫലത്തിലൂ വും. ബാബു പറഞ്ഞു. സുഹൃത്തു, പരിഭ്രമിക്കേണ്ട. ബൈഹമന ഉടനെ കാണിച്ചുതരാം. എൻ്റെ എടവാടൊക്കെ റോക്കത്തിനാണ്, കടത്തിന്നല്ല. അനവധിപേര് വന്ന് എന്നോട് ധനം, ആരോഗ്യം, ശക്തി, സ്ഥാനമാനം, സ്ഥിതി, രോഗം മാറ്റൽ മുതലായ ലൗകിക കാര്യങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുകയാണ്. ബൈഹമജണാനം ചോദിച്ചുകൊണ്ട് ആരും വരലില്ല. ലൗകികങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്ക് ക്ഷാമമില്ലെങ്കിലും ആഖ്യാതമികമായ ആവശ്യകാർ വിരളമാണ്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ വന്ന് ബൈഹമജണാനം ആവശ്യപ്പെടുത്ത് ഒരു ശുദ്ധ സുചനയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഉടനെ ബൈഹമന അതിന്റെ എല്ലാ സജ്ജീകരണങ്ങളോടുകൂടി കാണിച്ചുതരാം.

இந்த பரிசீலனை வாபஸ் அயாஜூட பெம்மென் காளிக்கான் எருக்கமொயி. அயாஜூ அவிடெட் ஹருத்தி வேரெ ஏற்றோ பரிசீலனை ஶஹு திரிசூ பினை ஒரு குட்டியெ வினிசூ நங்கு மாற்வாடி யுடெ அடுக்கல்போயி அனுவூருப்பிக் கடங் வாணிகொள்கு வரான் பரிசீலனை. குட்டி போயி மாற்வாடியெ கள்கிளைஞ்ச் வங்க பரிசீலனை. அபூர்வ வாபஸ் பலச்சரக்குக்கடக்காரன் வாலங்கோக் வாணிகொள்குவரான் பரிசீலனை. குட்டி பள்ள கிட்டாதெ மடணி வங்கு. இந்த முந்துப்ராவஸ்யம் விளைஞ்சு ஆவர்த்திசூ.

ஸாயிவாபஸ் ஜீவிக்குந் பெம்மானைலோ. அபூர்வ சோடி சேஷ்காங். ஏந்தால் ஏந்திகான் ஹட்டெ செரிய கடங் கிட்டான் வாபஸ் மினக்கெடுநைதென். யமாற்தமத்தில் வாபஸ்க்க பள்ள ஆவஸ்யமில்லாயிருந்கு. நங்குவும் வாலங்கு ஹலைஞ்சித்தூகொ ஸ்தான் வாபஸ் குட்டியெ அயக்குந்த. இந்த பெம்மென் அரியான் வங்கவென பரீக்ஷிக்கான் செய்ததான். ஹட் மாங்குந்த் கழித்த யாராஜம் பள்ளமுள்க. யமாற்தம் பெம்மானேப்பியாளை கூத்த வாபஸ் ஹணிகென பள்ளத்திங் கஷ்டப்பூடுந்த கள்ளால் வெருதெ ஹரிகில்ல. வாபஸ் வாக்குமாரிலைஞ்சும் பள்ள மக்களி ததருமென்கும், சோடிசூத் நிலைார ஸஂவுயாளைந்கும் அயாஸ்கரி ரியா. ஏந்திடும் பள்ள கைவிடான் மடி. அணைகெயைதூதூ ஏரு வங்கான் லோகத்தில்வெசேஷ்டுவும் வலுத் - பெம்மஜ்தொங் - வாபஸயோடாவஸ்யப்பூடுந்த! வாபஸயை ஸ்தேஷிக்குந் மட்ட தொராஜம் உடனென பள்ள கொடுக்குமாயிருந்கு. பகைச் ஹயாஜ் ததரக்காரனைல் ஹயாஸ்பள்ள கொடுக்கிலைஞ்சுல், வெருதெ ஹரு நந்தூமில்ல. வீட்டிலேக்க் மடணான் யுதிபிடிசூ அயாஸ் வாபஸ் யோக் ஓ வாபஸ், வேஶம் பெம்மென் காளிசூ தறு. ஏந்த திரக்கான் தூடணி. வாபஸ் பரிசீலனை. தொன் ஹட் செய்த நடப்டிக்கலைந்கும் நிணைஶ்க்க மந்திலாயிலே? அத் நிணைஶ்க்க

பொம்மை காளி க்கானாள். பூருக்கத்தில் ஹதாள் கார்யங் பொம்மை காளாள் அலை ஸஂஸ்திக்கஸ் அடியரவைக்களை. 1) அஹையு ப்ராணஜஸ் 2) பாவேய்ரியஜஸ் 3) மநஸ் 4) வழுஹி 5) அஹாங்காவங் - ஹா பொம்மஜ்ஜெத்தாந்திரை வசி, வாஸ்தவதலப்பித் தநக்குபோல விஷமம் பிடிப்புதாள். பின்னீக் ஸாதியொவை அதிகெப்பறி ஏரு நீள் ப்ரதாஷ்ஜனம் நடத்தி. அதிரை ஏரு பூருக்கங் ஹவிரெ ப்ரதிபாடிக்காா.

பொம்மஜ்ஜெத்தாந்திரை அதுமாஜ்ஜெத்தாந்திரை நூழ்ஜெ யோஶுத

ஓல்லாவரும் அவருடெ ஜீவிதக்காலம்கொள்க் பொம்மை காளாக்கயோ அரியுக்கயோ செற்றுள்ளில். சில யோஶுதக்கஸ் அத்யாவச்சுமாள். 1) முமுக்ஷ - அதாயத் மோக்ஷத்திரைஒழுத் அதி கலஶலாய ஹாசு. தொள் பொம்மாளென்னும் பெய்யந்தில் நின்க் ரக்ஷப்ராபிசு ஸுத்ரந்தாவளமென்னுஒழுத் அதியாய மோஹங்கொள்க் நிரந்தர பளியெடுக்குங்கவர் என்மதெத் யோஶுதயாயி. 2) விரக்தி - ஹபத்திலும் பரத்திலும் ஹாஞ்சுவ யில் அந்தாக்கில்லாத அவங்க. ஓராஸ்க்க் ஸாமானானஜலிலும் ப்ரவுத்திப்பலங்களிலும் அந்த நஸிச்சாலப்லாத அந்துயாத்திக பூரோஶமநமுள்ளவில். 3) அந்தமுவத - தனிலேக்கு தென் யூஒழு ணோட்டு. நம்முடெ ஹாஞ்சியஜஸ் பூருதேக்கக் சாய்வோடு கூடியாள் பெவங் ஸுஷ்டிசுத். அதுகொள்க் மநுஷ்யர் பூருதேக்கக் ணோக்கலெல்லாத தனிலேக்கு தென் ணோக்கலில். அதும் ஜ்ஜெத்தானி ஹாஞ்சிலேக்க ணோக்கி அந்தமை காளென். 4) பாப நிர்மாநஜ்ஜங் - கூடிலப்ரவுத்திக்கஸ் நிர்த்தி ஸ்வத்தந்தாயி ஶாத மந்ஸமிதிக்கொர்னாயால்லாத விவரங்கொள்ளுபோலும் பொம்மஜ்ஜெத்தாந் ஹள்ளாவுங்கதல்லு 5) ஶரியாய ஸபாவங் - ஸத்ய

திலியு தபணிலும் ஆற்மஜனாநத்திலும் அயிஷ்றிதமாய் ஜிவிதம் நயிச் பொம்பருமங்குஷ்டிசூலை பெவுதெட அளி யான் கஷியு. 6) பேரயணினெக்காச் சேயணின - காங்கஷி கருக - லோகூனைஞ்சேக்காச் பெவுதெடயும் நல்லினெயை ஹஷ்ட பெட்டுக். ரண்டுதான் ஸஂஶதிக்குள்ளக். நல்லதும் ஸனோஷ்பிழை ஹும், ஆற்யுதெடத் ஆற்ஹுயாத்திகவும் ரண்டாமதெடத்து ஹதிக வுமாள். ரண்டும் மங்குஷ்டை ஸமிபிச் ஸிக்ரிக்காநாவஶூபீ டுநூ. அவன் ஆலோசிச் சுனினெ ஸிக்ரிக்களை. விவரமு ஹதுவன் நல்லதும் விவரமில்லாதவன் அதூஶபததால் ஸனோ ஷபுதவும் ஸிக்ரிக்குநூ. 7) ஹந்தியண்டும் மங்கும் நியந்தி கான் - தேரா ரமவும் ஆற்மாவ் நேதாவும், வூஶி தேராஜி யூம், மங்கு கடினதானுமாள். ஹந்தியண்டஶ் குதிரைக்கும் ஹந்தி யஸுவன்சு வசியுமாள். விவரமில்லாதவநூம் மங்குந் நிய நெளமில்லாதவநூம், ஹந்தியண்டஶ் பரிதோதராய குதிரையே போலெ தேராஜியை அவஶளிசூடுடி லக்ஷ்யஸ்தாநதேகை ததாதெ வீஸ்தும் ஜநிசும் மரிசும் சுட்டிசூடு நடக்குநூ. விவரமு ஹதுவநூம் மங்கு நியந்திசூவநூமாயால், ஹந்தியண்டஶ் நிய நெளத்தில் நின், நல் குதிரையேபோலெ ப்ராபுஸ்தாநமா குந ஆற்மஜனாநத்திலெத்தூநூ. பினை ஜநமில்ல. அதான மாகுந தேராஜியோடுகூடி, நியந்திதமாய ஹந்தியமு ஹதுவன் விஷ்ணுலோகத்தில் ப்ராபிச் யாடு அவஸாநிப்பிக்குநூ. 8) மங்குஶுஶி - கூட்டுவோயதேதானெயூம் நிலூஂஶநாயூம் கர்மம் செய்யுக. அதிலேப்புக்கில் மங்குஶுஶி கெகவருநதல்ல. மங்குஶுஶி யிலேப்புக்கில் பொம்பருமாந் ஸாஹுவுமல்ல. மங்குஶுஶி கொள்க விவேகவும் வெவராஶுவும் ஸியிக்கூ. ஏந்தால் மாத்தெ மோகஷம் கெகவரிக்கடுத்து. அப்பாலோவஂ கால்நீத், ஆர்த்தி அவஸாநி பிச், மங்குந் ஆஶபதமில்லாதாக்கியால்பாத ஆற்மஜனாந

ஸாஸ்யமாகுங்கில்லை. தொன் நேரமான். ஏற்ற வோயங் வலிய ஏரு மிதமுயியான். இற மிதமுயிலுத்து விஶாஸமான் வசயன ததின் காரணம். அதுகொள்க் குற வோயங் உபேக்ஷிச் சுதி எடுத்து ஆஶூரங் துஜிச் சுதி எதுமைத்தொனமாய் லக்ஷ்யத்தை முன்னிர்த்தி போவுக. 9) ஸுருவிள்ளி எவ்வுக்கத - எதுமை ஜதொனம் நிஶுவையும் ஸுக்ஷ்மவுமாயதினால் ஏத்துக்கெத் தெவா ரூத்துவான் ஸாஸ்யமல்ல. அபோஸ் எதுமைத்தொனியாய் மர்தாரா இடை உபதேஶவும் நிரதேஶவும் அத்துவஶ்யமான். மருத்துவர்க்க கரிநாயுங்கானகொள்கூம் ஸாபாஸுங்காள்கூம் தரானாவாத்தத் தூருவின் ஏதுபூம் தரான் கஶியும் காரணம் அதேஶால் எது வசியை போய்தாக்காத்தக்கிடிச் சுதி அடிவெப்பிச் சுதி அடிவெப்பிச் சுதி எதுமைக் புரோஶதியுடை கோளிப்புடிக்கஸ் கால்கொள்கூ போவான் அதேஶாத்தினு கஶியும். 10) அவஸாநமாயி தெவா யீங்மோ தெவாங்குஶாமோ எதுன் எவ்வும். தெவா பிச்சால் விவேகவும் வெராஶுவும் ஏல்லாம் நஞ்சி தெதிகஜீ விதத்தில் பத்தாதெ முங்கொட்டுபோவாம். எதுமைத்தொனம் வேல் பரிசோஹ, வூஸிரகதியாலோ, அபாரபாள்சித்யும் கொள்கூ கெவருங்கதல். எதுமை அங்கீகரிசுவங் அது ஸாஸ்யபீட்டுங்கு. அவங் எதுமை ஸபநாவங் வெளிபீட்டு தழுங்க ஏனான் கரோபநிஷத்தில் பரியுங்கத.

இற பிரைஷனத்தின் ஶேஷம் வொபை யனிக்கோக் பர எத்து. ஸல் நினைவுடை பெமல் நினைவுடை போக்கிற்கு 5க. யுடை 50 இற்கியாயி (250க) கிடப்புள்க. அத் புருதெட்டுக்கூ. யனிக்கூ புருதெட்டுத்த ஏண்ணியபோஸ் பத்திள்ளி இருப்பதி யன்ய் கோட்டுக்கல்லுள்க. இதுகள்க் காயாஸ் விஸ்மயிச் சுபொயுதை காத்தகெத்தவினாங் அங்குஶாமிக்கான் பிரார்த்திச் சுதி நினைவுடை பெமலென மக்கிவெழுல்லும் நினைவுடை எத்தினி நஸி

காதெ, யமால்தம பொம்மென கிடான் போகுங்கில்ல. ஏனையென யான் யந்திலும் சுற்றாந்திலும் ஸமூஹியிலும் மாத்ரம் அஞ்செ ஹிக்குங்வர்க்க அதுபேக்ஷிக்காதெ பொம்மைதொந் னேடான் கஷியுக? பள்ளத்தினுத்த டுராஹபார காப்டுத்தந்தெந்தயும் அன்னு யயுடெயும் ரூபத்திலுத்த முதலகஶ் நிர்ணத ஒரு கழமான். அஞ்சைய ஜதிச்சுவனே, அது கதம், கடக்கான் கஷியு. அஞ்சைய பொம்மை யூவண்ணுடை அந்த ரத்திலாணுத்தத். அவன் அனேயாணு விருஷ்ணத்துமான். அஞ்சைப்புத்துவங் பொம்மைதை யூநிக்கான் கஷியில்ல. பினை ஏனையென அஞ்சைப்பிக்க நிலைங் தவயும் முக்கியும் லடிக்கூம்? அஞ்சைப்பிக்க ஶாதியும், தூப்தி யும், செய்தியுமில்ல. அஞ்சைப்புலேசமுள்ளாயாத், ஏல்லாம் ஸாய நயும் விழலமான். ஒரு பள்ளித்தெந்த விவரங்போலும், பலே பூக்காங்க், விழலமாயி, அஞ்சைத்தொந்ததிக் ஸாஹுமில்லாதாயி போகுங்கு. ஹாப்பியஸுவண்ணத்தில் காங்க்ஷிக்குங்வங்க் ரூரூபாலே ஶங்போலும் ஸுணங்சயில்ல. மனஃஶூஹி கைவருத்தாத்த ஏத்த அஹ்யாத்துக் பரிசீலனவும், வெரும் நிஷ்பதயோஜனமாய பிரதிஶ நவும் அஞ்சைவுமாயிபோவுங்காதான். அதுகொங்க் அவன வங் தமிக்குங்காத்த கஷிக்கலூன் வேஓ. ஏன்ற வஜநாவ் பூர்ண வுமான். அஞ்சை ஏத்தெயும் கொடுக்காங்குங்க். பகை அத்த வாணுங்வங்க் யோஶுநோ ஏன்க் னோக்களே. நீயதித்த ஶஹி ஆத் நினக்க நல்லதான். ஹா மஸ்ஜிதித்த ஹருங் தொநோரி கலெயும் அன்றை பரியில்ல.

ஒரு விருங்காரை வினிச்சாத் வீட்டிலுத்த ஏல்லாவரும் பரிசாரக்காரக்கார விருங்காரைகாப்பும் ஸத்கரைக்கப்படுங்கு. அதுபோலே பள்க்காரை கொடுத்த ஹா அஹ்யாத்துக் காப்புயித்த மஸ்ஜிதிலுத்த ஏல்லாவர்க்கு பகுகொத்தான் கஷி எத்து. கடுவித்த அது மாந்தக்கார ஏல்லாவரும் வொபையுடை அங்கு ஶஹபார வாணி அவிடென்காங்கு போயி.

வாவையுடெ பிரதேகதக்கல்

பல ஒசிமாருங் வீடுவிட், காடுகயறி, அஞ்சமத்திலும் குதயிலுமிருந்து ஏகான்த அநூவிக்கூனவராள். அவர் அவருடெ மோக்ஷத்தை மாடுமை ஶ்ரவிக்கூனுஇல்லை. அவர் மட்டு இல்லவர் ஶ்ரவிக்காதெ அத்துமிகுத்தில் முடிகிறித்திக்கூ. ஸாயி வாவை அத்தத்திலாயிருந்தில்லை. வாவைக்க் வீடோ, ஹருயோ, மக்ளோ, வாய்க்கலோ இல்லை. ஏனிடும் வாவை ஸமுதாயமல்ல திதித் தாமஸிசூ கேஷனங் நாலோ அனேயோ விடுக்லித்தின்க் யாசிசூ வாணி, வேழுமரஷோக்டித் திருந்து மட்டுஇல்லவருடெ கேஷம் திதித் ஶ்ரவிசூ. அவரை ஸமாஸ்திலேக்கூஇல்லை வசிகல் பதி ஸ்திசூ. வெவங் பிரதேகசீலுத்தராய ஸாயுக்கஸ், மட்டுஇல்லவரை நனா காள் அஞ்சமிக்கூந்த் வலுரை அபூர்வமாள். ஸாயிவாவை அதித் முப்பாயிருந்து. அதுகொள்க் கேம்ப்பான் பரியுக யாள்.

இற ரத்தங் (ஸாயிவாவை) ஜிசூ ராஜூ அநூஶூஹீத மாள். குடும்பம் அநூஶூஹீதமாள். மாதாபிதாகஸ் அநூஶூஹீதமாள்.

ஸ்ரீ ஸாயியை நமிக்குவின் - லோகஶாந்தி டவிக்கெட்!

ഈ രണ്ട് അഖ്യായങ്ങൾ ക്ഷണനേരംകൊണ്ട് ബഹുമാനാനം നേടാൻ ബാബുയെ സമീപച്ച ഒരു ധനികന്റെ കമ്മയെ സംബന്ധിച്ചുവരാണ്.

കഴിഞ്ഞ അഖ്യായത്തിൽ എപ്പകാരം ചോർക്കാറിന്റെ ചെറിയ നെന്വേദ്യം അംഗീകരിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ പ്രേമ ത്രേതാടും ഭക്തിയോടും കൂടി കൊടുക്കുന്ന എത്ര ചരിയ നെന്വേദ്യവും ബാബു സീകരിക്കും എന്നാണ്ടിൽനിന്ന് വ്യക്തമായുണ്ട്. എന്നാൽ ശ്രദ്ധാടും ധിക്കാരത്രേതാടും കൂടി കൊടുക്കുന്ന തെന്തും ബാബു നിശ്ചയിക്കും. സദാ സദ്ധിച്ചിട്ട് ആനന്ദനായിരിക്കുന്ന ബാബു പുറംപുച്ചുകളും ചടങ്ങുകളും തീരെ വിലവെച്ചില്ല. വിനയത്രേതാടുകൂടി കൊടുക്കുന്നതെന്തും സീകരിക്കും. സദ്ഗുരു സായിബാബു മാതിരി കരുണാമുർത്തിയായി മറ്റാരാളില്ല. ചിന്താമണിയും, കല്പവ്യക്ഷവും കാമയേന്നുവും ഓന്നും അദ്ദേഹത്തിന് സമമല്ല. കാരണം അവ നാം ആവശ്യപ്പെടുന്നത് തരികയെ ഉള്ളൂ. സദ്ഗുരു നാമാവശ്യപ്പെടാത്ത സദ്ഗതിയും സത്യവും നമുക്ക് തരുന്നു. എപ്പകാരം ബാബു പെട്ടെന്ന് ബഹുമാനാനം കിട്ടാനാവശ്യപ്പെട്ട് ഒരു പണക്കാരനെ കൈകാര്യം ചെയ്തു എന്നു നോക്കുക.

வழகர யனிக்காய ஏராஜுள்ளாயிருந்து. அதாஜுட பேரும் நாடும் ரேவபூடுத்தியிடில்ல. எருபாக் கூமியும் கெட்டின்னாஜும் பறிசாரக்காரும் அயாஸ்கர்ணாயிருந்து. வாவையெப்படி கேட்ட போசு அயாஸ் ஒரு ஸுஷூத்தினோக் பரின்து: ஏனிக்க ஏல்லாம் ஸமுஹியாயுள்ளத். அதுகொள்க் வாவையோக் ஸெஹஜ்ஞானம் ஆவஶ்யபூடுகள்யா. அதுங்குடியாயாத் ஸநோஷம் புரின்மாயல்லா. ஸுஷூத்த அயாஜோக் ஸெஹஜ்ஞானம் ஏதுபும் கிடில்லந்து அயாஸேபோலெ யான், பத்தி ஏனிவதில் அதும் நாஸக்தியுத்து ஏராஸ்க்க டகும் கஷியில்லந்தும் பரின்து. முடக்கான் நோக்கி. ஒரு பெரு யர்மம் செழுாத்த அயாஸ்க்க ஸெஹஜ்ஞானம் ஸாஹ்யமல்லந்தும் பரின்துகொடுத்து.

ஸ்நேஹிதரே வாக்குகள் ஸாஹிக்காதெ அயாஸ் டோக பிடிச்சு ஷிருதியிலேக்கு வந்து. அயாஸ் மங்ஜுதில் ஹோயி ஸாவு யுட கால்க்கத் நமஸ்கரிச்சு பரின்து: வாவை, அவிடுந் ஏல்லாவர்க்கும் க்ஷணத்தில் ஸெஹமன காளிச்சுகொடுக்குமென் கேட்டான் எதான் துரத்துநின்று வருந்த. எதான் வழகர க்ஷீளி ஆ. ஸெஹமன காளிச்சுத்தனாத் ஏரே அஹ்யானம் பலத்திலா வும். வாவை பரின்து. ஸுஷூத்தை, பரிடேமிகேள்க. ஸெஹமன உடன காளிச்சுத்தரா. ஏரே ஏடவாடொகை ரொக்கத்தினாள், கடத்தின்லி. அனவயிபேர் வந் ஏனோக் யான், ஆரோ ஸ்ரீ, கூக்கி, ஸ்ரீக்கி, ஸ்ரீக்கி, ரோஶம் மாட்டு முதலாய லாக்கிக காருண்யச் ஆவஶ்யபூடுக்கயாள். ஸெஹஜ்ஞானம் சோதிச்சுகொள்க ஆரூ வரலில்ல. லாக்கிக்கண்யச் ஆவஶ்யபூடு நாவர்க்க க்ஷாமமில்லகிலும் ஆஹ்யாத்தமிக்கமாய ஆவஶ்யகார விரல்மாள். அதுகொள்க நினைவு வந் ஸெஹஜ்ஞானம் ஆவ ஶ்யபூடுத் ஒரு ஸுட ஸுப்ரயாள். அதுகொள்க உடன ஸெஹமன அதிரே ஏல்லா ஸப்ஜீக்ரனன்னோடுகுடி காளி ஆத்தரை.

இந்த பரிசீலனை வாபஸ் அயாஜூட பெம்மென் காளிக்கான் எருக்கமொயி. அயாஜூட அவிடெட் ஹருத்தி வேரெ ஏற்றோ பரிசீலனை ஶஹு திரிசூ பினை ஒரு கூட்டியெ வினிசூ நங்கு மாற்வாடி யுடெ அடுக்கத்தேபோயி அனுவூருப்பிக் கடங் வாணிகொள்கு வரான் பரிசீலனை. கூட்டி போயி மாற்வாடியெ கள்கிளைஞ்ச் வங்க பரிசீலனை. அபூர்வ வாபஸ் பலச்சரக்குக்கடக்காரன் வாலங்கோக் வாணிகொள்குவரான் பரிசீலனை. கூட்டி பள்ள கிடாதெ மடணி வங்கு. இந்த முன்னுப்பாவசூர் விளைஞ்சு அதுவர்த்திசூ.

ஸாயிவாபஸ் ஜீவிக்குந் பெம்மாளைலோ. அபூர்வ சோடி சேஷ்காங். ஏந்நால் ஏந்திகான் ஹடை செரிய கடங் கிடான் வாபஸ் மினக்கெடுநெதென். யமாற்தமத்தில் வாபஸ்க்க பள்ள அதுவசூமிலூயிருந்கு. நங்குவுங் வாலங்கு ஹலைஞ்சின்தூகொ ஸ்தான் வாபஸ் கூட்டியெ அயக்குந்த. இந்த பெம்மென் அரியான் வங்கவென பரீக்ஷிக்கான் செய்ததான். ஹட மாங்குந்த் கழித்த யாராஜம் பள்ளமுள்க. யமாற்தம பெம்மானேப்பியாளை கூத்த வாபஸ் ஹணிகென பள்ளத்திங் கஷ்டப்பூடுந்த கள்ளால் வெருதெ ஹரிகிலூ. வாபஸ் வாக்குமாரிலைஞ்சுங் பள்ள மக்களி ததருமெங்குங், சோடிசூத் நிலைார ஸஂவுயாளெங்குங் அயாஸ்கரி ரியாங். ஏந்திடுங் பள்ள கைவிடான் மடி. அணைகெனயுதூ ஏரு வங்கான் லோகத்தில்வெசேஷ்டுவுங் வலுத் - பெம்மஜ்தொங் - வாபஸயோடாவசூப்பூடுந்த! வாபஸயெ ஸ்தேஷிக்குந் மட்ட தொராஜம் உடனென பள்ள கொடுக்குமாயிருந்கு. பகைச் ஹயாஜ ததரக்காரனைலூ ஹயாஸ்பள்ள கொடுக்கிலைஞ்சுலை, வெருதெ ஹரு நந்தூமிலூ. வீட்டிலேக்க் மடணான் யுதிபிடிசூ அயாஸ் வாபஸ யோக் ஓ வாபஸ், வேஶம் பெம்மென் காளிசூ தறு. ஏந்த திரக்கான் தூடணி. வாபஸ பரிசீலனை. தொன் ஹட செய்த நடப்பிக்கலைங்குங் நிணைஶ்க்க மநாலூலாயிலே? அத் நிணைஶ்க்க

பொம்மை காளி க்கானாள். பூருக்கத்தில் ஹதாள் கார்யங் பொம்மை காளாள் அலை ஸஂஸ்திக்கஸ் அடியரவைக்களை. 1) அஹையு ப்ராணஜஸ் 2) பாவேய்ரியஜஸ் 3) மநஸ் 4) வழுஹி 5) அஹாங்காவங் - ஹா பொம்மஜ்ஜெத்தாந்திரை வசி, வாஸ்தவதலப்பித் தநக்குபோல விஷமம் பிடிப்புதாள். பின்னீக் ஸாதியொவை அதிகெப்பறி ஏரு நீள் ப்ரதாஷ்ஜனம் நடத்தி. அதிரை ஏரு பூருக்கங் ஹவிரெ ப்ரதிபாடிக்காா.

பொம்மஜ்ஜெத்தாந்திரை அதுமாஜ்ஜெத்தாந்திரை நூழ்ஜெ யோஶுத

ஓல்லாவரும் அவருடெ ஜீவிதக்காலம்கொள்க் பொம்மை காளாக்கயோ அரியுக்கயோ செற்றுள்ளில். சில யோஶுதக்கஸ் அத்யாவச்சுமாள். 1) முமுக்ஷ - அதாயத் மோக்ஷத்திரைஒழுத் அதி கலஶலாய ஹாசு. தொள் பொம்மாளென்னும் பெய்யந்தில் நின்க் ரக்ஷப்ராபிசு ஸுத்ரந்தாவளமென்னுஒழுத் அதியாய மோஹங்கொள்க் நிரந்தர பளியெடுக்குங்கவர் என்மதெத் யோஶுதயாயி. 2) விரக்தி - ஹபத்திலும் பரத்திலும் ஹாஞ்சுவ யில் அந்தாக்கில்லாத அவங்க. ஓராஸ்க்க் ஸாமானானஜலிலும் ப்ரவுத்திப்பலங்களிலும் அந்த நஸிச்சாலப்லாத அந்துயாத்திக பூரோஶமநமுள்ளவில். 3) அந்தமுவத - தனிலேக்கு தென் யூஒழு ணோடு. நம்முடெ ஹாஞ்சியஜஸ் பூருதேக்க் சாய்வோடு கூடியாள் பெவங் ஸுஷ்டிசுத். அதுகொள்க் மநுஷ்யர் பூருதேக்க் ணோக்கலெல்லாத தனிலேக்கு தென் ணோக்கலில். அதும் ஜ்ஜெத்தானி ஹாஞ்சிலேக்க் ணோக்கி அந்தமை காளென. 4) பாப நிர்மாநஜங்கம் - கூடிலப்ரவுத்திக்கஸ் நிர்த்தி ஸ்வத்தந்தாயி ஶாத மந்ஸமிதிக்கொர்னாயால்லாத விவரங்கொள்ளுபோலும் பொம்மஜ்ஜெத்தாந் ஹள்ளாவுங்கதல்லு 5) ஶரியாய ஸபாவங் - ஸத்ய

തിലും തപസ്സിലും ആത്മജനകത്തിലും അധിഷ്ഠിതമായ ജീവിതം നയിച്ച് ബഹമചര്യമനുഷ്ടിച്ചാലെ ദൈവത്തെ അറിയാൻ കഴിയു. 6) പ്രേയസ്സിനെക്കാൾ ഭ്രായസ്സിനെ - കാരംകുളം - ഭോഗ്യങ്ങളേക്കാൾ ദൈവത്തെയും നല്പതിനെയും ഇഷ്ടപ്പെടുക. രണ്ടുതരം സംഗതികളുണ്ട്. നല്പതും സന്നോഷപ്രദങ്ങളും, ആദ്യത്തെത്ത് ആദ്യാത്മികവും രണ്ടാമത്തെത്തു ഭൂതികവുമാണ്. രണ്ടും മനുഷ്യനെ സമീപിച്ച് സ്വീകരിക്കാനാവശ്യപ്പെടുന്നു. അവൻ ആലോചിച്ച് ഒന്നിനെ സ്വീകരിക്കണം. വിവരമുള്ളവൻ നല്പതും വിവരമില്ലാത്തവൻ അത്യാഗ്രഹത്താൽ സന്നോഷപ്രദവും സ്വീകരിക്കുന്നു. 7) ഇന്ത്യാദികളും മനസ്സും നിയന്ത്രിക്കാൻ - ദേഹം രമബ്യം ആത്മാവ് നേതാവും, ബുദ്ധി തേരാളിയും, മനസ്സ് കടിഞ്ഞാണുമാണ്. ഇന്ത്യാദികൾ കൃതിരകളും ഇന്ത്യാദിയസ്വഭാവങ്ങൾ വഴിയുമാണ്. വിവരമില്ലാത്തവനും മനസ്സിന് നിയന്ത്രണമില്ലാത്തവനും, ഇന്ത്യാദികൾ പരിഭ്രാന്തരായ കൃതിരയെപ്പോലെ തേരാളിയെ അവഗണിച്ചേറ്റാടി ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തേക്കെത്താതെ വീണ്ടും ജനിച്ചും മരിച്ചും ചുറ്റിചുറ്റി നടക്കുന്നു. വിവരമുള്ളവനും മനസ്സ് നിയന്ത്രിച്ചവനുമായാൽ, ഇന്ത്യാദിങ്ങൾ നിയന്ത്രണത്തിൽ നിന്ന്, നല്പുകുതിരയെപ്പോലെ പ്രാപ്യസ്ഥാനമാകുന്ന ആത്മജനകത്തിലെത്തുന്നു. പിന്നെ ജനനമില്ല. അതാനുമാകുന്ന തേരാളിയോടുകൂട്ടി, നിയന്ത്രിതമായ ഇന്ത്യാദിമുള്ളവൻ വിഷണുലോകത്തിൽ പ്രാപിച്ച് താത്ര അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. 8) മനഃശുഖി - കൂത്രവോധത്തെകയും നിസ്സംഗനായും കർമ്മംചെയ്യുക. അതിലെപ്പോകിൽ മനഃശുഖി കൈവരുന്നതല്ല. മനഃശുഖിയിലെപ്പോകിൽ ബഹമചര്യാനം സാദ്യവുമല്ല. മനഃശുഖികൊണ്ട് വിവേകവും വൈദാഗ്രവും സിദ്ധിക്കു. എന്നാൽ മാത്രമെന്നുക്കൊണ്ട് കൈവരികയുള്ളൂ. അഹംഭാവം കളഞ്ഞ്, ആർത്തി അവസാനിപ്പിച്ച്, മനസ്സിന് ആഗ്രഹമില്ലാതാക്കിയാലല്ലാതെ ആത്മജനകം

സാമ്യമാകുന്നില്ല. താൻ ദേഹമാണ്. എന്ന ബോധം വലിയ ഒരു മിത്യുയാണ്. ഈ മിത്യുയിലുള്ള വിശ്വാസമാണ് ബന്ധന തതിന് കാരണം. അതുകൊണ്ട് ആ ബോധം ഉപേക്ഷിച്ച് അതി ലുള്ള ആഗ്രഹം ത്രജിച്ച് ആത്മജ്ഞാനമായ ലക്ഷ്യത്തെ മുൻനിർത്തി പോവുക. 9) ഗുരുവിന്റെ ആവശ്യകത - ആത്മ ജ്ഞാനം നിഗൃഡഭവും സുക്ഷ്മവുമായതിനാൽ ഒറക്കത് കൈവരുത്തുവാൻ സാമ്യമല്ല. അപ്രോൾ ആത്മജ്ഞാനിയായ മറ്റാരാളുടെ ഉപദേശവും നിർദ്ദേശവും അത്യാവശ്യമാണ്. മറുള്ളവർക്ക് കരിനാശാനംകൊണ്ടും സാഹസംകൊണ്ടും തരാനാവാത്തത് ഗുരുവിന് എളുപ്പം തരാൻ കഴിയും കാരണം അദ്ദേഹം ആ വഴിയെ പോയതാകയാൽക്കയ്ക്കിട്ടിച്ച് അടിവെപ്പിച്ച് അടിവെപ്പിച്ച് ആദ്യാത്മിക പുരോഗതിയുടെ കോൺസ്ട്രക്ഷൻ കയറ്റിക്കൊണ്ടു പോവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയും. 10) അവസാനമായി ദൈവാധിനമോ ദൈവാനുഗ്രഹമോ ആണ് ആവശ്യം. ദൈവം പ്രസാദിച്ചാൽ വിവേകവും വൈരാഗ്യവും എല്ലാം നൽകി ഭൗതികജീവിതത്തിൽ പത്രാക്കെത മുന്നോട്ടുപോവാം. ആദ്യാത്മജ്ഞാനം വേദം പരിച്ഛോ, ബുദ്ധിശക്തിയാലോ, അപാരപാണ്ഡിത്യം കൊണ്ടോ കൈവരുന്നതല്ല. ആത്മൻ അംഗീകരിച്ചുവന്ന് അതു സാമ്യപ്പെടുന്നു. അവൻ ആത്മൻ സ്വന്തഭാവം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു എന്നാണ് കണ്ണാപനിഷത്തിൽ പറയുന്നത്.

இற பிளாஸ்டிக்கீக் ஷேஷம் வொபு யனிக்கோக் பரி
நடவு. ஸர் னின்னுடைய பெய்மள் னின்னுடைய ஹோக்கிரித் 5க.
யுடை 50 ஹரட்டியாயி (250க) கிடப்புள்ளத். அத் புரித்தெடுக்கூ.
யனிக்கீ புரித்தெடுத்த ஏண்ணியபோல் பத்திரி இருப்பத்தி
யனை கோடுக்கல்லுள்ளத். இதுகள் அதைச் சிஸ்மதிசூ
வொபுயைடை கால்க்கைவீட்டு அடங்காலிகால் பொருத்திசூ.
னின்னுடைய பெய்மை மக்களிவெட்டாலும் னின்னுடைய ஏற்றத்தி நினி

காதெ, யமால்தம பொம்மென கிடான் போகுங்கில்ல. ஏனையென யான் யந்திலும் சுற்றாந்திலும் ஸமூஹியிலும் மாற்றம் ஆகிற ஹிக்குங்வர்க்க அதுபேக்ஷிக்காதெ பொம்மைதொந் னேடான் கஷியுக? பள்ளத்தினுத்த டுராஹ்ரா காப்டுத்தஞ்சீயும் அன்னு யயுடெயும் ரூபத்திலுத்த முதலகஶ் நிர்ணத ஒரு கழமான். ஆஶயை ஜதிச்சுவனே, அது கயம், கடக்கான் கஷியு. ஆஶயம் பொம்மை யூவண்ணுடை அந்த ரத்திலாணுத்தத். அவன் அனேயாணு விருஷ்ணத்துமான். ஆஶைப்புத்துவங் பொம்மைதை யூநிக்கான் கஷியில்ல. பினை ஏனையென ஆஶைப்பிக்க நிலைங் தவயும் முக்கியும் லடிக்கூம்? ஆஶைப்பிக்க ஶாதியும், தூப்தி யும், செய்தியுமில்ல. ஆஶைப்புலேசமுள்ளாயாத், ஏல்லாம் ஸாய நயும் விழலமான். ஒரு பள்ளித்தஞ்சீ விவரங்போலும், பலே பூக்காங்க், விழலமாயி, ஆத்மஜதைந்திக் ஸாஹ்யமில்லாதாயி போகுங்கு. ஹாப்பியஸுவண்ணத்தில் காங்க்ஷிக்குங்வங்க் டுருப்பே ஶங்போலும் ஸுணங்சயில்ல. மனஃஶூஹி கைவருத்தாத்த ஏத்த ஆஹ்யாத்துக் பரிசுமையும், வெரும் நிஷ்பதயோஜனமாய பிரதிஶ நவும் ஆத்தோடவுமாயிபோவுங்கதான். அதுகொங்க் அவன வங் தமிக்குங்கத் கஷிக்கலூன் வேங். ஏற்கஞ் வஜநாவ் பூர்ண் வுமான். ஆத்தகூம் ஏத்தெயும் கொடுக்காங்குங்க். பகை அத்த வாணுங்வங்க யோஶுநோ ஏங்க் னோக்களே. நீயதித்த ஶஹி ஆத்த நினக்க நல்லதான். ஹா மஸ்ஜிதித்த ஹருங் தொநோரி கலெயும் அன்றை பரியில்ல.

ஒரு விருங்காரை வினிச்சாத் வீட்டிலுத்த ஏல்லாவரும் பரிசாரக்காக்கா விருங்காரைகாப்பும் ஸத்கரிக்கப்படுங்கு. அதுபோலை பள்க்காரைக் கொடுத்த ஹா அஹ்யாத்துக் காப்புயித்த மஸ்ஜிதிலுத்த ஏல்லாவர்க்கூம் பகுகொத்தான் கஷி எத்து. கடுவித்த அது மாந்தக்கா ஏல்லாவரும் வொபையுடை அங்கு ஶஹரா வாணி அவிடெங்கும் போயில்ல.

வாவையுடெ பிரதேகதக்கல்

பல ஒசிமாருங் வீடுவிட்ட, காடுகயறி, அஞ்சமத்திலும் குதயிலுமிருந்து ஏகான்த அனுபவிக்குநவரான். அவர் அவருடெ மோக்ஷத்தை மாடுமெ ஶ்ரவிக்குநுஇந்து. அவர் மட்டு இந்தவரே ஶ்ரவிக்காதெ அத்துமிகுத்தித் முடுகியிரிக்கு. ஸாயி வாவை அத்தத்திலாயிருநில். வாவைக்க் வீடோ, ஹருயோ, மக்னோ, வாய்க்கணோ இல். ஏனிடும் வாவை ஸமுதாயமலும் திதி தாமஸிசூ கேஷனங் நாலோ அனேயோ விடுக்ளித்தின்க் யாசிசூ வானோ, வேழுமரஷோக்டித் திருந் மடுஇந்துவருடெ கேஷம் திதி ஶ்ரவிசூ. அவரெ ஸமாஸ்திலேக்குஇந்து வசிகல் பதி ஸிசூ. வெவங் பிரதேகசீலுத்தராய ஸாயுக்கஸ், மடுஇந்துவரெ நனா கான் அஞ்சமிக்குநத் வலுரெ அபூர்வமான். ஸாயிவாவை அதித் முப்பாயிருந்து. அதுகொள்க் கேம்ப்பான் பரியுக யான்.

இற ரத்தங் (ஸாயிவாவை) ஜிசூ ராஜ்யம் அனுஶ௃ஹீத மான். குடும்பம் அனுஶ௃ஹீதமான். மாதாபிதாகஸ் அனுஶ௃ஹீதரான்.

ஸ்ரீ ஸாயியை நமிக்குவின் - லோகஶாந்தி டவிக்கெடு!

ഹോമദപാനിനെ എങ്ങിനെ സ്വീകരിച്ച് അനുഗ്രഹിച്ചു
എന്ന് - മിസ്സർ സതേയുടെയും മിസ്സില്ല് ദേശമുഖിക്കേയും കമ
കൾ - നല്ല ചിന്തകളെ ഫലവത്താക്കൽ - പലതരത്തിലുള്ള ഉപ
ദേശങ്ങൾ - അപലാചിക്കുന്നതിനുപറിയും അമ്യാനത്തിനുള്ള
പ്രതിഫലാത്തപരിയുമുള്ള പാഠങ്ങൾ.

പ്രാരംഭവാക്യങ്ങൾ

സദ്ഗുരു ശിഷ്യർന്നു ഗുണത്തെ നോക്കി മനഃശ്വാഖൈല്യം
വരുത്താതെ ഉപദേശം കൊടുത്ത് അവരെ പ്രാപ്യസ്ഥാനമായ
ആത്മവിജ്ഞാനത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു എന്ന് പരക്കെ അൻ
യുന വസ്തുതയാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ, സദ്ഗുരു ഉപദേശിക്കു
ന്നത് പുറമെ മറ്റാരോടും പരിഞ്ഞുപോകരുതെന്ന് ചിലർ പറയു
ന്നു. അവർ വിചാരിക്കുന്നത്, പരസ്യമാക്കിയാൽ ഉപദേശം ഫല
മില്ലാത്തതാവും മന്നാണ്. ഈ അഭിപ്രായം ശരിയല്ല. സദ്ഗുരു,
കാലവർഷത്തിലെ മഴക്കാറുപോലെയാണ് അദ്ദേഹം കാരു
പോലെ ധാരാളം വർഷിക്കുന്നു - അതായത്, ഉപദേശം ഫലർക്കു
കൊടുക്കുന്നു. ആതെ മനസ്സിലാക്കി, ആസ്വദിച്ചു മറ്റുള്ളവർക്കു
ഗുണം ചെയ്യലാണ് നാം ചെയ്യേണ്ടത്. അതിന് കലവറ പാടില്ല.

இந்த உள்ளுள்ளிரிக்குவேபோடுத்தெடுத் தூப்பேஷத்தினும் ஸப்பந்ததில் காளிச்சு தருந தலைஞர்களும் ஒரு போலெ வாயகமான். உடாக்கரணமாயி வூயகநாலிக ஜஷி அதேபோதினிக் ஸப்பந ததித் தெடு ராமரக்ஷா ஸ்தேதாத்ரே பறங்குமாயி பரிணத்துகொடுத்து.

புதுதெவத்துலயாய அமை, மலவத்தும் பகைசு கற்பூதூது துமாய மருந், குட்டிரை வலம் பிரயோகிச்சு குடிபீக்குவேபோ லெ, ஸாயிவாபை கெத்துமார்க்க அதுஹஸ்வாத்திக உபதேஷங்கரீ நத்திகிவனு. வாவயுநெ ஸ்தேதாயம் ரஹங்குமோ முடுப்படமி டுதோ அஸ். தூரிந்தான். வாவயுநெ நிரதேஷம் அங்குஸ்ரிசு கெத்துமார்க்க அதிரெந் தேந்தேங்குதூது ஸிலிச்சு. ஸாயிவாபைபோ லெயுதூது ஸ்த்திரு, நமுநெ கள்ளு தூரிநு தருநு (வூஹியு எ). ஏநிக்கு அதுமாவிரெந் திவுப்புநாந்தரைத் தெடுக்காளிச்சுதனு. நமுநெ கெத்திக்காய்க்கொள்குதூது குருநு மோஹங்களை ஸாயி பீச்சு தருநு. இந்த செய்துக்கஶியுவேபாடுகளும், நமுநெ ஹஸ்வி யங்குவேச்ச ஹஸ்வாதாவுநு. ஹந்த மலங்களாய விவேகவும், வெராஹாவும், நமுக்க கெகவருநு. அபேஷால் ஸப்பந்ததில்போ லும், அன்றாம் பொட்டிமுதக்குவநு. ஹதெல்லாம் நமுக்க ஸிலிக்கு நத்த, யோகிஶவரநாராய ஸ்த்திருக்களுமெ ஸபார்க்கத்தில் நிந்தான். அவரெ உபசரிச்சு, பிரீதி ஸபாதிக்குக-கெதஜந ஹிதம் ஸாயிப்பிக்குந ஹவாந், நமுநெ ஸபாயத்தினெத்து நு. நமுநெ கங்கநக்களும் குஷப்பங்களும் ஹஸ்வாய்ம செய்து, நமை ஸந்தூஷ்டராக்குநு. ஹந புரோமமங், வெவமாயி கரு துந ஸ்த்திருவிரெந் ஸபாயங்கொள்க மாத்ரமான் ஸிலிக்கு நத்த. அதுகொள்க நாம், ஏபேஷாவும் ஸ்த்திருவிரெந் புர கில்போயி, அதேபோதிரெந் கமக்கர்கேக்க, கால்க்கத்தீவீள் உப பரிகளை. ஹனி பிரயாந கமதிலேக்க கடக்காம்.

മിസ്റ്റർ സതേ

ബോംബെ റവർണ്ണരായി വന്ന റീ പ്രഭുവാൽ അവസാനിപ്പിക്കപ്പെട്ട്, ക്രോഹോറഡിൻ്റെ ഭരണകാലത്ത്, കുറെ പ്രശ്നസ്തിയാർജജിച്ച മിസ്റ്റർ സതേ എന്നു പേരായ ഒരു മാനുസുഖായിരുന്നു. അയാൾക്ക് വ്യാപാരത്തിൽ കരിനമായ നഷ്ടം പറ്റി. മറ്റു വിപരിത പരിതസ്ഥികളും അയാളെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുകയാൽ, അയാൾ വിഷാദവാനും നിരാഗനുമായി തീർന്നു. വിശ്രമരഹിതനായി, നാടുവിട്ട്, ദുരെ എങ്ങാനും പോവാൻ അയാൾ തീർച്ചയാക്കി, സതവൈ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെ ഓർക്കില്ലെങ്കിലും, വിഷമങ്ങളും ദുരിതങ്ങളും സംഭവിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തെ ഓർത്ത്, ശാന്തിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അയാളുടെ ദുഷ്കർമ്മഫലം അവസാനിച്ചാൽ, അയാളെ ദൈവം ഒരു യോഗീശ്വരൻ്റെ അടുത്തത്തിച്ച് രക്ഷിക്കുന്നു. മിസ്റ്റർ സതേക്കും അതുമാതിരി അനുഭവമാണുഖ്യായത്. അയാളുടെ സുഹൃത്തുകൾ, ഷിർദ്ദിഖിലേക്കു പോവാൻ അയാളെ ഉപദേശിച്ചു. അവിടെ പലരും സായി ദർശനം ചെയ്ത് - ഇഷ്ടമായത് സാധിച്ചുവരുന്നതായും അവർ പറഞ്ഞു. അയാൾ അതിൽ തല്പരനായി. 1917-ൽ സായി ദർശനത്തിനായി ഷിർദ്ദിഖിൽ വന്നു. ബാബയുടെ ശ്രാവത ബ്രഹ്മവും, ആത്മ ജ്ഞാതിർമ്മയവും, പരിശുദ്ധവുമായ രൂപം കണ്ടതോടെ, അയാളുടെ പരിശേമമല്ലാം തീർന്ന്, മനസ്സ് ശാന്തമായി, മുജജുസുകുതം കൊണ്ടുകൊണ്ടാണ്, ബാബയുടെ പാദങ്ങളിലെത്താൻ കഴിഞ്ഞ തെന്നായാൾക്ക് ബോഖ്യമായി. അയാൾ വലിയ മനസ്ശക്തിയുള്ള ആളായിരുന്നു. അയാൾ ഉടനെ ഗുരുചരിത്രം പാരായണം തുടങ്ങി. സപ്താഹമായി വായന കഴിഞ്ഞു അനു രാത്രി സാതെ ഒരു സപ്തനം കണ്ണു. ബാബ ഗുരുചരിത്രം കഴിഞ്ഞെവച്ചു അതിൻ്റെ അർത്ഥം മിസ്റ്റർ സതേക്ക് പാഠത്തുകൊടുക്കുകയാണ്. മിസ്റ്റർ സതേ മുന്നിലിരുന്നു ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. ഉണ്ടന്നപ്പോൾ സപ്തനം

ഓർമ്മവന്ന്, അയാൾ സന്തുഷ്ടനായി. അയാൾ ഈ അനുഭവം കൊണ്ട്, കൃർക്കം വലിച്ച് ഉറങ്ങി സമയം കളയുന്നതിനു പകരം, ബാബ ഇങ്ങിനെ ഉപദേശം കൊടുത്തതിൽ അതീവി സന്തുഷ്ടനായി. അടുത്ത ദിവസം അയാൾ കാക്കാസാഹോബ് ദീക്ഷിതിനോട് വിവരം പറയുകയും ബാബയോക്കതിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്നാണ്, വീണ്ടും സപ്താഹമായി ഗുരുചത്രിതേം വായിക്കണ്ണോ എന്നേപ്പശിക്കാനും ആവശ്യപ്പെട്ടു. കാക്കാസാഹോബ് ദീക്ഷിത് അവസരം കിട്ടിയപ്പോൾ ബാബയോക്ക ചോദിച്ചു. ഒവേ! മിസ്റ്റർ സത്യയോക്ക് ഈ ദർശനംകൊണ്ട് എന്നതാണ് നിർദ്ദേശിച്ചത്? അയാൾ സപ്താഹം തുടർന്നു വായിക്കണ്ണമെന്നാണോ? അയാൾ ഒരു ശുഡഗായ ഭക്തനാണ്. ഈ ദർശനത്തിന്റെ അർത്ഥം അയാൾക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുത്ത്, അയാളെ അനുഗ്രഹിക്കണം. ബാബ, ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറഞ്ഞു. അയാൾ ആ പുസ്തകം ഒരിക്കൽകൂടി സപ്താഹമായി വായിക്കണം. അത് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പറിച്ചാൽ, ഭക്തൻ പരിശുദ്ധഗായി ശുണ്ണങ്ങളനുഭവിക്കും. ഭഗവാൻ സന്തുഷ്ടനായി സംസാരവന്നതിൽ നിന്ന് വിമുക്തനാക്കും.

ഹേമദപാന്ത് ബാബയുടെ കാല്യ തലോടുകയായിരുന്നു. ഇത് കേടപ്പോൾ അയാൾ ഈപ്രകാരം ആലോചിച്ചു. എന്ത്! മിസ്റ്റർ സതെ ഒരാഴ്ച മാത്രം വായിച്ച് അതിനുള്ള നേട്ടം സാമ്പാദിച്ചു ണ്ണാൻ നാല്പതുകൊല്ലുമായി വായിച്ചിട്ട് ഒരു ഫലവുമില്ല. അയാളുടെ ഏഴുദിവസത്തെ ഇവിടുത്തെ താമസം ഫലപ്രദവും, എൻ്റെ ഏഴുവർഷത്തെ (1910-1917) താമസം വെറുതെയും ആവുകയാണ്. ചാതകപക്ഷിപോലെ, ബാബയാകുന്ന മേഖലം വർഷിക്കുന്നതും പ്രതീക്ഷിച്ചു ണ്ണാൻ ഇരിക്കുന്നു, എന്നെ അനുഗ്രഹിച്ച് ഉപദേശിക്കാൻ. ഈ വിചാരം മനസ്സിലുംജപ്പോഴെങ്കും ബാബ അഭിഞ്ചു. ഭക്തനാരുടെ അനുഭവംകൊണ്ട് അവരെന്തു വിചാ-

രിച്ചാലും ബാബു അറിയുമെന്നും അതിൽ നല്ല വിചാരം വളർത്തി, ചീതു വിചാരം ബാബു നഗരിപ്പിച്ചുകളിയുമെന്നും തെളിഞ്ഞതാണ്. ഹോമദിനം വിചാരിക്കിയിപ്പോൾ ഉടനെ ബാബു അയാളോട് ശാമയുടെ അടുക്കൽപോയി 15ക. ദക്ഷിണ വാങ്ങികൊണ്ടുവരാനും കുറച്ചുനേരം സംസാരിച്ചിരുന്നു മടങ്ങിവരാനും പറഞ്ഞു. ബാബുക്ക് ദയ തോനി ഇങ്ങനെ കല്പിച്ചതാണ്. ബാബുയുടെ കൽപന ആർക്ക് ലാംബിക്കാനാവും?

ഹോമദിനം ഉടനെ മന്ജിൽ വിട്ട് ശാമയുടെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി. ശാമ അന്നേരം കൂളി കഴിഞ്ഞ് ഒരു മുണ്ടുമാത്രം ഉടുത്ത് നില്ക്കയായിരുന്നു. അയാൾ പുറത്ത് വന്ന് ഹോമദിനം ചോദിച്ചു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഇങ്ങനോട് പോന്നത്. മന്ജിൽ നിന്നൊന്ന് വരുന്നതെന്ന് തോന്നുന്നല്ലോ. എന്നാൻ പരിഭ്രാന്തനും നിരാശനുമായി കാണുന്നത്? എന്നാൻ എന്തുക്കായത്? കുറച്ചിരിക്കു. എന്ന് പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞു ഉടനെ വരാം. അതിനിടക്കു ഒന്നു മുറുക്കിക്കൊള്ളു. എന്നിട് നമുക്ക് കുറച്ച് സംസാരിച്ചിരിക്കാം” എന്നു പറഞ്ഞ് അയാളുള്ളിൽ പോയി, ഹോമദിനം വരാന്തയിലും ഇരുന്നു ജനലിനേൽ അയാൾ ‘നാമ്പ് ഭാഗവത്’ എന്ന പ്രശ്നപ്പാടു മറാത്തി പുന്നതകം ഇരിക്കുന്നത് കണ്ണു. ഇത് ഭാഗവതം 11-10 സ്കംഡിനത്തിന് ഏകനാമിന് ഏഴുതിയ വ്യാവ്യാനമാണ്. ബാബുയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ബാപ്പുസാഹൈബ് ജോഗ്യം കാക്കാസാഹൈബ് ദീക്ഷിതും നിത്യവും ഷിർദ്ദിഥിൽവെച്ച് ഭവാർത്ഥ ദീപിക അമവാ അതാനേശ്വരി എന്ന മറാത്തി വ്യാവ്യാനത്തോട് കൂടിയ ഭഗവത് ഗീതയും നാമ്പ് ഭാഗവതവും (ഉദ്ധവഗീത) ഏകനാമിൽ ഭവാർത്ഥ രാമാധാരവും, വായിക്കലുണ്ടായിരുന്നു. ഭക്തനാർ സംശയങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നോൾ, ബാബു ഏതാനും പറഞ്ഞ് കൊടുത്ത് ബാക്കി ഇരു വായന കേട്ട് മനസ്സിലാക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കുമായിരുന്നു. കാരണം, അവ, ഭഗ

വത്ത് ധർമ്മത്വപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നവയാണ്. അങ്ങിനെ ഭക്ത ഓർ വായനക്കേട്ടാൽ അവരുടെ സംശയം പൂർണ്ണമായും തീരു മായിരുന്നു. ഹേമദംപാന്തും നാമ്പ് ഭാഗവതത്തിൽ നിന്നും നിത്യ വും പാരാധാരം ചെയ്യലുണ്ടായിരുന്നു.

അന്ന് നിത്യപാരാധാരം പൂർത്തിയാക്കാതെ, ഇടക്കു നിർത്തി, ചില ഭക്തമാരോടുകൂടെ മസ്ജിദിലേക്കു പോവുക യാണുണ്ടായത്. ശാമയുടെ ജനലിൽനിന്ന് പുന്തകക്കെടുത്ത് നിവർത്തിയപ്പോൾ, അതിശയകരമായ വിധം കണ്ണത് അനും വായിച്ചു പൂർത്തിയാക്കാതെ നിർത്തിയ ഭാഗം തന്നെയാണ്. വായന പൂർത്തിയാക്കാതെ ഭാഗം വായിച്ചു പൂർത്തിയാക്കി. അത് തീർന്നതോടുകൂടി, ശാമ പുജ കഴിഞ്ഞ് മടങ്ങി വന്ന് അവർ തമ്മിൽ ഇപ്രകാരം സംഭാഷണത്തിൽപ്പെട്ടു.

ഹേമദംപാന്ത് :- തൊൻ ബാബയുടെ ഒരു നിർദ്ദേശവുംകൊണ്ട് വന്നതാണ്. ബാബ നിങ്ങളോട് 15ക. ദക്ഷിണ വാങ്ങി വരാൻ പറഞ്ഞു. ഇവിടെ ഇരുന്ന്, കുറച്ചുനേരേ വർത്തമാനം പറഞ്ഞു. നിങ്ങളെക്കൂട്ടി മസ്ജിദിൽ വരാൻ പറഞ്ഞു.

ശാമ:- (അതിശയിച്ച്) എൻ്റെ കയ്യിൽ പണമില്ല. എൻ്റെ പതിനും നമസ്കാരങ്ങൾ, ഉറുപ്പിക്കക്കു പകരം, ദക്ഷിണയായി ബാബക്ക് കൊണ്ടുപോയാലും.

ഹേമദംപാന്ത്:- ശരി, നിങ്ങളുടെ നമസ്കാരങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു. ഇനികുറച്ച് വർത്തമാനങ്ങൾ പറയാം. നമ്മുടെ പാപം നശിപ്പി കുന്ന ബാബയുടെ ചില ലീലകളും കമകളും പറയു. കേൾക്കേട്.

ശാമ:- എന്നാൽ കുറച്ചിരിക്കു ഈ ദേവൻ്റെ ലീലകൾ വിസ്മയാ വഹിക്കേണ്ടതാണ്. നിങ്ങൾക്കെന്നിയാവുന്നതാണല്ലോ. തൊൻ ഒരു ശ്രാമീ സന്നും, നിങ്ങൾ വിവരമുള്ള ആളുമാണ്. നിങ്ങൾ വന്നതിൽ പിനെ കുറെക്കൂട്ടി ലീലകൾ കണ്ടു. പിനെ എങ്ങിനെ അവ

ஏனிக்க நினைவோக் பரிணமம். தரான் கஷியும்? அதே முருக்கூக் க. நொன் போயி வஸ்திரம் மாடி ஹபேஷல் வரலா. குருச்சி நிமிஷத்தினகம் ஶாம வஸ்திரம் மாடி வந்து ஹெமத்பாந்துமாயி வர்த்தமானத்தினிருந்து. அதைப் பரிணமம். “ஹ வேவங்கி லீலக் கல் அபாரமான். லீலக்கல் அவஸாநமில்லை. அதற்கான் அதற்கியுக? ஸாவை லீலகோங்க கஜிக்கூக்கயான். ஏனிடும், ஸாவை லீலக்கல் பூர்த்தான் (ஸாயிக்கௌணில்லை). நாட்சாராய நமுக்க ஏற்றியும்? ஸாவை தனை ஏற்றான் கமக்கல் பரியாத்தத்? விழாநாராய நினைவேபோலுத்துவரை ஏற்கென்று மாதிரி விய்சி கஜூடை அடுக்கலேக்க ஸாவை ஏற்றிநயக்கூந்து? ஸாவையுடை வசிக்கல் மந்திலாக்கான் கஷியாத்தவயான். அவ, அமாநுஷ மாண்நு மாட்டுமே ஏனிக்கு பரியானாவு”. ஹதையும் பரிணம் ஶாம வீளையும் தூட்டான்து. “ஏனிக்கிபோல் ஓர்ம வந் தரு கம பரியாம். ஏனிக்க நேரிடியூநதான். கெதன் உத்தாபவும் செயறுவும் காளிசூதை ஸாவை, பெட்டந்த அநூஶ்ரவிக்கூம். சிலபோது கரித பரீக்ஷனங் நடத்தி “ஹபேஶம்” கொடுக்கவும்.

ஹெமத்பாந்தி “ஹபேஶம்” என வாக்கு கேட்டோடுகூடி மந்திலக்கூடை ஒரு மின்தபிளார் அநூபவபூடு. அதைப் பூட என, மிஸ்ரீ ஸதையுடை ஸுருபரித்து வாய்ந ஓர்மமிழிக்கூக்கியும் தனிக்க மங்கான்தி தரான், ஶாமயுடை வீடிலேக்க ஸாவை தனை அயந்தாளைங்க ஸோஹுமாவுக்கியும் செய்து. அதைப் பிகாரம் அடக்கி ஶாமயுடை கம ஶஹிசூ. அதெல்லாம் ஸாவை கெதமாரோக் ஏதெமாட்டும் கருளாமயங்காயிருந்து ஏன்று காளி கூநவயான். ஹவ கேட்க ஹெமத் பாந் அநாந் அநூபவி கான் தூட்டனி. அபோல் ஶாம தாஶ பரியுன கம பரியான் தூட்டனி.

மிஸிஸ் ராயாவாயி வேஶ்முவ்

ராயாவாயி எனு பேராய ஒரு வழகு உள்ளாயிருநூ. அவர் கேஸவ் வேஶ்முவின்றி மாதாவாயிருநூ. வாவையுடைகிரித்திகேக்கு அவர் ஸங்மஞ்சாலை ஆஶ்காரோடுகூடி ஷிர்வி யில் வந்து. வாவையை தற்கொண்ட செய்த அவர் அதையிகா ஸஂதூப்தயாயி. வாவையை அதையிகா ஸ்தோஷி ஷிர்வி, அவர் வாவையை ஸுருவாயி ஸ்ரீகாரிசூ ஏதெந்தகிலும் உபவேஶமோ முறைமோ தறுந்துவரை, நிராஹாரமெடுக்காநூ, அலைக்கிற மற்றும் வரை நிராஹாரமெந்து தீர்ச்சுயாகவி. அவர் லோய்ஜில் தாமஸிசூ, வெஞ்சிலுமோ, கேச்சுமோ தொடாதை மூநூ திவாஸ்தீ க்ஷிதியூகூடி ஹ்ரா கண்ண யென், தொங் வாவையோக் ஹ்ரா வழக்கு வேள்ளி ஹ்ரபெக்கு ஹ்ரபகாரம் பரித்து. “ஓவே! ஹ்ரதெந்தானைச் தூட்டுவிவெந்த? அவிடுந் பலரேயு ஹ்ராக்கு வலிசூதீ கொள்ளுவதுநூ. அவிடுதேந்தக்கு ஆ வழக்கு அதையாம லோ. அவர் ஒரே பிடிவாஸியில், அவிடுதெத் தென் அஞ்சையி கூநூ. அவிடுந் ஸ்ரீகாரிசூ உபவேஶிக்காத்த பக்ஷம் அவர் படினி கிடந் மரிக்கூ. அவர்கைதெந்தகிலும் ஸஂவீதாஸ், ஜநாஸ்ர அவிடுதெத் கூடுபெடுத்தி, வாவை உபவேஶிக்காத்த தூக்காண்க் அவர் மரிசூபோயி என் பரியு. அதுகொண்க் அவரோக் தயக்காண்சூ அநூஶபாரிசூ உபவேஶம் கொடுக்கலே. அவருடை வாஸி மந்திரிலாகவி, வாவை அவரை அதுதயசூவ ருத்தி, ஹ்ரபகாரம் பரித்த, அவருடை மந்திரிதி தென் மாரி. “ஓ அமே (வாவை ஸ்தோஷிக்கலை அம்ம எனும் புருஷமாரை காக்கா, வாப்பு, தாவு எனுமான் விழிக்கூக) நினைவுதினா ஸ் வேள்ளாத்த கீழ்த்தை அநூவிசூ மரிக்காங் போவுந்த. நினைவு என்ற அம்மயு, தொங் நினைவுடை கூடுதியுமான். எனில் தயதோனி பரியுந்த கேஸ்கூ. என்ற தென் கம

තොස් පරියඟන. අතු ග්‍රහීඩු කෙක්වාත් නිශ්ච්චිකු ගැලුතා ගේ. එගිනික් ගැරු ගුරුවූ ග්‍රහීයිරුණු අපේක්ෂා ගැරු මහායෙද ගියුම් පරම තයාලුවූ මාතිරුණු. තොස් අපේක්ෂා තෙත්ත බැඳුර කාලං පතිචරිඩු. එගිනිඩු අපේක්ෂා යාතොරාතු මුළුවුම එගැන් ඡෙකිඩිත් පරිත්‍යු තොනිලු, අපේක්ෂා තෙත්ත ඩිකාතේ කුඩ කුඩි පතිචරිඩු. එගැනුවිලකාංතුම ගැරු ඉපයෝග වාණි ගෙමමන අතියාය ගුරු එගිනිකු ග්‍රහීයිරුණු. පක්ෂ, අපේ පත්තින්, අපේක්ෂා තෙත්තාය පාම්පාවූ ග්‍රහීයිරුණු. අපේක්ෂා ගුරුවුම ග්‍රහීයිරුණු. තොස් ඉංගෙන කාංතුතු. නිශ්ච්චි ජොට් කුමායිරිකාව, එගැන් ගුරු තිකාණ්‍යවායිරිකෙ එගිනින ප්‍රාග ගුරුවූපුනු, අපේක්ෂා තෙත්තින් 2 පෙපා එගින් (1) ඉංචු ඩිජිතල් ප්‍රාග ගුරුවූ (2) ක්‍රියාත්මක ග්‍රහීයිරුණු. මුත් රෙඛුම තොස් අපේ පත්තින් කාංතුත්‍යපුරුෂ අපේක්ෂා සාකුහ්ස්‍රකායි. “12 කා ප්‍රාග්ධානුම එගැන් ගුරුවෙ ගුරුයිඩු. අපේක්ෂා එගිනෙ බැඳුරුති. නෙක්ස්ත්‍රිතිගො බැංච්‍රුත්‍රිතිගො යාතොරාතු ක්‍රියා බුම්ප්‍රායිරුණු. අපේක්ෂා ප්‍රේම ප්‍රාග්ධානුම ග්‍රහීයිරුණු, පොරා, ප්‍රේම මුද්‍රාත්‍යීඩිඩුවිඩුවායිරුණු, එගිනිකෙස්සිගෙ අත් ඩිජිතල් කිකාව ක්‍රියා? අපේක්ෂා එගිනෙ අතුයිකං ස්නොහිඩු. අපේක්ෂා පෙනෙන ගුරුක්ෂේ දුර්ලඛමාන්. තොස් අපේ පත්ති ගොකුගොපුරුෂ අපේක්ෂා පරිපුරුෂ සමායියිලා ගෙන් එගිනිකු තොනුම. අණ්ඩිගෙ තෙන්ස් රෙඛුපෙරුම පරමානං අනුබවිඩු. රාවුපක්ත ඩිස්ප්‍රිම් තාහැවුම් යාතොරාතු, තොස් අපේක්ෂා තෙත්ත මිඩිඩුගොකියිරිකුම. අපේක්ෂා තෙත්තකු දාත එගිනික් ජාතියිලේඛායි. එගිනික් යුගිනිකාගො ග්‍රහීකාගො එගැන් ගුරුවූපුරුෂ මරුෂානුමිලේඛායි. එගැන් ඔරෙ අභ්‍යායන් අපේක්ෂා ග්‍රහීයිරුණු. එගැන් මගු සඊ

അദ്ദേഹത്തിനേൽ ഉറപ്പുചീരുന്നു. ഇതാണ് ഒരു പെപസ ദക്ഷിണ. കഷമയാണ് മറ്റൊരു പെപസ താൻ കഷമയോടുകൂടി വളരെക്കാലം ശുരൂവാ പരിചരിച്ചു. ഈ കഷമ നിങ്ങളെ സംസാര സാഗരം കടത്തിവിടും. കഷമ പുരുഷനിൽ പുരുഷത്വമാണ്. അത് എല്ലാ പാപവും കഷ്ടതകളും തീർക്കുന്നു. ദുരിതങ്ങളെ പലവിധത്തിലും ഇല്ലാതാക്കുന്നു. ഭയത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നു. ഓരോവിൽ നിങ്ങൾക്ക് വിജയം തരുന്നു. കഷമ, ഗുണങ്ങളുടെ വിളനിലവും സർച്ചിന്തകളുടെ സന്തത സഹചാരിയുമാണ്. നിഷ്ഠായും കഷമയും അനേകാനും അതൃധികം സ്നേഹികകുന്ന ഇരട്ട സഹോദരിമാരെ പോലെയാണ്.

“എൻ്റെ ഗുരു എന്നിൽ നിന്ന് മറ്റാനും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം എന്നോട് ഒരിക്കലും അനാസ്ഥ കാണിക്കാതെ സദാ രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. താൻ അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി താമസിക്കുകയും ചിലപ്പോൾ വേറിട്ടു നില്ക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടും എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്നഹത്തിന് കമ്മി വന്നതായി ഒരിക്കലും അനുഭവപ്പെട്ടില്ല. അദ്ദേഹം, ആമ എപ്പറക്കാരം പുഴക്ക് അക്കരെയുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങങ്ങളെ ദൃഷ്ടിക്കൊണ്ട് രക്ഷിക്കുന്നുവോ, അതുപോലെ എപ്പോഴും എന്ന പ്രേമാർദ്ദ ദൃഷ്ടികൾക്കൊണ്ട് രക്ഷിച്ചു. ഓ അമേ! എൻ്റെ ഗുരു എന്ന ഒരു മന്ത്രവും പരിപ്പിച്ചില്ല. പിന്നെ താനെങ്ങെനെ നിങ്ങളുടെ ചെവിയിൽ മന്ത്രം ഉപദേശിക്കും. ഗുരുവിന്റെ ആമക്കുള്ള പോലത്തെ സ്വന്നഹാർദ്ദമായ ദൃഷ്ടി നമുക്ക് ആനന്ദം തരുന്നു എന്ന് ഓർമ്മിക്കുക. ആരിൽനിന്നും ഉപദേശമോ മന്ത്രമോ കിട്ടാൻ ശ്രമിക്കരുത്. എന്ന എല്ലാ ചിത്കകളുടെയും കർമ്മങ്ങളുടെയും ലക്ഷ്യമാക്കിയാൽ നില്ലംഗ്രാഹം നിങ്ങൾക്ക് പരമാർത്ഥം എന്നെന്ന് അനുഭവപ്പെട്ടു. പരിപൂർണ്ണ സംത്കൃപ്തിയോടെ എന്ന നോക്കിയാൽ അതുപോലെ തന്നെ താൻ അദ്ദോടു നോക്കും. ഈ മന്ജിബി

லிருங் எனால் ஸத்யமல்லாதெ மருந்து பரியுக்கில்ல. ஸாயன கணோ அது ஶாஸ்திரங்களுடை அதொனமோ என்று அவசியமில்ல. நினைகளுடை ஶுருவிதே விஶாஸவும் கேதியும் உள்ளாயால் மதி. ஶுரு மாத்ரமான் ஏல்லாக்கற்றமன்னங்களும் செழுநெதென் பரிபுரின்ற மாயி விஶவஸிக்குக. ஶுருவின்று மஹதூம் அரிஷ்ட அபேக்கதெ ஹரிஹரஸேஹமமாளென்று ஸகல்பிக்குநவர் அநுஶஷபீதானா ஸ்.” ஹப்ரகாரம் உபநேஶம் ஸிவிசு அ வழுக்க காரும் மந்திரி லாவுக்கியும் அவர் ஸாவையெ நமஸ்கரிசு நிராஹாரம் வேளெங்க் வெய்க்குக்கியும் செய்து.

இல்ல கம ஸ்ரீஹுபுரவும் கேட்க அதின்று ஸங்கலோபித தரவும் ப்ராயாந்திரவும் மந்திரிலாகவி அபாத்துயம் புக்கித நாயி, அதீவ ஸத்யங்காயி, ஸாஷ்பாவருஷக்கள்காயி, என்று பரியால் பட்டாதெ அயாச் நினு. ஶாம இல் ஸ்மிதி களை சோதிசு: “நினைக்கென்று பட்டி? ஏதான் நிஶவ்வான யத்? ஏதே ஏதே அஸங்கும் ஸாஸா லீலகஜான் பரியாநு ஒன்ற!”

அபோஷக்கும் மஸ்ஜிதிதே நின்று மஹ்யாஹ அருதி க்குஒல மளியடிக்கால் துடன்னி. அதினால் ஶாமயும் ஹோம த்பான்தும் மஸ்ஜிதிலேக்கு திரக்கிடு போயி. ஸாஹைவ் ஜோங் அருதி நடத்தியிருந்து. ஸ்த்ரீகள் மஸ்ஜிதிலும் புரு ஸ்தமால் முருத்துமாயி நின் அருதி ஸீதா வாத்யாஸேலாஷனேதா டுகுகி உச்சத்தித் பாடுநூளையிருந்து. ஶாம, ஹோமத்பான்தின்று கை பிடிசு வலிசு மீதெக்கு கயரி. அயாச் ஸாவயும் வலது ராத்தும் ஹோமத்பான்து முனிலும் இருந்து. அவரெக்கள் ஸாஸா ஹோமத்பான்தினோக் ஶாமயோக் வாணியிய கக்ஷிள அவ ஶூப்பு. அயாச் ஶாம உருப்பிக்கக் பகரம் நமஸ்காரங்களுடை நெய்துதென்று ஶாமதான நேரிடு வந்திடுஷ்டங்கும் பரித்து.

வாவை பரித்து “ஶரி ஹனி நினைச்சி வர்த்தமானம் பரித்துவோ? ஏனினெனப்படியான் பரித்தத்? ஏனிகெல்லாம் கேச்சிகளோ”. ஏனு பரித்து சென்றியுடையும் மனியுடையும் பாடின்றியும் ஶவ்வண்ணச்சி வகுவெற்க்காதெ ஹேமத்பான்த் பரியான் உடைகு நாயி. உள்ளாய விவரண்ணச்சி பரியான்துகண்ணி. வாவைகேச்சிகளை திரக்காயி முனோடு சான்திருநூ ஶஹிசூ. ஏல்லா கமக்கும் ஆங்காரமாயிருநென்னும் பிரதேகிசூ வழுவுன்றையுடைய கம அதிஶயகரமாயிருநென்னும் வாவையுடை லீலக்சி அவர்ண் நீயமானென்னும் ஹூ கமயிலுடை வாவை தனை அநூஶை சூவென்னும் ஹேமத்பான்த் பரித்து. வாவை பரித்து ஆ கம அதிஶயகரமான். ஏனினெனயான் நீ அநூஶைதாயத்? ஏல்லா விஶദமாயி ஏனிக்கு கேச்சிகளோ. அதுகொள்க் குஷ வா பரியு. அபோசி ஹேமத்பான்த் தான் கூர்சூ மூனை கேடு கம விஶദமாயி பரித்து. அது தாஞ் மனஸ்தீல் தகியதாயி விஶாலிகரிசூ. ஹது கேட்க வாவை ஸதூஷ்டநாயி ஹப்காரங் அயாஜோக் சோதிசூ. “ ஆ கம மனஸ்தீல் தகியோ? அதிரை பிரயாந்து மனஸ்தீலாயோ? அயாசி மருபடி பரித்து உவ் வாவை ! ஏரை மனஸ்தீரை விழெம் தீர்க்க ஶாந்தமாவுக்கயும் ஶரியாய மாற்று ஏனிக்கு மனஸ்தீலாவுக்கயும் செய்து.

அபோசி வாவை ஹப்காரங் பரித்து ஏரை பிவர்த்தன ரீதி பிரதேக தரமான். ஹூ கம நல்ல போலெ ஓர்முகிக்குக். அது வழிர பிரயோஜனகரமான். ஆதமஜனானத்தின் யான அத்யாவஸ்யமான். அது முடன்னாதெ செய்தால் வழதிக்கச் (பின்கக்சி) அடன்னு. நிலைங்காயி ஸமஸ்த சராசரண ஜிலுமுஜிஜ ஭ரவானெ யானிகளோ. அனைதெ மனஸ் ஏக்கை ரிசூல் பிராப்யுஸ்மானத்ததி. ஏரை அரூப்ளாவதை யானி க்குக. அத் ஜனானம், வோயம், ஆங்கங் ஹவயும் முற்றதீக

ரளமாள். அத் கഴியிலெழுகித் ஏனை நிதுவுட் ராவுபகல் காளுந ரூபத்தித் அடி முதல் முடிவிர யுானிகளை. இணைய முடனாதெ செய்தால், வடத்திகல் ஏகாஶமாயி, யூதாவ், யூந, யேயுய இவ தமிலுஜை வுதூஸம் நின்சு யூதாவ் ஸோயவாநாயி, ஸூமத்தித் லயிகூனு. தஜை அம புஷயுட ஏரு கரத்தலூந, குள்ளுணைச் சுகரதிலுமாள். அத் அவர்க் பாலோ கேஷனமோ கொடுக்குனில். குள்ளு ணைச் தஜைய யூனிகூனதலூதெ மரூனுந செய்யுனில். அமயுட டுஷ்டி குள்ளுணைச்சு அமுதவுஷ்டிபோலெயாள். அத் அவயுட வஜ்ரஷ்யகூந ஸதுஷ்டிகூந உஜை மாற்றுமா ஸ். ஸுருவுந ஸிஷ்யநுந தமிலுஜை வெயவுந தத்துலுவுமா ஸ்.

வொவ இதையுந பரின்துக்கிண்ணபூஷேக்குந அத்தி அவஸானிசு ஏலூவருந உரகை “ஸ்ரீ ஸதியாநங்ஸத்து ஸ்ரீ ஸாயி நாம மஹாராஜ்கீ ஜத்” ஏனு விழிசு. பிய வாயன காரெ, இந ஸமயங மஸ்ஜிதிலெ ஜககூடத்தித் நித்கூ நுவென் யூனிசு நமுக்கூந இந ஜயாரவத்தித் பகுகொ இஜுக.

அத்தி அவஸானிசு பிஸாட விதரளை நடனு. வொப்பு ஸாஹெவ் ஜோக் முனோடுவந், வொவயெ நமஸ்கரிசு, அநேகத்தின்ற கெதிதீல் ஏருபிடி கல்க்கங் வெப்புகொடுத்து. வொவ அத் முஞ்சுவந் ஹேமத்பானின்ற கழித்தெகாடுத்த பர ணது. “இந கம ஹுதயத்தித்தெவசு ஓர்மூஷ்டால் அத் கப்கை ணதுபோலெ மயுற்மாயிரிகூந. ஏலூ அஶஹணஜைநுந நிரவேரி நி ஸதுஷ்டநாவுந” ஹேமத்பான் வொவயெ நமஸ்கரிசு பர ணது. “ஏனை இணைய துள்சு ஏலூத்பூஷுந ரக்ஷிசு நயிசுாலுந”. வொவ பர ணது. இந கம கேக் அதிநெப்புரி

നമ്മുടെ പെരുമാറ്റത്തെപ്പറ്റി ബാബുയുടെ ഉപദേശം

ബാബയുടെ താഴക്കാണുന്ന വാക്കുങ്ങൾ പൊതുവെ ബാധകവും അമുല്യങ്ങളുമാണ്. അത് മനസ്സിൽ ധരിച്ച് അനുസരിച്ച്, പ്രവർത്തിപ്പാൽ സദാ ശൃംഗരമായിരിക്കും. “ എന്തെങ്കിലും ബന്ധമോ സംസർഗ്ഗമോ ഇല്ലാതെ, യാതൊരാളും യാതൊരിടത്തും പോവില്ല. ഏതെങ്കിലും മനുഷ്യനോ ജീവിയോ നിങ്ങളുടെ അടക്കത്ത് വന്നാൽ, അപമര്യാദയായി ഒരിക്കലും ആട്ടി ഓടിക്കരുത്. അവയെ നല്ല നിലയിൽ സീകരിച്ച് ബഹുമാനത്തോടു കൂടി പെരുമാറുക. നിങ്ങൾ ദാഹിക്കുന്നവൻ വെള്ളവും, വിശക്കുന്നവൻ ഭക്ഷണവും, നശന് വസ്ത്രവും, അപരിചിതന് വിശ്വമിക്കാൻ കോലായയും കൊടുത്താൽ, ശ്രീഹരി തീർച്ചയായും പ്രസാദിക്കും. ആരെങ്കിലും പണം ചോദിച്ചാൽ, നിങ്ങൾ കൊടുക്കാൻ തയ്യാറായില്ലെങ്കിൽ കൊടുക്കേണ്ട, പക്ഷേ, അയാൾക്കു നേരെ നായയെപോലെ കുറക്കാതിരിക്കുവിൻ. ആരെങ്കിലും നിങ്ങൾക്കെതിരായി നുറുക്കുട്ടം പറത്താലും ചീതയായ മറുപടിയും പറയാതിരിക്കുവിൻ. നിങ്ങൾ എപ്പോഴും ഇങ്ങിനെ

പെരുമാറിയാൽ, നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും സന്തുഷ്ടനാവും. ലോകം തല കഴിച്ചമരിഞ്ഞതാട്ട്, നിങ്ങളിൽക്കുന്നേനേടത് ഇരുന്നുകൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തിരുന്നോ നിന്നോ, ശാന്തനായി നിങ്ങളുടെ മുന്നിലുടെ പോവുന്ന കാഴ്ച നോക്കിക്കാണുവിൻ; നിങ്ങളെ എന്നിൽക്കിന്ന് വേർത്തിക്കുന്ന മതിൽ പൊളിക്കുവിൻ; എന്നാൽ നമ്മുടെ കൂടിക്കാഴ്ചക്കൂളു വീം, തുറന്ന് വ്യക്തമായി കാണാം. “നീ” “ഞാൻ” എന്ന വ്യത്യസ്ത മനോഭാവമാണ്, ശിഷ്യനെ ഗുരുവിൽനിന്നുകരുന്നത്; അത് നശിപ്പിച്ചാലല്ലാതെ ഗുരുശിഷ്യാഭാവങ്ങളുടെ ഏക്കും സാധ്യമാവുന്നില്ല. “അളളാ മാലിക്ക്” മറ്റാരും നമുക്കുമയില്ല. ബാബയുടെ പ്രവർത്തന പദ്ധതി, അസാധാരണവും, അമുല്യവും, അനിർവ്വചനിയവുമാണ്. ബാബ ഇച്ചപോലെ നടക്കും. ബാബ ആഗ്രഹപൂർത്തി വരുത്തി, നമ്മെ നേർവശി കാണിക്കും. ജീവാനുബന്ധം (മുൻബന്ധം) കൊണ്ടാണ് നാം ഒന്നിച്ച് ചേർന്നത്. നമുക്ക് അനേകാനും സേവനം ചെയ്ത് സന്തുഷ്ടരാവുക. ജീവിതത്തിന്റെ പരമ ലക്ഷ്യം തേടുന്നവർ സന്തുഷ്ടനും അമരനുമാണ്. മറ്റൊളവർ ജീവിക്കുന്നു. അതായത് ശാസം കഴിയുന്നതുവരെ വെറുതെ ജീവിക്കുന്നു.

നല്ല ചിന്തകളുടെ ഫലപ്രാപ്തിക്ക് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കൽ

സായിബാബ എങ്ങിനെ നല്ല ചിന്തകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു എന്നത് രസകരമാണ്. നിങ്ങളുടെ സമസ്തവും ഭക്തി പ്രേമങ്ങളോടുകൂടി ബാബയിൽ സമർപ്പിച്ചാൽ, പലകാര്യങ്ങളും ബാബ ഏതു പ്രകാരമാണ് സഹായിക്കുന്നതെന്ന് അനുഭവപ്പെടും. ചില ജീഷിമാർ പറയുന്നു, നിങ്ങൾ കാലത്തുണ്ടുനേപ്പാൾ ഒരു നല്ല ചിന്ത മനസ്സിലുഡിച്ചാൽ, അത് പകൽ മുഴുവൻ വളർത്തി കൊണ്ടുവന്നാൽ ബുദ്ധി വികസിച്ച് ശാന്തത ലഭ്യമാകും. എന്ന്. ഹേമദംപാന്തിന് ഇത് പരീക്ഷിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു

வழியாக்கப் பட்டதி உரண்டுள்ளதினுமூன்று மூன்தினை விசாரித்து. “நாலெ வழாஶாக்கப்பட்டதை என்று பூண்டுவிவசங் ஸமலமோ பூண்டுஸம லமாய ஷிர்துவியும். அதுகொள்க நால்தெற திவசுங் முஷுவான் என்ற ராமாமாங் ஜபித்தும் ஸ்மரித்தும் கஷியுமாராவதெடு” என்று. அண்டின அயாஸ் உரண்டிபோய்து. பிரேரன் பூலர்த்து உள்ளின தோடுகூடு ராமாமாங் ஓர்மூவான் அயாஸ் ஸந்தூஷ்டங்காயி. ராவி லதெடு தின்சர்யக்கஶ் கஷின்து பூஷ்பண்டு வாணி, ஸாவயை காளான் போயி. ஸதே வாய கஷின்து டூடிவாய (ஸமாயி மனிரங்) கடக்கூபோஸ் ஓராங்ஸாங்கர் ஸாவயை மங்ஜி தித்திவெஷ்டு ஸ்துதிக்கூன மஙோஹரமாய ஏருமாங் அயாஸ் கேட்டு. ராங் ஏக்காமிரை “ ருதுகூபாத்தெஜன் பாயோமேரோ ஹாய் ” தூடண்டியதாயிருந்து. அதித்த பரியுந்த ருதுக்காக்க ரூபேன அநேகமத்தினு ஸமாயி லலித்து அத்தித்துஷ்டி தூந்து உத்திலும் பூர்த்து, ராமன காளான் கஷின்து என்னான். பல பாட்டுக்கலூம் உத்தித்தித் ஏதின்கான் ஹு பாட்டுதென ஸாவய கெது நாய ஓராங்ஸாங்கர் திருத்தெடுத்தத்த? ஹத் ஹேமத்பான்திரை ராமாமாங் ஜபிக்காநுத்த தீருமாநதெற வத்திரதி எடுக்கான் ஸாவயாது ஏற்புாடுபெற்றபூடு ஏரு பிரதேக ஸமாநர ஸஂந வஂதெனயலூ? எல்லா ஜபிமாரூ அதிரை பிரயாந்தெற பூக த்துந்துவருமான். கெதுநாருடை ஹஂஶிதம் பிரதாங் செய்த ஸர்வு கஷ்டப்புாடுக்கலையும் தரளை செய்கிக்கூன்து.

**உபதேஷணஞ்ஜூத வழாஶாக்கத்தூபா,
அபலபித்துவதை கூடுபூடுத்தி.**

ஸாயிஸ்வாவக்கு உபதேஷம் கொடுக்கான் பிரதேக ஸமலமோ ஸமயமோ அவசரமில்லாதிருந்து. எபோஸ் அவசுரம வாய்வோ, அபோஸ் ஸாவய அத்த நிர்மோனம் கொடுக்கூமாயி

ரூபா. ஓதிக்கல் ஸ்வாஸ்யுடை ஒரு கெதன் மற்றாராஜபூரி அயாச் சேகர்க்காதெ டுஷ்ளனா பிரதை. அயாஜுடை ஸ்வாஸ்யுடை ஜூஸாஸ்யுடை ஜூஸாஸ்யுடை பிரதை குருவுக்குலும் புஷ்டி ரூபேள பிரதை, கேஶக்குநவர்க்குக்குடி மடுபூதோனி. ஸுதவே மனுஷ்யர்க்க மருங்குவரை அபவாபம் பிரதை ஸ்வாஸ்யுடை லூ. ஹத் தெரி மூரளைக்கு விரோயத்தினும் காரளமாவுநூ. ஜஷிமார் அபவாபதை மரு தரத்திலான் காளுநைத். அவர் பிரதை அஷுக்கு கல்லான் பல மாற்றுக்குமுள்ள. அதாயத் மளைப்போளிச்சும் வெஞ்சல் ஸோப்பு ஹவ கொள்ளும் மரு. ஏங்கால் பர டுஷ்ளனக்காரரேந்த் அயாஜுடை ஒரு பிரதைக் தரம் அஷுக்குக்கு யத் (குரு) அயாஜுடை நாக்கு கொள்ளு வழநியாக்குநூ. அணிநெ அயாச் குரு பிரதை அஞ்செ ஒரு தரத்தில் ஸேவனம் நடத்துநூ. அதிக் குரு பிரதை குரு பிரதைப்பூந் நான் பிரயேணத்துமான். ஸாதிஸ்வாஸ்கு பரது ஸ்வாஸ்காரரேந்தெரு திருத்தான் ஒரு பிரதைக் மற்றுமானு இத். ஸ்வாஸ்யுடை ஸர்வுத்தராமிதாங்கொள்ளு பரது ஸ்வாஸ்கார ரீ செய்ததெல்லா ஸ்வாஸ்கரியாமாயிருநூ. அயாஜை உஞ்சு மயத் ஸ்வாஸ்வ லெங்கிதோட்டித்திலேக்கு போகுங்வஶிக்கு வெஞ்சு கங்கேபோச் அமேஹ்யும் தினாநை ஒரு பந்திரை சூங்கிக்காடி கொள்க் ஸ்வாஸ்வ ஹப்ரகாரம் பிரதை ஸேக்க ஏஞ்செ ஏந்தொ ராஸ்வாதநதோடுக்குடியான் அத் அமேஹ்யும் ஸேவிக்குநைத். நின்ற ஸ்வாஸ்வம் ஹது போலெயான். நீ நின்ற ஸஹோதர அஞ்செ மந்திரி தூப்திவருவோதும் அபலபூர்க்குநூ. ஏதேனும் புள்ளு செய்ததின்ற மலமாயான் நீ மனுஷ்யாயி பிரிந்த. ஏஞ்சிக் நீ ஹங்செ பிரவர்த்திச்சுால் சிர்வி நினெ ஏதெக்கிலும் தரத்தில் ஸஹாயிக்கான் போகுநைனோ? கெதன் ஹா பாங் மந்திரிலாக்கியான் அவிடெ நின் போயதென் பரயானில்லோ.

ମୁହଁରତିରିଲେ ବ୍ୟାବ୍ ଅବସର କିନ୍ତୁ ଯୋଗାଶଳୀଙ୍କ ଉପଦେଶମ୍ କେବାଟୁତୁ କୋଣିକିରୁଥିଲା. ମୁହଁ ବକ କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ନମ୍ବର ମନ୍ଦ୍ୟ ଲାକର ପ୍ରେରତିତ୍ତାରେ ଆଶ୍ୟାତମିକଲକ୍ଷ୍ୟଂ ବଜ୍ରର ଦ୍ୱାରରେ ଯାଏନ୍ତିମଲ୍ଲ. ଏହି ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ପାଦରେ ହରିଯୁ ଶଳକିରେ ଏହିନିକିକୁ କଟିଲିଲିରେ ଚାହୁଁ ଭକ୍ଷଣମ୍ ତରୁଂ ଏହିନ୍. ମୁହଁ ଭକ୍ଷଣମ୍ବାନ୍ତରାତି କାହାପୁଣି ଶରିଯାବାଂ. ପକ୍ଷ ମୁହଁ ବିଶବୀଚ୍ଛା ଓରାର କଣ୍ଠରେ ଚେତ୍ୟାତର ଚୁମ୍ବାତିରୁଥିଲାରେ ଆଶ୍ୟାତମିକ କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କରିଲି ଅବସର ନଶିଚ୍ଛି ପୋବୁକ ତରଣ ଚେତ୍ୟାଂ. ଆଶ୍ୟାତମ ଅତୀକରିତିକ ଏରୁବାର ଅନେଇଯରୁଂ ପରିଶାଖିକୁକ ତରଣ ବେଳାଂ. ଏତେମାତ୍ରେ ଆଶ୍ୟାନିକିକୁଥିଲାବୋ ଆତ୍ମତେତୋତ୍ତମ ଅଧ୍ୟାତ୍ମକ ମେଚ୍ଛମାଣ୍.

സായിബാബു സർവ്വാന്തര്യാമിയും ഭൂമി, വായു, രാജ്യം, ലോകം, വെള്ളിച്ചും, സർഗ്ഗം, എന്നതിലെല്ലാം വ്യാപത്താണെന്നും ബാബയ്ക്ക് പരിശയിരിക്കുന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ബാബു ശരീരത്തിൽ ഒരു അംഗി നിലകുന്നുവെന്നു വിശദിക്കുന്നവരുടെ തെറ്റിലുാരം അകറ്റാൻ വേണ്ടി ഈ രൂപത്തിലവതിരിച്ചതാണ്. ആത്മാർപ്പണ ബുദ്ധിയോടെ ബാബയുടെ രൂപത്തെ മനസ്സിൽ കരുതി രാപ്പുകൾ ധ്യാനിച്ചാൽ ബാബയുമായി യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ലാതെ താദാത്മ്യം പ്രാപിച്ചുകൊള്ളും. ആ താദാത്മ്യം മാധ്യമിലൂം പച്ചസാഹപോലെയും കോളും കടലുംപോലെയും കണ്ണും പ്രകാശവും പോലെയും പരിപൂർണ്ണ യോജിപ്പിക്കുത്താണ്. ജനനമരണാദികളെ അവസാനിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ മനശാന്തി കൈവരുത്തി പരിശുദ്ധജീവിതം നയിക്കണം. മറ്റാരാളെ വ്രണപ്പെടുത്തുന്ന യാതൊന്നും പറയരുത്. സർക്കുത്യാങ്ങളിൽ വ്യാപ്തതനായി എല്ലാം ദഗ്ദാനിൽ സമർപ്പിക്കണം. എന്നാൽ അയാൾക്ക് യാതൊന്നും ഭയപ്പെടാനില്ല. യാതൊരുതന്നെ സായി ബാബയെ പൂർണ്ണമായി വിശദിച്ച് ബാബയുടെ ലിലകളെ കേടുപെടുകയും പൂക്കഴിത്തുകയും ചെയ്ത് മറ്റാന്നില്ലും ശ്രദ്ധി

காதிரிக்குன்னுவோ, அயாசிக் அதமீய விஜ்ஞானவும் அங்கு வெவும் கைவருமென்றின் பக்ஷான்றமில்லை. வாபு பலரோடும் வாபுயை ஸ்மதித்து ஸக்ளதும் அதிப்பிக்கான் பிரயலுள்ளது. அதிகைக்கிலும் தொநாரான் ஏனாரியனமென்னுள்ளைக்கிற அவர்க்க வாபு ஶ்ரவணவும் மனவும் உபதேஷித்து. சிலரோக் பாட்சேவயும் சிலரோக் நாமஜபவும் சிலரோக் லீலாஶவ ஸவும் சிலரோக் வள்ளேயாபு கேஷ்ட்ரத்தில் ஜங்மிரிக்கலும். சிலரோக் விஷ்ணு ஸப்ரை நாம ஜபவும் சிலரோக் சராநோயு உபநிக்ஷத்தும் ஸ்திரயும் பரிக்கானும் அண்டிரெ பலர்க்க பல வியங் அவரவர்க்க யோஜுமாய தரத்தில் வாபு நிருதேஷி ஆகு. வாபுயூடு உபதேஷங்கர்க்க பரியியோ நிறுத்தனமோ உள்ளதிருக்கில்லை. சிலர்க்க வாபு நேரிட்டு உபதேஷம் கொடுத்தது. மற்று சிலர்க்க ஸப்தம் ஓர்ஶங்கங்களுக்கான் உபதேஷம் கொடுத்தது. ஒரு மத்யாஸக்தர்க் வாபு ஸப்தமத்தில் அயாஜுடு எனவில்லை கயரிதிருக்கு எதறுக்குன்றதாயும் மத்யா எதாடிலீடு வார்தாநத்தினு ஶேஷம் மாடும் ஸுநித்ரத்தாயும் அங்குவெப்பட்டு. சிலர்க்க ஸுதுர்வெஹமா முதலாய முறைங்கரை உபதேஷித்து. ஹாயோஶம் பரிசீலித்திருக்க ஒரு கேதஙோக் அதாலே அயத்து, ஹாயோஶம் உபேக்ஷித்து ஶாந்தாயி க்ஷமித்திரிக்கான் பிரத்துபதேஷித்து. வாபுயூடு ஏல்லா மாற்றுங்களும் ஸுப்ரபாய ங்களும் விவரிக்கான் அஸாத்யமான். ஸாயாநன லாகீக கார்ய ங்களில் வாபுயூடு பிரயுத்திக்கஶ் மாற்றுக்கிறது பிஷ்டங்களுயிருக்கு. ஒரு உடாபரணம் பிரயா: பிரயுத்திக்குடித் திரும்பலம் ஒரு உஞ்சுமத்துத் தீரு திவாஸம் வாபு, ராயாக்குஷ்ணமாயியுடு விடிக்குமுங்கில் வங்கு. ஏனிக்க ஒரு கோளி கொள்ளுவங்க வாபு காளி ஆகொடுத்த ஒரு விடிமேல் சாரிவெத்து. வாபு வாமந்ரோ யக்காருடு பூர்ப்புரிதத்துடு கயனி ராயாக்குஷ்ணமாயியுடு பூர்

பூரித்துவெட நடன் மருவஶத்துதூதை மூலத்திலுடை தாஷத்திரணி. ஏற்றாள் ஸாவயாயுடை உடேஶமென் அறீக்குங் அவியில். அனேராங் ராயாகுஷ்ணமாயி மலபுனி பிடிச்சு விரச்சு கிடக்கு க்குயாயிருநூ. அது பநியை ஷிப்பிக்காநாயிரிக்கொங் ஸாவய அங்கின போயத்த. ஹின்திய உடனை கோளிகொள்ளுவந் வர்க்க ஸாவய ரள்ளுருப்பிக் கொடுத்து. அதுரோ யெறுமவலங் விச்சு, ஸாவயோக் ஏற்றினாளிடையிகங் கொடுத்ததென் சோந்திச்சு. ஸாவயத்து மருபடி, ஏர்தாருத்தநூங் மர்தாருத்தநீங் அஹுயாங் வெருதெ ஸ்ரீக்ரிஷ்ணத். பிரவுத்தி ஏடுக்குங்வந் உடனை குழுஷிச்சு பிரதிமூலங் கொடுக்களை ஏற்காயிருநூ. ஸாவய யுடை நிருப்புஶங் அங்஗ீகரிச்சுத் அதாயத்த தொஷிலாஜிக்க் ஸுஷி கஷமாயி தூப்திகரமாயி காலதாமஸங் வருத்தாதெ கூலி கொடுத்தாத் தொஷிலாஜி நல்லபோலெ பளியெடுத்த தொஷி லாஜிக்குங் உடமக்குங் லாகேரமாவுந்து பூட்டியிடலுங் பளிமு டக்கு ஷிவாக்காவுந்து முதலாஜியுங் தொஷிலாஜியுங் தமிழ்வெராயூங் - வெருப்பு ஸஂகவிக்கொதிரிக்கூந்துமான்.

ஸ்ரீ ஸாதியை நமிக்குவிழ் - லோகஶாநி வெிக்கெடு!

ഹോമദപാനിനെ എങ്ങിനെ സ്വീകരിച്ച് അനുഗ്രഹിച്ചു
എന്ന് - മിസ്സർ സതേയുടെയും മിസ്സില്ല് ദേശമുഖിക്കുന്നും കമ
കൾ - നല്ല ചിന്തകളെ ഫലവത്താക്കൽ - പലതരത്തിലുള്ള ഉപ
ദേശങ്ങൾ - അപലാചിക്കുന്നതിനുപറിയും അമ്യാനത്തിനുള്ള
പ്രതിഫലാത്തപരിയുമുള്ള പാഠങ്ങൾ.

പ്രാരംഭവാക്യങ്ങൾ

സദ്ഗുരു ശിഷ്യർന്നു ഗുണത്തെ നോക്കി മനഃശ്വാഖൈല്യം
വരുത്താതെ ഉപദേശം കൊടുത്ത് അവരെ പ്രാപ്യസ്ഥാനമായ
ആത്മവിജ്ഞാനത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു എന്ന് പരക്കെ അറി
യുന്ന വസ്തുതയാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ, സദ്ഗുരു ഉപദേശിക്കു
ന്നത് പുറമെ മറ്റാരോടും പരിഞ്ഞുപോകരുതെന്ന് ചിലർ പറയു
ന്നു. അവർ വിചാരിക്കുന്നത്, പരസ്യമാക്കിയാൽ ഉപദേശം ഫല
മില്ലാത്തതാവും മന്നാണ്. ഈ അഭിപ്രായം ശരിയല്ല. സദ്ഗുരു,
കാലവർഷത്തിലെ മഴക്കാരുപോലെയാണ് അദ്ദേഹം കാരു
പോലെ ധാരാളം വർഷിക്കുന്നു - അതായത്, ഉപദേശം ഫലർക്കു
കൊടുക്കുന്നു. ആതെ മനസ്സിലാക്കി, ആസ്വദിച്ചു മറ്റുള്ളവർക്കു
ഗുണം ചെയ്യലാണ് നാം ചെയ്യേണ്ടത്. അതിന് കലവറ പാടില്ല.

இந்த உள்ளுள்ளிரிக்குவேபோடுதெரத உபதேசத்தினும் ஸப்பநத்தில் காளிச்சு தருந தலைஞர்க்கும் ஒரு போலெ வாயகமான். உடாகரணமாயி வூயகநாலிக ஜஷி அதேபோதினிக் ஸப்பந ததித் களை ராமரக்ஷா ஸ்தேதாத்ரம் பறங்குமாயி பரிணத்துகொடுத்து.

புதுதேவத்ஸுலயாய அஹம், மலவத்தும் பக்ஷ கத்தில்லை துமாய மருந், குட்டிரை வலம் பிரயோகிச்சு குடிப்பிக்குவேபோ லெ, ஸாயிவாவை கேத்தமார்க்க அஹஸ்வாத்திக உபதேசங்கள் நால்கிவனு. வாவயுநெ ஸ்தேதாயம் ரஹங்குமோ முடுப்படமி டுதோ அஸ். தூரின்தான். வாவயுநெ நிரதேஶம் அங்குஸரிசு கேத்தமார்க்க அதிரை நேஞ்செல்லும் ஸிலிச்சு. ஸாயிவாவைபோ லெயுத்து ஸ்தங்குரு, நமுநெ கள்ளு தூரினு தருநு (வூய்வியு எ). ஏனிக்கு அதுமாவிரை திவியங்குநருதெரத காளிச்சுதனு. நமுநெ கேத்திக்காய்க்கொள்ளுத்து குருநு மோஹங்களு ஸாயி பூச்சு தருநு. இந்த செய்துக்கஶியுவேபாடுக்கும், நமுநெ ஹஸி யங்குவேசு ஹஸ்வாதாவுநு. ஹந்த மலங்களாய விவேகவும், வெராயுவும், நமுக்க கைவருநு. அபோஸ் ஸப்பநத்தில்போ லும், அன்னாம் பொட்டிமுத்துக்குநு. ஹதெல்லாம் நமுக்க ஸிலிக்கு நாத், யோகீஸுரநாராய ஸ்தங்குருக்களுமெ ஸ்தேதாத்தில் நினான். அவரை உபதேசிச்சு, பிரீதி ஸ்தோதிக்குக்-கேதஜங ஹிதம் ஸாயிப்பிக்குந ழவாந், நமுநெ ஸ்தோத்தினெத்து நு. நமுநெ கங்காதக்கல்லும் குடிப்புங்களும் ஹஸ்வாய்ம செய்து, நமை ஸ்தோஷ்டராக்குநு. ஹந புரோமமங், வெவமாயி கரு தூந ஸ்தங்குருவிரை ஸ்தோத்தினெகாள்க் மாத்ரமான் ஸிலிக்கு நாத். அதூகொள்க் காந, ஏபோஷும் ஸ்தங்குருவிரை புர கித்தோயி, அதேபோதினிரை கமக்கஶ்கேக்கு, கால்க்கத்தீவீள்க் கந்தாந.

മിസ്റ്റർ സതേ

ബോംബെ റവർണ്ണരായി വന്ന റീ പ്രഭുവാൽ അവസാനിപ്പിക്കപ്പെട്ട്, ക്രോഹോദാധിക്ഷേത്രത്തിൽ കുറെ പ്രശസ്തിയാർജജിച്ച മിസ്റ്റർ സതേ എന്നു പേരായ ഒരു മാനുസ്കായിരുന്നു. അയാൾക്ക് വ്യാപാരത്തിൽ കരിനമായ നഷ്ടം പറ്റി. മറ്റു വിപരീത പരിതസ്ഥികളും അയാളെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുകയാൽ, അയാൾ വിഷാദവാനും നിരാഗനുമായി തീർന്നു. വിശ്രമരഹിതനായി, നാടുവിട്ട്, ദുരെ എങ്ങാനും പോവാൻ അയാൾ തീർച്ചയാക്കി, സതവൈ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെ ഓർക്കില്ലെങ്കിലും, വിഷമങ്ങളും ദുരിതങ്ങളും സംഭവിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തെ ഓർത്ത്, ശാന്തിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അയാളുടെ ദുഷ്കർമ്മഫലം അവസാനിച്ചാൽ, അയാളെ ദൈവം ഒരു യോഗീശ്വരൻ്റെ അടുത്തത്തിച്ച് രക്ഷിക്കുന്നു. മിസ്റ്റർ സതേക്കും അതുമാതിരി അനുഭവമാണുണ്ടായത്. അയാളുടെ സുഹൃത്തുകൾ, ഷിർദ്ദിഖിലേക്കു പോവാൻ അയാളെ ഉപദേശിച്ചു. അവിടെ പലരും സായി ദർശനം ചെയ്ത് - ഇഷ്ടമായത് സാധിച്ചുവരുന്നതായും അവർ പറഞ്ഞു. അയാൾ അതിൽ തല്പരനായി. 1917-ൽ സായി ദർശനത്തിനായി ഷിർദ്ദിഖിൽ വന്നു. ബാബയുടെ ശ്രാവത ബ്രഹ്മവും, ആത്മ ജ്യോതിർമയവും, പരിശുദ്ധവുമായ രൂപം കണ്ടതോടെ, അയാളുടെ പരിശേമമല്ലാം തീർന്ന്, മനസ്സ് ശാന്തമായി, മുജജും സുകൃതങ്കാണ്ഡാണ്, ബാബയുടെ പാദങ്ങളിലെത്താൻ കഴിഞ്ഞ തെന്നായാൾക്ക് ബോഖ്യമായി. അയാൾ വലിയ മനസ്ശക്തിയുള്ള ആളായിരുന്നു. അയാൾ ഉടനെ ഗുരുചരിത്രം പാരായണം തുടങ്ങി. സപ്താഹമായി വായന കഴിഞ്ഞു അനു രാത്രി സാതെ ഒരു സപ്തനം കണ്ണു. ബാബ ഗുരുചരിത്രം കഴിഞ്ഞെപ്പു അതിന്റെ അർത്ഥം മിസ്റ്റർ സതേക്ക് പാഠതുകൊടുക്കുകയാണ്. മിസ്റ്റർ സതേ മുന്നിലിരുന്നു ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. ഉണ്ടന്നപ്പോൾ സപ്തനം

ഓർമ്മവന്ന്, അയാൾ സന്തുഷ്ടനായി. അയാൾ ഈ അനുഭവം കൊണ്ട്, കൃർക്കം വലിച്ച് ഉറങ്ങി സമയം കളയുന്നതിനു പകരം, ബാബ ഇങ്ങിനെ ഉപദേശം കൊടുത്തതിൽ അതീവി സന്തുഷ്ടനായി. അടുത്ത ദിവസം അയാൾ കാക്കാസാഹോബ് ദീക്ഷിതിനോട് വിവരം പറയുകയും ബാബയോക്കുതിരെ ഉദ്ദേശം എന്നാണ്, വീണ്ടും സപ്താഹമായി ഗുരുചത്രിതേം വായിക്കണ്ണോ എന്നേപ്പശിക്കാനും ആവശ്യപ്പെട്ടു. കാക്കാസാഹോബ് ദീക്ഷിത് അവസരം കിട്ടിയപ്പോൾ ബാബയോക്ക് ചോദിച്ചു. ഒവേ! മിസ്റ്റർ സതേയോക്ക് ഈ ദർശനംകൊണ്ട് എന്നാൻ നിർദ്ദേശിച്ചുത്? അയാൾ സപ്താഹം തുടർന്നു വായിക്കണ്ണമെന്നാണോ? അയാൾ ഒരു ശുഡഗായ ഭക്തനാണ്. ഈ ദർശനതിരെ അർത്ഥം അയാൾക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുത്ത്, അയാളെ അനുഗ്രഹിക്കണം. ബാബ, ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറഞ്ഞു. അയാൾ ആ പുസ്തകം ഒരിക്കൽകൂടി സപ്താഹമായി വായിക്കണം. അത് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പറിച്ചാൽ, ഭക്തൻ പരിശുദ്ധഗായി ശുണ്ണങ്ങളനുഭവിക്കും. ഭഗവാൻ സന്തുഷ്ടനായി സംസാരവന്നതിൽ നിന്ന് വിമുക്തനാക്കും.

ഹേമദപാന്ത് ബാബയുടെ കാല്യ തലോടുകയായിരുന്നു. ഇത് കേടപ്പോൾ അയാൾ ഈപ്രകാരം ആലോചിച്ചു. എന്ത്! മിസ്റ്റർ സതേ ഒരാഴ്ച മാത്രം വായിച്ച് അതിനുള്ള നേട്ടം സാമ്പാദിച്ചു ണ്ണാൻ നാല്പതുകൊല്ലുമായി വായിച്ചിട്ട് ഒരു ഫലവുമില്ല. അയാളുടെ ഏഴുദിവസത്തെ ഇവിടുത്തെ താമസം ഫലപ്രദവും, എൻ്റെ ഏഴുവർഷത്തെ (1910-1917) താമസം വെറുതെയും ആവുകയാണ്. ചാതകപക്ഷിപോലെ, ബാബയാകുന്ന മേഖലം വർഷിക്കുന്നതും പ്രതീക്ഷിച്ചു ണ്ണാൻ ഇരിക്കുന്നു, എന്നെ അനുഗ്രഹിച്ച് ഉപദേശിക്കാൻ. ഈ വിചാരം മനസ്സിലും ചുപ്പോഴെക്കും ബാബ അഭിഞ്ചു. ഭക്തനാരുടെ അനുഭവംകൊണ്ട് അവരെന്നു വിചാ-

രിച്ചാലും ബാബു അറിയുമെന്നും അതിൽ നല്ല വിചാരം വളർത്തി, ചീതു വിചാരം ബാബു നഗരിപ്പിച്ചുകളിയുമെന്നും തെളിഞ്ഞതാണ്. ഹോമദിനം വിചാരിക്കിയിപ്പോൾ ഉടനെ ബാബു അയാളോട് ശാമയുടെ അടുക്കൽപോയി 15ക. ദക്ഷിണ വാങ്ങികൊണ്ടുവരാനും കുറച്ചുനേരം സംസാരിച്ചിരുന്നു മടങ്ങിവരാനും പറഞ്ഞു. ബാബുക്ക് ദയ തോനി ഇങ്ങനെ കല്പിച്ചതാണ്. ബാബുയുടെ കൽപന ആർക്ക് ലാംബിക്കാനാവും?

ഹോമദിനം ഉടനെ മന്ജിൽ വിട്ട് ശാമയുടെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി. ശാമ അന്നേരം കുളി കഴിഞ്ഞ് ഒരു മുണ്ടുമാത്രം ഉടുത്ത് നില്ക്കയായിരുന്നു. അയാൾ പുറത്ത് വന്ന് ഹോമദിനം ചോദിച്ചു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഇങ്ങനോട് പോന്നത്. മന്ജിൽ നിന്നൊന്ന് വരുന്നതെന്ന് തോന്നുന്നല്ലോ. എന്നാൻ പരിഭ്രാന്തനും നിരാശനുമായി കാണുന്നത്? എന്നാൻ എന്തുക്കായത്? കുറച്ചിരിക്കു. എന്ന് പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞു ഉടനെ വരാം. അതിനിടക്കു ഒന്നു മുറുക്കിക്കൊള്ളു. എന്നിട് നമുക്ക് കുറച്ച് സംസാരിച്ചിരിക്കാം” എന്നു പറഞ്ഞ് അയാളുള്ളിൽ പോയി, ഹോമദിനം വരാന്തയിലും ഇരുന്നു ജനലിനേൽ അയാൾ ‘നാമ്പ് ഭാഗവത്’ എന്ന പ്രശ്നപ്പാടു മറാത്തി പുന്നതകം ഇരിക്കുന്നത് കണ്ണു. ഇത് ഭാഗവതം 11-ാം സ്കംഡിനത്തിന് ഏകനാമിന് ഏഴുതിയ വ്യാവ്യാനമാണ്. ബാബുയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ബാപ്പുസാഹൈബ് ജോഗ്യം കാക്കാസാഹൈബ് ദീക്ഷിതും നിത്യവും ഷിർദ്ദിഥിൽവെച്ച് ഭവാർത്ഥ ദീപിക അമവാ അതാനേശ്വരി എന്ന മറാത്തി വ്യാവ്യാനത്തോട് കൂടിയ ഭഗവത് ഗീതയും നാമ്പ് ഭാഗവതവും (ഉദ്ധവഗീത) ഏകനാമിൽ ഭവാർത്ഥ രാമാധാരവും, വായിക്കലുണ്ടായിരുന്നു. ഭക്തനാർ സംശയങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നോൾ, ബാബു ഏതാനും പറഞ്ഞ് കൊടുത്ത് ബാക്കി ഇരു വായന കേട്ട് മനസ്സിലാക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കുമായിരുന്നു. കാരണം, അവ, ഭഗ

വത്ത് ധർമ്മത്വപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നവയാണ്. അങ്ങിനെ ഭക്ത ഓർ വായനക്കേട്ടാൽ അവരുടെ സംശയം പൂർണ്ണമായും തീരു മായിരുന്നു. ഹേമദംപാന്തും നാമ്പ് ഭാഗവതത്തിൽ നിന്നും നിത്യ വും പാരാധാരം ചെയ്യലുണ്ടായിരുന്നു.

അന്ന് നിത്യപാരാധാരം പൂർത്തിയാക്കാതെ, ഇടക്കു നിർത്തി, ചില ഭക്തമാരോടുകൂടെ മസ്ജിദിലേക്കു പോവുക യാണുണ്ടായത്. ശാമയുടെ ജനലിൽനിന്ന് പുന്തകക്കെടുത്ത് നിവർത്തിയപ്പോൾ, അതിശയകരമായ വിധം കണ്ണത് അനും വായിച്ചു പൂർത്തിയാക്കാതെ നിർത്തിയ ഭാഗം തന്നെയാണ്. വായന പൂർത്തിയാക്കാതെ ഭാഗം വായിച്ചു പൂർത്തിയാക്കി. അത് തീർന്നതോടുകൂടി, ശാമ പുജ കഴിഞ്ഞ് മടങ്ങി വന്ന് അവർ തമ്മിൽ ഇപ്രകാരം സംഭാഷണത്തിൽപ്പെട്ടു.

ഹേമദംപാന്ത് :- തൊൻ ബാബയുടെ ഒരു നിർദ്ദേശവുംകൊണ്ട് വന്നതാണ്. ബാബ നിങ്ങളോട് 15ക. ദക്ഷിണ വാങ്ങി വരാൻ പറഞ്ഞു. ഇവിടെ ഇരുന്ന്, കുറച്ചുനേരേ വർത്തമാനം പറഞ്ഞു. നിങ്ങളെക്കൂട്ടി മസ്ജിദിൽ വരാൻ പറഞ്ഞു.

ശാമ:- (അതിശയിച്ച്) എൻ്റെ കയ്യിൽ പണമില്ല. എൻ്റെ പതിനും നമസ്കാരങ്ങൾ, ഉറുപ്പിക്കക്കു പകരം, ദക്ഷിണയായി ബാബക്ക് കൊണ്ടുപോയാലും.

ഹേമദംപാന്ത്:- ശരി, നിങ്ങളുടെ നമസ്കാരങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു. ഇനികുറച്ച് വർത്തമാനങ്ങൾ പറയാം. നമ്മുടെ പാപം നശിപ്പി കുന്ന ബാബയുടെ ചില ലീലകളും കമകളും പറയു. കേൾക്കേട്.

ശാമ:- എന്നാൽ കുറച്ചിരിക്കു ഈ ദേവൻ്റെ ലീലകൾ വിസ്മയാ വഹിക്കുന്നതാണ്. നിങ്ങൾക്കെന്നാവുന്നതാണല്ലോ. തൊൻ ഒരു ശ്രാമീ സന്നും, നിങ്ങൾ വിവരമുള്ള ആളുമാണ്. നിങ്ങൾ വന്നതിൽ പിനെ കുറെക്കൂട്ടി ലീലകൾ കണ്ടു. പിനെ എങ്ങിനെ അവ

ஏனிக்க நினைவோக் பரிணமம். தரான் கஷியும்? அதே முருக்கூக் க. நொன் போயி வஸ்திரம் மாடி ஹபேஷல் வரலா. குருச்சு நிமிஷத்தினகம் ஶாம வஸ்திரம் மாடி வந்து ஹெமத்பாந்துமாயி வர்த்தமானத்தினிருந்து. அதைப் பரிணமம். “ஹ வேவங்கி லீலக் கல் அபாரமான். லீலக்கல் அவஸாநமில்லை. அதற்கான் அதற்கியுக? ஸாவை லீலகோங்க கஜிக்கூக்கயான். ஏனிடும், ஸாவை லீலக்கல் பூர்த்தான் (ஸாயிக்கௌணில்லை). நாட்சாராய நமுக்க ஏற்றியும்? ஸாவை தனை ஏற்றான் கமக்கல் பரியாத்தத்? விழாநாராய நினைவேபோலுத்துவரை ஏற்கென்று மாதிரி விய்சி கஜூடை அடுக்கலேக்க ஸாவை ஏற்றிநயக்கூந்து? ஸாவையுடை வசிக்கல் மந்திலாக்கான் கஷியாத்தவயான். அவ, அமாநுஷ மாண்நு மாட்டுமே ஏனிக்கு பரியானாவு”. ஹத்தியும் பரிணம் ஶாம வீளையும் தூட்டான்து. “ஏனிக்கிபோல் ஓர்ம வந் தரு கம பரியாம். ஏனிக்க நேரிடியூநதான். கெதந் உத்தாபவும் செயறுவும் காளிசூதை ஸாவை, பெட்டந் அநூஶ்ரஹிக்கூம். சிலபோது கரித பரீக்ஷனா நடத்தி “ஹபேஶம்” கொடுக்கூம்.

ஹெமத்பாந்தி “ஹபேஶம்” என வாக்கு கேட்டோடுகூடி மந்திலக்கூடை ஒரு மின்தபிளார் அநூபவபூடு. அதைப் பூட என, மிஸ்ரீ ஸதையுடை ஸுருபரித்து வாய்ந ஓர்மமிழிக்கூக்கியும் தனிக்க மங்கான்தி தரான், ஶாமயுடை வீடிலேக்க ஸாவை தனை அயந்தாளைங்க ஸோஹுமாவுக்கியும் செய்து. அதைப் பிகாரம் அடக்கி ஶாமயுடை கம ஶஹிசூ. அதெல்லாம் ஸாவை கெத்தமாரோக் ஏத்தமாட்டும் கருளாமயநாயிருந்து ஏன்று காளி கூநவயான். ஹவ கேட்க ஹெமத் பாந் அநாந் அநூபவி கான் தூட்டனி. அபோல் ஶாம தாஶ பரியுன கம பரியான் தூட்டனி.

மிஸிஸ் ராயாவாயி வேஶ்முவ்

ராயாவாயி எனு பேராய ஒரு வழகு உள்ளாயிருநூ. அவர் கேஸவ் வேஶ்முவின்றி மாதாவாயிருநூ. வாவையுடைகிரித்திகேக்கு அவர் ஸங்மஞ்சாலை ஆஶ்காரோடுகூடி ஷிர்வி யில் வந்து. வாவையை தற்கொண்ட செய்த அவர் அதையிகா ஸஂதூப்தயாயி. வாவையை அதையிகா ஸ்தோஷி சீ, அவர் வாவையை ஸுருவாயி ஸ்ரீகாரிசீ, ஏதெங்கிலும் உபவேஶமோ முறைமோ தறுந்துவரை, நிராஹாரமெடுக்காநூ, அலைக்கில் மரளாங்வரை நிராஹாரமெந்து தீர்ச்சுயாகவி. அவர் லோய்ஜில் தாமஸிசீ, வெஞ்சிலுமோ, கேசனமோ தொடாதை மூந்து திவாஸ்தீ கஷிதிசூடி ஹ்ரத்து கண்ண யென், தொங் வாவையோக் ஹ்ர வழக்கு வேள்ளி ஹ்ரபெட் ஹ்ரபகாரம் பரித்து. “ஓவே! ஹ்ரதெந்தானைச் தூட்டுவிவெந்து? அவிடுந் பலரேயும் ஹ்ராக்கு வலிசீட்டு கொள்ளுவதுநூ. அவிடுதேந்தக்கு ஆ வழக்கு அதையாம லோ. அவர் ஒரே பிடிவாஸியில், அவிடுதெத் தென் அஞ்சையி கூநூ. அவிடுந் ஸ்ரீகாரிசீ உபவேஶிக்காத்த பக்ஷம் அவர் படினி கிடந் மரிக்கூ. அவர்கைதெங்கிலும் ஸஂவீசுால், ஜநானாஸ் அவிடுதெத் கூடுபெடுத்தி, வாவை உபவேஶிக்காத்த தூக்காண்க் அவர் மரிசூபோயி என் பரியும். அதுகொண்க் அவரோக் தயக்காண்சீ அநூஸ்ரத்திசீ உபவேஶம் கொடுக்கலே. அவருடை வாஸி மந்திரிலாகவி, வாவை அவரை அதுதயசூவ ருத்தி, ஹ்ரபகாரம் பரித்த, அவருடை மனஸ்திதி தென் மாரி. “ஓ அமை (வாவை ஸ்தோஷிக்கலை அம்ம எனும் புருஷமாரை காக்கா, வாப்பு, தாவு எனுமான் விழிக்கூக) நினைவுதினா ஸ் வேள்ளாத்த கீழ்க்கண்ட அநூஸ்ரத்திசீ மரிக்காங் போவுந்த. நினைவு என்ற அம்மயும், தொங் நினைவுடை கூடுதியுமான். எனில் தயதோனி பரியுந்த கேஸ்கூ. என்ற தென் கம

ഞാൻ പറയും. അതു ശ്രദ്ധിച്ചു കേട്ടാൽ നിങ്ങൾക്കു നല്ലതാ ണ്. എനിക്ക് ഒരു ഗുരുവുണ്ടായിരുന്നു അദ്ദേഹം ഒരു മഹായോ ശിയും പരമ ദയാലുവുമായിരുന്നു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ വളരെ കാലം പരിചരിച്ചു. എനിട്ടും അദ്ദേഹം ധാതാരു മന്ത്രവും എൻ്റെ ചെകിട്ടിൽ പറത്തു തനില്ല, അദ്ദേഹത്തെ വിടാതെ കൂടു കുടി പരിചരിച്ചു. എന്തുവിലക്കാടുത്തും ഒരു ഉപദേശം വാങ്ങ ണമെന അതിയായ ആശ എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ, അദ്ദേഹത്തിന്, അദ്ദേഹത്തിന്റെതായ പാമ്പാവുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആദ്യം എൻ്റെ തല മുൻ്നായം ചെയ്തിച്ച് റണ്ട് പെസ ദക്ഷിണ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഞാൻ ഉടനെ കൊടുത്തു. നിങ്ങൾ ചോദി കുമായിരിക്കാം, എൻ്റെ ഗുരു തികഞ്ഞതവനായിരിക്കേ എന്തിന് പണം ആവശ്യപ്പെട്ടു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ 2 പെസ എന്നത് (1) ഉം വിശാസവും (2) കഷമയുമായിരുന്നു. ഈ രണ്ടും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കൊടുത്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം സന്തുഷ്ടനായി. “12 കൊ ല്ലാജോളം എൻ്റെ ഗുരുവെ ആശയിച്ചു. അദ്ദേഹം എന്നെ വളർത്തി. ക്ഷേമത്തിനോ വസ്ത്രത്തിനോ ധാതാരു ക്ഷാമ വുമില്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പ്രേമ പൂർത്തനായിരുന്നു, പോരാ, പ്രേമം മുർത്തീവിച്ചവനായിരുന്നു, എനിക്കെങ്ങിനെ അത് വിവരിക്കാൻ കഴിയും? അദ്ദേഹം എന്നെ അത്യധികം സ്നേഹിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെപോലെത്തെ ഗുരുക്കൾ ദൃഢലഭമാണ്. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ നോക്കുന്നോൾ അദ്ദേഹം പരിപൂർണ്ണ സമാധിയിലാ ണെന്ന് എനിക്കു തോന്നും. അങ്ങിനെ ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും പരമാനന്ദം അനുഭവിച്ചു. രാവുപകൽ വിശ്വസ്ഥിം ദാഹവുമരിയാതെ, ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ മിചിച്ചുനോക്കിയിരിക്കും. അദ്ദേഹത്തെക്കു ടാതെ എനിക്ക് ശാന്തിയില്ലെന്നായി. എനിക്ക് ധ്യാനിക്കാനോ ശ്രദ്ധിക്കാനോ എൻ്റെ ഗുരുവല്ലാതെ മറ്റാനുമില്ലെന്നായി. എൻ്റെ ഒരേ അഭ്യസമാനം അദ്ദേഹമായിരുന്നു. എൻ്റെ മനസ്സ് സദാ

അദ്ദേഹത്തിനേൽ ഉറപ്പുചീരുന്നു. ഇതാണ് ഒരു പെപസ ദക്ഷിണ. കഷമയാണ് മറ്റൊരു പെപസ താൻ കഷമയോടുകൂടി വളരെക്കാലം ശുരൂവാ പരിചരിച്ചു. ഈ കഷമ നിങ്ങളെ സംസാര സാഗരം കടത്തിവിടും. കഷമ പുരുഷനിൽ പുരുഷത്വമാണ്. അത് എല്ലാ പാപവും കഷ്ടതകളും തീർക്കുന്നു. ദുരിതങ്ങളെ പലവിധത്തിലും ഇല്ലാതാക്കുന്നു. ഭയത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നു. ഓരോവിൽ നിങ്ങൾക്ക് വിജയം തരുന്നു. കഷമ, ഗുണങ്ങളുടെ വിളനിലവും സർച്ചിന്തകളുടെ സന്തത സഹചാരിയുമാണ്. നിശ്ചംയും കഷമയും അനേകാനും അതൃധികം സ്നേഹികകുന്ന ഇരട്ട സഹോദരിമാരെ പോലെയാണ്.

“എൻ്റെ ഗുരു എന്നിൽ നിന്ന് മറ്റാനും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം എന്നോട് ഒരിക്കലും അനാസ്ഥ കാണിക്കാതെ സദാ രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. താൻ അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി താമസിക്കുകയും ചിലപ്പോൾ വേറിട്ടു നില്ക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടും എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്നഹത്തിന് കമ്മി വന്നതായി ഒരിക്കലും അനുഭവപ്പെട്ടില്ല. അദ്ദേഹം, ആമ എപ്പറക്കാരം പുഴക്ക് അക്കരെയുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങങ്ങളെ ദൃഷ്ടിക്കൊണ്ട് രക്ഷിക്കുന്നുവോ, അതുപോലെ എപ്പോഴും എന്ന പ്രേമാർദ്ദ ദൃഷ്ടികൾക്കൊണ്ട് രക്ഷിച്ചു. ഓ അമേ! എൻ്റെ ഗുരു എന്ന ഒരു മന്ത്രവും പരിപ്പിച്ചില്ല. പിന്നെ താനെങ്ങെനെ നിങ്ങളുടെ ചെവിയിൽ മന്ത്രം ഉപദേശിക്കും. ഗുരുവിന്റെ ആമക്കുള്ള പോലത്തെ സ്വന്നഹാർദ്ദമായ ദൃഷ്ടി നമുക്ക് ആനന്ദം തരുന്നു എന്ന് ഓർമ്മിക്കുക. ആരിൽനിന്നും ഉപദേശമോ മന്ത്രമോ കിട്ടാൻ ശ്രമിക്കരുത്. എന്ന എല്ലാ ചിത്കകളുടെയും കർമ്മങ്ങളുടെയും ലക്ഷ്യമാക്കിയാൽ നില്ലംഗ്രാഹം നിങ്ങൾക്ക് പരമാർത്ഥം എന്നെന്ന് അനുഭവപ്പെട്ടു. പരിപൂർണ്ണ സംത്കൃപ്തിയോടെ എന്ന നോക്കിയാൽ അതുപോലെ തന്നെ താൻ അദ്ദോടു നോക്കും. ഈ മന്ജിബി

லிருங் எனால் ஸத்யமல்லாதெ மருந்து பரியுக்கில்ல. ஸாயன கணோ அதிரு ஶாஸ்திரங்களுடை அதொனமோ என்று அவசியமில்ல. நினைகளுடை ஸுருவிதே விஶாஸவும் கேதியும் உள்ளாயால் மதி. ஸுரு மாத்ரமான் ஏல்லாக்ரமணங்களும் செறுநெதென் பரிபுரின்ற மாயி விஶவஸிக்குக. ஸுருவின்று மஹதூம் அரிஷ்ட அபேரதெதை ஹரிஹரஸேஹமமாளென்று ஸகல்பிக்குநவர் அநுஶஷபீதெனா என்.” ஹப்ரகாரம் உபநேஶம் ஸிவிசு அது வழுவக்க காரும் மந்திரி லாவுக்கியும் அவர் ஸாவையை நம்க்கரிசு நிராஹாரம் வேளென் வெற்குக்கியும் செய்து.

ஹு கம ஸ்ரூபுர்வும் கேட்க அதிரெந்து ஸங்கலோபித தரவும் ப்ராயாந்திரவும் மந்திரிலாகவி அதுபாதப்படுதல் புகுகித நாயி, அதீவ ஸத்யங்காயி, ஸாஷ்பாவருவக்கள்காயி, என்று பரியால் படிராதெ அயாச் நினு. ஶாம ஹு ஸ்மிதி களை சோதிசு: “நினைக்கென்று படிது? ஏதொன் நிஶவ்வாயத்? ஏது ஏது அஸங்கா ஸாஸா லீலகஜான் பரியாநு ஒன்று!”

அபோஷக்கும் மஸ்ஜிதிதே நின்று மஹ்யாஹ அருதி க்குஒது மளியடிக்கால் துடன்னி. அதிகால் ஶாமயும் ஹோம த்பான்தும் மஸ்ஜிதிலேக்கு திரக்கிடு போயி. ஸாஹைவ் ஜோங் அருதி நடத்தியிருந்து. ஸ்த்ரீகள் மஸ்ஜிதிலும் புரு ஸ்த்ரீகள் முருத்துமாயி நின் அருதி ஸ்த்ரீ வாயாலேவாஷனேதை டுகுகுடி உச்சத்தித் பாடுநூளையிருந்து. ஶாம, ஹோமத்பான்திரெந்து கை பிடிச்சு வலிச்சு மீதெக்கு கயரி. அயாச் ஸாவயுமா வலது ராத்தும் ஹோமத்பான்து முனிலும் ஹருந்து. அவரெக்கள் ஸாஸா ஹோமத்பான்தினோக் ஶாமயோக் வாணியிய கக்ஷிளை அவ ஶூப்பு. அயாச் ஶாம உருப்பிக்கக் பகரம் நம்க்காரணங்கள் தென்று ஸாமத்தென நேரிடு வந்திடு ஸெங்கும் பரித்து.

வாவை பரித்து “ஶரி ஹனி நினைச்சி வர்த்தமானம் பரித்துவோ? ஏனினெனப்படியான் பரித்தத்? ஏனிகெல்லாம் கேச்சிகளோ”. ஏனு பரித்து சென்றியுடையும் மனியுடையும் பாடின்றியும் ஶவ்வண்ணச்சி வகுவெற்க்காதெ ஹேமத்பான்த் பரியான் உடைகு நாயி. உள்ளாய விவரண்ணச்சி பரியான்துகண்ணி. வாவைகேச்சிகளான் திரக்காயி முங்கொட்டு சான்றிருந்து ஶஹிசூ. ஏல்லா கமக்கும் ஆநங்கரமாயிருநென்னும் பிரதேகிச்சு வழங்குதீருட கம அதிஶயகரமாயிருநென்னும் வாவையுடை லீலக்சி அவர்ண் நீயமானென்னும் ஹூ கமயிலுடை வாவை தனை அநூஶை ஆவேவந்து ஹேமத்பான்த் பரித்து. வாவை பரித்து ஆ கம அதிஶயகரமான். ஏனினெனயான் நீ அநூஶைதொயத்? ஏல்லா விஶദமாயி ஏனிக்கு கேச்சிகளோ. அதுகொள்க் குஷ வா வரியு. அபோஸ் ஹேமத்பான்த் தான் கூர்சூ மூனை கேட்க கம விஶദமாயி பரித்து. அது தாஞ் மனஸ்தீல் தகுதியாயி விஶாலீகரிசூ. ஹது கேட்க வாவை ஸத்யங்காயி ஹப்காரங் அயாஜோக் சோதிசூ. “ ஆ கம மனஸ்தீல் தகுதையோ? அதிரை பிரயாந்து மனஸ்தீலாயோ? அயாஸ் மருபடி பரித்து உவ் வாவை ! ஏரை மனஸ்தீரை விழெம் தீர்க்க ஶாந்தமாவுக்குயும் ஶரியாய மாற்று ஏனிக்கு மனஸ்தீலாவுக்குயும் செய்து.

அபோஸ் வாவை ஹப்காரங் பரித்து ஏரை பிவர்த்தன ரீதி பிரதேக தரமான். ஹூ கம நல்ல போலெ அர்மதிக்குக். அது வழிர பிரயோஜகரமான். ஆதமஜனானத்தின் யான அத்யாவஶ்யமான். அது முடன்னாதெ செய்தால் வழதிக்கச் (பின்கக்சி) அடன்னு. நிலைங்காயி ஸமஸ்த சராசரண ஜிலுமுஜிஜ ஭ரவானெ யானிகளோ. அனென மனஸ் ஏக்கை ரிசுால் பிராப்யுஸ்மானத்ததி. ஏரை அரூப்ளாவதை யானி க்குக. அத் ஜனானம், வோயம், ஆநங்க ஹவயுடை முற்றதீக

ரளமாள். அத் கഴியிலெழுகிற ஏனை நிதிவும் ராவுபகல் காளும் ரூபத்திற் அடி முதல் முடிவிரை யூானிகளை. இணையென முடன்னாதெ செய்தால், வழதிகள் ஏகாஶமாயி, யூதாவ், யூான், யேயை இவ தமிலுஜை வழாஸம் நிலச் சூதாவ் வோயவாாயி, வேஹத்திற் லயிகூனு. தஜை அம புஷயுட ஏரு கரத்தலையும், குள்ளுணைச் சுருக்கறிலுமாள். அத் அவர்க்க் பாலோ கேஷன்மோ கொடுக்குளில். குள்ளுணைச் சுருக்கறை யூானிகூனத்திலை மரூானும் செய்யுளில். அமயுட டுஷ்டி குள்ளுணைச்சுருக்கு அமுதவுஷ்டிபோலெயாள். அத் அவயுட வஜ்ரஷ்யக்கும் ஸதுஷ்டிக்கும் உஜை மாற்றுமாள். ஸுருவும் ஸிஷ்யானும் தமிலுஜை வெயவும் தத்துலுவுமாள்.

வொவு இதையும் பரிணதுக்கிண்ணபோஷேக்கும் அதை அவஸானிச் செல்லாவரும் உரகை “ஸ்ரீ ஸதியானங்கூத்து ஸ்ரீ ஸாயி நாம மஹாராஜ்கீ ஜத்” ஏனு விழிச். பிய வாயன காரை, இந ஸமயம் மஸ்ஜிதிலே ஜககூட்டத்திற் நித்தகூ நூவென் யூானிச் நமுக்கும் இந ஜயாரவத்திற் பகுகொ இஜுக.

அதை அவஸானிச் பிரஸாத விதரளை நடனு. வொப்பு ஸாஹைவ் ஜோக் முனோட்டுவான், வொவையை நமஸ்கரிச், அநேகத்தின்றை கையில் ஏருபிடி கல்க்கங் வெப்புகொடுத்து. வொவு அத் முஞ்சுவான் ஹேமத்பானின்றை கழித்தொடுத்து பர ணது. “இந கம ஹுபுத்திற்வெப்ச் ஓர்மூச்சால் அத் கப்கை ஸ்துபோலை மயுற்மாயிரிக்கும். ஏல்லா அஶைவனைஜும் நிரவேளி நீ ஸதுஷ்டங்காவும்” ஹேமத்பான் வொவையை நமஸ்கரிச் பரிணது. “ஏனை இணையென துள்ச் ஏல்லாத்போஷும் ரக்ஷிச் சுப்பிரயிச்சாலும்”. வொவு பரிணது. இந கம கேக் அதினெப்புறி

யுானிச் அதிரீ தவம் உஸ்கொலூகு. அபோஸ் நீ ஸதா ஸமயவும் வெவ்வெத்த யுானிகலூவுக்கும் நினக்க் பிரத்யக்ஷ மாவுக்கும் செய்யுங்". பிற வாய்க்காரை! ஹேமத்பான்திக் அபோஸ் கல்களைக் பிரஸாதமாயிக்கிட்டி. நமுக்க் லூ கமடயா குந கல்களையும் அமுதவும் மூதா கிடுநூ. அத் தூப்திவ ரூவோலும் பானம் செய்யுக். அதிரீ அந்தஸ்தத் உஸ்கொலூகு. அண்ணெ ஸாவயுடை அங்குஶ்ரோத்தால் ஶக்தியும் ஸநோஷ்வும் அதற்குமிக்கு. அதென்று! 19-20 அஹ்யாயத்திரீ அவஸானம் ஹேமத்பான்த் பிரதி பாதிச் சுரு சில காருண்யச் தாഴை கொடுக்குநூ.

நம்முடை பெருமாருதெப்புடி ஸாவயுடை உபதேஶம்

ஸாவயுடை தாழைக்காளூந வாக்யண்யச் பொதுவை வாய்க்கும் அமுல்யங்களுமான். அத் மனஸ்தீல் யரிச் அங்கு ஸதிச், பிரவுத்திஸ்தால் ஸதா ஸுளக்கரமாயிரிக்கு. " ஏதென் கிலும் ஸாயமோ ஸஂஸர்஘மோ மூலாதெ, யாதொராலும் யாதொ ரிடத்தும் போவில்லை. ஏதென்கிலும் மங்குஷ்யமோ ஜீவியோ நினை கூடை அடுத்த வாால், அபமருாத்தயாயி கரிகலூம் அத்தி ஓடி கருத. அவயை நல்ல நிலயில் ஸ்ரீகாரிச் சுபூமாநதோடு கூடி பெருமாருக். நினைச் சாபிக்குநெனவாக் வெஞ்சலும், விஶ கூநென கெஷ்ணவும், நநங் வந்துவும், அபரிசிதந் விஶ மிக்கான் கோலாயத்தும் கொடுத்தால், ஶ்ரீஹரி தீர்ச்சியாயும் பிரஸாதிக்கு. அதென்கிலும் பளம் சோதிச்சால், நினைச் கொடுக்கான் தழுராயாயில்லை கொடுக்கேன்ட, பகேச, அயாஸ்கை நேர நாய்யைபோலை குரக்காதிரிக்குவின். அதென்கிலும் நினைச்செக்கதிராயி நூரூக்குட்க் பரின்தாலும் சித்தயாய மருபடியும் பரியாதிரிக்குவின். நினைச் ஏபோஸ் மூன்றாண்டை

പെരുമാറിയാൽ, നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും സന്തുഷ്ടനാവും. ലോകം തല കഴിച്ചമരിഞ്ഞതാട്ട്, നിങ്ങളിൽക്കുന്നേനേടത് ഇരുന്നുകൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തിരുന്നോ നിന്നോ, ശാന്തനായി നിങ്ങളുടെ മുന്നിലുടെ പോവുന്ന കാഴ്ച നോക്കിക്കാണുവിൻ; നിങ്ങളെ എന്നിൽക്കിന്ന് വേർത്തിക്കുന്ന മതിൽ പൊളിക്കുവിൻ; എന്നാൽ നമ്മുടെ കൂടിക്കാഴ്ചക്കൂളു വീം, തുറന്ന് വ്യക്തമായി കാണാം. “നീ” “ഞാൻ” എന്ന വ്യത്യസ്ത മനോഭാവമാണ്, ശിഷ്യനെ ഗുരുവിൽനിന്നുകരുന്നത്; അത് നശിപ്പിച്ചാലല്ലാതെ ഗുരുശിഷ്യാഭാവങ്ങളുടെ ഏക്കും സാധ്യമാവുന്നില്ല. “അളളാ മാലിക്ക്” മറ്റാരും നമുക്കുമയില്ല. ബാബയുടെ പ്രവർത്തന പദ്ധതി, അസാധാരണവും, അമുല്യവും, അനിർവ്വചനിയവുമാണ്. ബാബ ഇച്ചപോലെ നടക്കും. ബാബ ആഗ്രഹപൂർത്തി വരുത്തി, നമ്മെ നേർവശി കാണിക്കും. ജീവാനുബന്ധം (മുൻബന്ധം) കൊണ്ടാണ് നാം ഒന്നിച്ച് ചേർന്നത്. നമുക്ക് അനേകാനും സേവനം ചെയ്ത് സന്തുഷ്ടരാവുക. ജീവിതത്തിന്റെ പരമ ലക്ഷ്യം തേടുന്നവർ സന്തുഷ്ടനും അമരനുമാണ്. മറ്റൊളവർ ജീവിക്കുന്നു. അതായത് ശാസം കഴിയുന്നതുവരെ വെറുതെ ജീവിക്കുന്നു.

നല്ല ചിന്തകളുടെ ഫലപ്രാപ്തിക്ക് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കൽ

സായിബാബ എങ്ങിനെ നല്ല ചിന്തകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു എന്നത് രസകരമാണ്. നിങ്ങളുടെ സമസ്തവും ഭക്തി പ്രേമങ്ങളോടുകൂടി ബാബയിൽ സമർപ്പിച്ചാൽ, പലകാര്യങ്ങളും ബാബ ഏതു പ്രകാരമാണ് സഹായിക്കുന്നതെന്ന് അനുഭവപ്പെടും. ചില ജീഷിമാർ പറയുന്നു, നിങ്ങൾ കാലത്തുണ്ടുനേപ്പാൾ ഒരു നല്ല ചിന്ത മനസ്സിലുഡിച്ചാൽ, അത് പകൽ മുഴുവൻ വളർത്തി കൊണ്ടുവന്നാൽ ബുദ്ധി വികസിച്ച് ശാന്തത ലഭ്യമാകും. എന്ന്. ഹേമദംപാന്തിന് ഇത് പരീക്ഷിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു

வழியாக்கப் பொது உரையெடுத்திடுமுன் ஹனைகென விசாரித்து. “நாலை வழாஶாக்கப்படுவான். பூளையிலிவங். ஸமலமோ பூளையை உமாய ஷிர்தியும். அதுகொள்க நாலைத்த திவங் முடிவான் என்றால் ராமநாமங் ஜபித்தும் ஸ்மரித்தும் கஷியுமாவதெடு” என்று. அண்ணின அயாசி உரையிலேயுதி. பிரேரன் பூலர்த்து உள்ளின தோடுகூடி ராமநாமங் ஓர்மூவான் அயாசி ஸ்மர்த்தங்காயி. ராவி உரைத் தின்சர்யக்கஶ் கஷின்து பூஷ்பண்சி வாணி, ஸாவயை காளான் போயி. ஸதே வாய் கஷின்து டூடிவாய் (ஸமாயி மனிரங்) கடக்கூபோசி ஒருங்கொட்டக்கஶ் ஸாவயை மங்ஜி தித்திவெஷ்ட் ஸ்துதிக்கூன மஙோஹரமாய ஏருமாங் அயாசி கேட்டு. ராங் ஏக்காமிகெறி “ ருதுகூபாத்தெஜன் பாயோமேரோ ஭ோய் ” தூடணியதாயிருந்து. அதித்த பரியுனத் ருதுக்காக்க ரூபேள அனுபவத்திடு ஸமாயி லாலிச்சு அத்தித்துப்பாக்கி தூந் உத்திலும் பூர்த்து, ராமன காளான் கஷின்து என்னான். பல பாட்டுக்கலை உத்தித்தித் ஏற்றிகான் ஹு பாட்டுத்தெள ஸாவய கெத்த நாய ஒருங்கொட்டக்கஶ் திருத்தெடுத்தத்? ஹத் ஹேமத்தென்கெறி ராமநாமங் ஜபிக்காநூத்து தீருமாநத்தை வழுத்ததி எடுக்கான் ஸாவயாத் ஏற்பூடுபெற்றபூடு ஏரு பிரதேக ஸமாதர ஸஂந வங்கெனயலூ? எல்லா ஜபிமாரூ அதிகெறி பிரயாந்தை பூக த்துநவருமான். கெத்தாருடை ஹஂஶிதம் பிரதாங் செய்த ஸர்வ கஷ்டப்பாடுக்கலையும் தரளை செய்கிக்கூன்று.

**உபதேஷணஞ்ஜூத வழாஶாக்கத்தைப் பா,
அபலபித்துவதை கூடுபெடுத்தி.**

ஸாயிஸ்வாவக்கு உபதேஷம் கொடுக்கான் பிரதேக ஸமலமோ ஸமயமோ அவசரமில்லாதிருந்து. எபோசி அவங்கர வங்குவோ, அபோசி ஸாவய அத்த நிர்மோக்கெத்துமாயி

ரூபா. ஓதிக்கல் ஸ்வாஸ்யுடை ஒரு கெதன் மற்றாராஜபூரி அயாச் சேகர்க்காதெ டுஷ்ளனா பிரதை. அயாஜுடை ஸ்வாஸ்யுடை ஜூஸாஸ்யுடை ஜூஸாஸ்யுடை பிரதை குருவுக்குலும் புஷ்டி ரூபேள பிரதை, கேஶக்குநவர்க்குக்குடி மடுபூதோனி. ஸுதவே மனுஷ்யர்க்க மருங்குவரை அபவாபம் பிரதை ஸ்வாஸ்யுடை லூ. ஹத் தெரி மூரளைக்கு விரோயத்தினும் காரளமாவுநூ. ஜ்ஞாமார் அபவாபதை மரு தரத்திலான் காளுநைத். அவர் பிரதை அஷுக்கு கல்லான் பல மாற்றுக்குமுள்ள. அதாயத் மளைப்போளிச்சும் வெஞ்சல் ஸோப்பு ஹவ கொள்ளும் மரு. ஏங்கால் பர டுஷ்ளனக்காரரேந்த் அயாஜுடை ஒரு பிரதைக் தரம் அஷுக்குக்கு யத் (குரு) அயாஜுடை நாக்கு கொள்ளு வழநியாக்குநூ. அணிநெ அயாச் குரு பிரதை அஞ்சல் ஒரு தரத்தில் ஸேவனம் நடத்துநூ. அதிக் குரு பிரதை குரு பிரதை பிரதை நான்பு பிரதை நான்பு மாங்கு பர டுஷ்ளனக்காரரேந்த் தெரு திருத்தான் ஒரு பிரதைக் மற்றுமானு இத். ஸ்வாஸ்யுடை ஸ்வாஸ்யுடை மிதியாக்கொள்ளு பர டுஷ்ளனக்காரர் செய்ததெல்லா ஸ்வாஸ்யுடை கரியாமாயிருநூ. அயாஜை உஞ்சு மயத்த் ஸ்வாஸ்யுடை லெங்கிதோட்டித்திலேக்கு போகுங்வாஷிக்கு வெஞ்சு கங்கேபோச் அமேஹ்யு தினாநை ஒரு பந்திரை சூங்கிக்காடி கொள்க் ஸ்வாஸ்யுடை ஹப்பகாரம் பிரதை நோக்க் ஏஞ்சென ஏஞ்சென ராஸ்யாதநதோடுக்குடியான் அத் அமேஹ்யு ஸேவிக்குநைத். நின்ற ஸ்வாஸ்யுடை ஹது போலெயான். நீ நின்ற ஸ்வாஸ்யுடை அஞ்சல் மந்திரம் தூப்திவருவோதும் அபலபூர்க்குநூ. ஏதேனும் புள்ளு செய்ததின்ற மலமாயான் நீ மனுஷ்யாயி பிரிந்த. ஏஞ்சிக் நீ ஹங்சென பிரவர்த்திச்சுால் சிர்வி நினென ஏதெக்கிலும் தரத்தில் ஸ்வாஸ்யுடை போகுநைனோ? கெதன் ஹா பாங் மந்திரமிலாக்கியான் அவிடெ நின்ற போயதென் பர யானில்லோ.

സായിബാബു സർവ്വാന്തര്യാമിയും ഭൂമി, വായു, രാജ്യം, ലോകം, വെള്ളിച്ചും, സർഗ്ഗം, എന്നതിലെല്ലാം വ്യാപത്താണെന്നും ബാബയ്ക്ക് പരിശയിരിക്കുന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ബാബു ശരീരത്തിൽ ഒരു അംഗി നിലകുന്നുവെന്നു വിശദിക്കുന്നവരുടെ തെറ്റിലുാരം അകറ്റാൻ വേണ്ടി ഈ രൂപത്തിലവതിരിച്ചതാണ്. ആത്മാർപ്പണ ബുദ്ധിയോടെ ബാബയുടെ രൂപത്തെ മനസ്സിൽ കരുതി രാപ്പുകൾ ധ്യാനിച്ചാൽ ബാബയുമായി യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ലാതെ താദാത്മ്യം പ്രാപിച്ചുകൊള്ളും. ആ താദാത്മ്യം മാധ്യമിലൂം പച്ചസാഹപോലെയും കോളും കടലുംപോലെയും കണ്ണും പ്രകാശവും പോലെയും പരിപൂർണ്ണ യോജിപ്പിക്കുത്താണ്. ജനനമരണാദികളെ അവസാനിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ മനശാന്തി കൈവരുത്തി പരിശുദ്ധജീവിതം നയിക്കണം. മറ്റാരാളെ വ്രണപ്പെടുത്തുന്ന യാതൊന്നും പറയരുത്. സർക്കുത്യാങ്ങളിൽ വ്യാപ്തതനായി എല്ലാം ദഗ്ദാനിൽ സമർപ്പിക്കണം. എന്നാൽ അയാൾക്ക് യാതൊന്നും ഭയപ്പെടാനില്ല. യാതൊരുതന്നെ സായി ബാബയെ പൂർണ്ണമായി വിശദിച്ച് ബാബയുടെ ലിലകളെ കേടുപെടുകയും പൂക്കഴിത്തുകയും ചെയ്ത് മറ്റാന്നില്ലും ശ്രദ്ധി

காதிரிக்குள்ளுவோ, அயாசிக் அதமீய விஜ்ஞானவும் அங்கு வெவும் கைவருமென்றின் பக்ஷான்தமில்லை. வாவு பலரோடும் வாவுயை ந்மதிட்டு சுகலதும் அதில்லைக்கான் பிரயலுள்ளது. அதில்கைக்கிலும் தொநாரான் ஏனாரியனமென்று என்கிற அவர்க்க வாவு ஶவங்கும் மங்கவும் உபநேசிட்டு. சிலரோக் பார்ஸோவயும் சிலரோக் நாமஜபவும் சிலரோக் லீலாஶவ ஸவும் சிலரோக் வள்ளோவு கேஷ்ட்ரத்தில் ஜங்மிரிக்கலும். சிலரோக் விஷ்ணு ஸப்ரை நாம ஜபவும் சிலரோக் சராணோயு உபநிக்ஷத்தும் ஸ்ரீதயும் பரிக்காங்கும் அண்டிரெ பலர்க்க பல வியங் அவரவர்க்க யோஜுமாய தரத்தில் வாவு நிருத்தி ஆகும். வாவுயை உபநேசன்னாக்கு பரியிரை நிறுத்துமோ உள்ளாயிருந்தில்லை. சிலர்க்க வாவு நேரிட்டு உபநேசம் கொடுத்தது. மற்று சிலர்க்க ஸப்தம் ஓர்ஜனன்னாக்கைக்காள்ளு உபநேசம் கொடுத்தது. ஒரு மத்துாஸக்தர்க் வாவு ஸப்தமத்தில் அயாஜுடு நென்னில் கயரிதிருந்து நெறுக்குந்தாயும் மத்து நொடிலீடு வார்த்தாநத்தினு ஶேஷம் மாடும் ஸுநித்தியும் கொடுத்ததாயும் அங்கு வெப்பிட்டு. சிலர்க்க ஸுதுர்வெஹமா முதலாய முறையை உபநேசிட்டு. ஹாயோஸம் பரிசீலித்திருந்த ஒரு கேதஙோக் அதை அய்ட்டு, ஹாயோஸம் உபேக்ஷிட்டு ஶாந்தாயி க்ஷமித்திரிக்கான் பிரன்றுபநேசிட்டு. வாவுயை ஏல்லா மாற்றுண்ணலும் ஸப்ராய ண்ணலும் விவரிக்கான் அஸாத்யமான். ஸாயாந்த லாகீக காரு ண்ணில் வாவுயை பிரவுத்திக்கஶ் மாற்றுநிருப்பிஷ்டன்னாயிருந்து. ஒரு உடாபரணம் பிரயா: பிரவுத்திக்குடை பிரதிபலம் ஒரு உஞ்சுமலைத் தலை அவசியம் வாவு, ராயாக்குஷ்ணமாயியும் வாவு வீடிகுமுங்கில் வாவு. ஏனிக்க ஒரு கோளி கொள்ளுவான் வாவு காளி ஆகொடுத்த ஒரு வீடிமேல் சாரிவெட்டு. வாவு வாமந்தோ யக்காரும் பூர்ப்புரிதத்துடை கயனி ராயாக்குஷ்ணமாயியும் பூர்

பூரித்துவெட நடன் மருவஶத்துதூதை மூலத்திலுடை தாஷத்திரணி. ஏற்றாள் ஸாவயுடை உடேஶமென் அறீக்குங் அவியில். அனேரங் ராயாகுஷ்ணமாயி மலபுனி பிடிச்சு விரச்சு கிடக்கு க்குயாயிருநூ. அது பநியை ஷிப்பிக்காநாயிரிக்காங் ஸாவய அங்கின போயத்த. ஹின்திய உடனை கோளிகொள்ளுவந் வர்க்க ஸாவய ரள்ளுருப்பிக் கொடுத்து. அதுரோ யெறுமவலங் விச்சு, ஸாவயோக் ஏற்றினாளிடையிகங் கொடுத்ததென் சோந்திச்சு. ஸாவயுடை மருபடி, ஏர்தாருத்தநூஂ மர்தாருத்தஞ்சீ அஹுயாங் வெருதெ ஸ்ரீக்ருக்கருத்த. பிரவுத்தி ஏடுக்குங்வந் உடனை குழுஷிச்சு பிரதிமூலங் கொடுக்களோ ஏற்காயிருநூ. ஸாவய யுடை நிருப்புஶங் அங்கீகரிச்சுத் அதாயத்த தொஷிலாஜிக்க் ஸுஷி க்ஷமாயி தூப்திகரமாயி காலதாமஸங் வருத்தாதெ கூலி கொடுத்தாத் தொஷிலாஜி நல்லபோலெ பளியெடுத்த தொஷி லாஜிக்குங் உடமக்குங் லாக்கரமாவுங்நதூஂ பூட்டியிடலுங் பளிமு டக்குங் ஷிவாக்காவுங்நதூஂ முதலாஜியுங் தொஷிலாஜியுங் தமிழ்வெராயூங் - வெருப்பு ஸஂகவிக்காதிரிக்குங்நதூமாள்.

ஸ்ரீ ஸாதியை நமிக்குவிழ் - லோகஶாநி வெிக்கெட!

ഭാസ്യഗവിഠ്ഠ പ്രസ്തം കാക്കാസാഹിബ് ദീക്ഷിത്തിഠ്ഠ
വേലക്കാരി പരിഹരിച്ചത്

മുവവുര

സായി ആദിയിൽ നിരാകാരനായിരുന്നു. ഭക്തമാരുടെ ഗുണത്തിനു വേണ്ടി രൂപം കൈകൊണ്ടതാണ്. മായയാകുന്ന തടിയോടുകൂടി വിശനാടകവേദിയിൽ ഒരു നടനായി ബാബു അഭിനയിച്ചു. നമുക്ക് മദ്യാഹന ആരതിക്കുശ്രേഷ്ഠമുള്ള പതിപാടികൾ കാണുക. ആരതി കഴിത്തതും, സായിബാബു മന്ജിദിൽനിന്ന് പുറത്തുവന്ന് ഒറ്റത്തുനിന്ന്, സ്നേഹാർദ്ദ ദ്യുഷ്ടികളോടെ ഭക്തമാർക്ക് ഉധി കൊടുക്കുന്നു. ഭക്തമാർ അതീവ സന്തുഷ്ടരായി ബാബുയുടെ പാദനമസ്കാരം ചെയ്തു നിന്ന് ദർശിച്ച് ഉധിവർഷം ആസ്വദിക്കുന്നു. ബാബു ഓരോ പിടി ഉധി ഭക്തമാർക്ക് കൊടുത്ത് വിരൽക്കൊണ്ട് എറ്റിയിൽ കുറിയിട്ടുകൊടുക്കുന്നു. അവരോട് ബാബുയ്ക്കുള്ള പ്രേമം സീമാതീരമാണ്. അവരോട് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു. ‘ഓ ഭാവു! (സഹോദരാ) പോയി ഭക്ഷണം കഴിക്കു.

அனா! நீ லோய்ஜிலேக்கு செல்லு. வாப்பு! நீ போயி ஸுவமாயி கெசளூ கஷிக்கூ' எனினைன. ஹதரத்தில் ஓரே கேதெனயும் அலிஸங்கோயன செய்து வீட்டிலே கையக்கூம். ஹபேஷுஷும் ஹு வக ரங்கைஞ் நினைஶ்க்க மன்றித் விடாவன் செய்து காணாம். அனைதெ டாவனயித்கள்க் நினைஶ்க்காஸபிக்காம். அனைதெ ரூபதெத யூநிசூ, பாதம் முத்து முவங்வரே கள்க், கெதிவெஹுமாநபுரஸ்ஸுரம் ஸாஷ்கார பிரளாமம் செய்த ஹு அஹ்யாயத்திலே கமதிலேக்க பிரவேஶிக்காம்.

ஹுஶோபனிஷத்து

ஓஸ்஗னு ஒரிக்கல் ஹுஶோபனிஷத்தின் ஏரு மராத்தி வாவ்யான் எழுதான் தீருமானிசூ. நமுக்க தூட்டனு கம பரியுந்தின் முஸ்வாயி ஹு உபனிஷத்தினெப்படி ஏரு சூருக்க விவரம் பிரயாம். அதினெ முறைபாபனிஷத்து என்னான் பிரயுக். வேദஸங்ஹிதகஜிலே முறைஞ்சூலை. அது யஜுர்வேதத்திலே (வாஜஸ்நேயிஸங்ஹித) 40-0 அஹ்யாயமான். அதிகால் அதினெ வாஜஸ்நேயிஸங்ஹிதோபனிஷத்து என்னும் பிரயு னு. வேதஸங்ஹிததெ மாய திநால் ஹதிதெ எல்லோ உபனிஷத்துக்கல்லிலும் வெஷ் மஹதாயதாயான் கருதுந்து. அனைதெ ஸொஹளைஞ்சூலிலும் அதற்ளைக்கஞ்சூலிலும் பிரஸ்தாவிசூ காணுந்துள்க. மாத்ரமல்ல, மருபனிஷத்துக்கள் ஹுஶோபனிஷத்திலே தத்துஞ்சூடெ வாவ்யானஞ்சூயும் கருதுந்துள்க. உதாஹரளமாயி ஏதிவும் வலிய உபனிஷத்தாய ஸெஹாரளையுக உபனிஷத்தினெ ஹுஶோபனிஷ்த்திரீ ஏரு வாவ்யானமாயி பள்ளிட்ட ஸதுலேக்கர் கருதுந்து.

ಡ್ರೆಪಾಹಿನ್ನರೆ ಅನುರ್. ಡಿ. ರಾಗಯೆ ಪರಿಯುಂಗು:- ‘ಹೃಷೇಷಣಿಷತ್ತರ್ ರೈ ಚೆರಿಯ ಉಪಗಿಷತ್ತತಾಣ್. ಏಳಿಲ್ಲಿಂ ಅತಿಶಿ ಅವಶಾಯಮಾಯ ಅಂತರ್ಭ್ರಂಷ್ಟಿಯುದ ಸ್ವಚಂಕಳ ವಾತರೆ ಏರೆ ಉತ್ತರಾಣ್. ಚುರುಣಿಯ 18 ಫ್ರೋಕಣೆಲ್ಲೆಕಾಣೆ ಅತಮರೆನಕ್ಕುರಿಷ್ಟುತ್ತ ಅಮೃಲ್ಯಮಾಯ ವಿವರಣವುಂ, ಮೋಹಣೆತ್ತುರೆಯುಂ ದೃಂಜಣೆತ್ತುರೆಯುಂ ನಟ್ವವಿತೆ ಪರಾರಾತೆ ನಿಲ್ಕುಂ ಯಮಾರೆತೆ ಜಂಜಿಯುದ ಲಕಷಣವುಂ, ಕರ್ಮ ಯೋಗತ್ತಿರೆ ತತ್ವವುಂ, ಅಣಾಗಣಕರ್ಮ ಯೋಗಣೆತ್ತುರೆ ಏಕೋಪನವುಂ ಡಂಗಿಯಾಯಿ ಪ್ರತಿಪಾತಿಷ್ಠಿತಿಕ್ಕುಂಗು. ಹೃತಾಣ್ ಉಪಗಿಷತ್ತತುಕ್ಕುರೆ ಏಳ್ವಿಂ ಸಾರಾಂಶಂ. ಹೃಷೇಷಣಿಷತ್ತರ್ ಸಂಭಾಚಾರತ್ತಿರೆಯುಂ ಅರಖ್ಯಾತಮಿಕತತ್ತತ್ವಿರೆಯುಂ ವೇದಾಂತತ್ತವಿರೆಯುಂ ರೈ ಸಮೇಳಣಮಾಣ್.

ಹೀಗೆ ಪರಿಣತಕಾರ್ಯಾಣೆಲ್ಲೆಕಾಣೆ ಹೀಗೆ ಉಪಗಿಷತ್ತತಿರೆ ಪರಿಭಾಷೆ ಏರೆತೆಜಿಲ್ಲಿಂ ರೈ ಪ್ರಾಂಗಣಿಕ ಭಾಷಯಿತೆ ಏಷ್ಟುತ್ತಿಂದ ಏರೆತೆಮಾತ್ರಂ ಶರ್ಮಕರಮಾಣೆಣ್ ವ್ಯಕತಮಾಣ್. ಬಾಸ್ತಗಣ್ ಅತ್ಯ ಮರಾತ್ತಿಯಿತೆ ಪದ್ಯ ರೂಪತ್ತಿಯಿತೆ ವಿವರಿತತಾಂ ಚೆಯ್ತತ್ತ. ಪರಿಷ ಅತ್ಯ ಉಪಗಿಷತ್ತತಿರೆ ಅತ್ಯಾಣುತ್ತ ಉರ್ಧೆಕಾಣೆತ್ತಾಣೆ ಕಣಿಯಾಂತತ್ತಿಗಾತ್ ಅಯಾಶ್ವರ್ಕ ತ್ಯಾಪತ್ತಿವಾಗಿಲ್ಲಿ. ಅತ್ಯಪ್ತತಾಣಿ ಪಲ ಪಣ್ಣಾಯಿತಮಾರೋಂ ಹೀಗೆ ಉಪಗಿಷತ್ತಿಗೆ ಪರ್ಥಿ ಪರ್ಥಿ ಚೆಯ್ತತ್ತ. ಅತ್ಯಾಣೆಕಾಣೆ ಅಯಾತ್ತುರೆ ಪ್ರಯಂತತ್ತಿಗೆ ಪರಿಹಾರಂ ಕಾಣಾತೆ ಬಾಸ್ತಗಣ್ ವಾತರೆ ವ್ಯಾಕ್ಯಾಲಪ್ರಾಣಿ.

ಸಂಶ್ಯಾತ್ಮಾತ್ಮಮಾಣೆ ವ್ಯಾವ್ಯಾಗಿಕಾಣೆ ಅರ್ಥಾಣೆ

ಮುಂದೆ ಪರಿಣತಪೋಲೆ ಹೀಗೆ ಉಪಗಿಷತ್ತರ್ ವೇದಣೆತ್ತುರೆ ಅಂತಾಣುತ್ತಿರುತ್ತಾಣೆ. ಅತ್ಯ ಅರುತಮಜಲೆತ್ತಾಣೆತ್ತಿರೆ ಮಾರ್ಗಿಮಾಣೆ. ಅತ್ಯ ಜಂಗಮರಣಾಭಿಕಳ ಅವಸಾಗಿಪ್ರಿಚ್ಚು ಮೋಕಷಂ ತರುಣ

ඉපායියාණ්. අපුෂාර් අත්‍යම්පෙනානිකර්ක මාත්‍රමේ අතිනෙපුද්‍රී නිර්දේශං තරාණ ක්ෂියු එනෙයාර් කරුති. අර්කුව් ක්ෂියාතපුෂාර් දාස්ගනු සායිබාඩයෙක් අවෝචිකාණ තීර්චුයාකමි. ජිර්ඩියිල් පොවානවසරං කිඳියපුෂාර් අයාර් සායිබාඩයෙක් තමස්කතිඹ් අයාඥුද විෂමතෙපද්‍රී පරිභාශා. සායිබාඩ අනුශේහිඹ් පරිභාශා: ‘නී පරිඛෙමිකෙසේ, මූතිල් ඔරු ප්‍රයාසවුම්පූ. නී මඟීපුෂාකුභෝර් බෙවලපාර්ලේත්‍යිල් බෙජ් කාකා සාධෙස් ඩීක්ෂිතිගේ බෙවලකාරී නිගේ ප්‍රේර්ගතින් පරිඛාරමුණුකිතතරු.‘ අතුකොක්කවර් බාඩ තමාශපරිභාශාණීය යතිඹු. පක්ෂ දාස්ගනු කාරුමායෙනුතු. බාඩ එතුපරිභාශාලු ඇත් ගරියාරිකුමෙනු බාඩයුද බාඩුක් රුහු කළුපිතයෙනු අයාර්කාරියාමායිරුනු.

කාකයුද බෙවලකාරී

බාඩයුද බාඩුක් බිජාසිඹ් අයාර් බෙවලපාලෙහිලටති කාකාසාධෙස් ඩීක්ෂිතිගේ බැංචිල් තාමසිඹු. පිරිදාන් කාලතත් දාස්ගනු මයඟිකින්කුභෝර් (ඇලර් පුජ ඡෙයුභෝර් එනු පරියුනු). අයාර් ඔරු තරිඛපෙෂකුඩ් කරුණාගනයකරමයි මගොහරමාය ඔරු ගාම අභ්‍යන්තරයෙන් කෙනු. පාඨිගේ සාරං ‘මුද්‍ර ඡුවපුසාරී එත්‍යමාත්‍රම අශකුඩුතාගොනො! අතිගේ අදාංජලු කරකුදු එතුමාත්‍රම මගොහර මාගොනො! එනු මදුමාණ්. ඔ පාඨු කෙක් රුසිඹ් දාස්ගනු පුරිතුවනු ගොකුලියපුෂාර් අවිජුතෙත බෙවලකාරී ගමුගේ සහොමු ඔරු සායුඩාය ඡෙරිය පෙණ්කුඩියාණ් පාඨුකාරී එන් මගුණිලායි. අවස් ඔරු කැීරිය ප්‍රාත්‍යුම්

யறிச்சு பாதே கடுக்குக்கயாள். ஹவஜூடெ ஶோபனீயமாய ஸமிதியும் ஸதூஷ்டமாய மன:ஸமிதியும் கள்க் அயாஸ் அதிஶயிச்சு பினீக் ராவுபவஹாஸ் பியாள் அயாஸ்க்க ரஸை முளைக்கஸ் கொடுத்தபேபூஸ் அது கூடிக்க ஏரு ஸாரி கொடுக்கானாவஸுபெப்டதனூஸதிச்சு, அயாஸ் நல்லாரு தாவளி வாணிகொளைவன் அது கூடிக்க கொடுத்து. படிளிக்காரன் ஸதூகிடியதுபோலெல் அது கூடியுடெ அதுநாத்திக் அதிருளையிருநிலை. அடுத்த திவஸங் அது ஸாரியிச்சு அவஸ் அதுநாம் கொள்க் அவிடெ முடுவாஸ் ஓடிசுாடிகநடன் நூத்தமெவச்சும் கஜிச்சும் மரு கூடிகலைமாயு ஷுரயி கஜிச்சு தோல்பிச்சும் நடன். அதிநடுத்த திவஸங் அது ஸாரி வீடித்த ஸுக்ஷிச்சு வெச்சு பஷய வேஷத்தில் தனை வனை, ஹதுகள்க் காஸ்஗னுவிரை ஸஹதாபங் மாரி. கூடி பஷயபோலெல் தனை ஸதூஷ்டயாள். ஹு கூடிக்க பஷந்துளியெயயுத்து ஏகிலும் ஏரு புதிய ஸாரி கருதிவெத்தக்கானுமுள்க். ஏனிக் பஷந்துளி உடுத்த யாதொரு பராதியுமில்லாதெ அதீவ ஸதூஷ்டயும் மிடுகிலியுமாயி விலஸி நடக்கைநை. அண்டிகென அயாஸ்க்க மந்திலாயி ஸதூஷ்டியும் ஸதைபவுமெல்லாம் மந்திலை ஭ாவங்கள் மாற்றமாள் ஏன். அதிகெப்பட்டி ஆலோசிச்சுபோஸ் அயாஸ்க்க வெவும் தனதுகொள்க் தூப்தனாக்கள்மென் வோஸுமாயி. வெவும் முனித் தினைங் பினித்தினைங் நானாநாகத்துநினைங் தனைகொள்கிறிக்கயை ஸெனைங் அண்டிகென வெவேஷ்சுயா கிடுந்தெல்லாம் அயாஸ்க ஸுளத்தினாஸெங் வோஸுமாயி. ஹு ஸஂவெத்தில் கூடியுடெ தானியுமியுமிதியும் ஜீர்ணிச்சு வஸ்தெவும், புதிய ஸாரியும், தான் கொடுத்த அதும், தான் ஸ்ரீக்கிரிசு கூடியும்

எல்லாம் வெவ்வாங்கண்ணுள்ளன். இதில் நின் உபநிஷத்திலே தறை யமாற்றத்தில் அங்கங்குவினு பிரவுத்திபரமாயி காளிசூகொடுத்து. அதாயத் வெவ்வெங்குமானதில் நின் தூப்தனாவுக் வெவ்வெங்குமானது எல்லாம் நமுக்க நல்தான் என்னான் அது தறை.

பரிபூர்வமாக பிரதேக ஸுப்ரதாயம்

மேல் ஸஂவெதத்தில் நினும் வொபையுடைய ஸுப்ரதாயம் வழக்காக வழக்கமாக வெற்றுக் கொண்டுவருகிறோம். வொபை ஷிர்தியில் நினைண்டுகூடும் போகிளூக்கிலும், ஸாயந் பரிசீலிக்கான் பலரேயும் முத்திரையை, கோத்தூபூர், ஷோலாபுர் என்னிவிடண்ணு லேக்கயக்கலூங்க. சிலர்க்க ஸாயாரை ரூபத்திலும் சிலர்க்க ஜாஸ்த் ஸப்பநண்ணு ராத்ரியோ பகலோ அவிர்வெஷ்டி, அடிராக்டிவிட்டி ஸாயிசூகொடுத்து. கெத்துமார்க்க நிரந்தரங்கள் நால்கான் வொபை ஸ்ரீகார்த்தி எல்லா வசிக்கும் பிரதிபாயிக்குந்து அஸாஸுமான். இது ஸஂவெதத்தில் அங்கங்குவே, வெவலைபார்த்துக்கொலைச் சூரு வேலக்காரி கூடுகியைகொங்க பிரத்திநிட்டிக் பரிஹாரம் காளிசூகொடுத்து. சிலர் பிரத்திநிட்டிக்கால், அங்கங்குவினென என்றினிண்ணென அய்சூ, வொபக்குத்தென பிரத்து கொடுக்காமாயிருந்திலே ? என்ன் அதிகாரத்தை வொபை ஶரியாய மாற்றுமெ நிரந்தரிக்கு என்னான். அல்லாதெ என்னினெயான் அங்கங்குவின் வேலக்காரியும் ஸாரியும் எல்லாம் இந்துவிலாஸமானை வேஷபூர்வாக. இது உபநிஷத்தினென பட்டி ஒரு செரிய விவரங்களேதா இது அஹ்யாயம் அவஸானிப்பிக்கால்.

ஹாஸோபனிஷத்திலே ஸதாபாரா

ஹாஸோபனிஷத்திலே பிரயாங்கம் அது பிரதிபாடிக்குந் ஸதாபாராபரமாய காருண்யதான், ஆக ஸதாபாரணச் சீ அறவுயாத்திக்குத்தில் உடலெடுத்தவயுமான். தூட்கமாந்தைன பரியுந்து டெவான் ஏஸ்ராஜிலும் உச்செகாஞ்சுநூநு ஏநான். ஹதினூ அநூவெயமாயி, ஸதாபாரமாயி, அது தருந உபதேஶம் மனுஷுன் தெவகல்பிதமாயி கிடுந்தத் அஸ்ராடிக்காங்கு, அண்டிகென தெவகல்பிதமாயி கிடுந்தைத்து அதையாழுடெ ரூள்ததிகாளெனநூதா பூர்ணவிஶாஸம் வேளமென்றுமான். உபனிஷத்து அநூந்தி ஸ்ரத்திகென காங்கஷிக்குந்து நிரோயிச்சிரிக்குநூ. நமுக்குஞ்சத்துகொன்க் தூப்திபூப்தானான் உபனிஷத்தின்தி ஸாரா. மரூராயு ஸாரோபதேஶம் மனுஷுன் ஶாஸ்திர வியிப்ரகாரமுதா கர்மம் ஏஸ்ரா காலத்து, தெவேஷ் நடக்கெடு, ஏந் டாவத்தில் செய்துகொள்கிரிக்கெளமெனான். நிஷ்கர்மதாம் ஹ உபனிஷத்து பிரகாரம் அதமாவின்தி பூஷுக்குத்தான். ஹண்டென கர்மனிரத்தாயிருநால் மாத்ரமெ மனுஷுநூ கெஷ்கர்மமுதெத்தப்புறி அரியான் கஷியு. பிளை உபனிஷத்துதீவோஷிக்குந்த, அதமாவிதீ ஏஸ்ரா ஜீவஜாலன்னெழுயும் காளாங்கும் ஏஸ்ரா ஜீவஜாலன்னெழுலியும் அதமாவிகென காளாங்குமான் சுருக்கத்தில் ஏஸ்ரா ஜீவஜால ஞாலும் அதமானான். அத்தாரம் வோயமுதா அஶ் ஏண்டிகென மோஹவாநாவும்? அயாஶ்கல் வழமகல் ஏந்தான் அவஸர முதலத்து? வெருப்பு, மோஹா, வழங்கம் ஹவயெஸ்ரா ஏஸ்ரா ஜீவஜாலன்னெழுலியும் அதமாகென காளான் கஷியாத்தத்து

കൊണ്ടുണ്ടാവുന്നതാണ്. എല്ലാറീലും ആത്മക്കേന്ദ്രത്വം
സാധാരണ മനുഷ്യർ സഹജമായ സങ്കടങ്ങളും
ഉണ്ടാവുന്നതല്ല.

ശ്രീ സായിരെ നമിക്കുവിൻ - ലോകശാന്തി ഭവിക്കരു!

1. വി. എച്ച്. താക്കുർ, 2. അനന്തരാവു പത്നീകർ, 3. പദ്മരപുര വകീൽ ഇബ്രാഹിം കമകൾ

മുവവുറ

നമ്മുടെ പുരിവജന സുകൃതംകൊണ്ടാണ് നമുക്ക് ഒഴിമാരുടെ സന്ദർഭമുണ്ടാവുന്നതെന്ന് ഒരു പൊതു നിയമമാണ്. ഉദാഹരണമായി ഹേമപട്ടപാട് സ്വന്തം അനുഭവത്തെന്ന ചുണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അയാൾ വോംബൈ കട്ടുത ബന്ധയിലെ ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റായിരുന്നു. അവിടെ പീറി മഹലാനാ എന്നുപേരായ പ്രശ്നസതനായ ഒരു മുസ്ലീം സിദ്ധനുണ്ടായിരുന്നു. നാനാമതസ്ഥരും അദ്ദേഹത്തെ പോയി ദർശനം ചെയ്തിരുന്നു. ഹേമപട്ടപാടിന്റെ പുരോഹിതൻ അയാളോട് പീറിനെ പോയി കാണാൻ പലതവണ നിർബന്ധിച്ചു. പക്ഷേ എന്തെങ്കിലും കാരണവശാൽ പോവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. വളരെ കാലങ്ങൾക്കുശേഷം ഉഞ്ചം എത്തുകയും ശിർദ്ദിയിലേക്ക് വിളിച്ച് ബാബയുടെ ഡർബാറിലെ ഒരു സ്ഥിരം അംഗമാക്കുകയും ചെയ്തു നിർഭാഗ്യവാനാർക്ക്

ജീഷ്മിമാരുടെ സന്പർക്കം കിട്ടുന്നില്ല. ഭാഗ്യവാന്മാർക്കെ അതു തരപ്പെടുകയുള്ളൂ.

ജീഷ്മിമാർ എന്ന സ്ഥാപനം

പണ്ഡുകാലം മുതല്ലേക്കെ ലോകത്തിൽ 'ജീഷ്മിമാർ' എന്ന സ്ഥാപനമുണ്ട്. പല ജീഷ്മിമാരും പല സ്ഥലത്തു അവതരിച്ച് അവരുടെ കൃത്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നു. പല സ്ഥലത്തും അവരിരുന്നാലും അവർ ഒറ്റക്കെട്ടാണ്. അവർ ഏകോപിച്ച് ഗ്രഹാര്ദ്ധ നിയോഗമനുസരിച്ച് പ്രവൃത്തിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, മറ്റു യോഗികൾ പ്രവൃത്തി എന്തെന്നറിഞ്ഞ് വേണ്ടുന്നിടത്ത് പൂർത്തികരിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനൊരു ഭാഷരണം പറയാം.

മിസ്റ്റർ താക്കുർ

മിസ്റ്റർ വി. എച്ച്. താക്കുർ ബി. എ. റവന്റു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ ഒരു ക്ലാർക്കായിരുന്നു. അധാർ ഒരു സർവ്വപാർട്ടിയേണ്ടി ബൽഗാമിനടുത്ത് വധഗാം എന്ന സ്ഥലത്തുവന്നു. അവിടുന്നു അപ്പാ എന്നു പേരായ ഒരു കർണ്ണാടകകാരൻ സിദ്ധരെ കണ്ടു വനിച്ചു. അദ്ദേഹം നിച്ചൽദാസിരെ 'വിചാരസാഗരം' എന്ന വേദാന്ത പുസ്തകത്തിലൊരു ഭാഗം വായിച്ച് വിവരി കുകയായിരുന്നു. താക്കുർ പോവാനോരുങ്ങിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. 'ഈ പുസ്തകം നിങ്ങൾ വായിക്കണം. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം സഹലികരിക്കും. ഭാവിയിൽ നിങ്ങൾ ജോലി സംബന്ധമായി വടക്കോട്ട് പോവുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ഭാഗ്യവശാൽ ഒരു മഹാസിദ്ധനേകാണാനിടയാകും. അദ്ദേഹം ഭാവി മാർഗ്ഗങ്ങൾ പറഞ്ഞു തന്ന് നിങ്ങളുടെ മനസ്സിന് ശാന്തി തന്നു സന്തുഷ്ടനാക്കും.

പിന്നീടയാളെ ജുംനാറിലേക്ക് സ്ഥലം മാറ്റി. അയാൾക്ക് നാനോല്ലട്ട് മല മുറിച്ചു കടക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. ഈത് ചെക്കുത്തായ മലയായതിനാൽ ഒരു വാഹനവും പോവില്ല. അങ്ങിനെ അയാൾ ഒരു പോത്തിന്റെ പുറത്തുകയറി സവാരി ചെയ്ത് വളരെ അസാകരുവും വേദനയും അനുഭവിച്ച് മല കടക്കേണ്ടിവന്നു. പിന്നെ ഉദ്യോഗക്കയറ്റം കിട്ടി. കല്യാണിൽ വരുകയും അവിടെ വെച്ച് നാനാസാഹാരബേം ചന്ദ്രാർക്കരുമായി പരിചയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അയാൾ ചന്ദ്രാർക്കരിൽനിന്ന് സായിബാബയെപറ്റി പലതും കേൾക്കുകയും സായിയെ കാണാനാഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. അടുത്ത ദിവസം നാനാസാഹാരബേം ഷിർദ്ദിക്കു പോവുന്നോൾ താക്കുറിനെയും കഷണിച്ചു. അയാൾക്ക് ഒരു സിവിൽക്കേസിന് താനാ സിവിൽ കോടതിയിൽ ഹാജരാവാനുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ പോവാൻ തരപ്പെട്ടില്ല. അങ്ങിനെ നാനാസാഹാരബേം ഒറുക്കുപോയി. താക്കുർ താനെയിൽ പോയപ്പോൾ കേന്ദ്ര നിർത്തിവെക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ നാനാസാഹാരബിനോട് കൂടെ പോവാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ കുണ്ഠിതപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടും അയാൾ ഷിർദ്ദിക്കുപോയി. അപ്പോൾ തന്റെ നാനാസാഹാരബേം തിരിച്ചു പോയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അയാളുടെ ചില സുഹൃത്തുകൾ അയാളെ ബാബയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി. ആയാൾ ബാബയെ ദർശനം ചെയ്ത്, കാൽക്കൽ നമസ്കരിച്ച് അത്യധികം സന്തുഷ്ടനായി. അയാളുടെ കണ്ണിൽ ആനന്ദാശ്രൂ നിറഞ്ഞു രോമഹർഷം അനുഭവപ്പെട്ടു. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞ് അന്തർധാമിയായ ബാബ പറഞ്ഞു. ‘ആ സ്ഥലത്തെ മാർഗ്ഗം കർണ്ണാടകത്തിലെ സിദ്ധാൻ അപ്പയുടെ പ്രഭാഷണം പോലെയോ പോത്തിന് പുറത്ത് കയറി നാനോല്ലട്ട് മല കടക്കുന്നോലെയോ അതെ എളുപ്പമുള്ളതല്ല. ഈ

අනුඩ්‍යාතමිකමරුතිතිත් තිණෙනු නේ එහි ආභ්‍යායනවු මූල්‍ය ප්‍රයාසමුනුතාග්. තාකුරු මූල්‍ය මරුමුප්‍රයාමායතු මදාර්කැං මගැනීලාවතුමාය ටාකුක්‍රේක් අතිව සතුප්‍රකාශී. ආයාර්ක් කරුණාකක සිඩ්‍රේ ටාකුක්‍රේ ඩලිඩ්‍රුවෙන් ගොඩුමායි. පිශ්චික ගෙකකුප්පි තමස්කරිඩ් තෙන සැපිකරිකාං බාබෝයෝජපෙක්ෂිඩු. බාබෝ පරිභා තොකෙ ගරියාග්. පක්ෂ ආතොකෙ ප්‍රවර්තනතිලු අනුඩ්‍යාතිලු කොළඹවරෙං. බෙදු ටායිඩ් මාත්‍රා පොර, එතාග් ටායිඩ් තෙන ඡිගිඩ් අතුපොලෙ ප්‍රවාතිකාං. අලේකිත් ප්‍රයාජනමිල්. ගුරුවිග් අනුග්‍රහාධිප්පාත්‍ර පුස්තක පටිකත් ප්‍රයාජන රහිතමාග්. තාකුරු ඩිචාර්සාගාලිල සිඩ්‍රාතා තොග ටායිකලුංක්. අතිග් ප්‍රායෝගිකව්‍ය සිර්ඩ්‍රියිත් තින් කාඩ්‍රි කොඳුතු. මූතු කුකුත්ත් ටායිඩ් මදාරු කම්පයා.

ආනන්දාව පත්‍රකර

පුනාකාරොය ආනන්දාව පත්‍රකරින් බාබෝය කාං අනුග්‍රහය ඝනිඩු. ආයාර් සිර්ඩ්‍රියිත් බෙන් බාබෝය තර්ෂගම ගෙය්තු. කළු නිරාය කංක් ආයාර් සතුප්‍රකාශී. ආයාර් බාබෝයු පාඨඛෙනු තිබා ඇරු පාක ටායිඩ්‍රිකුංක්, වෙඩඟෙර් පටිඩ්‍රිකුංක්. වෙඩාත්‍යෙනු පුරාභාණජෙනු මූල්‍ය ප්‍රයාසමුනු ආරියා. එනිඩ්‍රු එනික් මග්‍යා කිඩ්‍රුනිල්. අතුකොංක් එග් ටායිඩ් මාත්‍රා ප්‍රායෝගිකව්‍ය තොගු තොගු. තිරික්ෂරකුක්ෂික්ලාය ගුඩ්‍යාලාතා තායාරෝ පෙනෙනාග්.

தேவோ. பலரும் ஏனோட் பரித்து அவிடுங் கஷணங்களே மனங்களில் கொடுக்குமென். அதான் தொனிவிட வந்த ஏனில் கனியுள்ளது அநுஶாஸ்திரம். வொபு தாഴையில் பிரகாரம் ஒரு கம்பாற்றுக்கொடுத்து,

எவ்வளவு உருசுபாளக்கத்தின்கீழ் கம

‘ஏறிக்குத் தரு கஷ்வாட்காரன் ஹவிட வந்து. அயாஜுடை முனில் ஒரு குதிரை எவ்வளவு உருசுபாளக்கமிட்டு. கஷ்வாட்காரன் அனோஷ்ண வூஷிக்காரனாயதினால் முள்ளின்கீழ் தலகாளிச்சு அது எவ்வளவு உருசுபாளக்கவும் ஸஂநிதிச்சு. அன்னையே அயாஜ்க்க யூநாக்கத்தியும் மனமேற்றுவும் ஸிலுச்சு’

பத்ரிக்கர்க்க கமயுடை அர்த்தம் மனமிலாயில். அதுகொள்கூடியால் பாதாகேக்கரோட் சோடிச்சு, ஏற்கான் வொபு அதுகொள்ளுதேஶிச்சுதென்று. அயாஜ் பரித்து: ‘வொபு பரியுந்தென்றென்று ஏனிக்கும் அரியிலீலு ஏற்கிலும் அவிடுதெ பிரபோதம் கொள்க மனமிலாயத்து பரியாம். குதிரை ஸவுதான். எவ்வளவு உருசுபாளக் காலம் நவாயிய கெதியான். 1. ஶவுளம் 2. கீர்த்தனம் 3. ஸ்மரன் 4. பாதேவு 5. அர்சுந 6. நமஸ்காரம் 7. பாஸ்யம் 8. ஸவும் 9. அத்தமானவேதம் அமவா அத்தமாற்புளம். ஹதிலேதெக்கிலும் கணஞ்ச்சிச்சால் ஹதி பிரஸாடிச்சு பிரத்யக்ஷபூட்டும். ஜபம், தபம், யோగம் முதலாய ஸாயநக்கி, கெதியிலெல்கில் பிரயோஜனரஹிதமான். வேதங்களைவும், மஹாஜனங்களையானைப் பேரும் ஜெபாலும் ஏல்லா கெதியிலெல்கில் பிரயோஜனங்களுமான். வேஷங்கு கெதியான் நினைவு ஸரயம் அது ஸத்யாகேஷக்காய

ක්‍රුවන් කාරණාලෙන් සකස්පිච්ච තවතිය නෙති
වැළැතියාලු! එනාත් ගෙයටතුවු මන්දාතියු
ලඟිකු.

පිටෙන් පත්‍රිකා බාඩායෙ තමස්කාරිකාන්
චේපාපෝර් ගෙතුරුණු ඡාග්‍රකං පෙරුකියො එන්
චොඩිං්. අයාස් පරිත්‍යු. නාගොරු සායුමනුෂ්‍යායතු
කොඳී බාඩායෙ ආගුෂ්‍රාමණ් වෙශ්‍යාතෙනු එනාත්
එශ්ජුප්‍ර පෙරුකියෙදුකාමණු පිශීන බාඩා ආගුෂ්‍රාමිං්
දාතියු කෙශ්‍යාවු ගෙවරදු එනු පරිත්‍යු. මූලුකෙක්
පත්‍රිකා සංතුෂ්ථායි.

ප්‍රසාදපුරිලේ වක්‍රීති

බාඩායෙ සර්වවුෂාපිතාවු, එප්‍රකාරං බාඩා
තෙදුතිරුති ඇගැඹු තුළුව්‍යික් තයිකුනුවෙනු
කාඩිකුන ගු ඡේගු කමයෙදාතුකුදී මූ අභ්‍යායන
ආවසානිප්‍රිකාරං. ගතික්‍රී පෘත්‍රපුරිතිගිණාරු වක්‍රීති
හිරිඩියිත්වන් බාඩායෙ තමස්කරිං ඡොඩිකාරෙත තෙන
ආක්ෂිණ කාඩුත් බාඩා පරියුනත් කේර්කාන් මස්ජිඩිසේ
ගු මුළයිත් මූලුනු. බාඩා අයාතු ගෙරෙ තිරිත්‍යු
පරිත්‍යු ඇගැඹු එශ්‍රෙමාත්‍රම දුළුමර්තුකාරාණ!
ආවර්කාත්‍රික්‍රීවිං, ආක්ෂිණතරු, මුළුනුකොඳී පුළුවු
පරියුකතු ඡේතු. මූත්‍ර ආත්‍යතම්ලු? ‘මූත්‍ර වක්‍රීලිගෙ
සංඩායිංචායිතුනු. මදාර්කු අත් මගුලු ලායිලු. වක්‍රීති
අත් මගුලු ලාක් ගිශ්ච්ඡංගායිතුනු. ආවර් සුත්‍රතිවෙක්
මඟැයිප්‍රාස් වක්‍රීති කාකාසාහැබ් ඩීක්ෂිතිගොංක

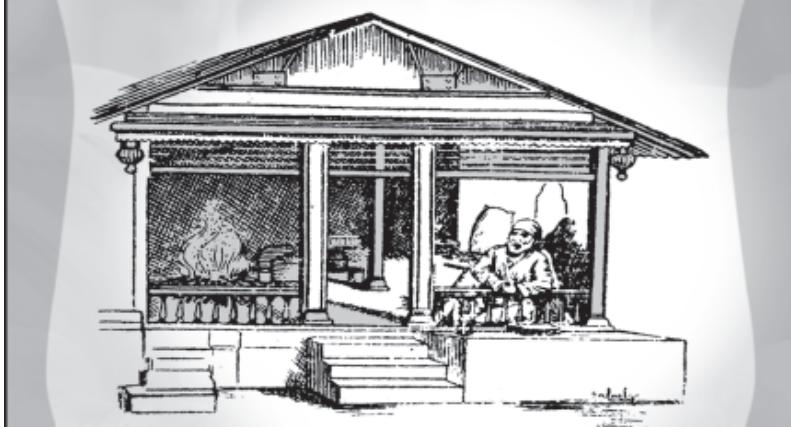
പറഞ്ഞു. ‘ബാബു പറഞ്ഞത് മുഴുവൻ ശരിയാണ്. ആ ശരം എന്തേൻ നേർക്കയെച്ചതാണ്. അത് എന്നെന്ന ഗുണങ്ങാഷിച്ചു, താൻ ആരെയും അപലപിക്കുയോ കുറം പറയുകയോ ചെയ്യരുതെന്ന് പറഞ്ഞതാണ്. പന്യർപ്പുരിലെ സബ്ജ് ജയ്ജ്ജ് നുൽക്കാൻ ദേഹസുവത്തിനുവേണ്ടി ഷിർദ്ദിയിലേക്ക് പോവുന്നേബാൾ സാധാരണ ബാറിലുണ്ടാവാറുള്ളതുപോലെ, ഇതിനെപ്പറ്റിയും ബാറിൽ സംസാരം നടന്നു. സായിബാബയെ കണ്ണാൽ ജയ്ജ്ജിയുടെ സുവക്കേട് മാറുമോ? മരുന്നൊന്നും കഴിക്കാതെ എങ്ങനെ മാറാനാണ്. ഈ വിവരമുള്ളവർ ഇത്തരം വിവരക്കേട് കാണിച്ചാലോ എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞ് സബ്ജ് ജയ്ജ്ജിയെ നിശ്ചിത വിമർശനം നടത്തി. താനും അതിൽ പക്കു ചേർന്നു. ഈപ്പോൾ സായിബാബ അങ്ങനെ താൻ ചെയ്തത് നന്നായില്ലെന്ന് പറഞ്ഞതാണ്. ഈ അധിക്ഷേപമല്ല, അനുഗ്രഹമാണ്. മറുള്ളവരെ അധിക്ഷേപിക്കുകയോ അപലപിക്കുകയോ ചെയ്യരുതെന്നും വേണ്ടാതെ മറുള്ളവരുടെ കാര്യത്തിൽ ഇടപെടരുതെന്നുമുള്ള ഒരു ഉപദേശമാണ്.

ഷിർദ്ദി പന്യർപ്പുരിൽ നിന്ന് 300 നാഡിക അകലെയാണ്. എന്നിട്ടും അവിടെ ബാർമ്മുറിയിൽ നടന്നതു ബാബു അറിഞ്ഞു. ഇടക്കുള്ള നദികളും മലകളും കാടുകളും ഓന്നും ബാബയുടെ ദൃഷ്ടികൾക്ക് തടസ്ഥമായിരുന്നില്ല. ബാബുക്ക് എല്ലാവരുടെയും മനസ്സിലുള്ളത് അറിയാം. ബാബുയോട് മുടിവെക്കുന്ന പ്രശ്നമേയില്ല. അടുത്തും അകലെയും എവിടെയായാലും ബാബുക്ക് വ്യക്തമായിക്കാണാം. ഇതിൽനിന്ന് വകീൽ ഒരാളെയും ദൃഷ്ടികരുതെന്ന് പറിച്ചു. അയാളുടെ ദുർഘ്ഗീലം കളഞ്ഞ് സമാർഗ്ഗത്തിലേക്കുന്നയിച്ചു.

இறை கம ஏரு வகைலினென ஸஂவெயிப்பாளைக்கிலும் எழிலாவர்க்கும் வொயகமான். அதைகொள்க் கீழ்வரும் அதை மன்றிலாகவி நனாவட்ட. ஸாயிவொவையுடெ மஹதாவும் பலிபகலும் அபாரமான். வொவையுடெ ஜீவிதம் தனை அண்ணென்றான் ஸாயிவொவை பரவேஷமன்ற அவதறிச்சுதான்.

ஸ்ரீ ஸாயியெ நமிக்குவிள் - லோகஶாந்தி ஭விக்கட!

പാസുകടിയിൽനിന്നും രക്ഷിക്കൽ (1), ബാലാസാഹബ് മരിക്കാർ (2), ബാച്ചുസാഹബ് ഭൂട്ടി (3), അമീർഷക്കാർ (4) ഹേമദ്വാരം, പാസുകളെ കൊല്ലുന്നതിൽ ബാബയുടെ അഭിപ്രായം.

മുവവുറ

എപ്രകാരമാണ് ബാബയെ ധ്യാനിക്കേണ്ടത്? ആർക്കും ഭഗവാന്റെ സ്വഭാവമോ ആകൃതിയോ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. വേദങ്ങൾക്കും ആയിരം നാവുള്ള അനന്തനും അത് പുർണ്ണമായും വിവരിക്കാനാവുന്നില്ല. പക്ഷേ ഭക്തന്മാർക്ക് ബാബയുടെ പാദങ്ങളിലേക്ക് നോക്കിയാൽ മതി. അത് ആനന്ദമാർഗ്ഗമാണ്. ആ പാദങ്ങളിൽ ധ്യാനിക്കയ്ക്കാതെ മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങളാനും ലക്ഷ്യത്തിലെത്താൻ അവർക്കരിയില്ല, ഹേമദ്വാരം ധ്യാനത്തിന് ഒരു സുഗമമാർഗ്ഗം പറഞ്ഞു തരുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: കരുതപക്ഷം മുന്നോട്ടുപോകുന്നോറും ചട്ടൻ ക്ഷയിച്ച് ക്ഷയിച്ച് വന്ന് വാവുദിവസം തീരെ കാണാതാവുന്നു. പിന്നെ വെള്ളത്തെ പക്ഷം തുടങ്ങുന്നോൾ എല്ലാവർക്കും ചട്ടങ്ങൾശനത്തിന് വലിയ ആഗ്രഹമാണ്. ഒന്നാം ദിവസം

படிநென காளூக்கலை ஹல். ரண்டாம் திவாஸவும் ஶரிக்கு காளான் ஸாஸுமல்ல. அபோஸ் சூள்கிகாளிக்குங் அஞ் ஏரு மரத்தில் ஏரு கொங்பிரஸ் கவர்ச்சுத்தில் கூடெ ஶ்ரேஹாபுரி னோக்குவேஏஸ், டுரத்த் அதி ஸுக்ஷ்மமாயி னித்க்குங் படிந்கலை டுஷ்டியில்பெடுங். ஹத் பிபாரம் தனை நமுக்க வொவயுடை வெஜிசுஂ காளூவான் னோக்குக. வொவயுடை ஹரிஷ்சு னோக்குக. ஏது நல்லதாயிரிக்குங். வொவ காலுமக்கி வலாக்கான், முடிந் தாஷ் லாஹ், ஹடத்துக்கான் முடிநேஏ கழிவி வெச்சிரிக்குங். ஹடத்துக்கழிரஸ் விரலுக்கி வலாக்காலிரஸ் பாத்தித்தில் பரத்தி வெச்சிரிக்குங். வலத்தை காலிரஸ் தழுவிரித் ஹடத்தை கழுவிரஸ் சூள்குவிரலிரஸ் யும் நடுவிரலிரஸ் யும் நடுக்கான். ஹதில் னினூம் நேரத்தை பரிதை கவர்ச்சும் போலை, ஹா ரண்டு விரலுக்கழுடை கவர்ச்சுத்திலுத்து தழுவிரிதலினை யானிக்குக. ஏப்பிகாரம் கெத்தி வினித்தாயும் ஸ்நேഹதோடுகூடியும் யானிக்குங்குவோ, அப்பிகாரம் தனை வொவயுடை வெஜிசும் அயாஸ்க்கி கிடுந்தான்.

நமுக்க வொவயுடை ஜீவிதத்தில் என் கண்ணாடிசும் னோக்காம். வொவயுடை அவிர்ளோவாம் கொள்க ஷிர்தி ஏரு தீர்த்தாடநகேடுமாயி. நானாலாகத்துக்கினும் ஜநங்கி அவிடெயத்தி. யனிக்கும் தலித்தினும் ஏல்லாம் நானாப்ரகாரம் நேட்கங்கி ஸில்லிசும். அஞ்கான் வொவயுடை ஸீமாதீதமாய பேரமத்தையும், விஸ்மாயவப்பமாய ஜதாநத்தையும் ஸர்புநற்றுமிதுதையும் அரியான் கஷியுக ! ஹதிலே ஏதெத்துக்கிலும் அநூவெத்தில் கிடியவர் அநூ ஶஹீதரான். சிலபோஸ் வொவ தீர்மானேரம் மறந திலிரிக்குங். ஹது பெம்முமாயி ஸபார்க்கம் பூலர்த்துக்கானதான். மரு ஸமயம் கெத்தாரான் சுருப்புக் பரமாற்மஜதாநவும் அநநவும் முர்த்தீக்ரிசுபோலை காளூம். சிலபோஸ் கமக்கி பரியும் சில

പ്രോൾ കളി തമാഴകൾ പറയും, ചിലപ്രോൾ പറയുന്നത് വ്യക്തമാവും, ചിലപ്രോൾ കോപിഷ്ഠനാവും, ചിലപ്രോൾ വളരെചുരുക്കം ഉപദേശം തരും, മറ്റു ചിലപ്രോൾ വിസ്തരിച്ച് പറയും, പലപ്രോഴും വളരെ വ്യക്തമായി പറയും ഇതരരത്തിൽ വ്യത്യസ്ത സ്വഭാവത്തിൽ പലർക്കും ബാബു ഉപദേശങ്ങൾ കൊടുത്തു. അങ്ങിനെ ആ ജീവിത രീതി മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രധാസമുള്ളതായിരുന്നു. ആ മുഖം കാണുക, ബാബുയോക് സംസാരിക്കുക, ലൈലകൾ കേൾക്കുക മുതലായ നമ്മുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ നമുക്ക് സാഖ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും നാം സന്തുഷ്ടിയിൽ ലയിക്കുന്നു. മഴവെള്ളം ആളക്കാം. കാറിനെ പിടിച്ച് സഞ്ചിയിലാക്കാം എന്നാലും ആ ലൈലകളെ അളക്കാനാവില്ല. ഈ നമുക്ക് ബാബു ഏതു പ്രകാരം ഭക്തയാരുടെ അപകടം മനസ്സിലാക്കി അവരെ അതിൽ നിന്ന് രക്ഷിച്ചു എന്നു നോക്കാം.

ബാലാസാഹാബ് മിരിക്കാർ

സർദാർ കാക്കാസാഹാബ് മിരിക്കാരുടെ മകൻ ബാലാസാഹാബ് മിരിക്കാർ, കോപുർഗാവോൺിലെ മാംലത്താർ (അസിസ്റ്റന്റ് കലക്ടർ) ആയിരുന്നു. അയാൾ ചിതലിക്ക് ടുർ പോകുകയായിരുന്നു. വഴിക്ക് ബാബുയെ കാണാൻ ഷിർദ്ദിയിൽ വന്നു. അയാൾ വന്ന് ബാബുയെ നമസ്കരിച്ച് സാധാരണ ആരോഗ്യത്തെപറ്റിയും മറ്റൊരുള്ള കുശലപ്രസ്താവനങ്ങളെക്കെ കഴിഞ്ഞപ്രോൾ ബാബു ഇങ്ങനെ ഒരു മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി. ‘നിനക്ക് നമ്മുടെ ദാരകാമായിയെ അറിയാമോ?’ ബാലാസാഹാബ് കാര്യം മനസ്സിലാവാത്തതുകൊണ്ട് ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. ‘നീയിരിക്കുന്ന സ്ഥലമാണ് നമ്മുടെ ദാരകമായി. അവൻ മകളുടെ എല്ലാം അപകടവും പരിഭ്രമവും അവളുടെ മടിയിൽ ഇരിക്കുന്നതോടുകൂടി ഇല്ലാതാക്കുന്നു. ഈ

மஸ்ஜித்மாயி வழக்கு கடுள்ளாமயியான். அவசர் ஶுப்புரைய கெத்துமாருட மாதாவான். அவரை அவசர் அபக்கத்தில் நினூல் ரக்ஷிக்குனு. ஏரிக்கை ஓராச் அவழுட மடியிலிருந்து அயாஜுட ஏல்லா அபக்கண்ணுடு தீர்நூல். அவழுட தள்ளிலிருக்குநால் அநுநா கைவருநூல் என்றுடன் பின்து. பின்னீடு ஸாஸு உயிகொடுத்த தலதில் கைவெஞ்சுநுடேநிச்சு சோடிச்சு. ‘நினக்கு ’லங்ஸுஸாவு’ யெ (நீண்டவிழான) அதாயத் பாபினெ அளியாமோ?’ பினை ஸாஸு கைமுடுக் மரு உலூங்கழுதில் வெஞ்சு பாங்கு படு பிடிச்சுபோலெ கைகொட்ட காளிச்சு பின்து. ‘அவன் தெக்கரானான். பகை பாரகாமாயியுட மகளோடு அவனென்று செய்யான் கஷியும்? பாரகமாயி ரக்ஷிக்குநோச் பாபினென்று கஷியும்?

அவிடெ கூடியவர்க்கெல்லாம் மிரிக்காரோடு பின்தத்தின்றி காருமென்னான் அரியனமென்னுடையிருநெந்திலும் ஸாஸுயோடு சோடிக்கான் யெருமுடையில்லை. பினை ஸாலாஸாஹஸு ஸாஸுயெ நமஸ்கரிச்சு ஶாமயோடுகூடுட மஸ்ஜிதில் நினூல் பூர்த்துவநூல். ஸாஸு ஶாமயை விழிச்சிக் மிரிக்காரோடு கூடி சிதலிக்கு போவான் பின்து. ஶாம வந்து மிரிக்காரோடு ஸாஸு நிருதேஶிச்சுபோலெ கூடுதவராமென்று பின்து அயாச் அஸூக்கரும் அலோசிச்சு ஶாம வரத்தென்னு பின்து ஶாம மகணிவந்து ஸாஸுயோடு ஸாலாஸாஹஸு பின்து விவரம் பின்து. ஸாஸு பின்து: ‘ஶரி, போக்கெடு நால் நல்லத் விசாரிச்சு நல்லது செய்யுநூல். ஸங்஭விக்காநூல்லுத் ஸங்஭விக்கும்’.

அபோஷக்க ஸாலாஸாஹஸு வீஸ்கும் அலோசிச்சு, ஶாமயோடு கூடுட போரான் பின்து. ஶாம ஸாஸுயுட அங்குமதி

வாணி டோக்யித் அயாணோடுகூடி புரைப்படு. அவர் ராத்ரி 9 மனிக்கு சிதலியிலெத்தி மாருதி கேசுதெத்தித் கேஸு செய்து. ஓபீஸிலுள்ளவர் ஏத்தியிடிலில்லாத்தத்துக்காண்க் அவர் அவிடெ ஸங்ஸாரிசூக்கொள்கிறான். வாலாஸாஹைவ் ஒரு பாயதிலிருந்து படிம் வாதிக்கூக்கத்தையிருந்து. அயாஜூட மேல் முள்க் அரக்க் சுருடியிருந்திரே ஒருத்த ஒரு பாயு கதிகூடியிருந்திருந்து அத் தீண்டுவோல் உள்ளாயிருந் தருதரம் ஒசு ஶிபாயி கேட்டு. அயாஸ் ராத்தெலடுத்த னோக்கி பாயிடெக்கள்க் பேடிசூ' 'பாய், பாய்' என் விழிசூ' பின்னது ஶாமயும் அனநாவிட்டு போயி. வாலாஸாஹைவ் பேடிசூ' விரிசூ'. ஶாமயும் மரும் மெல்ல அவிடுங் தீண்டி போயி வடியும் மருமாயி வந்து. பாய் அரக்கெடுத் தீக் மெல்ல ஹிண்டி வாலா ஸாஹைவிடெ விட்ட மானியிருந்து. அதிடெ உடனை தலைக்கொண். அணிடெ வாவு முந்தியிசூ' நக்கிய அபக்கத்தித் தீக் வாலாஸாஹைவ் ரக்ஷப்பூக் வாவையெ நாபிபுரியும் ஸ்மரிசூ'.

வாப்புஸாஹைவ் டூடி

வாப்பு ஸாஹைவ் டூடியோட் ஷிர்துயித் தெவூ' நாநாஸாஹைவ் யெஸ்ராஜே என பிரஸ்தநாய ஜேயாஸ்யான் 'ஹங்' தீண்டக்க் பித்த திவஸமாங். ஜீவங் அபக்கமுள்க் கீழங் பின்னது. ஹது கேட்க் வாப்புஸாஹைவ் பரிழெவிசூ'. அவர் ஸாயாரணபோலெ மஸ்ஜிதித் வந்போல் வாவு சோடிசூ'. 'எந்தாங் ஹு நான் பின்னத்த? அயாஸ் தீண்டக்க் மரளங் பிரவசிசூவோ. தரி தீ தெப்புடேங் அயாணோட் யெறுபுமேதங் பரியு. 'நமுக்க் னோக்காங் மரளங் எந்தென கொல்லுந்து' கீழங். அநங் வெகுநேரங் வாப்புஸாஹைவ் மலவிஸுரிஜ்ஜநத்திக் போயபோல் ஒரு பாயிடெ காள்கு. வேலக்காரன் கலூரின்தத் கொள்கில். வடியும் கொள்க

வனப்போசெக்கும் பாய் ரக்ஷப்பேடு. ஸாவயுடைன் அநூஶேர்ஹா வொழு ஸாஹேப் நங்கிபூர்வு ஸ்மரிச்சு.

அமிர்ஷகார்

கோப்பு ராவோள் தாலுக்கிலை கொஞ்சி ஶராம்காரனாயிருநூ அமிர்ஷகார் (முஸ்லிம்). அயாஸ் அரிவுகாருடைன் வர்ணத்தில்பேடு அதூயிருநூ. அயாஸ் பெய்ரயில் ஏறு கம்மீஷன் ஏஜன்ஸ்டை பளியெடுத்த அவிடெ பிரங்கத்தாயித்தீர்நூ. எதிக்கதீ ரக்தவாதம் பிடிபேடு அயாஸ் வல்லாதெ வேதன அநூவிச்சு. அணினெ ரெவாஷிட் வங், ஜோலிவிட், ஷிர்துயில் வங், ஸாவயோக் கருள காளிக்காங் அபேக்ஷிச்சு. ஸாவு அயாஸை சாவடியில் தாமஸிப்பிச்சு. அங் சாவடி நித்தகூந ஸமலா சதுப்பு நிலமாயிருநூ. அத்தரங் ரோகிக்கிள்க தீரெ யோஜிக்காதெ துமாயிருநூ. மரேத் ஸமலவும், கொஞ்சித்தெனயும், கூடுதல்தீ அத்ரையூபமாயிருநெகிலும் ஸாவயுடைன் கல்பநயாளேஸ் மருங், ஸாவு அயாஸை மஸ்ஜிதிலேக்க வராங் ஸம்திச்சி லூக்கிலும், சாவடியிலாயதுகொள்க ஸாவு அதிலெ ராவிலெயும் வெகுநேரவும் போகுநேஷும் னாகிடவிட்டு ராதி அவிடெ உருணுவோஷும் நல்லபோலெ தந்தெ செதுமாயிருநூ. அமிர் அவிடெ ஏவதுமாஸம் தாமஸிச்சு. பினெ அயாஸ்க்க மடுப்புதோனி. அணினெ ஏறு ராதி அவிடுங் தீவித்துபோங் கோப்புரோவளிலெத்தி, ஏறு யர்ம்மஶாலயில் தாமஸிச்சு. அவிடெ மரிக்காராய ஏறு பக்கீர் அயாஸோக் வெஞ்சல் சோந்திச்சு. அமிர் அதேஷுத்திக் வெஞ்சல் கொடுத்து. வெஞ்சல் கூடிச்சு தோடுகூடு பக்கீர் அந்துஶாஸம் வலிச்சு. அப்போச் அயாஸ்க்க யெமாயி. ஷிர்துயில் நிங் ஸாவயுடைன் ஸம்தம் கூடாதெ வங்கிட பஶுாதபவிச்சு ஸாவயோக் பிரதமிக்காங் துடன்னி.

அபோஸ் தனை வொவயுடெ நாமங் உச்சிசூக்காள் ஷிர்துயிலேகோடி, புலர்சுக்குமுபாயி ஷிர்துயிலெத்தி, பினை ஷிர்துயில்தென குரிசூகுடி தாமஸிசுபோஸ் முழுவன் ஸுவகேடும் மாரி. ஏது ராதை வொபு விழிசூப் பரிணது 'ஓ அவ்வுஸ், ஏனேதா ஏது தெக்கரஸாயங் ஏஞ்சீ விரிப்பில் சாடியிரிக்குங்கு' ஏன். அவ்வுஸ் ராதலுமாயி வங் வொவயுடெ விரிப்பு நோக்கை போஸ் என்று கள்ளில். வொபு ஏல்லாயிடத்தும் நோக்கை பரிணத் ஸத்க்கைகாள் நிலத்திசூ. ஹத் கள்க் வல்ல பாபும் வனிடுள்ளவுமென் அமீர் ஸஂஶயிசூ. வொவயோட்டுத்த பெருமாரியத்துக்கொள்க, அடுப்பத்தின்றீ வாக்குக்குடையும் பெருமார்த்திரென்றயும் அத்தமங் அமீரின்றியாமாயிருங்கு. வொபு அபோஸ் அமீரின்றீ தலயள்ளகரிக்கிற ஏறிலுக்கம் கள்கு விழுக்கு கொள்ளுவங்கு நோக்கை பரிணதபோஸ் ஏது ஸ்ரீபும் மனம் விருத்தி ஆடுங்கு. உடனெ அதினெ தல்லிகொங்கு. அண்ணெ வொபு அமீரினெ கச்சிசூ.

ஹோம்பாந்த (தேஜும் பாபும்)

- 1) வொவயுடெ நிருப்புஷ்டிகாரம் காக்காஸாஹைவ் தீக்ஷித், தீவங்காமின்றீ ஭ாగவதவும் ஭ாவார்தம ராமாயனவும் வாயிக்கூம். ஹோம்பாந்த அத் கேட்டிரிக்கலும் பதிவான். ஒரிக்கல் ஹங்கமான், ராமரீ மாஹாதமைத் தெரிக்ஷிசு லோங் வாயிசுபோஸ் ஏல்லாவரும் விஸ்மயபூட்டு ஹோயி. ஏவிடுநென்னின்றில் ஏது வலிய தேஶ் சாடி ஹோம்பாந்தின்றீ வலத்தெ சூமலித் வேஷ்டிக்குமேல் கயிறியிருங்கு. ஆடும் கள்ளிலூக்கிலும், லெவல் கம் கேஸ்குமைவரெ அடுப்பா ரக்ஷிக்குமல்லோ. அண்ணெ அயாஸ் தேஜினெ கள்கு. அவிட நிறவெப்பமான் ஆரும் ஹத்கியில். ஹோம்பாந்த மெல்ல

வேஷ்டியூடெ ரள்க் தலபொகலி தேஜினெ அதில் குடுக்கி குடிபிடிச் சூ. பினெ பூரத்துபோயி தோட்டிலெகரின்து.

2) ஓரிக்கல், குரசூபேர் தீக்ஷித்த வாய்யுடெ முகத்தில் ஸங்கூக்கு ஹரிக்குக்காயாதிருந்து. ஒரு பான் ஜநக்கல் வந் மண் விருத்தி சூருஷ்டிருந்து. விழக்கு கொள்ளுவனிடுங் பான் அல்பஂ பரிமீசெக்கிலுங் தலயாடி அவிடெ தென் ஹருந்து. பலருங் வடியுமாயி வங்கிலுங், அவிடெ அண்ணினெ ஹரிக்குநதுகொள்க் அதினெ எங்கு செய்யான் கஷின்தில். அழக்காருடெ சூ கேக்க் பான் வந் வாயெ ரக்ஷபூடு. ஏல்லாவர்க்குங் ஸமாயானமாயி.

ஸாவயுடெ அளிப்பாயம்

முகதாராங் ஏந் கெதற், அது ஸாயுஜீவி ரக்ஷபூட்டு நநாயெங் பரின்து. ஹேமத்பாந்த் அதெதிர்த்த பாநினெ தலீக்கொல்ளுமெங் பரின்து. அண்ணினெ சூடுபிடிச் வாயாடு நடந்து. ராதீ ஒரு தீருமானத்திலெத்தாதெ வாடு அவுஸானிச். பிறேந் ஸாவயைக் சோஞ்செபூஶ் ஸாவயுடெ வுக்தமாய தீர்ப்பு ஹப்ரகாரமாயிருந்து: 'ஹவான் ஏல்லா ஜீவஜாலண்ணலுங், குடிகொல்லுந்து. அவ பாபாயாலுங் தேஜாயாலுங் வுத்யாஸமில். அநேராங் லோகநியநாவான். ஏல்லா ஜீவஜாலண்ணலுங், பான் தேஜக்கங், அது கல்பன அநுஸாரிக்குந்து. ஹவான் கல்பிக்காதெ அழக்குங் அழரையுங் உபடுவிக்கான் கஷியில். லோகங் முஷுவங் ஹவானெ அழறயிக்குந்து. அதூங் ஸுத்ரைரல்ல. அதுகொள்க் காங் அவயில் ஸபதபிச் சூ அவயெ ஸ்நேஹிக்களெங். தலையுங் கொல்லுங் ஶரியில். ஹவான் ஏல்லாவருடெயுங் ரக்ஷிதாவான்.'

ஸ்ரீ ஸாயியெ நமிக்குவின் - லோகஶாந்தி ஹவிக்கெடு !

രോഗവ്യം ഉള്ളിയും - ശാമയെ പാസ്യക്കിച്ചത് സുഖപ്പെടുത്തൽ
- കോളറാ നിയമ ലാംഘനം - ഗുരുദക്ഷിയുടെ ചടങ്ങ്

മുവവുര

അമാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യാത്മാവ് സതരജസ്തമോ
ഗുണഗണങ്ങൾക്കുതീതമാണെങ്കിലും, സ്ഥിതി, അതാനും,
ആനന്ദമെന്ന അവസ്ഥകൾ മായയാൽ മറന്ന് ഞാനാണ്
കർത്താവ്, ഞാനാണ് ഭോക്താവ് എന്ന തെറ്റായവോധം
വളർത്തി അത്യുധികം കഷ്ടതകൾ അനുഭവിക്കുന്നു.
മോചനമാർഗ്ഗം കാണാതെ ഉഴിലുന്നു. ഗുരുപാദ ദക്ഷി മാത്രമാണ്
മോചനമാർഗ്ഗം. സാധിപ്രഭു, ഭക്തനാരെ ഉള്ളരിച്ച് അദ്ദേഹവുമായ
താദാത്മ്യം വരുത്തുന്നു.

നാം സാധിബാബയെ ദൈവാവതാരമായി കരുതുന്നു.
സാധിബാബ താൻ ദൈവത്തിന്റെ സേവകനാണെന്ന പറയു.
അവതാരമാണെങ്കിലും ബാബ ജനങ്ങളെ അവരവർക്കുള്ള
ചുമതലകളിൽ ബോധവാന്നാരാക്കി. ഒരാളോടും തനിക്കുവേണ്ടി
എത്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. സർവ്വചരാചര

அன்றிலும் கெவதெதக்காளும் வாயு, விடுதலைக்கி முடிந்திமத்தாவமாயிருந்து. ஆரையும் அவசரிக்குகிறதோ அபமானிக்கூடியோ செய்தில்லை. காரணம் அவரில் வாயு நாராயணங்கள் புதிய ஏழையே போட்டு போட்டு கொடுக்கிறார்கள். அதே நாராயணங்கள் போட்டு கொடுக்கிறார்கள். அதே நாராயணங்கள் போட்டு கொடுக்கிறார்கள்.

நமுக்கு பல யோगிமாரெப்படியும் அவருடை கேஷன்தெப்படியும் ஜிவிதரீதியெப்படியும் மரும் எனும் அரியில்லை. அவர் கெவாஞ்சுரைத்தால் லோகத்தில் பிரத்யக்ஷபூர்த்தி மானவராலிக்கு நூலாக செய்யுந்து வென்னுமாட்டும் நமுக்கிறீர்களான். நமுக்கு புதிய ஜனார்ஜஜித் ஸுக்குதமுளைக்கிற அல்லது லீலக்கும் பிரவுத்திக்கும் ஶஹிக்குவான் ஆரையாக ஜனிக்குவான். ஹல்லைக்கிற ஆரையாக தோன்றுகிறதுமில்லை. நமுக்கு ஹல் அறவுயாயத்திலே கமக்குகிறோம் திரியும்.

யோగவும் உஜ்ஞியும்

ஓரிக்கதே ஓரு யோगஸாயகர் நானாஸாஹவு பரோார்க்கரோடொப்பு ஷிர்தியில் வந்து. அதாக யோகாஸாந்திரம் முடிவானும், பதவைலியுடைய யோகஸுத்தேவும் பரிசீருவென்கிலும் பொயோகிக அனுவேமிலூயிருந்து. குருஷீர் நேரதேக்குபோலும் மந்திரப்பிச்சு ஸமாயி பொயிக்கான் அதாக்கு கஷிண்திருந்தில்லை. அதாக ஸாயிவாயைஉடைய அனுரையாக கொள்க்க மந்திரப்பிச்சு ஸமாயி ஶீலிக்கான் கஷியுமென் ஆரையிச்சு. அது உடேஶதேவாட மஸ்ஜிதில் போய்போல் ஸாயிவாயு ரொட்டி உஜ்ஞிக்குட்டி தினங்குந்தான் களத்து. ஹதுக்கள் அதாக கருதி ' ஹல் பஷய ரொட்டி பஷு உஜ்ஞி கூட்டி தினங்குந் மநுஷ்யர் ஏனென் ஏதேனும் பிரந்த பரிஹரிக்கும் ? ஸாயி வாயு அத் மந்திரிலாகவி நானா

സാഹബിനോട് ‘ഓ നാനാ ഉള്ളി ഭഗവാൻ കെല്ലപ്പുള്ളിവനെ തിനാൻ പാടുള്ളി’. മറ്റൊള്ളിവർ തിനരുത് എന്നു പറഞ്ഞു ഇതു കേട്ട വിസ്മിതനായി യോഗി ബാബയുടെ കാൽക്കൽ അർപ്പണമ്പബ്ലിയേഡ നമസ്കരിച്ചു. അയാളുടെ വിഷമങ്ങൾ തുറന്ന് സംസാരിച്ച് ബാബയേഡ പരിഹാരമാർഗ്ഗവും മനസ്സിലാക്കി അങ്ങിനെ സന്തുഷ്ടനായി ബാബയുടെ ഉഡിയും അനുശ്രഹവും വാങ്ങി ഷിർദ്ദിയിൽ നിന്നുപോയി.

ശാമയെ പാബുകടിച്ചത് സുവപ്പുടുത്തിയത്

ജീവൻ തത്ത്വയെപോലെയാണ്. ഒന്നു ശരീരത്തിലും മറ്റ് കൂടിലും ബന്ധനസ്ഥമാണ്. ഇരുവരും ബന്ധനാവസ്ഥ നല്ലതായി കരുതുന്നു. ഒരു സഹായിയെ ഗുരുവോ വന്ന മോചിതരാകുമ്പോഴാണ് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ സുവാദും ബന്ധനത്തിന്റെ ദുരിതവും അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നത്.

കഴിഞ്ഞ അദ്ദൂയാധികാരിയിൽ മിരിക്കാരുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ തീർത്തതും മറ്റും വായിച്ചല്ലോ. അതിലും ഗംഭീരമായ ഒരു സംഭവം വിവരിക്കാം. തരികൽ ശാമയെ വിഷപാന്തി കടിച്ചു. കയ്യിൻ്റെ ചെറുവിരലിനാണ് കടി. വിഷം ദേഹത്തിൽ വ്യാപിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഭയകര വേദന അനുഭവിച്ച ശാമ താൻ ഉടനെ മതിക്കുമെന്നുറപ്പിച്ചു. അയാളുടെ സുഹൃത്തുകൾ അയാളെ വിഷമിറക്കൽ പതിവുള്ള വിംബാബ കേഷ്ട്രത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോവാൻ നോക്കി. പക്ഷെ ശാമ മസ്ജിദിലേക്കോടി - അയാളുടെ ഭഗവാൻ്റെ അടുക്കലേയ്ക്ക്. ബാബ അലറി ’ദുഷ്ട പുരോഹിത’! ഇവിടേയ്ക്ക് കയറരുത് കയറിയാൽ നോക്കിയ്ക്കോ’ എന്നിട്ട് വീണ്ടും അലറി ’പോ, കടന്നു പോ, താഴെ ഇരങ്ങ്’ ബാബയെ കോപിച്ച് ചുവന്ന് കണ്ണ ശാമ അന്തം വിട്ട നിരാഗനായി. എവിടെ പോവന്നാണ്യാൾ? ജീവിക്കാനുള്ള

பிரதீக்ஷ நிலிச் அயாஸ் நிழல்வாய்க்காலியிருந்து. குரசூ கஷினத் வாவு ஶாந்தாய்போய்த் தாம அடுத்துபோய்திருந்து. அபோய்த் வாவு பரித்து 'எனும் மெப்பேஷேஷ, எனும் கருதேஷ. தயாலுவாய பக்கீர் நினை ரக்ஷிக்கும் வீட்டில்போயி ஶாந்தாயிரிக்கு. பூர்த்த போக்கே. ஏனில் விஶாஸிச் நிர்ணயாயி பேடிக்குடாதெ ஹருநால் மதி. 'அன்றைய அயாலே வீட்டிலேக்கையாகு. உடனெ தாத்தூாஸாஹஸினயும் காக்காஸாஹஸ்வ் தீக்ஷித்தினயும் பரித்தயாச் ஏந்து வேளுமைக்கிலும் கஷிக்குக்கரும் வீட்டில் நடக்குக்கருமாவா. பக்ஷ கிடக்குக்கரோ உரண்டுக்கரோ செழுருதென்றியிச். தாம அதூப்ரகாரம் செய்து ஸுவபேஷ்டு. ஸுவயுட ஆஜத் 'போ கடங்குபோ, ஹரண்டு தாஷ' ஏன் பூர்மதேதாங்குநபோலெ ஶாமரோக் பரித்ததல். விஷத்தினோடாயிருந்து. மரு முறைவாடிகளுல்போலெ ஸுவக்க் பிரதேக முறைமோ, வெஞ்சுமோ, அரியோ ஜபிசூகொடுக்கலோ எனும் ஆவஶ்யமில்லோ. ஸுவயுட வார்ப்பிராவம் கொள்குமாற்றம் ஶாம ரக்ஷபேஷ்டு.

இறு கமயும் மரும் இத்தரம் கமக்குலும் கேஸ்க்குநவர்க்க ஸுவா பாடண்ணலில் கெதிலுரிசூகிட்டு. மாயாஸாரம் கடக்காங்குஞ்சு ஒரே வசி ஸுவா பாடண்ணல் மந்தில் யானிக்கல் தநெயான்.

கோலூர்

ஏதிக்கல் சிர்வியில் கோலூர் பட்டங்கு பிடிசூ. ஜனண்ண பேடிச் ஶாமத்திர் பூர்த்துஞ்சுவருமாயி ஏல்லோ ஸுவர்க்கவும் நிர்த்தல் செய்து. பவொயத்தகுடி ரள்ள நியமண்ணல் பாஸ்தாகி. (1) விரகுவாணி ஶாமத்தில் கொள்குவரை பாலில். (2) ஆடிகென அரிக்கரூத். ஆரைக்கிலும் இத் லாஞ்சிசூல்

පණායතත් පිශවසුලාකුවෙන් බාබක් මූල්‍යාං අස්‍යවිජාසමාගෙනගියාවුනතුකොටස් ආගාමීනුවෙන් ඩැනුවෙන් තුළ පිශ්චිලු. අගෙනර ගුරු ඩිජිවෑලි ග්‍රාමාතිරිතියිൽ බැං, මුහුණිල් බරාස් අගුවාපාං ඡොඩිජිෂු. ඩිජිකින් කඩුතත ක්‍රියාමමුණුවායිකුවෙන් නාඩුකාර බැංකිවරාස් අගුවඩිජිලු. බාබකේතිර නිල්කාස් පුරුෂාං යෙරුමුණුවායිලු. යුතික් ආචාර්යාරම් බාබක් ඩිජිකුවෙන්. අභ්‍යාහෝත්‍රී අභ්‍යාහෝත්‍රී නිල්කාත සුක්ෂිජිතුපොලෙ, බාබුදායුන් කේතාත සුක්ෂිජිතුගුවු. මස්ජිල් ඩුලුවර්කුවෙන් සැතුගෙමයි බැංපොවුන සැමලමාස්. අතින් පුදුවෙන් තාක්ෂණාලුමිලු. ඩිල් සායුක්ෂේ ඩිජික්කාත් කොණුපොවුවෙන්. බාබ අතිගානුපායිලු. ඩුලුවර්කුවෙන් මුහුණි කාණුන බාබක් ඩිරෝයමා තීර්සමා මුළු. නිශ්චාලු මදුළුවර්ක් ආචර්ෂමාවාස් ගුහස්ථගෙනපුළුවෙන් බාබ පෙරුමාරිතුගුවු.

ගුරුභෙක්තියුදෙ ජ්‍යෙෂ්ඨ

රිජාං කොළඹ නියම නොරු බාබ ඩැංසිල අඩ්‍යුබීකරිජු ඩුන් ගොකාවා. අත් නිලවිලිරිකෙ ගොරු ගොඩිල මස්ජිලිල් කොණුවුනු. අත් ටයුලායි. ක්ෂීගිජ්‍යා ඡාවාගායිතුගුවු. අපුළුව් මකැරි පිර්මුහම් අමවා බාබේබාභාවයුවෙන් අවිජයුණායිතුගුවු. සායිබාභ අපුහැතෙතාක ආඩිල ගුරු වෙඩින් අගුරත් බැඩිකාංකාස් පරිණතු. මුහු බාබේබාභයෙන්පුද්‍රී බාබක් බැඩි අඩ්‍යුපායායිතුගුවු. අපුහැහා ඩුපුංසුවෙන් සායිබාභයුදෙ වැලතුඳාගතායිතිකුවෙන්. ඩිල් වැලිජ්‍යා බාබ අපුහැතිනුවෙන් මදුළුවර්කුවෙන් කොංකුවෙන්. මුළුභෙක්ෂණය ඩිජිත්‍යාලියාර් බාබ,

வாரோவாவைய விழிச் சூடுவாயத்திற்குத்தி ஏல்லாவரும் கேசனம் கடிக்கும். வாபு, உக்ஷின கிடியதில் நின் ஏல்லாதிவஸவும் அதேபத்தின் 50 க வீதம் கொடுக்கும். அதேபால் போவுபோல் வாபு, 100 அடியோடும் அஙுஶமிக்கும். அதையும் சமானம் அதேபத்தின் வாபுயைத் தாடுகலை எடுத்திருந்து ஏனிடும் வாபு அடிகளென ஒரைவத்தினக்கால் பரிணதபோல் ‘ஏனிடானிதினென வெருதெ கொல்லுந்த’ என்று பரிணது விஸம்திச். அபோல் வாபு ஶாமனைக் அதிகென கொல்லால் பரிணது. ஶாம ராயாகுஷ்ணமாயியுடைய விடித் தின் கத்திவாணி வங்க வாபுயைத் துநித் தெஞ். கத்தி வாணியில் உதேஶம் மந்திலாயி ராயாகுஷ்ணமாயி அத்திரிகெ அவஶ்யபீடு. அபோல் ஶாம மர்ராருக்கத்திக்க் போயி. பக்ஷ வாய்யில் கூர்ச் தாமஸிசுத்தினால் அல்பஂ வெகி. பிளை காக்காஸாஹைவும் தீக்ஷித்திருத்தும் உழுமாயி. அயாஸ் நல் தகை போலெயுத்து அதுலாஸ். பக்ஷ பரீக்ஷிக்களமல்லோ. அயாஸோக் கரு கத்தி கொள்கூவங்க அடிகளென வெட்டால் வாபு பரிணது. அயாஸ் ஸதேவாயயில் போயி கத்தியுமாயி வங்கு. வாபு பரிணதால் கொல்லால் தழுவாராயி நின்கு. பரிசும் ஸொமளங்காயி ஜனிசு அயாஸ்க்க் வயம் ஏதென நானியில்லை. அக்ரமம் பிரயுத்திக்கால் தீரெ விமுவங்கிலும் வாபு பரிணதால் கொல்லால் தனை உர்சு. ஒரு முஹம்மத்தாய வாரோவாபு செய்யாதத வயம் ஒரு ஸொமளால் செய்யால் ஒருங்கியத்துக்கள் ஏல்லாவரும் அதிஶயிசு. அயாஸ் மூள்க்க சூரி கத்தி ஈணி வாபுயைத் தாங்கும் பிரதீக்ஷிசுங்கின்கு. வாபு பரிணது: ‘ஏன்றா அலோசிக்கால், உங் வெங்கு’ வெட்டால் குற்றாங்கபோல் வாபு பரிணது. ‘நிர்த்த, நீ ஒரு ஸொமளங்காயிடும் அடிகளென வெட்டுக்கயோ? ஏந்து கூரகுதீயும்’,

കാക്കാസാഹേബ് കത്തി താഴെവെച്ച് ബാബയോട് പരഞ്ഞു.
‘അവിടുത്തെ വാക്കാണ് ഞങ്ങളുടെ നിയമം. മറ്റു നിയമങ്ങൾ
ഒന്നും ഞങ്ങൾക്കരിയില്ല. ഞങ്ങൾ അവിടുത്ത് എപ്പോഴും
സ്ഥാരിച്ച് അവിടുത്തെ രൂപം യുാനിച്ച്, രാപ്പുകൾ അനുസരിച്ച്
കഴിയുന്നവരാണ്. കൊല്ലുന്നത് ശരിയോ തെറ്റോ എന്നറിയില്ല.
അതാലോച്ചിക്കേണ്ട കാര്യവും ഞങ്ങൾക്കില്ല. ഗുരുകല്പന
ഉടനെ അനുസരിക്കലാണ് ഞങ്ങളുടെ ചുമതലയും ധർമ്മവും’
അപ്പോൾ ബാബു പറഞ്ഞു ബാബു തന്നെ കൊല്ലുല്ലും ബലിയും
നടത്തിക്കോളാമെന്ന്. ഒടുവിൽ ആട്ടിനെ ഫക്കീർമാരിൽക്കുന്ന
താക്കിയകട്ടുത്തുവെച്ച് ശരിപ്പുടുത്താമെന്ന് തീർച്ചയാക്കി.
അങ്ങാട്ടു കൊണ്ടുപോകും വഴിക്ക് ആട്ട ചത്തു വിണ്ണു.

ଶିଷ୍ୟମାର୍ ମୁଖ୍ୟତରକାରୀଙ୍ (1) ଓନାମତାଯି ଏହିପାଇଁ
ନାଲ୍ ଶିଷ୍ୟମାର୍ (2) ରଣକାମତ ଲୁଚତରକାର୍ (3) ମୁଖ୍ୟମତ
ସାଧାରଣୀତରେ. ଓନାମତେତ ତରତିଲେପ୍ଲଟିଵର ଗୁରୁତ୍ୱିକ
ବେଳେତ ଆଗିଥିବୁ ପରିଯାତତତେବେଳ ପ୍ରେସ୍‌ତିକ୍ରମୀନ୍ୟ.
ରଣକାମତେତ ତରକାର୍ ଗୁରୁକଳ୍‌ପାନ ଆକଷରଂ ପ୍ରତିକି
ନିରବେଦ୍ୟାନବରାକୁନ୍ୟ. ମୁଖ୍ୟମତେତ ତରକାର୍ କଳ୍‌ପାନ
ଟଙ୍କାକରି ନୀଟିବେକବୁକର୍ଯ୍ୟ ଅତିରି ତେର୍ଗୁପର୍ଗିକବୁକର୍ଯ୍ୟ
ଚେଯୁନବରାକୁନ୍ୟ. ଶିଷ୍ୟଙ୍ ସଫିରୋତ୍ସାହିତ୍ୟ ଉଠାଇ
ବିଶ୍ୱାସମୁଦ୍ରିତବନାଳେଖିତ ଲକ୍ଷ୍ୟତିକି ନିନ୍ ବଜ୍ରରେ
ଆକଲେଖ୍ୟାନ୍ୟମଲ୍ଲ. ପ୍ରାଣୀଯାମଧ୍ୟ ହଠାତେଶବ୍ୟ ଓନ୍ୟଂ
ଆବ୍ୟମିଳ୍ଲ. ମୁଠପରିଣତ ଗୁଣାଙ୍ଗଜୁଦ୍ରି ଶିଷ୍ୟଙ୍ ସମେଯାତ୍
ଗୁରୁକଳେମାର୍ ପ୍ରତ୍ୟକଷପ୍ଲେଟ୍ ଆତାତିବରାର ମୁଣୋଡ଼ୁ
ପୋବାନ୍ୟଜୁଦ୍ରି ଉପଦେଶାଙ୍କର କୋଟକୁକୁନ୍ୟ. ଆଦୁତର
ଆବ୍ୟାଯତିକି ବ୍ୟାବ୍ୟାଦ କଳ୍ପିତମାରକଜ୍ଞପ୍ରାଣୀ ରେକରମାଯ
କାର୍ଯ୍ୟାଙ୍କର ପରିଯାବା.

ശ്രീ സായിയെ നമിക്കുവിൻ - ലോകഗാന്തി ഭവിക്കേണ്ട !

ബാബയുടെ തമാഴകൾ ചനക്ലില് - (1) ഹേമദ് പാത് (2) സുദാമ (3) അനാചിൽചാനികൾ മാവുസിഖായി.

അടുത്ത അദ്ദോയത്തിൽ ഇന്നത് പറയാമെന്ന് പറയുന്നത് ഒരു വിധം അഹംഭാവമാണ്. മുഴുവൻ അഹംഭാവവും സർഗ്ഗരുവിൽ സമർപ്പിക്കാത്ത പക്ഷം ഒന്നും നടക്കുന്നില്ല. അഹംഭാവരഹിതനായാൽ വിജയം സൃഷ്ടാദ്യമാണ്.

സായിബാബയെ ആരാധിക്കുന്നതിൽ നിന്നും ലാകിക്കവും അദ്ദോയമികവുമായ നേട്വും കൈവരുന്നു. അത് നമ്മുടെ സ്വാഭാവമായി തീർന്ന് ആനന്ദം കൈവരുന്നു. അതിനാൽ ഇതുകേട്ട് നേട്വം കൈവരിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ ഈ ലീലകളിൽ ശ്രദ്ധിച്ചു അവയെപ്പറ്റി സ്മരിക്കണം. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ പരമാനന്ദം അനുഭവിക്കാറാകും.

ചനക് ലീല - തമാഴകൾ

ഷിർദ്ദിയിൽ എല്ലാ തൊയറാഴ്ചയും ചന പതിവുണ്ട്. അയൽ ശ്രാമക്കാർ അന്ന് അവിടെ വന്ന് നിരത്തിൽ

කඩකෙකියුණුකාකි ව්‍යාපාරය ගෙය්තුපොවු ඇඳු අවසවු ඉජුක් මස්ජිලිൽ තිරකායිරිකු යුතු. නොයගාස්ච ඉජුක් තිරක්කාස් රාමසංමුද්‍රිප්‍රොවු යුතු. ගරු නොයගාස්ච ඉජුක් පෙමඡපාත් බාධායුද කාරු තලොටි හුරිකායායිරුනු. රාම බාධායුද හුදත්තු වාමස්රිවු මුශ්‍රිලු හුරිප්‍රූණ්. ජ්‍යීමාර් දුටියු කාකාසාහේබ් ඩික්ෂිතු මදුප්‍රාරු ආවිජායුණ්. රාම එරිඡ් පෙමඡපාතිගොක් පරිනතු. ‘අනා සාහේබ්! නිඟෙනු නොකි ගැනී කුණිල් කුරේ කිඹා පර්‍යිකිංකුනුණ්. ‘පෙමඡපාත් හුද කුණිල් බාගා පරිශායිඡු. ආප්‍රොර් කුරේ කඩවම්ඩික්ස් තාഴේ ඩීඩත් ගුණුක් පෙරුකි ඇදුනතු. හුත් තමාශක් බ්‍රිකොකාදුනතු. ආවිජායුඡ්‍රවර් කඩව ආවිජ එත්තාර් පළ කාරණයුනු පරිනත් එරිකාර් තුක්කා. පෙමඡපාතිගු අත් අඟීගෙ ආවිජයෙත්තාගුඡ්‍ර කාරණ මග්‍යිලායිලු. ගුරුකු යුතු ගරියාය කාරණ පරියාර් ක්‍රියාත්මක්ප්‍රොර් බාධා පරිනතු.

බාධ : ‘හුදයාස්ක් ගුරුක් තිනු ගරු දුසාඛාවමුණ්. හුන් ඔත්තාලු. අයාස් කඩවතිනු කාණ්ඩාවිජිත බැංත්. එනිකී සාධාවමරියා. අතිල් තෙනුවාග් කඩවම්ඩික්ස්. හුතිලෙන්තා තිශයිකාගුඡ්‍රත් ?

පෙමඡපාත්: ‘බාධ නො ගුරුක් තින්ල හුලු. පිගෙ එතිගාණී දුසාඛාව එනිල් ගුරුප්‍රාජිකුන්ත්? නො සිර්ඩ් ඔත්තාලු හුන් පොයිඳේ හුලු. පිගෙ එඟීගෙ කඩවවාජා තිනාගාග්? මදුඡ්‍රවර්ක් කොකාදුකාගෙ නොගානු තින්ල හුලු’.

බාධ: ‘ගරියාග්, නී අභුතතුඡ්‍රවර්ක් කොකාදුගෙ තින්ල හුතු. අභුතතාරුම්ලුකිල් ගා එතු ගෙයු?

തിനുന്നതിനു മുമ്പ് എനെ ഓർക്കലുണ്ടോ? ഞാനെപ്പോഴും കുടൈയില്ലോ? അപ്പോൾ നീ തിനുന്നതിനുമുമ്പ് എനിക്ക് വല്ലതും തരല്ലേണ്ടോ?“.

തത്യം

ഈ സംഭവത്തിൽ ബാബു പറിപ്പിച്ച പാഠം നോക്കുക.
 നമ്മുടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളും, മനസ്സും, ബുദ്ധിയും
 എന്നാസാദിക്കുകയാണെങ്കിലും ബാബെയ മുൻകുട്ടി
 വിചാരിച്ചാൽ അത് ഒരു നെനവേദ്യമായി എന്ന്. ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു
 ലക്ഷ്യങ്ങളെ വിധേയമാക്കാതിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. പക്ഷെ
 അവെയ ആദ്യം ഗുരുവിന് സമർപ്പിച്ചാൽ, അവയിലുള്ള
 ആസക്തി ഇല്ലാതാവുന്നു. ഇങ്ങിനെ ആഗഹം, കോപം, ദുരാശ
 മുതലായ എല്ലാ വ്യത്തികളും ആദ്യം ഗുരുവിന് സമർപ്പിച്ചാൽ
 ഗുരു അവെയ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നു. ആസാദിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്
 ബാബു സമീപത്തുണ്ടന് സകലപിക്കുക. അപ്പോൾ അത്
 ആസാദിക്കാൻ പറിയതോ അല്ലാത്തതോ എന്ന് ആലോചന
 വരും. അപ്പോൾ ആസാദനത്തിന് പറ്റാത്തവ ഉപേക്ഷിച്ച്,
 ദുഃസഭാവം ഇല്ലായ്മചെയ്യും. ഗുരുവിനോടുള്ള ക്രതിയും
 വർദ്ധിക്കും. അതാനും തന്നെത്താൻ പൊട്ടിമുള്ളക്കും. അങ്ങിനെ
 ശരീരമാണ് നാമെന ചിന്തമാറി, നാം പരമാത്മാവാണെന്ന
 ബോധം വളർന്ന് വരും. അപ്പോൾ ആനന്ദവും തൃപ്തിയും
 ലഭിക്കും. ഗുരുവും ദൈവവും ഭിന്നമല്ല. അവ തമ്മിൽ വ്യത്യാസം
 കാണുന്നവർ ദൈവത്തെ കാണുന്നില്ല. അപ്പോൾ വ്യത്യസ്ത
 ചിന്ത ഒഴിവാക്കി ഗുരുവെയും ദൈവത്തെയും ഒന്നായി
 കാണണം. അങ്ങിനെ ഗുരുവെ മേൽപ്പകാരം സേവിച്ചാൽ ദൈവം
 മനസ്സുഭിയുണ്ടാക്കി ആത്മജത്താനും പ്രദാനം ചെയ്യും.
 ചുരുക്കത്തിൽ എന്നും ഗുരുവിനു കൊടുത്തെ നാം

അനുഭവിക്കാം. ഇങ്ങിനെ ശീലിച്ചാൽ നമുക്ക് സദാ ബാബരെ ധ്യാനിക്കാൻ കഴിയും ബാബയുടെ സഗൃണരുപം മുന്നിൽ എപ്പോഴുമുണ്ടായിരിക്കും. അപ്പോൾ ഭക്തി, നിസ്സംഗത്വം, മുക്തി ഇത് നമുക്ക് ഉറപ്പാണ്. അങ്ങിനെ ബാബാരുപം മനസ്സിൽവെച്ചാൽ വിശപ്പ്, ഭാഹം, സംസാരം എല്ലാം മറക്കും. ലാകിക സുവാങ്ങളിലെ ആസക്തി ഇല്ലാതായി മനസ്സിന് ശക്തിയും സന്തോഷവും സിദ്ധിക്കും.

സുദാമാവിന്ദ കമ

ശൈക്ഷണ്ണനും ബാലരാമനും ഒരു സതീർത്ഥ്യനായ സുദാമാവോടു കൂടി, സാന്ധിപനിയുടെ ആശ്രമത്തിൽ പറിക്കാൻ താമസിച്ചു. ഒരിക്കൽ കൃഷ്ണനെന്നും ബലരാമനെന്നും കാട്ടിൽ വിരകിന്നയച്ചപ്പോൾ മുന്നു പേരുക്കും തിന്നാൻ കുറെ കടലയും കൊടുത്തയച്ചു. കൃഷ്ണൻ സുദാമാവിനെ കാട്ടിൽവെച്ച് കണ്ണപ്പോൾ ചോദിച്ചു. ‘ദാദാ എനിക്ക് വെള്ളം വേണം. സുദാമാവ് പറഞ്ഞു: ‘വെറും വയറിൽ വെള്ളം കൂടിക്കരുത്. കുറച്ച് വിശ്രമിച്ചോളും. കടലയുടെ വർത്തമാനമെ പറഞ്ഞില്ല. കൃഷ്ണൻ കഷണിതനായി സുദാമാവിരെ മടിയിൽ തലവെച്ച് കിടന്ന കുർക്കം വലിച്ചുറങ്ങി. ഈത് കണ്ക് സുദാമാവ് കടല എടുത്ത് തിന്നാൻ തുടങ്ങി. കൃഷ്ണൻ ചോദിച്ചു. ‘ദാദാ! എന്താ തിന്നുന്നത്? എന്താ ഒച്ച കേൾക്കുന്നത്? സുദാമാവ് മറുപടി പറഞ്ഞു: ‘എന്ത് തിന്നാനുണ്ട്? എന്താൻ തന്നുത്ത് വിരച്ച് പല്ലുകടിക്കുന്നതാണ്. എനിക്ക് വിഷ്ണു സഹസ്രനാമം ജപിക്കാൻപോലും കഴിയുന്നില്ല’ ഇതുകേട്ട് പരമാത്മാവായ കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞു. ‘എന്താൻ ഒരു സുപ്പനം കണ്ണു. അതിൽ ഒരാൾ മറ്റാരാൾക്കുള്ളത് തിന്നുകയാണ്. മറ്റുയാൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ എന്തുമണ്ണാണ് തിന്നാനുള്ളതെന്നാണ് അയാൾ ചോദിച്ചു.

മറ്റൊഴിവാൽ അങ്ങിനെയാവട്ടു എന്നും പറഞ്ഞു. ദാദ ഈതോരു സ്വപ്നമാണ്. എന്നെന്ന കൃടാതെ നിങ്ങളോന്നും തിനില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം. സ്വപ്നത്തിന്റെ പ്രേരണാ ശക്തികൊണ്ട് നിങ്ങളെത്താണ് തിനുന്നതെന്ന് ചോദിച്ചു പോയതാണ്. ‘സുദാമാവിന് കൃഷ്ണപരമാത്മാവിരെ ലീല മനസ്സിലായി രൂനേക്കിൽ അപ്രകാരം ചെയ്തില്ലായിരുന്നു. പിന്നീട് അതിന് അയാൾക്ക് അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നത് കഷ്ടപ്പാടാണ്. ജീവിതം മുഴുവൻ ദരിദ്രനായിക്കഴിഞ്ഞു. പിന്നീട് ഭാര്യ കഷ്ടപ്പെട്ടു ണബക്കിയ ഒരു പിടി അവിൽക്കാടുത്ത് പ്രീതനായ കൃഷ്ണൻ അയാൾക്ക് ഒരു സുവർണ്ണനഗരം തന്നെ പ്രദാനം ചെയ്തു. ഈ കമ അനുർക്ക് കൊടുക്കാതെ ഒറ്റക്ക് തിനുന്നവർ ഓർക്കേണ്ടതാണ്.

ശുതികളിലും ആദ്യം ദൈവത്തിന് നിവേദിച്ച് ഉച്ചിഷ്ടം കഴിക്കാൻ ഉപദേശിക്കുന്നു. ബാബയും ഈതെ പാഠം തമാശരുപത്തിൽ പഠിപ്പിച്ചു. (തേനകുകേതന ഭൂത്യജീമ-ഇംഗ്ലീഷാപനിഷത്ത്)

അനാചിൻ ചാനികൾ VS മാവ്സിബായി

മറ്റാരുതസകരമായ സംഭവത്തിൽ ബാബ സമാധാനം സ്ഥാപിച്ച കമ്പറിയാം. ദാമോദർ ജനസ്യാമ ബാബരെ എന്ന അനാചിൻ ചാനികൾ എന്നു പ്രേരായ ഒരു ഭക്തനുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ നേർവചിക്കാരനും ശുണ്ഠിക്കാരനുമായിരുന്നു. ആരെയും വക്കവക്കാതെയും വെട്ടിത്തുറന്ന് കാര്യം പറഞ്ഞും റാക്കക്കച്ചവടം മാത്രം ചെയ്തും അയാൾ ജീവിച്ചു. അയാൾ പുറമെക്ക് പരുക്കനായിരുന്നേക്കിലും യമാർത്ഥത്തിൽ സൽസാഭാവിയും നല്ലവനുമായിരുന്നു. അയാളെ ബാബ

ஸ்ரீஸ்தி சூதா. வினாக்கல் அதைச் சொல்ல மஹாஸமாயிக்குபோன்ற முடிவுவன் ஸ்ரீஸ்தி சூதாவுடைக்கொண்டதைக் கொடுத்ததுதிலேவாய். ஒரு உச்சக் கூட்டுரையும் செய்துபோலே இது அனா ஸாஹைப் நினைக்காள் ஸாவயங்கள் மற்புகிறித்து வெச்சிருந் கை தடவுக்கடியிருந்து. வலதுரோகத்து வயல்லாய வியவ மாவ் ஸிவாயி அவர்களிஷ்டங் போலே ஸாவயை பறிசரிக்குக் கடியிருந்து. அனேராம் அவர் ஸாவயங்கள் கேட்கி பிடிச்சு வயர்த்த விரல்கொள்ளும்புத்தி இதுகள் மரிக்குக்கடியிருந்து. இது வழிர ஶக்தியோட செய்துகொள்ள ஸாவயங்கள் வயர்க் கருத மாதிரியாயி. ஸாவை அனேஞ்சும் இஞ்சோடும் இதுகிகொள்கிறுந்து. அனா இதுகாதெயும் மாவ்ஸிடாயி அனேஞ்சும் இஞ்சோடும் இதுகிச்சுமாள் பறிசரிச்சுத். ஏறிக்கல் அவருடை முவங் அனாயுடை முவத்தினாடுத்து வந்து. அவர் தமாஸயாயி'ன இது அனா ஒழுமாதிரிக்காரனாள். ஏறென உம் வெய்க்காள் நோக்குந்து. இது வயல்லாயி நாசு ஏறென உம் வெய்க்காள் இயாச்சுக்கீ லஜ்ஜிலுப்போ' ஏறந்து பரித்து. இதுகேக்கு கோபிச்சு அனா குப்பாயக்கற்று மடகளி கடிரி 'நினைப் பரியுந்து எதை பீதியாலுள்ளனானோ? எதைநாரு விழியெயானுமல்ல. நினைத்து வக்காளை தூட்டுவெஷ்சு இது பரியிக்குந்து' ஏறந்து பரித்து. அவிகெக்குடியவரெல்லாம் இது கள்க் கிரிச்சு. ஸாவக்க் காவரை ரள்ளுபேரெயும் இங்க் மாயதினால் வழிர ஸமர்தமமாயி அவரை ஸமாயானிப்பிச்சு. ஸாவை பரித்து. 'எ அனா! ஏதினாள் வெருதெ இணை ஒச்சுப்பாடுள்ளக்குந்து? அம்மைய உம் வெக்குந்தித்து ஏற்காள் விரோயமென் ஏற்கிக் கூடுமிலாவுநிலூ.'இதுகேக்கு அவர் ரள்ளுபேரே ஸமாயானப்பட்டு. ஏல்லாவரும் கிரிச்சு. ஸாவயங்கள் அவஸரோசிதமாய வாக்குக்கர் பிரஸங்கிச்சு.

வாவையுடெ ஸுலோவம் - கேதரை அஞ்செயிக்கை

வாவைக்க கேதரை அவருடெ ஹஷ்டப்ரகாரம் ஸேவிக்குந்தாளின்டங் அறநுட அதிலிடபெடுந்த வாவை ஸம்மதிக்கில்ல. ஒரு உதாஹரனமாயி ஹதே மாவ்ஸிவாயி வாவையுடெ வயர் திரும்முக்கயாயிருநூ அவருபதேயாகிக்குந வெலவும் பறுக்கைத்தரவும் கங்க ஏல்லா கேதரைாரும் தெப்பீட்டு. அவர்' அமை குரிச் சாவயாந்தித் செழு அலெப்பித்த வாவையுடெ நெருபுக்கஶ் பொட்டு' ஏன் பரிணமு. ஹதுகேக்க வாவை ஏள்ளிற்க ஸத்க்கொள்க நிலத்திச்சு. வாவை கோபிச் சுக்ளூக்கஶ் தீக்கெந்தபோலெயாயி. அத்தகூம் வாவையுடெ மூனித் திருக்கான யெறும் வானில். உடனெ வாவை ஸத்க்கையுடெ தல பொகிளி குசியித்தெவாச் மரு தல தூளிமேத் தெவாச் வயரமர்த்தான் தூடணி. ரண்டுமுந்தி நீஞ்முதீங் ஸத்க வாவையுடெ ஓஹத்த ஹின்தி போவுந்துபோலெ தோனி. ஏல்லாவரும் வயர் பொட்டி போகுமோ ஏன் தெப்பீட்டு. வாவை பினையும் பினையும் தூளிந்துக்கலேக்க நீஞ்முக்கயாள். வாவை தூள் கடங்குபிடிச் அமர்த்தான் தூடணி. ஏல்லாவரும் பேடிச் சுத்தவ்யராயி. வாவை கேதரைவேஷ்டியாள் ஹ ஸாஹஸம் அநுவேஷ்டத். மருதீங்வர் மாவ்ஸிவாயிக்க ஸுசநகொடுத்தத் வாவைக்க விஷமம் ஏல்விக்கருதெனாவெஷ்வாள். ஹத் ஸதுதேஶத்தித் தெய்ததானைக்கிலும் வாவைக்க ஹஷ்டபெப்பீட்டில்ல. அவருடெ ஸதுதேஶபரமாய வாக்க ஹின்தென அதிபோயத்தித் தெவர் அதிஶயிச்சு. டாக்குவஶாத் வாவையுடெ கோபம் உடனெ ஶமிச்சு. ஸத்கவிட்க அஸநத்திலிருநூ. அநூதைக்க கேதரை அறநுடெ ஸேவநத்திலும் ஹதபெடருதெனாும் அதிரெஷ்ட டாக்குபோஷம் அதைக்கான வாவைக்க தெனயாள் ஶரிக்கிறையுக ஏனாும் மனஸ்திலாக்கி.

ஸ்ரீ ஸாதியை நமிக்குவின்- லோகஶாந்தி ஹவிக்கை!

അപഹമ്മർ നഗരിലെ ഭാമു അന്നാകാസർ-1)കച്ചവടം 2) ആദ്ദെ ലീലാ.

മുവവുറ

മഹായോഗേശ്വരനും പരബ്രഹ്മവും ഇഷ്ടരാത്മാവുമായ സായിബാബയെ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിച്ച് ഈ അഭ്യാസം തുടങ്ങാം. സിദ്ധമാരിൽ ചുഡാമൺയും, സർവ്വമംഗള നിവാസസ്ഥാനവും, നമ്മുടെ ആത്മാരാമനും, ഭക്തമാരുടെ അഭ്യന്തരാഖ്യത്വമായ സായിനാമൻ വിജയം ഷ്ടോഷിക്കരു. ജീവിത ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശവും കൈവന്ന ആ മഹാത്മാവിനെ നമസ്കരിക്കുക.

സായിബാബ എല്ലായ്പ്പോഴും കരുണാപുർണ്ണനാണ്. നമ്മുടെ കൃത്യം മനസ്സിന്ത ഭക്തിമാത്രമാണ്. ഒരു ഭക്തന് ഉറച്ചവിശ്വാസവും ഭക്തിയുമുണ്ടാക്കിൽ അയാൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്തും നടക്കും. ഹേമദംപാതിന് സായി ബാബയുടെ ലീലകളെപ്പറ്റി എഴുതാൻ ആഗ്രഹം വന്നപ്പോൾ ബാബത്തെന്ന അവ എഴുതിക്കാൻ അയാളെ സഹായിച്ചു. കുറിപ്പുകളും മറ്റും എടുക്കാൻ പരിഞ്ഞതോടുകൂടി ഹേമദംപാതിന് പ്രചോദനം

സിഖിച്ചു. പിന്നെ എഴുതാൻ ഒരു പ്രശ്നമായില്ല. അദ്ദേഹം അതിന് പ്രാപ്തനമല്ലെന്നു പറയുന്നെങ്കിലും സാധിബാവയെ സംബന്ധിച്ച് അമൃതവർഷം പെറ്റുന്ന സോമകാര ശ്രിലപോലുള്ള ഈ സച്ചിതം നമുക്കു കിട്ടി.

ആർക്കൈകളിലും ബാബയിൽ പരിപുർണ്ണ വിശാസം ജനിച്ചാൽ അവരുടെ സകല കഷ്ടതകളും ബാബ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നു. അഹമ്മദ് നഗറിലെ ഭാമോദർ സവലറാം രസാനി കാസറിന്റെ അമവാ ഭാമു അനയുടെ കമ ഇതിനു ഭാഹരണമായ് താഴേക്കാടുകുന്നു.

ബഹു അന്ത

ഇരു ക്രത്തെനപ്പറ്റി 6-ാം അദ്ദുയായത്തിൽ രാമനവമി ഉത്സവത്തെ സംബന്ധിച്ച് പറിഞ്ഞപ്പോൾ പ്രതിപാദിച്ചുത് വായനക്കാർ ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ടാവാം. 1895-ലെ രാമനവമി ഉത്സവത്തിന് ഷിർദ്ദിയിൽപ്പോയ കാലംമുതൽ ഈയാളുടെ വക്കം ഒംഗിയുള്ള ചിത്രപണി ചെയ്ത ഒരു കൊടിക്കുറ രാമനവമി ഉത്സവത്തിന് എഴുന്നള്ളിക്കാറുണ്ട്. ഉത്സവത്തിനു വരുന്ന സാധുകൾക്കും ഫക്ലീർമാർക്കും ഈ യാൾ ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നു.

അയാളുടെ ഉള്ളക്കച്ചവടം (1) പരുത്തി

ഡാമു അന്നയുടെ ഒരു ഭ്രാഹ്മണ സൂഹ്യത്ത് കുറായി കുറച്ചു പരുത്തിക്കച്ചവടം ചെയ്യാനെഴുതി. അന്നതെ നിലവാരപ്പോരം അതിൽ രണ്ടു ലക്ഷം ഉറുപ്പിക ലാഭം കിട്ടി. ഡാമുഅന്ന, ബി. വി. നരസിംഹസാമിയോട് പറഞ്ഞത്, കത്ത് ഒരു ഭ്രാഹ്മാൻ അയച്ചതാണെന്നും, അയാൾ മാത്രം കച്ചവടം ചെയ്യാനാണെന്നുമാണ്. ഭ്രാഹ്മാൻ, കച്ചവടത്തിൽ നഷ്ടം

ஸாஸ்யதயிலூனும் உடனெ செய்னமெனுமான் எழுதியத். அமு அனக்கு என்று செய்னமென்றெதயாயி. ஸாஸா கெதநாயதினால் எல்லா விவரவும் வெஞ் ஶாமகெஷுதி ஸாஸயுட அலிப்ராயம் அளியான் பின்னு. ஶாமகத்து பிழேங் கிடியபோல் அதுகொள்ள மஸ்ஜிதில்போயி ஸாஸயுட கால்கதைவெஞ். ஸாஸ எற்றாளத் அறநுட கத்தாளைங் சோநிசு. அமு அனக்கு ஒரு காரும் அளியாளான் என்னு பின்னு. ஸாஸ பின்னு ‘அயாஜ்ஞாளைஷுதியத்? எற்றாளயாஜுட பறிபாடி? அயாஸ்க்க வெவும் கொடுத்தில் தூப்தி வரதெத அருகாஸ கடங்குபிகிக்கான் ஸோக்கையான் கத்த வாயிக்கு.’ ஶாம பின்னு கத்த அத் தெனயாள். தேவே! அவிடுங் ஹவிடெ ஹருங் கெதநார்க்க பறிமேம் வருபோல் ஹணோடுக்க நேரிடோ கத்த முலமோ அகர்ஷிக்குங்கு. கத்திலெ விவரம் அளித்த எற்றெக்காளைத்தினாள் வாயிப்பிக்குங்கத்? ஸாஸ பின்னு. ‘ஶாம! தயவ் செய்த வாயிக்கு. ஸோனெதைக்கிலும் பின்றால் அரு விஶாஸிக்கான்’.

ஶாம கத்துவாயிசுத் ஸாஸ ஶ்ரவிசு. பின்கீட் பின்னு ‘ஶேநுவிக் டோதாள். அயாஜுட வீடித் தனிக்கீழ்யும் குரிவிலூனும் ஹபோஷுஜதுகொள்ள தூப்திபூட்டால் மதியெனும் லக்ஷத்திரீஸ் பினாலெ போகேளென்னும் மருபடி எழுது; ‘ஶாம மருபடி அயசு. அமு அன அதிக் காத்திரி கூக்கயாயிருங்கு. அத் வாயிசுபோல் லக்ஷகளைகில் லாத்திரிங்குஜ பிரதீக்ஷ தகர்க்குபோயதான் களத். ஸாஸயோக் அலோசிகேளோயிருங்கு எனயாஸ் கருதி. ஶாம நேரிடுவங்கு. ஸாஸயோக் சோநிக்குங்கத் தானாயிரிக்கும் என் ஸுபிஸ்திசுதங்குஸ்திசு அயாஸ் நேரிக் ஷிர்தியில் வங்கு ஸாஸயை தர்மதம் செய்து நமஸ்கரிசு ஸாஸயுட

കാലുതലോടി ഇരുന്നു. ബാബയോട് നേരിട്ട് ചോദിക്കാൻ ദയവും പോരാളിൽ ബാബ സമ്മതിക്കുന്ന പക്ഷം ലാഭത്തിൽ ഒരു പക്ക് ബാബക്ക് കൊടുക്കാമെന്ന് മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചു. ബാബയിൽ നിന്ന് ഒന്നും ഒളിച്ചുവെക്കാൻ സാധ്യമല്ലാലോ. ഭൂതം, ഭാവി, വർത്തമാനം മുഴുവൻ സർവ്വത്രയാമിയായ ബാബക്ക് അറിയാം. കൂട്ടി മിറായി ചോദിക്കുവോൾ അമു കയ്പ് മരുന്ന് കൊടുക്കുന്നു. ആദ്യത്തെത് ആരോഗ്യം നശിപ്പിക്കും, രണ്ടാമത്തെത് നന്നാക്കും. അതു പ്രകാരം ബാബ ഭാമു അന്നയുടെ മനസ്സിലെ കാര്യം അറിഞ്ഞു ഇപ്പേക്കാരം പറഞ്ഞു: ‘ബാപ്പു എന്നെ ഇമ്മാതിരി ലാഭം വീതിക്കലും മറ്റുമായ ലൗകികത്തിലേക്ക് വലിച്ചിഴിക്കണം’. ബാബയുടെ ഇംഗിതം അറിഞ്ഞ് ഭാമു അന്ന ആ കച്ചവടം വേണ്ടെന്നു വച്ചു.

യാന്യൂകളിലെ

പിന്നീടയാൾ ധാന്യങ്ങൾ, അതി, ഗോതമ്പ് മുതലായ കച്ചവടം ചെയ്യാൻ ആലോചിച്ചു. ഈകും ബാബു മനസ്സിലാക്കി പറഞ്ഞു: ‘നീ ഉറുപ്പിക്കക്ക് 5 സേർ വാങ്ങി 7 സേർ വില്ക്കേണ്ടി വരും’. അതുകൊണ്ട് അതും വേണ്ടനുവച്ചു. കുറച്ചു ദിവസങ്ങളും കുടി ധാന്യവില സ്ഥിരമായി നിന്നെങ്കിലും ഒരു മാസത്തിനിടക്ക് നല്ല മഴപെയ്ത് കാരണം ധാന്യങ്ങൾക്ക് വിലയിടിണ്ടു. ധാന്യം നേറ്റാക്കുവെച്ചവർക്ക് വനിച്ച നഷ്ടം പറ്റി. ദാമു അനന്തരയെ നഷ്ടത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിച്ചു. ഭ്രോകൾ മറ്റാരുകച്ചവടക്കാരന് പരുത്തികച്ചവടം ചെയ്ത് കൊടുത്തത് വനിച്ച നഷ്ടത്തിൽ കലാശിച്ചു. അങ്ങിനെ രണ്ടു ദുരന്തങ്ങളിൽ നിന്ന് തന്നെ രക്ഷിച്ച ബാബയുടെ ഒരു അടിയും വിശ്വാസിയായ ദാമുഅന, മഹാസമാധിവരയും അതിനു ശേഷവും കെത്തനായിതനെ തുടർന്നു.

அழுமலீல அமவா மாண்புமை அதிஶயம்

ஏற்கனவே 300 நல்ல மாண்பாயடன்கள் ஒரு பார்ஸல் ஷிர்விதியில் கிடிகி. அத்துவுக்கு என்ன மங்களத்திற்கு பார்ஸல் ஷாமயுமை பேரில் ஶோவதியில் நினைஷ்டதாயிருக்கிறது. பார்ஸல் துருப்போலே எல்லா மாண்புமைகளை நல்ல பாகம் வந்திருக்கிறது. அவர்கள் ஷாமயை எஃப்பிச்சு வொபை நாலெண்ணும் அடுத்திருக்கின்ற மன்பாடுத்திருக்கின்ற வெச்சு. வொபை பரித்து: ‘இந்த நாலும் மாண்புமை அமுமலீல; அவிடென் கிடிக்கெடு.’

இந்த பாமு அனாக்கு முக்கு ஹருமாருளையிருக்கிறது. (அயாஸ் பரித்தித்த ரெக் ஹருமாராளைங்காள்) குட்டிக்குளில்லாயிருக்கிறது. அயாஸ் பல ஜேயாத்தூங்காரேயும் காளுக்கிறதும் ஸரந்த ஜேயாதிஷம் பரிக்குக்கிறதும் செய்து. அயாஸ்க்கு ஒரு பாப்ரை ஹத்திருக்கிற தோஷம் ஹலத்தால் இந்த ஜஞம் ஸந்தானங்களுளையிலேங்காள் ஹலம். பாமு அனா குருச்சு கஷித்தபோலே ஷிர்விதியில் வந்து. வொபை ‘மருத்துவர் இந்த மாண்புமை வேள்ளி நோக்குக்கிறான். இவர் பாமுவினுத்துவதான். அதினுத்த ஆஸ் அத்த தினுமிக்கெடு’ என்று பரித்து. பாமு அனா அதூகேக்கு பரிமேசிச்சபோல் மஹத்தூபதி மரளம் என்ற அபாலாவத்திருக்கிறதாளைங்கும் அத்த வொபையுமை முக்கியத்திற்கு நாலையே நாலையே தெருக்கிறது. பாமு அனா உடனை தினாள் தழுவாயி. வொபை பரித்து: ‘நீ தினங்கே, நிருத்த இந்தயோருக்கு கொடுக்கு இந்த அழுமலீல அவர்க்கு நாலாள் மக்கைத்தெரும், நாலு பெள்ளமக்கைத்தெரும் கொடுக்கு.‘ அப்ரகாரம் செய்யுக்கிறதும் வொபையுமை வாக்கு ஹலிக்குக்கிறதும் செய்து.

ബാബു ജീവിച്ചിരിക്കെ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾക്ക് അതിയായ ശക്തിയും ഫലവുമായിരുന്നു. അതിശയമെന്നു പറയാട്ട ! മഹാസമാധിക്കു ശ്രേഷ്ഠവും ഇതു തന്നെയായിരുന്നു നടന്നത്. ബാബു പറയും. ‘എന്ന വിശ്വാസിച്ചാലും! താൻ മരിച്ചാലും എൻ്റെ ശവകുടിരത്തിലുള്ള അസ്ഥികൾ നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനവും ആശയും തരും. താൻ മാത്രമല്ല എൻ്റെ ശവകുടിരം സംസാരിക്കുകയും, സബ്വരിക്കുകയും എനിക്കെർപ്പിക്കപ്പെട്ടവരോട് ബന്ധം പുലർത്തുകയും ചെയ്യും. താൻ നിങ്ങളോടൊപ്പിലെല്ലന്ന് കുണ്ഠിതപ്പെടരുത്. എൻ്റെ അസ്ഥികൾ നിങ്ങളുമായി സംസാരിക്കുന്നതും കുശലങ്ങളും നേഷിക്കുന്നതും നിങ്ങൾക്കു കേൾക്കാം. എന്നെന്ന സദാ സ്മരിച്ച എന്നെ പരിപൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്ക് അതിനുള്ള നേട്ടമുണ്ടാവും’.

പ്രാർത്ഥന

ഹേമം പാന്ത് ഈ അദ്ദുയായം ഒരു പ്രാർത്ഥനയിൽ
അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. ‘ഓ സായി സദ്ഗുരോ! ഭക്തമാരുടെ
കല്പതരു! തങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. തങ്ങൾ ഒരിക്കലും
അവിടുത്തെ പാദങ്ങൾ മറക്കുകയോ കാണാതിരിക്കുകയോ
ചെയ്യരുത്. ഈ സംസാരത്തിൽ തങ്ങൾ ജനനമരണങ്ങളാൽ
വ്യാകുലരാണ്. ഈനി തങ്ങളെ ജനനമരണങ്ങളിൽ നിന്ന്
മോചിപ്പിച്ചാലും. തങ്ങളെ ഇന്ത്രിയങ്ങളുടെ പിന്നാലെ
സുവത്തിനുവേണ്ടി അലയിപ്പിക്കാതെ അന്തർമുഖമാകി
ആത്മനെ കാണുവാൻ സഹായിച്ചാലും മനസ്സിന്റെയും
ഇന്ത്രിയങ്ങളുടെയും ബഹിർമുഖത നിയന്ത്രിക്കാതെ പക്ഷം
ആത്മസാക്ഷാത്കാരം സാദ്യമല്ല. സന്താനപത്തിനി സൃഷ്ടി
സംഘങ്ങളൊന്നും അന്ത്യകാലത്ത് സഹായകമല്ല. അവിടുന്ന
മാത്രമാണ് മുക്തിയും തുഷ്ടിയും തരാനുള്ളത്. തങ്ങളുടെ

ദുഷ്ടവിചാരങ്ങളെയും വാദമനസ്പിതിയെയും നശപ്പിച്ചാലും നാക്ക് അവിടുത്തെ നാമം ജപിക്കേടു. നല്ലതും ചീതയുമായ എല്ലാത്രം ചിന്തകളും കളഞ്ഞ് തൈശൾ വീടും ദേഹവും എല്ലാം മറന്ന് അഹാംഭാവം ഇല്ലാത്തവരാവെടു. അവിടുത്തെ നാമം മാത്രം സ്മരിച്ച് ബാക്കി എല്ലാം തൈശൾ മറക്കേടു. മനസ്സിന്റെ പത്രിച്ചകൾ അകറി ശാന്തമാവെടു. അവിടുന്ന് ഏകിക്കൽ തൈശലേ താങ്ങിയാൽ തൈശളുടെ അറിവില്ലായ്ക്കുടെ ഇരുട്ട് നീങ്ങി അവിടുത്തെ പ്രകാശത്തിൽ തൈശൾ സന്തുഷ്ടരാവും. തൈശളുടെ പുർണ്ണജനാർജിത സുകൃതം കൊണ്ടാണ് അവിടുത്തെ ലീലകളാകുന്ന അമൃതം പാനം ചെയ്ത് തൈശൾക്ക് നിദ്രയിൽനിന്നുണ്ടാൻ കഴിത്തെത്ത്.

ကော်

ദാമു അന്ന പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ: ‘രിക്കൽ പലരുടെയും കൂടും താൻ ബാബയുടെ കാല്ക്കലിരുന്നപ്പോൾ എരുളു മനസ്സിൽ രണ്ടു പ്രത്യേകങ്ങളായിരുന്നു. ബാബ അവക്ക് രണ്ടിനും ഉത്തരം തന്നു.

1) പലരും സാധിബാബുയുടെ അരികെ കൃടം കൃടമായി വരുന്നു. അവർക്കെല്ലാം നേടമുണ്ടാവുന്നുണ്ടോ?

ഇതിന് ബാബു വാക്കാൽ മറുപടി പറഞ്ഞു: ‘ആ മാവ് പുത്തുനില്ക്കുന്നത് കണ്ടില്ലോ. എല്ലാ പുക്കളും കായയായാൽ എത്രമാത്രം മാങ്ങയുണ്ടാവും! പക്ഷെ അതുണ്ടാവുന്നുണ്ടോ? പലതും പുവായും കുരുനായും മുക്കാതെയും കൊഴിഞ്ഞു വീഴുന്നു. കാറ്റടിച്ചും വീഴുന്നു. വളരെ കുറച്ചുമാത്രം പുർണ്ണവളർച്ച എത്തുനു:

2) റണ്ടാമത്തെ ചോദ്യം എന്നെന്നപൂർണ്ണി തന്നെ ആയിരുന്നു. ‘ബാബു ഇല്ലാതാവുനോൾ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യും?’ ഈതിന് ബാബു പറഞ്ഞത് എപ്പോൾ എവിടെവെച്ചും ഞാൻ സ്ഥാപിച്ചാൽ ബാബു കുടെയുണ്ടാവുമെന്നാണ്. ആ വാർദ്ധത്തം 1918-ന് മുമ്പും 1918ൽ മഹാസമാധിക്കു ശേഷവും ബാബു പരിപാലിക്കുന്നു. ബാബു എന്നെ നയിക്കുന്നു. ഈ പറഞ്ഞത് 1910-11 കാലത്ത് സഹോദരൻമാർ വേർപെടുകയും എൻ്റെ സഹോദരി മരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോഴാണ്. അന്ന് ഒരു കളവും പോലീസ്സുനേരംചെന്നവും എല്ലാമുണ്ടായി ഞാനാകെ മാനസികമായി തളർന്നിരുന്നു.

എൻ്റെ സഹോദരി മരിച്ചപ്പോൾ എൻ്റെ മനസ്സ് വല്ലാതെ കലങ്ങി. ഞാൻ ജീവിതം വെറുത്തു. ഞാൻ ബാബുയെ കാണാൻ പോയപ്പോൾ ബാബു ഉപദേശംകൊണ്ട് സമാധാനിപ്പിച്ച് അപ്പു കൂൽക്കർണ്ണിയുടെ വീട്ടിൽ നിന്ന് പുരൻപോലി വേണ്ടപോലെ തീറുകയും ചന്ദനം പൂശുകയും ചെയ്തു.

എൻ്റെ വീട്ടിൽ ഒരു കളവു നടന്നു. 30 കൊണ്ടുതെ പരിചയക്കാരനായ ഓരാൾ എൻ്റെ ഭാര്യയുടെ ആദരണമുപ്പെട്ടിട്ടും. അതിൽ മംഗളകരമായ മുകുത്തിയും പെട്ടിരുന്നു. ഞാൻ ബാബുയുടെ ഹോട്ടോ നോക്കി കരഞ്ഞു. പിറ്റേനയാൾ പെട്ടി തിരികെ കൊണ്ടുവന്നു മാപ്പിരുന്നു.

ശ്രീ സായിയെ നമിക്കുവിൻ ലോകശാന്തി ഭവിക്കെട!

- 1) ഭക്തപാത്ര്
- 2) ഹരിശ്ചന്ദ്രപിതാലെ
- 3) ഗ്രോഹാൽ
അംബേദ്കർ എന്നിവരുടെ കമകൾ.

മുവവ്യുത

ഓലാക്കത്തിൽ കാണുന്ന സമസ്തവസ്തുകളും മായാവിലാസമാണ്. അവ മിച്ചയാണ്. പരബ്രഹ്മം മാത്രമാണ് യഥാർത്ഥത്തിലുള്ളത്. കയറിനെന്നേ മാലയെന്നേ ഇരുട്ടിനാൽ പാനൊന്ന് ധരിക്കുന്നത്‌പോലെ നാം പുറംപുച്ച് മാത്രം വിശ്വസിച്ച് ആന്തരാർത്ഥത്തെ മനസ്സിലാക്കാതെ പോവുന്നു. സദ്ഗുരുവിന് മാത്രമേ, പുറംപുച്ചലു യഥാർത്ഥം എന്നു മനസ്സിലാക്കിത്തരുവാൻ കഴിയു. അതുകൊണ്ട് സദ്ഗുരുവിനോട് യഥാർത്ഥ കാഴ്ചയായ ദൈവ സാക്ഷാത്കാരം തരുവാനായി അപേക്ഷിക്കുക.

ആന്തരിക ആരാധന

ഹോമദിപാത്രം ഒരു പുതിയതരം ആരാധന പറഞ്ഞു തരുന്നുണ്ട്. കണ്ണീരിനെ ചുട്ടുവെള്ളുത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് സദ്ഗുരു പാദങ്ങളെ കഴുകാനുള്ള ജലമായെടുക്കുക. ബാബുയുടെ ശരീരം യഥാർത്ഥ പ്രേമമാകുന്ന ചട്ടനത്താൽ പുശുക. യഥാർത്ഥ

விஶாஸமாகுடன் வங்குறத்தால் அடேபத்திரை ஶரீரம் ஆவரணம் செய்யுக. நம்முடை ஏட்டு ஸாதிக விகாரணஜ்ஞாய எட்டு தாமரபூக்கலைக்காள் அரப்பிக்கூகு. ஸாவயுடை தலயில் கெதியாகுடன் பூர்ணம் திரும்முக. கெதியாகுடன் அரப்புட புரிசுப் பாத்திரில் ஶிரஸ்ஸுவெக்கூக.

இன்னை ஸத்தூருவினை அலக்ரிசு நம்முடை, எல்லாரினையும் நேர்சு செய்த கெதியாகுடன் சாமரம் வீசி சூக்கருக. அன்னை ஆங்காகரமாய ஆராயங்கள் ஶேஷம் இப்பகாரம் பிரார்த்திக்கூக. ‘ மநஸ்ஸினை ஏனிலேக்கு தனை நயிசுாலும்! ஸத்யவும் மிதமுயும் திரிசுரியாங்குஜத கெத்பு தனாலும்! லக்கிக்குத்தில் நிலைஂத்தும் தன் ஆதம ஜ்ஞானத்திலேக்கு ஏனை நயிசுாலும்! ஶரீரவும் ஆதமாவும் அரப்பிசுரிக்கூடன் ஜென்னுடை தூஷ்டி அவிடுதெத தூஷ்டியாக்கி மார்குக. அதூகொள்க ஜென்ற வேதநயும் ஸங்கோஷவும் அரியாதிரிக்கெடு. அவிடுந்த ஆஶேஹிக்கூடன் தரத்தில் ஶரீரவும் மநஸ்ஸும் நியந்திசுாலும்! அவிடுதெத பாதனைஜ்ஞில் ஜென்னுடை மநஸ்ஸு ஶாந்தி தேடெடு’. இனி இற அஹ்யாயத்திலெ கமக்குலேக்கு கடக்கால்.

கேத பாந்

மருாரு ஸத்தூருவிரை ஶிஷ்யாய கேதபாந் ஓரிக்கல் ஷிர்தி ஸங்ரஸிசு. அயாஸ்க்க ஷிர்திக்க வரானிஷ்ட மில்லாயிருந்து. பகைசு மனுஷ்யர் ஒரு தரத்தில் ஆஶிக்கூந்து. வெவும் மருாந்து வருத்துந்து. அயாஸ் தீவ்ளதியில் யாடு செய்யுபோஸ் ஷிர்திக்கு போவுடன் பல ஸங்கூகலையும் ஸங்கோத்தமாரையும் காளாநிட்டயாயி அவர் கூடை வராந் பருள்ளபோஸ் அயாஸ்க்க ஏதிர்த்து நில்க்காஸ் கஷின்தில். அவர் வோங்வெயிலும் பாந் விராளிலும் ஹின்னி. ஏனிட்டயாஸ்

அயாஜூட ஸத்஗ுருவின்றி அநுவாதம் வாணி, அது ஸங்஘தனைக் கூடி ஷிர்திக்கு பூர்ப்பட்டு. அவர் ஷிர்தியிலெத்தி ராவிலெ 11 மளிக்க மஸ்ஜிதிலேக்க போயி. அவிடை கூடிய செதமாருடை திரக்க கள்க் எல்லாவரும் ஸத்துஷ்டராயிரிக்கை பான்க் அப்பம்மாற்மிழக்கி வோயமகெடு வீணை. அவரெல்லாம் தென்க் அயாஜை வோயம் வருத்தான் பலதும் ஶமிச்சுநோக்கி. வொவயுடை அநுஶேஷத்தால், தலயிதை குரெ வெஞ்சுமொசிச்சுபோஶ் உரக்கை உள்ளினபோலை அயாச் சீடுநேர்திருநை. அயாச் மரூரை ரூருவின்றி ஶிஷ்யநாளைநின்ற வொவை அயாச்க்க ரூருத்து உல்லிச்சுகொடுக்கான் ஹனையென பரிணதை: ‘எத்துவநாலும் நீ நின்றி அலுங்கும் அதாயத் ரூருவை விடாதெ கூடிகொத்து. எல்லோஶும் தழுாராயி ரூருவினோக் ஏக்கும் பூபிக்கூவான் ஶமிச்சாலும்’ பானிந்தின்றி அர்த்தம் மனஸ்திலாவுக்கயும் ஸத்஗ுருவை ஸ்மரிக்குக்கயும் செய்து. ஹா கருள அயாச் சுரிகலைும் மருளில்.

ஹிஶுயுக் பிதாலை

வோங்வையிதை ஹிஶுயுக் பிதாலை எதைாரு மாந்துநூளையிருநை. அயாஜூட மகங் அப்பம்மார ரோஶியாயிருநை. பல சிகித்தக்கும் நடத்தியிட்டும் ஸுவா கிடியில். பினை ஸிலுமாரை ஸமீபிக்கலை மாட்டுமே வொக்கியுநையிருநைக்குத்து. தாஸ்தா அக்காலம் தன்றி கீர்த்தனைகளைக்கொள்க வொவயுடை கீர்த்தி வோங்வையிதை முடுவன் எத்திச்சிருநை. பிதாலை, ஹா வக கீர்த்தனைகள் கேட்டும் மரு பலரித்தினும் வொவை, ஸ்பர்ஶத்தாலும் தலைநைத்தாலும் பல மாராரோஶனங்கும் மார்திருநைத்தாயி கேட்டிருநை. பிதாலை, கூடும்வைசுமேதம் பல காளிக்கைக்கும்

പഴങ്ങളും മറുമായി ഷിൽഡിയിൽ വന്നു. അത് 1910-ലായിരുന്നു. എന്നിട്ട് അയാൾ മസ്ജിദിൽ പോയി ബാബയെ നമസ്കരിച്ച് സുവക്കേടായ മകനെ ബാബയുടെ കാൽക്കൽ വെച്ചു. ബാബയെ കണ്ണമാത്രയിൽ കൂട്ടി കണ്ണ് വടം ചുറ്റിച്ചു. ഭോധം കെട്ടു വീണ്ടും വായിൽ നിന്ന് നൃത്യം പതയും വന്ന് ദേഹം മുഴുവൻ വിയർത്തൽ മരണലക്ഷണംപോലെ കാണിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഈ കണ്ട് അച്ചനും അമ്മയും വല്ലാതെ പേടിച്ചു. അങ്ങനെ ഇളക്കമുണ്ടാവല്ലെങ്കിലും ഇതെല്ലാം നേരം അന്നാദ്യമായിട്ടാണ് ഉണ്ടായത്. അമ്മ കരണ്ടു പറയാൻ തുടങ്ങി. അവർ കളഞ്ഞെന പേടിച്ച് കയറികൂടിയ പുര തലക്കു വീണപോലെയും, പുലിയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട പശു അറവുകാരൻ്റെ കയ്യിൽ കൂടുങ്ങിയപോലെയും വെയിൽക്കാണ്ട് തള്ളന യാത്രക്കാരൻ തന്നൽ നോക്കിയിരുന്ന വ്യക്ഷം തലക്കുവീണപോലെയും, അപ്പലത്തിൽ തൊഴാൻ പോയി കെട്ടിം ദേഹത്തിൽ പൊളിഞ്ഞുവീണപോലെയുമാണ് അവരുടെ സ്ഥിതി എന്നും മറും പറഞ്ഞു നിലവിളിച്ചു. ബാബ അവരെ സമാധാനിപ്പിച്ച് ‘ഇങ്ങനെ കരയണ. ക്ഷമിച്ചിരിക്കു, സമാധാനിക്കു. കൂട്ടിയെ താമസസ്ഥലത്തെക്കെടുത്തോളും അമണിക്കുർക്കാണ്ക് സുവമാവും’ എന്ന് പറഞ്ഞു. അവർ ബാബ പറഞ്ഞപോലെ ചെയ്യുകയും കൂട്ടിയ്ക്ക് സുവമാവുകയും ചെയ്തു. പിതാലെ കൂടുംബം ഈ കണ്ട് സന്തുഷ്ടരാവുകയും അവരുടെ സംശയം തീരുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ പിതാലെ ഭാര്യയെയും കൂട്ടി വന്ന് നമസ്കരിച്ച് മനസ്സിൽ ബാബക്ക് നന്ദി പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദം തലോടി ഇരുന്നു. ബാബ ചോദിച്ചു. ‘ഈപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ എല്ലാ ചിന്തകളും സംശയങ്ങളും, ഭയവും ശമിച്ചുവോ? ഹരി, വിശ്വാസവും ക്ഷമയുള്ളവനെ രക്ഷിയ്ക്കു’ പിതാലെ ധനികനായിരുന്നു. അയാൾ വളരെ മധുരപലഹാരങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യുകയും ബാബക്ക്

விஶிஷ்டமாய் பாண்டும் வெளிலடக்கமையும் காளிக்கவைக்குக்கூடியும் செய்து. அதைமுடிந்த மொழி ஶூலப்பூர்வமையும் ஸாதிக்கூடியும் கெதமையாகிறான். அவர் துளிநூட்டதிருந்து வாஸ்வை வெருத்த நோகிக்கொள்கிறான் கண்ணிர் தூக்கு. வாஸ்வக் அவருடை கெதிக்கண் வழிரை ஹஷ்டமாயிறுந்து. வெவவும் ஸிலமாரும், ஸர்வுமிழுணம் செய்த கெதமைரை ஹஷ்டபேடுந்து. குரிச்சு திவஸம் ஷிரத்தியில் கஷின்த் பிதாலை கூடுமூவும் வொஸ்வையோக் அநுவாதம் சோனிச்சு போகாநாயி வான். அவர்க்கு உயிர் கொடுத்த வொஸ பிதாலையை விழிச்சு ஸகாருமாயி பின்னது. ‘வாஸு! நினக்கு முங்கு தொன் ரண்டுருப்பிக் குடிக்குண்டு. ஹபேஸ் முங்குருப்பிக்கூடித்தான். ஹத் பூஜா முரியில் வெஞ்சு ஆராயிச்சுவாலும்’. பிதாலை ஹவ ஸரீகரிச்சு அநுஶாஸ தினபேசுக்கிச்சு நமக்கரிச்சு. அதை ஆராயிச்சு ஷிரத்தியில் வானதாக்காத ஏனையென்றை ஆராயும் ரண்டுருப்பிக் குடிக்குண்டு அதை ஆலோசிக்கான் தூட்டு. ஹத் மந்திலாக்கான் ஆஶை ஆலோசிக்குண்டு தோனி ஏகிலும் வொஸ தூட்டுக்கொண்டு பின்னதில் வோங்வையிலெத்தி அதை வயல்லாய அம்மையோக் ஏல்லா விவரவும் பின்னது. கூடுத்தில் ஏனையென்றை ரண்டுருப்பிக்கு முங்கு தானதென்றையில்லை ஏனும் பின்னது. அம்மக்கு ஆராயும் மந்திலாயிலெல்லைலும் நல்வண்ணம் ஆலோசிச்சுபேஸ் ஒரு பாய ஸஂ஭வம் கார்மமானான். அவர் மகனோக் பின்னது. ‘நீ மகனுமாயி ஸாயிரை காளான் போய்போலை நிரை அஷ்டன் நினையும் கூடி வழிரைக்கொல்லும் முங்கு அக்கல்கோக்கு மஹாராஜிகை காளான்போயி. ஆ மஹாராஜும் ஶரிக்குத்து ஒரு யோசியும் ஸிலமாங்கும் ஸர்வுஜனமாயதிறுந்து. நிரை அஷ்டன் கெதங்கும் பரிசூலமாயதினால் அடேபூத்திரை ஆராய்ந மஹாராஜ் ஸரீகரிச்சு. ஆடேபூத் நிரை அஷ்டன் ரண்டுருப்பிக்கு

പുജാമുറിയിൽവെച്ച് ആരാധിക്കാൻ കൊടുത്തു. നിന്റെ അഴ്വാൻ മരണംവരെ അവ പുജിച്ചു. പിനെ പുജ മുടങ്ങി. ഉറുപ്പിക കാണാതെയുമായി. പിനെ അതിന്റെ ഓർമ്മകുടെ മാത്രത്തോപയി. നീ ഭാഗ്യവാനായതുകൊണ്ട് അക്കദാക്കാട്ട് മഹരാജ് സാധിബാബയുടെ രൂപത്തിൽ നിന്റെ കഷ്ടപ്പാടു തീരുക്കാൻ കൂടുംബത്തിലെ ആരാധന മുടങ്ങരുതെന്ന് പറഞ്ഞു തന്നതാണ്. ഇനി സംശയിക്കേണ്ട. എല്ലാ ഗർഭും കളിത്ത് കൂടുംബദേവമാരെയും ഉറുപ്പികയും മുടങ്ങാതെ ആരാധിക്കുക. ഒഴിമാരുടെ അനുഗ്രഹത്തിൽ സന്തുഷ്ടരാവുക. സാധിസമർത്ഥ നിനക്ക് ഭക്തി ഉണ്ടാക്കിത്തന്നിരക്കുന്നു. അതു വളർത്തി യെടുത്ത് നനായിത്തിരുക്. അമധ്യുടെ വർത്തമാനം കേട്ക പിതാലെ സന്തുഷ്ടനായി. അയാൾക്ക് ബാബയുടെ സർവ്വാന്തര്യാമിത്വം ബോധ്യപ്പെടുകയും ദർശനം കൊണ്ടുള്ള നേട്ടം അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതിൽ പിനെ വളരെ ശ്രദ്ധിച്ച് അയാൾ പെരുമാറാൻ തുടങ്ങി.

അംബേദ്കർ

പുന്നയിലെ ശ്രീപാൽനാരാധൻ അംബേദ്കർ ഒരു ബാബുക്കനായിരുന്നു. അയാൾ അബ്ദകാരി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ താനയിലും ജവഹർലിലും പണിയെടുത്ത് പെൻഷൻപറ്റി. ഒരു ജോലിക്ക് വീണ്ടും ശ്രമിച്ചു കിട്ടിയില്ല. മറ്റു കഷ്ടപ്പാടുകൾ പലതും നേരിട്ടു. സ്ഥിതി വളരെ വളരെ മോശമായി. ഏഴുകൊല്ലം ഇങ്ങനെ കഷ്ടപ്പെട്ടു. ഓരോ കൊല്ലിവും ഷിർദ്ദിയിൽ വന്ന് ബാബയോട് കഷ്ടപ്പാടുകൾ പറയും. 1916-ൽ സ്ഥിതി വളരെ ശ്രോചനീയമായതിനാൽ ഷിർദ്ദിയിൽവെച്ച് ആത്മഹത്യ ചെയ്യാൻ തീരുമാനിച്ചു. അയാൾ ഭാര്യയെയും കൂട്ടിവന്ന് രണ്ട് മാസം ഷിർദ്ദിയിൽ താമസിച്ചു. ഒരു രാത്രി ദീക്ഷിത് വാധക്കുമുന്നിൽ ഒരു കാളവണ്ണിയിൽ ഇരുന്ന് അന്നു രാത്രി അടുത്തുള്ള കിണറ്റിൽ ചാടിമരിക്കാൻ ഉറപ്പിച്ചു. പക്ഷേ മറ്റാനാണ് വിധിച്ചത്.

அதிகாடுத்த ஏரு ஹோட்டலுள்ளது. அவிடுன் அதிரெழ் உடம், ஸஸுள்ள என்யாச் அயாதை விழிச்சு ‘நினைச் அக்கறைகோக் மஹாராஜிரெழ் ஜீவித பரித்ரம் வாயிச்சிட்டுளோ’ என் சோதிச்சு. அங்கேபாக்கர் பூஸ்தகம் வாணி மரிச்சு நோக்கி, கள்ளதாய கம ஹப்ரகாரமாயிருந்து. அக்கறைகோக் மஹாராஜிரெழ் காலத்த் ஏரு கெதங் மாராவுயி வந்து. எத்தாயிட்டு ஸுவங் கிடாதெ நிராஶங்காயி ஜீவிதம் அவசானிப்பிக்கான் அயாச் கிணநிதி சாடி. உடன் மஹாராஜாவ் அவிட வந்து அயாதை ஸ்வந்த கைகொள்ள கரக்கரு ஹணிதென உபதேஶிச்சு, ‘நிரெழ் கர்மபலம் நல்தாயாலும் சபீத்தயாயாலும் நீ அநுபவிசேஷத்திறு. அநுபவம் புரத்தியாயிலூக்கித், ஆதமஹதை பரிஹாரமல்ல. மராரு ஜமமெடுத்த வீளையும் கஷ்டப்பாடநுபவிக்கேள்வரும், அதுகொள்ள ஹனி ஏரு ஜமத்தினிடவருத்தாதெ எத்துக்காள்க் குரெகுடி அநுபவிச்சு கர்மபலம் ஹு ஜமத்தித் தென் தீர்த்துக்குடா? அலூக்கித் தினை ஆ வூலிமுக்க ஸ்திரமாயித்திரிலை’.

ஹு அவசரோபிதமாய கமவாயிச்சு அங்கேபாக்கர விஸ்மயிச்சு தழுக்குபோயி. ஸ்வாபையுடை ஸுபந ஹு கமதிர்க்குடை கிடிதிருந்திலூக்கித் தெபோலைக்கும் அயாச் கம கஷிக்குமாயிருந்து. ஸ்வாபையுடை ஸர்வாந்தரூமிதாய வோஹுமாயி அயாதூடை கெதி உரிச்சு. அயாதூடை அங்கு, அக்கறைகோட்டு மஹாராஜிரெழ் கெதங்காயிருந்து. ஸ்வாபைக்கு அயாதையும் ஆ வஶிக்கு நயிக்கலையிருந்து உடேஷயும். அயாச் பினீக் ஸ்வாபையுடை அநுஶ்ரவம் ஸிவிச்சு ஸ்திரி மெஷ்பூட்டு துடன்னி. அயாச் ஜேயாதிஷம் பரிச்சு அதுகொள்க் குரெக்கஷ்டப்பாடு தீர்ந்து. வேள்க் கோலை பள்ள கிடியதுகொள்ள ஸ்வாக்கி ஜீவிதம் ஸுவமாயி கஷிச்சு.

ஸ்ரீ ஸாதியை நமிக்குவின் - லோகஶாந்தி வெக்கெடு!

ഭാഗവതവും വിഷ്ണുസഹസ്രനാമവും കൊടുത്ത്
പ്രത്യേകത കാണിക്കൽ-ദീക്ഷിത്തിരെ വിറ്റൽ ദർശനം-
സ്മിതാരഹസ്യം-ഹപാർദ്ദിമാർ.

ഈ അദ്ദ്യായം, ബാബു സ്പർശിച്ച് പരിപൂര്ത്തമാക്കിയ ഭക്തി
വിഷയമായ പുസ്തകങ്ങൾ ഭക്തൻമാർക്കു പാരായണത്തിന്
കൊടുക്കുന്നതും മറ്റു കാര്യങ്ങളും പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

മുഖ്യവാദ

ഒരാൾ സമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങിയാൽ എല്ലാ തീർത്ഥങ്ങളിലും
പുണ്യനദികളിലും സ്നാനം ചെയ്ത ഫലം സിദ്ധിക്കുന്നു.
അതുപോലെ ഒരാൾ സംഗ്രഹുപാദങ്ങളിൽ നമസ്കരിച്ചാൽ
ത്രിമുർത്തികളെയും പരബ്രഹ്മത്തെയും നമസ്കരിച്ച ഫലം
സിദ്ധിക്കുന്നു. കല്പദ്രുമതുല്യനും പുണ്യപ്രദായിയും ആയ
സാധിനാമിന് വിജയം ആശംസിക്കുക. ഭഗവാൻ സാധിനാമ!
അവിടുത്ത കമ കേൾക്കാൻ ഞങ്ങളിൽ ആഗ്രഹം
വളർത്തിയാലും. ചാതകപക്ഷി വർഷജലം പാനം ചെയ്ത്

സന്തുഷ്ടനാവും പോലെ ഈ കമകളിൽ നിന്ന് വായനക്കാർ അമൃതധാര പറമ്പ ചെയ്ത് സന്തുഷ്ടരാവട്ട ഈ കമക്കുകൊണ്ട് വായനക്കാരും അവരുടെ കുടുംബങ്ങളും സാത്വികഗുണം വളർത്തുന്നു. അതായത് അവരുടെ ദേഹം വിയർത്തു, കണ്ണുനന്നതു് പ്രാണൻ നേരേയായി, മനം ശാന്തമായി, രോമഹർഷം അനുഭവിച്ചു, അവർ ഉരക്കെ കരഞ്ഞും വിതുമ്മികരഞ്ഞും അവരുടെ വിദേശങ്ങളും വ്യത്യാസങ്ങളും വലിപ്പചെയ്തുപെണ്ണും ഇല്ലാതവട്ട. ഈ സംഭവിച്ചാൽ ഗുരുവിന്റെ അനുഗ്രഹം അവതിൽ ആവേശിച്ചതിന്റെ ലക്ഷ്യനമാണ്. ഈ വക്കികാരങ്ങളും പ്രതികരണങ്ങളും നിങ്ങളിൽ ആവിർഭവിച്ചാൽ ഗുരു സന്തുഷ്ടനായി നിങ്ങളെ ആത്മ നിർവ്വുതിയിലേക്ക് നയിക്കും. അതുകൊണ്ട് മായയുടെ ശുംഖലയിൽ നിന്ന് മോചനം ലഭിക്കാനുള്ള ഏറ്റവും നല്ല മാർഗ്ഗം, പരിപൂർണ്ണമായും തൃപ്തിയോടുകൂടിയും ബാബുക്ക് ആത്മാർപ്പണം ചെയ്യലാണ്. വേദങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളെ മായാസാഗരം കടത്തിവിടാൻ കഴിയുന്നില്ല. സർഗ്ഗരുവിനു മാത്രമേ അത് സാധിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് സകലജീവജാലങ്ങളിലും ദൈവങ്കളിൽ കാണിച്ചു തരാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

പരിപാവനമാക്കിയ പുസ്തകം കൊടുക്കതെ

ബാബയുടെ ഉപദേശം കൊടുക്കലിന്റെ വിവിധ സദ്വായങ്ങളും മുന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ. ഈതിൽ ഒരു സദ്വായത്തെപറ്റി പ്രസ്താവിക്കാം. സാധാരണയായി ഭക്തനാർ പാരായണത്തിനുള്ള ഏതെങ്കിലും പുസ്തകം കൊണ്ടുപോയി ബാബയുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്ത് തിരിച്ചു വാങ്ങൽ ഒരു പതിവായിരുന്നു. ബാബു തൊട്ട് അവയെ പരിപാവനമാക്കലാണ് ഉദ്ദേശം. ആ പുസ്തകങ്ങൾ പാരായണം ചെയ്യുന്നോൾ അവർക്കു ബാബയുടെ സാമീപ്യം അനുഭവപ്പെട്ടു.

எரிக்கை காக்காமஹாஜனி ஒரு ஏதாவது பூஸ்தகவுமாயில் ஷிர்தியில் வந்து. ஶாம அத்த வாயிக்கைகளுடைய மஸ்ஜிதில் சென்று. வொபு அதைக்குத்த திரிச்சும் மரிச்சும் நோக்கி ஶாமக்கு கொடுத்த அத்த ஸுக்ஷிசூத்தான் பரிணது. ஶாம அத்த காக்காமஹாஜனியுடே தாளென்னும், மக்கிளைக்காடுகளைமென்னும் பரிணது. வொபு பரிணது. 'அல்லது என்ன நின்கழுதனது கொள்க்கி ஸுக்ஷிச்சு வெகழுந்தான் என்று. அத்த நினக்கு உபகாரப்ரமாவும்.' ஹண்டென பல பூஸ்தகங்களும் ஶாமதை ஏல்பிக்கலுடன். காக்காமஹாஜனி மரூரை கோப்பியுமாயில் வந்து வொபுயுடே கறித்த கொடுத்து. வொபு அத்த ப்ரஸாதமென நிலதில் மக்கிளைக்காடுத்த அத்த ஸுக்ஷிக்காந்து அதைகொள்க்க ஶுள்ள வருமென்னும் பரிணது. காக்க அத்த நமஸ்காரதேதாடு கூடிதிரிச்சுவாணி.

സാമയിക വിഷയങ്ങൾ സഹസ്രനാമവും

ശാമ ബാബയുടെ പ്രിയങ്കരനായ ഭക്തനായതിനാൽ, ബാബക്കും അയാൾക്കൊരു വിഷ്ണു സഹസ്രനാമം പ്രസാദമായി കൊടുത്ത് പ്രത്യേകത കാണിക്കണമെന്നു ണ്ണായിരുന്നു. ഈത് താഴെ പറയും പ്രകാരമാണ് ചെയ്തത്. ഒരിക്കൽ ഒരു രാമദാസി (ഐഷ്ഠി രാമദാസിയെ അനുയായി) ഷിർദ്ദിഖിൽ വന്ന് കുറച്ചുകാലം താമസിച്ചു. അയാളുടെ ദിനചര്യ ഇപ്രകാരമാണ്. രാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് പല്ലു തേച്ച് കുളിച്ച് കാവി വസ്ത്രം ധരിച്ച് ഭസ്മം പൂശി ഭക്തിയോടു കൂടി വിഷ്ണു സഹസ്രനാമവും ആദ്യാത്മ രാമായണവും വായിക്കും. അയാൾ ഇതു പുസ്തകങ്ങൾ പലവുരുവായിച്ചിരുന്നു. ബാബ ശാമത്ത് ക്കെ വിഷ്ണു സഹസ്രനാമം പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് തീരുമാനിച്ചു. ഒരു ദിവസം ബാബ രാമദാസിയെ വിളിച്ച് തനിക്ക് വയറ്റിൽ

വേദനയാണെന്നും സുനാമുകൾ കഴിക്കേണ്ടെന്നും
അങ്ങാടിയിൽ പോയി വാങ്ങിക്കൊണ്ടു വരണ്ണെന്നും പറഞ്ഞു.
രാമദാസി വായന നിർത്തി അങ്ങാടിക്കുപോയി. ബാബു ഉടനെ
താഴെ ഇറങ്ങി രാമദാസി വായിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് ചെന്ന് വിഷ്ണു
സഹസ്രനാമം എടുത്ത് തന്റെ സ്ഥാനത്തു വന്നിരുന്ന് ശാമയോർ
പറഞ്ഞു.: ‘ശാമ ഇന്ന പുസ്തകം വളരെ അമുല്യവും
ശക്തിമർത്തമാണ്. താൻ ഇത് നിന്കക്ക് സമ്മാനിക്കുന്നു. നീ അത്
വായിക്കു. ഒരിക്കൽ താൻ അതൃധികം വേദനയനുഭവിച്ചു
ഹൃദയം തള്ളരാൻ തുടങ്ങി ജീവൻ തന്നെ അപകടത്തിലായി.
അങ്ങനെ അപകടസമയത്ത് ഇന്ന പുസ്തകം നേഞ്ഞതെടക്കി
പിടിച്ചപ്പോൾ എന്തൊരു സമാധാനമാണ് കിട്ടിയതെന്നോ!
അളളാഹൃതനെ ഇറങ്ങി വന്നു രക്ഷിച്ചു എന്നു താൻ കരുതി.
അതുകൊണ്ട് ഇതു താൻ നിനക്കു തരുന്നു. അതു സാവധാനം
കുറച്ചുകുറച്ചായി വായിക്കുക. ഒരു ദിവസം ഒരു നാമമെങ്കിലും
വായിക്കുക. അത് നിനക്ക് ഗുണം ചെയ്യും.’ ശാമ അത് തനിക്കു
വേണ്ടെന്നും അതിന്റെ ഉടമയായ രാമദാസി, കോപിഷ്ഠനും
ശ്രാന്തനും പിടിവാഴിക്കാരനുമായതിനാൽ ശണ്ഠംകു
വരുമെന്നും, താൻ നാടനായതുകൊണ്ട് ദേവനാഗരി അക്ഷരം
വേണ്ടപോലെ വായിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും മറുപടി പറഞ്ഞു.

ശാമ വിചാരിച്ചത് ബാബു തന്നെ രാമദാസിയുമായി തല്ലിക്കാൻ നോക്കയാണെന്നാണ്. ബാബു അധികാരി എങ്ങനെ കരുതുന്നു എന്നയാൾക്കറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. ബാബു, ഈ വിഷ്ണു സഹസ്രനാമമായ കണ്ഠാഭരണം ശാമയുടെ കഴുത്തിൽക്കെട്ടി പാമരനേജിലും പ്രിയംകരനായ അധികാരി ലോകവ്യാപരത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കണമെന്നാണ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. ഭഗവന്നാമത്തിന്റെ ശക്തി വിശ്രൂതമാണ്. അത് എല്ലാ പാപത്തിൽ നിന്നും ദുർഘട്ടിച്ചാരങ്ങളിൽ നിന്നും നമ്മുടെ രക്ഷിച്ച

ജനനമരണങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കുന്നു. ഇതിലും എഴുപ്പമായ സാധനയില്ല. അത് മനസ്സ് ശുദ്ധിയാക്കാൻ ഏറ്റവും പറ്റിയതാണ്. അതിന് ചടങ്ങും ഒരുക്കും ഒന്നും ആവശ്യമില്ല. അത് വളരെ എഴുപ്പവും വളരെ ഫലപ്രദവുമാണ്. ഈ സാധന, ആവശ്യപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലും ശാമ ശീലിക്കണമെന്നായിരുന്നു ബാബയുടെ ഉദ്ദേശം. അതാണ് ബാബ അയാളെ നിർബന്ധിച്ചത്. മുനിത്വപോലെ ഏകനാമം മഹരാജ് വിഷ്ണുസഹസ്രനാമം ഒരു അയൽവാസി സാധു ഭാവാഹനനെ നിർബന്ധിച്ചു വായിപ്പിച്ച് കഷ്ടപ്പാടിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ചതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. വിഷ്ണുസഹസ്രനാമം വായിക്കലും പറിക്കലും മനഃശുദ്ധിവരുത്താനുള്ള തുറന്ന വഴിയായതിനാലാണ് ബാബ ശാമയെ നിർബന്ധിച്ചത്.

രാമദാസി സുന്നാമുക്കിയുമായി വേഗം മടങ്ങി വന്നു. അനാചിനപ്രാനികൾ അപ്പോൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നതു കൊണ്ട് അയാൾ നാരഭര്ഗ്ഗ പണിയെടുത്ത് സംഭവിച്ചതെല്ലാം രാമദാസിയോട് പറഞ്ഞു. രാമദാസി കോപിക്കാൻ തുടങ്ങി. അയാൾ ശാമയെ ശക്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. അയാളെ ശാമയുടെ ആവശ്യപ്രകാരമാണ് ബാബ മരുന്നിനയച്ചതെന്നും അങ്ങിനെ പുസ്തകം കരസ്ഥമാക്കിയതാണെന്നും ശാമയെ കുറപ്പെടുത്തി. ശാമയെ ചീതു പറഞ്ഞ് ഒടുവിൽ പുസ്തകം ഉടനെ മടക്കി കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ അയാൾ ശാമയുടെ മുന്നിൽവെച്ച് തന്നെത്താൻ തല തല്ലിപ്പാളിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞു. ശാമ പലതും സമാധാനിപ്പിച്ചിട്ടും ഫലമുണ്ടായില്ല. അപ്പോൾ ബാബ ദയാപൂർവ്വം അയാളോട് പറഞ്ഞു. ‘ഓ രാമദാസി! നിങ്ങൾ കൈന്താണ് പറ്റിയത്? എന്തിനാണിന്ത്ര കോപിക്കുന്നത്? ശാമ നമ്മുടെ കുട്ടിയല്ല എന്തിനാണവനെ അനാവശ്യമായി

பீதிபாரயுனத்? ஏன்னாள் நினைவினை வழக்காரானாயத்? நினைவில்கல் ஸதமுமாயும் மயுரமாயும் ஸஂஸாரிக்கானின்துகூடுதல்? இது புள்ளி புஸ்தகங்கள் நிதியும் வாயிச்சிடும் மன்றப் பறிஶுவும் மாவாதெயும் கோபம் அடக்கான் வழுவதெயும் ஆளுவோ காணுவத். ஏனுது தரக்காரன் ராமதாஸியான் நினைவு? இதிலொக்கை நினைவு நிர்மமங்காயிரிக்கென்ட. இது புஸ்தகம் இதெயக்கிங் நினைவு ஆஶோகிக்கூனத் விரையானாஸமல்ல? ஶரியாத ராமதாஸிக்க மமதயில்லாத ஏல்லாவரைடும் ஸமதயாளுள்ளாவேங்குத். நினைவு ஶாமலோக் கரு புஸ்தகத்தினுவேங்கி ஶள்ளகூடுகூனு. போயின் அவிடெ இரிக்கு. பளை கொடுத்தால் வேங்குத் புஸ்தகம் கிடும். பக்ஷ மனுஷ்யரை கிடில்ல. நல் போலை ஆலோசிப்பு தாக்ஷிண்யம் காணிக்கு. நினைவுடை புஸ்தகம் ஏற்றினுமாத்தமுங்கு? ஶாமக்குத் வேங்காயிருக்கு. எாங்கதெடுத்த அவங் கொடுத்ததான். ஶாம அது வாயிச்சு நனாவுமென்க கருதி எாங்கு கொடுத்து. ‘வாவயுடை ஸதமுவும் தயாபரவும் அமூது துல்யவுமாய வாக்குகள் ஏது மயுரமாயிருக்கு வெளோ அதிர்ஜி மலங் விஸ்மயாவஹமாயிருக்கு. ராமதாஸி ஸமாயானிச்சு அதிகங் பக்கம் பவு ரத்து ஸ்தித கிடியால் மதி ஏன் ஶாமலோக் பரின்து. ஶாம ஸநேஷிச்சு ‘ஏற்றிக்கொண்டிருக்கு’ என்பதுகோண்டிருக்கு பக்கம் தராம்’ என்பதை.

ஒடுக்கம் ஸஂகதி குத்து தீர்ப்பாயி. கரு சோத்யும் அவங்கேஷிக்கூனதான். அயாஸ்கூ தால்பருமில்லாத வேவை ஸஂவயிச்சு பவுரத்துக்கீதக்க் ஏற்றிகான் ராமதாஸி ஆவஷ்யப்படுத்த? ஏனும் புள்ளிபுஸ்தகங்கள் மஸ்ஜிதில் வாவயுடை முனிலிருக்கு வாயிக்கூன அயாஸ் ஏற்றிக்

ശാമയോട് ബാബയുടെ മുന്നിൽവെച്ചു കോപിച്ചു? നമുക്ക് ആരെയാണ് കൂറ്റം പറയേണ്ടത് എന്നറിയില്ല കൂറ്റം ആർ തമിൽ പക്കുവെക്കണമെന്നും അറിയില്ല. ഒന്നുമാത്രം പറയാം. ഈ സംഭവം ഇങ്ങനെ നടന്നില്ലെങ്കിൽ വിഷ്ണുസഹഗ്രന്ഥാമം പരിക്കുന്നതിന്റെ മാഹാത്മ്യം ശാമക്ക് മനസ്സിലാവുമായിരുന്നില്ല. പിന്നീട് ശാമ സഹഗ്രന്ഥാമം മുഴുവൻ പറിച്ച് അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കി, പുനാ ഏഞ്ചിനൈററിംഗ് കോളേജിലെ പ്രൊഫസറും ശ്രീമാൻ ഭൂതിയുടെ ജാമാതാവുമായ പ്രൊഫസറും നാർക്കെ എം.എ. കുമാർ വിവരിച്ച് കൊടുക്കാൻപോലും അയാൾക്ക് കഴിഞ്ഞു.

വിറ്റക്ക് അർഹനം

ഒരിക്കൽ കാക്കാസാഹബ് ദീക്ഷിത് കാലത്ത്
കുളികഴിഞ്ഞ് അയാളുടെ വാദയിൽ ധ്യാനിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ
വിറ്റൽ ദർശനം സിദ്ധിച്ചു. പിന്നീട് ബാബയുടെ അടുക്കൽ
പോയപ്പോൾ ബാബപ്രോതിച്ചു: വിറ്റൽ പഠം വന്നില്ലോ? നിങ്ങൾ
കണ്ടിട്ടില്ലോ? വിറ്റൽ പിടിച്ചാൽ കിട്ടാത്ത ആളാണ്, മുറുക്കെ
പിടിച്ചില്ലകിൽ വഴുതി രക്ഷപ്പെടും. ഉച്ചക്ക് ഒരു
വഴിക്കച്ചവടക്കാരൻ 20,25 പദ്മർപ്പുർ വിറ്റലിരേണ്ട് ചിത്ര
അള്ളുമായി വന്നു. അത് ധ്യാനത്തിൽ കണ്ടപോലെ തന്നെ
യായിരുന്നു. ബാബയുടെ വാക്കുകൾ ഓർമ്മ വന്ന് അതിൽനിന്ന്
ഒരു പടം വാങ്ങി പുജാമുറിയിൽ ആരാധനക്കായി വെച്ചു.

ഗീതാരഹസ്യം

ബാബക്ക് ബ്രഹ്മവിദ്യ പതിക്കുന്നവരെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഉദാഹരണത്തിന് ഒരിക്കൽ ബാബു സാഹചര്യ ജോഗിന്റെ ഒരു പാർസൽ കിട്ടി. അതിൽ ലോകമാന്യത്തിലകൾക്ക് ഗീതരഹസ്യമായിരുന്നു. അത്

കക്ഷത്തുവെച്ച് അയാൾ മസ്ജിദിൽ വന്ന് ബാബയെ നമസ്കരിച്ചപ്പോൾ പുസ്തകം ബാബയുടെ കാൽക്കൽ വീണു. ബാബ അതെന്നാണന്നേപിച്ചു. പുസ്തകം ബാബയുടെ കയ്യിൽകൊടുത്തു. അത് തുറന്ന് നോക്കി ഒരു ഉറുപ്പിക മിതെവെച്ച് ജോഗിന് കൊടുത്ത് ബാബ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: ‘ഈത് മുഴുവൻ വായിക്കുക. നിന്നക്ക് നേട്ടമുണ്ടാവും.’

വപർദി ഭവതികൾ

വപർദി ഭവതികളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞ് ഈ അദ്ദ്യായം അവസാനിപ്പിക്കാം. ഒരിക്കൽ ഭാദാസാഹേഖ്യ് വപർദി കുട്ടംബസമേതം ശ്രിരദ്ധിയിൽ വന്ന് കുറച്ച് മാസം താമസിച്ചു. ഭാദാസാഹേഖ്യ് സാധാരണക്കാരനായിരുന്നില്ല. അയാൾ പണക്കാരനും പ്രശസ്തനുമായ അമരാവതി (ബീറാൽ)യിലെ വകീലും ഡെൽഹി കൗൺസിൽ ഓഫ് റെസ്റ്റാറ്റിലെ മെന്ററുമായിരുന്നു. പല ഭക്തമാരും ബാബയോട് വർത്തമാനം പറഞ്ഞും വാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നെങ്കിലും മുന്നുപേര് അതായത് വപർദി, നൃത്കാർ, ഭൂടി ഇവർമാത്രം സദാ നിശ്ചിബ്ദവരായിരിക്കും. അവർ വീനിതരും, സൽസാഭാവികളുമായിരുന്നു. ഭാദാസാഹേഖ്യിന് വിദ്യാരണ്യത്തിൽ പദ്ധതി വ്യാവ്യാനിച്ച് പറയാൻ കൂടി കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും മസ്ജിദിൽ ബാബയുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ഒന്നും മിണ്ഡാതിരിക്കലാണ് പതിവ്. ഏതു പണ്ഡിതനും ബ്രഹ്മജ്ഞനാനിയുടെ മുന്നിൽ ഒന്നും അല്ലല്ലോ. പാണ്ഡിത്യം പ്രകാശിക്കില്ല. ഭാദാസാഹേഖ്യ്, നാലുമാസം താമസിച്ചുകൂടിലും ഭാര്യ ഏഴുമാസം താമസിച്ചു. രണ്ടുപേരും ശ്രിരദ്ധിയിലെ താമസം കൊണ്ട് സന്തുഷ്ടരായി. എല്ലാ ഉച്ചക്കും ബാബക്ക് നേരവേദ്യം കൊണ്ടുവന്ന് ബാബ സ്വീകരിച്ചു, അവർ ഭക്ഷണം കഴിക്കലുള്ളൂ. അവരുടെ ഭക്തിയുടെ സ്ഥിരത കണ്ക് ബാബക്ക് അത് മറ്റൊളവർക്ക് മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കണമെന്ന്

தோனி. ஒரு உழுக்கு அவர் ஸங்ஸா (ஹோதன்ப் பாய்ஸஂ) பூதி, சோர், ஸுப்பி, பாய்ஸஂ முதலாயத் மஸ்ஜிதிலேக்கு கொள்ளுவானு. வாவை ஸாயாரளமளிக்குருக்கேள்ளு தாமஸிகலூள்கலிலும் இது களை உடனெ ஏழுநேர்ட், முடி ஏடுத்துமாறி ஸுவமாயி ஏடுத்து கேசிக்கான் தூங்கி. அதூக்கள் ஶாம சோாதிச்சு. ‘ஏற்காணிட்ட பக்ஷலேஃ? மருங்கு வர்கொள்ளுவருந கேச்ஸாம் வலிசூரின்த் அதில்லோக்குபோலும் செழுலிலு. பக்ஷ ஹ்த் அடுத்தேக்க வலிசூவெஷு நல்லபோல கஷிக்குநு. ஏற்கான் ஹ்யயம்யுடை கேச்ஸாம் ஹ்த மயுரமுங்குத்தானோ? என்ன ஶ்ரக்கித் மங்கிலாவுநிலு’ வாவை அபூஶ் ஹ்வைனெ விவரிச்சு: ‘ஹ கேச்ஸாம் யமாற்தமத்தில் அஸாயாரளமான். முங்குநத்தில் ஹ்ய ஸ்தீ ஒரு கஷுவக்காரரை யாராலும் பால் நத்குந திச்சு ஒரு பஶுவாயிருநு. பினென் அதினென காளாதாயி. அத் ஒரு தோட்க்காரரை குடும்பத்திலும் ஒரு கஷத்தியகுடும்பத்திலும் ஜனிச்சு. ஒரு கஷுவக்காரரென கல்லியானம் கஷிச்சு. பின்கீட் ஒரு ஸொம்மனகுடும்பத்தில் அவர்ஜ் ஜனிச்சு. எான் வழரை காலத்தினுஶேஷம் அவதை காணுக்கயான். அவஜூடை பாடுத்தில் நின் குரிச்சு மயுரத்தரமாய கேச்ஸமெக்கிலும் எான் கஷிக்கெடு’. வாவை நல் போல கஷிச்சு தூப்திவென்ன காளிக்கான் எனு தேடி, கறும் வாயும் கஷுகி ஸுஸ்மாநத்த வநிரிக்குக்கயும் செய்து. அவர் வாவையென நமஸ்கரிச்சு வாவையுடை கால் தலோடிகொடுத்து. வாவை அவரோக் ஸஂஸாரிச்சு அவருடை கழு அணேங்குடும் தலோடிகொடுத்து. ஹ்ய அநேங்குப்பிசாரங் கள், ஶாம தமாஶயாயி பரிணது ‘ஹ்த நனாயிரிக்குநு, ஸெவாநும் கேதநும் அநேங்கும் பரிசரிக்குநத் நல்லாரு காஷ்சத்தெனயான்’ அவருடை

வினாவும் இக்கியூங்களைச் சாபை அவரோட் மெல்லி ஹுடுமாய் சுரந்திதல் ‘ராஜா ராம, ராஜா ராம’ என்ற ஏப்போடும் ஏல்லாய்ப்போடும் ஜபிக்கான் பான்து. ‘நீ அண்டின செய்தால் நின்றி ஜீவிதோடும் ஸமலமாகும், மனமூட்டில் லடிக்கும், நின்கூ நல்லதுவது’ என்ற சாபை விளையும் அவரோட் பான்து. ஆறுமாதிக் காருண்யச் சுரிசயமில்லாத்தவர்கள் ஒத்து நிலைமாயி தோன்றும். பகைச் காரும் அண்ணென்றால் அதின் ஸாக்கதிகமாயி ‘ஶக்திபாதம்’ என்று பாயா. அதாயத் தூது ஶிஷ்யங் தபஃஶக்தி பிரதானம் செய்து. சாபையுடைவாக்குகள் ஏதுமாத்தும் ஶக்திமத்தும் பலவத்துமான்று! நிமிஷங்கொள்க அவும், அவருடை ஹுடுயத்தித்தொள்கை ஸமிரப்பதிஷ்டிதமாயி.

இறு கம தூதுஶிஷ்யமாருடை ஸபையும் ஏப்ரகாரமான் வேஷதென்ற தெழியிக்குந்தான். இருவரும் அனேயான்யும் ஒரேபோலை ஸ்நேஹிக்கையையும் பரிசுக்கையையும் வேள்ளும். அவர்த்தமிதல் தேவமில்லை. இருவரும் ஓன்றான். ஓனிக் மரைநில்லாதென்ற நிலநில்லபில்லை. ஶிஷ்யங் தூதபாத்திதல் நமஸ்கரிக்குந்து ஏன்ற புரமை காணுந்த மாத்தமான். ஆதாரிகமாயும் ஸத்யத்திலும் அவர்கள்தான். அவர்த்தமிதல் தேவான் உத்திராயி காணுந்த அபகுமதிக்கல்லும் அபுர்ணாருமான்.

ஸ்ரீ ஸாதியை நமிக்குவின் லோகஶாந்தி ஭விக்கெடு!

**ശിർദ്ദിയിലേക്കാകർഷിക്കപ്പെട്ട കുരുവികൾ -1) ലക്ഷ്മിപാഠ്
2) ബർഹാംപുർക്കാരിയായ സ്തരി 3) മേഘം**

മുവവുരു

സായി സീമാബന്ധനല്ല. ബ്രഹ്മാവുതൊട്ട് ഉറുവ് കുമി മുതലായതിലെല്ലാം അദ്ദേഹം കൂടികൊള്ളുന്നു. എല്ലാറിലും വ്യാപ്തതനായിരിക്കുന്നു. സായി എല്ലാ വേദങ്ങളും അറിയുന്നവനും ബ്രഹ്മജ്ഞനിയുമാണ്. അതുകാരണത്താൽ ബാബ തികച്ചും ഒരു സദ്ഗുരുവാകാൻ യോഗ്യനായി. എത്ര പണ്ഡിതനായാലും ശിഷ്യന് ആത്മജ്ഞനാം കൈവരിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം അറിയാത്തവൻ സദ്ഗുരുവാകില്ല. പിതാവ് ശരീരത്തിന് ജനകോട്ടകുന്നു. ജീവിതത്തെ മരണം പിന്തുടരുന്നു. പക്ഷേ സദ്ഗുരു ജനനമരണങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ എല്ലാരിലും വെച്ച് ഏറ്റവും ദയാപരനാണ്.

ஸாயி ஸாவ பரியாருள்க் ‘ஓரெழ் அஶ 3000 நாசிக
டுரையாயாலும் காலித் திடுகெட்டிவிட பக்ஷியெபூலெ
ணாநெற்ற அடுக்கலேக்க வலிசூகொள்ளுவரும்’ என்ற, ஹு
அஹ்யாயம் அத்தரம் அநக்ரஷிகபூட் பில கிழிக்குடை
கமக்கைப்புறி பரியுனு.

1) லாலா லக்ஷ்மிபாண்

ஹு மாந்யார் அநுபும் வோங்பெயிலெ ஸ்ரீ வெக்கிடேஶவர
பிள்ளீலும், பின்னீக் கெயித்தெவ யிபூர்ட்டுமெற்றிலும் அவசாங்
மெண்ணுற்று காலி வெஞ்சென் ஏரெழ் கபுனியிலும் கூர்க்காயி
ஜோலிசெய்திருனு. அதார்த்த 1910-ல் ஸாவயெ
ஸாங்கிகான் காஷித்து. ஒரு கிரிஸ்து மஸ்ஸுவயிக்க ஓனு-ஒனார
மாஸ்திகு முன்பு ஸப்பந்தித்தில் ஒரு தாடிக்காரன் வயலூநெயும்
அதாகுடை சூரியு குரை கெத்தமாரெயும் களெழு குரிசூ திவாஸங்
காஷித்த அதார் தாங்குவிரெழ் கீர்த்தனம் கேற்கான்,
அதாகுடை ஸுபூத்தித்தத்தாடுதெய மத்ஜுநாம் ஸிஜ்ஜுவிரெழ்
வீட்டித்தோயி தாங்கு ஸாயாரள கீர்த்தன ஸமயத்து
ஸாவயும் ஒரு மோடோ வெக்கத் திடிவூள்க் கு சித்ரம்
களெபூர்த் தக்ஷி பாணிக் அதார் ஸப்பந்தித்தில் களெத்த
ஸாயிவோவெயாளென்ற தீருமானிக்குக்கயும் செய்து. ஹு
சித்ரம் காளெலும் தாங்குவிரெழ் கீர்த்தனவும் தூக்காராமிரெழ்
ஜீவிததெத்தப்புறி தாங்குவிரெழ் விவரளை ஏல்லாம் கேக்க
அதார்த்த ஸிர்விக்க போகான் அதியாய அஶ ஜனிசூ.
ஸாயாரள கெத்தமார்க்க ரெவான் ஸத்துருவினெ
காளிசூகொடுக்குனு ஏற்றத் தெரு ஸத்யமாள். அனு ராத்ரி
தென் ஒரு ஸுபூத்த ஶக்ரிவாய் 8 மளிக்க வாதில்க்கலை
வானுமுட்டி, அதானோக ஸிர்விக்க வருனுவோ ஏனுபோனிசூ.
அதார் ஸத்துஷ்டாயி உடனெ ஸிர்விக்க போகான் ஒருஞி.

രു ബന്ധുവിന്റെ കയ്യിൽ നിന്ന് 15ക. കടം വാങ്ങി തയ്യാറായി ഷിർദ്ദിക്ക് പുറപ്പെട്ടു. വണ്ണിയിൽ അവർ കുറെ ഭേദന പാടി. പിന്നെ ഷിർദ്ദിക്ക് അടുത്ത് നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങുന്ന നാലു മുഹമ്മദീയരോട് സായിബാബയെ പറി അനേഷിച്ചു. അവർ സായിബാബു, രു മഹായോഗിയാണെന്നും കുറെ കാലമായി ഷിർദ്ദിയിൽ താമസമാണെന്നും പറഞ്ഞു. കോർപ്പസാഖാബനിലെത്തിയപ്പോൾ ബാബക്ക് കുറെ ബേരിപ്പും വാങ്ങാനാലോചിച്ചത്, അവിടതെ കാഴ്ചകൾ കണ്ണും മറ്റും മറന്നുപോയി. ഷിർദ്ദി സമീപി കാറയാപ്പോൾ പഴത്തിന്റെ കാര്യം ഓർമ്മവന്നു. അപ്പോഴേക്കും ഒരു വൃഥ രു കൂട് പഴം തലയിൽവെച്ച് കുതിരവണി കടുതേതക്ക് ഓടി വരുന്നതുകണ്ണു. അതിൽ നിന്ന് നല്ല കുറൈപാം വാങ്ങി. അപ്പോൾ ആ സ്ത്രീ, ‘എല്ലാ പഴവും എടുത്ത് ബാക്കി എൻക്കുവേണ്ടി ബാബക്ക് കൊടുത്താലും എന്നു പറഞ്ഞു. പഴം മറന്നതും ഇങ്ങനെ വാങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞതും വൃഥക്ക് ബാബയോടുള്ള ഭക്തിയും എല്ലാം അവർക്ക് അതിശയകരാമയി തോന്തി. ലക്ഷ്മീപാം കരുതിയത് ആ വൃഥ, താൻ സപ്പന്തത്തിൽക്കണ്ട വയസ്സിന്റെ വല്ല ബന്ധുവുമായിരിക്കും എന്നാണ്. അങ്ങനെ അവർ ഷിർദ്ദിയിലേക്ക് പോന്നു. വഴിക്കുവെച്ച് മന്ജിദിലെ കൊടിക്കുറ കണ്ക് അവർ വനിച്ചു. പുജാസാമഗ്രികളെല്ലാം വാങ്ങി അവർ ബാബയെ ദർശനം ചെയ്ത് ആരാധിച്ചു. ലക്ഷ്മീപാം ബാബയെ കണ്ക് അതീവ സന്തുഷ്ടനായി. ഒരു വണ്ക് താമരപ്പുവിനെയെന്നപോലെ അയാൾ ബാബയുടെ പാദത്തിൽ കടന്നുപിടിച്ചു അപ്പോൾ ബാബ ഇപ്പകാരം പറഞ്ഞു: ‘സുന്ദരക്കാരൻ, അവൻ വഴിക്ക് ഭേദ ചൊല്ലും. എന്നിട്ട് ആളുകളോടനേഷിക്കും. എന്തിനു മറ്റുള്ളവരോട് ചോദിക്കുന്നു? എല്ലാ നമ്മുടെ സന്തം കണ്ണുകൊണ്ട് കാണണം. നിന്റെ സപ്പനം ശരിയോ അല്ലയോ

என்ன அலோசிப்பால் போரெ. ஒரு மாற்வாடியோக் கடங்வாண்டி வர்ஷங்களின் வரானங்காயிருநூ அவசியம்? இப்போൾ ஹுபயத்திலே அஞ்சலை சாயிப்பில்லை?

இப்பு வாக்குகள் கேட்க வொய்யுதெ ஸ்ரவுந்தருமிடும் வோஸுமாயி லக்ஷ்மீபார்த் அதிஶயிச்சுபோயி. வழிக்குவெப்புள்ளைய ஸங்கிரிகர் என்னென வொய்வு அரின்து ஏன்றாச்சிக்கு மன்றிலாயில். இதில் பிரயாந்காரை வொய்வர்ஷங்களினோ, புள்ளுபிவஸம் கொள்ளாடுந்தினோ தீர்த்தாடந்தினோ, கடங் வாண்மூன்ற் வொய்வு முஷ்டப்புடிருநில் ஏன்னதான்.

ஸ்ரீஸா

உஷ்க்க லக்ஷ்மீபார்த் தெக்ஷன்ததினிரிக்குவோய்க் காலையாச்சிக்கு ஒரு தெக்கனில் நின் குரிச்சு ஸ்ரீஸா (கோதியுப்பாயஸம்) பிரஸாதமாயி கிடி. அயாச் வழரை ஸநோஹிச்சு பிரேரநூ ஸ்ரீஸா கிடுமெநூ கருதி. பகை கிடியில். அடுத்த திவஸம் உஷ்க்குத்து அத்திக்க ஶேஷம் வொய்க்க ஏற்ற நெவேதுமான் கொள்ளுவரேள்ளதென் வொப்புஸாவைய் ஜோங் சோடிச்சு. வொய்வு ஸ்ரீஸா கொள்ளுவரான் பரிண்டு. தெக்கன்மார் ரண்டு வலிய பாடுதான் நிரியை ஸ்ரீஸா கொள்ளுவநூ. லக்ஷ்மீ சாநிநூ விஶப்பும் பூரித்த வேதநயமுள்ளதிருநூ. வொய்வு பரிண்டு: ‘விஶக்குந்த நல்லதான். ஸ்ரீஸா கஷிதோத்து. பூரிங் வேதநக்க ஏற்கெங்கிலும் மருநூங்கசிக்கு’ அப்போசும் அயாஜுதெ மன்றிலுத்த வொய்வு அரின்தத்தில் அயாச் அதிஶயிச்சு. ஏதெமாட்டும் ஸ்ரவுந்தருமியான் வொய்வு ஏனு நோக்குக!

1) கரிக்ளி

இறு அவசரத்தில் லக்ஷ்மிப்பங் சாவடியிலேக்குத்து
ஏழுநூல்திப்பு களை. அனேரங் ஸாபு வல்லாதெ சூமசூரியன்.
அயாச் கருதி ஸாபுயுட சூம அருடுடெயோ கரிக்ளி
காரணமாளைங். பிரேரந்யாச் மஸ்ஜித்தோய்போச் ஸாபு
ஶமதெ விழிச்சு பரிதூ. ‘இங்கெ ராதி ஸாக் வல்லாதெ
சூமசூ. அத் கரிக்ளி பரியதாளோ? அருடுடெயோ
கரிக்ளி கொள்ளான்’ ஸாக் சூமத்தூநெதாள்
தோன்றுந்து ‘ஸாபு லக்ஷ்மிப்பங் விசாரிசுத் பரிததாள்
அத்.

இதைல்லாம் கள்க் ஸாபுயைபூரி பரமாத்மாவாளைங்
வோஹுபூர்க் அயாச் கால்கதெவீஸு பரிதூ: ‘ஸாக்
உர்கமங் கொள்க் கூதார்த்தமாயி. ஏனோக் கனிவுள்ளாயி
ரக்ஷிகளைங். அவிடுதெத் பாரண்தில்லாதெ ஏனிகூ மர்தாரு
வெவுமிலு. ஏன்ற மந்தூ அவிடுதெத் ஜெனயிலும் பாரண்திலும்
மாதும் வடிவுதமாவாக. அவிடுதெத் தய ஏன் ஏல்லா
கஷ்டத்தக்கலை நினூம் ரக்ஷிகாக. ஏனிக்க ஸுவா அவிடுதெத்
நாமம் ஜபிக்காக் கஷியுமாராவாக’.

ஸாபுயுட உயியும் அநுஶேஷவும் வாணி
ங்கேபிதங்கொடாபும் அயாச் வீடிலேக்கு மடனி, தூப்தங்காயி
வഴி நீலை ஸாபுயைபூரி கீர்த்திச்சு. பின்கீக் ஏலாய்போடும்
ஸாபுயுட பரமக்கெதாயிருந்து. அது அடுத்த
பிரேரந்துகின் ஷிர்திகூ வருபோடும் அயாச் கக்ஷினயும்
கர்ப்புவரும் மாலக்கும் அயாச் கொள்கிறுந்து.

2) ஸுர்ஹாங்புர்க்காரி

ஹனி மர்தாரு கிளியைபூரி கேஸ்கூக். ஸுர்ஹாங்புரிலெ
ரு ஸ்த்ரீ, ஸப்பந்த்திரீ ஸாபு வங் கிசுடி யாபிக்கூந்தாயி

കണ്ണു. ഉണ്ണർന്നു നോക്കിയപ്പോൾ ആരെയും കണ്ടില്ല. ഈ സുപ്പന്നങ്ങൾ സന്തുഷ്ടയായി അവർ ഭർത്താവിനോടും മറ്റ് എല്ലാവരോടും വിവരം പറഞ്ഞു. അയാൾ പോസ്റ്റൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ ജോലിക്കാരാനായിരുന്നു. അയാൾക്ക് അക്കാദമിയിലേക്ക് മാറ്റു കിട്ടിയപ്പോൾ ഭാരുയും ഭർത്താവും കൂടി ഷിർദ്ദിയിലേക്ക് പോവാൻ തീർച്ചപ്പെട്ടുത്തി. ഒരു ദിവസം ഷിർദ്ദിക്കു പുറപ്പെട്ട് വഴിക്കുവെച്ച് ഗ്രാമത്തിൽത്തുമുള്ള സന്ദർശിച്ച് ഷിർദ്ദിയിലെത്തി അവിടെ രണ്ടു മാസം താമസിച്ചു. എല്ലാ ദിവസവും മസ്ജിദിൽ പോയി ബാബെയെ ആരാധിച്ച് സന്നോഷമായി കഴിഞ്ഞുകൂടി. അവർ ബാബുക്ക്, കിച്ചടി നേനവേദ്യം കൊടുക്കാൻ വന്നതായിരുന്നു. പക്ഷേ ആദ്യത്തെ പതിനാലു ദിവസം അതിന് സാധിച്ചില്ല സ്വന്തീക്ക് ഈ അമാനം തീരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. 15-ാം ദിവസം ഉച്ചക്ക് കിച്ചടിയുമായി അവർ മസ്ജിദിൽ വന്നു. അപ്പോൾ ബാബെയും മറ്റുള്ളവരും ഭക്ഷണത്തിനിരുന്നതായും മറ്റൊരിലൂൽ താഴ്ത്തിയിട്ടുമായാണ് കണ്ടത്. ആരും മറ്റൊരിലൂൽ താഴ്ത്തിയാൽ പ്രവേശിക്കാൻ ദയരൂപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. പക്ഷേ ആയമുക്ക് അതൊന്നും അഭിഞ്ചിരുന്നില്ല. അവർക്കർട്ടൻ പൊന്തിച്ചുകൂട്ട് കടന്നു. അന്ന് ബാബുക്ക് കിച്ചടിവേണമെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു. കിച്ചടി കണ്ട ഉടനെ ബാബു അതുവാങ്ങി വാരിവാരി കഴിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഈക്കണ്ണ് എല്ലാവരും അതിശയിക്കുകയും ഭക്തമാരോടുള്ള ബാബെയുടെ പ്രേമത്തെപറ്റി അവർക്ക് ബോദ്ധനമാവുകയും ചെയ്തു.

മേല്

ഈ മുന്നാമത്തെയും ഏറ്റവും വലുതുമാതയ കിളിയെപറ്റി നോക്കാം. വീരം ശാവോൺിലെ മേലു, അക്ഷരാദ്യാസം പോലുമില്ലാത്ത ശുഖഗതിക്കാരനായ ഭ്രാഹ്മണനും റാവുബഹദുർ സതെയുടെ പാചക വേലക്കാരനും മായിരുന്നു.

அயாசி ஶிவக்கதனாயது கொள்க் குடும்பம் ‘நமக் குடும்பம்’ எனும் ஜபிக்குமாயிருந்து. அயாசி குடும்பம் சுயாவங்கமோ சாயத்தியோ எனும் அளியில்லாதிருந்து. ராவுபூபாதுர் சாதை அயாசித் தல்பரங்காயி ஸுயாவங்கமோ சாயத்தியும் பரிபீசிச்சு சாதை அயாசோக் ஷிர்தியிலெ ஸாதிவொபு, ஶிவாவதாரமாணங்க் பரினத் அயாசை ஷிர்தியிலெக்க புரைப்படுவிப்பிச்சு. வோஷ் ரெயித்வெ ஸ்தூபங்கித்வெஷ் ஸாதிவொபு முங்லிமாணங்க் கேட்போச் அயாசை ஶுஹாத்தியும் யாமாஸ்பிதிக்குவும் காரணம் ஒரு முங்லிமிகை வளங்கும் காருத்தித் தங்கவிஷமங் தொனி. ஏனிட்க் யஜமாங்கோக் தங்க அணோடுக்கரைத்தங்கபேக்ஷிச்சு. சாதை அயாசை நிர்வையிச்சு அயாசை ஹாருபிதாவாய ஷிர்தியிலெ பாதாகேத்திக்கரைக்க ஒரு கத்துங்கொடுத்த அயாஷ்சு. அயாசி ஷிர்தியிலெத்தி மஸ்ஜிதித் தெங்கபோச் வொபு கோபிச்சு அயாசை ஹத்தித் தெருகான் ஸம்மதிக்காதெ அலா’ அது கத்துங்கை சவுடி பூர்த்தாக்குவின்’ ஏனிட்க் வொபு மேலையோக் பரினது. ‘நீ முதிய ஸ்வாம்மானும் தொன் தான்தரம் முங்லிமும்! நீயிவிட வங்காத் ஜாதி நஷ்டப்பூடும். அதுகொள்க்கடன் போ’ ஹு வாக்குக்கர் கேட்க மேல் பேடிச்சு விரிச்சு. அயாசை மந்திரி ஹத்தித் ஏனையென வொபு அரினத்து ஏனாண் அயாசை அதிரையங். குருஷுபிவை அவிட அயாசி வொபுயை அயாசி ஹஷ்டப்பூடுவண் பரிசரிச்சு குடியும் வோஹும் வங்கில். பின்கீட்க அயாசி வீட்டித் தோவுக்கரும் அதிகாரமேஷம் நானிக்கிலெ திரும்பக்கித் தங்கரகைலை தாமஸிக்குக்கரும் செய்து. வீட்கும் அயாசி ஷிர்தியிலெக்க மடன்கி. ஹத்தவள பாலோத்திகர ஹடபெட்டுக்கொள்க்க மஸ்ஜிதித் தெவேஶிக்காங்குவதிக்குக்கரும் அனையென ஷிர்தியித்

தாமஸிக்கூக்யுங் செய்து. ஸாதிவாஸ, மேஜையே ஸஹாயிச்சுத் வாக்கால் உபதேசம் கொடுத்தி டாயிருளில். ஸாஸ மேஜையில் ஆக்கரிக்கமாயி பிரவுத்திச்சு அயாளில் பல மார்ஜன்னுங் வருத்தி பல நேடுண்ணுங் கொடுத்து. அணிகெ மேஜை, ஸாதிவாஸயை ஶிவாவதாரமாயி கள்க்காக்கூவான் துடன்னி. ஶிவபுஜக்க் கூவத்தில் வேளமலோ. மேஜை, நாஷிக்கள்கிளிக் நடன்னுபோயி கூவத்திலுமகாங்குவங் அயாளுடை ஶிவன (ஸாஸயை) பூஜிக்கூங். அயாளுடை பதிவ் என்னிகெ ஏற்குவெழுால் ஸ்ராமத்திலை ஏலூா தேவமாரையுங் ஆராயிச்சு மஸ்ஜிதில் வங் ஸாஸயுடை அடுக்கல் கூவிக் ஸாஸயுடை கால் தலோடிகொடுத்த பாத்தீர்த்தம் கஷிக்கூங். ஒரிக்கல் வள்ளேயாஸாக்ஷத்ரா அடஞ்சிருந்தினால் அவிடை தொடாதை அயாஸ் மஸ்ஜிதில் வங்கு. ஸாஸ ஆராயங் ஸ்ரிக்ரிக்காதை கேஷத்தினிற்கு நட அபோஸ் தூர்ணிட்டுள்ளன் பரின்து வீள்ளுங் மடக்கி அயஞ்சு. மேஜைபோயி நோக்கியபோஸ் நட தூர்ணிட்டுள்ளது. அவிடை தொடாத் வீள்ளுங் பதிவுபோலை ஸாஸயுடை அடுக்கல் வங்கு.

ஸாஸாஸ்நாங்கா

ஒரு மக்ரஸங்கமத்திக் மேஜைக்க் ஸாஸயுடை தேவை பங்கம் புஶிரங்காஜலத்தில் கூஜிப்பிக்கள்மெனாக்ரைப்பா தோனி. ஸாஸ ஆட்டு ஸம்திச்சிலெப்புகிலுங் வீள்ளுங் வீள்ளுங் அபேக்ஷிச்சுபோஸ் அந்நுவாடம் கொடுத்து. மேஜைக்க் கூண்டாடுமினோட்டுங் கூடி 24 நாஷிக் நடனாலே ஸ்ரோதித்தியில் நின்க் ஜலம் கொங்குவரான் கஷியு. அயாஸ் ஜலம் கொங்குவங் ஏலூா ஏர்ப்பாடுங் செய்த் ஸாஸயோக் ஸ்நானத்திக் தழுவாவான் அபேக்ஷிச்சு. ஸாஸ, தனை அதில் நினெநாஷிவாக்காந்குங் ஒரு மக்கையென நிலக்க் கங்கா

ඇලවුමායි තනිකෙහාරු බවයුතුමිලේනු පරිත්‍යු ගොකි. පක්ෂ මෝල අඛතානු යුතු යුතු. අයාර්කකෙනියා යිවැන් ගංගාස්කාං කොණ් සාතුෂ්කනාවුනු ඩුන්. අතුකොණ් අයාභුද යිවැන ඇ ප්‍රූජ්‍යඩිවසං ගංගාස්කාං ඡෙයුෂ්චු තීරු. බාබ අවසාං සමතිජ් ගරු පළකයිලිරුන් තෙමුනොත් නිශ්චිපිත්තු. 'ං මෝල! ගෙරාද සහායමකිලු ඡෙයු ගො. යිරුදු ගොලු ගෙහෙතිලේ ඉත්තමාංග. අතුකොණ් යිරුදු ත්‍රිමාත්‍ර බෙඟුත්ත් ග්‍රිජාත් මති. අත් ගෙහෙ මුශුවැන් කුඩිජුතින් සමමාග් යි ඩුන් පරිත් මෝල කුඩමදුත් බෙඟුත්මාඡිකාග් තුනැඹුකයු සෑගෙහායිකු කොණ් 'හරිගංගේ' ඩුන් පරිත් මෝලාකෙකුටි බෙඟුත්මාඡිකුකයු ඡෙයු. පාතේ තාශෙවජ් බාබයෙ ගොකියපුළාර්, අතිශයමග් පරියංශ බාබයු තෙමාත්‍රම ගෙනිතිඩුත්තු. ගෙහෙ ගෙනිතිං නුවු.

ත්‍රිසුළවයු ලිංගවු

මෝල, බාබයෙ රණ් සහළඟැන්ත්වෙජ් ආරායිඡු. මස්ජිටිල් ගෙනිතු බාසයිල් ගාගාසාහෙබ් ඔබොර්කර් කොඕත බාබයු ගරු බලිය එිගෙතෙයු. නුඡිගෙ 12 මාසගෙතාල් අයාර් ඡෙයු. අපුළාර් අයාභුද පෙති ඔහු පිළිකාංගු ආසාඩිකාංගුමායි බාබ ගරු දර්ශන කොඕත්තු. ගරු ප්‍රජාතනිල් මෝල කිංකරියිල් කළුදඡු කිංකරුකයායිරුනු. පක්ෂ ග්‍රුපොලේ ඉංජිනු ක්‍රිජිතිරුනු. අපුළාර් අයාර් බාබයු ගරු රුපං ටුකත්මායි කළු. බාබ අයාර් ඉංජිනි කෙරාගෙනිගෙ අයාභුද ගෙහෙතිල් අතිමණි කුකුමතිලිං ආක්ෂතං ඩුරිගෙ නුඡිගෙ පරිත්: 'මෝල!

எரு திஶுலம் வரக்கு‘ வாவை அப்பெற்றுக்கூடாவுக்கடியும் செய்து. வாவையுடைய வாக்குகேக்ட் கண்ணதுரினபோஸ் வாவையை களில்லை பகேச, அக்ஷதம் அவிடை கிடக்குங்கள். அயாஸ் வாவையுடைய அடுக்கல் போயி ஹூ தர்ஶனமதைப்படி பரியுக்கடியும் திஶுலம் வரக்கான் அனுவாதம் சோதிக்குக்கடியும் செய்து. வாவை அதிகங் ஹன்தென மருபடி பரித்து: ‘எான் நினோக் திஶுலம் வரக்கான் பரித்த ஏற்ற வாக்குக்கீல்ல? அத் தர்ஶனமலை நேரிடுக்கு கத்தெயாள். ஏற்ற வாக்குக்கீல் அரிதமாக்குமாள். எரிக்கலும் வெரும் வாக்குக்குலை’ மேலும் பரித்து. ‘எான் கருதி அவிடுகென்கென உள்ளத்தி ஏன். ஏல்லா வாதிலுக்கும் அந்திருந்து. அதுகொள்க அதைநூடு தர்ஶனமாகொள்க கருதி’. வாவை துடர்ந்து பரித்து: ‘ ஏனிக்க பிவேசிக்கான் வாதில் ஆவசூழிலை ஏனிக்கு ஆகூதியோ விஸ்தூதியோ ஹல். எான் ஸுதேயாரங்போலை ஏனை விஶ்வாஸிச் ஏனில் லதிக்குநவருடைய காருண்மை நிற்புகிக்குந்து’.

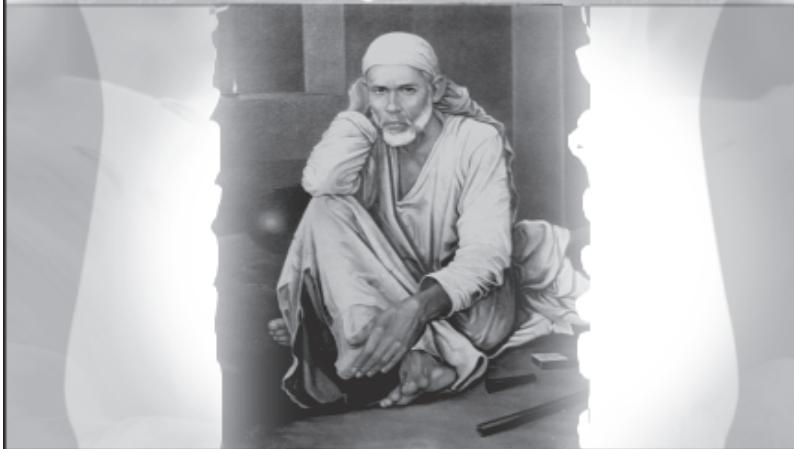
மேலும் உடன வாயதிலேக்க மடன்றி வந்த வாவையுடைய பிழைத்திடங்குத்தாயி சூமலிற் சூக்கன நின்றில் எரு திஶுலம் வரச்சு அடுத்ததிவசை வோங்வையித்தின் எரு ராமதாஸி கெதங் வந்த வாவையை வளன்றி எரு லிங்஗ம் வாவைக்கு கொடுத்து. அனேநாம் மேலுமையும் அவிடை வந்து. வாவை பரித்து: ‘நோக்கு: ஈக்கரை வந்திரிக்குந்து. அபேஹதை வேட்டபோலை நோக்கௌம்’. மேலும் ஹத்து கள் திஶுல தோடுகுடி ஶிவலிங்஗வும் வந்தில் ஆஶவருபெட்டு. வாயதில் அதேஸமயம் காக்காஸாஹெவ்வீக்கஷித் குழிக்கிண்டத் தலயில் எரு தோற்றதும் கெட்டி வாவையை நமங்களிட்டு நில்க்கையாயிருந்து. அயாஸ் மந்திரத்தில் எரு ஶிவலிங்஗ம் கள்ளு.

அயாசி அதிஶயித்து நிதிக்குபோசி மேலு தனிக்க வாவைகாடுத ஆ ஶிவலிஙம் கொள்ளுவான், அயாசிக்க காணித்து. பீக்ஷித் அது களப்போசி தான் நிமிஷஞ்சீக்க முங் மன்றித் தீவு அதே ஶிவலிஙம் மாணிதென் அயாசிக்க வோபுமாயி. தீஶுலம் வரச் சூரச் திவாண்ஞஶீக்க ஶேஷம் வாவை தெள் பித்திந்திக்குத் தீ ஶிவலிஙமவும் பிதிஷ்டித்து. அணிநெ மேலுயுடை ஶிவபூஜ ஹ்தீஶுலவும் ஶிவலிஙமவும் குடி அதிபோசி பூர்ணமாவுக்கடியும் அயாஜுடை கெதி வாவை ஸமிரபேடு தழுகடியும் செய்து.

அணிநெ வழிரைக்காலம் வாவையை ஸேவித்தும் பரிசுரித்தும் ஸமிரமாயி மஹாஷ அதிதியும் ஸாயகன அதிதியும் நடத்தியும் வான மேலு 1912 த் தாயுஶாஸங் வலித்து. அபோசி வாவை அயாஜுடை ஶவஶரீரம் தலோடி கணிரைலிப்பித்துக்கொள்ளு பான்து: ‘ஹதெள் ஏது யமாத்தம் தெர்தாயிருந்து’. வாவை தெள் ஸுகம் பிலவித் தவாராஹஶேஷம் ஸூபமண்ஸுபம் நடத்தான் கல்பிக்குக்கடியும் அது கத்தபன காக்காஸாஹஸ் பீக்ஷிதினெள் மேத்தோடுத்தித் தெப்பிலாக்குக்கடியும் செய்து.

ஸ்ரீ ஸதியை நமிக்குவின் - லோகஶாநி ஭விக்கெடு!

- 1). മദ്രാസി ജേനിമേള്. 2). തെണ്ടുൽക്കാർ (അച്ചനും മകനും). 3). ഡോക്ടർ കേപ്പടൻ ഹതെ. 4). വാമൻനാർവേകർ.

ഈ അദ്ധ്യായം സായിബാബയുടെ മറ്റു രസകരവും വിസ്മയാവഹവുമായ കമകളെ പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

1) മദ്രാസി ജേനി സംഖ്യം

1916 -ൽ രാമദാസി പാനമാവിൽപ്പേട്ട ഒരു മദ്രാസി ജേനിസംഖ്യം കാശിയിലേക്ക് ഒരു തീർത്ഥാടനത്തിനായി പുറപ്പെട്ടു. സംഖ്യത്തിൽ ഒരാളും അധ്യാളും ഭാര്യയും മകളും ഭാര്യയുടെ സഹോദരിയുമാണുണ്ടായിരുന്നത്. അവരുടെ പേര് നിർഭാഗ്യവശാൽ പരിഞ്ഞിട്ടില്ല. പോകും വഴിക്ക് അവർ അഹമ്മദ് നഗർ ഡിസ്ട്രിക്ടിലെ കോപുർഗാവോൺ താലുക്കിൽപ്പേട്ട ഷിർദ്ദിയിൽ ശാന്തനും ഗംഗിരനുമായി സായിബാബ എന്നു പേരായ ഒരു സിഖനുണ്ടെന്നും ബാബ വളരെ ദയാലുവും ഭക്തമാർക്കും വെവദഗ്രംഭമുള്ളവർക്കും പണം ധാരാളം കൊടുക്കുന്ന ആളാണെന്നും അറിഞ്ഞു വരായി. എല്ലാ

பிவசுவும் கூக்ஷினயாயி வலிய தூக ஸாயிவாவு ஸ்ரீக்ரி
ஆரூப்புதில் நின் பிவசுவும் வாவு கெத கொளோஜியுடெ
முனு வயஸ்வு மகர் அமாமிக் ரூபுப்பிகயும், வெரே
பிலர்க்க 2 முதல் 5 உருப்பிகயும், அமானியுடெ அம ஜாமாலிக்க
6 கயும் 10ம், 20ம், 50ம் உருப்பிகதைதில் மட்டு கெதமாக்கும்
வீதிச்சுகொடுத்திருந்து. ஹதெல்லும் கேட்க முடிவு ஜெனஸாலும்
ஷிர்தியில் வநு தாமஸிச்சு. ஸாலும் நல்ல ஜெனயும் பாட்டுக்கல்லும்
பாடி. அவர் ஹத்தில் பள்ளிக் வேள்ளி அஞ்சிக்குக்காயியிருந்து.
ஸாலுத்தில் முனுபேர் அத்யார்த்திக்காராயிருந்து. பகை
அதில் ஸ்த்ரீக்கல்லெ ப்ரயானி அத்தரக்காரியாயிருந்தில்.
அவர் வாவுதை ஸ்தேஷப்பாமாநங்கேளாட வீக்ஷிச்சு.
ஏரிக்கல் மஹாப் அத்தி நடக்குஙோச் அவருடெ கெதிகள்க்
ஸநோஷிச்சு ஸாயிவாவு அவர்க்க் அவருடெ
ஹஷ்டாவதயுடெ தர்ஶனம் கொடுத்து. அவர்க்க் வாவு,
ஸீதாநாமநாயிதான் காணப்பூட்டுத். மருஷு வர்க்க்
ஸாயாரளபோலெ வாவுயும். அவர் அநங்காஶுக்கஸ் தூகி
ஸநோஷாயிக்கும் கொள்கெத்தடிக்கான் தூடணி. ஜங்கஸ்
அவருடெ அநங்கம் கள்க் விஸ்மயிசூழ்கிலும் அதிரை் காரளா
மநஸ்திலாக்கியில். பின்கீர்க் வெகுநேரம் அவர் ஏல்லு காருவும்
நீத்தாவினோக் பரத்துகொடுத்து. அவர் ஸாயிவாவுதில்
ஸ்ரீராமநெ தர்ஶி விவரவும் பரத்துகொடுத்து. அயாஸ்
கருதியத் தூஶபூதயமாயத்துகொள்க் மநஸ்திரை்
விழானியால் ஸ்ரீராமநெ தர்ஶி வித்தாயீகரூதி
யிரிக்குமென்ன. அயாஸ் அவர் மாத்ரம்
ஸ்ரீராமநெக்காணுநதனைகின ஏன் பரத்து அத் வழிரை
நிலைமொக்கி தலை. பகை அவர் அத் வகவைக்காதெ

മനഃഷാന്തി കിട്ടുനോഞ്ചല്ലാം
അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

വിസ്മയാവഹമായ ദർശനം

സ്ഥിതിഗതികൾ മേൽപ്പറക്കാരമായിരിക്കുന്ന ഭർത്താവിന് സ്വപ്നത്തിൽ വിസ്മയാവഹമായ ഒരു ദർശനം കിട്ടി. അത് ഇപ്പറക്കാരമായിരുന്നു. അയാൾ ഒരു വലിയ പട്ടണത്തിലാണ്. പോലീസ് അയാളെ അറിയ്ക്കുന്ന ചെയ്ത് കയ്യുകൾ കൂട്ടിക്കൊട്ടി ലോകപ്പിലിട്ടിരിക്കുകയാണ്. പോലീസ് കൈ മുറുകെ പിടിക്കുന്നോത് അയാൾ സാധിബാബുയെ ശാന്തസ്വരൂപനായി ലോകപ്പിന് പൂരിത് നില്ക്കുന്നതായി കണ്ണു. സാധിബാബുയെ അടുത്തുകണ്ടപ്പോൾ ദിനദീനം പറഞ്ഞു. അവിടുതെ പ്രശ്നസ്തി കേട്ടാണ് താനിവിടെ വന്നത്. പിനെ അവിടുന്ന് നേരിട്ടു മുന്നിൽ നില്ക്കുന്ന എനിക്കെങ്ങെന്നയാണ് ഇത്തരം ആപത്ത് സംഭവിച്ചത്? ബാബു അതിനു മറുപടിയായി നീ നിരീക്ഷ കർമ്മഹലം അനുഭവിച്ചു തീരു. എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ ‘താനീ ജനം ഇത്തരത്തിലൊരു നിർഭാഗ്യം സംഭവിക്കാത്തതായി യാതൊന്നു ചെയ്തിട്ടില്ല’. എന്ന് വീണ്ണും പറഞ്ഞു. അതിന് ബാബു ‘ഈ ജനത്തിലല്ലകിൽ മുൻജമങ്ങളിൽ നീ എന്തെങ്കിലും ഒരു പാപം ചെയ്തിരിക്കും’ എന്നായി. അയാളിതിന് എനിക്ക് മുഖ്യമായതെപ്പറ്റി ഒന്നും അറിയില്ല. ഇനി അമ്പവാ വല്ലതും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ ഉണക്കപ്പെട്ട് അശിക്കു മുന്നിലെന്നപോലെ അവിടുതെ മുന്നിൽ അത് കത്തിച്ചാബലാവണ്ണേ? എന്നു ചോദിച്ചു. ബാബു അയാളോട് നിനക്ക് അത്രമാത്രം വിശ്വാസമുണ്ടോ? അയാൾ ‘ഉണ്ട്’ ബാബു അയാളോട് കണ്ണടക്കാൻ പറഞ്ഞു. കണ്ണടച്ച ഉടനെ എന്തോ വീഴുന്ന ശബ്ദം കേട്ട് കണ്ണു തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ ബാബു

ഇപ്പോൾ നിന്നെന നല്ലപോലെ കുടുക്കി ആഫീസർമാർ ഉടനെ നിന്നെനവന്ന് അറിയ്ക്കുന്ന ചെയ്യും. എന്നാണ് പറഞ്ഞത്. അയാൾ അപേക്ഷിച്ചു. ‘അവിടുന്നല്ലാതെ രക്ഷയില്ല. എന്നെ എങ്ങിനെയെങ്കിലും രക്ഷിച്ചാലും’ ബാബു വീണ്ടും കണ്ണടക്കാൻ പറഞ്ഞു. അയാൾ കണ്ണടച്ച് തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ അയാൾ ലോകപ്പിനു പുറത്തുവന്ന് സത്രന്തനായും ബാബു അരിക്കത് നില്കുന്നതായും കണ്ടു. അയാൾ ഉടനെ ബാബുയുടെ പാദങ്ങളിൽ വീണ്ടും. ബാബു അയാളോട് ചോദിച്ചു. ‘ഈ നമസ്കാരവും മുന്പ് ചെയ്ത നമസ്കാരങ്ങളും തമ്മിൽ വല്ല വ്യത്യാസവുമുണ്ടോ? നല്ലവന്നും ആലോചിച്ച് മറുപടിപറയണം’ അയാൾ പറഞ്ഞു: ‘അവ തമ്മിൽ വലിയ അന്തരമുണ്ട്. എന്നേ മുന്പത്തെ നമസ്കാരങ്ങളെല്ലാം അവിടുത്തോട് പണം കിട്ടാൻ വേണ്ടി ചെയ്തവയായിരുന്നു. പക്ഷെ ഈപ്പോൾ നമസ്കാരം അവിടുത്തെ ദൈവമായി കരുതിയിട്ടുള്ളതാണ്. കുടാതെ അവിടുന്ന് ഒരു മുഹമ്മദീയനാണെന്നും ഞങ്ങൾ ഹിന്ദുക്കളെ കേടുവരുത്തകയുമാണെന്നുമുള്ള വെറുപ്പും മുന്പ് എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. ബാബു ചോദിച്ചു ‘നീ മുഹമ്മദേൻ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലോ?’ അയാൾ ‘ഈല്ല’ എന്നു മറുപടി നല്കി. ഉടനെ ബാബു ചോദിച്ചു ‘നിന്നേ വീടിൽ ഒരു കൈയിണ്ട ചിഹ്നം ഈല്ല’ അത് നിങ്ങൾ മുഹറം കാലങ്ങളിൽ ആരാധിക്കാറില്ലോ? കുടാതെ നിന്നേ വീടിൽ കാട്ടബിബി എന്ന ഒരു മുഹമ്മദൻ ദൈവമുള്ളതിനെ നിങ്ങൾ വിവാഹ അവസരങ്ങളിലും മറ്റ് ആശോഷഭിവസങ്ങളിലും പ്രീതി പ്പെടുത്താറില്ലോ. അത് ശരിയല്ലോ? അയാളെത്തല്ലാം സമ്മതിച്ചു. അപ്പോൾ ബാബു ചോദിച്ചു. ‘ഈനി എന്തു വേണം നിനക്ക്’ അപ്പോൾ അയാൾക്ക് ഗുരുരാമദാസിനെ കാണണ്ടെന്ന് തോന്തി ബാബു പിനോട് നോക്കാൻ പറഞ്ഞു. തിരിഞ്ഞു

നോക്കിയപ്പോൾ രാമദാസ് മുനിൽ നില്കുന്നു. അയാൾ കാല്പക്കൽ വീഴാൻ നോക്കുന്നോഫക്കും രാമദാസ് മറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ജിജണ്ണാസുവായി അയാൾ ബാബയോർച്ചോദിച്ചു ‘അവിടുന്ന് വ്യദിതാനികാണപ്പട്ടുനു അവിടുതേക്ക് എത്ര വയസ്സായെന്നറിയാമോ?’ ബാബ ചോദിച്ചു ‘എന്ത് താൻ വയസ്സുനേനോ എൻ്റെ കുടെ ഒന്ന് ഓടിനോക്ക് കാണാം’ ഈരും പറഞ്ഞ് ബാബ ഓടാൻ തുടങ്ങി. അയാളും ഓടി. ബാബ വിദ്യുരതയിൽ ഓടിമറിഞ്ഞു അയാൾ പിനെന്നയും ഓടുകയാണ്. അപ്പോഴേക്കും അയാൾ ഉണർന്നു. ഉണർന്നുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ സപ്പന്തർശനതെപ്പറ്റി അവഗാഡമായി ചിന്തിച്ചു. അയാളുടെ മനസ്ഥിതി ആകെ മാറി. ബാബയുടെ മഹത്യം മനസ്സിലായി തുടങ്ങി. അതിൽ പിനെ ദുരാഗഹവും മറ്റും മാറി. ബാബയോർച്ച യമാർത്ഥഭക്തിയുണ്ടാവാൻ തുടങ്ങി. ഈ ദർശനം വെറു സ്വപ്നമായിരുന്നുകിലും ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ മർമ്മപ്രധാനങ്ങളും രസകരങ്ങളുമായിരുന്നു. പിറ്റേന് പുലർച്ചു എല്ലാവരും ആരതിക്ക് മസ്ജിദിൽ വന്നപ്പോൾ ബാബ അയാൾക്ക് രണ്ടുറപ്പികയും കൊടുത്ത് അയാളെ അനുഗ്രഹിച്ചു. കൂറച്ചു ദിവസവും കൂടി ബാബ അവിടെ അവരെ നിർത്തി പിനീക് ‘അഞ്ചു നിങ്ങളെ സുഖിക്ഷണമാക്കും നിങ്ങൾക്ക് നമ വരുത്തും’ എന്നുഗ്രഹിച്ചു. അയാൾക്ക് കുടുതൽ പണം കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും അതിലും എത്രയോ വലുതും പ്രയോജനകരവുമായ ബാബയുടെ അനുഗ്രഹം വേണ്ടുവോളം കിട്ടി. സംഘത്തിന് പിനീക് വേണ്ട പണം കിട്ടുകയും തീർത്ഥയാത്ര യാതൊരു വിഷമവും കുടാതെ പുർത്തി യാക്കുകയും ചെയ്തു. ബാബയെ സ്മരിച്ചും വാഴ്ത്തിയും അവർ സുരക്ഷിതരായി വീടിൽ മടങ്ങിയെത്തി. അവർക്ക് ലഭിച്ച ആനന്ദം അവർ എന്നും ഓർമ്മിച്ചു.

இறு கம ஸாஸ்யுட பல ஸ்ரீபாயனைக்குத் தொய் கெத்துமாரை நொக்குவாடுதல் பிரதேக வியதெதயாள் உடாக்குவாடு.

2) தெள்ளுத்தகார் குடும்பம்

வோங்வெகடுத்த வெட்டுத் தெள்ளுத்தகார் குடும்பம் தாமஸிச்சிருநூ. ஏல்லா அங்கைத்தும் ஸாஸ்ய கெத்துமாரையிருநூ. மின்னின்ஸ் ஸாவித்ரி தெள்ளுக்கதீக்கரீ 'ஸ்ரீ ஸாயினாம் ஜெதமால்' என பேரித் தொத்தியித் தொயிஸ்யாஸ்யுட லிலக்கலை பிரகிர்த்திச்சு ஒரு புஸ்தகம் தென் சிச்சிட்டுஞ்சு. ஸாஸ்யித் தாத்பரமுதலுவர்க்கு வாயி காள் பட்டிய புஸ்தகமாள். மகள் ஸாஸ்ய தெள்ளுத்தகார் மெயிக்கல் பரீக்ஷாக்கு வேண்டி ரைபுக்கு பரிக்குக்காயிருநூ. ஜாதகம் நோக்கியபோல் ஶஹப்பிழயாஸெனநூ அகெகால்பு பரீக்ஷாக்கு போக்குத்தெனநூ அடுத்த கொல்லுப்பாள்ளுவுமெனநூ கங்கு. இதுகாரணம் அயாச் நிராஶராயி, மனஞ்சானி யில்லாதாயி. குரிச்சுப்பிவசனைக்குஶேஷம் அயாஜுட அமம் ஷிர்தியித் தோயி ஸாஸ்யை தமிழ்ச்சு. குடும்பம் மகளை பரீக்ஷா விவரவும் நிராஶராயும் ஏல்லாம் அவர் ஸாஸ்யையோட் பரித்து. ஸாஸ்ய இதுகேக்கு பரித்து. 'என் விஶாஸிக்காநூ, ஜாதகவும் ஜெயாதஸ்யவும் கைநோடுவுமெல்லாம் தூரை ஏறியாநூ பரீக்ஷாக்கு நல்வாழ்நூ பரிக்காநூ மகநோக்கு பரியு' அமம் விடித் தென் ஸாஸ்யை ஸாஸ்யை மகநெ அரியிச்சு. அயாச் நல்லுபோலை பரிச்சு பரீக்ஷக்கிருநூ. ஏழுத்து பரீக்ஷாக்குத் தொயிலை செய்து. பகை அஶக்கொள்கு ஜயிக்காள் மார்க்கு கிடிலெல்லாயாச் செல்லுக்கு. நேரிட்டுத்தெரங் பரையெங்கு பரீக்ஷாக்கு ஹாஜராவுநிலெல்லாநூ வாச்சு. பரீக்ஷாக்காள் அயாலை

വിട്ടില്ല. അയാളുടെ ഒരു സതീർത്ഥനെ അയച്ച് അയാൾ എഴുതൽ പരീക്ഷയിൽ ജയിച്ചുവെന്നും, പരീക്ഷകൾ ഹാജരാവണമെന്നും അറിയിച്ചു. മകൻ അങ്ങിനെ പ്രോത്സാഹിതനായി നേരിട്ടുത്തരം പറയുന്ന പരീക്ഷക്കും ഹാജരായി, രണ്ടില്ലും ജയിച്ചു. അങ്ങിനെ ബാബയുടെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ട് ഗ്രാഫ്പിച് അനുഭവിക്കാതെ അയാൾ വിജയിച്ചു. ഇതിലെതാൻ് മനസ്സിലാക്കാനുള്ള തെനാൽ സന്ദേഹങ്ങളും വിഷമങ്ങളും നമ്മുണ്ടു് വലയം ചെയ്യുന്നത് നമ്മുണ്ടു് ഇളക്കി ഉറച്ച വിശ്വാസം ഉണ്ടാക്കാനാണെന്നുണ്ടെന്ന്. നാം അങ്ങിനെ മുന്നോട്ടു പോയാൽ നമ്മുടെ അദ്ധ്യാത്മം വിജയത്തിൽ അവസാനിക്കുമെന്നതിന് സംശയിക്കാനില്ല.

ഈ കൂട്ടിയുടെ അച്ചൻ രജുനാംഗിരായ്, ബോംബെയിലെ ഒരു വിദേശവാൺിജ്യ സ്ഥാപനത്തിൽ ജോലിക്കാരനായിരുന്നു. അയാൾക്ക് വയസ്സായതിനാൽ പണിയെടുക്കാൻ കഴിയാതെ ലീവെട്ടുത്ത് വിശ്രമിക്കയായിരുന്നു. ദേഹം നന്നാവാത്ത തിനാൽ ലീവു നീട്ടുകയോ പിരിയുകയോ രണ്ടാലോനു വേണമെന്ന നിലയിലായി. അയാൾ ഒരു വിശ്വസ്ത ജീവനക്കാരനായതിനാൽ ചീഫ് മാനേജർ അയാളെ ജോലിയിൽനിന്ന് പിരിക്കാനും പെൻഷൻ അനുവദിക്കാനും തീരുമാനിച്ചു. എത്രയാണ് പെൻഷൻ സംഖ്യ നിശ്ചയി കേണ്ടതെന്ന് പരിഗണനയിലായിരുന്നു.

അയാൾക്ക് 150ക. ശമ്പളമായിരുന്നു. അതിൽ പാതി 75ക കൊണ്ട് കുടുംബം പുലർത്താൻ സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് എല്ലാവരും ഇക്കാര്യത്തിൽ വ്യാകുലപ്പെട്ടു. അവസാന തീരുമാനത്തിന്റെ പതിനെം്പത് ദിവസങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ബാബ അയാളുടെ ഭാര്യക്ക് സപ്പനത്തിൽ ദർശനം കൊടുത്തു് ’100 ക പെൻഷൻ നിശ്ചയിക്കുമെന്ന് താനാൾിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്

നിങ്ങൾ തുപ്പത്രാണോ? എന്നു ചോദിച്ചു. അവർ അതിന് ‘ബാബു എന്നോടെന്നിനാണിൽ ചോദിക്കുന്നത്. ഞങ്ങൾ അങ്ങയെ പരിപുർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നു’എന്ന് മറുപടിയും പറഞ്ഞു. ബാബു 100ക. എന്നു പറഞ്ഞെങ്കിലും പ്രത്യേക പരിഗണനയിൽ അയാൾക്ക് 110ക. പെൻഷൻ നിശ്ചയിച്ചു. ബാബു, ഭക്തമാരുടെ കാര്യത്തിൽ അത്രമാത്രം സ്നേഹവും ഒന്തുകൂട്ടുവും കാണിച്ചിരുന്നു.

3) കേപ്പടൻ ഹതെ

ബിക്കാനീരിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കേപ്പടൻ ഹതെ ബാബയുടെ വലിയ ഭക്തനായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ബാബു അയാളെ സുപ്പന്തതിൽ സന്ദർശിച്ചു ചോദിച്ചു ‘നീയെന മരിന്നുവോ?’ ബാബയുടെ പാദങ്ങൾ പിടിച്ച് ഹതെ മറുപടി പറഞ്ഞു. ‘കുട്ടി അമ്മയെ മരിന്നാൽ അതെങ്ങനെ രക്ഷപ്പെടും?’ അയാൾ ഉടനെ തോട്ടത്തിൽപോയി പച്ചക്കരി കൊണ്ടുവന്ന് നെൽ, പതിപ്പ്, മാവ്, എല്ലാം ചേർത്ത് ദക്ഷിണാധുമായി വരാനൊരുങ്ങുമ്പോൾ പെട്ടെന്ന് ഉണർന്ന് ഇതെല്ലാം സുപ്പനാമായിരുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കി. അപ്പോൾ അയാൾ ഗ്രാജീയോറിൽ വന്ന് ഒരു സുഹൃത്തിന് 12ക. മൺഡോർഡോർ അയച്ചുകൊടുക്കയും അതിൽ നിന്ന് 2ക.ക്ക് പച്ചക്കരി, പതിപ്പ്, നെൽ, മാവ് മുതലായവ വാങ്ങി ബാബക്ക് കൊടുക്കാനും ബാക്കി 10 ക. ദക്ഷിണ കൊടുപ്പാനും നിർദ്ദേശിച്ചു. സുഹൃത്ത് ഷിർദ്ദിയിൽപോയി. പക്ഷെ നിർദ്ദേശിച്ച പച്ചക്കരി കിട്ടിയില്ല. ഒരു നിമിഷത്തിനകം ഒരു സ്ത്രീ ഒരു കൊട്ട അതെ പച്ചക്കരിയുമായി വരുന്നതുകണ്ടു. അത് വാങ്ങി നിർദ്ദേശിച്ചപോലെ ബാബക്ക് കൊടുക്കയും ചെയ്തു. മിസ്റ്റർ നിമോൻകർ, നെന്വേദ്യം തയ്യാറാക്കി ബാബക്ക് കൊടുത്തു.

வொவு பழக்கனி மாடு கஷிக்குள்ளதும் மரோன்னும் தொடாத்தத்தும் ஏல்லாவரையும் அதிஶயிப்பிடிச். தன்று ஸுஷூத்தித்தில் நின் ஹா விவரம் அளின்ற ஹதேயூடு ஸங்கொஷத்தின் அதிரில்லா யிருந்து.

பரிபாவுமாக்கிய உருப்பிக

மரோவுவுமாரத்தில் வொவு ஸ்பர்திசு பரிபுதமாக்கிய ஒரு உருப்பிக தன்று வீட்டில் வேளமென் கேப்டன் ஹதைக்க ஆஞ்சூதம் ஜனிசு. அயாஸ் ஷிருதியிலேக்கு போகுந ஒரு ஸுஷூத்தினை கள்ளு அயாஸ் வஶம் ஹதை உருப்பிக நாள்யும் அயிசு. அயாஸ் ஷிருதியில் போயி வொவுயை நமஸ்கரிசு தக்ஷிண கொடுக்குக்கயும் வொவு அத் போக்கரிலிடுக்கயும் செய்து. பினை ஹதேயூடு நாள்யும் கதிர்க்கொடுத்தபோயால் வொவு அத் நல்லபோலே நோக்கான் தூடணி. அத் முனித் பிடிச்சு வலங்கதிர்வேற் பெருவிரத்கொள்க் செத்தங்நோக்கி மேலோடுதின்தும் மரும் கல்லிக்கான் தூடணி. பின்னீர் வொவு ஹதையூடு ஸுஷூத்தினோக் பரின்து. ‘ஹத் ஹதிரேற் உடமக்க உயிப்ரஸாததொடுகுடி திரிசூகொடுக்களை. ஏநிக்கையால்லித் தின் னானும் வேளென்ப் பரியனா.’ அயாஜோக் ஸமாயாநமாயும் ஸஂதூப்தமாயும் ஜீவிக்கான் பரியனா. ஸுஷூத்த் திருதோற்கையிலேக்க மடணிவங் பரிபாவுமாக்கிய நாள்யும் ஹதைக்க திரிசூகொடுத்த உள்ளாய ஸஂவேணைலூலாம் பரின்து. ஹதை ஸந்தூப்தநாவுக்கயும் நல் ஆஞ்சூதனைச் சொவு ஏபேபாடும் பேராண்பாரிப்பிக்கும் ஏந்தாஸ்க்க வோல்யூ பெடுக்கயும் செய்து.

4) வாமன் நாறவேகல்

ஹனி வாய்ந்க்கார் ஒரு வழக்கமாய கம கேஸ்க்குவின்.

வாமன் நால்வேக்கல் ஏனை பேராய ஏராசி ஸாவையை வழிரை ஸ்னேஹிசூ. ஆயாசி எதிக்கல் ஏரு உருப்பிக நாளை கொள்ளுவானை. அதிகௌரி ஏரு தொடரத்து ராமலக்ஷ்மனங்களும் ஸீதயும் மருடாகாரத்த் கைகுப்பி நிதிக்குள மாருதியுமாதிரினை டூப்பண்ணி உளையிருந்தத். அத் ஸ்பார்ஶிசூ பரிபாவுமாக்கி உயிரோடுகூடி திரிசூகிடாநாயி அயாசி ஸாவையுடை கழித்த கொடுத்தது. ஸாவை அத் போகரிலிட்டு. ஶாம, வாமன்றாவுவிரை ஆவஶ்யம் கார்மிப்பிசூ மக்கிக்கொடுப்பான் ஆவஶ்யப்பெட்டு. அப்போசி ஸாவை, வாமன் றாவு கேச்சுக்கை பரத்தது. ‘ஏனினாளிதயாசிக்க மக்கிக்கொடுக்குளத்?’ ஹத் நமுக்கு தனை ஸுக்ஷிக்காங். அயாசி 25க அதினைப்பகரம் தனால்மக்கிக்கொடுக்காங்’. ஆநாளையினுவேஷனி வாமன் றாவு 25க ஸாவையுடை முனித்தெவாலூ. அப்போசி ஸாவை ‘ஆநாளையினு வில 25கதிலும் ஏதேனும் கூடுதலாள். ஶாம ஹா நாளை ஏடுத்த ஸுக்ஷிசூலூ. ஹத் நிரை பூஜாமுரிதித்தெவாலூ’ ஏன் பரத்த நாளை ஶாமக்கை கொடுத்தது. ஆர்க்கும் ஸாவை ஏற்றாளன்னை செய்ததெனை சோதிக்கான் யெறும்வாயில். அப்போதத்தின் மாடுமை, காரோர்த்தர்க்கும் நல்ததும் யோஜிசுத்துமெதைன் அளியான் கஷியு.

ஸ்ரீ ஸாதியை நமிக்குவிள் - லோகஶாநி டவிக்கெட்!

ശ്രീ സെയ്‌ജ് സതീചരൺ

അമ്മായി - 29

**ഷിർദ്ദിയിലേക്ക് ആകർഷിക്കുന്നു...
1. വാൺഡിലെ കാക്കാജി വൈദ്യ 2. സോംബവയിലെ
പഞ്ചാബി രാമലാൽ.**

**ഈ അദ്ദേഹത്തിൽ ഷിർദ്ദിയിലേക്കാകർഷിക്കുന്ന
രണ്ടും ഭക്തമാരെപറ്റി പ്രതിപാദിക്കാം.**

മുഖ്യാർ

കരുണാനിധിയും ഭക്തപ്രിയനും ദയാപരനുമായ സായിക്ക് നമസ്കാരം ബാബയുടെ ദർശനംകൊണ്ടു മാത്രം ബാബ സംസാരയും അകറ്റി ആപത്തുകളെ ഇല്ലായ്മചെയ്യുന്നു. ബാബ ആദിയിൽ നിർഗ്ഗുണനായിരുന്നു. പക്ഷേ ഭക്തമാരുടെ ആഗ്രഹമനുസരിച്ച് ഓഹം കൈകൈണംതാൻ. ഭക്തമാർക്ക് ആത്മജാനം പ്രദാനം ചെയ്ത മുക്തി കൊടുക്കലുണ്ട് സിദ്ധമാരുടെ കൃത്യം. എന്നാൽ അവരിൽ പ്രധാനിയായ സായിക്ക് ആ കൃത്യം ഷിച്ചുകൂടാൻ വയ്ക്കാത്തതാണ്. ബാബയുടെ പാദങ്ങൾ ന്മരിച്ച് പൂണ്യസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് ശ്രൂഹമന്ത്ര ബാബയുടെ അടുക്കൽ വന്ന് ബാബയുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ

വേദപാരായണം ചെയ്യുകയും ഗായത്രി ജപിക്കുകയും ചെയ്തു. യാതൊരു അഞ്ചാനവുമില്ലാത്ത, കഷീണിതരായ നമുക്ക് ഭക്തി എന്നാണെന്നറിയുന്നില്ല. പക്ഷെ നമുക്കോന്നറിയാം. എല്ലാവരും നമുക്ക് ഉപേക്ഷിച്ചാലും സായിനാമൻ നമുക്ക് ഉപേക്ഷിക്കില്ല. അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് അപാരമായ ശക്തി സിദ്ധിച്ച് സത്യാസത്യ വിവേചനമുണ്ടായി. അഞ്ചാനം കൈവരുന്നു.

സായി, ഭക്തമാരുടെ ഈംഗിതം പരിപുർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കുകയും അവയെ സാധിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങിനെ അവർക്ക് വേണ്ടത് കിട്ടുന്നതുകൊണ്ട് അവർ കൃതജ്ഞരാണ്. നാാം അതുകൊണ്ട് ബാബയെ ആവാഹിച്ച് ബാബയുടെ മുന്നിൽ പ്രണാമം ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ എല്ലാ തെറുകുറ്റങ്ങളും മരന് നമുക്ക് ആശകളിൽ നിന്നും ബാബ രക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ദുരിതങ്ങളിൽപ്പെട്ടവർ സായിയെ സ്മരിച്ച് ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ അയാൾക്ക് മനശ്ശാനിയും തൃപ്തിയും ബാബയുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ കൈ വരുന്നതാകുന്നു.

ഈ സായി - ഈ കരുണാസമുദ്രം - തന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചതിന്റെ ഫലമാണ് ഈ സായി സച്ചരിതം ഏന്നാണ് ഹേമദം പാന്ത് പറയുന്നത്. അതല്ലാതെ മറ്റൊന്തു യോഗ്യതയാണ്യാർക്കുള്ളത്? ആർക്കാണ് ഈ കൃത്യം ഏറ്റെടുക്കാൻ കഴിയുക? പക്ഷെ സായി എല്ലാ ചുമതലകളും ഏറ്റെടുത്തുകാരണം, ഹേമദംപാന്തിനു വല്ലഭാരമോ, വിഷമമോ ഇക്കാര്യത്തിൽ നേരിട്ടില്ല. ശക്തമായ വിജ്ഞാന ശോഭ, അയാളുടെ വാക്കിനും തുലികക്കും പ്രചോദനം കൊടുക്കാനുള്ള പ്രോശ്നം അയാൾക്ക് സംശയത്തിനോ സംഭ്രഹത്തിനോ കാരണമെന്തുണ്ട്? ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ അയാളുടെ സേവനം സായിക്കു ലഭിച്ചു. അതിന് കാരണം അയാളുടെ മുജജമസുകൃതം മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ടയാൾ താൻ ഭാഗ്യവാനും അനുഗ്രഹീതനു

மாணங்விஶவஸிக்குனு.

தாഴெ பிடியுள் கம வெருங் ஒரு கமயல், அமுத யாரயான். அத் பானங்செய்யுங்கவாக் ஸாயியுடை மாபாறமுவும் ஸர்வாந்தராமிதவும் வோஹ்யமாவும். விமர்ஶிக்காங்கும் வாடிக்காங்கும் உடேஶிக்குங்கவர் ஹு கமகச் சோகேஷன்டில். ஹவிடெ வேஷ்டது வாஸாமோ சர்சுயோ அல். அதிரில்லாத கெதியும் பிரேமவுமான். பான்யிதியுவும், கெதியும், விஶாஸவுமுத்து ஸாயிகாமர்ஜி தாஸமாறாயி விஶவஸி க்குங்கவர், ஹு கமகச் ஹஷ்டபூடுக்கியும் அங்காதிக்குக்கியும் செய்யும். மருத்துவர் ஹுவ வெருங் கெடுக்கமக்குலாயி கள்க்காக்கும். ஸாயியுடை கெதநாறாவான் தாஞ்சமுத்துவர் ஸாயிலிலீலக்கணக்கு கல்பதருபோலை காணும். ஹு ஸாயிலிலீலக்குலாக்குங் அமுதம் பானம் செய்த கொள்கு மாட்டும் அஜத்தாய ஜீவனும் மோசநவும், ஸுஷநஷ்டமாக ஸஂதூப்தியும் அனேஷ்கன் ஸாயநயும் ஸிஹிக்குங்கதான். ஹனி ஹு அஹ்யாயத்திலெ கமதிலேக்கு பிரவேஶிக்காம்.

காக்காஜி வெவடு

நாஸிக்கு ஜில்லத்திலெ வாஸியித்து காக்காஜி வெவடு ஏனுபேராயைாறாலுள்ளாயிருங்கு. அயாச் சப்தஶூங்கி வேவியுடை பூரோஹிதநாயிருங்கு. பல துறிதனங்கும் நேரிக் அயாச்சுக்கு மந்திரத்து நஷ்டபூடு. அயாச் கஷ்டத்திலாயி. ஹு சுருபாடித்து அயாச் வேவியுடை அடுக்கத்தோயி, ஹு கஷ்டபூடுக்குதித்தின்கு மோசநம் கொடுக்காநாயி மனம் தொடுபொருத்திச்சு. வேவி அயாலுடை கெதிகள்கு ஸந்தூஷ்டயாயி அனாராதீ அயாச்சுக்கு ஸப்நத்தித்தே பிரத்யக்ஷபூடு ஹுப்ரகாரம் பிரத்தை ‘நீ வாவயாடை அடுக்கத்தே போவுக். ஏனால் நினக்கு ஶாந்தியும் ஸமாயாவங்கும்

ஸிலுக்கூங்.‘ காக்காஜிக்க ஹு வாவு ஆராளனங் கேவியோடு நேர்ஷிகளை மென்று ண்டாயிருதென கீலுங் அப்போஷேக்கூங் அயாச் உரகம் உள்ளங்குபோயி. பினை அயாச் கேவி நிர்வேஶிச் வாவு, ஆராயிரிக்குமென் ஆலோசிக்கான் தூங்கை. குரை ஆலோசிச் சுத் தெய்வகேஶராயிரிக்குமென் தீருமானிச் சூ. அணிகென அயாச் நாஸிக்கிலை தெய்வகித்த போயி பத்து திவாஸ் அவிடெ தாமஸிச் சூ. ஹு திவாஸைத்திலெல்லாம் அயாச் பிரோதத்திலெழுங்கேரு. குழிச் சூத்தெம்போய் ஜபிச் லிஂగத்திக் அலிஷேகம் செழுலும் மர்ச்சனைக்குலும் செய்துகொள்கிறுங். ஹதைகை செய்திடும் மந்தானி மாத்து கிடியில். பின்கீட் அயாச் நாட்டிலேக்குத்தென மடனைவங் வீஸ்டும் தய காளிக்காாயி கேவியோடுதென பிரார்த்தி. ஆத தடுதித்தில் வீஸ்டும் கேவி ஸப்தந்தித் திருக்கஷபூடு பரிணது. ‘நீயென்றிக் கெருதெ தெய்வகேஶரத்திலேக்குபோயி? என்ற வாவு ஏற்காடுகேடுவேஶிசுத் திருப்புதீயிலை ஸ்ரீ ஸாயி ஸம்ரத்தினெனயான்.’ ஹபோச் காக்காஜியுடெ பிர்க்கார ஏபோச் ஏன்னை திருப்புதீயிலைக்கு போக்கன். ஏன்னை ஸாயி வாவுயை காணும். ஏற்காடி. ஆரைக்கிலும் ஆதமார்த்தமாயி ஸிலுக்காரரயோ கெவதெனயோ காணுவான் ஆஶஹி க்குங்குளே, ஆத ஆஶஹி புரத்திக்கிரகபூடுக தென் செழும். யமார்த்தத்தித் தென், ஆதநக் ஏற்காடி கென்றையான். அவர் தமித் தலவேஶம் வழ்தொஸமில். என்ற தென்தொன் ஏரு ஸிலுகென காணும் ஏற்காரைக்கிலும் பரிணதாத் தென்தொரு வெரும் வாக்குமாட்டுமாவும். ஜஷிக்கல்பிதமிலூக்கித் தெர்க்காளவரை காளான் கஷியுக ? அநேவத்தில்லே ஆஜத்தயில்லாத கிலபோலும் ஹங்குளில். ஏரு கெதான் கெதிவிஶாஸம் வர்வஸிச் ஜஷிமாரை காளான்

அதமால்தமாய அத்ரை உல்லெக்கான்னுபோல் , அத அத்ரை ஏடுதையும் வேಗம் அயாஸ்கல் ஸாஸ்யபூட்டுத்தி கொடுக்குநூ. ஸங்ஶங்கதின் க்ஷணிக்குநவள் ஸ்வீகரணத்தினும் ஏடுத்துக் கொடுக்குநூ. அதுபோலெதென்யான் காக்காஜிக்குந் ஸங்஭விப்பது.

ஸாமயுடை பிரார்த்தமங்கள்

காக்காஜி ஷிர்துக்கு போவானாக்ரஹிச்சிரிக்குபோல் அயாலை ஷிர்துக்கு கொடுபோவானாயி அயானுடை அடுக்கல் ஒரு அதிமி வநூ. அத் ஸுப்பயுடை ஏடுவும் உத்தமங்கதாய ஸாம தென்யாயிருநூ. அயாஸ் ஹூ ஸமயம் வாளியிலெத்தியதென்றே ஏடுநூநோக்கா. ஸாம, செரிய குட்டியாயிரிக்குபோல் ஒரு ரோஶம் பிடிபூக்கு அபக்க ஸமிதியிலாயபோல் அயானுடை அம்ம அயாலை அவருடை குடும்ப வெவமாய வாளியிலை ஸப்தஷூங்கி ஓவிக்கு அற்புக்காமென் பிரார்த்திச்சிருநூ. பிளை குரைக்காலங் கஷிண்டபோல் அம்மக்கு மூலமேல் வடசூரி பிடிபெக்குப்புக்காயி. அனேரங் விழைகுடும்ப வெவத்தின் ரண்டு வெள்ளிமுலக்கள் வஶிபாக்கொடுக்காமென் பிரார்த்திச்சு ஹூ ரண்டு பிரார்த்தமங்கள் புரத்தியாக்காதெ கிடங்கிருநூ. அம்ம மரிக்கான் கிடக்குபோல் மக்கள் ஸாமய விஜிச்சு ஹூ பிரார்த்தமங்கள் ஓர்மூஸ்திக்குக்கூக்குயும் அவ நடத்திகொல்லாமென் ஸாம வாக்குகொடுத்தத் கேக்கு அவர் அநூஸாஸம் வலிக்குக்கூக்குயும் செய்து கூர்ச்சுக்காலம் கஷிண்டபோல் ஸாம ஹூ பிரார்த்தமங்கள் தீரை மரினூ. அண்டின முப்புது வர்ஷங்கள் கஷிண்டு. ஹூ காலத்த் ஷிர்துயில் பிரஸ்தங்காய ஒரு ஜீயாஸ்யங் வநூ ஒரு மாஸம் தாமஸிச்சு. அயாஸ் ஶீமான் டூட்டியை பறியும் மரும் பிள்ளை ஸங்஗திக்கள் ஸரியாயதிகால் ஏல்லாவர்க்குந் வழரை தூப்தங்காயி. ஸாமயுடை அநூஜன்

බාපුජි මූල ජේයාත්‍යගතකොට් ප්‍රේරණ බෙඳුණු ගොකියප්‍රෝජි ජේය්ස්ට්‍රෝ වාර්තාතම ඡෙය්ත ප්‍රාර්ථනක් නිරුහිජ්‍රිඩ්ලිලුනු අතුශ්‍යකාංස ගෙවික් සාගේපෑසකේදු ගෙඹනු කුරුණු උපයෝගය අතුශ්‍යකාංසායිරිකු මෙනු කඟු. බාපුජි, මූල ඩිජ්‍යෝන් පරිග්‍රැම්ප්‍රෝජ්‍යාංස අයාංස සාගති ගාර්හිජ්‍රත්. මූල ත්‍රිං තාමසිඡුකුජ්‍යාංස නිශ්ච්‍ය ඇරු තක්‍රාගතකාංස බෙඳුහිමුලක් ඉංගන ඉංජිනීජ්‍රු, අතු කාංසයාංස මස්ජිඩිල් පොයි. අව බාධායුද කුළුල්කාංත්‍රත් බාධායුද අයාංස සැප්ත්‍රැසුංගිමාතාවෙනු අතුශ්‍යකාංස ප්‍රාර්ථන නිරුහිජ්‍රතායි ස්පිකරික්‍රම මෙනු අපෙක්ශිඡු. අප්‍රෝජි බාධා, අයාංස තෙන සැප්ත්‍රැසුංගිකෙෂුත්‍රත් ගෙරිං පොයි ප්‍රාර්ථන පුරුත්තියාක්ෂණමෙන් නිර්භාසිඡු පරිගතු. අභ්‍යායන බාධායුද අතුවාංචවු ඉයියු ටාංසි රාම, ටාංසියිල්ලත් පුරුත්තියා අනෙක්ශිඡුකාංස කාකාජියා බාධායෙකාංස යුතියායිකාංසිරිකුගොජාංස රාම අවිඛ අත්තියත්. අගෙනාරු සමාග්‍ර සංඛ්‍යාලාගෙනු ගොකු! කාකාජි අයාංසාගෙනු අප්‍රෝජි අත්ති අප්‍රෝජු මදු දොඩිජ්‍රත් තාක් සිරුතියිල්ගිනිකාංස බුදුනැතෙන් රාම පරිග්‍රැම්ප්‍රෝජි අයාංස කෙක්ටිපුළිඡු. අයාංස දක්‍තිකාංස අත්තමාත්‍රත් පරව්‍යාගායිප්‍රෝජි. පිශ්චිවර සායිලිලිවක්‍රෙකුජ්‍රු සංසාරිකුකියු රාමයුද ප්‍රාර්ථනක් නිරුහිජ්‍රත් පිශ්චි රෙජුපෙරු කුඩා සිරුතියිල්වක් පුරුප්‍රුකියු ඡෙය්තු. සිරුතියිල්ලත් කාකාජි, මස්ජිඩිල්පොයි බාධායුද කාල්පන් ඩිජ්‍යා අයාංස කුඩා බෙඳුහු ගිගෙනු. අතොං මතුදාගාතියු සිඹිඡු. ගෙවියුද

வாக்குகள் பிரகாரம் தனை அறயாசி வொப்பையே கள்ளமாடுதலில் தனை மந்திராந்தி அங்குவிட்டு. காக்காஜி மந்திரில் கருதி ஏற்றொரு மாஸ்மாஶக்தியாளித்! வொப்ப எனும் பரின்தில். யாதொரு சோந்தமோ உத்தரமோ உள்ளாயில். அங்குஶேஹர வாக்குகள் பரின்தில். தமிழ்நாட்டுமாடுதான் ஸநேதாஷஂ லடிக்குங்கு. தமிழ்நாட்டுமாடுதான் மந்திரிலே வழாகுலத தீர்மனிரிக்குங்கு. எனால் அநான் அங்குவிக்குங்கு. ஹதிகாள் 'தமிழ்நாமாஹாத்மூ' ஏன் பரியானத். அயாசி தூஷ்டி, ஸாயி பாதனைத்தில் உரப்பிட்டு. எனும் பரியான் ஶக்திகாயில். வொப்பையுடைய லிலக்கை கேக்க் அயாசிக்க ஸிமாதீதமாய அநான் லடிட்டு. அயாசி வொப்பைக் அந்தமாற்புளை செய்த பரமானான் அங்குவிட்டு. படிநெடுஞ்சிவப்புதொழு அவிடெ தாமஸிட்டு வொப்பையுடைய அங்குஶேஹரவும் உயியும் வாணி வீடிலேக்க மடன்னி.

இறையிலை குஷ்ட்சங்க

பிரதிஸாப்பான் அங்குவிவத்தில் வருமென் செய்யுள்ள. அத் தீர்மானிக்கொ. பகைப் பொப்ப கொடுக்குங் ஸப்பான்தைக்க ஸமயத்திலே நிவெயநக்கொங்குமில் உதாஹரனமாயி வொப்பு, காக்காஸாஹைப்பு தீக்ஷித்தினோக் இறையில்போயி குஷ்ட்சங்கினை குரைக்காலமாயி காளாத்தத்துக்கொள்க ஷிர்திக்க கூடுகிக்கொடுவரான் பரின்து. காக்கா ஸாஹைப்பு குதிரவுள்ளி பிடிச்சு இறையில் போயி குஷ்ட்சங்கினோக் பொப்ப பரின்தயாவிவரம் பரின்து. ஹதுகேக்க் அயாசி விஸ்மயிட்டு. அயாசி உச்சக் கணு மயன்னியபோசி வொப்பு பெற்றுக்கூட்டு ஷிர்திக்க வரான் பரின்தனும் போவானோருண்ணியிரிக்காளைங்கும் அயாசிபரின்து. ஒரு குதிரவுள்ளி கிடாத்தத்திகால் மக்கென வொப்பையுடை

அடுக்கலேக்கு விவரம் பரியான் அயச்சுதாயிருந்து. அயாஸ் ஶொமாதிர்த்தியிலெத்துப்போடுகூடும் தீக்ஷித்தின்றி குதிரவளி வந்து. தீக்ஷித் அயாதை குட்டானான் வந்தென்பதைக் குஷ்ட்சபாதினேயும் கூடும் அதே வள்ளியில் ஷிர்தியிலேக்கு போயி. குஷ்ட்சபங் ஸாவயை களை ஸடைஷ்டானாயி. ஸாவயைநெ லீலகத்தில் அயாஸ் ஆநாவானாயி.

ஸோஂஸெய்திலை பண்வாஸி ராமலால்

ஒரிக்கத் ஸோஂஸெய்திலை பண்வாஸி ராமலால் ஏரெநாராஸ்க்கு ஸாவை ஸப்பநத்தில் பிரத்யக்ஷபெழுக்கு ஷிர்தியிலேக்கு செல்லான் பரிணத்து. ஸாவை ஒரு ஜஷிருபத்தில் பிரத்யக்ஷபெழுக்கெடுக்கிலும் ஏவிடெயானுத்தெத்தெனானும் அயாஸ்களிடில்லாதிருந்து. ஸாவயைபோயி காளான் நிஶயிச்சுவைக்கிலும் விவரங்களோனும் அளியாத்தத்தில் அயாஸ் விஷமிச்சு. பகை அலிமுவு ஸஂஸாரத்தின் க்ஷளிக்குநவர் அதிக்க ஏற்பூர்க்க செய்துமல்லோ. அது தனை ஹதிலும் ஸஂநவிச்சு. அயாஸ் அனா வெகுநேரம் தெருவிட்கூடி நக்குபோஸ் ஸாவயைநெ ஒரு படம் களை. ஆயாஸ் ஸப்பநத்தில் களை ஜஷி ஹதே ரூபத்திலாதிருந்து. அநேரத்தின் அரு படம் ஷிர்தியிலை ஸாயி ஸாவயைநெதாளென்ற மன்றிலாயி. உடனெ அயாஸ் ஷிர்தியிலேக்கு போவுக்கியும் மரளம் வரை அவிடெ தாமஸிக்குக்கியும் செய்து.

ஹணிடெ ஸாவை, டக்டராரை ஷிர்தியிலேக்கு அர்ஶநாவஶ்யார்த்தம் வருத்தி அவருடெ லாக்கிகவும் ஆறுமுயாத்துக்கவுமாய ஆவஶ்யங்கள் ஸாயிப்பிச்சு கொடுத்து.

ஸ்ரீ ஸாயியை நமிக்குவின் - லோகஶாந்தி ஭விக்கெடு !

ശ്രീ സേയ്‌സ് സത്ചരിതാ

അമ്മായം - 30

ശ്രീ സേയ്‌ഫ് സതോവ്രതാ

അരഖ്യാധികാരി - 30

ശ്രീ സെയ്‌ജ് സതീചരൺ

അദ്ദേഹം - 30

ബാബുന്നുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ അന്ത്യശ്വാസം വലിക്കൽ
1) സന്ധ്യാസി വിജയാനന്ദ്. 2) ബാലറാം മകാർ. 3) നൃത്രക്കാർ 4)
മേച്ച. 5) ഒരു പുളി.

മുവവുറ

ആസനമരണനായ ഓരാളുടെ അന്ത്യനിമിഷത്തെ
ചിന്താഗതിയാണ് അധ്യാളുടെ ഭാവിരെ കുറിക്കുന്നത്. ഭഗവാൻ
ഗീതയിൽ ‘യാതൊരുത്തൻ അന്ത്യനിമിഷങ്ങളിൽ എന്നെ
സ്ഥരിക്കുന്നുവോ അവൻ നേരെ എന്നിലെത്തുന്നു. വേരെ
പ്രതിലിഡാണ് അവൻ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുന്നതെന്നാൽ അതിലേക്ക്
അധ്യാളുടെ ജീവൻ ചെന്നു ചേരുന്നു’ എന്നാണ് പറഞ്ഞി
രിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ അന്ത്യനിമിഷത്തിൽ എന്ത് സദിച്ചാര
മാണുണ്ടാവാൻ പോവുന്നത് എന്നതിനെന്നാലും നമുക്ക് യാതൊരു
രൂപവുമില്ല. കാരണം പലപ്പോഴും പല കാരണ അള്ളാലും
അനേരം നാം ഭയപ്പെടാനും ഭീകരത അനുഭവിക്കാനുമാണ്
സാധ്യത. അതുകൊണ്ട് അന്തു നിമിഷത്തിൽ സദ്
വിചാരങ്ങളിലേക്ക് മനസ്സിനെ നയിക്കാൻ ചിരകാല പരിശ്രമം

തന്നെ വേദഭിവരുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് എല്ലാ ഇഷ്ടിശ്വരരമാരും, സദാസമയവും നാമം ജപിക്കാനാവശ്യ പ്പെടുന്നത്. അങ്ങിനെ വന്നാൽ അത്യു നിമിഷത്തിൽ മനസ്സ് പതറിപ്പോകുന്നതല്ല. ഭക്തമാർ അങ്ങിനെ സർവ്വവും ഇഷ്ടിശ്വരരമാരിൽ അർപ്പിച്ചാൽ അവസാനനിമിഷം വരെ ഇഷ്ടിശ്വരരമാർ അവരെ നയിക്കുന്നതാണ്. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ താഴെ പറയാം.

1) വിജയാനങ്ങൾ

ഒരു മദ്രാസി സന്ധാസിയായ വിജയാനങ്ങ്. മാനസസ്രാളിലേക്ക് തീർത്ഥയാത്ര പുറപ്പെട്ടു. പോകുന്ന വഴിക്ക് ബാബയുടെ പ്രഗസ്തി കേട്ട് അദ്ദേഹം ഷിർദ്ദിശയിൽ വന്നു. അവിടെ ചെച്ച് ഹരിദാരിലെ സോമദേവ് സ്വാമിയെ കാണുകയും അദ്ദേഹത്തോട് മാനസസ്രാളിലേക്കുള്ള ധാരയുടെ വിവിധ വശങ്ങൾ അനേകിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്വാമി അയാളോട് മാനസസ്രാള് ഗംഗാത്രിയിൽ നിന്ന് 500 നാഴിക അക്കലെയാണെന്നും വഴി വളരെ വിഷമം പിടിച്ചതാണെന്നും മണ്ണതുമുടിയതാണെന്നും ഓരോ 150 നാഴിക പോയാലും ഭാഷ മാറുമെന്നും, ഭൂട്ടാനിലെ ജനങ്ങൾ വളരെ സംശയാലു കളാണെന്നും അവർ തീർത്ഥാടകർക്ക് അത്യധികം വിഷമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. ഈ കേട്ട സന്ധാസി നിരാശനായി ധാര വേണ്ടെന്നു ചെച്ചു. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം ബാബയുടെ അടക്കത്തിൽ പോയി നമസ്കരിച്ചപ്പോൾ ബാബ അദ്ദേഹത്തോട് കോപിച്ച് ‘ഈ കൊള്ളരുതാത്ത സന്ധാസിയെ ആട്ടിപ്പുറത്താക്കുവിൻ അയാളുടെ സംസർഗ്ഗംകൊണ്ട് പ്രയോജനമില്ല’ എന്നു പറഞ്ഞു. സന്ധാസിക്ക് ബാബയുടെ സ്വഭാവം അറിയില്ല. അയാൾ മനസ്സുമാധാനമില്ലാതെ ഈ ഏതാണ് നടക്കാൻ പോകുന്നതെന്നറിയാൻ അവിടെ തന്നെയിരുന്നു. അനേരം രാവിലത്തെ ദർശാർ നടക്കുക

യായിരുന്നതിനാൽ മസ്ജിദ് നിന്റെ പുരുഷാരമായിരുന്നു. ബാബയെ പലവിധത്തിലും ആരാധ്യച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനു. ചിലർ പാദം കഴുകുന്നു. ചിലർ പാദത്തിൽത്തെ എടുത്ത് സേവിക്കുന്നു. ചിലർ പാദത്തിൽത്തെ കണ്ണിൽ വെക്കുന്നു. ചിലർ ബാബയെ ചടനു പൂശുന്നു. ചിലർ സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ പൂശുന്നു. അങ്ങിനെ പലവിധം ആരാധന നടക്കുകയാണ്. ജനങ്ങൾ ജാതിമതങ്ങളും മറന്നാണ് ആരാധന നടത്തുന്നത്. സന്യാസിയോട് ബാബ കോപിച്ചേക്കിലും സന്യാസിക്ക് ബാബയോട് അതിയായ ആദരവുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ സന്യാസി അവിടുന്ന് പോയില്ല.

അദ്ദേഹം ഷിർദ്ദിയിൽ രണ്ടു ദിവസങ്ങൾ കൂടി താമസിച്ചപ്പോൾ മദിരാശിയിൽ നിന്നും അമ്മക്ക് അത്യധികം സുവക്ഷണാശനന്ന് ഒരു കത്തുകിട്ടി. അദ്ദേഹത്തിന് ഉടനെ അമയുടെ അടുക്കലെല്ലാം മെന്നുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ബാബയുടെ അനുവാദമില്ലാതെ പോകാൻ നിവൃത്തി യുണ്ടായിരുന്നില്ല. അങ്ങിനെ അദ്ദേഹം കത്തും കള്ളിൽ വെച്ച്, നാട്ടിലേക്കു പോകാൻ ബാബയുടെ അനുവാദം ചോദിക്കാൻ ചെന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവി മനസ്സിലാക്കിയ സർവ്വാ തരും മാറ്റിയായ ബാബ ‘അമ്മയെ നിനക്കിത്രമാത്രം സ്നേഹമാശൈക്കിൽ നീയെന്തിന് സന്യാസം സീകരിച്ചു? കാവി വസ്ത്രത്തിന് സ്നേഹബന്ധം കൊള്ളില്ല. നീ താമസ സ്ഥലത്തുപോയി കുറച്ചു ദിവസം സാമധാനമായിരിക്കണം. വാധയിൽ പല കൊള്ളല്ലക്കാരുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് സുക്ഷിച്ച് വാതിൽ ബന്ധിച്ച് ഇരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാം കൊള്ളല്ലതുകൂടു പോവും. സവത്തും സ്ഥാനമാനങ്ങളുമെല്ലാം ക്ഷണിക്കമാണ്. ദേഹം നാശത്തിനും മരണത്തിനും വിധേയമാണ്. അതിനെത്തു മുഹർത്തിലെയും പരത്തിലെയും കാര്യങ്ങളിൽ ആസക്തയില്ലാതെ നീ നിന്റെ കർമ്മം നിർവ്വഹിച്ചാലും അങ്ങനെ

ஸ்ரவுவும் ஹதிபாடனைஜித் அற்புதிச் சூதாராயுவன் ஹப்காரம் செழுநூவோ அவன் ஏல்லா கஷ்டப்பாடுகளித் தினும் மோசிதனாயி பரமானம் பொயிக்கூம். தனோட் பேரு கெதிகளோடுகூடி யூனிகூனவன ரக்ஷிகான் ஸெவான் அவர்க் காட்கலேக்க் காடி ஏதனும். நிரை பூர்வுஜூ ஸுகூதனைஜூட அதிக்கும் கொள்ளான் நீண்டவிட வான்த் ஹப்பூஶ் என்ற பருத்தனுஸரிக்கூக். நிரை ஜீவிதத்தின்ற் அதை அடுத்து ஏனும் மன்றிலாகவியாலும். நீ நிராகரியாயி நாலை முதல் ஓரவுத்தபாரயனம் தூடனைனா. ஸெவான் ஸாநோசிச் நிரை ஸக்டனைஸ்கெல்லாம் நிவுத்தியுள்ளகூம். நிரை வழாமோஹனைஸ் நால்ச் மன்றானி கெவரும் ஏனும் பருத்து. அதேபத்தின்ற் அதைகாலம் அடுத்ததாயி மன்றிலாகவிய வாபை முத்துமேவன பிரிதிபூத்தானாயி ‘ராமவிஜயம்’ வாயிக்கானும் பருத்து. அடுத்த திவஸம் பிரோத்தத்தித் தங்கானம் செய்த அதேஹா லெஸ்டி தோட்டதிலிருந் ஓரவுத்த வாயன தூடனை. ரெடு ஸப்தாஹ அண்டின காஷ்டப்பூஷேக்கூம் அதேஹா வழரை கஷ்டினிதனாயி. அதேஹா வாயயிலேக்கூ மடனைவன் ரெடுபிவஸம் கூடி அவிரெ கூடியதித் திவன 3-ா திவஸம் பக்கீர் வாதேவாபையுடை மடியித் தலவெச் கிடன் அதைஶாஸம் வலிசூ. பின்னீக் போலின்ற் அனேப்பனம் கஷிச் சுவம் மரவுசெழுான் அடுமுவதிசூ. முதலேஹா ஏல்லா படனைகளோடும் கூடி வேண்டும் வியம் ஸாங்கரிசூ. ஹனைன வாபை ஸங்காஸியை ஸஹாயிச் சுதங்குதி கொடுத்து.

2)வாலராம மகார்

வாபைக் வாலராம மகார் ஏனும் பேராய ஸ்ரீஹஸ்தாய ஏரு கெதனுள்ளாயிருநூ. அயாஜூட ஓரு மறிசுதித் திவன வீட்குகாருணைகள்லாம் மகன ஏல்பிச் அயாஸ் சிர்தியித்

ஸ்விரதாமஸமாகவி. அயாஜுட கெதிகள்க் வாவை அயாஸ்கல் சுத்திகொடுக்களைமென்ற தோனி ஹப்ரகாரம் செய்து. வாவை அயாஸ்கல் 12க. கொடுத்த ஸ்ரீராம ஜிலூயிலெ மபிழெஶதயில் போயி தாமஸிக்கான் பரின்து. மகார்க்க் வாவையை பிரின்து தாமஸிக்கான் ஆட்யும் மனஸுவனில். பகை வாவை அயாஜை ஶதயில்வெஷ் திவஸம் முனு பிராவஸும் யுானிக்குன்ற நல்லதானென்ற வோஹ்யபேஷ்டுத்தி. வாவையுடை வாக்குகளில் விஶரஸிச் மகார்ஶதயிலேக்கு போயி. அவிடெ ஆரோங்குக்ரமாய காலாவஸமயும் நல் வெந்துவும் மரு புருபாடுகளும் அயாஸ்கிஷ்டபேஷ்டுக்கயும் வாவை பரின்த பிரகாரம் அயாஸ் அவிடெ வெஷ் யுாங் செய்யான் துகண்ணுக்கயும் செய்து. குருஷுதிவஸம் கஷின்தபோஸ் அயாஸ்கல் ஏரு அனுநவமுள்ளாயி. ஸாயாரளங்க்ரமார்க்க ஸமாயி ஸமரவுவேஷம் அனுநவண்ணுள்ளகாருள்க. ஏற்கான் மகாருடெ காருத்தில் ஸாயாரள நிலத்தில் ஜாஸ்தித்தில் தென்யான் அநுநுதியியுள்ளாயத். வாவை அயாஜுட முனில் பிரத்யக்ஷபேஷ்டு. மகார் வாவையை களென்னு மாட்ரமலூ அயாஜை அண்ணாடுயசூத்தென்கினானென்று வாவையோக் சோதிச். வாவை அதிகார ஹப்ரகாரம் மருபடிப்பின்து. ‘ஸிருதியில் வெஷ் நிரீ மனஸில் பலதரம் விசாரணைஜும் பறிபாடிக்களும் உடயம் செய்தது காரணம் நின்கல் மனஸாநி கை வருத்தானாயான் ஸௌ ஹண்ணாடுயசூத். நீ கருதியத் ஹு காணுந பறைக்குத் தீர்மானமாய ஏரு வேஹா மாட்ரமான் ஸௌகென்னும் ஸிருதியில் மாட்ரமுஜூ ஏரு வழக்கி யாளென்னுமான். ஸௌ மருண்ணுமிலைந்து நீ யரிச்சிருந்து. ஹபோஸ் நீ ஸோகி தீருமாநமெடுத்தாலும்! ஸிருதியில் காணுந அன்றே வழக்கியை தென்யானோ ஹவிடெயும் வெஷுகாணுநதென்ற. அத் மனஸிலாகவி தற்றானான் நினை ஸௌ ஹண்ணாடுயசூத்’ வாவை பரின்த அவயி கஷின்தஶேஷம் மகார் ஶதயில்கின்று ஸுந்த

നാടായ ബന്ധനയിലേക്കുപോയി. അയാൾക്ക് പുന്നെതിർന്തന്ക് ഭാദരിലേക്ക് തീവണ്ടിമാർഗ്ഗം യാത്രചെയ്യണമെന്നായിരുന്നു ഉദ്ദേശം. പക്ഷേ ചെന്ന് ടിക്കറ്റു ബുക്കുചെയ്യാൻ നോക്കുമ്പോൾ വലിയ ജനത്തിരക്കായിരുന്നു. ടിക്കറ്റു കിട്ടാൻ യാതൊരു സാധ്യതയുമില്ലായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു ലങ്കാട്ടി മാത്രം ഉടുത്ത് ഒരു കമ്പിളിയും ചുമലിലിട്ടുകൊണ്ട് ഒരു ശ്രാമീനൻ അയാളുടെ അടുത്തുവന്ന് ‘നിങ്ങൾ എവിടേക്കാണ് പോകുന്നത്?’ എന്നു ചോദിച്ചു. മകാർ ഭാദരിലേക്കാണെന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ശ്രാമീനൻ ‘എന്നാൽ എൻ്റെ ടിക്കറ്റ് എടുത്തോളും. എനിക്കിവിട കുറച്ച് അടിയന്തരകാര്യമുള്ളതുകൊണ്ട് ഭാദർ യാത്ര റദ്ദാക്കിയിരിക്കുന്നു’ എന്നു പറഞ്ഞ് മകാർക്ക് ടിക്കറ്റ് കൊടുത്തു. അയാൾ വളരെ സന്തുഷ്ടനായി പണം പോക്കറ്റിൽ നിന്നെന്നടുത്തുകൊടുക്കാൻ നോക്കുമ്പോഴേക്കും ശ്രാമീനൻ അപ്രത്യക്ഷനായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അയാൾ ശ്രാമീനനെ അവിടെ മുഴുവൻ തിരഞ്ഞെന്നോക്കിയിട്ടും കണ്ണു കിട്ടിയില്ല. വണി പോകാൻ ആവുന്നവരെയും കാത്തു നിന്നിട്ടും ആളെ കണ്ണില്ല. ഈതു വളരെ വിചിത്രമായ തത്ത്വത്തിൽ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം മകാർക്ക് കിട്ടിയ അനുഭവമായിരുന്നു. പിന്നീട് മകാർ നാട്ടിൽപ്പോയി ഷിർദ്ദിയിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങിവന്ന് ബാക്കി കാലം മുഴുവൻ ബാബയുടെ കല്പനകളനുസരിച്ചും ബാബയെ സേവിച്ചും കഴിച്ചുകൂട്ടി. അവസാനകാലം ബാബയുടെ അനുഗ്രഹ തേതാടുകൂടി ബാബയുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ അന്ത്യശാസനം വലിക്കുവാനുള്ള മഹാഭാഗ്യവും അയാൾക്കുണ്ടായി.

3) താത്യാസാഹാസ്യ നൃത്തകാർ

ഹേമദ്പതി, താത്യാസാഹാസ്യ നൃത്തകാർ ഷിർദ്ദിയിൽ വെച്ച് അന്ത്യശാസനം വലിച്ചു. എന്നല്ലാതെ മറ്റുവിവരങ്ങളൊന്നും പറയുന്നില്ല. സായി ലീലാ മാസികയിൽ വന്ന ഒരു ചുരുക്ക വിവരം ഈവിടെ പറയാം.

1909-ல் தாத்துயாஸாஹவீ, பயாற்புரிலெ ஸஸ்ய் ஜய்ஜியாயிருந்து. அக்காலத்து அவிடதெத மங்஗லத்துார் (ஸஸ்ய் கலக்டர்) நானா ஸாஹவீ சடோர்க்காரையிருந்து. ஹருவருங் ஹட்கிடக்கி கள்க் ஸஂஸாரிக்காருள்ளாயிருந்து. தாத்துயாஸாஹவீக் ஜஸ்சிமாரை விஶ்வாஸமாயிருந்திலீப்பிலும் நானாஸாஹவீக் ஜஸ்சிமாரைக் காதியாய ஸ்நேஹாரை மாயிருந்து. நானாஸாஹவீ பலபூஷுங் நூத்காரோக் ஸாதிவொவயுடை லீலக்கழப்புளி பாயுக்கயுங் வாவயை செநுகாளான் பேரிப்பிக்குக்கயுங் பதிவாயிருந்து. அவஸாங் ரண்டு வாவஸமக்குதில் அயாஶ் ஷிர்துக்குபோவான் ஸம்திசூ 1) அயாஶ்க்கி ழொஹள்ளாய ஏரு வெப்புகாரன் வேளை 2) காளிக்க கொடுக்கான் நல் நாமபுர் மயுரனாரணை கிடளை. ஹு ரண்டு வாவஸமக்குது வெவஶத்து ஸாயிசூ. நானாஸாஹவீஞ் அடுக்கத்தை ஜோலி அநேப்பிசூ வந ஏரு ழொஹள்ளை அயாஶ் நூத்கார்க்கயைசூகொடுத்து. ஏரு அஜ்ஞாத்தமாவ் தாத்துயாஸாஹவீக் 100 நல் நாரணைக்கு பாற்றுலாயி அயசூகொடுத்து. வாவஸமக்கி புர்த்தீ கரிசுபோஶ் தாத்துயாஸாஹவீக் ஷிர்துயில் போகேள்ளி வநு. அயாலை கள்ளபோஶ் ஆத்தும் வாவு வல்லாதெ கோபிசூ. பகைச் குமேள் பலதரங் அநூவங்குமுள்ளாயதினால் தாத்துயாஸாஹவீக் வாவு, வெவாவதாரமாள்ளந்து வோஹ்யபூஷு. அஜ்ஞிலை வாவயில் அகூஷ்டநாயி அயாஶ் மரளை வரை ஷிர்துயில் தகை தாமஸிசூ. அவஸாங் நிமிப்புண்ணில் புள்ளுஶேநமங்கு அநேஹதெத வாயிசூ கேசிப்பிக்கயை வாவயுடை பாத்தீர்த்தம் ஸெவிக்கான் கொடுக்குக்கயுங் செய்து. அயாலை மரளவாற்றத கேட்சு வாவு பரிணது. 'ஓ தாத்துயா நம்முடை முநில் போயி. அவன் ஹுநி விண்ணுங் ஜனிகிலூ.'

4) மேறு

மேற்கூடுத கம 28-ல் அஹ்யாயத்தில் பிறி பாரிசுடிடுள்ளது. மேறு மரிசுபோல் ஶ்ராமவாஸிகளைப்போவரும் மரண மேலாச்சுயாட்டியில் பகைடுத்து. வாவயும் அவரோடு குடும்போயிர ஶவஶரீரத்தில் பூக்கலைப்பிச்சு. படன்னுக்களைப்போன்ற கண்ணால் வாவயும் கண்ணக்கலை நின் கண்ணிரைஷுகி கொண்டிருங்கு. ஏது சாயாரள மனுஷுகளைப்போல வாவயை கடந்தாரத்தில் முடுகுகிக்கண்டு. பின்னீக் காலாராயில் பூக்கலைக் கூடி ஏது உடு வயங்குவைப்போல கரண்துகொண்ட வாவு, மன்ஜிலிலேக்கு மடன்னி. பல ஜங்கிமாரும் ஜங்கைக்கு ஸ்த்ரெதி கொடுக்குங்குத் தொடிடுள்ளது. பகை வாவயும் நடவடிக்கை அனிடத சாயாரளவும் மத்துமேரியதுமான். ஏது கூருமுகமாய பூலிபோலும் வாவயும் அடுக்கத் தீர்த்திக்கு வரிக்கும்பாயி. இந் கம இனி அடுத்துபிரியா.

5) பூலி

வாவயும் மஹாஸமாயிக்க ஏழுவிவசங்கைக்கு முன்பு, ஷிர்தியில் ஏது விஸ்மயாவமாய ஸஂ஭வம் நடந்து. ஏது காலுவணி வந்த மன்ஜிலிக் முனித்த நின்கு. ஏது பூலியை சுறைக்கிட்டு கெட்டியதாயிருங்கு. வணக்குத்துறைத்து. அதிரே டீக்கரமாய முவாய் வந்து பின்வஶாதேக்கு திரிச்சாயிருங்கு அது கிடைந்துகொண்டது. அது ஏனோ அஸஹ்யமாய வேதன அடுவிவிக்குங்குள்ளாயிருங்கு. அதிரே ஸுக்ஷிப்புக்காராய முன்கு ஒருவேஷி முஸ்திக்கு அதிகை பலஸமலத்தும் கொண்டுகொண்ட காஞ்சிப்புக்கு பூங்கு சுவங்கு தூவாயி பிரதிப்பிச்சு பள்ள ஸ்த்ரைக்குக்கூடுத தூவாயி அவரும் உபஜீவமாற்றும் இந் பூலியாயிருங்கு. அதிரே ஸுவகேக் மார்த்த அவர்பலத்தும் பரீக்ஷிச்சு நோக்கியிடும் விழலமாயி. அவர் வாவயும் பிரான்தி கேட்டு முயிவுமாயி அவிடை ஏதியதான். அவர் அதிகை

பண்ணபிடிட்டு வள்ளியில் நினைவுகளி வாதித்திக்கல் நிர்த்தி படிவவை மூர்ங் போரைகில் ஸுவர்க்கேடுக் அதூகாரளை அத் அடுயிகங் வெப்பால்பூட்டுகொள்ளிருன்று. ஜநாஸ்தி அதீரெ யெதோடு அதிஶயதோடு குடி நோக்கொள்ளிருன்று. ஸுக்ஷிப்புகார் அக்கறை போயி, வாவயோக் பூலியுடை விவரங்களைப்போல் பரிசீலனை அனுவாதம் வாணி. பூலியை வாவயை முனித்தொட்டு வானு. மஸ்ஜிதிரை கடுக்கிரை அடுத்த ஏதிதியபோஸ் வாவயை பிட கள்ளதோக் குடி அ ஜீவி பரிமீச்சு தலதாஷ்திநின்று. வாவயை பூலியும் அநேரான கள்ளதோடுகுடி அத் தெக்கினேதி கயரி வாவயை ஸ்நேಹாவதோடுகுடி நோக்கி நின்று. அடுத்தெ வாலிரை கொடி பொக்கி நிலத்து முன்னியடிச்சு தாஷோக் பத்துவின்று. பூலி பத்துபோயத்து கள்ளபோஸ் ஸுக்ஷிப்புக்கார்க்க ஆழும் நிரை தோனியைகிலும் பின்கீர்த் அவர் ஸுவிபூர்வும் அதிகெப்புத்தி ஆலோசிச்சு. அ மூர்ங் ஸுவர்க்கேட் பிடிட்டு அவசராய ஸ்திதிக்க வாவயை பாதனங்கில் வெஷ்டு அடுயஶாஸங் வலிச்சுத் வழர நாயி எனவர்க்க வோஹ்யபூட்டு. அத் அவருடை கடக்காரனா யிருன்று. அ கடங் கொடுத்தது விடியதோடுகுடி அதிகங் வாவயை பாதனங்கில் வெஷ்டு ஜீவிதம் அவசானிச்சு. கிடுவாக் கஷித்ததான். ஏது ஜீவஜாலமாயாலும் ஜஷிஶரமாருடை முனித்து குவிக் ஜீவிதம் அவசானிச்சால் அவர்க்க ஸ்திதியான். முஜங் ஸுக்குதங்கொள்ளப்பட்டதை அவர்க்கண்டிரெ ஸ்நேஷகரமாய அவசான கை வருந்தல்.

ஸ்ரீ ஸாதியை நமிகூவிஸ்-லோகஶாந்தி இவிக்கெட!

സുരൂവിനെയും ദൈവത്തെയും അനേകിച്ച് - നിരാഹാരം അംഗീകരിക്കുന്നില്ല.

ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഹോമദപാന്ത് രണ്ട് കാര്യങ്ങളാണ് പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. 1) ബാബു കാട്ടിൽവെച്ചു സുരൂവിനെയും സുരൂവിൽകൂടെ ദൈവത്തെയും കണ്ണുവെന്ന് 2) മുന്നു ദിവസങ്ങൾ നിരാഹാരവെതം എടുക്കാൻ തീരുമാനിച്ച് മിസ്റ്റില്ല് ശോഖലയെ ബാബു പുറമ്പോളി തീറിയത് എങ്ങിനെയാണ്.

മുവവുര

തുടക്കത്തിൽ ഹോമദപാന്ത് സംസാരത്തെ ശീതയിൽ പറഞ്ഞപോലെ ‘ഉറർദ്ദമുലം അധഃശാഖം’ എന്ന നിലയിൽ ഉള്ള അശ്വതമവ്യുക്ഷതേതാട്ട് താരതമ്യപ്ലട്ടുത്തി വിവരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ശാഖകൾ മേലോട്ടും കീഴോട്ടും വളർന്ന് ഗുണങ്ങളിൽ നിന്നും പോഷകങ്ങൾ എടുക്കുന്നു. അതിന്റെ തളിരുകൾ ഇന്തിയവിഷയങ്ങളാണ്. അതിന്റെ വേരുകൾ, കർമ്മത്തിലേക്ക് നയിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യലോകത്തിൽ വ്യാപ്തമായി

ரிக்குக்கடான். அதின்றி ஆகூதி ஹபலோகத்தில் அளியப்படுமின்றி. அதுபோலே தனை அதின்றி ஆடுமோ அவசானமோ அலும்புமோ ஆர்க்கும் அளியுள்ளில். ஹ ரூயமுலமாய அஶாதம வழக்கத்தை நிலூங்஗மாகும் முற்சுயேறிய ஆயுயம் கொள்க் கேள்வி சூடுகுதிட வசிதேவேஷத்தும் ஆ வசியைபோயால் ஏரிக்கலும் மடணிப்போகேஷத்திலும்தத்து மாகுங்கு.

ஹ வசியைப்போகான் நல்ல ஏரு வசிகாடி (ரூரு) அதூநாபேக்ஷிதமான். ஏருவங் ஏதுமாறும் பள்ளித் தாயாலும் ஏதுமாறும் அயாச் வேறவும் வேறானவும் பரிசீருநாலும் அயாச்க்க அயாஜூட பிராப்யுஷாநத்து ஸுரக்ஷிதமாயி ஏதுவான் கஷியுள்ளில். வசிகாடி அயாஜோடாப்புமுள்ளாயி நேர்வசியிலுடெ கொள்கோகுபோகுபோச் வந்முஶண்ஜெல்யும் அஸாயகர்த்தண்ஜெல்யும் அயாச் செவிவாகி ஸுஶமமாய வசியிலுடெ போகான் ஶக்தாவுங்கு. பொயை அநூடவும் தனை. பொயை பின்ததாயி நமுக்களியான் கஷியுந்த் விஸ்மயாவாவும் ஆ கம ஶஹிக்குநவர்க்க அடியுர்ச் விஶாஸவும் கெதியும் மோக்ஷவும் ஸுஸாவுமாகுந்துமான்.

அனோஷனம் (வொயையுடெ கம)

‘ஏரிக்கல் எண்ணாலும் பேர் புராணேதி ஹாஸண்ஜெலூக்கை பரிச் விஜ்ஞானம் ஸபாபிச் ஶைமன்றி ஸாலாவதெத்தப்புறி பரிச் செய்யுக்கடாயிருங்கு. எண்ணி லொராஜூட அடிப்போய் நாம் தனை நமை உந்மநத்தி லெத்திக்களமென்றும் அதில் ஆரேயும் ஆஶைக்கேஷ திலீப்புங்கு மாயிருங்கு. ரண்டாம்றி அடிப்போய் மந்திரம்

നിയന്ത്രിക്കാനാവുന്നവൻ അനുഗ്രഹീതനാണെന്നും നാം ചിന്തയിൽ നിന്നും സ്വത്രന്തനായാൽ നാമല്ലാതെ ലോകത്തിലൊന്നുമില്ലെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുമെന്നുമായിരുന്നു. മുന്നാമൻ പറഞ്ഞത് ലോകം സദാ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണെന്നും മാറ്റമില്ലാത്തത് അരുപ്പ്രവേശമം മാത്ര മാണണ്ണും അതുകൊണ്ട് നമുക്ക് യഥാർത്ഥവും അയധ്യാർത്ഥവും തമിൽ തിരിച്ചറിയാനുള്ള വിവേകമാണ് വേണ്ടത് എന്നുമായിരുന്നു. നാലാമൻ (അതായത് ബാബത്തെന) അഭിപ്രായപ്പെട്ടത് പുസ്തകം പരിച്ഛ വിവരം പ്രയോജന ശുന്നുമാണെന്നും നാം നമ്മുടെ കൃത്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ച് ശരീരവും മനസ്സും പ്രാണങ്ങളും ഗുരുപാദത്തികൾ അർപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നും ഗുരു ദൈവം തന്നെയാണെന്നും ആ ബോധം മനസ്സിലുഡിക്കാൻ സീമാതീതമായ വിശ്വാസം അത്യാവശ്യമാണെന്നുമായിരുന്നു.

ഇങ്ങിനെ ചർച്ചചെയ്തുകൊണ്ട് പണ്ഡിതന്മാരായ ഞങ്ങൾ നാലുപേരും ദൈവാനേപ്പശികളായി ഒരു കാട്ടിനുള്ളിലുടെ നടക്കാൻ തുടങ്ങി. മറ്റു മുന്നുപേർക്കും ആരുടെ സഹായവും കൂടാതെ സ്വത്രന്ത ബുദ്ധിയോടുകൂടി അനേപ്പണം നടത്തണമെന്നായിരുന്നു. വഴിക്കുവെച്ച് ഒരു വനജാരി (ധാന്യം മുതലായവ കാളപ്പുറിത് വെച്ച് നടന്ന കച്ചവടം ചെയ്യുന്ന താണജാതിയിൽപ്പെട്ട ഓരാൾ) ഞങ്ങളെക്കണ്ട് ചോദിച്ചു. ‘ഇപ്പോൾ നല്ല ചുട്ട വെയിലാണല്ലോ. നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ എത്രക്കണ്ട് ദുരം എവിടെവരെ പോകുന്നു’ ഞങ്ങൾ കാട്ടിൽ തിരയാൻ പോകുകായണെന്നും മറുപടി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്ത് തിരഞ്ഞെടുവാൻ പോകുന്നത് എന്നു ചോദിച്ചതിന് ഞങ്ങൾ ഒഴിക്കഴിവായി ചില മറുപടിയും കൊടുത്തു. ഞങ്ങൾ ഒരു പ്രത്യേക ഉദ്ദേശമില്ലാതെ നടക്കുന്നവരാണെന്ന് കണ്ണ് അയാൾ വീണ്ടും ഇപ്പകാരം പറഞ്ഞു. ‘ഈ കാട് വേണ്ടപോലെ

അരിയാതെ ഇതിൽ നിങ്ങൾ ചുറ്റിത്തിരിയരുത്. നിങ്ങൾക്ക് ഷോരവനങ്ങളിൽ സഖ്യരിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു വഴി കാട്ടിയ കുട്ടണം. ഈ ചുട്ടട്ടുകുന്ന ഉച്ചസമയത്ത് എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ അനാവശ്യമായി അല്ലതുനടന്ന് കഷിണിതരാവുന്നത്? നിങ്ങളുടെ രഹസ്യാനേപ്പണ്ഠനപ്പറ്റി എന്നോട് പറയണമെന്നില്ല. എന്നാലും നിങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ ഇരുന്ന് ഭക്ഷണം കഴിച്ചു, വെള്ളം കൂടിച്ച് അല്പം വിശ്രമിച്ച് പോകാം. കഷമാശിലമാണ് എപ്പോഴും വേണ്ടത്' അയാൾ വളരെ ദയയോട് കൂടിയാണ് പറഞ്ഞതെങ്കിലും അയാളുടെ അപേക്ഷ നിരസിച്ച് തങ്ങൾ പോകുകതെനെ ചെയ്തു. തങ്ങൾക്ക് വേണ്ടത് തങ്ങൾ കരിയാമെന്നും ആരുടെയും സഹായം തങ്ങൾക്ക് ആവശ്യ മില്ലുന്നുമായിരുന്നു തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. കാട് വളരെ ഇടുങ്ങിയതും ധാതൊരു ചവിട്ടിപ്പാതപോലും ഇല്ലാത്തതുമായിരുന്നു. കുറച്ചുകൂടി പോയപ്പോഴേക്കും വുക്ഷൻബിധി കൊണ്ട് സുരൂരശ്മിക്കും കുട്ടി പ്രവേശിക്കാനാവാതെ ഇരുള്ളത്തൊല്ലാണ് കണ്ടത്. അങ്ങനെ തങ്ങൾ വഴിപിച്ചു പലവഴിക്കും വളരെ നേരം അല്ലതു തിരിത്തു നടന്നു. അവസാനം ഭാഗ്യവശാൽ തങ്ങൾ പുറപ്പെട്ട സ്ഥലത്തുതനെ വന്നുപെട്ടു. വനജാർ വീണേം തങ്ങളെള്ളക്കണ്ട് 'നോക്കിൻ, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം കഴിവിൽ വിശ്വസിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് വഴിതെറ്റി. ചെറുതായാലും വലുതായാലും എല്ലാ കാര്യത്തിലും നമുക്ക് മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം തരാൻ ഒരു വഴികാട്ടി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് ഒഴിച്ചുകൂടാതെ ഓരോവശ്യമാണ്. വിശന വയറുമായി നടത്തുന്ന ഒരേന്പെഷണവും വിജയപ്രദമാക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. ദൈവകൾ പിതാമഹരിൽ കൊണ്ടല്ലാതെ നാം വഴിക്കുവെച്ച് ആരെയും കാണുന്നില്ല. തരുന്ന ഭക്ഷണം ഉപേക്ഷിക്കരുത്. വിളപിയ പാത്രം തട്ടി നീക്കരുത്. ഭക്ഷണം കിടുന്നത് വിജയസുചനയായി

களங்காக்ளனா. ‘ ஏனு பரின்று அயாசி னண்ணிக்க கேஷனங் தனுகொள்க கூடுமாலை ரூப ஶாத்ருமாதிரிக்கான் ஆவஶ்யபேப்புடு. வீட்டு னண்ணிக்க அயாஜுட ஆதிமா ஹஷ்டபேப்புடாத னண்ணிக்க அவிடுங் போயி. யாதொரு கேஷனவு கஷிக்காத யூப யாதொரானையெனவு நடத்தாத யூப டுர்வாஸிக்காராய னண்ணில் முனுபேர் போவான் தூடன்சி. விஶபூப தாஹவு ஸபிகவழுத்த தொன் வந்ஜாரியுட ஸ்நேഹபுர்வமுதூ பெருமாட்டத்தில் ஆகூஷ்டங்காயி. னண்ணிக்க பள்ளித்தாரானைன் ஸபயங் விஶாஸித்திருநூவெகிலு தயாராக்ஷினூப ஏந்றன் னண்ணிக்கானதுகூடாயிருநூ. வந்ஜாரி, அக்ஷரஜ்ஞானமோ யோடுதயோ ஹல்லாத ஒரு தாள்ஜாதிக்காராயிருநூ. ஏக்கிலுப அயாசி க்க ஸமஸ்திக்கோடுதூ ஸ்நேஹா ஹுதயத்திலுள்ளாயதிகாலான் னண்ணை கேஷனத்தினு கூடுமிழுத். ஒரு பிரதேக நேட்டத்தினுமல்லாத மருதூவரை ஸ்நேஹிக்குநைவான் ஜ்ஞானி ஏனுப அயாஜுட ஆதிமா ஸபீகரிக்கலான் விஜ்ஞானஸபாத்தத்தினுதூ நல்ல தூடக்கமென்று தொன் தீருமானித்து. அண்ணென வெறுமான புரூஸுர தொன் அயாசி தன கேஷன் ஸபீகரித்து கூடிக்குக்கயுப வெதூ கூடிக்குக்கயுப செய்து.

அபோஷேக்கூப நோக்குக ! ஸுருபெதூங் பிரதூகூடுபேப்புக் னண்ணுட முனில் வநூனிக் ‘ ஏந்தாயிருநூ தந்கவிஷயங் ஏனாபேஹா சோதித்தூபோசி தொன் உள்ளாய ஸஂவெண்ணெல்லாப அபேஹதோக்ப பரின்று. அபோஷ அபேஹா பரின்று நீ ஏந்தூ குடும வரானிஷ்டபேப்புநூவோ? தொன் நினக்குவேஷத்த காளித்தார் தொன் பரியுந்த விஶாஸிக்குநைவங் மாதுமே விஜயிக்கான் கஷியு. ‘ ஏனு பரின்று. மருதூவர் அபேஹா

பரினம் வாக்குகளிஷ்டபேப்டாதெ அவிடுங் போயி. என்ற அடேஹதெத வழுமானபுரலூர் நமஸ்கரிச் சுதேஹத்திரெந் கல்பனகச் சுரிகரிசு. அடேஹா ஏரென் ஒரு கிளரிடிகெக கொள்போயி ஏரெந் காலுகச் சுரு கயருகொள்க கெட்டி தலகீஶாயி கிளரிடிகுஜிலேய்க் கரு மரத்தியேத கெட்டிதுகி. என்ற வெஜூத்தித் தினும் முன்டி உயரத்திலாயிருந்து. வெஜூத் கெககொளோ, வாயகொளோ தொடான் கஷியுமாயிருந்தில். ஏரென் ஊழைன கெட்டிதுகி அடேஹா ஏவிடெக்கா போயி. நால்வூ மளிக்குர் கஷித்த அடேஹா மடணிவங் ஏரென் வேஶம் புரதேதக் கெடுத்த ‘ஏணிடெ உள்ளாயிருந்து’ ஏங் சோடிசு. ‘என்ற பரமானங்திலாயிருந்து ஏரெனபோலுமுதலூ ஏல்பக் தான் அநுவீசு ஆநங் ஏண்டெ விவரிக்கான் கஷியும்? ஏங் என்ற மருபடி பரினது. ஏரெந் உத்தரம் கேக் ஸதுஷ்டாய ஶுரு ஏரென் ஶாஸாலிராமம் செய்த மேல்லூரம் தலோடி ஏரென் கூடி தாமஸிப்பிசு. அடேஹா ஒரு தாந்திப்புக்கி, குண்ணிடெ நோக்குஙபோலெ ஏந் நோக்கியிருந்து. ஏரென் அடேஹா அடேஹத்திரெந் கமனியமாய விழுாலயத்தித் தேர்த்தி. அவிடெ என்ற மாதாபிதாக்கமொரபோலும் விஸ்மரிசுபோயி. ஏரெந் ஏல்லூ வந்தெல்லூ அவிடெ வச் சுல்லாதாக்கி. ஏரென் ஸத்திரந்தெ நோக்கிமேஷ்டாயி நோக்கியிரிக்கான் என்றாக்காக்கி. அடேஹத்திரெந் கஷுத்தித் கெட்டிப்பிச் சுதேஹதெத தென் தினிமேஷ்டாயி நோக்கியிரிக்கான் என்றாக்காக்கி. அடேஹத்திரெந் ருபங் டூஷ்டியித் திரிபதிச்தமாக்குநிரெக்கித் தெய்தயான் ஸுவமென்று என்ற விஶாஸிசு. அத்தரத்திலுஞ்சுதாயிருந்து அது விழுாலயம் அதித் திரெவேஶிச் சுருத்தன்று வெரு கண்ணோட மடணில்லை. ஏரெந் ஶுரு ஏந்திக் ஸ்ரவுஸமாயிருந்து. ஏரெந்

வீடு யநவு மாதாபிதாக்கலூ ஏலூ அஃபேஹமாயினு. எான் ஏற்ற ஏலூ அஎதாநேஞியண்டூ ஸுங்மாநுபேக்ஷிசு டுஷ்டியில் கேட்டீகரிக்குக்கரு டுஷ்டியெ எான் ஶுருவில் உரப்பிக்குயு செய்து. அதற்குதிலாயிருநு ஏற்ற ஶுரு. ஏலூ யாநவு அஃபேஹதெ மாதைப்போத மரூநு எாநின்றிருநிலூ. அஃபேஹதெ யாநிசுகொள்ளி க்குநோச் ஏற்ற மநோநுவிக்கஶ் ஸ்தஂபிசு போக்கால் எான் ஶாக்க நாயி அஃபேஹதெ மந்தூ நமிகேள்விவரு மாயிருநு. ஹதிலு வழக்குத்தமாய பதித்தபிக்கலூதூ மரு பல வித்யாலயண்டுமுள்க். வித்யார்த்தி அவிளெ போயி பளவு அஹ்யாநவு ஸமயவு சிலவசிசு அவ்வாக பஶுாத்தபி கேள்விவருநு. அவிடண்டுலெ ஶுரு அயாஜுட ஶுஈ அதைதெ படியு நேர்வசியெ படியு வீங்கிக்கு. அயாஜுட மஹாதமுதெயு புளைவால்தரதேயு பிரதிலிப்பிக்குமைக்கிலு அயாஜுல் கருள மாதெ காளிலூ. அயாச் கள்மாக பிரஸஂகிக்கு, அதமப்பேஶங நடத்து. பக்ஷ அயாஜுட வாக்குக்கஶ் ஶிஷ்யரே ஹடயத்தில் தடுக்கோ ஶிஷ்யு அவயில் விஶாகு ஜாக்குக்கோ செய்யுநிலூ. அதமாநுவெமாளைகில் அயாச்கொடில்தாநு. பிளை ஏணிகெயான் அதற்கு வித்யாலயண்டச் ஶிஷ்யங்காக்கு உபகாரப்பெமாவுந்து ஶிஷ்யு நேட்டுமுளைவுந்து? எான் பரிதெ ஶுரு அதற்காரன்லூயிருநு. அஃபேஹதிலே அநுஶ்ரஹங்கொள்க் ஏநிக்க யாதொரஹ்யாநமோ பரிபோ குடாதெ அதமாநாம் ஸிலு சு. ஏநிக்க ஏலூ பக்கவெஜிசு போலெ வழக்குமாயதிகால் எநு அநேஷிக்காநிலூயிருநு. ஹணிகென தலகீஶாயி துக்கியதில் ஏநிகெண்ணென அதங்க ஸிலு ஏந்த

గుర్తువిట్టుమాత్రమే అగియాయి! ఎలాంశ నాల్చుపోరితే రాశి కరమారాయినికారణాలుగానీకాలుగా అయిశికస్త ఏరెతల్లాం కరమమాణ్ చెఫ్యూషన్స్త, ఏరెతల్లాం చెయ్తుక్కుడొ ఏన్ను మాత్రమే అగివ్యుణొయిగుట్టుత్తు. రణొమణి జణాగి యాయిగుట్టుకాలు అయాళ్లుద అగివిగెనకబురిచ్చ అఖండావం మాత్రమాయిగుట్టు అయిశికబుత్తుత. ముగ్గామణి డిక్కాలు గుట్టుకాలు ఏట్లు బెఱవతితిలు సమరప్పిచ్చిరికబుక యాయిగుట్టు. ఇవరు చర్చ తుటణివెచ్చప్పొశ బెఱవతెత్తప్పగ్గి ప్రశ్నం పొగెంతివాణి అవసర బెఱవతెతె ఆర్థుద సహాయివ్యుమిప్పాతె అంగేషణం తుటణియతాయిగుట్టు. వివేకతిగెన్నయ్యాం నిష్టంగతపత్తిగెన్నయ్యాం మృత్తతిమిత్తభావమాయ సాయి, ఆ నాల్చుపోరితే ఉరాళాయిగుట్టు. బాపు తణె పరిప్రేకు మాయతికాలు బాపు మర్గుత్తువరోం చేరుణి ఏరుతినిజెనె భోషతుం ప్రవర్తతిచ్చు ఏన్ చిలదీ చోబిచ్చుకాం. అత్తు మర్గుత్తువరుద నిఱకబువెణుణి ఉన్న ఉదాహరణతిగువెణుణి మాత్రం బాపు అణైకెన ప్రవృత్తిచ్చతాణి. ఇత్తు కణ్ణ మర్గుత్తువరు వణి మంణ్లిలాకష్టు. సయం ఉవాతరమాయిగుట్టుక్కుం వగజారి కొండుతు డిశణం అణుం బెహమమాణుణి మంణ్లి లాకణి బాపు స్పీకరిచ్చు. వగజారి కొండుతు డిశణం స్పీకరికాతవరుద కష్టంత మంణ్లిలాకితితరుణ తోటాప్పం, జణాగసయాంతతిగ్ గుర్తు అత్యుణొప్పేకషితమాణుణ్ బాపు నమ్మ పరిప్పిచ్చు. తెతంతితియ ఉపగిషత్త మాతా పితా గుర్తు ఏన్నివరె ప్పుజికాన్చు వేదణశి పరికాన్చు పరియుణ్ణణి. ఇతల్లాం మణఃశుఖియ్యుణొకానాణి. మణఃశుఖియ్యుణొతివరీశి ఆతమవిజణాం అసాధ్యమాకుగుట్టు. మగోషుఖ్యాహకార ఆణ్ణొణ్ణుం ఆతమగిలెత్తుగీణ్లి. తెల్లివుకణ్లో, పరిశోయినకణ్లో, అణ్ణుమాణుణొణ్లో నమ్మ ఇతితిలు సహాయి

கடுநிலூ. குருவின்றி அநூஸ்ரஹம் மாட்டுமான் கள்களை வெட்டுக்கொடுத்தத். யந்மாற்றம் காமனைதெல்லாம் அறவுயானம் கொள்க்கலாமாகும் வர்ணம். பக்ஷ நாலாமத்தை உபாயியாய மோகஷம் குருவின்றி ஸ்ரீ ஸஹாயம் கொள்க்குமாட்டுமே லடுமாகு.

ஸ்ரீ ஸாதியாமஸ்ரி தல்வாரித்தி பலரும் வங்க அவர்கள் கடமகச் சிற்புப்பிக்கலெட்டுள்ளது. ஜூாஸுமாரி வங்க பலம் பரயும். ராஜாக்கணாரூப், பிரதூக்கணாரூப், ஸாயாரணக்கணாரூப், பாவணத்தூப், ஸங்காஸிமாரூப், யோஶிமாரூப், ஸஂஶீதப்பத்தைமாரூப் மது பலரும் தல்மாத்தியாயி வருந்து. ஒரு யோஶிபோலூப் வங்க நமஸ்கரித்து ஸாயியான் தமாற்றம் மாதாபிதாக்கச் சிற்பினும் ஜநமமரணங்குதில் நின்க மோசிப்பிக்கான் மதுரைமிலைந்தும் பரித்து. பலத்தால் கல்லிக்கணாரூப், நாடகக்கணாரூப், நாடுக்கணாரூப், அஸ்யமாரூப், முடக்கணாரூப், மது பலரும் அவிடெ வங்க ஓரோருத்தர்க்கும் அநூயோஜுமாய வியங் ஸ்ரீக்ரிக்கபூட்டுந்து. அதுபோலெல் வந்தாரியும் அயாச்சுக் வியித்து கர்மம் நிற்புப்பிசூநேயுத்து. நமுக்க அடுத்த கமதிலேக்க பிரவேஶிக்காம்.

நிராஹாரவும் மிஸ்ஸ் ஹோவலெயும்

வாஸ எதிக்கலூம் நிராஹாரமநூஷ்டிக்கூக்கயோ மதுத்துவரை நிராஹாரம் அநூஷ்டிக்கான் அநூவதிக்கூக்கயோ செய்திருந்திலூ. நிராஹாரம் அநூஷ்டிக்கூநவங்க ஏதிக்கலூம் மனஃஹாநியுஞ்சாவிலூ. பினை ஏழுவினை அயாச் பரமாற்றம் மந்திலாக்குமா? விஶகூநவயருமாயி வெவ்வதை அரியான் கஷியிலூ. ஆட்டும் ஆத்மாவினை தூப்தியாக்களை. கேஷனத்திலே போஷனம் ஸில்விச்சிலைப்புக்கித்து ஏது கள்ளுகொள்க்கலை வெவ்வதைக்காணும், ஏது நாக்குகொள்க்கலை வெவ்வத்தின்றி மாஹாமழுதை பிரகீர்த்திக்கூம். ஏது

காட்டுக்கலைகளைக் அவ கேஸ்கூர்? சுடுருக்கத்தில் ஏல்லா அவயவனைச்சுரு வேள்ள போஷகாங்களைச் சிடியாலெ நமுக்கு ஏது ஸாயனயு செழுான் கஶின்து எவைதெத அளியான் ஸாயிக்கு. அடுக்காள் நிராஹாரவு அமிதாஹாரவு நல்லது. கேஷளத்தில் குமங்பாலிக்குங்கு ஶரீரத்திங்கு நல்லதான். மிளிஸ் ஸோவலெ ஏங்கு பேராய ஒரு ஸ்த்ரீயை மிளிஸ் காஶி ஸாய் காநித்கார் ஏங்கிவரில் நிங்கு தாாகேஞ்கரிக்கு பரிசயபூட்டுத்தாங்கு~~தாங்கு~~ ஒரு கத்துமாயி ஷிர்தியத் வங்கு. அவர் ஸாவயுட கால்களை மூங்குபிவஸஂ உபவாஸமிரிக்கான் தீருமானிசூன் வங்கு. தலேங்குத்தன தாாகேஞ்கரோக் ஸாவ, தான் ஹோஜி உத்ஸவக்காலத்த் தூரு படிணிகிடக்கான் அங்குவதிகிலெண்கு, அவர்க்க படிணியாளைக்கில் தான் ஏந்தினாளிவிட ஏங்கு சோநிசிறுங்கு. பிரேர்ந் மூல ஸ்த்ரீ தாாகேஞ்கரோக் குடிவங்கு ஸாவயுட கால்களை மூருந உடன ஸாவ அவரோக் ‘ஏங்கான் படிணி கிடக்குங்குதின்ற தூவஶூர்? தாாஞ்சிரீ விடித்தோயி புரைபோஜியுள்ளகி அயாது குடிக்கர்க்க கொடுத்த நீயு கஶிகளை’ ஏங் பரின்து. ஹோஜி உத்ஸவக்காலமான். கேஞ்கரீன்ற லாரு ஜதுவாயி ரூநதினால் அவிட கேஷள் பாகங் செழுானாரு மில்லாயிறுங்கு. அபூர்ண ஸாயிஸாவயுட உபதேஶம் அவஸரோடிதமாயிறுங்கு. மிளிஸ் ஸோவலெ நிரபேஶிச் பிகாரம், தாாஞ்சிரீ விடித்தோயி பலஹாரமுள்ளகி குடிக்கர்க்கு கொடுத்த அவரு கேஷிச். ஏங்காரு நல்ல கம, ஏங் ஸுநமாய தது!

ஸாவயுட ஸர்க்கார்

ஸாவ தாஶ விவரிக்கு பிகாரம் தந்ற குடிக்கலாலதெத ஒரு கம பரின்து. ‘தான் குடியாயிரி கூபோர் கேஷள்

അനേകഷിച്ച് ബീഡ്ഗോമിൽ ചെന്നു. അവിടെ എനിക്കൊരു തുന്നൽ പണി കിട്ടി. ഞാൻ വളരെ കരിനാഭ്യാനം ചെയ്തു പണിയെടുത്തു. മുതലാളിക്ക് എനിൽക്കു സന്തോഷമായി. എന്തേന്തു മുഖ്യ മുന്നുകൂട്ടികൾ അവിടെ പണിക്കാരായുണ്ടായിരുന്നു. ഒരുത്തന് 50 രൂപയും രണ്ടാമത്തവന് 100കയും മുന്നാമന് 150കയും ശമ്പളമായിരുന്നു. എനിക്ക് ഇതെല്ലാം ചേർന്നതിന്റെ ഇരട്ടിയായ 600 കയും കിട്ടി. എന്തേന്തു പ്രവൃത്തിയിലുള്ള സാമർത്ഥ്യം കണ്ണ് മുതലാളി എന്നെന്ന സ്വന്നഹിക്കുകയും പുകാഴ്ത്തുകയും ചെയ്തതിന് പുറമെ ഉട്ടപ്പും തലക്കെട്ടും, ഷർട്ടും തന്ന് ആദരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ ഈ വസ്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാതെ വെച്ചു. മനുഷ്യൻ തന്നത് അപൂർണ്ണവും അസ്ഥിരവുമാണെന്ന് ഞാൻ ചിന്തിച്ചു. പക്ഷേ എന്തേന്തു സർക്കാർ (ദൈവം) തരുന്നത് കാലാകാലം നിലനിൽക്കും. മറ്റാരിൽ നിന്നുമുള്ള സമ്മാനവും അതിന് തുല്യമല്ല എന്തേന്തു സർക്കാർ' എടുത്തോ എടുത്തോ' എന്നു പറയുന്നു. പക്ഷേ എല്ലാവരും എന്തേന്തു അടക്കൽ വന്ന് 'തരുക, തരുക' എന്നു യാച്ചിക്കുന്നു. ഞാൻ പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാൻ ആരും മെനക്കെടുന്നില്ല. എന്തേന്തു സർക്കാറിന്റെ വജാന നിരഞ്ഞ വഴിയുകയാണ്. ഞാൻ പറയുകയാണ് 'ഈ ധനം കോരി വണ്ടിക്കണക്കിനു കൊണ്ടുപോവിൻ. അമ്മ പെറ്റ മക്കളെല്ലാം ഈ ധനം കൊണ്ട് തന്നതാൻ നിരഞ്ഞതിനിക്കണം എന്ന്. എന്തേന്തു ഫക്ഷീറിന്റെ ചാതുര്യം എന്തേന്തു ഭഗവാന്റെ ലീല, എന്തേന്തു സർക്കാറിന്റെ പ്രീതി, അത് ഓന്നു പ്രത്യേകം തന്നെയാണ്. ഞാനോ? ശരീരം മൺസിലും ശാസം വായുവിലും ലയിക്കുന്നു. ഈ അവസരം ഇനിയുണ്ടാവില്ല. ഞാൻ എവിടെയോ പോവുന്നു. എവിടെയോ ഇരിക്കുന്നു. മായ എന്നെ വല്ലാതെ അലട്ടുന്നു. എനിട്ടും ഞാൻ എന്തേന്തു ആർക്കാരെക്കുറിച്ച് വ്യാകുലപ്പെടുന്നു.

அநேரகிலும் ஏற்றெனகிலும் செய்தால்அதின்றி பலம் அவற்கை கிடும். எனவே பரியும் வாக்கூக்கல் ஸ்மரிக்கும் வர்க்க அமுல்யமாய அடங்கும் கைவரும்’.

ஸ்ரீ ஸாதியை நமிக்குவிள் - லோகஶாந்தி டவிக்கெட்!

ഉധിയുടെ മാഹാത്മ്യം

തേളുകുത്തിയതും പ്ലേഗും സുവർപ്പടുത്തി - ജ്വാനഗറിലെ അത്ഭുതം - നാരാധാരിവാവുവിശ്രീ സുവക്രൈട്ട് - ബാലാബുവാസുതാർ അപ്പാ സാഹോബ് കൃത്കർണ്ണൻ - ഹരിഭാവുകാർണ്ണിക്ക്

കഴിഞ്ഞ അദ്ദേഹാധികാരിൽ ഗുരുവിശ്രീ മാഹാത്മ്യം വിവരിച്ചു. ഈ അദ്ദേഹാധികാരിൽ ഉധിയുടെ മാഹാത്മ്യം വിവരിക്കുന്നതാണ്.

പ്രാരംഭക്കുവിപ്പുകൾ

നമുക്ക് മഹത്തുകളായ ഔഷ്ഠിശ്വരരംഭം വന്നിക്കുക. അവരുടെ കരുണാമയമായ കടാകഷംകൊണ്ട് നമ്മിൽ കുന്നുകൂടിയ പാപങ്ങൾ നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ സ്വഭാവത്തിലുള്ള ചീത്തവശങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത മച്ചയ്ക്കുപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ മനസ്സിൽ 'ഈരുൾ' അത് നിരുൾ' എന്ന വ്യത്യാസങ്ങളിലും, അത്തരം വിവേചനങ്ങൾ അവരുടെ മനസ്സിൽ ഉദിക്കുന്നേയില്ല. അവരോടുള്ള കടപ്പാട്

നമുക്ക് ഈ ജനത്തിലാല്ല മറ്റു നിരവധി ജനങ്ങളെക്കാണ്ടും തീർക്കാവുന്നതല്ല.

ഉധി

ബാബ പലതിൽനിന്നും ഭക്ഷിണ സ്വീകരിക്കലുണ്ടെന്നും, അതിൽ നിന്ന് വലിയോരു ഭാഗം ധാർമ്മിക വിഷയങ്ങളിൽ ചിലവാക്കി ബാക്കി വിറകു വാങ്ങലായിരുന്നുവെന്നും പരക്കെ അറിയാവുന്ന വസ്തുകളാണ്. ഈ വിറക് ബാബ കെടാതെ കത്തിച്ചിരുന്ന അശ്വിയായ ധൂനിയിൽ ഇടലായിരുന്നു പതിവ്. ഈ ധൂനിയിലെ വെള്ളിരാണ് ഉധി. ഈത് അവിടെ വരുന്ന ഭക്തന്മാർക്ക് മടങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ ധാരാളമായി വാരിക്കൊടുക്കലുണ്ടായിരുന്നു.

ഈ ഉധിക്കൊണ്ട് ബാബ എന്താണ് പരിപ്പിച്ചിരുന്നത്? ഈ ലോകത്തിലുള്ള സകല സംഗതികളും വെള്ളിരായി പോവുന്ന ക്ഷണികങ്ങളാണ് പഞ്ചഭൂതാത്മകമായ ഈ ദേഹം എല്ലാ വ്യാപാരങ്ങളും അവസാനിപ്പിച്ച് വെള്ളിരായി പോവുന്നു. ഭക്തന്മാർക്ക് അവരുടെ ദേഹം ഒരിക്കൽ വെള്ളിരാക്കപ്പെടും എന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കാനാണ് ബാബ, ഉധി വിതരണം ചെയ്തിരുന്നത്. ഉധിയിൽകൂടെ ബാബ ‘ബ്രഹ്മസത്യം ജഗത്തിന്ത്യ’ ‘എന തത്വ്യം മകൻ, അച്ഛൻ, ഭാര്യ എന ബന്ധങ്ങളാണും യമാർത്ഥത്തിൽ ഉള്ളതല്ലെന്നും പരിപ്പിച്ചു. നാം ലോകത്തിൽ ഒറ്റക്കാണ് വരുന്നത്. പോകേണ്ടതും ഒറ്റക്കാണ്. ഉധിക്കൊണ്ട് പല ശാരീരികവും മാനസികവുമായ തകരാറുകൾ സൃഖപ്പെട്ടതായി കാണുകയും കണ്ണു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും ബാബ ഉധിക്കൊണ്ടും ഭക്ഷിണക്കാണ്ടും ഉദ്ദേശിച്ചത് ഭക്തന്മാർ യമാർത്ഥവും അയമാർത്ഥവും തമിൽ തിരിച്ചറിയാനും,

அயமாற்றத்தில் நிலைங்குதோங் வழிர்கேள்ளதானென்ன பரிபீக்காங்குமான். உயி விவேசன வூலியூங், சுக்ஷிள நிலைங்குதோங் பரிபீக்குங்கு. இத் ரண்டுமில்லைக்கில் நமுக்கு ஸம்ஸார ஸாரங் கடக்காங்கவில்லை. அதுகொள்க்க வாவு சுக்ஷிள சோஷிச்சு வாண்ணக்குதோங் கெத்தால் விவாண்ணுபோல் உயி கொடுக்குக்குதோங் செய்து. சிலபோல் வாவு உயிகொள்க்க என்றியில் குரிதிடுகொடுத்த தலதில் கை வெஞ்சுநுடைக்குமான்திருங்கு. வாவு ஸந்தூஷ்டநாயி சிலபோல் ஆநங்கேதாடுகூடி பாடுமான்திருங்கு. அதற்கு ஒரு பாட்டு மத்தே ராம் ஆவோஜி ஆவோஜி! உயியாங் கி ஶோ நியாங் லாவோஜி' என்கான்திருங்கு. அதின்குமொத்தம் 'கீர்யானிரதநாய ராம! வரு வரு! பாக்குகள்களில் உயிகொள்குவரு' என்கள். வாவு வாக்குமாயூங் மயுரமாயூங் பாடாருள்ளாயிருங்கு.

உயியுடை ஆஹம்பாத்திகவஶதென்பது அடுத்து அதுமாடுதோ. அதின்கு ஹதிக வஶவழுள்ளாயிருங்கு. அத் ஆரோஹ்யங், நேந்து, ஸுதந்தியங், மங்காந்தி முதலாயவு பிரதாங்க செய்து. அன்னிகென உயி ஆஹம்பாத்திகவுடை ஹதிகவுமாய நேந்துங்கு பிரதாங்க செய்து. இனி நமுக்கு உயியை படிய கமக்கு படியாது.

தேவூக்குத்தியத்

நாஸிக்கிலை நாராயணன் மோதிராங்கானி என்கால் வாவுயூடை ஒரு கெத்தாயிருங்கு. அயாஶ் ராமசுரை வாமனமோதக்கு என்கு பேராய மரூரை வாவுபாக்கதென்றே ஸேவகநாயிருங்கு. ஓரிக்கல் அயாஶ் அம்மையையூங் கூடி ஷிர்தியிலேக்கு போயி. வாவுயை கள்கு. அனேங்கு வாவு அயாஞ்ஜோக் இனி மேலால் ஆரையூங் ஸேவிகேள்ளதில்லைங்கு ஸுதந்தமாயி கஷ்வடங் நடத்தலைமென்கு படித்து. குரிச்சு

ദിവസങ്ങൾക്ക് ശ്രേഷ്ഠം ഈ വാക്കുകൾ സഹമലീകരിച്ചു. നാരായണൻജാനി ജോലി ഉപേക്ഷിച്ച് സ്വന്തമായി 'ആനന്ദാശ്രമം' എന്ന പ്രേരിൽ ഒരു ബോർഡിങ്സ് ഹാസ് തൃടങ്ങി. ഒരിക്കൽ ഈ നാരായണൻ റാവുവിന്റെ ഒരു സ്നേഹിതനെ തേളുകുത്തി. അയാൾക്കു ദുസ്സഹമായ വേദനയും സഖ്യാരവും അനുഭവപ്പെട്ടു. ഈ വക കാര്യങ്ങളിൽ, വേദനിക്കുന്നിടത്ത് ഉഡി പുരട്ടിയാൽ സമാധാനം കിട്ടും. നാരായണൻ റാവു ഉധിക്കുവേണ്ടി തിരഞ്ഞെന്നാക്കിയിട്ടും ഒക്കും കിട്ടിയില്ല. അപ്പോൾ അയാൾ ബാബയുടെ ചിത്രത്തിനു മുന്നിൽ നിന്ന് നന്നായി പ്രാർത്ഥിച്ച്, സഹായിക്കാൻ അപേക്ഷിച്ച്, അവിടെ കത്തിയിരുന്ന ചന്ദനത്തിരിയുടെ ചാരം ഉധിയാണെന്നു സങ്കല്പിച്ച് കുറച്ചുത്ത് തേളുകുത്തിയ ഭാഗത്ത് പുരട്ടിക്കൊടുത്തു. പുരട്ടി കയ്യെടുത്തതേതാടുകൂടി വേദനയും സഖ്യാരവും തീരെ മാറി. ഇരുവരും അത്യുധികം സന്തോഷിച്ചു.

പ്ലേഗ്

ഒരിക്കൽ ബന്ധയിലുള്ള ഒരു ഭക്തന് , മറ്റാരു സഹാത്ത് താമസിക്കുന്ന തന്റെ മകൾക്ക് പ്ലേഗാബന്നന് വിവരം കിട്ടി. അയാളുടെ കയ്യിൽ ഉഡി തീർന്നുപയോതിനാൽ നാനാ സാഹചര്യ ചങ്ങാർക്കരുടെ അടുക്കലേക്ക് കുറച്ച് ഉധിതരാൻ പറഞ്ഞ് ഒരാളെ അയച്ചു. നാനാസാഹചര്യ ഭാര്യയോടുകൂടി കല്യാണിലേക്ക് പോവാൻ താനാ ഗൈയിൽവെള്ളുഷ്ണിലേക്ക് പോകുംവഴി നിരത്തിൽവെച്ചാണ് ഈ സന്ദേശം കേടുത്. അന്നേരം അയാൾവരം ഉധിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അയാൾ ഉടനെ നിരത്തിൽ നിന്ന് ഒരു നൂളുള്ളപൊടിയെടുത്ത് ബാബയോട് സഹായിക്കാൻ പ്രാർത്ഥിച്ച് അയാളുടെ ഭാര്യയുടെ നെറ്റിയിൽ തേച്ചു. വന്ന ആൾ ഇതെല്ലാം കണ്ടു. ചെന്നു നോക്കുമ്പോൾ നാനാസാഹചര്യ ഭാര്യയുടെ നെറ്റിയിൽ പൊടിപുരട്ടിയ നിമിഷം

മുതൽ ഭക്തരെ മകളുടെ മുന്നുദിവസമായി കലശലായി കൊണ്ടിരുന്ന ഷ്ടേഗു സമാധാനപ്പെട്ടു വരുന്നതായി കണ്ഡു.

ജാംനറിലെ അതഭൂതം

1904-05 കാലത്ത് ശിർദ്ദിയിൽ നിന്ന് 100 നാഴികയിലധികം അക്കലെയുള്ള വാൺ ഡെഷ് ജില്ലയിലെ ജാംനറിൽ നാനാസാഹബ് ചങ്ങാർക്കർ മംലത്താരായിരുന്നു. അയാളുടെ മകൾ മെമനതായിക്ക് പ്രസവം ആടുത്തിരുന്നു. അവർ മുന്നു ദിവസത്തോളം പ്രസവവേദനയായിക്കിടന്ന് പ്രസവിക്കാതെ അത്യുന്നം അപകടകസ്ഥിതിയിലായിരുന്നു. നാനാസാഹബ് പലതും നോക്കിയിട്ടും കാര്യമുണ്ടായില്ല. ഒടുവിൽ അയാൾ ബാബയേഡ് തനെ പ്രാർത്ഥമിച്ചു. അനേരം ശിർദ്ദിയുള്ളണ്ടായിരുന്ന രാംഗീർബുവ എന്നയാർക്ക് (ഇയ്യാളെ ബാബ ബാപ്പു ഗീർബുവ എന്നാൻ വിളിക്കുക) വാൺ ഡെഷിലുള്ള അയാളുടെ നാട്ടിലേക്ക് പോവാനു ണ്ടായിരുന്നു. ബാബ അയാളേഡ് പോകുംവഴി ജാംനഗരിലിരുന്നി ഉഡിയും ആരതിയും നാനാസാഹബിന് കൊടുത്ത വിശദമിച്ച് പോയാൽ മതി എന്നു പറഞ്ഞു. രാംഗീർബുവ തന്റെ കയ്യിൽ രണ്ടുറുപ്പിക മാത്രമെയുള്ളുവെന്നും അത് ജലഗാഖാണിവരെ എത്താൻ തനെ കഷ്ടിയാണെന്നും അവിടെ നിന്ന് മുപ്പത് നാഴിക അക്കലെയുള്ള ജാംനഗരിലെത്താൻ ഒരു മാർഗ്ഗവും മില്ലുന്നും പറഞ്ഞു. അതിന് ബാബ അയാൾ ഭയപ്പെടുന്നും തില്ലുന്നും എല്ലാ ഏർപ്പാടും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞു. പിന്നീട് ബാബ ശാമയേഡ് മാധവ് ആട്ടക്കർ എഴുതിയ ആരതി ഗീതം പകർത്തി ഒരു പകർപ്പും ഉഡിയും കുടി നാനാ സാഹബ്മിന് കൊടുക്കാൻ രാംഗീർബുവയെ എല്പിക്കാൻ പറഞ്ഞു. (ഈ ആരതിയുടെ തർജ്ജമ അവസാനം കൊടു തിട്ടുണ്ട്) ബാബയുടെ വാക്കുകളിൽ വിശദമിച്ച് രാംഗീർബുവ

ஸிருதியில் நினைபோயி பூலர்ச்சுக்கு 2.45க் ஜல ஶாவோனில் வள்ளியிருக்கிறது. கழுத் தெள்ள மாடுமானுள்ளது. அதை அயாஸ் விஷமத்திலான். அபோஷேகையும் ஏதால் 'அதான் ஸிருதியிலே ஸ்வாஸ்தி ஸ்ரீஸ்வாவ்' என்க விழிச்சு சோதிச்சு நடக்குந்த கண்டு. அயாஸ் தாநான் ஸ்வாஸ்தி ஸ்ரீஸ்வாவ் என்க மருதாலை ஸமிபிச்சு பரிணது. நானாஸாஹவிரே ஶிபாயியான் தானென்கும் பரிணத் தாலை குதிரைக்கலை கெட்டிய எனாங்குரம் ஏது டோக்டரிலேக்கு அயாஸ் ராங்கீர் ஸ்வாவதை கூடுகொள்ளுபோயி. அவர்களுடேப்பிரும் குதிரைவளியில் அதிஶீலாம் போயி பூலர்ச்சுயோடுகூடுக்கு ஏது அருவிக்கடுதெத்ததி. வள்ளிக்காரன் குதிரைக்கல் வெள்ளும் கொடுக்கான் கொள்ளுபோயபோன்ற ஶிபாயி, ராங்கீர் ஸ்வாவயோக் குரிச்சு கெஷன் கஷிக்காமென் பரிணது. ஏது பொதி எடுத்தது. அயாஸுடையிலையும் மீஶயும் உடுப்பும் எல்லாம் களைபோன்ற ராங்கீரஸ்வாவ அயாஸையும் முடிமீஶயிரிக்குமென் ஸஂஶயிச்சு கெஷன் கஷிக்காமென் மடிச்சுநித்தக்குந்த கண் தாங் ஶார்வாஜி க்ஷத்தியநாளென்கும் ஹிங்வாஸென்கும் ஹூ கெஷன் நானாஸாஹவீ அயாஸ்தாஸென்கும் என்கும் ஸஂஶயிக்கேள்கிட்டில்லைந்கும் பரிணது. அயாஸ் நானா ஸாஹவிரே வீட்டில் சென் உயியும் அருதியும் கொடுத்தது. அபோஷேகையும் மெமநதாயிக்கு ஸ்திதி வழகை அபக்க நிலதிலாயிருந்கு. எல்லாவரும் அதுயிகங் ஸக்கத்தி லாயிருந்கு. நானாஸாஹவீ ஭ாருதை விழிச்சு உயி வெள்ளுத்தில் கலந்து மக்கல் கூடுக்கான் கொடுக்கான்கும் அருதிபாடானும் ஏவ்விச்சு. வொயை அவசரோஷிதம் ஸஹாயத்தினெத்தியதாஸென்காயாஸ் விஶங்கிச்சு. ஏதான்கும் நிமிஷங்கைக் கூவமாயி பிரஸ்விச்சு விவரவும் கிடி. ராங்கீரஸ்வாவ் பிரானீக் நானாஸாஹவினோக், குதிரை

വണ്ണിയോടു കൂടി ശിപായിരെ അയച്ചതിനും ഭക്ഷണം കൊടുത്തയച്ചതിനും നൽകി പറഞ്ഞപ്പോൾ നാനാസാഹബ് അതിശയിച്ചു അയാൾ ആരെയും സ്നേഹിലേക്കയച്ചിരുന്നില്ല. ഷിർദ്ദിശയിൽ നിന്ന് ആളുവരുന്ന വിവരവും അയാൾക്ക് അറിയില്ലായിരുന്നു.

താനയിലെ മംലത്താരായി റിടയർച്ചയ്ത മിസ്റ്റർ ബി. വി. ഓവ് ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി പിന്നീട് നാനാസാഹബിന്റെ മകൻ ബാപ്പുരാവു ചങ്ങാർക്കരോടനേഷിച്ചതിൽ ഇപ്പറഞ്ഞ സംഭവം ശരിയാണെന്ന് തെളിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം രാംഗീർബുവയോടും ഇക്കാര്യം അനേഷിച്ച് സംഭവം ശരിയാണെന്നിണ്ടു.

നാരായണൻ റാവു

കെതനാരായണൻ റാവുവിന്റെ അച്ചന് ആയാളുടെ ജീവദശയിൽ ബാബയെ രണ്ടുപ്രാവശ്യം ഭർഷനും ചെയ്യാനുള്ള മഹാഭാഗ്യമുണ്ടായി. 1918-ലെ മഹാസമാധിക്കു മുന്നു വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം അയാൾക്ക് ഷിർദ്ദിക്ക് വരാനാഗ്രഹ മുണ്ടായക്കിലും സാധിച്ചില്ല. മഹാസമാധിക്കിന്റെ ഒരു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ തന്ന അയാൾ രോഗിയായി തീർന്നു. എല്ലാ മരുന്നുകളും പരീക്ഷിച്ചു നോക്കിയിട്ടും ഫലമുണ്ടായില്ല. അങ്ങിനെ അവസാനം ബാബയെ അഫോരാത്രം ധ്യാനിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒരു രാത്രിയിൽ അയാൾക്ക് ഒരു സ്വപ്ന ഭർഷനുണ്ടായി. ബാബ അയാളുടെ അരികെ വന്നു സമാധാനിപ്പിച്ചു. ‘നിരാശപ്പേഡണ്ടതില്ല. നാഞ്ചെ തൊടു സുവപ്പുടാൻ തുടങ്ങും. സ്വപ്നഭർഷനത്തിൽ പറഞ്ഞപോലെ തന്ന നാരായണൻ റാവുവിന് സുവമായി. ഇതിൽ ചിന്തിക്കേണ്ടത് ബാബ ശരീരം ഉള്ളകാലം ജീവിക്കയും ശരീരം ഉപേക്ഷിച്ചതോടുകൂടി മരിച്ചുപോവുകയും ചെയ്തുവോ എന്നാണ്. ബാബക്ക്

മരണമില്ല. ബാബ ജീവനും മരണത്തിനും അതിതനാണ്. ബാബയെ ആത്മാർത്ഥമായി ഒരിക്കൽ സ്നേഹിച്ചുവന്ന് ബാബയിൽ നിന്നും അതിനുള്ള ഫലം എപ്പോഴും ഏതു സഹാരതുവെച്ചും കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ബാബ എല്ലായ്പ്പോഴും നമ്മുടെ സമീപത്തുണ്ട് എന്തെങ്കിലും രൂപത്തിൽ ഭക്തമാരുടെ മുന്നിൽ പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ട് അവരുടെ ആഗ്രഹം സാധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കും.

അപ്രാസാഹബ്യ കൃത്തകരിണി

1917-ൽ അപ്രാസാഹബ്യ കൃത്തകരിണിക്കുള്ള അവസരം വന്നു. അയാളെ താനെയിലേക്ക് സ്ഥലം മാറ്റിയതിൽ പിന്ന ബാലാസാഹിബ്യ ഭാര്യ കൊടുത്ത ബാബയുടെ ചിത്രത്തെ പുജിക്കാൻ തുടങ്ങി. പടത്തിന് ദിവസവും പുഷ്പം, ചടനം, തെന്നേദ്ദേശം മുതലായ വകൊണ്ട് പുജിച്ച് ബാബയെ കാണുമാറാക്കണമെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കും. ബാബയുടെ പടം കാണുന്നത് ബാബയെ കാണുന്നതിന് തുല്യമാണ്. അതിനൊരു ഉദാഹരണം പറയാം.

ബാലബുവ സുതാർ

ബാലബുവ സുതാർ എന്ന പേരായി, ഭക്തിക്കൊണ്ട് അഭിനവതുക്കാറാം എന്ന സ്ഥാനപ്പേരു ലഭിച്ച ഒരു ബോംബൈക്കാരൻ സന്ധാസി 1917-ൽ ഷിർദ്ദിയിൽ വന്നു. ആദ്ദേഹം ബാബയെ നമസ്കരിച്ചപ്പോൾ ‘ഈ മനുഷ്യനെ എനിക്ക് നാലു കൊല്ലങ്ങളായിട്ടിരിയാം’ എന്നാണ് ബാബ പറത്തത്. ബാലബുവ ആദ്യമായി ഷിർദ്ദിയിൽ വന്നതായതിനാൽ ആദ്ദേഹം അതിശയിച്ചുപോയി. നല്ലപോലെ ആലോചിച്ച പ്പോൾ ബോംബൈയിൽ വെച്ച് നാല് കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പൊരിക്കൽ ബാബയുടെ പടത്തിനുമുന്നിൽ നമസ്കരിച്ച

തായി ഓർമ്മ വന്നു. അപ്പോഴാണ് ബാബു പറഞ്ഞത്തിൽന്റെ പൊരുൾ അദ്ദേഹത്തിന് മനസ്സിലായത്. അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചു. ‘ജഷിശവരമാർ എത്രമാത്രം സർവ്വവ്യാപികളും സർവ്വാന്തര്യാമി കളുമാണ് ! അവർ ഭക്തമാരോട് എത്രമാത്രം കരുണ - കാണിക്കുന്നു! ണാൻ ഒരു പടത്തെ മാത്രമാണ് നമസ്കരിച്ചത്. അത് ബാബു എടുത്തു പറഞ്ഞു കൊണ്ട് പടത്തെ കാണുന്നതും തന്ന കാണുന്നതും വ്യത്യസ്തമല്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കുകയാണ്’

അപ്പാസാഹൈബിൻ്റെ കമയിലേക്കുതന്ന മടങ്ങുക. അയാൾ താനയിലിരിരിക്കെ ദീവണ്ടിയിലേക്ക് ടുർ പോവാനുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഒരാഴ്ചക്ക് മടങ്ങിവരാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. അയാളുടെ അഭാവത്തിൽ മുന്നാംദിവസം താഴെപറയുന്ന വിസ്മയം നടന്നു. ഉച്ചനേരത്ത് അപ്പാ സാഹൈബിൻ്റെ വിട്ടിൽ ഒരു ഫക്കീർ കയറി വന്നു. കാഴ്ചയിൽ ബാബുയുടെ ചിത്രത്തിലേതുപോലെ തന്ന ഉണ്ടായിരുന്നു. മിസ്റ്റിന് കുർക്കർണ്ണിയും കുട്ടികളുമെല്ലാം അദ്ദേഹത്തോട് ഷിറ്റിയിലെ സായിബാബയാണോ എന്നേപ്പശിച്ചു. അദ്ദേഹം ‘അല്ല’ എന്നും പക്ഷേ ബാബുയുടെ ആശ്രിതനാണെന്നും ബാബു നിയോഗിച്ചതനുസരിച്ച് ആ കുടുംബത്തിൽന്റെ യോഗക്ഷേമമാ അറിയാൻ വന്നതാണെന്നും പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ദക്ഷിണ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവർ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരുപ്പിക്ക കൊടുത്തു. അദ്ദേഹം ഒരു ചെറിയ ഉഡി കൊടുത്ത് അത് പുജാ മുറിയിൽവെച്ച് ആരാധിക്കാൻ പറഞ്ഞു. ഇതും പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹം പോയി. ഇനി സായിയുടെ വിസ്മയവഹമായ ലീല കേൾക്കുവിൻ. അപ്പാസാഹൈബിൻ്റെ കുതിരക്കു സുവമില്ലാതായതിനാൽ ടുർ തുടർന്നു നടത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അന്നു വെകുന്നേരം അയാൾ വീട്ടിൽ മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ ഫക്കീർ സന്ദർശിച്ച വിവരം ഭാര്യ പറഞ്ഞു. അയാൾക്ക് ഫക്കീറിനെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെല്ലാ

ஏனும் ஒருஒப்பிக உக்ஷிளைகொடுத்தத் மதியாயில் ஏனும் அயாச் மன்றில் விசாரித்து. தான் உள்ளதிருநெங்கில் பத்துருப்பிக்கியில் கூறினது உக்ஷிளை கொடுக்கில்லோங் அயாச் பரியுக்கடியும் செய்து. பின்னீக் கேஷளவும் கூடி கஷிகாதை மக்கீரினை அனேஷித்திரண்டி. அவிடுதெத ஒரு மஸ்ஜிதிலும் மறு பலஸமலன்னதிலும் திருத்து. அயாதுதெ அனேஷலன் விழலமாயி. அயாச் வீடித் மடணிவங்க கேஷளம் கஷித்து. பொயையுதெ கல்பன, எதெவதெத வெருங் வயராயி அனேஷிக்கருதென்னாலென்னு 32-ாம் அஹ்யாயத்தில் வாயித்து வாய்ந்கால் ஓர்க்குநூல்களோ. அப்பா ஸாஹவிங் ஆ ஹாம் ஹகாருத்தில் பரினத்து. உலங்கு கஷினத்து அயாச் மிஸ்ர் சிரெ ஏந ஒரு ஸுஹாத்துமாயி எனு நடக்கானிரண்டி. கூரித்துபோய்போச் சௌச் யுதியில் அவரெ ஸமீபிக்குநது கள்ளு. அஃபேஹா ஹோட்காவிலெ பொயையுதெ மாதிரிதென ஹருநந்துகொள்க் கூக்கல் வீடித் வந மக்கீர் தென ஆயிரிக்குமென்க் அயாச் நிஶவதித்து. மக்கீர் கெக்காடி உக்ஷிளைபோடித்து. அப்பாஸாஹவை் ஒருஒப்பிக கொடுத்து. வீள்ளும் வீள்ளும் சோடித்துபோச் அப்பாஸாஹவை் ரள்ளுரப்பிக கூடி கொடுத்து. ஏந்நிடும் தூப்தனாவான்தபோச் மிஸ்ர் சிரெயோக் முநூருப்பிக கடங்வாண்டி அதும் கொடுத்து. மக்கீர் பிரெயையும் சோடித்து. அப்பா ஸாஹவை் அஃபேஹரதோக் தறை கூடெ வீடிலேக்க் வரான் பரினத்து. அண்ணினை ஏல்லாவரும் கூடி வீடிலெத்தியபோச் அப்பாஸாஹவை் முநூருப்பிக்கூடி கொடுத்து. அண்ணினை ஆகை ஒயதுருப்பிக்கியாயி. மக்கீர் தூப்தனாயில் அபோச் தறை கழித் தே பத்திரை நோட்டுள்க் ஏநு பரினத்து. மக்கீர் அத் சோடித்துவாண்டி. ஒயதுருப்பிக மக்கிகொடுத்து ஸமலங்விடு. அப்பாஸாஹவை் பரினத

பத்துருப்பிக்கடையும் வாணி வாவை தொடு பறிஶுலமாக்கிய எப்பதுருப்பிக் அயாஸ்ரிக்க கொடுக்கக்கடையும் செய்ததான் வாவை போயத். எபத் ஏன் அகெ ஸுப்ரெயாமமான். அத் தொவியத்திறை ஸுபிப்பிக்குஙூ. (21-10 அஹ்யாயம்) வாவையுடை அவசாந நிமிச்னைத்தில் வாவை லக்ஷ்மீஸுயி ஷிர்வெக்கூம் எப்பதுருப்பிக்கடையான் கொடுத்தத்.

அப்பா ஸாஹைவ் உயியை பொதி துரை நோகியபோஶ அதித்தகுரசூ பூஷ்பவும் அக்ஷதவும் கூடி உத்தாயி களூ. பின்கீக் கூரசூகாலம் கஷிண்டு வாவையை ஷிர்வீயித்தெவாச் களபோஶ அதே ஹத்திரை ஒரு தலாநிழயும் அயாஸ்ரிக் கிடி. அயாஸ் உயியை பொதியூம் முடிநாரும் ஒரு தகிடிலாக்கி ஓஹத்தித் யதிசூ. அப்பாஸாஹேவிக் உயியை ஶக்தி மந்திராயி. அயாஸ் ஸம்ர்த்தமாயிருநெங்கிலும் அதுத்தித் நால்பதுருப்பிக்கடை ஶபங்கு கிடியிருந்துதூ. பகை வாவையுடை உயியூம் படவும் கிடியத்தித் பின் ஹத நால்பதிரை ஏதுதேயோ ஹதி ஶபங்கு வர்விக்கூக்கடையும் வழை அயிகங் ஸுயீகமுதூ அதுவுக்கடையும் செய்து. அயாஸ் அஹ்யாத்திக்கமாயும் உயர்ஙூ. அதுகொங்க வாவையுடை உயி கிடான் ளாமுதூவர் குஜிகஷிண்ட் அத் தெர்தியித் தொடு கூரசூடுத்தெவதூத்தித் கலர்த்தி தீர்த்தமாயி கஷிக்கூக்கடையும் வேளாந்.

ஹிராவு கார்ணிக்:

1917-லெ ஶூருபத்திர்ணமி திவஸங் தாநா யிஸ்டிக்டிலெ ஹோடுவித் தின் ஹிராவு கார்ணிக் ஏன் ஒராஸ் ஷிர்வியித் தெவா வாவையை உபசாரபூர்ணாரா பூஜிசூ. அயாஸ் வஸ்த்ரணைதூம் தக்ஷிணயூம் ஏல்லாந் வாஷிபாயி கொடுத்த

ஶாமலோக் பரின்ற வாவையுடை அங்குமதி வாணி மஸ்ஜிதிலெழ் எதுக்கைகளிடையி. அபேர்ஸ் அயாஸ்க்கல் ஏரூரூப்பிக கூடி உக்கிள கொடுக்களமென்றோனி வீஸ்டு எதுக்கூக்கயராள் நோக்கியபோர் ஶாம அயாஜோக் வாவை பொய்க்கோஜாள் ஸம்திப்புதினாகல் பின்னீக் அணோக்க கயரிருதென்றூ உடனை போகளமென்றூ பரின்று. அயாஸ் வீட்டிலேக்கல் மடன்னி. வழிக்குவைச் சாஸிக்கிலே காலராமகேஷ்த்ரத்தில் அயாஸ் தர்ஶநத்தினுபோய்க்கோர் அவிசெதுங்கொயிருந யோகி நரஸிஂக் மஹராஜ் ஶிஷ்யஞார விடுவங் ஹளொவுவிலெழ் கய்பிகிச் ‘ஏனெழ் ஏரூப்பிக தரு’ ஏனு பரின்று. கார்ணிக் ஸனோஷதோந உருப்பிக கொடுத்தது. ஸிலுமார் ஒருக்கட்டுளைந்து வாவை ஹூ மாற்றுத்திலுடை வாவைக்க கொடுக்காள் நிஶுயதிச் உருப்பிக வஸுலாக்கியதாளைந்து அயாஸ்க்கல் மந்திலாயி.

ஓஸ்வா ஜஷிஷரமாருது எனாள். அவருடை பிவர்த்தனரீதியும் எனாள்.

ஸ்ரீ ஸாயியை நமிக்குவிழ் - லோகஶாநி ஹவிக்கெடு !

ഉധിയുടെ മാഹാത്മ്യം തുടർച്ച

1. ഡോക്ടറുടെ മരുമകൻ, 2. ഡോക്ടർ പിരേളൽ, 3. ശാമയുടെ സഹോദര പത്തി, 4. ഇരാണി പെൺകുട്ടി,
5. ഹരിദാസിലെ മാന്യൻ, 6. ബോംബയിലെ മാന്യ.

ഈ അമ്പ്രായം ഉധിയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെ തുടർന്നു പറയുന്നു. ഉധി ഉപദേശിച്ച് വളരെ അധികം ഫലം കണ്ണ സംഭവങ്ങളാണവ.

ഡോക്ടറുടെ മരുമകൻ

നാസ്തിക ജില്ലയിലെ മാലിഗാവോണിൽ ബിരുദധാരിയായ ഒരു ഡോക്ടറുടെ മരുമകൻ മാറാ രോഗമായിരുന്നു. അയാളുടെ സഹോദരനും സഹോദരയുമായ വൈദ്യരും പലതും ചെയ്തുനോക്കി. ഒടുവിൽ ഒരു ഓപ്പറേഷനും നടത്തി. ഒരു സമാധാനവും കിട്ടിയില്ലെന്ന് കൂടിയുടെ ദുരിതത്തിന് അവസാനമില്ലെന്ന മട്ടായി. സുഹൃത്തുകളും ബന്ധുക്കളും ദേവ സഹായമാണ് ഇനി വേണ്ടതെന്നും ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ

இத்தனை ஸுவகேடுகள் ஸுவபூடுத்தாருதல் ஸாயி வாவையை அஶைத்தால் மதி ஏனும் உபதேஶிட்டு. குடியேதும் கொள்க மாதாபிதாக்கமோர் ஷிர்தியிலெத்தி. அவர் வாவையை நம்பகரிட்டு குடியேத கால்க்கத் தூருத்தி. மகனை ரக்ஷிக்களைமென் தாணுகேள்ளபேச்சிட்டு. வாவை, அவரை ஸமாயாப்பிட்டு. ‘இா மஸ்ஜிதில் அனையங் தெடி வருங்கவர் இந் ஜமத்திலென்னில் காலாகாலம் தூரிதமங்குவிக்கில்லை. அதூகொள்க எனும் இயபூட்டேன். குருவினேத உயி புரட்டியால் ஏறாக்கக்கூத்தில் ஸுவபூட்டு. இங்களினில் விஶுஸிக்குக். இத் மஸ்ஜிதில்லை, பாரவதியான், இவிடை காலெடுத்த குத்துங்கவன் அத்ரோடுவும் ஸநேநாஷவும் லடிக்கும். அயாളுடை ஸகலகஷ்டப்பாடுக்கலூம் அவஸாநிக்கும்’. வாவை, வேளிக்குந டாகா மெல்ல தலோடி ந்நேஹமஸுள்ளமாயி குடியே கடாக்கிட்டு. குடியே ஸதாஷ்டங்காயி. உயி புரட்டால் தூநணி ஏதானும் திவங்கைக்கை ஸுவபூட்டு. அவர் வாவையை வளங்கி நாடிலேக்கு போயி. ஸுவகேட் மாரியத் வாவையுடை கடாக்கிட கொள்கூம் உயிகொள்கூம் அந்து.

இா விவரம் கேட்க கூடியுடை அம்மாமாய ஸோக்டால் விஸ்மயிட்டுபோயிடி. அயாஸ் ஏனோ அத்ரைத்தின் வோங்வெக்குபோகும் வழி வாவையை தந்திக்கான் நிஶுத்திட்டு. பகைச் மாலைஶாவோளினில்வெப்பும் மநாயினில் வெப்பும் அத்ரோ வாவையைக்குரிட்டு அபலபிட்டு. அயாளுடை அத்ரயங் மாட்டிக்கூடியதை அயாஸ் ஷிர்தியிலேக்குதல் யாட்ட வேளென்று வெப்பு நேரை வோங்வெக்குபோயிடி. அயாஸ்குரிட்டு திவங்கு அலிவொயித் தூந்தியாயி முன்பு ராட்டிக்குதில் ‘நீ ஹபூஷும் ஏனென்னவிஶுஸிக்குநவோ’ ஏனொரு அஶரிரி

கேட்கு. அபோஸ் யோக்டர் ஷிர்தி க்ள் போவான் தனை தீருமானிசூ. மேலாண்மையில் அயாஸ்க்ள் ஒரு விஷஜரங் சிகித்திகாங்களாயிருந்து. அத் தீரெ ஶமிசூக்ளில்ல. அபோஸ் ஷிர்தி யாட்டு நீட்டிவெக்காமென்யாஸ் நிஶுத்திசூ. பகை மந்திரங்காங்க் ‘ஹந் ரோஹிக்ள் ஸுவமாவான் துடன்னியால், நாலூ ஷிர்தி க்லூபோவும்’ ஏற்காயாஸ் நிஶுத்திசூ. அதிஶயமென் பரியஞ்சு ஹந தீருமானமெடுத்த நிமிப்பு முதல் ஜரங் கூருத்துவங்க் அங்குத்தன ஸாயாரெ நிலத்திலாயி. நிஶுத்திசூ பிரகாரம் பிரேரண் ஷிர்தி யில் போயி வாவையெ தர்ஶிசூ நமஸ்கரிசூ. வாவை அத்தரம் அங்குவெண்ணஸ் அயாஸ்க்ள் கொடுத்துதூக்காங்க் அயாஸ் வாவை கெத்தாயி மாரி. அவிடெ நாலுடிவுசுண்ணலோஹம் தாமஸிசூ வாவையுடெ அநுஸ்ரதவும் உயியும் வாணி நாட்டிலேக்ள் மடன்னி. ரண்டாஷ் பக்ஸ்கை அயாலூ வீஜாபூரிலேக்ள் உடேயார கயறுதேநாடுகுடி ஸமலா மாடி. அதுகொங்க் வாவையெ வீண்டும் தர்ஶிக்காந்தாயாஸ்க்ள் கஷின்து. ஹந் அயாலூ க்ள் ஶாஶ்வதமாய வாவைக்குதி வழித்தி.

யோக்டர் பின்தூத்

ஒரு யோக்டர் பின்தூத் வாவையுடெ வலிய கெத்தாயிருந்து. அயாலூ வாவைக்ள் வலிய ஸ்ரேஹ மாயிருந்து. வாவை அயாலூ ஸஹோதரன் ஏற்கார்த்தமுதூத் லை என்க விழிக்குக. வாவை பலபூஷும் அயாலோக் ஸஂஸாரிக்குக்கயும் அயாலூ அலிப்பாயம் சோதிக்குக்கயும், எபூஷும் அயாஸ்குடெ வேளைமென் பரியுக்கயும் செழுமாயிருந்து. ஹந பின்தூத் க்ள் ஏற்கைத் தலை ஸினிபூஷுரோஹம் பிடிபெட்டு. அயாஸ் காக்காஸாஹவு

பீக்ஷித்தினோட் ‘வேദந ஸஹிக்குள்ளில். கலஶலாயி வருனு, என்ற மறிக்குள்தான் ஹதிலியுஂ நேரே. ஹு வேந ஏரெஞ் கர்மமஹலங் அனுபவி கலைண்ணனி கரியாங். ஸாவயுடை அடுக்கத்தேபொயி ஹு டுதிதங் ஏரிக்க டாவியித் பத்துஜமனைக்கொள்ள நூலவிசூர் மதி ஏராக்கித்தரான் அபேக்ஷிக்குக் ‘ஏனு பரின்து. ஸாவ ஹதுகேக்க மநஸ்ஸிலின்த் பீக்ஷித்தினோட் ‘ அயாஜோட் டயப்பூதேண்ணு பரியு. அயாஜைக்கிடிக்கு 10 ஜமனைக்குத் டுதிதமநுடவிக்களைங்? பத்துபிவஸனைக்கொள்ள ஹு டுதிதவியுஂ கர்மமஹலவுமெல்லாங் அயாஶ்கக் தீர்க்காமலோ அயாஶ்கக் ஹத்திலியுஂ பரத்திலியுஂ நமகொடுக்கான் என்னிவிடத்துத்தூத்தூபூசி அயாஜைக்கிட மறிக்கான் பிரார்த்திக்களைங்? அயாஜை ஆரைக்கிலியுஂ சூமனிவிட கொள்கூவரதெட். நமுக்க வேஷத் செய்த் அயாஜை டுதிதங் அவஸானிப்பிச்சு காலதாங் ‘ ஏனு பரின்து. யோக்கநரை ஆ நிலதித் தீடுப்பிச்சுகொள்கூவங்க், பகலீர் ஸாவ ஸாயாரனை ஹரிக்காருத்த ஸாவயுடை வலத்துநாயத்திருத்தி. ஸாவ அயாஶ்ககு தஞ்சீ குஷ்யங்கொடுத்துக் ‘அவிட ஶாத்தாயி ஸமாயாநதோடுகூடி கிடக்கு. ஶதியாய பிரதிவியி பூர்வுஜமஹலங் அனுபவிச்சு தீர்க்கலூன். நம்முடை கர்மமாள் ஸுவத்தினுஂ டு:வத்தினுஂ காரளை. அதுகொள்ள ஏற்குவங்காலுஂ அனுபவிக்களைங் அதுதயாள் ஏல்லார்க்கீழ்யுஂ நியதாவுஂ ரக்ஷிதாவுஂ. அதேபோதை ஸுதா ஸ்மரிக்குக. அதேபோ நிரெஞ் காருஂ னோக்கிகொள்ளுத்துஂ. அதேபோத்திரெஞ் கால்க்கத் மநோவூல்யுங்காரவித்தண்ணுஂ ஸர்வுஸவுஂ ஸமர்ப்பிக்குக. ஏனிக் அதேபோ ஏற்குசெய்யுங்குவென்னு னோக்குக் ‘ ஏனு பரின்து. யோக்கந பிதூத்த அதினு னாநாஸாஹவீ் காலிக் கரு கெட்டு கெட்டிடுங்கைக்கிலியுஂ

யாதொரு ஸமாயானவுமில்லை மருபடி பரிணது. ‘நானா வகங்கள், ஆன் கெட்டுகிறோம். இல்லைகின்ற நீ மரிக்கூடு. இப்போல் ஒரு காகல் வங்கி நினை கொத்தும் அதோடை ஸுவப்பெட்டு’ என்று ஸ்வாவை பரிணது. இது பரிணத்துக்காளிகளை, மன்ஜிள் அடிச்சுவாருக்கியும் விழக்கின்ற திரிநிட்டுக்கியும் மரும் செழுஏந்து அவ்வுஸ் அவிடெட் வங்கு. அயாஸ் விழிகளிலே திரி நீட்டிக்கொள்கிறிகை அவையுத்தின்ற யோக்கந் பிழையுடை காலின் சவிட்டிப்போயி. காலுவல்லாதெ பஷுத்திருங்கு. அவ்வுஸ் சவிட்டியதோடுகூடி பஷுத்தலோகம் பொட்டி ஏது குழிக்கள் புரிந்தேக்க் குதிச்சுபோயி. அஸப்புமாய வே஽நக்காள் யோக்கந் பிழையுடை உரகை நிலவினிச்சு. குரிச்சுக்களின்ற ஶமங் வங்போல் அயாஸ் மாரி மாரி ஜெநபாடாங்கு கரியாங்கு தூட்டு. ஸ்வாவை இதுகள்க் ‘நோக்கு நம்முடை ஹவு ஸுவமாயி பாடான் தூட்டுக்கியிரிக்கூங்கு’ என்று பரிணது. ஏப்போல் காகல் வங்குகொத்துங்கள் என்ற யோக்கந் சோதிச்சுதின் ‘நீ காகலை களில்லை? அவன் இனி வரில்லை. அவ்வுஸ் ஆதிருங்கு ஆன் காகல். இனி வாய்யின் போயி விஶமம் ஏடுத்தால் மதி. நின்கூவேஶம் ஸுவமாயும்’ என்று ஸ்வாவை மருபடி பரிணது. ஸ்வாவை பரிணத்தபோலெல் உயிர் பூர்த்தியும் உயிரவையுடையிலேக்க் கல்கி கூடிச்சும் மருாரு மருங்கும் கூடாதெ பத்துநால்குக்கள் கொள்க் ஸுவக்கேக் நிழேஷ்ம மாரி.

ஶாமயுடை ஸஹாதேபத்தி

ஶாமயுடை அநாஜன் ஸ்வாப்பாஜி, ஸாவுஸ் கிளாரின்டுக்கலையிருங்கு தாமஸங். ஓரிக்கலை அயாஜுடை ஹார்யுக்க் ஸ்பேஸ் பிடிப்பட்டு. நல்ல பனி பனிச்சு ரள்க் முஷக்கள் அரகெட்டின் பொன்றி. ஸ்வாப்பாஜி ஷிர்துதிலேக்க் காடிவங்க ஶாமயோக் ஸஹாயிக்கான் அடுத்தமீச்சு. ஶாமவல்லாதெ யெப்புக்

நேர ஸாஸ்யாட அடுக்கத்தோயி நமஸ்கரிச் சு விவரம் பின்னு கச்சிக்கான் அபேக்ஷி ஆகு. ஸஹாதரர்க் வீட்டிலேக் போவான் அங்குவாடவு சோடிச். ஸாஸ் ஹதுகேக்க் ‘ஹ ராதி அஸமயத்து அணோடு போவான். அவஶ்கக் உயி அய்சுகொடுக்குக். எனினான் பனியு பூஷூ பின்னத் தயபூடுநது? ஜவாகான் நமூட பிதாவு கச்சிதாவு. அவஶ்கக் எஜுபு ஸுவபூடு. ஹபோஶ் போவான். ராவிலே போயி உடன் மடணி வருக’ எனு பின்னு.

ஸமக்க ஸாஸ்யாட உயிதில் புரிந்துவிஶாஸமான். அத் ஸாபூஜி வஶா கொடுத்தயத்து. அத் குருவினேல் புரட்சுக்கயு குரிச் வெஞ்சுத்தில் கலர்த்தி ரோಗியை குடிபூக்குக்கயு செய்து. அது குடிசு உடன் நல்லபோலே விழுத்து ரோகி ஸுவமாயி உரணி. பிறேன் ராவிலே காருக்கன் பனியோ பூசு குருவோ காளான்தபோஶ் ஸாபூஜி அதிஶயபூடுபோயி. ஸாஸயோடங்குவாட வாணி ஸம ராவிலே செந்தபோஶ் அவர் அடுக்கை சாயத்தில் சாயயுள்ளக்குநத் கள் அயாஜு விஸ்மயிசுபோயி. காருணைஶ் சோடிசுபோஶ் ஸாஸ்யாட உயிகொள் ஓடு ராத்ரியதில் ஸுவபூடுவென்றின்னு. அபோஶான் ஸாஸ் ‘ராவிலே போயி உடன் மடணுகு’ என் பின்னத்திர்க் கொருஶ் ஸமக்க மன்னிலாயத்.

சாய கஷிச் ஸம மடணிபோயி ஸாஸயை நமஸ்கரிச் சு பின்னு, ‘ஓவே! ஹதென்னு லீலயான் ஜவார்க்? அதும் ஏது கொடுக்காட்டு ஸுஷ்டிச் னணைகை ஹத்தி மரிக்குநு. பின்னீட்ட ஶமிப்பிச் ஸமாயானிப்பிக்குநு’. ஸாஸ் அதின் ‘கர்மமார்஗ம் விசித்ரமான். னைகொன்னு செய்யுள்ளிலீக்கிலு வியிரதமாயி வருன ஸாஸ்திகர்க்க் கீழை உத்தவாடியாக்குநு. னைன் அதின் ஸாக்ஷி மாத்ரமான். ஜவாகான் எல்லா செய்யுந்னு

പ്രചോദനം നൽകുന്നതും. അദ്ദേഹം കരുണാമയനാണ്. താൻ ദേവനോ പ്രഭുവോ ആണ്. യാതൊരുവർ അഹംഭാവം ഉപേക്ഷിച്ച് അദ്ദേഹത്തോട് നൽകിയും വിശ്വസാമുള്ളവനായി ഭവിക്കുന്നവോ അവന് മോചനം സിഖിക്കുന്നു' എന്നാണ് മറുപടി പറഞ്ഞത്.

ഇരാൺ പെൺകുട്ടി

ഒരു ഇരാൺഡ അനുഭവം നോക്കുക. അയാളുടെ ചെറുപ്പക്കാരിയായ മകൾക്ക് മണിക്കുർ തോറും അപസ്ഥാനമില്ലകയിരുന്നു. ഇളക്കം തുടങ്ങിയാൽ സംസാരിക്കാൻ കഴിയാതെ, കൈകാൽ ബലംപിടിച്ച് ഓർമ്മകെട്ട് വീഴും. ഒന്നു കൊണ്ടും സമാധാനം കിട്ടിയില്ല. ചിലർ ബാബയുടെ ഉഡി ഉപയോഗിക്കാനും അത് വൈലെപ്പാർലിയിൽ കാക്കാ സാഹേബ് ദിക്ഷിത്തിൽനിന്നും കിട്ടുമെന്നും അയാളെ ഉപദേശിച്ചു. അങ്ങിനെ ഇരാൺ ഉഡി വാങ്ങി നിത്യവും വെള്ളത്തിൽ കലർത്തി മകൾക്ക് കുടിക്കാൻ കൊടുത്തും. ആദ്യം മണിക്കുർതോറും വനിരുന്ന ഇളക്കം ഏഴെട്ടു മണിക്കുറിൽ ഒരിക്കലെന്ന മടായി. കുറച്ചും വസം കഴിത്തപ്പോൾ തീരെമാറി.

ഹർദയിലെ മാന്യൻ

ഹർദയിലെ (C.P) വ്യഖനായ ഒരു മാന്യന് മുത്രസണ്വിധിയിൽ കല്ലിൻ്റെ സുവക്കേടായിരുന്നു. അത് സാധാരണ ശസ്ത്രക്രിയ ചെയ്തെടുക്കലാണ്. ഇയ്യോജോടും ഇപ്രകാരം ചെയ്യാൻ ആളുകൾ ഉപദേശിച്ചു. അയാൾ വ്യഖനും അവശന്മായതിനാൽ ശസ്ത്രക്രിയ ചെയ്തിക്കാൻ ദയവും വനിില്ല. അയാളുടെ ദുരിതം മറ്റാരു വിധത്തിലാണ് താമസംവിനാ അവസാനിച്ചത്. ആ നശരത്തിലെ ഇനാംദാർ ആ അവസരത്തിൽ അവിടെ വന്നു. അയാൾ ബാബ ഭക്തനായിരുന്ന തിനാൽ എപ്പോഴും കുറച്ച് ഉഡി കൈവശം വൈകല്യങ്ങായിരുന്നു. ചില സുഹൃത്തുകളുടെ

සුපාරිෂ ප්‍රකාරං වුද්‍යාගාය මානුගේ මකස් හූනාංඡාවීල නිനු කුරිചු ඉයි බාණී බෙඳුවත්තිල කළර්ති අඩු ගෙ කුඩිපුළිචු. ආහුමිනිනිනුවූ නිල ඉයි අකත් ජෙග ක්‍රිඩා රුකි මුද්‍රාත්තිලුද පුරුතුපොයි වුද්‍යා සුවමාවුකයු ගෙයා.

බොංබෙයිල මානු

කායසෘප්‍රඛුවරුවත්තිල්පුද බොංබෙයිල ගරු ස්ත්‍රීක් ප්‍රසාධාමය ද යෙකරමාය වෙඩඟ අනුජවිකුක යායිරුනු. ඇරෝ අවසරවු ගර්ඩ යතිකුගොඩ අවර් පෙරිචුණක් පොවුමායිරුනු. එතා ගෙයෙන් ගෙයෙන් යාතාරු තුපවුම් උළුවායිරුනු. කුඩා ගොං රාමමාරුති එග බාභ්‍යකතා අවරුද ගෙත්තාවිගොං අවරේ සුවප්‍රසාධත්ති සිර්ඩියිලෙක් කොඳුපොවාවා ඔපැයිලු. අභුතත්වසරං අවර් ගර්ඩ යතිචුපුළා තාරුයු ගෙත්තාවු කුඩා සිර්ඩියිල බෙඳුවූ ගෙත්තාවු තාමසි බාභ්‍ය ගොවි කුඩා කුරිචුකාලං ක්‍රිඩාවු ප්‍රසාධාමය අභුකුකයු සායාරා පොල ගර්ඩාත්‍රත්තිල මුවත් තක්සා අනුජවපුදුකයු ගෙයා. වෙඩඟ සහිකාගාවත අවර් බාභ්‍ය ප්‍රාර්ථිකා තුනැ. අපුළා ඩිල ආයත්වකකාරිකර් බෙඳුවා බෙඳුවත්තිල කළර්ති අවර්ක් කුඩා කාංගා ගොං අහුමිනිස්සා නිකා අවර් යාතාරු වෙඩඟයු කුඩා ගොං සුරක්ෂිතමායි ප්‍රසාධි කුඩා අතිගේ ඩියිකෙනු ප්‍රාතිචු පාහිඳු යායිරුනු. මග්‍රිඩා මායාගං සිජිචු අම බාභ්‍ය බැඩි ගැනී පරිගත ප්‍රාතිචිතකාලං මුදුවා බාභ්‍ය ගොං ප්‍රාතිචිතකාලං මුදුවා බාභ්‍ය ගොං.

ජ්‍යා සායාගේ ගොං මිකුවිගි - ලොක්ශානි බෙඳුවා !

പരീക്ഷിച്ച് ഫലപ്രാജീ കണ്ണ്

കാക്കാ മഹാജനിയുടെ സുഹൃത്തും മുതലാളിയും -
ബന്ധയിലെ ഉറക്കമെല്ലാത്ത സംഭവം - ബാലപട്ടിൽ നിവാസ്കർ

ഈ അമ്പ്രായവും ഉഡിയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെപറ്റിത്തന്ന
പ്രതിപാദിക്കുന്നതോടുകൂടി ബാബുയെ രണ്ടുപ്രാവശ്യം
പരീക്ഷിച്ചതിൽ ഫലപ്രാജീ കണ്ടതിനെങ്കും പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

മുവവും

ആമ്പ്രാതമിക വിഷയങ്ങളിലും പരിശ്രമങ്ങളിലും
ചേരിതിരിപ്പ് പുരോഗമനത്തിന് വലിയ വിശ്വാതമാണ്. ഭഗവാൻ
അരുപ്പിയാണെന്ന് കൊട്ടിഞ്ഞോഴിക്കുന്നവർ ദേവവം
സരുപ്പിയാണെന്ന് പറയുന്നത് മിഥ്യയാണെന്നും ഔഷ്ഠിമാർ
വെറും മനുഷ്യരാണെന്നും സമർത്ഥിക്കാൻ ശ്രമിക്കും. അപ്പോൾ
ഔഷ്ഠിമാരുടെ മുന്നിൽ എന്തിന് നമസ്കരിച്ച് ദക്ഷിണ
കൊടുക്കണം എന്നാണവരുടെ വാദം. മറ്റൊരു അഭിപ്രാധരതികാർ
പറയും, ‘സ്വന്തം സദ്ഗുരുവെ ഉപേക്ഷിച്ച് മറ്റു ഔഷ്ഠിമാരെ

‘ஏனிடுவன்னைஎன்?’ என். அதற்கு அதேநேரம் அதேக்ஷபண்ணில் சாயிவாவையெழுப்புடி முன்பு ஒன்றே கேட்குகொள்ளி ரிக்குந்துள்ளது. சிலர்பிரயும் அவர் ஷிர்தியில் போய்போல் வாவை உக்கிள சோடிசென்று. ஜஷிமார் ஒன்னை பள்ளமுள்ளாக்குந்த நல்தானோ? அன்னை செய்தால் அவர்கள் ஜஷிதும் எவ்விடது? என்பது மட்டும். பக்ஷ பல ஸஂவங்கிலும் புதிகான் சென்ற பிரதமிகானிருந்து தாயிடான் கண்டிடுகிறது. அதற்கு ஒன்று ஸஂவங்கான தாஞ்சை பிறயுந்து.

காக்கா மஹாஜநியுரெ ஸுஹாத்து

காக்கா மஹாஜநியுரெ ஓரு ஸுஹாத்து அருப் பெற்றதில் விஶாஸிச்சிருந்துகொள்ள விழபாராயங் வெருத்திருந்து. ஜில்லாஸகொள்ள ஒன்று வழவுபூர்வகளிலிருந்து அயாச் ஷிர்திக்கு போவான் காக்கா மஹாஜநியோக் ஸம்திசூ. 1) அயாச் வாவையெழு நமஸ்கரிக்கில்லை 2) உக்கிள கொடுக்கில்லை. ஒன்றே வழவுபூர்வகரிச்சு காக்கியும் ஸுஹாத்தும் ஓரு ஶனியாத்து வோங்வெயில் நின் பூரிபூர்க்கு எதாயிராத்து ஷிர்தியிலெல்லதி. அவர் மங்கிலிருந்து ஒதுக்குக்கியரான் தூட்டுப்போச் வாவை பூதிய அதோக ‘ஓ! ஸாகதங் ஸர்’ என்று பிரத்து. ஒன்னை விழிச்சு ஶவ்வது பிரதேக தரத்திலாயிருந்து. அது அயாத்து அங்கிருந்து ஶவ்வத்திலாயிருந்து. அயாச் மறிச்சு அங்கின் ஸ்மரிச்சு அதீவ ஸந்துஷ்டங்காயி. அது ஶவ்வத்தின் மாஸ்மரங்களுடுத்து தென்றான்னுள்ளதிருந்து. அதிரைச்சு அயாச் பிரத்து ‘இதெந்து அங்கிருந்து ஶவ்வமான்’. அயாச் உடனை குறிசென்று வழவுபூர்வெழுப்பும் மின் வாவையுரெ கால்க்கலை தலவெஷ்சு. வாவை ஒன்று பிராவஶ்யும் உக்கிள சோடிசூ. ஓரு பிராவஶ்யும் ராவிலெயும் ஒன்றாமதை பிராவஶ்யும் ராட்டி அவர் போவான்

അനുവാദം ചോദിക്കുമ്പോഴും. പകുഷ കാക്കയോട് മാത്രമെ ചോദിച്ചുള്ളൂ. അയാളുടെ സ്വന്നഹിതനോട് ചോദിച്ചതെ ഇല്ല. ഇയാൾ കാക്കയോട് ചോദിച്ചു ‘നിങ്ങളോട് ബാബു രണ്ടുതവണ ദക്ഷിണ ചോദിച്ചു. എന്നൊപ്പമുണ്ഡായിട്ട് എന്ന എന്താണ് വിട്ടുകള്ളണ്ടത് ‘കാക്ക അതിന് ബാബയോടു തന്ന ചോദിക്കാൻ പറഞ്ഞു. ബാബു അയാൾ എന്താണ് പരയുന്നതെന്ന് കാക്കയോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ അയാൾ തന്ന ബാബയോട് എന്തെങ്കിലും ദക്ഷിണ കൊടുക്കാമോ എന്നു ചോദിച്ചു. ‘നിന്നക്ക് കൊടുക്കാനിഷ്ടമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് നിന്നോട് ചോദിച്ചില്ല ഇപ്പോൾ കൊടുക്കാമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ തരം’ എന്ന മറുപടിയും പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അയാൾ കാക്ക കൊടുത്ത തുല്യ സംബന്ധ യായ പതിനേഴ് ഉറുപ്പിക ദക്ഷിണ കൊടുത്തു. ബാബു അപ്പോൾ ഉപദേശമായി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. ‘നീ നാം തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം മനസ്സിൽ നിന്നുമകൃംഞം എന്നാലെ നമുക്ക് മുവത്തോട് മുഖം കാണാൻ കഴിയു’. ബാബു അവർക്കു പോകാൻ അനുമതി നല്കി. മഴക്കാറുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവരുടെ സുവയാത്രക്ക് ബാബു ഉറപ്പുകൊടുത്തു. അവർ സുരക്ഷിതരായി വോംബെയിലെത്തി. അവർ വീടിലെത്തി വാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ രണ്ട് കുരുവികൾ ചത്തുകിടക്കുന്നതായും ഒന്ന് ജനലിലുടെ മെല്ലി പുറത്തേക്ക് പോവുന്നതായും കണ്ടു. അപ്പോൾ അയാൾ ഒരു ജനലെങ്കിലും തുറന്നുവെച്ചിരുന്നെങ്കിൽ രണ്ടു കുരുവികളെയും രക്ഷിക്കാമായിരുന്നവെന്ന് വിചാരിച്ചു. അവ മരിച്ചുകൂടിലും മുന്നാമത്തേതിനെയെങ്കിലും രക്ഷിക്കാനാണ് അവരെ ബാബു പോകാനുവദിച്ചതെന്ന് സമാധാനിച്ചു.

കാക്കാ മഹാജനിയുടെ മുതലാളി

കാക്കാ, ഭോംബൈയിലെ സോളിസിറ്റിൽപ്പേരുമായ താക്കർ യരംസീജേതാഭായിലെ മേനേജരായിരുന്നു. മുതലാളിയും

மானேஜருங் வழிரை ஹஷ்டத்திலாயிருந்து. மின்சார தாக்கர்க்க, காக்க ஹட்கிடக்கச் சிரப்பிக்க போவுமது ஸ்வாவை அநுவடிச்சால் மாற்றம் அவிடும் மட்சை வருமது அளியாமாயிருந்து. வெரும் ஜிஜ்ஞாஸ்யாலும், ஸ்வாவைய பரீக்ஷிக்காமுமாயி சிங்஗ா கல்பக்காலத்து தாக்கரும் காக்கியுடைய குடை சிரப்பிக்க போவான் நிஶ்வயிச்சு. காக்க எஃபூஶ் மட்சைமென் நிஶ்வயிக்கால் வழுத்தத்துக்காண்ட் அயாஸ் வெரைராஜையும் குடை துள்ளக்கூடுடி. முந்துபேரும் குடியாட்டுயாயி. காக்க வசிக்குவெங்க் ஸ்வாவைக்க காளிக்கவைக்காயி ரங்குஸேர் உள்ளையிட குருவுதூஜ முந்திரிங் வாணி. அவர் யமாஸமயம் சிரப்பியிலெத்தி தர்ஶநத்திகாயி மஸ்ஜிதிலேக்க போயி. அஃபூஶ் ஸ்வாவைஸாஹேவ் தார்க்காயினென அவிடெக்காண்ட் தாக்கர் அயாஜோக் எந்திகாளிவிடை வந்தென்று சோதிச்சு. அயாஸ் தர்ஶநத்திகாளைங் பின்தெபூஶ் தாக்கர், அயாஜோக் அவிடை அதிர்யாண்டை நடக்கும்நுளோ எந்தாயி. தார்க்காய் அதிகங் தெர்த் தூஞ்சேஶம் அதெல்லாமும் கெதமாருடை அநுவஶூண்டை அவிடை பூர்த்திபெடுமென்றும் மருபடி பின்து. காக்க அஃபூஶ் ஸ்வாவைய நமஸ்கரிச் முந்திரிங் கொடுத்தது. ஸ்வாவை அதெல்லாவர்க்கும் கொடுக்கால் பின்து. தாக்கர்க்கும் குருசூக்கிடி. அயாஸ்க்க முந்திரிங் ஹஷ்டமல்லாயிருந்து. அவகாஷுகி வழத்தியாக்காதெ தினருத்தென் யோக்டர் பின்திடுங்காயிருந்து. அஃபூஶ் அயாஸ்கைதை செய்யுள்ளமென்காயி. அத் தினாநுவண்ண, உபேக்ஷிக்கால் நிவுத்தியுமில்லை; எல்லாவரும் செய்யுபோலெ வாயிலிடேக்கிலும் குரு எற்று செய்யுள்ளமென்காயி. அத் மஸ்ஜிதிலெ நிலத்துப்பான் பாடில்லாத்தத்துக்காண்ட் அயாஜுடை தழுப்பதிக்கு

விரும்பானாகிலும் போக்கடிலிடு. அயாச் ஹணிகெ
விசாரிசூ. 'வாவு ஸிலங்காளகித் ஏற்றுகொள்க் ஏற்று
ஹஷ்டகேக் மந்திலாக்கியில் ஏற்றுகொள்க் ஏற்கிக் முதிரினை
தனு' ஹா விசாரம் மந்திலித் துடிச் ஹடன வாவு குரெக்குடி
முதிரினை கொடுத்து. அயாச் திங்கான் பட்டாதெ கழித்தீ
வெட்டு. அபூஶ் வாவு அயானோக் திங்கான் பரிணது. அயாச்
அநுஸரிச் திங்கேபூஶ் அதொகை குருவில்லாத
வயாயிருநூ. அயாச் க்க் அதிரையைச் சுகாங்காஶாரம்
வந்தின், ஹது ஒருஷயம் ஸங்கவிசூ. வாவு அயாஜுடெ சிறை
மந்திலாக்கி அயாச் க்க் கிடிய முதிரினை மாட்டெ குரு
ஹல்லாத்தாக்கியதாளங்க் அயாச் க்க் மந்திலாயி. பிளையும்
பரீக்ஷிக்கான், அடுத்திருந் தாங்காயினோக், அபூஶ்
கிடிய முதிரினை ஏது ஹந்மாளங்க் சோதிசுதின் அயாச்
குருவுடை தரமாளங்க் மருபடி கொடுத்து. ஹத் கேட்கேபூஶ்
தாக்கி கூடுதல் விஸ்மயிசூ. விளையும் அயாஜுடெ விஶாஸம்
உரப்பிக்காங்காயி அயாச் ஏது பரீக்ஷைவும் கூடி நடத்தி. ஹனி
முதிரினை கொடுக்குவேயூஶ் காக்கக் அதுயும் கொடுத்தால்
வாவு, ஏது ஶரிக்குதை ஸிலங்காளங்க், அயாச் மந்திலித்
கருதி. ஹது மந்திலாக்கி வாவு அதுயும் காக்கக் கொடுக்கான்
ஹத்தவிசூ. ஹா தெலிவுக்கஶ் தாக்கை தழுப்பதிப்பூத்தி.

விளை ஶாம், தாக்கரை, ஸ்வாவக்கு, அயாஸி காக்கயுடெ
முதலாஜியாளைன் பரிணது பரிசயபூட்டுத்தியபோஸி
'அயாலைணின காக்கயுடெ முதலாஜியாவுங்? அயாஜுடெ முத
லாஜி வெரையாஜுள்ளலோ' ஏநாள் ஸ்வாவ பரிணத்த. காக்க
அத் ஹஷ்டபூட்டு. தாக்கரை ஏல்லாம் மின் ஸ்வாவயை நம்குக்கிழ்ச்
வாய்திலேக்கு மடன்னி.

മദ്യാഹന ആരതിക്കുശേഷം അവരെല്ലാം മടങ്ങി പ്രോവാൻ

ബാബയുടെ അനുമതിചോദിക്കാനായി മന്ജിദിലേക്ക് ചെന്നു. ശാമ അവർക്കുവേണ്ടി അനുവാദം ചോദിച്ചപ്പോൾ ബാബ താഴെ പ്രസ്താവിക്കും പ്രകാരം പറഞ്ഞു.

‘രു ചാലുമനസ്കനായ മാന്യനുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾക്ക് ആരോഗ്യവും ധനവും ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ മാനസികമായും ശാരീരികമായുമുള്ള വിഷമങ്ങളാണും അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ വേണ്ടാത്ത കാര്യങ്ങളും കൂഴപ്പങ്ങളുമെല്ലാം തലയിൽ വച്ചുകൈടി അങ്ങോടുമിങ്ങോടും അലഞ്ഞുനടന്ന് അയാൾ സ്വന്തം മന്മൂറാന്തി കളഞ്ഞു കൂളിച്ചു. ചിലപ്പോൾ അയാൾ ഈ ഭാരങ്ങളാക്കേ ഉപേക്ഷിക്കും, വീണ്ടും എടുത്ത് പേരും. അയാളുടെ മനസ്സിന് ദൈഹര്യം എന്നതിനില്ലായിരുന്നു. അയാളുടെ സ്ഥിതി കണ്ട് പാവം തോന്തി താൻ പറഞ്ഞു. ‘ഈനി നിരുൾ വിശ്വാസം നിനക്കിഷ്ടമുള്ള എവിടെയെങ്കിലും ഉറപ്പിച്ച് നിർത്തുക. എന്തിനാണിങ്ങനെ അലഞ്ഞു നടക്കുന്നത്? ഏതെങ്കിലും ഒരിടത്ത് ഉറച്ചിരിക്കുക.’

താകർക്ക്, ഈ വാക്കുകൾ, തനെ പറ്റിയ വിവരണ മാണന്ന് ഉടനെ മനസ്സിലായി. അയാൾക്ക് കാക്കയും കൂടു മടങ്ങിപ്പോരണമനുണ്ടായിരുന്നെന്നകിലും അയാൾക്ക് അത്രവേഗം അനുമതി കൊടുക്കുമെന്ന് ആരും ധരിച്ചിരുന്നില്ല. ബാബ ഈ ആഗ്രഹവും മനസ്സിലാക്കി കാക്കയോടും അയാളുടെ കൂടു പൊയ്ക്കാള്ളാൻ അനുവദിച്ചു. താകർക്ക്, ബാബ, മറ്റുള്ളവരുടെ മനസ്സ് അറിയാൻ കഴിയുന്ന വ്യക്തിയാണെന്നതിന് ഒരുദാഹരണം കൂടിയായി.

പിന്നീട് ബാബ, കാക്കയോട് 15ക. ദക്ഷിണ ചോദിച്ചുവാങ്ങി. ബാബ കാക്കയോട് പറഞ്ഞു ‘താൻ

ஏதெக்கிலுமொருத்தனித் தின் ஒருஒப்பிக் கூக்ஷிள வாணியால் அதிரை பத்திரதி மடக்கிகொடுக்கான் என்றால் வொய்யும்பான். என்றாலோ வெருதெ ஸ்ரீக்ரிக்கில். என்றால் வழங்கில்லாதெ ஏல்லாவரோடும் சோநிக்கூக்குமில்லை. மகளைச் சூடிக்கானிக்குநவரோட் மாடுமை என்றால் சோநிச்சு வாணுக்குமில்லை. ஆரைக்கிலும் முஜங்குதித்தில் மகளைக் கடப்பட்டிடுவெங்கில், அவரோட் என்றால் பளம் ஸ்ரீக்ரிக்கும். அதாவத் தருநூ. அதாயத் விதத்துவிதக்குநூ. அத் கூடுதல் மேனியுமில்லை எனு கொய்த்து ஭ாவியித் தந்துவானான். யான் யற்றுத்திரை உபாயியாகளை, அத் துறை ஸுவத்தினு வினியோகிச்சுத் தெருதெ குத்துக்குதில் ஹபோஸ் கிடில். அபோஸ் கிடாநூமில்லை உத்தமமாற்று கொடுக்கலான். கூக்ஷிளகொள்ள வெராங்குவும் வெராங்கும் கொள்ள கெதியும் ஜதாநவும் வழித்தப்படும். ஓன்றுகொடுத்த பத்து வாணுகு ‘

ஹது கேக்க, கொடுக்கிலென் தீருமானம் மன், தாக்கர் தன 15க. வாவுயுடை கழித் தொடுத்து. ஷிருதியித் துக்கானதுக்கு ஏல்லா ஸஂஶயவும் தீர்ந் பலதும் பரிச்சு ஏந்தாயாஸ்க வோய்யப்படு.

ஹதுரை காருண்யஸ் கைக்காரும் செய்யுவானுமில்லை வாவுயுடை ஸாமர்த்தயும் ஓன்று வேரெதென்னயான். ஹதலீலாம் செய்யுநெகிலும் வாவு அவயித் துபுத்தில் நிலைங்கான். ஆரைக்கிலும் நம்பக்கிச்சாலும் ஹலீல்கிலும், கூக்ஷிள கொடுத்தாலும் ஹலீல்கிலும் ஏல்லாம் வாவுக்கு ஏறு போலெயான். ஆரோடும் வாவு வைதுமானக்குரவு கானிக்கில். ஆராயிக்குநதுக்கொள்ள ஸநேநாப்மோ

അപരാധിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സഹടമോ ഇല്ല. സുവദുവാദി ദന്തങ്ങളെ ബാബു ജയിച്ചിരുന്നു.

ഉറക്കം വരാത്ത കേസ്

ബന്ധത്തിലെ കായസ്ഥപ്രഭു ഗോത്രത്തിലെ ഒരാൾക്ക് ദീർഘകാലമായി ഉറക്കം വരാത്ത സുവക്കേടായിരുന്നു. ഉറങ്ങാൻ വേണ്ടി കിടന്നാൽ അയാളുടെ മരിച്ചുപോയ അള്ളിൻ പ്രത്യുഷപ്പെട്ട് അയാളെ കലശലായി ചീതപറിയും. ഈ ഉറക്കം കളഞ്ഞ് രാത്രി മുഴുവൻ വിശ്രമമില്ലാതാക്കിത്തീർക്കും. എല്ലാ രാത്രിയിലും ഇങ്ങനെ നടക്കും. അയാൾക്ക് എന്ത് വേണമെന്നറിയാതെയായി. ഒരു ദിവസം ഇക്കാര്യം അയാൾ ഒരു ബാബു ഭക്തനോട് പറഞ്ഞു. അയാൾ, അയാൾക്കിരിയാവുന്ന ഒരേ ഒരു പ്രതിവിധി ഉഡിയാണെന്ന് പറഞ്ഞ് കുറച്ച് ഉധികാട്ടുത്ത്, കിടക്കാൻ പോവുമ്പോൾ നെറ്റിയിൽ തൊടാനും ഉധിയുടെ പൊതി തലയിണക്കെടിയിൽ വെക്കാനും പറഞ്ഞു. അയാൾ ഇപ്രകാരം ചെയ്തുനോക്കിയപ്പോൾ യാതൊരുപദ്രവം മില്ലാതെ സുവമായുംങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ട് അതീവ സന്തുഷ്ടനായി. അയാൾ ഇപ്രകാരം തുടർച്ചയായി ചെയ്തുകൊണ്ട് സായിയെ സ്മരിച്ചു. പിന്നീട് അയാൾ, സായിബാബയുടെ ഒരു പടം കിട്ടിയത് കിടപ്പിയുടെ ചുമരിൽതുകൂടി ദിവസവും ആരാധിക്കാനും വ്യാഴാഴ്ചകളിൽ മാലചാർത്തി നേന്നേദ്യം പുജിക്കാനും തുടങ്ങി. പിന്നീട് അയാൾക്ക് എല്ലാം ശരിപ്പെട്ട മുൻകാലങ്ങളിലെ കഷ്ടതകൾ എല്ലാം വിസ്മരിച്ചു.

ബാലാജി പട്ടിൽ നേബാസ്കർ

ഈയാൾ ബാബുയുടെ വലിയഭക്തനായിരുന്നു. അയാൾ കനാതരം നിഷ്കാമസേവനം ചെയ്തിരുന്നു. ബാബു നിത്യവും സഖ്യരിക്കാറുള്ള ഷിർദ്ദിയിൽ എല്ലാ വഴികളും അയാൾ

அடிசூவாலி வழக்கையாகவுமாயிருந்து. ஹயாஸ்க்குஶேஷம் ஹபு பிரவுத்தி ராயாகூஷ் ஸமாயி ஏனொரு ஸ்டீ ஏர்ட்டுக்கூக்குயும், அவர்க்கு ஶேஷம் அப்புதுஒன் ஆ பளி நடத்துக்குயும் செய்து. ஸாலாஜி கொத்துக்கிண்டால் முஞ்சுவள் யாங்குவும் கொள்ளுவன் ஸாவகன் கொடுக்கும். ஸாவ அதில் நினைந் கொடுக்குந்துவோ அதுகொள்ளுபோயி அயாஜும் குடும்பவும் கஷிண்டத்துக்குடும். ஹத் அயாஜை வழிரெக்காலம் ஜீவாவஸாங் வரை தூட்டுக்குயும் காலஶேஷம் அயாஜுடெட் மகந்து ஹதுப்ரகாரம் தனை செய்யுக்குயும் செய்து.

உயிருடெ ரக்கியும் ஹலவும்

ஏரிக்கை ஸாலாஜியுடெ ஶ்ரார்லை திவஸம் குரை அஶ்காரை க்ஷணிசூவருத்தி ஸப்யுதையாருக்கி கெங்கன ஸமயத்து நோக்குவேயாஸ் பிரதிக்ஷீப்திலும் முனிர்டி அலுக்கல் வனிடுங்க. நேவாஸ்கருடெ ஹாரு அநகை குஷணி. ஸப்யு ஏருக்கியத்து திக்காதை வாங்கால் குடும்பத்தினர்க் மாங்க கெடுபோவுமல்லோ. அவருடெ ஹெத்தாவினர்க் கை அம் அவரை ஸமாயானிப்பிசூகொள்க ‘தெப்பேங்கே, ஹத் தம்முடேதல். ஸாயியுடெ கெங்கனமான். ஏல்லா பாடுவும் தூளிகொள்கூடத் தீ அதில் குருஷூ உயி விதரி தூளிநிக்காதை அதில்நின் விழுப்புக் ஸாயி நமை அபமானத்தில் நின் ரக்ஷிக்குங் ‘ஏன் நிருபேஶிசூ. அவரை அப்ரகாரம் செய்தபோஸ் ஏல்லாவர்க்கும் வேண்டுத் திழுப்பாந்து உள்ளாயி ஏங்குமாடுமல்ல, யாராஜு பார்த்துவேசு ஸாக்கியுமாயி. ‘ஸாஸமாயி ஸேவிசூால் ஹலம் அதனுஸரிசூ கிடும்’ ஏனதும் ஹதில் தெளியிக்கப்பட்டு.

ஸாயி ஸம்பூருபத்தில் பிரதுக்ஷபூஷ்டத்

ஏரிக்கை ஷிர்துபியிலை ரலுபட்டு, நீவெய்ஸிலை

බාලාජි පැනුවේ අභ්‍යායනයෙහි පොයි. අනුරාති ගුරු සර්පූං තෙගුත්තියි කිහිපා ඉහතුනතායි අයාසි කළු. කාලීක්ෂ තෙගි අවටනු තුනෑම්. ඩුලුවරු තෙගෙනකිලු, බාලාජි, සායි බාබු සර්පූරුපතියි බෙනතාගෙනා අනුමානිചු. තීර තෙගෙනු පාත්‍ර කොපු පාත්‍ර කොඳුවනු බවත් අයාසි පරිණතු ‘බාබු! ඩුනිගාමිවිදුන් ඉහති ජයෝගුකාකුනත්? තෙනෙනෙ තෙගෙනු පාත්‍ර කොපුයිලේ පාත්‍ර කුඩාචුලු’. නැතු පරිණත් අයාසි යාතොරු පතර්චුයුම්පූරාතෙ අභ්‍යායනිරුනු මදුඡුවර් තෙගි නැතිකර්තවයුතාමුයරායි. කුරුචු සමයතිගකං සර්පූං ඩුබිජපූරායෙන් රිඛිලු. අත් ආපේතු ක්ෂමායි. තෙගුත්තියි තිරිණතිදු අතිගෙ කළිලු.

බාලාජික් රැඳුඳාරුමාරු අවතියි මකළු මුණායිරුනු. අවර මුදකිනක් සිරුම්පූරාපොයි බාබුගෙ පරිගෙන ජේත්තිරුනු. අපූරාසි බාබු අවර්ක් සාම් මුතලාය වස්ත්‍රයෙහි කොඳුතත් අනුශාහිතිරුනු.

ස්‍රී සත්‍යා ගෙය තුළ මුහුර්තිවිඛ - ලොක්ෂාණි ගෙවිකරු!

1. രണ്ടു ഗ്രാവാമാന്ധരാരുടെയും 2. മിസ്റ്റർ
ഒന്റാഗാബ്രാഹ്മകരുടെയും അതക്കുത കമകൾ

രണ്ട് മാന്ധരാർ

ഒരിക്കൽ ഗ്രാവയിൽ നിന്ന് രണ്ടുമാന്ധരാർ ബാബയെ
ദർശിക്കാൻ വന്ന് ബാബയുടെ മുന്നിൽ പ്രണാമം ചെയ്തു.
രണ്ടുപേരും ഓന്നിച്ചാണ് വന്നതെങ്കിലും ബാബു ഒരാളോട് മാത്രം
15ക. ദക്ഷിണ ചോദിച്ചു വാങ്ങി. മറ്റൊരു ചോദിക്കാതെ തന്നെ
35ക. ദക്ഷിണകൊടുക്കാൻ നോക്കി. ബാബു എല്ലാവരെയും
അതിശയിപ്പിക്കതെക്കവണ്ണം ആ സംവ്യ നിരസിച്ചു. ശാമ
ഇതുകണ്ട് ‘എന്താണിത്? രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ചുവന്നു. ഒരാളുടെ
ദക്ഷിണ സ്വീകരിച്ചു. മറ്റൊരു ചോദിക്കാതെ തന്നത്
നിരസിക്കുന്നു. എന്തിനാണീ പക്ഷഭേദം? എന്ന് ചോദിച്ചു. ബാബു
അതിന് ‘ശാമ, നിന്നുക്കാനും അറിയില്ല. താൻ ആരിൽനിന്നും
നന്നും സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. മന്ജിൽമായി കടം മടക്കി ചോദിക്കുന്നു.
ദാതാവ് അത് കൊടുത്ത് സത്ത്രമാവുന്നു. എനിക്ക് വല്ല വിദോ,
സത്രതാ, കുടുംബമോ സംരക്ഷി ക്കാനുണ്ടോ? എനിക്കുന്നും
ആവശ്യമില്ല. താൻ സദാ സത്ത്രനാണ്. കടം, ശത്രുത, കൊല

ஹவக் பரிஹாரம் செய்தெ கடியு. அதில் நின் ரக்ஷபூதானாவிலூ' எனு பரிணது தங்கே பிரதேக மடில் ஹபேகாரம் துடங்கு.

'அதுயு அயாஸ் தரித்ராயிருந்தபோல் அயாஜுட வெவரேநொக் கரு ஜோலிகிடியால் அதுதெத ஸபஞ் வசிபாடாயி கொடுக்காமென் ப்ரார்த்திசூ. 15க. ஸபஞ்திதில் அயாஸ்கைரு ஜோலிகிடி. பின்கீக் கழட்டு கிடிகொண்டிருந்து. பதினஷ்வித்தின் முப்பத், அருப்பத், நூர், ஹருநூர், ஹண்டின வர்லிசூ மாஸத்தில் 700க. ஸபஞ்திலெலத்தி. ஹு ஸமுஷ்விதில் அயாஜுட ப்ரார்த்தன அயாஸ் மின்யுபோயி. கர்மஶக்தி கொள்க அயாஜை ஹவிடெ ஏத்திசூபோஸ் அ பதினஷ்வுருப்பிக ஸாங் தக்ஷிணாயாயி சோதிசூவாணி'

மருநுகம: 'கடப்புரித்துக்குடி நகங்கொண்டிரி கஸேபோஸ் ஸாங் கரு வலிய கொடாரத்தினுமுனிலெலத்தி. அதிக்கே கோலாயிலிருந்து. வீடுகம் ஏனென நநாயி ஸரிகரிசூ. ஸுவமாயி கேஷன் தனு. அயாஸ் ஏனிக்குர ணாங் வழ்த்தியுதூ கரு ஸமலங் காளிசூ தனு. ஸாநவிடெ கிடங்குரணி. ஸாங் நல் உரகமொயபோஸ் அயாஸ் கரு கல்லுட்டத்தி முரியில் கடங் ஏக்கே போகர்க் கட்டிசூ ஏக்கே வசமுதூ முஷவக் பளவும் மோஷ்டிசூ. ஸாங் உள்ளபோஸ் முப்புதினாயிரம் உருப்பிக கலவுசெய்யப்பட்டதாயி களூ. ஸாங் வழரெ குஷணி கரணத்துகொண்டு விலபிசூகொண்டு ஹரிப்பாயி. ஸங்பு நோடுகலூயிடாயிருந்து. அ ஸொந்தனங் மோஷ்டிசூதியிரிக்குமென் ஸாங் விஶங்குசூ. ஸாங் கேஷனபானியண்ணித் தூயதிலூதெ பதினாலு திவஸ ணஞ்ஜோஜு விலபிசூகொள்க அ கோலாயிலிருந்து. பதினாலு திவஸ காஷின்தபோஸ் அதிலெபோய கரு பக்கீர் ஏனென

கள்க் டுப்பகாரளை அனேபஷித்து. எான் ஏல்லாம் பரின்று'. எான் பரியும் போலெ செய்தால் நினக்கு பளை திரித்துகிடும். ஒரு மக்கிளிரெ அடுக்கல் செல்ல எான் ஸமலம் பரின்று தரா. மக்கிளிகெ ஶரளை ப்ராஹித்து மக்கிள் பளை திரிகெ வாணித்து தரும். அதுவரை நினக்கேருவும் ஹஷ்டப்ஸுட் கேசளை உபேக்ஷிக்குக் 'ஏன் மக்கிள் ஏனோக் பரின்று. எான் மக்கிள் பரின்றபோலெ செய்தப்போல் ஏரெ பளை திரித்துகிடி. அபோல் எான் ஸதாவிட்க் கடப்புரதேக்க போயி. அவிடெ ஒரு கப்புலுளையிருநெங்கிலும் அஞ் நின்று ஸமலமில்லாத்ததிஙால் ஏனிக்கு கயான் கஷித்தில்ல. அவிடெ ஒரு நல்தரக்காரனாய் ஶிபாயி ஹடபெட்டுகொள்க் கூனிக்க கயான் ஸமலம் கிடி. அத் மருவாரு தூரமுவத்ததித்து. அவிடெ நின் தீவ்ளி கயான் எான் மஸ்ஜித்துமாயியில் ஏத்திசூர்ணு'.

இறு கம பரின்றுதீர்ந்னப்போல் வாவு, ஶாமயோக் ஶோவக்கார ரளதூபேரெயும் கொளதூபோயி கேசளை ஏர்ஸ்ட் செய்துகொடுக்கான் பரின்று. ஶாம அவரை வீட்டிலேக்க கூடுகொள்ளுபோயி கேசளை கொடுத்து. கேசளைஸமயத்த ஶாம அவரோக் வாவுயுடெ கம நிருஷார்தமமுத்த தாளெங்கும் வாவு கடல்கரையில் போக்காவடு, முழுதி நாயிரங் உருப்பிக் கத்துவஶம் வெக்காயாவடு, யாடு செய்க்காயாவடு, பளை நஷ்டப்ஸுடுக்காயாவடு, திரித்துகிடுக்காயாவடு, ஓங்கும் உளையிடிலெல்லங்கும் அதிரெ அர்தமா அவர்க்க வல்லதும் மங்கிலாயோ ஏங்கும் சோடித்து. அதிபிக்கஶ் ஹுடயமலின்ற கண்ணிர் பொசிக்காயாயிருங்கு. எதாளதிடிகொள்க் வாவு ஸர்வுஜனந்தும் ஸர்வுத்தருமாமியும் பரமாத்மாவுமாளெங்கவர் பரின்று. வாவு பரின்றதெல்லாம்

எனவே அநுவிச்சுகாருண்டது. வாவை என்னிடை ஹதரின்து என் அதன்தாவஹமான். கெஷளஶேஷம் விவரமெல்லாம் பரியாம் எனவற் பரிண்து. கெஷளஶேஷம் வெறிலமுருக்கிகொட்ட அவற் கம பரியான் தூட்டு. அவறிற் கொட்ட பரிண்து:

பசுமிம் ஹட்டதிலுத்த ஏரு ஹித் ஸ்ரீஷ்வான் என்றே நாக். நொன் ஸ்ரோதித் ஏரு ஜோலி அநேஷிச்சு போய்தான். நொன் உத்தாவங்கோக் ஜோலி கிட்டியாத் தூதுமாஸதை ஶப்ளி வசிபாகாயி கொடுக்காமென்று பொர்த்திச்சு. ஓவர்ட் அநூரே ஹத்தாத் 15 உருப்பிக் ஶப்ளத்தித் தேநிகொரு ஜோலி கிட்டி. பின்ன வாவை பரிண்த போலெ உதேயாக கதருண்டும் கிட்டி. நொன் என்றே பொர்த்தமந தீர மனுபோயிருந்து. வாவை ஹா வியத்தித் தேநிகொ அத் கார்மிப்பிச்சு என்னித் தின்று ஸ்பீக ரிச்சுதான். அத் ஸாயாரெ கெஷின அல்ல. ஏரு பஷய ககங் விட்டலும் வழக்காலமாயி மின்றுபோய ஏரு பொர்த்தமந தின்று ஹிக்கலுமான்.

நுண்பாரா

வாவை மார்த்தத்தித் பள்ளத்தினுவேஷி யாசிக்குக்கொயோ கெதமாரை யாசிக்கான் அநுவதிக்குக்கொயோ செய்திருந்தில்லை. பள்ள அதுபாத்திகபுரோஶமநத்தித் தே விலஞ்சுத்தகியாளென்னான் வாவை கள்க்காக்கியிருந்தத். அதுகொள்ளுத்தோ பள்ளத்திர்த் பிடியித்தெப்கான் கெதமாரை அநுவதிச்சிருந்தில்லை. மஹத்ஸாபதி ஹதினென்றாரு தாஹரை மான். அயாச் வழக்க தரிசுநூம் ஜீவிதம் நயிக்கான் நென விஷமிச்சிருந்த அதுமாயிருந்து. வாவை அயாசை பள்ளமுள்ளக்கென்றுவதிச்சிலைநூம் மாத்ரமல்ல, கெஷினயித் தின்

അയാൾക്ക് ഒന്നും കൊടുക്കല്ലെന്നില്ല. ഒരിക്കൽ ദയാലുവും അതാന്തരല്പരനുമായ ഹൻസരാജ് എന്നു പേരായ ഒരു വ്യാപാരി മഹൽസാപതിക്ക് ബാബയുടെ സാനിഡ്യത്തിൽ വലിയ ഒരു തുക കൊടുത്തപ്പോൾ, ബാബ അയാളെ അതു സ്വീകരിക്കാൻ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല.

പിന്നീട് രണ്ടാമൻ പറയാൻ തുടങ്ങി. ’ എൻ്റെ പ്രചക്രവേലക്കാരനായ ബ്രഹ്മണൻ എൻ്റെ കുട്ട 35 കൊല്ലമായി നിന്നു വരുന്നതാണ്. നിർഭാഗ്യവശാൽ അയാൾ ചീതു വഴിയിൽ കുട്ടങ്ങി, മനസ്മിതി മാറി എൻ്റെ സന്ധാദ്യം മുഴുവൻ മോഷ്ടിച്ചു. ഒരു കല്ലുപൊളിച്ച് തുരന്നകത്ത് കടന്ന് തങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്ന സമയം അലമാറയിൽ നിന്ന് നോട്ടുകളായി വെച്ച് എൻ്റെ സന്ധാദ്യമായ മുപ്പതിനായിരം ഉറുപ്പികയും അയാൾ കട്ടുകൊണ്ടുപോയി. ബാബ എങ്ങിനെ സംഖ്യ കൃത്യമായി പറഞ്ഞെന്നതനിയുന്നില്ല. താൻ രാവുപകർ കരഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു. അന്നേഷണം കൊണ്ടാനും ഒരു ഫലമുണ്ടായില്ല. പതിനാലു ദിവസങ്ങളോളം വളരെ വിഷമം അനുഭവിച്ചു. താൻ വ്യസനിച്ചുകൊണ്ട് വരാന്തയി ലിരിക്കുംപോൾ അതിലെ പോയിരുന്ന ഒരു ഫക്ഷിൽ എൻ്റെ വ്യസനത്തിനുള്ള കാരണം ചോദിച്ചു. താൻ എല്ലാ വിവരവും പറഞ്ഞു. ഫക്ഷിൽ എന്നോട് സാധി എന്ന ഒരു അവുലിയാ കോപുർ ഗാവോൺ താലുക്കിലെ ഷിർദ്ദിയിലുണ്ടെന്നും സാധിയെ മനസാ പ്രണമിച്ച് ഒരു ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഭക്ഷണം ഉപേക്ഷിച്ച് അവിടു തെത ദർശനം ചെയ്യുന്നതുവരെ താൻ ഭക്ഷണം കഴിക്കില്ലെന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ മതി എന്നും പറഞ്ഞു. അനേരും തന്നെ താൻ അരിഭക്ഷണമുപേക്ഷിച്ച് ’ബാബ്! താൻ അൻഡുക്കി ഭക്ഷണം ഇനി എൻ്റെ പണം തിരിച്ചു കിട്ടി അവിടുതെത ദർശനം ചെയ്തു

മാത്രമെ കഴിക്കു' എന്ന് വ്രതമെടുത്തു.

അങ്ങിനെ 15ഡിവസം കഴിത്തപ്പോൾ ബ്രഹ്മണാൻ സമന്നല്ലാലെ മടങ്ങിവന്നു പണം മടക്കിതന്ന് മാപ്പിരുന്നു പറഞ്ഞു' എനിക്ക് ബുദ്ധി ശരിയല്ലാതായി ഇങ്ങിനെയാക്കേ ചെയ്തതാണ്. താൻ കാലുപിടിച്ചപേകഷിക്കുന്നു. എനിക്ക് മാപ്പുതരണം' അങ്ങിനെ എല്ലാം ശുഭമായി കലാശിച്ചു. എന്ന കണ്ട് സഹായിച്ച ഫക്കീറിനെ പിനെ കണ്ടിട്ടില്ല. ഫക്കീർ പറഞ്ഞ സായിബാബയെ കാണാനുള്ള അതിയായ ആഗ്രഹം എന്റെ മനസ്സലുംഭിച്ചു. എന്റെ വീട്ടിൽ വന്ന ഫക്കീർതനെയാണ് സായിബാബ എന്ന് താൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇത്രയും പണം നഷ്ടപ്പെട്ടത് തിരിച്ചുവാങ്ങിത്തന്ന ബാബ 35 ക് ആശിക്കുമോ? നമ്മിൽ നിന്ന് ഒന്നും ആഗ്രഹിക്കാതെ ബാബ നമ്മു ആഖ്യാതമികമായി ഉന്നമനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു.

എന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ട പണം തിരിച്ചു കിട്ടിയ അതിസന്ദേശത്താൽ മതി മറന്ന് എന്റെ പ്രാർത്ഥനയെന്ന താൻ വിസ്മരിച്ചുപോയി. അങ്ങിനെ ഒരിക്കൽ താൻ കൊലാബയിൽ പോയപ്പോൾ സായിബാബയെ സ്വപ്നം കണ്ടു. ഉടനെ താൻ ഷിർദ്ദിയിലേക്കു പോകാനുള്ള പ്രാർത്ഥന ഓർമ്മിച്ചു. ഗ്രാവയിലേക്കു പോയി അവിടെ നിന്ന് ഷിർദ്ദിയിൽ വരാൻ ബോംബെ വരെ ഒരു കപ്പലിൽ പോരാൻ തീരുമാനിച്ചു. തുറമുഖത്ത് വന്നപ്പോൾ കപ്പലിൽ തീരെ സീറില്ലായിരുന്നു. കേപ്പട്ടൻ അനുവാദം തരാതെ നിലക്കുണ്ടാൾ എനിക്ക് തീരെ പരിചയമില്ലാത്ത ഒരു പ്രുണിന്റെ സഹായത്താൽ എനിക്ക് സീറു കിട്ടി. താൻ ബോംബെയിലേത്തി. പിന്നീട് തീവണ്ണിക്ക് താൻ ഇവിടെ വന്നു. ബാബ എല്ലാം അറിയാവുന്ന പരബ്രഹ്മമാണ്. താനും എന്റെ വീടുമൊക്കെ എത്ര നിസ്സാരം. എനിക്ക് എന്റെ

பளம் மடகித்தரீப்பிச் சூரைஞாடுகாக்கிடிச்சுத் னோக்கு. ஸுவை
நினைவேஞ்சோடுகூடி குஜிசூல் சிறிசூல் ஸம்ஸாரிசூல் ஒனிச்
தாமஸிசூல் கஷியுந்துகொள்க் கூட ஷிர்தியிலுத்து
நினைவேஞ்சூலாங் எனைவேஞ்சூலாங் ஏதுதேயோ உபரமஹத்துக்கலூ
஭ாஸ்யாநாருமான். ஸாயி எனைவேஞ்சூலாங் தத்தான். பொற்தமந
செழிச்சுதூல் கப்புலித் ஸமலாங் தந்தூல் ஒரேஞ்சூலாங் வாயிஸுவாவை பறவேமமாளோன்
தெஞ்சிச் சுதையான்.

மிஸ்ரிஸ் ஓரங்஗ஸ்வாங்கார்

ஷோலாபூரிலெ ஸுவாராங் ஓரங்஗ஸ்வாங்காரின்டு டாருக்கள்
27 கொல்லுதெத் தாங்குதை ஜீவிதத்தில் ஒரு கூடி ஜனிசில். பல
ஒவேநால்கூல் நேர்ச்சுகால் செய்திடுல் மலமுள்ளாயில். அவர்
கடுத்த நிராஶயிலாயி, ஒவைஸாங் பரைக்ஷணமேநோளோ
அவர் ஷிர்தியில் வந்ஸு ஸுவையை ஸௌவிச் செங்குமாஸங்
தாமஸிசூல். அவர் ஏப்பூஶ் மஸ்ஜிதித் செங்காலுல் அவிடெ
வலிய ஜநத்திரக்காயிரிக்கூல். அவர்க்க் ஸுவையை ஏடுக்க கள்க்
கால்க்கால்வீள் ஸகாங் பரித்த ஒரு ஸதாந்திரிவேண்டி
பொற்தமிக்கணமென்றுள்ளாயிருநெங்கிலுல் தீரெ அவஸாங் கிடி
யில். டகுவில் ஶாமயோக் ஏன்னிடையைக்கிலுல் ஸுவை
ஏடுக்கிறிக்கூநோஶ் ஒவைஸாரமுள்ளாக்கி கொடுக்கான்
அபேக்ஷிசூல். ஸுவையுநெ தர்ஸுாரில் அறுஞ்கூல்
செல்லாவுந்தாளென்று ஏக்கிலுல் பரிஶமிச் சோக்காமென்றுல்
தெவாங் அநுஶாஸ்திரிக்கூமென்று ஶாம பரித்து. ஸுவை
கேஷணத்திரிக்கூநோஶ் ஒரு தேஞ்சூல் பாங்கத்திரியுமாயி
பூர்த்த முருத்திரிக்காந்து, அயாஶ் அநுஂஶாங்காளிச் உடனெ
வராந்து ஶாம ஏர்ப்பாடு செய்து. ஏரிக்கெல் கேஷண ஶேஷங்

ശാമ ബാബയുടെ കഴുകിയ കൈ തുടച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നേൻഡ് ബാബ ശാമയുടെ കവിതയ്ക്കു നുള്ളി. ശാമ കോപം നടിച്ച് ‘ദേവ! എന്ന ഇങ്ങിനെ നുള്ളുന്നത് ശരിയാണോ? ഇങ്ങിനെ നുള്ളുന്ന വികൃതിയായ ഒരു ദേവതയെ തൈയർക്കു വേണ്ട തൈയർ അവിടുതയെ ആശ്രിതമാരായിട്ട്. ഇതാണോ തൈയളുടെ അടുപ്പത്തിന്റെ ഫലം?’ എന്നു ചോദിച്ചു. ബാബ അതിന് ‘ഓ ശാമ! കഴിത്തെ 72 ജനങ്ങളിൽ നീ എൻ്റെ കൂടെയായിരുന്നു. ഇതുവരെ താൻ നുള്ളിയിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ എൻ്റെ സ്പർശനം പോലും നീ വെറുക്കുന്നു’ എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ശാമ ‘തൈയർക്ക് ചുംബനവും മധുരപലഹാരം തിനാനും തരുന്ന ദേവനാണാവശ്യം. തൈയർക്ക് അവിടുതയെ ബഹുമാനവും സർഗ്ഗവും ബല്ലുണ്ടും ഒന്നും ആവശ്യമില്ല. തൈയർക്ക് അവിടുതയെ പാദങ്ങളോടുള്ള ഭക്തിവിശ്വാസങ്ങൾ എന്നും ഉണർന്നിരുന്നാൽ മതി’ എന്നു മറുപടിയായി പറഞ്ഞു. ബാബ ഉടനെ ‘ശരി താൻ അതിന് വന്നതാണ്. താൻ നിനെ തീറ്റിപോറ്റി വരുന്നു. അതുമാത്രം വാതാല്പ്രയാണ് എന്നിൽ നിന്നോടുള്ളത്’ എന്ന് ശാമയെ മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തു.

പിന്നീട് ബാബ ആസന്നമനായി. ശാമ ആ സ്ത്രീക്ക് ആംഗ്യംകാണിച്ചു അവർ കയറിവന് നമസ്കരിച്ച് ചന്നതിരിയും നാളികേരവും ബാബക്ക് കൊടുത്തു. ബാബ കുലുക്കി നോക്കിയപ്പോൾ തേങ്ങ കൊട്ടതേങ്ങയായിരുന്നു. കഴുപ്പ് ഉള്ളിൽക്കിടന്ന് ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. ബാബ ശാമയെ വിളിച്ച് ‘ശാമ ഇത് ഇളകുന്നു. എന്താണത് പരയുന്നതെന്ന് നോക്കു’ എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ശാമ ആസ്ത്രീ പരയുന്നത് അതുപോലെ ഒരു കൂട്ടി അവരുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ കിടന്ന്

ஹூக்ளைமென்றும் வஜ்ரலைமென்றுமான், அதுகொள்க அது தேவை அவர்கள் அனுஸ்ரூபத்தோடுகூடி மடக்கிகொடுக்களென் என்னாவஸ்யபூடு.

ஸாவு-தேவை ஸதாநதத கொடுக்குமோ? மனுஷுநால் என்று மாடுதான் விச்சிக்லான். அவரைத்தூண் யரிசூவெச்சிரிக்குமா?

ஸாம-அவிடுதெத வாக்கின்றியும் அனுஸ்ரூபத்தின்றியும் ஶக்தி எனிக்கியான் அவிடுதெத வாக்குக்கல் அவர்கள் ஏது கூடும் கூட்டிக்கலை தனை கொடுக்கும். அவிடும் ஶரிக்குதல் அனுஸ்ரூபம் கொடுக்காத உங்களுமாருக்கான்.

ஹணிகென கூர்ச்சுநேரான ஸஂலோஷனம் நடந்து. ஸாவு தேவை உடக்கானும் ஸாம அது அனுஸ்ரூபிச்சு ஸ்த்ரைக்க கொடுக்கானும் பரிணது கொள்கிறீன்று டகுக்கம் ஸ்வாவு வாவை வாவை பரிணது. ‘அவர்கள் ஸதாநம் லாலிக்கும்.’ எப்போசு என்னாயி ஸாம, ‘பார்த்த மாஸங்காக்ககோ’ என்று ஸாவு மருபடியும் பரிணது. எனிட்டு தேவை ரங்காயி முரிச்சு ஏது பகுதி ஸாமயும் ஸாவுயும் தின்று. மரு பகுதி அது ஸ்த்ரைக்கும் கொடுத்து. எனிட்டு ஸாம அது ஸ்த்ரையோக் திரிணத்துக்கிண் பரிணது ‘அமே! நினைஶ் என்று வாக்குக்கல் பரிபுரிஞ்சுஸாக்ஷியான். பார்த்த மாஸங்காக்கக் காலைக்கு ஏது கூடு ஜநிக்காதத பக்கங் என்ற ஹ்ர வேவந்து தலதில் ஏது தேவையிடிச்சுட்சு ஹ்ர மஸ்ஜிதில் நின்று அடிப்படைக்கும். ஹ்ர செய்திலெல்கில் என்ற மாயவால்ல, என்ற பரிணததென்றென் நினைஶ்கள் உடனை வோஸ்யமாவும்.’

அவர் ஏது கொல்லுத்தினக்காலைக்குடியை பிரஸவிச்சு. கூட்டியை 5-அமாஸம் ஸாவுயுடை அடுக்கத் கொள்குவான்று. எருயும் தெர்த்தாவும் ஸாவுயை நமஸ்கரிச்சு. ஒரங்களுக்கர்

நடிபூர்வம் வாய்பகல் 500க. கொடுத்து. அத் வாய்யுடெ
குதிரை ‘ஸ்ரீமகர்ண்ணங்’ ஏரு ஷப்லூள்ளாக்கான் விடியோகிட்டு.

ஸ்ரீ ஸாதியை நமிக்குவின் - லோகஶாநி டவிக்கெட்!

ചാവടിയിലേക്കുള്ള എഴുന്നള്ളിപ്പ്

സായിബാബയുടെ ഭിന്നചര്യകളും ജീവിതവും അനുഗ്രഹിതങ്ങളാണ്. ബാബയുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളും കർമ്മങ്ങളും അവർന്നീയങ്ങളാണ്. ചിലപ്പോൾ ബേഹാനന്ദം കൊണ്ട് ലഹരിപിടിച്ചപ്പോലെ കാണും. മറ്റ് ചിലപ്പോൾ ആത്മജന്മാന കൊണ്ട് സംതൃപ്തനായിക്കാണും. പലപ്പോഴും പലതും ചെയ്യുമെങ്കിലും അതിലൊനും ശ്രദ്ധവാനായിരിക്കില്ല. പലപ്പോഴും നിഷ്കർമ്മനായി കാണുമെങ്കിലും ഒരിക്കലും വെറുതെ ഇരിക്കില്ല. എപ്പോഴും ആത്മനിൽ മുഴുകിയിരിക്കും. തിരയില്ലാത്ത കടൽപ്പോലെ ശാന്തനായി കാണുമെങ്കിലും ബാബ അഗാധമായ ആഴത്തിലായിരിക്കും. ആർക്കാൻ ആ പ്രത്യേക സ്വഭാവത്തെ വർണ്ണിക്കാൻ കഴിയുക? പുരുഷരാഞ്ചി ബാബ സഹോദരമാരായും സ്ത്രീകളെ സഹോദരിമാരായും അമ്മമാരായും കണ്ടു. ബാബ ഒരു തിക്കണ്ണ നിത്യ ബേഹചാരി യാഥാന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാം. ബാബ സംസർഗ്ഗതതാൽ സംജാതമായ വിജന്മാനം നമുക്ക് മരണം വരെ നിലനിൽക്കും. നമുക്ക് ബാബയെ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളിലും ദർശിച്ച് ബാബ

യുടെ നാമം എന്നും പ്രേമാദരങ്ങളോടെ സ്മരിക്കുക.

പാവടി എഴുന്നള്ളിപ്പ്

ബാബയുടെ ആവാസസ്ഥാനങ്ങളെ മുമ്പ് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടോ. ഒരു രാത്രി മൻജിദിലും അടുത്ത രാത്രി ചാവടിയിലുമാണ് ബാബ ഉറങ്ങുക. (ചാവടി മൻജിദിനടുത്തുള്ള രണ്ടു മുറികൾ മാത്രമുള്ള ഒരു പൊതുകെട്ടിടമാണ്). ഈ ഓനിടവിൽ മാറിമാറിയുള്ള ഉറക്കം, ബാബയുടെ മഹാസമാധിവരെ തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. 1909 ഡിസംബർ മാസം 10 മുതൽ ഭക്തമാർ ബാബയെ ചാവടിയിൽവെച്ച് സ്ഥിരമായി ആരാധിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഈ നമുക്ക്, ബാബയുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ ഇവിടെ വിവരിക്കാം. ചാവടിയിലേക്കു പോകാനുള്ള സമയമടക്കമുന്നേം, ഭക്തമാർ മൻജിദിൽ തകിച്ചുകൂടി മുറ്റത്തിരുന്ന് ഭേദ നടത്തും. അവരുടെ പിരീക്കെ അലങ്കരിച്ച് ഒരു രമമുണ്ടായിരിക്കും. വലതുഭാഗത്ത് ഒരു തുളസിവൃന്ധാവനമാണ്. മുന്നിൽ ബാബയും ഇവക്ക് മദ്യത്തിൽ ജേനനടത്തുന്ന ഭക്തമാരും. ഭേദ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന സ്ത്രീകളും പുരുഷരാം സമയത്തിനെത്തിച്ചേരും. പലരും താളം, ചപ്പാം കട്ട, എലത്താളം, മുദംഗം, ശ്രീരി, വോൾ മുതലായ വാദ്യോപകരണങ്ങൾ എടുത്തിരിക്കും. എന്നിടാണ് ഭേദ നടത്തുക. ഈ ഭക്തമാരെ മുഴുവൻ ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന കാത്തശക്തിയാണ് സാധിബാബ. പുറമെ ചിലർ തീവ്രത്തിൽ ശരിപ്പെടുത്തും. ചിലർ പല്ലക്ക് അലങ്കരിക്കും. ചിലർ ചുരുക്കിക്കൾ കള്ളിൽവെച്ച് സാധി ബാബ കീ ജയ് എന്നു വിളിക്കും അവിടെ മുഴുവൻ അലങ്കരിച്ചിരിക്കും. മൻജിദിനു ചുറ്റും വിളക്കുകൾ കത്തിക്കും. ബാബയുടെ കുതിര ശ്രാമകർണ്ണനെ നന്നായലങ്കരിച്ച് മുന്നിൽ നിർത്തും. അപ്പോൾ താത്ത്വം പട്ടേൽ ഒരു സംഘം ആളുകളുമായി വന്ന്, ബാബയോട് തയ്യാറാവാൻ പറയും. താത്ത്വം പട്ടേൽ വന്ന് ബാബയെ കൈ

பிடிச்சு ஏழுளைக்குன்னுவரை ஸாவை ஶாந்தாயி அவிடெ
ஹரிக்கு. தாத்துயா ஸாவையே 'மாம்' ஏனாள் விழிக்குக.
அவருடெ ஸாஸயம் அடுத்தாடுத்து அடுத்தாடுத்து என்று. ஸாவை
கப்பி யரிச்சு, ஸத்க கழிலெடுத்த, சிலிஂ பெப்புங்
புக்குலயுமெடுத்த பூமலித் டரு வச்துவுமிக் தழுவாவு. அபோஸ்
தாத்துயா ஸுரௌவரௌத்திலுத்த டரு விஶேஷப்பூட்
ஷாஸ் ஸாவையுடெ ஓஹாத்தில் ஹடுகொடுக்கு. அதினுஶேஷம்
ஸாவை தலை அடுத்துத்த விரகுகெக்க வலதுகால்கொள்க
நீக்கிவெச்சு கத்திச்சுகொள்கிறிக்குந விழிக் வலது
கெக்கொள்க கெடுத்தி சாவடிக் புரிப்புநு. ஏஸ்டா
வாயேபாபகரளைஅஜுங் சென்ட, வெஞ், குஷல், முபங்க முதலாய
அவருடெ பலதரம் யானிக்க முடிக்குக்காயாயி. கறிமருங்
பளிக்கைக்கொள்க வரேந்றாஜுலமாய அந்தரைக்கஷம்
ஸுஷ்டிக்கப்பெடுநு. ஸ்த்ரைக்குதும் புருஷமாறும் ஸஂநீதோ
பகரளைஅஜோடுகுடி ஸாவையுடெ ஜென பாடிகொள்க
நீண்டானு. சிலர் ஆநங்கொள்க நூத்தம் வெக்குநு
பிலர்கொடிக்குருக்குதும் மரும் பிடிக்குநு. தல்வாரமாற், ஸாவை
ஒடுக்கினேத் கால் வெக்குநதோடுகுடி ஸாவையுடெ
ஹருவஶத்தும் வெள்சாமரம் பிடிச்சு நின் அவர் ஸாவையை
வீசிகொடுக்குநு. கெதமாற் கெபிடிச்சுகொள்கு,
வெஞ்விரிச்சு பாதயிலுடெ ஸாவை மங்மங் மங்மங் நக்குநு. தாத்துயா
ஹடதுகெக்கும் மஹல்ஸாபதி வலதுக்கும் பிடிக்குநு. ஸாப்பு ஸாஹேஸ்ஜோார் வெள்கொடுக்குட
பிடிக்குநு. ஹா வியத்தில் ஸாவை சாவடிக் ஏழுநாத்து
நு. பரிபுரைக்குமாயி அலக்கிக்கப்பூட் ஶ்ராமக்ரஸ்தீர் ஏந்த
குதிர வசிகாட்டியாயி முனிலும், அதின் பூரகெ ஸேவகமாறும்
வாட்டுக்காரும் கெதமாறும் மரிரும் நக்குநு. ஸஂநீதோபகரளைஅஜுடெ ஶுதிக்கொநுஸரிச்சு ஹரிநாமவு.

സായിനാമവും മധുരമധുരമായി പാടുന്നു. ഈ അനേക ഫലാഷയാത്ര ചാവടിയുടെ മുലവരെ പോകുന്നേണ്ടേക്കും സർവ്വജനങ്ങളും അത്യന്തം സന്തുഷ്ടരായിത്തീരുന്നു.

ମଙ୍ଗିଳରେ ଓ ରୁ ମୁଲକାଳେତତ୍ତ୍ଵବୋଲି ବୋଲି
ଚାପଦିକଣ୍ଡିମୁଖମାତ୍ର ନିରକ୍ଷୁଣ୍ୟ. ଅନେକର ଓ ରୁ ଅଭିଭାବମାତ୍ର
ପ୍ରଭାମଣ୍ଡଯଳି ବୋବୁରେ ଆବଶ୍ୟକ ଚେତ୍ୟତତାଯି କାଣାଂ.
ବୋବୁରୁଦ ମୁହମ ପ୍ରଭାତସ୍ଵର୍ଗବେଳେ ବିଭିନ୍ନଜ୍ଞବୁଣ୍ୟବ୍ୟାପ୍ତିରୁ
ବୋବୁ ବଦଳେବେଳେ ଯୁଗନିରତକାଯି ଆରାଯୋ
ବିଭିନ୍ନକୁଣ ମାତିରି ନିଲ୍ଲକ୍ଷ୍ୟ. ବୋବୁ, ବଲାକେ ମେଲୋଟ୍ୟୁ
କିଛିଏଟ୍ୟୁ କୁରିଛୁଣେଠ ତୁଟର୍କୁଥୀଯାଯି ବିଶ୍ଵବୋଲି ଏଲ୍ଲା
ବାଦ୍ୟୋପକରଣଙ୍କୁଣ ମଧ୍ୟରସରଠ ପୋଶିକୁଣ. ଅନେକର
କାକାସାହେବ୍ ବୈକଷିତ ଚୁବନ କୁକୁମଠ ପୁରଣେ କୁରା
ପୁଷ୍ପଙ୍କଙ୍କର ଓ ତତ୍ତ୍ଵର ବେଚ୍ଛ କୋଣ୍ଡ ବନ୍ଦ ହୃଦୀକରଣ
ବୋବୁରୁଦ ଦେହତତିର ଆରପ୍ତିକୁଣ. ଅନେକର ସଂଗୀତେ
ପକରଣଙ୍କର ବଜୁର ନନ୍ଦାଯି ବାତିକୁଣ୍ୟବ୍ୟାପ୍ତିରୁ
ଶୋଭକୋଣ୍ଡ ବିଭିନ୍ନକାଣ୍ଡିରିକୁଣ. ଏଲ୍ଲାବରୁ ଆନନ୍ଦ
ତେତୀର ହୃଦ ପ୍ରଭା ପୁରା କଣ୍ଠାସତ୍ତ୍ଵକୁଣ. ହୃ ଆବସର ତତିଲେ
ମାହାତମ୍ଯବ୍ୟୁଂ ଶାଂତିର୍ଯ୍ୟବ୍ୟୁଂ ବିଵରିକାଳ ବାକୁକଳୁଣିଲା.
ହୃଦକ, ମହାତ୍ମାପତ୍ର ଦେବବାବେଶଠ କରି ନୃତ୍ୟଠ
ବକୁଣ୍ୟବ୍ୟାପ୍ତିରୁ
ପକ୍ଷ ବୋବୁରୁଦ ଯୁଗନିରତିକିନ୍
ଏତିକବ୍ୟୁଂ ବରୁଣିଲ୍ଲକ୍ଷ୍ୟ କଣ୍ଡ ଏଲ୍ଲାବରୁ
ଆତିଶୟିଛୁପ୍ରେବ୍ୟୁଂ. ଓ ରୁ ରାତଲୁମାଯି ତାତ୍ୟାପଦେଶ
ବୋବୁରୁଦ ହୃଦତ୍ତ୍ଵଭାଗତ୍ତ୍ଵଠ, ମହାତ୍ମାପତ୍ର ବଲତ୍ତ୍ଵ
ଭାଗତ୍ତ୍ଵଠ ବୋବୁରୁଦ ଉତ୍ସପ୍ତିରେ ତଲପିତିଛୁକାଣ୍ଡ ନକକୁଣ.
ଏକରାତ୍ର ସୁନ୍ଦରମାଯ ହେଲାଷ୍ୟାତ୍ର! ଏକରାତ୍ର ଭେତ୍ରିପକଟିନ
ହୃତ୍ତ କାଣାଳ ସ୍ତରୀକଳୁଣ ପୁରୁଷମାରୁ ଯନିକରୁ ବରିଦେଶ
ଏଲ୍ଲାବରୁ ତକିଛୁକୁଟ୍ୟୁ
ବୋବୁ ବଜୁର ସାବାଧାନମେ ନକକୁ
ଭେତ୍ରିପକଟିନ ପ୍ରେମାଭାବତିରେ
କୁଟି ହୃତ୍ତ ବେଶତ୍ତ୍ଵମାଯି

அனுஶமிக்கும். இனிமென் அநங்கான நிர்ணய வசியுடன் அதற்கூட அதற்கூட சோஷயாடு சாவடியிலைத்தும். அந்தை காஷ்சகலூடு அது காலவுடும் இந்த போதுமின்று. அதற்கூடும் அது இப்போதே மேலாலோ காளான் கிடிலூ. ஏகிலூ அது ஒரு மந்திரம் விளாவங்கான செய்து நமுக்கு மந்திரமியும் ஸமாயானவும் தேடாா.

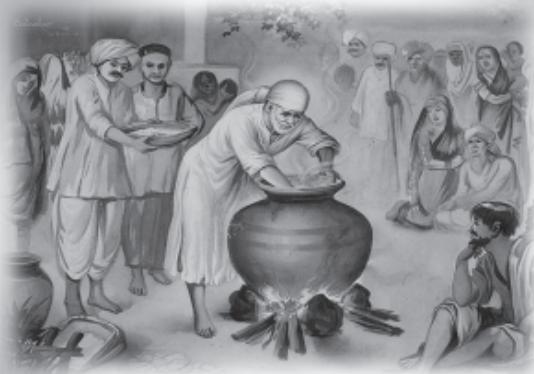
சாவடியும், ஒரு வெஜ்ஜமேலாப்பும் கண்ணாடிக்கலூம் தீபண்ணும் கொடைக்காரிசிரிக்கும். அவிடெ ஏத்துவோசி தாத்துவமுனித் போயி ஒரு அநுஸங்க ஒருக்கி ஒரு குஷ்யும் வெஞ்சு சாரியிரிக்கான் தழுவாக்கும். வாவு அவிடெ இரிக்குவோசி ஒரு நல்ல கோட்க் யதிப்பிக்கும். அப்போசி கெதமாசி வாவுயை பலதரத்திலும் அதையிக்கும். அவர் வாவுய்க்கு ஒரு கிரீடம் யரிப்பிச் சுமால்பார்த்தி சுமால்காள்க் கெவங்க்கு வெங்கு வாவுமாரைப்போலெ முதிரோபி தொடுவிப்பிச் சூப்தியாவோலும் நோக்கியிரிக்கும். அவர் கிரீடம் இடக்கிலிக்கு மாரிமாரிவெங்கு, வாவு அதெடுத்த தூரைக்கெரியுமோ ஏன் யென்கு, பிடிச்சுகொள்கில்க்கும். வாவு அவருடை ஹுடயஶுஹி அனின்ற இதெல்லாம் செய்யுந்தித் தீவிரமாக அவரை விலக்காதெ வினாயதொடுக்குடிகி இரிக்கும். இந்த வகு அலகாரணங்கள் ஸாயிவாவு அதையிக்காமலே நோக்காதானாலையித்தீரும்.

நானாஸாஹைவீ நிமோன்கார், அபங்குதவும் மகுடதேதொடும் அலுக்குக்கேடும் குடியத்துமாய ஒரு வெள்கொட்டகுட அதேபோதிடின் பிடிச்சுகொடுக்கும். வாப்புஸாஹைவீ ஜோர், வாவுயை பாதணசி கஷுகிச் சு அல்லயும் கொடுக்குக்கியும் கெக்கலீத் சுமாங் பூஶுக்கியும் தாங்குலம் கொடுக்குக்கியும் செய்யுவோசி வாவு அநுஸங்கதித் தெள இரிக்கியும் தாத்துவம் மட்டு கெதமாரும் வாவுயை கால்க்கல் நமஸ்கரிக்குக்கியும் செய்யும். வாவு அநுஸங்கம் நாயி குஷ்யுநித் தாரியிரிக்குவோசி கெதமார் சாமரம்

விஶிக்கொடுக்குா. ஈம சிலிஂ தழுார் செய்த தாத்யுக்கு கொடுக்குபோாச் தாத்ய ஏரு பூகவலிச்சு ஸாஸக் கொடுக்குா. ஸாஸ ஏரு பூகவலிச்சு மஹத்ஸாபதிக்க் கொடுக்கு. அன்னின அத் எல்லாவற்குா ஏத்திச்சுகொடுக்குா. அது சிலிஂ அநுஶேர்த்தமாள். ஆதாரம் அதின் குாங்காரன்ச் சவிடு முதலாய தேல்க்குானு. வையிலிலும் தீயிலும் சூடுானு. அது தபஞாக்கு ஶேஷம் அதின் ஸாஸயுத கரண்துதெயும் சுள்ளுக்குதெயும் ஸ்பர்ஶமேத்காள் கஷிண்திரிக்குானு. ஹதினுஶேஷம் கெதமாள் ஸாஸய ஹாரமளியிச்சு வாஸநாவுண்டும் வாஸநிக்காள் பூக்குதெயும் அர்ப்பிக்குானு. திக்கும் நிலைங்குத்தின்றி முர்த்திமத் ப்ரதாவமாய ஸாஸக் மாலயிலும் ஆந்தெனங்குலிலும் யாதொரு ஶாஸயுமில்லைக்கிலும் கெதமாருத ஹஂகிதத்தினு வங்கி அவர் ஏத்து செய்யுானதும் ஸிகிரிக்குக மாட்டமாள். கடுவித் வாதுபாங்கித தேதாகொப்பும் எல்லா சடஞ்சுக்கண்டு கூடி ஸம்பூ ஸாஸைப் ஜோக், ஸாஸக் அதரதி காளிக்குானு. ஹது அதரதிக்குஶேஷம் கெதமாள் காரைருத்தராயி ஸாஸய நமஸ்கரிச்சு அநுவாபம் வாணி மடணிப்போகுா. தாத்யஸாஸைப் சிலிஂ அததர், பநினிர் முதலாயவகைள்ளுப்பசரிச்சு போகாள் ஏதுண்டியால் ஸாஸ பரியும் ‘ஏறென காவத் நில்களை நினக்குவேள மெகித் போகாா. பகைசு ராட்டியித் ஏப்போசேக்கிலும் ஹவிட வாக் ஏற்றி காரும் அனேப்பிக்களோ’ அன்னின செய்தோழ மாமென் பரித்த தாத்ய சாவடிவிட்க வீடிலேக்கு போகுா. பினென ஸாஸ தனை விரிப்பு தழுாராக்குா. அப்பதருபத் வெதுவிதிக்கஶ் மேல்க்குமேத விறிப்புதித் ஸாஸ கிடங்கு விழுமிக்குா. நமுக்குா ஹது அறவுயாயல் அவஸானிப்பிச்சு விழுமெடுக்காா. வாயனகார் நித்யுவும் உரண்டுானதினு முஸாயி ஸாயிஸாஸய யும் சாவடிலேஷ யாட்டதெயும் ஸ்மரிக்களைமென் அபேக்ஷிக்குானு.

ஸ்ரீ ஸதியியை நமிக்குவின் - லோகஶாந்தி ஭விக்கெடு!

ബാബയുടെ പാചകപരിത്വം - ക്രഷ്ണങ്ങളോടുള്ള അവഗണന - കൃടികലർത്തിയ ഭക്ഷണം - ഒരു കോപ്പ മോൾ

കഴിഞ്ഞ അഭ്യാസത്തിൽ ചാവടി എഴുന്നള്ളിപ്പിനെ വിവരിച്ചു. ഈ അഭ്യാസത്തിൽ ബാബയുടെ പാചക പാത തെരയും മറ്റൊരുവിഷയങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് പ്രതിപാദിക്കാം.

മുഖ്യാര

സമസ്തജീവജാലങ്ങൾക്കും ആനന്ദം പ്രദാനം ചെയ്ത്, ഭക്തനമാർക്ക് ക്രഷ്ണമം വരുത്തി, അവിടുതെ പാദാരവിനങ്ങളെ ശരണം പ്രാപിച്ചവരുടെ സകലദുരിതങ്ങളും തീർത്തു വിരാജിക്കുന്ന അനുഗ്രഹിതനായ സർഗ്ഗതു സായി! അവിടുതെ തങ്ങൾ പ്രണമിക്കുന്നു. സതവേ ദയാപരനും ശരണാഗതരെ സംരക്ഷിക്കുന്നവനും ആയ അവിടുന്നു ഭക്തമാരുടെ ആഗ്രഹപൂരണത്തിനായും അവർക്ക് നന്മ വരുത്താനും വേണ്ടിയാണ് ഭൂമിയിൽ അവതരിച്ചത്. പരിശുശ്രാതമാവിന്നേ ദ്രാവകരുപത്തിലുള്ള അന്തസ്ഥാരത്തെ ദ്രൈഫ്റ്റിന്റെ

മുഖ്യിലാഴിച്ച് വാർത്തയിനാലാണ് ഇഷ്ടിശരമാരുടെ ചൂഡാമൺിയായ സായി ഉടലെടുത്തത്. ഈ സായി ആത്മാരാമൻ തന്നെയാണ്. തികഞ്ഞ ദൈവികാനന്തരത്തിൽ ആവാസ സ്ഥാനമാണ് ബാബു. ജീവിതത്തിൽ പരമോദ്ദേശം സാദ്യമായ അവിടുന്ന് അവിടുത്തെ ഭക്തമാരെ നീസ്റ്റംഗരും സ്വത്രാരുമാക്കി മാറ്റുന്നു.

ബാബുട്ടൻ പാചകപാത്രം

വ്യത്യസ്ത യുഗങ്ങൾക്ക് വ്യത്യസ്ത സാധനകളാണ് വേദകല്പിതം. കൃതയുഗത്തിൽ തപസ്സും, ദ്രോഹയുഗത്തിൽ ജ്ഞാനവും, ദ്വാപരയുഗത്തിൽ യജ്ഞവും കലിയുഗത്തിൽ ഭാനവുമാണ് നിർദ്ദിഷ്ട സാധനകൾ. ഭാനങ്ങളിൽ ശ്രേഷ്ഠം അന്നഭാനമാണ്. ഉച്ചക്ക്ഷണം കിട്ടാതൊൽ നാമേല്ലാം പരിശേഖിക്കുന്നു. മറ്റു ജീവജാലങ്ങൾ ഈതെ പോലെ തന്നെയാണ്. ഇക്കാര്യമനിശ്ച ഭരിതരക്കും വിശക്കുന്നവർക്കും ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നവനാണ് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ ഭാതാവും ധർമ്മിഷ്ടനും. എത്തതിരീയ ഉപനിഷത്തിൽ പറയുന്നത് നോക്കുക. ”അനന്നം ബ്രഹ്മമാണ്. അനന്തതിൽ നിന്ന് എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും ജനിക്കുന്നു. ജനിച്ചു കഴിതൊൽ അനന്നം കൊണ്ട് അവ ജീവിക്കുന്നു. മരണശേഷം അനന്മായിതന്നെ അവ വീണ്ടും മാറുന്നു” നമ്മുടെ വാതില്ക്കൽ ഉച്ചക്കാരരതിപ്രി വന്നാൽ അയാളെ സ്വീകരിച്ച് ഭക്ഷണം കൊടുക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ കടമയാണ്. മറ്റുതരത്തിലുള്ള ഭാനധർമ്മങ്ങളായ വന്നത്രഭാനം, ദ്രവ്യഭാനം മുതലായവയിൽ ചില വിവേചനങ്ങളുാക്കേ ആവശ്യമാണെന്നും അന്നഭാനത്തിന് ആളെ നോക്കേണ്ടതേ ഇല്ല. ആരുതനെ മദ്യാഹനത്തിൽ വാതിൽക്കൽ വന്നാലും അനന്നം കൊടുക്കണം. മുട്ടനും, കുരുടനും രോഗിയും മാണസ്കിൽ അവർക്ക് മുൻഗണന നൽകണം. ശരീരബലമുള്ള

වර්කුව බෙසුක්සේරුව ඩිග්‍රීක කොටුතාත් මති. අඟුතෙත තරතුතිල්පූරුවර ඉඟුන්තිනුඥු ගෙන්ත් රෙඛාමගෙත තරකාර ඉඟුන්තිලිපු. අනෙකාගැනහැරිතමාය ඇතු පානවු, ප්‍රශනිලුවාතත තක්ෂණයෝගී පොලෙයු, මකුදමිලුවාතත කිරීතපොලෙයු, පතකමිලුවාතත ක්‍රියාවෙශනපොලෙයු, තාමරයිලුවාතත කුඹුපොලෙයු, දක්තියිලුවාතත ජේනපොලෙයු, කුසුම තොකාතත සුමංගලිපොලෙයු, මයුරසරමිලුවාතත පාඨුපොලෙයු, ඉප්‍රිතාතත මොරුපොලෙයු අපුරුෂමාණ. අනෙකාගැනමාණ ඇලුව සත්කර්මණාජිලුව බෙඟ් විෂිෂ්ඨ. මුළු ගමුක් බාබ ඇප්‍රකාර නෙක්සීන තයුරාගාකි විතරණ ගෙය්තුවෙනු ගොක්වා.

බාබක් බැඳෙර කුරිඟ් නෙක්සීනම අවසු මුණායිරුනුඥු. ඇනුම, අතුතෙන කුරිඟු වීඩුකඤිල තින් යාචිඟුවාණලාණ පතිවෙනු මුළු පරිණිංඡුජලුවා. පක්ෂ ඇපුවාශකිලුව ඇලුවර්කුව නෙක්සීන කොටුක්සීනමෙනු තොකියාත්, තුනකම මුතර් නොකිනවරෙයුඥු ඇලුව ඇපුවාකු අපුරුදා තෙනෙයාණ ගෙයුක. මෙතිල අරෙයු අශ්‍රයිකයෙයා බුඩිමුදිකයෙයා ගෙයුලු. අඟුම තාක් තෙන බ්‍රසාරිල පොයි යානුණය්, මාව, කුරුමුඥක්, ඇපුම, ප්‍රද මුතලයායවයෙලුවා කාශුකාංතතු වාණුම. අරවුම තාක් තෙන ක්ෂිකුම. මස්ජිඩිගේ තුරින මුදුතත් ගුරු වළිය අඟුපුකුදි තී කතිඟ් පවිත ගුරු පාතෙතිල පාකතිනුඥු බෙජුජාමාජිඟ් අඟුපුතත් ගෙය්කුම. රෙඛු තරතුතිලුඥු පාතෙණඥුඣ්. ගෙ බලුතුම මදුරු ගෙරුත් ගෙරුතුම බලුත් 100 පෙර්කුම ගෙරුත් 50 පෙර්කුම මතියාවුම. එිලපුවාස් පායසවුම එිලපුවාස්

ഇന്ത്യിക്കാണ്ഡുള്ള പുലാവും തയ്യാറാക്കും. ചിലപ്പോൾ തിളക്കുന്ന വെള്ളത്തിലേക്ക് മാവു ചെറുതായി ഉരുട്ടിയോ പരത്തിയോ ഇട്ടുകൊടുക്കും. കുരുമുള്ള്, ഏലം, പട്ട മുതലായവ കല്ലിമേരൽ വെച്ച് പൊടിച്ച് പാത്രത്തിലിട്ടും. ഭക്ഷണം രൂചികരമാക്കാൻ വേണ്ടതെല്ലാം ബാബ ചെയ്യും. 'അസിൽ' എന്ന പലഹാരമുണ്ടാക്കി ഭക്ഷണശേഷം എല്ലാവർക്കും കൊടുക്കും. ഭക്ഷണം വേണ്ടപോലെ വേവായോ എന്നു നോക്കാൻ ബാബ കഫ്റ്റിയുടെ കൈതിരിച്ചുകയറ്റി നശമായ കൈ തിളക്കുന്ന ഓട്ടുപാത്രത്തിലിട്ട് ഒടാകെ ഇളക്കി മറിച്ച് പാകപ്പെടുത്തും. കയ്യ് പൊളളുകയോ അതിൽ ഭീതനാവുകയോ ചെയ്തില്ല. വെള്ളു കഴിഞ്ഞാൽ ബാബ പാത്രങ്ങൾ മണ്ണജിഭിൽ കയറ്റിവെച്ച് ഭക്ഷണം ഒരു മഴലവിയെക്കാണ്ട് പരിപൂർണ്ണമാക്കിക്കും. ആദ്യം മഹൽസാപതിക്കും താത്ത്യാപട്ടേലിനും ഓരോ ഭാഗം പ്രസാദമായി കൊടുത്തയക്കും. ബാക്കി മുഴുവൻ സന്തം കൈകൊണ്ടുതനെ ദരിദ്രമാർക്കും നിസ്സഹായർക്കും വേണ്ടുവോളും വാരിക്കൊടുക്കും. അങ്ങിനെ ബാബ തനെ വിളമ്പിക്കൊടുത്ത അനും കഴിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ ജനങ്ങൾ ഭാഗ്യവാനാരാണ്. ചിലർ ചോദിച്ചേക്കാം, ബാബ പച്ചക്കി ഭക്ഷണവും മാംസഭക്ഷണവും എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ കൊടുക്കുകയായിരുന്നുവോ എന്ന്. ഉത്തരം വ്യക്തവും ജീജുവുമാണ്. മാംസം കഴിക്കുന്നവർക്കു മാത്രമേ മാംസം കൊടുക്കു. അല്ലാത്തവരെക്കാണ്ട് അത് തൊടീക്കപ്പോലും ചെയ്തില്ല. അവർക്കര് കഴിക്കാനുള്ള ധാരാതൊരു താല്പര്യവും അവരിൽ ബാബ സൃഷ്ടിക്കില്ല. ഗുരു എന്നു പ്രസാദം തന്നാലും ശിഷ്യൻ അത് സ്വീകരിക്കുമോ എന്ന് സംശയിച്ചാൽ നരകത്തിൽ പോവുമെന്ന ഒരു തത്തമുണ്ട്. ഈ തത്തം ഏതെങ്കിലും ശിഷ്യൻ ശഹിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു നോക്കാൻ ബാബ ചിലപ്പോൾ ചില

പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തും. ഉദാഹരണമായി ഒരു ഏകാദശി ദിവസം ബാബു, ഭാദ്ര കേൽക്കരെ വിളിച്ച് ഒരുപ്പിക കൊടുത്ത് കൊരള്ളിൽ പോയി മാംസം വാങ്ങികൊണ്ടുവരാൻ പറഞ്ഞു. ഭാദ്ര കേൽക്കരെ ഒരു യാമാസ്ഥിതിക ഖ്രാഹമണ്ണനായിരുന്നു. അയാൾക്ക് ധന ധാന്യങ്ങളും വസ്ത്രങ്ങളും മാത്രം സംഗ്രഹിച്ചു കൊടുത്താൽ പോരെന്നും ഗുരുവിരുൾ കല്പന, കഷണത്തിൽ അക്ഷരംപ്രതി അനുസരിക്കലാണ് ഏറ്റവും സന്ദേശകരമായ കഷിണ എന്നും അറിയാമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഭാദ്രകേൽക്കരെ ഉട്ടപ്പുമാറി മാംസം വാങ്ങാൻ പുറപ്പെട്ടു. അയാൾ പുറപ്പെട്ടതുകണ്ഠ് ബാബു അയാളെ മടക്കി വിളിച്ചു. പരിപാടി റദ്ദാക്കി, ഒരിക്കൽ ബാബു ഭാദ്രയോട് പുലാവിൽ ഉപ്പുമതിയോ എന്നു നോക്കാൻ പറഞ്ഞു. ഭാദ്ര സാധാരണമട്ടിൽ എല്ലാം ശരിക്കുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ബാബു ‘നീ അത് കണ്ണുകൾക്കൊണ്ട് കാണുകയോ നാക്കുകൊണ്ട് രൂചിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ എങ്ങിനെ നന്നായെന്നു പറഞ്ഞു? അടപ്പു തുറന്നെന്നു നോക്കു’ എന്ന് പറഞ്ഞു. അയാളുടെ കയ്യ് പിടിച്ച് പാത്രത്തിൽ താഴ്ത്തി ’കയ്യുടുത്ത് നിരുൾ യാമാസ്ഥിതിക മനോഭാവം കളഞ്ഞ് കയ്യിൽക്കൊണ്ട് ഒരു കഷണമെടുത്ത് നോക്’ എന്ന് വിണ്ടും പറഞ്ഞു മാത്യുഹ്യദയം സ്നേഹാർദ്ദ മാകുമ്പോൾ കുണ്ഠിനെ നുള്ളി എന്നുവരാം. അതു കരയു പോൾ മാറോട്ടുക്കി പിടിക്കുകയും ചെയ്യും. അതു പോലെ ബാബു യമാർത്ഥമായും മാത്യനിർവ്വിശ്വഷം കോൽക്കരെ കയ്യപിടിച്ചുമർത്തിയതാണ്. ഒരു ഇഷ്ടിയും, ഒരു ശിഷ്യനെയും നിഷിഡ്യാഹാരം കഴിപ്പാൻ അനുവദിക്കില്ല. ഈ പാചകപണി 1910 വരെ നടന്നു. പിന്നീട് നിർത്തലാക്കി. ഭാഗ്യനുവിരുൾ കീർത്തനകൊണ്ഠ് ബാബു വേബാബെ മുഴുവൻ അറിയപ്പെട്ട തോടുകൂടി കണക്കില്ലാതെ ആളുകൾ ഷിർദ്ദിയിലേക്ക് വരാൻ തുടങ്ങി. അവിടം ഒരു തീർത്ഥാടനക്കേന്നുമായി മാറികഴിഞ്ഞു.

கெதமார் பல காளிக்கைகளும் கேசன படார்தமண்ணலும் எனவேடுண்ணலும் கொள்வதான் துடன்னி. அவர்கொள்வதன எனவேடுங்கொள்க் கூலீர்மார்க்கும் பறிபுறமார்க்கும் வேள்வோலை கொடுத்திடும் ஸ்வாகியாவான் துடன்னி. எனவேடும் ஏனையென விதரனை செழுமென் பரியுந்தின் முய்யு, ஶ்ராமதேவதாரோடுஇல்லை ஸ்வாப்யுநெ ஸ்வாமானம் காளிக்கை நானாஸாஹேவ் பிரோார்க்கரூநெ கம பரியா.

நானாஸாஹஸிரீ கரு வேவநோடுஇல்லை அவஶனக

பில அநுமானண்ணலை ஆஶையிட்டுகொள்க், பிலர் ஸாயி ஸ்வாமினானென்றும், பிலர் முஸ்லீமானென்றும் பரிணது. யமார்தமத்தில் ஸாயிஸ்வாபு மதாதிதநாயிருந்து. ஆர்க்கும் ஸ்வாபு ஏனு ஜனிசெனோ ஏட்டு ஜாதிக்காரரெனோ மாதாபிதாக்கலூரானெனோ, கூட்டுமாயிரியில். பிளை ஏனையென ஸ்வாபு முஸ்லீமோ ஸ்வாமினோ ஆவும்? முஸ்லீமானைகில் ஏனையென ஸ்வாபு யுனி ஏன அஸி குள்ளியங் கத்திட்டுவெய்க்கும், ஏனையென தூஞ்சிவழுங்காவந் உள்ளாக்கும், ஏனையென ஶஂவுவிழியும் மளியடியும் வாடுமேலாப்பவும் மட்டு பலதரம் ஹினு ஆராயநக்கலும் அநுவதிக்கும்? முஸ்லீமாயிருநைகில் காதுகுத்தியிரி க்குமோ? ஸுநம் பளை பிலவுசெய்த ஹினுகேஷ்ட்ரனைச் சுநாக்குமோ? அதும் போரைகில் ஹினுகேஷ்ட்ரனை அவஶனிக்கைந்த லவலேஶங்போலும் ஸ்வாபு பொருத்திருந்தில்லை.

ஏற்கதை நானாஸாஹேவ் தன்றி ஓரு ஸபோட்டியுநெ மீததாவாய ஸினிவாலெயோடுக்குநெ ஷிர்டியிலேக்கு வந்து. அவர் மஸ்ஜிதில் போயி ஸ்வாபுயோக் ஸஂஸாரிக்குவான் துடன்னியபூர்வி, ஸ்வாபு கோவிட்டுகொள்கூ பரிணது ‘நீ ஹுத்காலம் ஏனோடிபெட்டு ஹனையென பெருமாரியதெந்தான்?’

നാനാസാഹേബിന് കാര്യം മനസ്സിലാവാതെ ബാബയോട് വിശദമായി പറയാൻ അപേക്ഷിച്ചു. ബാബ, അയാളോട് എപ്പോൾ കോപ്പർഗാവോൺഡിലെത്തി എന്നും, എങ്ങിനെ ശിർദ്ദിയിൽ എത്തി എന്നും, ചോദിച്ചു. ഉടനെ നാനാസാഹേബിന് തെരു മനസ്സിലായി. സാധാരണ ഗോദാവരി തീരത്തുള്ള ദത്തക്ഷേത്രത്തിൽ തൊഴുതാണ് ശിർദ്ദിയിൽ വരാറുള്ളത്. ഇപ്പാവസ്യം അയാളുടെ ദത്തഭക്തനായ ബന്ധുവെയ്യുംകൂടി ക്ഷേത്രദർശനത്തിൽ നിന്ന് മുടക്കി, താമസം ഒഴിവാക്കാൻ നേരേ പോരുകയാണുണ്ടായത്. ബാബയോട് എല്ലാം പറഞ്ഞ്, ഗോദാവരിയിൽ കൂളിക്കുന്നേം കാലിൽ മുള്ളുതരിച്ച് വളരെ വേദനിച്ച് വിവരവും വെളിപ്പെടുത്തി. ബാബ അയാളോട് അതയാൾക്കു കിട്ടിയ ഒരു ചെറിയ ശിക്ഷയാണെന്നും മേലാൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നും താക്കിൽ ചെയ്തു.

കേൾക്കാനുള്ള കൂട്ടിക്കലർത്തൽ

ഇനി നെവേദ്യവിതരണം തന്നെ പറയാം.
അരതിക്കുശേഷം ഭക്തമാർക്കെല്ലാം ബാബ ഉയിയും
അനുഗ്രഹവും കൊടുത്ത് പറഞ്ഞയച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അകത്തു
പോയി തുണ്ടുചാരി ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കും. ബാബയുടെ
ഇരുവശവും ഭക്തമാർ വരിവരിയായി ഇരിക്കും. ഭക്തമാർ
അവർ കൊണ്ടുവരുന്ന പുരി, ബോളി, ബസുന്ധരി, സൻസാ, ചോറു
മുതലായ നെവേദ്യങ്ങളുടെ പാത്രങ്ങൾ മുന്നിൽവെക്കും
അവർ, ബാബ അവതോടു പരിശുദ്ധമാക്കിട്ടാൻ കാത്ത്
പുറത്ത് നില്ക്കും. എല്ലാ ഭക്ഷണവും ഒന്നിച്ചുരു പാത്രത്തിലിട്ട്
ബാബയുടെ മുന്നിൽവെക്കും. ബാബ അതെല്ലാം ദൈവത്തിന്
നിവേദിച്ച് പരിശുദ്ധമാക്കും. പിന്നീട് ഒരു ഭാഗം പുറത്ത്
നില്ക്കുന്നവർക്ക് കൊടുത്ത് ബാക്കി ബാബയും അകത്തിൽ
കുന്നവരും കൂടി കഴിക്കും. രണ്ടുവരിയായിരിക്കുന്നവർ

ஸுவமாயி கெசிக்கும். வாவை, ஶாமயோடும் நானாஸாஹைப் பிமோஸ்காரினோடும் அகத்திரிக்குநவர்க்க் கெஷளை விழுஙி அவர்க்க் வெள்ளத்துபோலை ஸுவமாயி கொடுக்கான் நிர்ஜேஷிக்கும். ஹதவர் ஶ்ரஹாபுரியும் ஸநோஹகரமாயி நிர்ப்பாக்கும். அவர் கஷிக்குந கெஷளை அவர்க்க் உழேஷவும் ஸஂதூப்தியும் பிரதானம் செழும். அதேமாத்தும் ஸுவகரவும் பரிபுரிதவுமாய் கெஷளைவுமாயிருந்து அத்! ஏனும் மங்குகரவும் ஏனும் வழிதவுமாயத்து.

எரு கோபு மோர்

ஒரிக்கல் ஹேமத்பாந்த் ஹு ஸஂஸ்தானில் கெஷளை கஷிசுபோஸ் வாவை எரு கோபு மோர் கொடுத்து. அதிரை வெஞ்ச நிரு ஸுவகராயிருநேகிலும் டகும் கஷிக்கான் வயடில் கொண்டில்லாயிருந்து. எனுமோனியபோஸ் வழிரை ஸாது தோனி. அயாஜுட ஶக கள்ளபோஸ் வாவை பிரத்து ‘முடுவன் குடிச்சுகொண்டுக், ஹணினெ ரெவஸரங் ஹனிகிடில்’ அயாஸ் அத் முடுவன் குடிச்சு. வாவையுட வாக்குகள் அர்த்தவத்தையிருந்து. காரணம் அனுபேரங் வேஶம் ஸமாயித்தான்.

பிய வாய்நகைர நமுக்க் தீர்ச்சுயாயும் ஹேமத்பானினோக் நனியிழுளையிறிக்களை அனுபேரங் எரு கோபு மோர் குடிச்சுதின்க் நமுக்க் தனத் யாராதும் ஸாயி லிலாமுதமான். நமுக்க் கோபுகள் களக்கின் ஹு அமுதம் பானம் செய்து ஸஂதூப்தரை ஸநூஷ்டரைமாவுக்.

ஸ்ரீ ஸாயியை நமிக்குவின் - லோகஶாநி ஹவிக்கெடு !

ബാബുദ സാന്കൃത പരിജ്ഞാനം
അദ്ദേഹം ഗീതയിലെ ഒരു ശ്ലോകം വ്യാപ്താനിച്ചത് - സമാധി മനിരം നിർമ്മിച്ചത്.

മുവവുറ

ഷിർദ്ദിയും ഭാരകമായിയും, ബാബു മഹാസമാധിവരെ
വാണരുളിയ സ്ഥലങ്ങളെന നിലയിൽ അനുഗ്രഹീതങ്ങളാണ്.
ബാബു ഉപകാരം ചെയ്ത ഷിർദ്ദിയിലെ ജനങ്ങളും
അനുഗ്രഹീതരാണ്. അവർക്കുവേണ്ടി ബാബു അതിവിദ്യുത്തിൽ
നിന്നും വന്നു. ഷിർദ്ദി ഒരു ചെറുഗ്രാമമായിരുന്നത് ബാബുദ
സ്വർക്കത്താൽ ഒരു തീർത്ഥാടന കേന്ദ്രമായി മാറി. ഷിർദ്ദിയിലെ
സ്ത്രീകളുടെ കരകളുണ്ട് ബാബു ഭക്തികാരണം അവർ
അനുഗ്രഹീതരാണ്. അവർ കുളിക്കുന്നോടും
അരയ്ക്കുന്നോടുമൊല്ലാം ബാബുദ അപദാനങ്ങൾ
ശുത്രിമധുരമായ ഗീതങ്ങളാക്കി പാടിക്കാണ്ടിരുന്നു. ആ പാടു
നവർക്കും മനശാന്തി നൽകി.

ബാബുടെ വ്യാവധാനം

ബാബുക്ക് സംസ്കൃതം അറിയാമായിരുന്നുവെന്നു ആരും വിശ്വാസിച്ചിരുന്നില്ല. ഒരു ദിവസം നാനാനാഹൈസ് ചന്ദ്രാർക്കൾക്ക് ഒരു ഗീതാ ഫ്രോക്കത്തിന് വ്യാവധാനം പറഞ്ഞുകൊടുത്തപ്പോൾ എല്ലാവരും അതിശയിച്ചുപോയി. അതിന്റെ ചുരുക്കം സായിലിലാ മാസികയിൽ ബി. വി. ദേവ് എഴുതിയ ഒരു ലേവന്തത്തിലും ബി. വി. നരസിംഹസാമിയുടെ ബുക്കിലും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ദേവ്, നാനാസാഹാരിനോടു തന്നെ അനോഷ്ടിച്ചു കിട്ടിയ വിവരങ്ങളാണ് ഈവിടെ ചേർക്കുന്നത്.

നാനാസാഹിസ് ചന്ദ്രാർക്കൾ നല്ല വേദാന്ത പരിജ്ഞാനമുള്ള ആളായിരുന്നു. ഗീത, വ്യാവധാനത്തോട് കൂടി വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കി അതിൽ തനിക്കുള്ള പരിജ്ഞാനത്തിൽ കുറച്ച് അഹാംഭാവിയുമായി. അയാൾ കരുതിയത് ബാബുക്ക് ഈ വക കാര്യങ്ങളോ സംസ്കൃതമോ അറിയില്ലെന്നായിരുന്നു. അപ്പോൾ ബാബു ഒരു ദിവസം ഈ പൊള്ളു പൊട്ടിച്ചു. അന്ന് ബാബുയുടെ അടക്കത്ത് തിരക്കൊന്നുമില്ലാതെ ഭക്തരാർക്ക് യമേഷ്ഠം സംസാരിക്കാൻ സാധിച്ചിരുന്ന കാലമായിരുന്നു. നാനാ, ബാബുയുടെ അരികിലിരുന്നു കാലു തലോടി കൊണ്ടിരിക്കു എന്നോ പിരുപിരുത്തു.

ബാബു - നാനാ എന്താ തന്നത്താൻ പറയുന്നത്?

നാനാ : ‘ഞാൻ ഒരു സംസ്കൃതത്തിലുള്ള ഫ്രോക്കം ചൊല്ലിയതാണ്’.

ബാബു : ‘എന്തു ഫ്രോക്കം?’.

നാനാ : ‘ഭഗവത്സ്താതയിൽ നിന്നാണ്’

வொனு : ‘உரகை சொல்லு’

நானா : ‘அபேஷாஸ் ஹெவத்ஶீதயிலெ நாலாஂ அஹுயாயத்திலெ 34-ஊமதெத ஷோகஂ’ ஹண்ணெ சொல்லி-

‘தயாஹி பிராணிபாதேந

பதிப்ரச்சேந ஸேவயா

உபாதேகஷ்யநி தே ஜதாந

ஜதாநினங்தத்து மத்தின’.

வொனு : ‘நானா அத் மநால்லிலாயோ நினக்க’

நானா : ‘உங்கு’

வொனு : ‘மநால்லிலாயெக்கிற் பரயு’

நானா அதிரெஞ் அர்தமாஂ ஹதாந் ‘ஸாஷ்டாஂஶ பிளாமாமாஂ செய்தூஂ, ஸுருவினோக் சோந்துண்ட சோந்துஷூஂ, ஸேவிசூஂ, ஜதாந ஏற்காணைந் பரிக்கூக. அபேஷாஸ் ஹெவதெத பாரி யாமார்தம விஜதாநமுத்து ஜதாநிக்கிற நினக்க ஜதாநரதைப்பாரி உபாதேஶங் தருஙு’.

வொனு : ‘நான், ஏனிக்க ஆ ஷோகத்திரெஞ் கடாகெயுத்து அர்தமால்ல வேஷேத். ஓரோ வாக்கூஂ அதிரெஞ் வழாகரளைவுஂ அர்தமவுஂ பரிணது தரளன்.

அனேநாமாந நான் ஓரோவாக்காயி அர்தமாஂ பரிணது

வொனு : நானா! ஸாஷ்டாஂஶ பிளாமாமாஂ மாத்ராம் மதியோ

நானா: பிரளிபாத்தத்தினு பிரளாமம் ஏற்கால்லாதெ மரு அற்றமூ ஏற்கிக்கிறியில்லை

வொவை : ‘பரி பிரங்கம் ஏற்காள்ள்?’

நான் : ‘கோட்டுணைச் சோதிக்கல்ல்’

வொவை : ‘பிரங்கம் ஏற்காலென்தாள்ள்?’

நானா : ‘அதை அற்றமூ தெள்ளயாள்ள்’

வொவை : ‘பரி பிரங்கத்தினுத் பிரங்கத்தினுத் தேரே அற்றமூன்றைக்கிற், வழாஸுற் என்றிகாள் ‘பரி’ ஏற்க சேர்த்தத்? வழாஸுஞ் தலக்க் கூறியில்லை?’

நானா : ‘ஏற்கிக் பரி பிரங்கம் ஏற்க வாக்கிங் வேரே அற்றமூ அளின்றுகூடு’

வொவை : ‘ஸேவ’ - ஏற்குத்தான் ஸேவயாள் உடுப்பிச்சிறிக்கூந்த.

நானா : ‘தனைச் சுரா செய்யுந தரத்திலுங்குத்’

வொவை : ‘அத்தாரங் ஸேவ செய்தால் மதியோ’

நானா : ‘அதித்திகூடுதல் ஏற்காள்’ ஸேவ ஏற்க படும் கொள்கூடுபேசிச்சுதென்ற் ஏற்கிக்கிண்றுகூடு’

வொவை : ‘அடுத்த வரி உபநேகஷ்யுநி தே ஜ்ஞானம்’ அதித்த ஜ்ஞானத்தின் பகுரங் வேரே ஏற்றகிலும் வாக்க் உழுரிக்காமோ?’

நானா : அதுவா

வொவை : ஏற்குவாக்காள் ?

நானா : அப்பதொனம்

வாவு : அதைக்கண்டினு பக்கம் அப்பதொனம் ஏனாக்கியால் ஆக ஸ்ரீக்கத்தின் வல்ல அற்றமைவு கிடூமோ

நான் ‘ஹல் ஶக்ரஹாஸ்யம் அண்ணினென பாடம் முரிசிடில்’

வாவு : ‘அதேபோல் பின்னதிடிலெல்லக்கிடல் போடு சாரமில்ல. அப்பதொனம் ஏனுபயோഗிச்சு கூடுதல்ல நல்ல அற்றமை வருங்குவெக்கிடல் அதின் வல்ல ஆகேஷபவுமளோ?’

நான் : அப்பதொனம் ஏனும் சேர்த்த ஏனைனென ஶரியாவும் ஏன் ஏனிக்க மன்றிலாவுங்கில்’

வாவு - கூஷ்ணன் ஏதினான் அற்றஜுநனை, அதைக்கலூடெயும் ததைந்திர்சிக்கலூடெயும் அடுதேதைக்க பிளாமத்தினும் பிராந்தத்தினும் ஸேவகமும் அயக்குநன்ற. கூஷ்ணந்தை ததைந்திர்சியும் அதைகிடூமல்ல.

நானா - அதை கூஷ்ணன் அண்ணென்றாயிருங்கு பகைசு ஏதினான் அற்றஜுநனை அதைக்கலூடெயும் அடுக்கலை போவான் நிர்வேஶிச்சுதைன் ஏனிக்க மன்றிலாவுங்கில்.

வாவு - நினக்கத் மன்றிலாயிடிலே ?

நான்யுடைய அவையாவும் நானிச்சு. நானிச்சு எனருகிடல் தென்றான் அடிகொண்டத். ஏனிக்க வாவு வழாவானிக்கான் தூடண்டி.

1. ‘அதைக்கலை நமஸ்கரிச்சால் மாடுதோ போர்.

സദ്ഗുരുവിന്റെ അടുക്കൽ സർവ്വസ ശരണാഗതി തന്നെ ആയിരിക്കും.

2. വെറും ചോദ്യം ചോദിക്കാൽ മാത്രം പോര. ചോദ്യങ്ങൾ ഗുരുവെ കുടുക്കാനോ, ദുരുദ്രേഷപരമായോ, തെറ്റുകണ്ടപിടിക്കാനോ, വെറും പരിക്ഷണാർത്ഥമോ ആവരുത്. അത് ഗൗരവപൂർവ്വം മോക്ഷസാഖ്യത്തിനും ആമ്പ്യാത്മിക പുരോഗതി കും മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു ചോദിക്കേണ്ടതാണ്.
3. സേവ എന്നാൽ എനിക്ക് ഇഷ്ടമുണ്ഡങ്കിൽ ചെയ്യാം ഇല്ലങ്കിൽ വേണ്ടനു വെക്കാം എന്നുള്ള മനസ്പിതി യോജുകൂടിയ സേവനമല്ല ഈ ശരീരം എൻ്റെല്ലനും അതിന്റെ ഉടമ ഗുരുവാണെന്നും, ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയായിരിക്കും ആ സേവ ചെയ്യുന്നത്.

ഇങ്ങിനെ ചെയ്താൽ സദ്ഗുരു നിനക്ക് മുൻഡേറ്റാക തിലെ അജ്ഞനാനം എന്നാണെന്ന് കാണിച്ചു തരും. ഗരു അജ്ഞനാനം പരിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാ ലെന്താണ് നാനക്ക് മനസ്സിലായില്ല.

ബാബു: അഞ്ചാനം ഉപദേശിക്കലെങ്ങനെന്നയാണ്? അജ്ഞനാനം നശിപ്പിക്കലാണ് അഞ്ചാനം. ഗൈത 18-ാം അമ്പ്യാധികാരി 66-ാം ഫ്രോക്കറ്റെ വ്യാവ്യാനിച്ച് അഞ്ചനേശ്വരിയിൽ പറയുന്നു അല്ലയോ അർജ്ജുനാ! അജ്ഞനാനം നശിപ്പിക്കൽ ഇപ്രകാരമാണ്. സപ്പനവും സുഷ്ണപ്തിയും പോയാൽ നീ, നീ തന്നെയാവു നിലേ അതു പോലെയാണ് ഇതും. അഞ്ചനേതിൽ, അജ്ഞനാനം നശിപ്പിക്കലാലുാതെ വേറെ എന്നാണുള്ളത്? ഇരുട്ട് നശിപ്പി കലെനാൽ വെളിച്ചുമാണ്. ഒദ്ദേതം നശിപ്പിക്കലെനാൽ

അദ്ദേഹത്തെമാണ്. ദൈവത്തെത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യലിനെപറ്റി നാം പ്രതിപാദിക്കുകയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെമാണ് പ്രതിപാദിക്കേണ്ടത്. ഇരുട്ടിനെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്ന കാര്യം പറയുകയാണെങ്കിൽ വെളിച്ചതിന്റെ കാര്യമായിരിക്കും പറയുക. അദ്ദേഹത്ഭാവം അനുഭവിക്കണമെങ്കിൽ ദൈവത്ഭാവം മനസ്സിൽനിന്ന് ഇല്ലായ്മചെയ്യണം- അതാണ് അദ്ദേഹത്ഭാവം അനുഭവത്തിൽ വരുത്തുക. ദൈവത്തിലിരുന്നുകൊണ്ട് ആർക്കാണ് അദ്ദേഹത്തെപറ്റി ആധികാരികമായി പറയാൻകഴിയുക? ആ ഭാവത്തിലെത്താത്ത ഒരുവൻ അതു പറഞ്ഞുതന്നാൽ എങ്ങനെന്നയാണ് ശ്രേംഭാവിന് അത് മനസ്സിലായ അനുഭവത്തിൽ കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയുക?

പോരെക്കിൽ ശിഷ്യനും സദ്ഗുരുവെപ്പോലെ തന്നെ ജണാനത്തിന്റെ മുർത്തികരണമാണ്. അവർ തമിലുള്ള ഭേദം, ഭാവത്തിലും ഉയർന്ന അനുഭവങ്ങളിലും, വിസ്മയാവഹമായ ഉയർന്ന നിലവാരത്തിലുള്ള സാത്രിക ഗുണത്തിലും, എതിരില്ലാത്ത കഴിവിലും, ഏശ്വര്യത്യാഗത്തിലും മാത്രമാണ്. സദ്ഗുരു നിർഗ്ഗണന്നും സച്ചിദാനന്ദനുമാണ്. ഗുരു മാനുഷ രൂപം കൈകൊണ്ടത് ലോകോദ്ധാരണത്തിനും മാനവരാഖിയെ ഉന്നമനത്തിലെത്തിക്കാനുമാണ്. പക്ഷേ അതുകൊണ്ട് ധ്യാർത്ഥമായുള്ള ഗുരുവിന്റെ നിർഗ്ഗണ സ്ഥാഭാവം അല്പപം പോലും കുറഞ്ഞുപോകുന്നില്ല. ഗുരുവിന്റെ സ്ഥിതിയും ദൈവശക്തിയും ജണാനവും ഒടുവം കമ്മിവരാതെ നിലനിൽക്കുന്നു. ശിഷ്യനും ധ്യാർത്ഥത്തിൽ അതേ സ്വരൂപത്തിലാണ്. പക്ഷേ അത് എത്രയോ ജനങ്ങളിലെ അജണാനരൂപത്തിലുള്ള സംസ്കാരങ്ങളാൽ ആവരണം ചെയ്തു കിടക്കുന്നതിനാൽ അയാളുടെ ശുശ്രേഷ്ഠതയും

அயாஜூடெ டூஷ்டிபாடுத்தித் தின் மற்கபைப்புடிதிக்கொள். அது காரணத்தால் அயாஸ்க் ‘தொன் ஜீவகாள்’ ஏரு ஜீவியாள். கஷிவிலூத்தவங்கள் தரித்தாள்’ என்னிலூமுது சித்த ஸஂஸ்காரம் உண்டாவுடன். ஸுருவின் ஹு வக அஜதொட்டதின்றி நாயுதுகிள் நூதுதிக்கலையாடுங்கள். எனிடுவேளங் உபதேஶம் கொடுக்குவான். அதுமிலூத்த ஜமணைதூக்கொள்கு ஶிஷ்யங்களையித்தீர்கள் ‘தொன் ஜீவகாள், தரித்தாள், ஸாயுவாள்’ எனினைதெயுது சித்த ஸஂஸ்காரம் நிர்மாற்றுத்துக்காம் செய்வாகாயி ஸுரு நூருக்கள்கிலுது ஜமணைதூக்கொள்க் ‘நீ தெவமாள், நீ ஸஂதீர்தாள், நீ ஸுயம்தாள்’ எனினைதெயுது பாங்கீர அயாஜூ பரிபூக்குந். அனைதென அயாஸ்க் தொன் தெவமாள் என மோயங் ஸுல்பமைகிலு உடிக்குந். ஸபிர பிதிஷ்பித மாயி ஶிஷ்யங்கள் கூடுகொடுதுந் ‘தொன் தெவமாள் ஜீவகாள், அப்ராவமாள், தெவங் எனின்றி நினூ தினமாள், தொன் லோகத்தித் தினு வேற்பெடு நித்தகுநு’ எனினைதெயுது அந்தயைதூலூ தென் அயாஸ் எடுத்தே முஜமணைதுத் தினு அற்றஜிசு விவரகேடுகளாள். ஹு மதிழெவு, தெரு விவரகேடு, ஹு அஜதொட்டதின்றி மூலக்காரனவு நீகலங் செய்தான் அயாஸ் அநேபஷன் துடன்னன். எனைதெயாள் ஹு அஜதொட்ட உடிசுத்? எவிடெயாளத்? என். ஹத் மந்திலாக்கிகொடுக்கலாள் ஸுருவின்றி உபதேஶம். தாசு பியுநவயாள்

அஜதொட்டதின்றி உடாபரளன:

1. தொன் ஏரு ஜீவகாள்
2. தெவங் தென்யாள் அத்தமாவ், அமவா தொன் தெவங்

3. ദൈവം, ലോകം, ജീവൻ ഈ വ്യത്യസ്ഥങ്ങളാണ്.
4. താൻ ദൈവമൊന്നുമല്ല.
5. ദേഹം ആത്മാവല്ലിന് അറിയാതിരിക്കൽ
6. ദൈവം, ലോകം, ജീവൻ ഈ ഒന്നുതന്നെയാണെന്നറിയാത്ത്

ഈ വക തെറ്റുകളും അയാൾക്ക് വെളിവാക്കി കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ, ശിഷ്യന് എന്നാണ് ലോകം, ദൈവം, ജീവൻ, ദേഹം എന്ന് മനസ്സിലാവുകയോ അവ തമിലുള്ള പരസ്പര ബന്ധം അറിയുകയോ അവ തമിൽ വല്ല ഭേദവു മുണ്ടാ എന്ന് ബോധ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ഈത്തരം പരിപ്പിച്ച് അജ്ഞാനം നശിപ്പിക്കുന്നത്, അഞ്ഞന്തരത പറ്റിയ ഉപദേശമോ അജ്ഞാനത്തെ പറ്റിയ ഉപദേശമോ? എന്തിനാണ് അഞ്ഞന്മർത്തിയായ ജീവൻ അഞ്ഞനു ഉപദേശിക്കുന്നത്? ഉപദേശം അയാളുടെ തെറ്റ് മനസ്സിലാക്കികൊടുക്കാനും അജ്ഞാനം നശിപ്പിക്കാനും മാത്രമാണ്.

ബാബു തുടർന്നു 1) പ്രണിപാതം അർപ്പണത്തെ
സുചിപ്പിക്കുന്നു 2) അർപ്പണം ശരീരം, അർത്ഥം, മാനസം
ഇവക്കെളക്കാണ്. 3) എന്തിനാണ് കൃഷ്ണൻ അൾപ്പജുനനോട് മറ്റു അഞ്ചാനികളുടെ അടുക്കൽ പോവാൻ
പറത്തത് ? സദ്ഭക്തൻ എല്ലാം വാസുദേവനായികാണുന്നു.
അപ്രോഗം ഏത് ഗുരുവും ഭക്തന് കൃഷ്ണൻ തന്നെയാണ്. ഗുരു
ശിഷ്യനെയും വാസുദേവനായികാണുന്നു. കൃഷ്ണൻ
രണ്ടുപേരെയും ആത്മനും പ്രാണനുമായി കരുതുന്നു. (ഗിരി
അഖ്യായം 7 ശ്ലോകം 8) ശ്രീകൃഷ്ണന് അത്തരം ഭക്തമാർ
ഗുരുക്കളായിട്ടുണ്ടന്നിയുന്നതിനാൽ അൾപ്പജുനനെ അവരുടെ

அடுக்கல் போவான் நிர்வேஶிச் சூரியை மற்றும் பெருமான் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

ஸமாயி மங்கிரம் நிர்மிக்கல்

வாவை தனிக்கு நிர்வுஹிக்கேளை காருணைக்குப்புறி பரியூகயோ திரக்குக்கூடுகயோ யாதையூங் செய்யாரில். பக்ஷ ஏல்லாங் ஸமர்த்தமாயி கெக்காரூங் செய்து ஸாவயாநமகிலுங் ஸுநிஃபதி காருணைச் செய்துகொள்ள கள்க் ஜநணை விஸ்மயிச் சூரியோவும். ஸமாயிமங்கிரம் பளிசெய்தத் தத் தூதிகளைத் தூதாக்கமான். நாக்புரிலை கோடீஸரநாய ஸ்ரீமான் வொழு ஸாஹைவ்தூகி கூடும்பை ஸமேதம் ஸிர்வியில் தாமஸிச் சூரியை உரிக்கல் அயாஶ்கல் அவிடெ ஸுநமாயி ஒரு கெட்டிடம் வேளைமென் அஞ்செமுள்ளதையி. தூதின் ஶேஷம் கூரிச் சூரியன்த் தீரிக்கல் தீக்ஷித் வாயயில் கிடையுங்குவோசு ஒரு தமிழ்நமுள்ளதையி. வாவை பிரத்யக்ஷபூர்த், அயாஶ் ஸுநமாயி ஒரு ஸுதை பளியுவானும் அதித்தீ ஒரு கேஷத்தை கூடுகி நிர்மிக்கானும் பரிணத்தாயி கங்கூ. அவிடெ தனை உருணையிலும் ஶாமக்கூம் தூதேபோலெத்தென் தமிழ்நமுள்ளதையி. வொழு ஸாஹைவ் உள்ளும்பை நோக்கியபோசு ஶாம கருயுங்கத் கள்க் ஏற்றான் காரணம் ஏனும் சோதிச் சூரியான். அயாஶ் அயாநூரை ஸுப்புத்தைத் தீ வாவை அடுத்துவங் வழக்கமாயி ‘கேஷத்தேதாடுகூடி ஒரு ஸுதை நிர்மிக்குக். ஏல்லாவருடெயைங் அஞ்செம் எான் நிர்வுஹிக்காம்’ எனும் பரிணத்தாயும் வாவையுரை ஸ்நேഹமயுரமாய வாக்குகேக்க விகாரயீநாயி தொடர்பிடிரி கண்ணிருப்பதை கருணத்துபோய்தானென்றும் மருபடி பரிணத்து. ரெங்குபோருடெயைங் ஸப்பங் ஒருபோலெதிருந்து திரும்பி வொழு ஸாஹைவ் அதிரையிச் சூரியோயி. யநிக்காயத்து

கொள்க் அவிசெட தனை ஏரு வாய் நிர்மிக்கான் நிஶவழிச் சாமயுரெட ஸஹாயதேதாட ஏரு பூங் தழுராகலி. காக்கா ஸாஹெவ்சீக்ஷிதிடு அது பூங் அங்஗ீகரிச்சு. அது ஸாவு யுடெ முனித் வெச்சுபோஸ் ஸாவுயும் அதுடென அங்஗ீகரிச்சு.

அநூவாத கொடுத்து. உடென பளி தூடனி. ஶாமயுரெ மேல்நோட்டுத்தித் தாஷ நிலத்து உத்திரயும் கிளங்கு பளி கஷிப்பிச்சு. லெங்கியிலேக்க் போவுங்கோடும், வருங்கோடும் ஸாவுயும் பல வேங்கதிக்கும் நிர்வேஶிக்குமாயிருங்கு. ஸாக்கி பளி ஸாப்புஸாஹெவ்சீ ஜோகினெ சூமதலபூட்டுத்தி. அண்ணென பளி நடங்குகொள்கிரிகை நடக்க விஶாலமாய ஏரு தூநை தஜு வேங்கமங்கு அதித் துறை வேடி வேங்கமங்கு அதித் தூ முரத்தீயர விழெஹ பிரதிஷ்டிக்கெங்கமங்கு ஸாப்பு ஸாஹெவ்சீக்கு ஏராசயம் ஜநிச்சு. இத் ஸாவுயோக் சோதிச்சு அநூவாத வாண்டாக், அயாச் ஶாமயோக் பரிணது. ஸாவு அதிலெ கடங்குபோகுங்கோக்க் ஶாம ஸஂஶ்ரதி பரிணத் தூ வேங்கமங்கு சோதிச்சு. அத் கேட்க ஸாவு ஶாமக்க் அநூவாத கொடுத்ததினையான்: ‘கேஷ்டும் பளிசெய்து கஷின்தால் எான் அவிசெட தாமஸிக்கான் வரும்’ எனிட்க் வாயையெ நோக்கிகொள்க் ஸாவு தூட்டுமா-வாய் பளித்துக்கஷின்தால் நாம் தனை அத் ஸுநிதமாயி உபயோகிக்கும். நாம் அவிசெட தாமஸிச்சும், நடங்கு கதிச்சும் அநேயாங்கு கெட்டிபிடிச்சும் ஸந்தூஷ்டராயி கஷியும்’ அபோஸ் ஶாம அத் பிரதிஷ்டா ஸமாப நக்குஞ்ச ஸமலங் பளிக்க திரக்கல்லிடான் படிய ஸுத ஸமய மாணோ என் சோதிச்சு. ஸாவு அதே என் பரிணது. ஶாம உடென நாஜிகேரங் உடச் பிரவுத்தி தூடனி. உத்திரிச்சுத்துபோலெ பிரவுத்தி புத்தியாக்குக்கயும் முரத்தீயர விழெஹ உள்ளக்கான்

ஏல்பிக்கூக்குடியூம் செய்து. பகைசு விழாரங் தழுவாராவுள்ளதின் முன் ஒரு பூதிய ஸங்கவமுள்ளது. ஸாவக்கு ஸுவகேடாவுக்குடியூம் அநூஸாராஸம் வலிகாராவுக்குடியூம் செய்து. ஸாப்புஸாஹெவிக் ஸகநமாயி. ஸாவு பொய்போயாக்கு லக்ஷக்ளக்கின் சிலவாக்கி நிர்மிசு வாய்யித்து அநேகத்திரே பாதயுதீ ஏற்ற பரிஶுல்லமாக்குவான் கஷியில்லோ. பகைசு ஸாவயுடை அநூஸாராஸமங்: 'ஏறென வாய்யித்து ஸுக்ஷிக்கூக்' ஏற்ற வாக்குக்கு ஸாப்புஸாஹெவிக் கெயூம் ஸாக்கி ஏல்லாவரெயூம் ஸமாயானிப்பிச்சு. அமாஸமயம் ஸாவயுடை கரைரெ நடுக்குதூண் வேதியித்து ஸமாபிச்சு முதலீயரே ஸமாநத்து ஸாவு தென் வங்கி முதலீயராயி, வாய் ஸமாயிமனிரவுமாயி. அநேகத்திரே அதகுதாவாப்பமாய் ஜீவிதம் அநுராலும் அநியான் கஷியாத்ததான்.

ஸாவயுடை பரிஶுல்லவும் பவித்ரவும் அது தேவை அடக்கிய வாய் நிர்மிசு ஸாப்புஸாஹெவீ டூடி அநூஸாரீதநூம் டாஸ்வாநூமான்.

ஸ்ரீ ஸாத்யா ஸத்யாபரமஹாவிரீ - லோகஸாநி ஹவிக்கெட் !

ബാബയുടെ കമകൾ

1. മിസ്റ്റിസ് ദേവിരൻ ഉദ്യാപന അടിയന്തരത്തിൽ മറ്റൊരു പ്രോട്ടോകൗട്ടി വന്ന് ഒരു സന്യാസി എന്ന നിലയിൽ പങ്കെടുത്തു - ഹേമദംപാനിരൻ വിച്ചിൽ ബാബ ചിത്രത്തിരുൾ രൂപത്തിൽ സന്ദർശിച്ചത്.

മുവവുറ

ഭക്തമാർക്ക് ഭാതീകവും ആദ്യാത്മീകവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഉപദേശം കൊടുത്ത് അവരെ സന്തുഷ്ടരാകി ജീവിതം ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിക്കുന്ന സായി സമർത്ഥ അനുഗ്രഹീതനാണ്. സായി അവരുടെ തലയിൽ കൈവെക്കുന്നതോടുകൂടി തന്റെ ശക്തി അവർക്ക് പ്രദാനം ചെയ്ത്, സകല ഭേദങ്ങളെല്ലാം ഇല്ലായ്മചെയ്ത്, കൈവരുത്തുവാൻ അസാധ്യമായ സംഗതികൾ സൃഷ്ടാഭ്യമാക്കിതീർക്കുന്നു. മുനിൽ നമസ്കരിക്കുന്നവരെ ആലിംഗനം ചെയ്ത് അവരുടെ ഭാഗഭാവങ്ങളും വ്യത്യാസങ്ങളും

ஹ்லாய்ம் செய்யுள்ளு. வாஸு, ஏதுவியல் ஸமுத்ரம் நடியை தனிக்கேற்றத் தன்றீ மஹிம நடிக்க் பிரபானம் செய்யுள்ளுவோ, அது போலே கெதன்மாரை தமிழ்சேற்றத் தன்றீ ஶக்தி அவர்க்கே பிரபானம் செய்யுள்ளு. வெவுக்கத்தமாருட லீலக்கூழ் பிரகரித்தி கூடுமை கெவாஞ்சி லீலக்கூழ் தனை பிரகரித்திக்கூடுமைக்கிண்டு தூல்யமான். ஹனி ஹு அஹ்யாயத்திலே கமக்குலிலேய்க்க் பிரவே ஶிக்காா.

மின்னிஸ் தேவின்றீ உடுப்பன அடியந்தா

மின்னிஸ் வி. வி. தேவ் தாநயிலே தொடுவித்து மங்களத்தால் அதிரிக்கூண்டுஶ் அயாஜூடு அமம் ஹருபத்தனேயும் முப்புதோ வூதனைஶ் அத்திரிச்சு கஷித்தத்தினால் அதிரீ ஒரு உடுப்பன அடியந்திரா (படிப்புரித்திவருத்தத்து) நடத்தான் தீர்ச்சியாகி. அதிக்கு 100-200 பொதுமன்றங்கே கெஷ்ணம் கொடுக்கலோ. அதிகாக தீவு நிதியில் அயாஶ் ஸாப்புஸாஹப் ஜோஹிக் எஷு தூக்கயும் வாஸு வங்க் ஸபுத்தில் பகுகொள்ளலே சட்டங்க் புரித்தியாவு எங்க் பிரதேயுகம் அபேக்ஷிக்கூக்கயும் செய்தது. கத்த, வாஸுக்க், ஜோாக் வாதிச்சுகொடுத்தது. அதிலே ஶுறு ஹுப்பத்தேதாடுகூடிய கெஷ்ணம் ஸிகிரிச்சு “தொன் எநென் ஸ்மரி கூடுமை ரெப்பிரி ஸதா ஶாஹாலுவான். எநிக்கே வாஹநமோ வள்ளியோ டோக்கயோ, தீவுள்ளியோ, விமானமோ ஓன்றும் ஆவு ஶுமில்லி. எநென் ஸ்நேஹபுரிவும் வினிக்கூடுமை அடுக்கலேக்கூடுமை பாதைத்து அவிரிவிக்கூடும். அயாஶ்கே ஸ்நேஹ புரிவும் மருபடி அயக்கூக். நம்முள் முன்கேற்சேற்கேற்கேற்கூடுமை மென்றியிக்கூக்கயும் செய்தது. வாஸுபரி ஸ்நேஹிவரா ஜோாக்கேவினை அரியிக்கூக்கயும் செய்தது. தேவின்

ஸநேதாஷமாயைகிலும் ஸாவப தூரயாட்டைக் போவில்லைனும், ராஹர், ரூதி, நிமஶோஸ் எனிவிடண்ணிலித் மாட்டை போகாருந்து எனும் அரியாமாயிருந்து. அயாஸ் அதேமையங் தனை ஸர்வா நறுமியாய ஸாவபக் ஸாஹ்யமல்லாத்ததொனுமில்லைநும் ஏதெ கிலும் ஹஷ்டமுந்திருப்பத்தில் வங் பகைடுத்துக்குடாயெனுமி லைநும் கருதி.

அடியத்திரத்தின் குரிச்சு திவஸங் முங் வகாலி வேஷ ததில் ஒரு ஸந்தாஸி, ஶோஸங்கச்சனத்தின் வேள்ளி பிரவர்த்தி கழுகயாளைநும் பிரத்த தமநூவிலெ ஸ்ரூப்பால் மாந்திருத அடுக்கத் ஸஂலாவங்க சென்று. ஸ்ரூப்பால்மாந்திருத் ஸந்தாஸி யோகி மங்லத்த்தார (ஓவ்வு) கள் அநேகத்திரெள் ஸபாயதேதார பாள் பிரிக்கூந்தாள் நல்லதெனும் பிரத்து. அனேரம் மங்லத்த்தார் தனை ஸ்ரூப்பாலேக்கு வங்று. ஸ்ரூப்பால்மாந்திருத் ஸந்தாஸி யை பரிசயபூட்டுத்திரைகாடுத்து. மங்லத்த்தாரும் ஸந்தாஸியும் ஸாஸாதிச்சுக்காள் ஸ்ரூப்போமித்தனை ஹருநு. மங்லத்த்தார், அபூஶ் அவிடுதெத் பிரயாநப்பறநாய ராவு ஸாஹஸ்வ நெரோத்தாஷ்டி ஒரு ஸஂலாவந பிரிவுதூதணி யிடுக்கென்னும் உடனை மருாரு பிரிவுகொள்ளு ஗ுளமுள்ளவி லைநும் அத்துகொள்ள ரங்கால் மாஸங்காக்குஶேஷம் வருந தாள் நல்லதென் பிரத்து. ஹதுகேக்கு ஸந்தாஸி ஸமலங் விடு க்கயும் செய்து. ஸுமார் ஒரு மாஸங் கஶியுந்தின் முங்பாயி ஒரு திவஸங் ஸந்தாஸி ஒரு டோகயில் வங் ராவிலெ 10 மணி யோடுகூடி மின்தும் ஓவிரெள் பிரிக்குமுனில் ஹின்தி. ஓவ் அநேகால ஸஂலாவங்க வங்கதாயிரிக்கூமெனாள் யரிச்சுத். அடி யத்திரித்திரெள் ஒருக்கணேசர் கள் ஸந்தாஸி, தாங்களுவங்க

വന്നതല്ലെന്നും ഭക്ഷണത്തിനാണ് വന്നതെന്നും പറഞ്ഞു. ദേവ് അതുകേട്ട “ശരി വളരെ സന്തോഷം, നിങ്ങൾക്ക് സാഗതം! വീടു തന്നെ നിങ്ങളുടെതുപോലെ കരുതു” എന്നുപറഞ്ഞു. അപ്പോൾ സന്ധാസി “എൻ്റെ കുടെ രണ്ട്‌പയ്യമാരുണ്ട്”. ദേവ് “എന്നാൽ അവരേയുകൂട്ടി വരു” എന്നുപറഞ്ഞു. പിന്നെയും ഉള്ളിനും രണ്ടുമൺിക്കുർ താമസമുള്ളതുകൊണ്ട് എവിടേക്കാണ് ആരെള്ള അയച്ച വിളിക്കേണ്ടതെന്ന് ദേവ് ചോദിച്ചു. അതുാവശ്യം ഇല്ലെന്നും നിശ്ചിത സമയതൽ താൻ തന്നെ വന്നുകൊള്ളാമെന്നും സന്ധാസി പറഞ്ഞു. കൃത്യം 12 മൺിക്കു മുന്നുപേരും കൂട്ടി വന്ന ഭക്ഷണത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ട് പോവുകയും ചെയ്തു.

അടിയന്തിരം കഴിഞ്ഞ് ദേവ് ബാപ്പുസാഹേബ് ജോഗിന് ബാബു വാക്കുപാലിച്ചുന്ന് പറഞ്ഞ് ഒരു കത്തയച്ചു. ജോഗ് കത്തു മായി ബാബുയുടെ അടുക്കൽ പോയി. അതു തുറക്കുന്നതിന് മുമ്പായി ബാബു “ആ, അവൻ പറയുന്നത് താൻ ചെല്ലാമെന്ന് വാദ്യത്തം ചെയ്ത്, പോയില്ലെന്നാണ്. താൻ വേരെ രണ്ടു പേരോടുകൂട്ടി സദ്യയിൽ പങ്കുകൊണ്ടു എന്നവെനെ അറിയിക്കുക. പക്ഷെ അവനെനെന്ന തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല. പിന്നെ എന്തിന് എന്ന വിളിച്ചു? സന്ധാസി സംഭാവനക്ക് വന്നതാണെന്ന് അവൻ യിച്ചുതെന്ന് പറയുക. അനേന്നരും അവൻ്റെ സംശയം തീർത്ത് വേരെ രണ്ടുപേരേയും കൂട്ടി വരുമെന്ന് പറഞ്ഞില്ലോ? അങ്ങനെ മുന്നു പേര് വന്ന് സദ്യയിൽ പങ്കുകൊണ്ടില്ലോ? നോക്കു വാക്കുപാലി കാൻ വേണ്ടി താൻ ജീവൻതന്നെ ബലികഴിക്കും. താൻ ഒരിക്കലും എൻ്റെ വാക്കുകൾ തെറ്റിക്കില്ല” എന്നുപറഞ്ഞു. ഈ വാക്കുകൾ കേട്ട് സന്തുഷ്ടനായ ജോഗ് വിവരം ദേവിനെ അറിയിച്ചു. ആ കത്ത് വായിച്ച ഉടനെ അയാൾ സന്തോഷശുക്രൾ പൊഴിയിക്കുകയും ബാബുയെ പഴിച്ചതിന് മനസ്സാ തന്നതാൻ

ശപിക്കുകയും ചെയ്തു. സന്യാസിയുടെ ആദ്യത്തെ സംഭാവന പിരിവിനുള്ള വരവും മറ്റും തന്നെ പറ്റിച്ചതായിരുന്നതെന്നും സന്യാസി രണ്ടുപേരോടുകൂടി ഉള്ളിനുവരാമെന്ന് പറഞ്ഞ പ്രോഫേഷ്യൽ മനസ്സിലാവാത്തത് കഷ്ടമായിപ്പോയെന്ന് അയാൾ അതഭൂതപ്പെടുകയും സക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഈ കമ്പ, ക്ഷതൻമാർ സമർപ്പണമുഖിയോടെ സംഗ്രഹിച്ച രൂവെ സമീപിച്ചാൽ അവരുടെ വീടുകളിലെ മതപരമായ ചടങ്ങുകൾ വേണ്ടുംവിധി ശുരൂതന്നെ നടത്തിക്കൊടുക്കും എന്ന തിന്ന് ഉദാഹരണമാണ്.

ഹോമദിനിന്റെ സദ്യ

ബാബു ഒരു ചിത്രത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ക്ഷതി നാരുടെ ആഗ്രഹം സാധിച്ചുകൊടുത്ത കമ്പ പറയാം. 1917-ൽ ഒരു വെള്ളത്ത വാവുദിവസം രാവിലെ ഹോമദിനിനും ഒരു ദർശനമുണ്ടായി. ബാബു നല്ലനിലയിൽ വന്നതുങ്ങൾ ധരിച്ച് ഒരു സന്യാസിയെപോലെ വന്ന് അയാളെ ഉണ്ടത്തി അന്ന് ഭക്ഷണ ത്തിനു വരുന്നതാണെന്ന് പറഞ്ഞതായിട്ടാണ് ദർശനം. ഉണ്ടത്തല്ലും സ്വപ്നത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിരുന്നു. നല്ലപോലെ ഉണ്ടന്നപ്പോൾ സാധിയോ സന്യാസിയോ ഇല്ല. നല്ലതായി ഓർമ്മിച്ചുനോക്കുപോൾ സന്യാസി പറഞ്ഞ ഓരോവാക്കും മനസ്സിൽ ദൃശ്യമായി തെളിഞ്ഞു. ബാബുയുമായി ഏഴുകൊല്ലത്തോളം അടുപ്പമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും സദാസമയം ബാബുയെ ധ്യാനിച്ചിരി കലുംണായിട്ടും തന്റെ വീടിൽ ബാബു ഭക്ഷണത്തിന് വരുമെന്ന തീരു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നായാലും വളരെ സന്തോഷ തേതാടുകൂടി അയാൾ ഭാര്യയോടുചെന്ന്, അന്ന് ഹോളിഡിവസ മായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു സന്യാസികൂടി ഭക്ഷണത്തിന് വരു

மென் குரிசூகுடி சோரும் மறும் தழுராராக்களைமென் பர ணேதல்பீசூ. பின்னீக் அவர்க்க தெர்தியாரள் உள்ளாவாதிலி காங், அயாஶ்குள்ளாய் ஸப்பந்தர்ஷந்திலை விவரவும் பரிஞ்சுகொடுத்து. அவர் வாவு, ஷிர்தியித்தின்க் பெருமீல் வருமோ ஏனும் ஸாதிஷ்டமாய் கேஷள்ளங்கள் உபேக்ஷித்து அவருடை ஸாயாரள் சோரும் கரியும் கஷிகாங் வருமோ ஏனும் ஶக்கித்து. அபோஶ் ஹேமத்பாந்த், வாவு அண்ணென அல்ல வருகயெனும் ஏதெங்கிலும் அதிமியுடை ரூபத்தில் அவிடை வங் கேஷள்ளத்தின் பகுகொடுமெனும் அயாஶ் பரிஞ்சு. ஏதாயாலும் அவர் குரிசூகுடி சோரும் கரிகலும் தழுராக்காங் நிஶவதித்து.

ஹதினுஶேஷம் கேஷளை தழுராராக்குகியும் உச்சயோடு குடி ஏல்லாம் ஒருக்குகியும் செய்து. ஹோஞி பூஜ கஷித்து ஹலக்கி வெட்டு அவற்குப்படியும் ‘ரங்஗ோஞி’ அரயாடுண்ணலுமிட்டு. ரள்ளு வரியாயில் ஹலவெழுத்தின் நடுக்க் அதிமிக்கும் ஒரு ஹல வெட்டு. குடும்பாங்களைல்லாம் அதாயத் அஞ்சிமகலும் அவருடை மக்களும் பெள்ளமக்களும் அவருடை ஹர்தாக்கள்மாரும் ஏல்லாம் அதார்த் ஸபாந்ததிருந்து. விவெண்ணல்லாம் விழுப்பி அபோஶ் செல்லாம் அவர் அதிபியை பிரதீக்ஷித்திருநென்கிலும் அறிரும் வந்தில். உச்சத்திற்கியானும் தூடணி அபோஶ் வாதிலாத்து ஸாக்ஷ யிட்டு அந்நாஸுவி (எனது) விழுப்பி. அதுகேஷளை தூடணானுத்து அடயாடுமான். அஸிக்க் பூஜயும் கூஷ்ணங் நிவேதிகலையும் கஷின்து. வீடுகார் உள்ளாந்துகண்ணுபோஷேக்கும் கோளிப்புடி கூடியிடும் சவிட்டி வழக்கமாயில் கேட்டு. ஹேமத்பாந்த் போயி வாதில் தூரந்துநோக்கியபோஶ் ரள்ள்க் பேர் வந்திடுள்ள். ஏதால் அலிமுஹமாதும், ரள்ளாமதெத்தயாஶ் மற்றாக ஹஸாமுமுஜாவரு

மாள். அவர், வீட்டுகால் கேஷள்ளத்தினிற்கையாளைன் கள்க் கேமங்பானினோட் அபோஸ் ஹடக் கயறிவந்தின் கஷம் சோடிசூ. அவர், “நினைவு உண்ணானிறிக்குநிடத்துநினைவே எழுநேர்த் வந்த. ஸாக்கியுஒவர் நினைவே காத்திறிக்குநூ.. அதூகொள்க், ஹத் நினைவுக்குஒவர் ஸாயந்மாள். அது வாணி கெலாட்டு. அதினை ஸஂவாயிச்சு அதிஶயகரமாய கம பின்கீக் ஸுகரூபோலை பரயாங்” ஏன் பரத்த கக்ஷத்துநின் பாய தினபுத்தித்தில் பொதின்த ஏது பாகர்த் மேஸ்பூரத்துவெஷ்சு. ஹமங்பான் பொதிய சிசூ நோக்கிய போஸ் அயாஸ்க்க விஸ்மயம் தோன்றகவெண் நல் ஹங்கியுஒவர் ஸாவயுந ஏது வலிய சித்ரமாயிருநூ அத. அது கள்க் ஸத்யஷ்டகாயி ரோம ஹர்ஷம் புள்க் கண்ணிரபொசிசூ. அயாஸ் தலகுநிச்சு சித்ர த்திலெ ஸாவயுந பானைஸ் நம்க்கரிசூ. ஸாபு, ஹந லில கொள்குதனை அங்குஶபிசுதாளையாஸ் புரணமாயி விஶ ஸிசூ. ஜிஜ்ஞாஸகொள்க் அயாஸ் அதுலிமுஹமதினோடுங் ஹந சித்ரம் ஏனையென கிடி ஏநூபோடிசூ. அயாஸ் அத் பிடிக யில் நினூ வாணியதாளைநூங் விவரணைஸ் ஏல்லாங் பின்கீக் பரயாமெநூங் ஸாக்கிபேர் காத்திறிக்குநத்துகொள்க் அயாஸ் ஹடகென அவரோடுகூடி சேரளமெநூங் பரத்து. ஹமங்பான் நானிபான்த அவரை யாதையச்சு உண்ணானிறிக்குந ஸமலதேக்க செநூ. அதிமிகாயி கருதிவெஷ்சு ஸமாநத் சித்ரம் வெஷ்சு ஏல்லாங் விழவண்ணுங் நிவேடிச்சு அவரெல்லாவருங் கேஷளங் கழி சூ. அது சித்ரத்திலெ ஸுநாமாய ரூபங் கள்க் ஏல்லாவருங் ஸநோ ஷிக்குக்கயுங் ஹதெல்லாங் ஏனையென ஸஂவெஷ்சு ஏநூங் அதிஶ யிக்குக்கயுங் செய்து.

ஹனையையாள் ஸாயிஸுவாபு ஹமங்பானினோட் ஸப்பந

திதித் பரளத வாக்குகள் பாலிசூத். சிட்ரத்தின்றி கம அதா யத் ஆலி முஹம்மடித் அத் என்னை கிடியென்று, ஏன்ன நாள் ஹேமத்பான்தி கொடுத்தத் என்று அடுத்த அஹ்யாய திதித் விவரிக்குவதான்.

ஸ்ரீ ஸாத்யாயை நமிக்குவிள் - லோகஶாநிலவிக்கை !

ചിത്രത്തിന്റെ കമ - കുറിത്തുണികൾ മോഷ്ടിക്കല്ലും ഉണ്ടായെ ശരി പാരായണവും.

കഴിഞ്ഞ അല്യാധിത്തിൽ പറഞ്ഞ സംഭവത്തിന് ശ്രദ്ധം 9 കൊല്ലം കഴിഞ്ഞ് ആലിമുഹമ്മദ് ഹേമദ്പാന്തിനെ കാണാൻ ടവരികയും താഴെ വിവരിക്കുന്ന കമ പറയുകയും ചെയ്തു.

ഒരിക്കൽ വോംബൈയിലെ നിരത്തിൽ കൂടി നടക്കുവോ ഓൺ ഒരു വഴിക്കച്ചവടക്കാരനോട് അയാൾ ആ ചിത്രം വാങ്ങിയത്. പിന്നീട് അത് ചില്ലിട്ട് അയാളുടെ ബാന്ധയില്ലെങ്കിൽ വീടിന്റെ ചുവർത്തിൽ തുക്കി ബാബുയെ അയാൾക്ക് ബഹുമാനമായതുകൊണ്ട് എന്നും ആ പടം ദർശിക്കും. ഹേമദ്പാന്തിന് ഈ ചിത്രം കൊടുക്കുന്നതിന് മുന്നു മാസങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് അയാളുടെ കാലിൽ ഒരു കുരു വന്ന് വീർത്തത് കഷ്ടത്തിലായി. ഒരു ഓപ്പറേഷനും കഴിച്ച്, അയാളുടെ അള്ളിയൻ നൃർമ്മുഹമ്മദ് പീർഭായിയുടെ വോംബൈ ലുഡ്ഗ വീടിൽ കിടപ്പായി. ഈ മുന്നു മാസക്കാലവും ബാന്ധയിലും അയാളുടെ വീട് പൂട്ടിക്കുകയായിരുന്നു. ആരും അവിടെ

താമസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രശസ്തനായ ബാബു അബ്ദുൾഗുർഹൻ മാൻ, മാലാനാ സാഹേബ് മുഹമ്മദ് ഹുസൈൻ, ബാബു സായി, ബാബു താജജുദീൻ മുതലായ സിഖയോഗികളുടെ ചിത്രങ്ങൾ മാത്രമേ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. കാലം ഈ ചിത്രങ്ങളെയും ഒഴിവാക്കിയില്ല. അയാൾ സുവക്കേടായി ബാന്ധയിൽ കിടപ്പിലാണ്. എന്തിനാണ് ബാന്ധയിലുള്ള ചിത്രങ്ങൾ ദുരിതമനുഭവിക്കുന്നത്? അവക്കും ജനനമരണങ്ങളുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. ബാബയുടെ ചിത്രങ്ങളെഴികെ എല്ലാം ചിതൽ തിന്നുന്നില്ലിച്ചുകള്ളഞ്ഞിരുന്നു. എങ്ങനെ ബാബയുടെ ചിത്രം ഒഴിവായി എന്നറിയില്ല. അത് സന്ധ്യാസിയുടെ മഹാത്മകതിനെ കാണിക്കുകെ മാത്രമല്ലാതെ മറ്റാന്നുമില്ല.

അയാൾക്ക്, മുഹമ്മദ് ഹുസൈൻ താരിയാതോപ്പാൻ, ഒരിക്കൽ ഫകീർബാബു അബ്ദുൾഗുർഹൻിമാൻ ഒരു ചിത്രം കൊടുത്തിരുന്നതാണ്. അത് അയാളുടെ അളിയൻ നൃത്മുഹമ്മദ് പീർഭായിക്കുകൊടുത്തു. അങ്ങനെ ആ ചിത്രം മേശവലിപ്പിൽ 8 വർഷങ്ങളോളമായി കിടക്കുകയായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അത് പീർഭായികണ്ണ് അത് ഒരു പ്രോട്ടോഗ്രാഫറുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു ആർവലിപ്പത്തിൽ എൻലാർജൂ ചെയ്തിച്ച് എല്ലാ ബന്ധുക്കൾക്കും ഓരോ കോപ്പി കൊടുത്തു. അതാണ് ബാന്ധയിലെ വീടിൽവെച്ചിരുന്നത്. നൃത്മുഹമ്മദ്, ഫകീർ അബ്ദുറഹിമാൻ ശിഷ്യനായിരുന്നു. ഒരുപടം അദ്ദേഹത്തിന് തുറന്ന ദർബാറിൽവെച്ച് കൊടുക്കാൻ ചെന്നപ്പോൾ ഗുരു കോപിച്ച് അയാളെ തല്ലാൻ ഓടിയെത്തുകയും പുറത്താക്കുകയും ചെയ്തു. അയാൾക്കു വളരെ വ്യസനവും നിരാശയും തോന്തി. അയാൾക്കു കുറെ പണം ചില വായതിനു പുറമെ ഗുരുവിന്റെ കോപവും നേരിട്ടേണ്ടിവന്നു. ഗുരുവിന് വിഗ്രഹാരാധന ഇഷ്ടമല്ലാത്തതിനാൽ, അയാൾ ചിത്ര

வுமெடுத்த அபோஜோ வங்கியில்போயி, ஏரு வோக் கூலி கெடுத்த நடுக்கெலித்தோயி அவிசெ கடலித் திட்டம் வலி செரின்ற, வெழுத்தித் தாஷ்த்தி. அயாஸ் படங்கொடுத்திருந எல்லா வெங்களோடும் அவ திரிச்சுவாணி. டுகாகெ அருங்பட அஸல் ஏரு மீஸ்பிடுத்தக்காரரை ஏற்பூடுபெற்ற வாரை யில்வெஷ் கடலிலிடிச்சு. அனேராம் அலி முஹம்மத் அயா ஜூட வீடித் கிடப்பிலாயிருநூ. அயாஜோக் ஏதெயும் வேஶம் பக்கீர்மாருடை சிட்டைஸல் கடலித் முக்கிக்கூடியுநூவோ அடியு வேஶம் அயாஸ்க்க ஸுவபூடுமெநூபானேஸிக்குக்கும் பெற்று. அதுகேக்க, அலி முஹம்மத், அயாஜூடை மாநேஜரை அயஷ் வாரையிலை வீடித்தின்க் எல்லா படண்ணும் ஏடுப்பிச் கடலிலிடுக்கும் பெற்று. அலி முஹம்மத் ரஸூமாஸனஸல் கூடி கஷின்து வந்போஸல், வாபையுடை படம் மாட்டும் சூமரித் கள்க் அதிஶயிச்சுபோயி. அயாஸ்க்க அயாஜூடை மாநேஜர், ஹு படம் மாட்டும், ஏடுக்காத்த காரணம் மன்றிலாயில். உடனென அதைகு தடுமாடி அலமாரியில்வெஷ். அயாஜூடை அஜியனோ மன்றா களைத் தூணென அதும் நாலிப்பிக்குமாயிருநூ. ஹனி ஏற்கு பெற்ற ஸமெநூம் அருங்கார்த் கேடுவரைத் ஸுக்ஷிக்குக ஏநூம் சினி சூகைங்கிரிக்குபோஸல் ஸாயிவை தனை நிருப்பேஸிச்சுபோலை மாலாநா ஹஸ்முஜாவரோக் அலிப்பாயம் சோதிக்குந்தான் நல்லதெந்தாயாஸ்க்க தோனி. அனைதென மாலாநயை கள்க் விவர ணைஜில்லாங்பரின்து. அவர் ரஸூபேரும் கூடி அலோசிச் சிட்டம் ஹேம்பானிக்குகொடுத்தால் வேங்கோலை ஸுக்ஷிச்சுகொஞ்சு மென் நிஶவயிச் ரஸூபேரும் கூடி ஹேம்பானிரெ வீடித் வங் அவஸரோசிதமாயி சிட்டம் அவிசெ கொலைவந்தா ஸ்.

இநு கம ஸாஸக்ள இதவும் ஭ாவியும் வர்த்தமானவும் ஏருபோலெ அளியாமாயிருங்குவெவங்கு காருண்யம் ஸமர்தம மாயி கைகாரும் செய்து கேட்டாருடெ இங்கிதனை ஸாயி பிசு கொடுக்குங்கு ஏற்கும் உழைத்தாள் காளிக்குங்குத். அடுத்த கம அதுவூதமிகமாய ஏது பரிஶமவும் ஸாஸக்லிஷ்டமாயி ருங்குவெவங்கு அதிலுத்த ஏல்லா தக்ஞமைஞ்ஜும் நீக்கங்செய்து ஸாஸ கேட்டாரெ ஸஹாயிசுருங்குவெவங்கு தெழியிக்குங்கு தாள்.

கீரதைளி மோஷனவும் அதைநேஷரி பாராயனவும்

பெருவிலெ மலபத்தாராயிருந ஸி.வி. சேவின் அதைநேஷரி வாயிக்களைமென்றாகமுள்ளாயிருங்கு. (அதைநே ஶரி ரீ மராத்தியிலுத்த பிரஸ்தமாய ஸீதாவாவாந) அயாச் நிதுவும் ஸீதயித்த நினொருவூயவும் மரு பூஸ்த கண்ணித்த நின்க ஓரோ ஭ாஸவும் வாயிக்குமைக்கிலும் அதைநே ஶரி கழிலெடுத்தால் ஏதெங்கிலும் தக்ஞம் நேரிக் அத் வாயிக்கான் கഴியாதெ போகல்லாள் பதிவ். அயாத் லீவ டுத்த ஷிருதியித்த வன் குரிசூதிவஸஂ கஷித்த, பழங்கிலுத்த ஸநம் வீடிலேக்கு விஶமத்தினாயி போயி. அவிடெவெஷும் மரு பூஸ்தக்கணை வாயிக்கான் கழியுமைக்கிலும் அதைநேஷரி கழிலெடுத்தால் டுர்விசாரணைக்கோ மரோ மனஸ்ஸிலுத்த வாயி க்கான் கழியாதெ வருக்காயிருங்கு பதிவ். ஏதே பரிஶமி சூலும் மனஸ்ஸமாயாநதேடாடுகூடி குரிசூ வரிக்கர்போலும் வாயி க்கான் கழியில்ல. அண்டின யாயபோச, ஸாஸ தங்க மனஸ்ஸித் து பூஸ்தக்கத்தின்மேல் பிரிதிவருத்துந்துவரெ அ பூஸ்தகம் துரக்குகபோலுமிலைங்க அயாச் மனஸா நிஶயதி

ചു. പിന്നീട് 1914 ഫിബ്രുവരിയിൽ അയാൾ കുടുംബസമേതം ഷിർദ്ദിയിലേക്ക് പോയി. അവിടെവെച്ച് ജോഗ്, അയാളോട് ജണാനേശ്വരി പാരായണം ചെയ്യലുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. ദേവ് അതിന് താൻ വായിക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ ശരിയാവുന്നില്ലെന്നും ബാബ നിയോഗിക്കുന്നേബാൾ മാത്രമേ ഈനി വായിക്കാൻ തുടങ്ങു എന്നും മറുപടി പറഞ്ഞു. ജോഗ് അതിന് ആ പുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു പ്രതി ബാബയുടെ കൈവശം കൊടുത്ത് ബാബയുടെ സ്പർശ്ചന്തരാൽ പാവനമാക്കി തിരികെ വാങ്ങിവായിച്ചു നോക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. തന്റെ ആശയം ബാബക്കരിയാവുന്ന തുകാണ്ട് അതിന്റെ ആവശ്യമില്ലെന്ന് ദേവ് മറുപടിയും പറഞ്ഞു. തന്റെ മനസ്ഥിതിയിരിഞ്ഞ് അയാളുടെ തൃപ്തിക്കനുസരിച്ച് വ്യക്തമായി പുസ്തകം വായിക്കാനുള്ള ഒരു കല്പന ബാബ കൊടുക്കില്ല?

ദേവ് പിന്നീട് ബാബയെ ദർശിച്ചു ഒരു ഗൂപ്തിക ദക്ഷിണ കൊടുത്തു. ബാബ 20ക. ചോദിച്ചത് അയാൾ കൊടുത്തു. രാത്രി യിൽ ബാലക്കിരാം എന്നൊരാളെ കണ്ടപ്പോൾ അയാൾ എങ്ങിനെ ബാബയുടെ അനുഗ്രഹവും ഭക്തിയും സിദ്ധിച്ചു എന്നു ചോദിച്ചു. ബാലക്കിരാം ആ വക വിവരം പിരു ദിവസത്തെ ആരതിക്കു ശേഷം പറയാമെന്നും പറഞ്ഞു. അടുത്ത ദിവസം ദേവ് ദർശന ത്തിന് പോയപ്പോൾ ബാബ 20ക. ദക്ഷിണ ചോദിച്ചത് അയാൾ സന്ദേശത്തോടുകൂടി കൊടുത്തു. മന്ജിദിൽ ധാരാളം ജനക്കൂട്ടമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ദേവ് പോയി ഒരു മുലകിരുന്നു. ബാബ അയാളോട് അടുത്തു വന്ന് മന്ത്രാന്തിയോടെ ഈരിക്കാൻ പറഞ്ഞത് അയാൾ അനുസരിച്ചു. പിന്നീട് മദ്ധ്യാഹ്ന ആരതി കഴിഞ്ഞശേഷം ജനങ്ങളെല്ലാം പിരിഞ്ഞത്തിൽപ്പിനെ ദേവ്, ബാലക്കിരാമിനെ കണ്ട് എങ്ങനെന്നയാണ്യാൾ ബാബയെ കണ്ടതനും

வாவு ஏற்று பரிணமைவதும் ஏற்கென்றான் யூன் பரிபீலி ஆதெனும் மட்டும் சோதிசூ. வாலக்காம் மருபடி பரியான் துட அனுபோதெக்கும் வாவு, பரை ஏற்றுபோராய குஷ்டரோගி யாய ஒரு கெத்தென அயத்சீ வேவினெ விழிப்பிசூ. வேவ் அடுத்து வந்போல் ஆற்றோக் ஏற்றாயிருநூ அனுபோதிசூரியுன்றென் சோதிசூ. வேவ் அதிக் அயாஸ் வாலக்காமினோக் ஸஂஸாரி ஆவெனும் அயாத்தில் நின் வாவயுட கீர்த்தி கேட்குவெனும் பரிணத்து. வாவு வீளை 25க. குடி உக்ஷிள சோதிசூத் வேவ் ஸங்காஷதெதொட கொடுத்து. பினென வாவு அயாதை அக தடுகொள்ளுபோயி துளில் பாரியிருநூ அயாதை ஹப்காரம் கூட்டபூட்டுத்தி. ‘நீ ஏற்ற கீர்த்துளிக்கல் ஏற்ற அரிவிலூதெ மோஷ்டிசூ’. வேவ் அதிரெப்புரி தனிகொணும் அரியிலூநூ பரிணத்போல் வாவு திருத்து நோக்கான் பரிணத்து. வேவ் திரு ணதிர்தானும் களிலூ. அபோல் வாவு கோபிசீ பரிணத்து ‘ஹவிட மட்டாரும் ஹப்பு, நீ தெனையான் கஜத்தி ஹதே நாந் வயந்தாயி நீ ஹவிட கக்கான் வனிதிக்கண்டு’. வாவு ஹதும் பரிணத் வழிரெயயிக்க கோபிசீ களம்மாம் சிரித்தபரிணத்து. வேவ் நிலங்குதாயி நோக்கியிருநூ. தனிக்கெடி கிடுமெனு போலும் அயாஸ் கருதி. ஒரு மளிக்கூர் ஹண்ணென கஷித்து. வாவு அயாதோக் வாயதிலேக்க பெய்க்கொத்தான் பரிணத்து. அயாஸ் வாயதிலேக்கு மடன்னி ஜோஸினோடும் வாலக்காமி னோடும் ஸங்கிசுதெல்லாம் பரிணத்து. வெகுநேரம் வாவு வேவி என்று வாக்கி ஏல்லாவரையும் வரான் பரிணதயசூ வருத்தி அவரோடாயி தன்ற் வாக்குக்கல் அது வழுவுன வேதனிப்பிசூட்டு ஸாவுமகில்லும் அயாஸ் கஜவு நடத்தியதுகொங்க பரியாதி ரிக்கான் தனிக்க நிவுத்தியிலூநூ பரிணத்து. வாவு வீளை

12 ක. කുടി ചോദിച്ചത് പലരോടുംകൂടി വാങ്ങി ബാബക്ക് കൊടുത്ത് സാഷ്ടാനഗ്രഹണമാം ചെയ്തു. പിന്നീട് ബാബ നിർദ്ദേശിച്ചു. “നിത്യവും അതാനേഖരി വായിക്കുണം. വായയിൽ ഹോളി രൂപം നിത്യവും ഓരോ ഭാഗവും വായിച്ച്, വായിക്കുന്ന ഭാഗം അവിടെയുള്ളവർക്ക് ഭക്തിയോടും സ്നേഹത്തോടുംകൂടി വ്യാഖാനിച്ചുകൊടുക്കുക. താൻ ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നത് ഒരു ഔന്ന് തെരം സുവർണ്ണ കമ്പളം തന്നെ തരാനാണ്. പിന്നെ എന്തിന് കണ്ണവരോട് കൂറിത്തുണി മോഷ്ടിക്കുന്നു? എന്തിനാണ് ഈ മോഷ്ടണ സ്വഭാവം വളർത്തുന്നത്?

பூக்கலை அனுஶப்தாயை கருதி ஸடூஷ்டியோடு ஸஂதூ ப்தியோடு கூடி விடிலேக்க் மடனை.

ஸஂததி அவிடெ அவஸாநிச்சில். வாயிக்கானுதூ ஏறு கல்பன கொடுக்கலோடுகூடி ஸாவு னிர்த்தியில். ஏறு கொல்ல திலியிகங் ஸாவு நேவிரெள் அடுக்கல் போயி ஏதுக்களூ பூரோగமிச்சு ஏந்நேஷிச்சு. 1914 ஏப்ரில் 2-நு வழாஶாஷ்ச காலத்த் ஸாவு அயாஸ்கராரு ஸப்தநம்மாநம் நஞ்சு. ஸாவு உயர்ந கோலாயிருந் அயாஜோக் ஜதாநேஶவரி மந்நி லாயோ ஏந்நு சோதிச்சு. நேவ் “ஹல்” ஏந்நு பரிணதூ. ஸாவு “ஏந்நாலினி ஏந்நாள் மந்நிலாக்காள் போவுந்த? நேவ் கர எதுக்காள்க் பரிணதூ “அவிடுந் அனுஶப்திக்காத்திடதோதூ வாயன ஏறு வெருங் றல்யுவுஂ மந்நிலாக்காள் வாயன பிழை பிழை வுமாயிறிக்கூங். ஸாள் ஹத் தீர்த்தூ பரியுக்கயாள்” ஸாவு “வாயிக்குநோச் நீ திரக்காயி வாயிக்குநு. ஸாவயாந திதில் ஏரெழ் முனிலிருந் வாயிக்குக்.” நேவ் ஸாநெந்தாள் வாயிக்கேளெத்த? ஸாவு அஹஸ்யாதமங் வாயிக்கு நேவ் பூஸ்தகங் கொள்ளுவராள் போவாள் தூடனுநோடுக்கூஂ உள்ளந்நுபோ யி. ஹா தர்மநத்திக் ஶேஷம் ஏதுமாதே அநுநாவுஂ ஸநோ ஷவுமாள் நேவிந்நாய்தென் வாயனக்கார் அனுமாநிச்சால் மதி.

ஸ்ரீ ஸாத்யா யை நமிக்குவிள் - லோகஶாநி ஭விக்கெட!

മന്ത്രാലയം മഹാസമാധി

മുൻകൂട്ടിയുള്ള സുചന - രാമചന്ദ്രൻ ഭാദ്യാ പദ്മലിനേയും താത്യാക്കോട്ടെ പദ്മലിനേയും മരണത്തിൽ നിന്നൊഴിവാക്കൽ - ലക്ഷ്മിബാധി ഷിനർഹ്യകൾ ധർമ്മം കൊടുക്കൽ-അന്തുനിമിഷം.

മുഖവും

മുൻ അദ്ദേഹത്തിൽ വിവരിച്ച കമ്പകൾ കാണിക്കുന്നത് ഗുരുവിന്റെ അനുഗ്രഹമാകുന്ന വെളിച്ചമുണ്ഡായാൽ സംസാര ജീവിതത്തിലെ ഭയം നീങ്ങുമെന്നും മുക്തിമാർഗ്ഗം തുറന്ന് തന്നെ നമ്മുടെ കഷ്ടതകളെ ആനന്ദമാക്കിമാറ്റുമെന്നാണ്. നീ സദാ സദ്ഗുരുപാദങ്ങളെ സ്മരിച്ചാൽ നമ്മുടെ കഷ്ടതകളെവസാനി ക്കുകയും, മരണഭയം നീങ്ങുകയും, സംസാരദുഃഖം ഇല്ലതാവു കയ്യും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവനവഗ്രേ ക്ഷേമത്തിൽ ശ്രദ്ധി ക്കുന്നവർ സാധീനാമാക്കേ ഈ കമ്പകളെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ധരിച്ച് അവരുടെ മനസ്സ് ശുശ്രീകരിക്കേണ്ട്

തുടക്കത്തിൽ പോമാറ്പാന് യോക്കൽ പണ്ണിറ്റിന്റെ

ആരാധനയും ത്രിപുണികൾ തൊടീച്ചതും പറയുന്നു. ഈത് 11-ാം അമ്പുറയത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കയാൽ ഇവിടെ ആവർത്തിക്കുന്നില്ല.

മുൻകുട്ടിയുള്ള സുചന

വായനക്കാർ ഈതുവരെ കേട്ടത് ബാബയുടെ ജീവിതക്ക മകളാണ്. ഇനി അവർ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ബാബയുടെ അന്ത്യയാ ശ്രദ്ധപ്പറ്റി കേൾക്കേണ്ട്. 1918 സപ്റ്റംബർ 28-ാം തിയ്യതി ബാബക്ക് ചെറിയ ഒരു ജാരബാധയുണ്ടായി. ജാരം രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസം അഞ്ചുള്ളെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെക്കിലും, അതിനുശേഷം ബാബ ഭക്ഷണം ഉപേക്ഷിച്ചതുകൊണ്ട് കുടക്കുന്നു ക്ഷിണിതനായി തീർന്നു. 17-ാം ദിവസം അതായത് 1918 ഓക്ടോബർ 15-ാം തിയ്യതി ചൊമ്പാൽച്ച വെകുന്നേരം ബാബ ഇഹലോകവാസം വെടിന്തു. ഈതിന് രണ്ട് കൊല്ലുങ്ങൾക്ക് മുമ്പ്, അതായത് 1916ൽ ബാബ തന്റെ അന്ത്യത്തെപറ്റി സുചന നൽകിയിരുന്നെന്നുണ്ടിലും ആരും അത്രക്കണക്കാക്കിയില്ല. അത് ഇപ്രകാരമാണുണ്ടായത്. വിജയദശമി (ദസറ) ദിവസം ആളുകൾ “സീമാലംഘന” (ഗ്രാമാർത്ഥിക്കടക്കൽ) എന്ന ചടങ്ങ് കഴിഞ്ഞ് മടങ്ങിവരുന്നേം ബാബയെ അത്യധികം കോപിപ്പംനായിക്കണ്ടു. ബാബ തലക്കെട്ടും കഫ്പിയും ലങ്കാട്ടിയും എല്ലാം അഴിച്ച് മുന്നിലുള്ള ധൂനിയിലിട്ട് ദഹിപ്പിച്ചു. ഈത് കത്തിപിടിച്ച് ധൂനിയിലെ അശി പ്രകാശിക്കുകയും ചെയ്തു. ബാബ പുർണ്ണ നശനായി കണ്ണ് തൈക്കന്തൽ ഹോലെ ജുലിപ്പിച്ച് അലറി. “എടാ കൊള്ളേരുതാത്തവരെ, ഇപ്പോൾ വന്നു നോക്കിൻ, എന്നു മുസ്ലീമോ ഹിന്ദുവോ എന്ന്”. എല്ലാവരും ഭയപ്പെട്ടു വിരുച്ചു. ഒരുത്തനും ബാബയെ സമീപിക്കാൻ ദയരും വന്നില്ല. കുറേകണ്ണിത്തപ്പോൾ കുഷ്ഠരാഗയിലും ഭക്തനുമായ ഭാഗോജിഷിന്ദിയെ ഒരുവിധം ദയരുമവലംബിച്ച് ബാബയെ

ஸமீபிச்சு ஒரு லக்ஷோட்டி கெட்டிகொடுக்கவூன்தில் விஜயிச்சு. ஏனிக் “வாவு! ஏற்றாளிதொகை. ஹன் ஸீமாலங்பான் அந்தன் மூலம் என்னும் பாவு பாவு ஸத்ககொள்ள நில தத்திச்சு பரிணமை: “ஹத் ஏரே ஸீமாலங்பானமான” . (அதிர்த்தி கடக்கல்) ராத்ரி 11 மணிவரை வாவுயூட கோபம் அடையியில்லை. அந்துராத்ரி சாவடி ஏழூநாத்திப்புத்தென உள்ள குமோ ஏன் ஜனங்கள் ஸஂஶயிச்சு. ஒரு மணிக்குர் கஷித்தி வாவு வங்குதையிலிச்சு முன் விவரிச்சுபோலை சாவடி ஏழூநாத்தித்திக் தழுராயி. ஹது ஸஂநவங்கொள்ள வாவு தன்றை அதிர்த்தி கடக்கல் (ஜீவாவஸாங்) மூலம் ஸமயத்தாளையும் ஸுபிபிச்சுதாயிருந்து. அந்தக்குரு அந்திரெந்த ஸாரம் மந்திலாயில்லை. வாவு மருாரு ஸுபநயும்குட தாஷெபரியும் பிரகாரம் தருக்கடியுள்ளது.

ராமசுரைபடேலிரெந்தியும் தாத்துவாபடேலிரெந்தியும் மரளம் ஏஷி வாக்கல்

ஹது கஷித்தி குருச்சு திவாஸம் கஷித்தபோல் ராமசுரைபடேலிக் கலஶலாய ரோஹ பிரிபெட்டு. அயாஸ் வல்லாதெ கஷ்ட பெட்டு. பல மருந்துகளும் பிரயோகிச்சு மலமில்லாதெ நிராஶாயி அந்துகிமிஷவும் காத்தி கிடக்குக்கர்யாயிருந்து. ஒரு ராத்ரி பெடெந்த வாவு அயாஜுடுடை கிடக்கக்கெரிகில் வந்தாயி கள்ளு. படேல் வாவுயூட பாவங்கள் பிரிச்சு “ஏனிக்க ஜீவிதத்தி லுத்த அந்த நஷ்டபெட்டு கஷித்து. தொன் ஏபோல் மறிக்கு மென் பரிணத்துத்தரளம்” ஏனபேக்ஷிச்சு. கருளானியியாய வாவு பரிணத்து நினக்க வேಗம் ஸுவபெட்டு. பகைச் ஏனிக்க தாத்துயைக்குரிச்சுள்ள தெய். அவர் 1840 ஶாகமாஸத்திலை விஜயத்துமி திவாஸம் மறிக்குரு. ஹதாரோடு பிரதேகிச்சு அவளோக்

பரியருத், அவன் இயைபூட்டுபோகுாங்". ராமசுநாதன் ஸுவாபைஸு கு. பகைசு அயாஸ் தாத்துயுடை ஜீவனைபூரி ஒுவிதநாயி. ஸாவயுடை வாக்குகள்க் வழ்தாஸமிலென்னும் தாத்து ரண்டு கொல்லுத்தினுத்தில் மரிசுபோகுமன்னும் அயாஸ்கவுரிப்பான். ஹதாரோடும் அயாஸ் பரிணதில் பகைசு ஒரு துந்தைபளிகா னனும் கூதநுமாய ஸாலஷின்பியோக் மாத்ரம் பரிணது. அன்னை ராமசுநாதன்யும் ஸாலஷின்பியோக் மாத்ரம் தாத்துயுடை காரு த்தில் இயைபூட்டுகொள்ளிடுநூ.

ராமசுநாதன் ஸுவாபைஸுவென்னு பரிணதுவலோ. ஸமயம் க்ஷணத்தில் போய்க்கொள்ளிடுநூ. 1840-ாம்மாண்க் கூக் வர்ஷத்திலே இப்பாதமாஸம் கஷிணத் அஶுக்நிமாஸம் துடன்னி. ஸாவை பரிணத்துபோலே தாத்துயா ரோஶ ஸாயிதநாயி அதூ கொள்க் ஸாவயுடை தமிழ்நதினுவேள்கி வரான் கஷியாதை யாயி. ஸாவைக் ஜரவொயாயாயூ கிடப்பிலாயி. தாத்துக்க் ஸாவயிலூம் ஸாவைக் கெள்ள கைசி தாவாய கலவான் ஹறி யிலூம் பூர்ண விஶாஸமான். தாத்துயுடை ரோஶம் வழ்ரெவ ஹர முர்ச்சிச் ஹஜ்கான் வழுதெய்யாயி. ஏகிலூம் அயாஸ் ஸுவா ஸாவயெயதனை ஸ்மரிசுகிடுநூ. ஸாவயுடை ஸ்திதியூம் ஹதேபோலே மோஶபூட்டுகொள்ளிடுநூ. நிற்குப்பாக் திவங்கமாய விஜயதஶமி அடுக்கான் துடன்னி. ராமசுநாதன்யும் ஸாலஷின் பியூம் தாத்துயெய்க்குவிச் அதுயிகங் இயைபூட்டுகொள்ளிடுநூ. அவர் இயைபூட்டு ஶரீரம் விரிசும் வியர்த்தும் ஸாவை பரிணத பிகாரம் தாத்துயுடை மரளை அடுத்து வருந்தத் கள்கூகொ ள்கிடுநூ. விஜயதஶமி திவங்கம் பூலர்நூ. தாத்துயுடை நாயி மிடிப்பு நிலசுக்கொள்ளிடுக்கையைான். மரளை அடுத்தடுத்த வரு னூ. பகைசு ஒரு பிரதேயுக்கத ஸாவைச் சு. தாத்துஜீவிக்கவுக்கியூம் பக்கம் ஸாவை தெள்ளதனை மரளனத்தின் கொடுக்குக்கியூம்

செய்து. அத் திறக்கும் ஒரு கடத்துமாறுமாயிருந்து. ஜனனைக்கூலிலோ வாவு, தாத்துக்கூவேளி ஜீவன் கொடுத்து என்னு பரிணமம். எதிர்கால் வாவு அன்றினென செய்தத்? வாவுயைத் தாந்திரம் அல்ல அதே விலாவும் செய்துகொண்ட காரியாத்தவாய்தினால் வாவுய்க்கு மாத்தே அதனின்துகூட. இதில் தன்றே அதைப்பறிஞ்சி ஸுப்ரா தனிக்கூப்கரம் தாத்துயைத் தேரூபரிணமது வாவு முன்கூடி கொடுத்ததாயிருந்து.

அடுத்ததிவரும் அதாயத் தேவோவர் 16-ாங்கு வாவு பயிர்புறிலூடு தாஸ்஗ங்குவிருந்து ஸப்பந்ததில் பிரத்துக்ஷபூர்க் கூடுதல் “மங்ஜிக் பொழுத்துவிளை. சிர்துயிலூடு என்ன கைஷுவக்காரும் மஸாலபூரிக்கக்காரும் எனை ஏறுபாக் உபடவி ஆகு. அதைகொள்ள என்ன ஹவிடெவங் விவரமறியிக்குக்கொள்ள. தயவுசெய்த அவிடெக்கு உடன் போயி எனை கெதைபூக்கலே கொள்ள ஆவர்ணம் செய்யுக”. தாஸ்஗ங்குவிக் சிர்துயிலில் நினைவுடை குதித்தினின் விவரம் கிட்டி. தாஸ்஗ங்கு உடனை ஶிஷ்ய மரோடுகூடி சிர்துயிலில் வங் வாவுயை ஸமாயியக்கூன்று வரை தெவால்கீர்த்தனைகளைப் போடுகிறார்களிருந்து. அயாசி ஸுந்தர கெக்கொள்ள ஹரிகாமாகிதமாய ஏறு புமால யூஷாக்கி. வாவுயைத் தாஸ்஗ங்கு சமாயியில் சார்த்தி. ஸுந்தர சில விழல் வாவுயைத் தாஸ்஗ங்கு கொடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

லக்ஷ்மிவாயிக்க யற்றும் கொடுத்துக்கொள்ளுதல்

விஜயதஶ்மி திவரும் ஹரிகாமாகிதமாய ஏறுவும் மங்கலக் ரமாய திவருமான். அத்தாரம் ஏறு திவரும் வாவு தன்றே ஸிமா லாலாந்ததின் திருத்தைக்கூடுத்தத் தானுயோஜ்யமாயி. குரிச்சுடி வரும் முன்வு முத்துக்கை ஸுவமிலூரெ கிடப்பிலாயைக்கிலூர்

அதற்கிக்காலி வாவு ஏல்லாய் பேபாஷுங் ஸோயவாகாயிருநூ. அன்றையிலிஷ்டத்தின் அல்பங்முங் வாவு அதற்கெட்டுங் ஸஹாயம் குடாதெ ஏஶுநேர்திருங் வழை ஸுவபேப்புங்போலெ பெருமாளி. ஜனங்கள் அபக்கங்களிடி கஷிணைத்தனங்கு வாவு ஸுவபேப்புங்கு ருக்கைங்கு கருதி. வாவுயக்க தாங் அன்றையாஸங் வலிகாங் போகுங்குவென்றியாமாயிருநைதிகால் லக்ஷ்மீவாயீ ஷிர்வெக்க குரிச்சு யம்மா கொடுக்காங் நிஶ்வதிச்சுதாயிருநூ. வாவு ஏல்லா ஜீவஜாலங்களிலுங் கூடுகொட்டுங்கு.

இந் லக்ஷ்மீவாயீ ஷிர்வெக்க ஸ்ரீஸ்ரீ வியுங் ஸாமாங்கு யங்கங்கிதியுஞ்சுவருமாயிருநூ. அவர் ராவுங் பகலுங் மஸ்ஜிதில் பளியெடுக்கூங். ரட்டி காலங்களில் ஸ்ரீ லஸ்பதி, தாத்தூ, லக்ஷ்மீவாயீ இந்வரைஶிகை அதற்கையுங் மஸ்ஜிதில் பிவேஶிக்காங்குவதிச்சுருங்கில். ஏரிக்கை வாவுயை தாத்தூயுங் கூடி மஸ்ஜிதிலிரிக்கூங்கோசு லக்ஷ்மீவாயீ வங்கு வாவுயை வளங்கி. வாவு அவரோட் “ா லக்ஷ்மீ! ஏநிக்கு வல்லாதெ விஶக்குங்கு” என்குபிடித்து. அவர் உடன் “வாவு, ஒரு நிமிஷ்டத்திங்குஞ்சுத்தில் தொங் கேஷளம்கொள்ளுவராங்” என்குபிடித்து ஓடிபோயிலி. அவர் ரொட்டியுங் பஞ்சகரியுங்கொ ஸ்துவங் வாவுயை முங்கில் வெஞ்சு. வாவு அதெடுத்தத் தே நாயக்க கொடுத்து. அபோசு “இந்தநாள் வாவு ! ஏநென் வெருதெ வூங்கிமுட்கிச்சுத் ? தொங் ஓடிபோயிலி ஏந்தே ஸ்ரீ கேகொள்க் கேஷளம் தழுராகவிகொள்ளுவந்த அவிடுங் தொடுக்கபோல்லுங் செழுதெ நாயக்க கொடுத்து” என்பது என்று. வாவு அதிகாரி “நீ ஏந்திக் வெருதெ வூங்கிமுட்குங்கு? நாய்யுடை விஶப்புமார்த்த ஏந்தே விஶப்புமார்த்தென்றையாள். நாயக்க ஓராத்மாவுள்ளது. ஜீவி வூத்துப்பத்தாயிருங்கோடு. பகை

ஏல்லாவருடெனும் விஶ்வீ் ஏருபோலெயான். சிலவ அத் பர யூஂ, சிலவ முகஜீவிகளான். ஏரு காரூஂ மனஸ்திலாக்கு. அதைன் விஶகவூன் ஜீவிகச்சுக் கெஷன் கொடுக்கவூன்த, அவர் ஏனென்றான் உடனடிந்த. இத் ஏரு விஶங்குமாயி கரு திகோலூ' ஏனான் மருபடி பரித்தத். இதொரு நிலைாதஸங் வெமாணைகிலும் வொபு அதுகொன்க் ஏரு மஹத்தாய அஹ்யா தமிக ஸத்யமான் பிரசினிப்பிட்டத். அது ஸத்யத்தை ஏனென்றான் மர்த்தாலை வேங்கிப்பிக்காதெ ப்ராணோஶிகமாக்குக ஏன் வொபு காளிச்சு தனா. அனாமுத்தை நிதியும் லக்ஷ்மீவொயி ஸ்நேഹ கெதிக்கலோட வொபுய்க் பாலும் ரைடியும் கெடுக்கான் தூட்டு. வொபு அத் அதுபாடுதெதோட ஸ்ரீகரிச்சு கேஷி க்கு மாயிருந்து. அதில் நின் குரிச்சு வொபு ஏடுத்த வொக்கி லக்ஷ்மீவொயியுடெ கெழுத்தென கொடுத்த ரயாகூஷ்ண மாயிக் ஏதிச்சுக்காடுக்குமாயிருந்து. அவர் வொபுயுடெ உச்சிஷ்டம் பிரஸாதமென நிலக் ஸ்ரீகரிச்சு அதுபாடுக்கும் செய்து. இது கெஷனத்தெஞ் கம ஏரு வழியானமாயிக்கருத ருத. இத் ஏத் ப்ரகாரம் ஸாதிவொபு ஏல்லா ஜீவஜாலங்களிலும் கூடிகொல்லுநூவெனும் அவனை ஏனென புரோஹமிப்பிச்சு வெனும் தெஜியிக்குநூ. ஸாதிவொபு ஸ்ரவுவ்யாபியும் ஜன நமரளைஞிலூத்த அமரநூமான்.

வொபு, லக்ஷ்மீவொயியுடெ ஸேவனங்களை ஸ்மரிச்சு. வொபுய்க் ஏனென அவரை விஸ்மரிக்கானாவும்? தேஹவி தோஶத்தினல்பாம் முங் வொபு தஞ் போக்கறித் கழுடுக் அதேயும் 5 க. ஏடுத்த அவர்க்குகொடுத்து. வீஸ்கும் 4 க. குடி ஏடு தடுகொடுத்து. ஒட்டாகை ஓப்பத். 9 ஏன் அக்கம் நவவிய கெதியை ஸுபிப்பிக்குநூ ஏன் 21-ஊ அஹ்யாயத்தில் பரித்தி

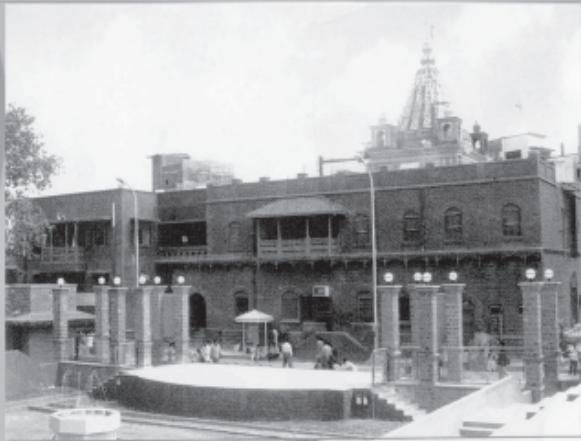
குள்ள. அத் ஸீமாலங்குபான்மயத்தை கொடுத்த கைசிளையாயி ரிக்காங் லக்ஷ்மீஸாயி கஶின்தூகுடுவாநுதூ வக்யுதூவரை யிருந்திடால் பள்ளத்தின் க்ஷாமமுளையிருந்தில். அது கொள்ள வொபு அவர்க்கு ஓயவுதம் ஏக்காட்சுஸ்க்காய் பற்றாம் அஹுயாயத்திலே 6-0 ஜோகத்தில் பரித்த ஶரியாய ஸிஃப்புரீ எப்பது ஸுளைண்ணலை ஓர்மூப்பிச்சுதாயிரிக்காங். அதில் ஆடும் அஹுயும் பின்கீக் காலும் ஸுளைண்ணலூன் ஆடுதெதை ரள்ளுவரிக் குதில் பரியுந்தாக். (“அமாநுமத்துரோபகேசா நிர்மமோ டுஸ ஸுப்புதான்ஸுதரோபாரேதம் ஜில்தாஸுதமஸுயுரமோஉவாக்கு”) வொபு அது பிடியில் தென் ஆடும் 5 கி. யூம் பின்கீக் 4 கி. யூம் குடி ஒடுகை 9 கி.யான் கொடுத்தத். எப்பதூ, எப்பதுருப்பிக் யுடை ஏதுதேயோ ஸுளிதண்ணல் அவருடை கழித் வந்து வெகிலும் ஹூ எப்பதுருப்பிக் ஏந்தும் லக்ஷ்மீஸாயி ஓர்மூ வெய்க்கூம். (ஹப்புஷும் ஹவயில் ஏதென்றும் அது வீட்டில் பிலிக் ஸுக்ஷிச்சிட்குள்ள. விக்டோரியா ராளியுடை தலயுதூ நான்யுண்ணலூன்).

வழிரை ஶஹுாலுவும் வோயவாநுமாயிருந்திடால் வொபு அந்து நிமிப்பதில் மடு பில முஞ்கருதலுக்குலும் குடி ஏடுத்தது. கெதமாரோடுதூ ஸ்நேഹங்கொள்ள தனிக்கு ரூ விஷ மவும் தோன்றுதென்கு கருதி அவரை ஏல்லாவரையும் பரித்த யச்சு. காக்கா ஸாஹேவ்வு தீக்ஷித், வொப்புஸாஹேவ்வு டுகி முத லாயவரெல்லாம் உத்தின்கூட்டோயோடுகுடி ஸுவய்க்கெட்டுஸங்கவி கூமென்றியாதை மன்ஜிதில் காத்திரிக்கூக்காயிருந்து. ஸுவய அவரோடெல்லாம் வாய்யில்போயி கெஷ்ணம் கஶிச்சு வராள் பரித்த அவிடென்கின்றயச்சு. அவர்க்கு ஸுவயுடை முந்தில் நின்கு போவாந்து வழு ஸுவயுடை கல்பன அந்துஸரிக்காதி ரிக்காந்து வழைந்தாயி. ஏந்கீக் விஷாஉமநஸ்கராயி மடிச்சும்

டிசூலி அவர் வாயதிலேக்குபோயி. அவர்கள் வாவையுடை
காரூங் ஶாரவாவப்பமாளைன் அளியாமாயிருந்து. அவர் கேச
ளத்தினிறுளைக்கிலும் மன்று வாவையுடை அடுக்கலூயிருந்து.
கேசளை கஷிய்க்குள்ளதின் முபூதனை வாவை வேறாக
செய்த விவரம் அவர்க்கு கிட்டி. கேசளை அவிடெயிர்க் கொர
மஸ்ஜிதிலோகோடிசெனப்போல் வாவை வழுாஜியுடை மடியில்
அந்துவிஶேஷமங்கொண்டுள்ளதான் களென்ற. வாவை நிலத்துவிடு
கயோ கிடக்கலை கிடக்குகயோ செய்தில்லை. வாவை ஸுநின்
ஹில்லிக்குள்ளதிலிலிருந்து கைகொள்க யர்மங் கொடுத்துகொள்ளான்
வேறாவியோகம் செய்தது. ஒப்பிமார் அவதறிச்சு லோகத்தில்
வருந்த நிஶ்சிதமாய பிரவர்த்தனங்கள்கொள். அது பூர்த்தி
யாயிக்கூடின்றால் அவர் வந்போலே ஶாநமாயும் அநாயா
ஸமாயும் கடங்குபோவுந்து.

ஸ்ரீ ஸாத்யா ஸத்யாபரிமா - லோகஶாந்தி ஹவிக்கெடு !

ബാബുട്ടുട മഹാസമാധി തുടർച്ച

തയ്യാറാട്ടുക്കൽ - സമാധിമന്ദിരം - ഇഷ്ടകിക ഉടക്കൽ-72
മൺിക്കുർ നേരത്തെ സമാധി - ജോഗിൻ്റെ സന്ധ്യാസം - ബാബു
യുടെ അമൃതവാണികൾ

മുൻകുട്ടിയുള്ള തയ്യാറാട്ടുക്കൽ

സാധാരണ ഹിന്ദുക്ക്ഷേർക്കിടയിൽ ഒരാൾ ആസന്ന മര
ഞനായിക്കിടക്കുമ്പോൾ എത്തെങ്കിലും പുണ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ
അയാൾക്ക് വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ച് അവസാന നിമിഷത്തിൽ ലഭകീ
കക്കാരുങ്ങളെ അയാൾ ചിത്രിക്കാനിടവരുത്താതെ ആദ്യാത്മിക
കാര്യങ്ങളിൽ ആലോചന ചെയ്യുന്നാക്കി സർഗ്ഗതിയുണ്ടാക്കി
കിനകാടുക്കുക എന്നാരു സന്ദർഭായമുണ്ട്. പരീക്ഷിത് മഹാ
രാജാവിനെ ഒരാഴ്ചക്കുള്ളിൽ മരിച്ചുപോട്ട എന്ന് ഒരു ബോഹമ
ഞമുനി ശപിച്ചുപോൾ അദ്ദേഹത്തിന് ശുകമഹർഷി ഒരാഴ്ച
കൊണ്ട് ഭാഗവത മുഴുവൻ വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ചു. ഈ സന്ദർഭായം

ஹப்ளூஷூ துடக்கனு வருள்ளது டீத, டைவதம் முதலாய விஶ்வச்சுடிமூன்றாண்டு மதிக்காராயவரை வாயிசூகேஸ்பிக்குன பதிவு ஹனு நில நித்தகூன்னதுமாகுனு. ஏது நெவாவ தாற்மன நிலக்க வொவைக் ஹு வக ஸஹாயங்களோனு அதுவாயுமில்லாயிருள்ளகிலு மருத்துவர்க்க மாதூக்கயா க்கானவேள்ளி வொவை ஹு ஸங்பாயம் தனை ஸீகரிசூ. வொவை அதூஶாஸம் வலிக்கான் போகுனுவெங்கின்ற வொவை வாஸி ஏந அதோக்க ரமவிஜயம் வாயிசூகேஸ்பிக்கான் பரன்னு. வாஸி குறைஷ்சகொள்க பூங்கதகம் ஏறிக்குத் வாயிசூ. ஏந்நிக்க வொவை அதோக்க ஏறிக்குத்தகுடி ராவு பகலு வாயிக்கான் பரன்ற பிரகாரம் முனுடிவுஸங்கொள்க வாயன பூர்த்தியா க்கி. அன்னை பதினொனு திவுஸங்கெ கஷின்னு அதோக்க விண்ணு முனு திவுஸங்கெ வாயிசூ அதூயிகா க்கீஸி தனாயி. பின்னிக் வொவை அதோக்க போவானஙுவதிசூ ஶான நாயி கஷின்னு. அதேபோல் அதுமனித்தனை அயிவுஸிசூ அதூநிமிஷம் காத்திருனு.

ஒங்குமுனு திவுஸங்கெ முந்தனை வொவை தன்ற ராவிலுதை நடத்தனங்கு திக்காடுவு நிர்த்தகை செய்த மஸ்ஜித்திதனை ஹல்கலையி. அவுஸாந நிமிஷம்வரை வேய தோடுகுடி யிருந வொவை கெத்தமாரைக் கெயருமாயிரிக்கான் பரன்னு. அதுரையு அதூநிமிஷம் ஏஹப்ளாஜாயிரிக்குமென்னி யிசூலி. காக்காஸாபைவு தீக்காதிது ஶ்ரீமான் டூடியு மஸ்ஜி துதி வொவையுடை குடைத்தனையான் நித்ய கெஷளா கஷிப்பிரு நாத். அந்தைத் திவுஸம் (க்காடோவர்டு15) அதுதிக்குஶேஷம் அவரோக் வாஸஸுலத்த் போயி கெஷளா கஷிக்கான் நிருதேஶிக்கு க்கயானுள்ளாயத். ஏந்நிக்கு குரிசூபேர், அதாயத் த லக்ஷ்மி

வாயி ஷிள்லை, ஭ரதோஜி ஷிள்லை, ஸ்வாதாஜி, லக்ஷ்மனன் ஸ்வாலஷிஂபி, நாநாஸாஹவ் நீமோன்கார் ஏனிவர் அவி எட்டென் ஹருநூ. ஶாம ஏதுகளினேல் ஹரிக்குக்காயிருநூ. லக்ஷ்மீஸ்வாயி ஷிள்லைகள் 9க. கொட்டுத்தஶேஷம் தனிக்க் மஸ்ஜி புதில் ஸுவமிலைநூங் தென் ழூட்டியுடை கல்லூக்காள்ளுள்ள கிய வாயயிலேக்க் கொள்ளுபோக்களமெநூங் அவிரெட் ஸுவ மாயிரிக்குமெநூங் பரிணது. ஹா அவஸாந வாக்குக்கஶ் பரிணத் வாயாஜியுடை சூமலிலேக்க் சாதி அந்துஶாநம் வலிச்சு. ஭ரதோஜி ஸ்வாவயுடை ஶாஸங் நிலாத்தாயிகள்க் தாഴை ஹரிக்குந நாநாஸாஹவ் நீமோன்கரோக் விவரம் பரிணது. நாநாஸாஹவ் குரிச்சு வெஞ்சிலமெடுத்த ஸ்வாவயுடை வாயில் செய்சு. அத் பூர்த்தேக்காடுகி. அபோஸ் அயாஸ் உரகை ‘ஓ வேவா!’ ஏந் விலபிச்சு. ஸ்வாவ செருதாயிக்கண்ணு தூநூ. ‘ஹா’ ஏநூ பரிணதமாதிரிதோனி. பகை ஸ்வாவ ஓஹத்யாகம் செய்து ஏந் வழக்கமாயி.

ஸ்வாவ ஸமாயியாய விவரம் காட்டுதீ போலெ ஸ்ராம மாகெ பரிநூ. ஆஸ்வாலவுறுதும் ஜனങ்கள் மஸ்ஜிவிதில் தகிச்சு குடி பலவியத்தில் விலபிச்சு. சிலர் உரகை கரணது. சிலர் நிரத்தில் கிடெங் உருள்ளு. சிலர் ஸ்வாயம் கெடுவினா. ஏல்லா வருடை கண்ணுக்கல்லில் நினூங் கண்ணீர் பொசின்ற் அவிடங் முடிய வர் ஶோகஸ்தவையமாயி.

அபோஸ் ஸ்வாவயுடை ஓஹா ஏஜனை ஸங்கரிகை ஸமென பிரஶ்னம் உயர்நூவனூ. சில முஹம்மதீயர் ஸ்வாவயை பூரமெ தூரின ஒரு ஸ்வாலத்த் மிவ் செய்த ஒரு ஸவகுடிரங் பளி செய்துமெநாயி. குஷ்டி பாரும் அமீர்ஸர்க்காருங் ஹா

அலிப்ராயதேதாக் யோஜிசூ. அங்ஶம் அயிகாரியாய் ராமசுடை பவேர் தீர்த்தூடு பரினது. ‘நினைத்துடெ அலிப்ராயம் னான்ஸ்க் ஸபிகாருமல்ல’. ஸாவயதூடெ ஓஹா வாயதில்லாதெ வேரே ஏவி டெயூ அடக்குநாதல். ஹண்னெ லினாலிப்ராயம் உயர்ந் வங் 36 மளிக்குரோஜு ஹதிரெப்புரி பர்சு நடநூ.

வூயங்காஷ்ச ராவிலெ ஸாவை, லக்ஷ்மஸ் மாமா ஜோஷிக் ஸப்ளந்திரஶங் நல்கி அயாஜுடெ கெபிடிசூ வலிசூ பரினது: “வேரா ஏடுநேந்தீக்க, ஸாப்புஸாஹெவ் கருதநைத் தொங் மறி சூவெநாள். அதுகொள்க் காவங் வரில். நீ ஆராயநயு காக்கை (ராவிலதெத) ஆரத்தியூ நடத்தங்கூ”. லக்ஷ்மஸ் மாம ஸ்ராமத்திலெ ஜேயாத்துநூ ஸாமயுடெ மாதுலநூமாயிருநூ. அதாக் கரு யாமாஸ்பிதிக ஸ்ரோஹ்மங்காயிருநூ. அதாக் கிதுவு ஸாவையையூ ஸ்ராமதெவங்கையையூ ஆராயிக்குமா யிருநூ. தர்மநத்திநூஶேஷங் அதாக் பூஜாஸாயாநான்துமாயி வங் மாலவிமாருடெ பிரதிஷேயம் வகவெய்க்காதெ பூஜயூ காக்கை ஆரத்திபோலூ முரபோலெ நடத்தி மடணிபோயி. பின்கீ உஷ்க்க ஸாப்பு ஸாஹெவ் ஜோக் ஏல்லாவரோடு கூடி வங் பதிவுபோலெ மஹாந ஆரத்தியூ நடத்தி.

வாவையுடெ வாக்குக்கை வப்புமாநிசூ ஜநான்ஸ் வாவையை வாயதித் தீருமாநிசூ மஹாத்தித் குஷி வெஞ்சாந் துடங்கி. சொவுஷ்ச வெவகுநேநாரங் றபாதயித்தினிங் ஸப் ஹஸ்க்பெக்கநூ மடு ஸஹலான்தித் நிங் மடு ஜநானத்து வங் ஹத தீருமாநதேதாக் யோஜிசூ. அடுத்த பிராதத்தித் தேவாங்வெயித் நிங் அமீர்஭ாயியையூ கோப்புர ஸாவோ ஸித்தினிங் மங்கத்தாரு வங்கு. ஜநான்ஸ் அபோஷு அலிப்ரா

யவுத்யாஸத்திலான். சிலர் தூரின ஸமலத்து மிவுசெழுவுள்ள நிர்வாயிசூக்காள்ளிருந்து. மங்காலி பொதுஜனாலிப்ராயம் என்னை வோடிகிடப்போல் வாய்யில் அடக்குவதின் எதிர் ஜிப்ராயத்திற்கு ஹரடி வோடு கிடியதாயி கள்ளு. அயாஸ் ஏதா யாலும் கலக்குவதை அலிப்ராயம் குடி சோதிக்காமென் பிரதை போல் காக்காஸாஹைப் பீக்ஷித் கலக்கார காளான் அஹ மஞ்சநாரிலேக்கு பூரப்படு. அபோஷக்கும் ஸாவயுவதை பிசோ தங்கொள்க் எதிரலிப்ராயத்காருவதை மந்திரமானி அவரும் வாய்யில் அடக்காங்குத்து அலிப்ராயதோக யோஜிசூ. ஸுய நாஷ்ச வெகுவனேற ஸாவயுவதை ஓஹா விலாபத்தையில் எஷுஙத்திசூ வாய்யில்கொள்ளுவங் அவிடை ஸ்ரீஶூபத்தில் முறத்தியர்க் தழுவாக்கிய ஸமாநத்து வியியாங்வண்ணம் ஸமாயி யடக்கி. யமாத்தமத்தில் ஸாவு தனை முறத்தியர்நாயி. வாய ஒரு கேஷ்டிவும் தீர்த்தமாகன கேட்வுமாயி. அவிடை அனேகங் கேத்தால் ஶாந்திக்கும் ஸமாயாநத்தினுமாயி வந்துகொள்கிறி க்குன்று.

போஹம்ஸுர் நாற்கை பிரஸ்தாவிசூ பிரகாரம் முப்புத்தாரு மனிக்குர் காருகொள்ளு கிடங்கிடும் ஸாவயுவதை ஓஹா மறவி ஆலூ எலூ அவயவங்களும் ஸாயாந்நபோலை தனை ஹத்தான் கஶின்திருந்து. கஷ்னிஸுவமாயி எலூபும் உரலி எடுக்கான் தனை கஶின்து. அலூதை கீரி எடுக்கேண்டதாயி வந்திலூ.

ஹஷ்டிக் உடய்க்கலை

வாவு போகுநாதின் குருசூதிவஸங்கர்க்கு மூங்கு வரான் போகுந ஸஂவெதத்தைப்படிய ஒரு ஸுப்ராந்தாயி. ஸாவு கைவெழுகொள்ளிருந ஒரு பாய ஹஷ்டிக் மஸ்ஜிதிலுள்ள

യിരുന്നു. രാത്രി അതിനേതൽ ചാരിയാണ് ബാബു ആസനസ്ഥനാ വുക്ക്. ഇങ്ങനെ വളരെ കൊല്ലുങ്ങളായിട്ടുള്ള പതിവായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ബാബുയുടെ അഭാവത്തിൽ ഒരു ചെറുക്കൻ അവിടെ അടിച്ചുവാരുമ്പോൾ ആ ഇഷ്ടിക വഴുതിവീണ് രണ്ടു കഷ്ണ മായി പൊട്ടിപ്പോയി. ബാബു ഈ വിവരം അറിഞ്ഞു അതു പൊട്ടി പോയതിനെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ വിലപിച്ചു. “ഇഷ്ടികയല്ല എൻ്റെ വിധിയാണ് പൊട്ടിനുറുങ്ങിപോയത്. അതെൻ്റെ ജീവിത സുഹൃത്തായിരുന്നു. അതും വെച്ച് എന്നു സദാ ആത്മനെ പ്രാർത്ഥിക്കുമായിരുന്നു. അതെ നിക്കു എൻ്റെ ജീവനു തുല്യമായിരുന്നു. അതെനെ ഇന്നു വിടുപിരിഞ്ഞു. പിലർ ചോദിച്ചേക്കാം ബാബു എന്തിനാണ് ഇഷ്ടികപോലെത്തെ ഒരു നിർജ്ജീവ വസ്തു വിനെചൊല്ലി വിലപിക്കുന്നത്? എന്ന്. അതിനു ഹേമങ്ങളിൽ മറുപടി, ഔഷ്ഠിശ്വരമാർ നിസ്സഹായരെയും ദരിദ്രയും സഹായിക്കാനാണ് അവതരിക്കുന്നതെന്നും അങ്ങനെ അവതരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അവർ ജനങ്ങളുമായി ഇടപഴക്കി അവരെപോലെ പുറമേക്ക് പെരുമാറി ചിതിക്കുകയും കളിക്കുകയും കരയുകയും എല്ലാം ചെയ്യുമെന്നും എന്നാൽ ആന്തരികമായി അവർ ഉദ്ദിഷ്ടം ശരൂം ശാന്തരൂമായി അവരുടെ പ്രവൃത്തി നടത്തിക്കാണിരിക്കുമെന്നുമാണ്.

72 മണിക്കുർ നേരത്തെ സമാധി

ഇതിന് 32 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ്, അതായത് 1886-ൽ ബാബു ഒരു സീമാലംഘനത്തിനു പരിഗ്രാമിക്കുകയുണ്ടായി. ഒരു മാർഗ്ഗ പാർശ്വമി ദിവസം ബാബുക്ക് വല്ലാത്ത കാസരോഗം പിടിപ്പെട്ടു. അതിൽ നിന്നും മോചിതനാവാൻ ബാബു പ്രാണനെ വളരെ ഉയരത്തിലേക്കുയർത്താനും സമാധിസ്ഥനാവാനും തീർച്ചപ്പെട്ടുത്തി. ബാബു ഭഗത്മാലസപതിയോട് പറഞ്ഞു “എൻ്റെ ഓഹം മുന്നും

வங்களேஷம் ஸஂரக்ஷிக்குக். தொன் மடனை வங்கால் ஏல்லாம் ஶரியாயிரிக்கும். மடனை வந்திடீக்கிறீ ஏற்ற ஓஹா அது தூர்ண ஸபுத்தத் (காளிசூக்கொள்க) அடக்கம் செய்யுக். அவிடெ ரெங்கோக்கூருக்கஶ் அடயாத்தமாயி ஸமாபிக்குக்” எடுப்பது பின்த, (தாடு பத்துமளியோடுகூடி) வாவு தாஷ வீளை. ஸாஸோ சூரியவும் நாயிமியிழீப்பும் நிலாஷு. ப்ராணை ஓஹாதெட வெடி எத்தோலெதோனி. ஶ்ராமத்திலுத்துவரெல்லாம் வந் அனோஷனம் நடத்தி ஓஹா வாவு பின்த ஸபுத்தத் அடக்கமெம்மாயி. மாலுபாபதி ஹதெல்லாம் தடத்து. வாவுயுட ஶரீரம் மடி யில்லைப்பட்டு ஸுக்ஷிசூ அயாச் மூங்கிலிவுப்பும் ஒரே ஹளிப்பிருந்து. மூங்க நாச் காஷின்த வெகுநேரம் மூங்குமளிக்க வாவு ஜீவ நூத்து லக்ஷனம் காளிசூ. அடிவதிரின்ற ஹாத்தத் டரு பலங்கள்கு. வாவு கண்ணுதூரை கைகாலுக்கஶ் நிவர்த்தி வோய வாங்காயித்தீர்ந்து.

ஹ ஸஂவத்தில் நினைம் மரும் வாய்க்கால் மூங்க முஷம் நீலத்தில் வாவு கூடிகொள்கிறுந டரு ஶரீரம் மாடு மாயிருந்துவோ வாவு ஏன் தீருமானிக்கெடு. வாவு ஶரீரமு பேக்ஷிசூலும் ஸர்வுநரூமியும் அதுமனிவாஸியுமாயி ஏனைம் நிலகொத்துந்துந்து. பவைதுதாத்தமக்மாய ஓஹா க்ஷணி கவும் நாஶோநுவுவுமான். அதிலுத்து அதுமான், கேவல ஸத்யவும், நாஶரஹிதவும், ஶாஸ்தவுமான். மனஸ்தெய்யும் ஹஸ்தியாதெய்யும் நியந்திக்கூந வோய்மாக்கூந பேஹதெட ஸாயியாயி காணுவின்! ஹத் ப்ரபஞ்சத்திலெ ஸர்வுத்திலும் முஷுகியிரிக்கூநு. அதில்லாத ஹடமில். கல்பிதமாய ப்ரவர்த்தன பூர்த்தியாக்கால் வாவு டரு ஶரீரம் யிசூ. ப்ரவழத்தி பூர்த்தியாக்கியதோடுகூடி அதுபேக்ஷிக்கூக்கயும்

செய்து. வீளை ஶாஸ்திரத்திலேக்கு தனை மடன்றுக்கியும் செய்து. ஸாயி, முந்புளைய தத்தாவதாரமாய ஗ாங்காபூரிலே ஸ்ரீ நந்தாஸிங்க ஸரஸ்வதியேபோலெதனை என்னும் நாஸ்மி லூதெ நிலகொண்டுள்ளது. ஸாவயமுடை முதி ஒரு ஸாஹ்யாவாவும் மாத்ரமான். யமாத்தமத்தில் ஸாவு ஸர்வசாராபரணஜ்ஞாலிலும் அநுமஷநாயி அவயுடை அநத்திர்ணாமியும் நியநாவுமாயி வாழுக்கயான். ஹத் ஹன்னு ஸாவயதில் ஸர்வம் ஸமர்ப்பிச்சால் வோஹ்யபேபூடுந்தும் பூர்ணம் மந்தூலை ஸாவயை கேத்துாரர அனேலாட அறாயிச்சால் அநுநவபேபூடுந்துமான். ஹன் நமுக்கு ஸாவயை ஶரியாதிக்கானான் கஷியிலெல்லகிலும் ஷிர்தியில்லோ யாது மன்ஜிதில் ஸாவயுடை ஜீவநுஷ்டிபோலெதெத சராயா படும் நமுக்கு கானான் கஷியும். ஹத் ஶமாவாவ் ஜயகர் என குலாகாரநாய ஒரு கேதன் வரத்தான். ஭ாவநாஸங்க நாய கேதன் ஹா படு நோக்கியால் ஹன்னு ஸாவயை தர்ஶிசு ஸஂதூப்தி அநுநவிக்குந்தான். ஸாவக்கு ஹனாரு ஓஹ மிலெல்லகிலும் ஸாவு அவிடெயும் ஸகல ஹடத்தும் வாழுந்துள்ளன். ஹன்னு கேதமாருடை கேஷமகாருணஜ்ஞாலில் ஸாவு ஓஹியாயி ருடு காலதெத்தபோலெதென தல்ப்பரானான். ஸாவயைபோலும் ஜீஷிவரங்கமார் மரிக்குநில். மநுஷ்யரெபோல காஞ்ச யில் தோன்னுமெக்கிலும் அவர் வெவும் தென்யான்.

ஸாப்புஸாஹைவ் ஜோஶிரெஸ் ஸங்காஸ்

ஹேமங்பான் ஜோஶிரெஸ் ஸங்காஸதெபட்டு பரததான் அஹ்யாயம் அவஸாநிப்பிக்குந்தது. ஸவாராங்கி என் அபர நாமமாய ஸாப்புஸாஹைவ், ஜோஶி, பூநயிலே பிரஸ்த்தநாய வர்க்கரி விஷ்ணுவுவஜோஶிரெஸ் அம்மாமநான். ஗வள்மெஞ்சு ஸர்வீஸித்தின் ரிடயர் செய்ததேஷங் (அயாஶி பி. யஸ்வி

யு. வி தில் ஸுப்புரீவெஸராயிருநூ) 1909 அயாஶ் டாரு யோடுகூடி வங் ஷிர்தியில் தாமஸமாகவி. டாருயூ தெர்த்தாவும் வொபையை அதூயிகாம் ஆடரிச்சு வொபையை ஸேவிச்சு கஷின்து கூடி. அவர்கள் கூடுகிறுள்ளதிருநில். மேலுமை மறணங்களை வொப்புஸாஹவாள் மஸ்ஜிதிலும் சாவடியிலும் மஹாஸமாயி வரைகூம் அந்தி நடத்தியிருந்தத். அயாஶ் கள் ஸதேவாய தில் வெச்சு அதொனேவரியூ ஏக்காம்ப் டாவுதவும் வாயிச்சு அந்தமா பரியூன ஜோலியூ கொடுத்திருநூ. அனவயிக்காலம் ஸேவனம் செய்தங்களை ஜோர், வொபையோக் “தொன் அவி டுதெ வழக்காலம் ஸேவிச்சு. ஏற்கிகூ மன்றானியூ ஸஂதூ ப்தியூ கிடியில். ஏற்காள் ஏற்கிக் ஜூபிமாருடை ஸஂஸர்மூ உள்ளதிடுகூடி நம வரத்தத்? ஏற்போஜானவிடுங்களை அனு ஶரிக்கூக? ஏற்கா சோதிச்சு. கெதரை பிரார்த்தன கேட்க வொபை மருப்பியாயி “காலக்ரமங்காள் நிரை தூஷ்கர்மமஹலாம் அவ ஸாகிகூ. நிரை புள்ளாபுள்ளுணைச் சூல்லாய்மசெய்த ஸ்மீ கரிக்கப்பூடு. அனேராம நீ நிஸஂஶாயி, காமவும் கிராயவும் அதூர பிரயவும் ஏல்லாம் உபேக்ஷிச்சு நிரை ஏல்லா தகஸமவும் தீர்கள் வெவ்வெத பூர்ண மன்றை ஸேவிச்சு லிக்ஷாங்கேஹி யாயி ஸங்காஸம் ஸரீகரிக்கூநோச் நினைதொன் அனுஶரீ தாயிக்கானூ. ஏற்கா பரிணதூ. அல்பகாலத்தினுஞ்சில் வொபையூடை வாக்கூக்கி ஶரியாயி வநூ. அயாஜூடை டாரு அதூ மரிச்சு. பிரென அயாஶ் திக்கூம் நிலூங்கநூ ஸுத்ரை நூ மாயி. அயாஶ் ஸங்காஸம் ஸரீக ரிச்சு ஜீவித ஸக்ஷாத்காரம் நேடி.

வொபையூடை அமுதவாளிக்கர்

கருளாமயநூ ஸ்நேஹஸுபநநூமாய வொபை மஸ்ஜி

இதில் வெசூ் பலபோடும் ஹண்ணென பரியுமாயிருந்து. - “ஏனென் ஏழ்வும் அயிகங் ஸ்னேஹிக்குநவன், ஏனென் ஸதா காணுந்து. எதானிலுமாத்த லோகங் அவன் கேவலம் ஶூந்யமான். அவன் ஏரை அபதானணங்களுடைய மரைஏ கமதும் பரியுவானில். அவன் நிற்கிற ஏனில் யான்கிரத்தாயி ஸதா ஏரை நாமம் ஜபிக்குந்து. ஸர்வுவும் ஏனில் ஸமற்பிசூ் ஏனென் ஸ்மரிக்கு நவநோக் எதான் ஸுயம் கடப்படுவாயி கருத்துந்து. எதான் அவன்றை கடம் வீட்டுநெட் அவன் முக்கு பிரதானம் செய்திடுான். ஏனென் ஸ்மரிசூ் ஏரை பிரானைக்குடி ஏனிக்க தந்மூலாதெ கேஷனங் கஷிக்காதவவனில் எதான் ஆஶிரித்தாவுந்து. ஹண்ணென யாதொருவன் ஏனென் ஸமீபிக்குந்துவே அவன் எதானுமாயி தாாதமும் ப்ராபிசூ் ஏற்கும் ஸஂவேவிசூ் நடி ஸமுட்டத்திற் லயிக்குநபோலை ஏனில் லயிக்குந்து. அதுகொள்க் காலா வொத்திரெட்டியும் அபக்காரத்திரெட்டியும் லாத்தாபோலும் உபே க்ஷிசூ் நினைங்குட ஹூதயனிவாஸியாய ஏனில் நினைச்சு ரெள்ள ப்ராபிசூலும்”.

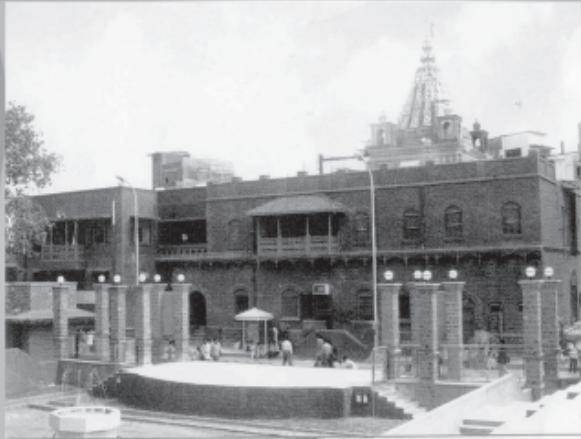
அறான் ஹூ எதான் ?

ஸாயிவொவ அறான் ஹூ “எதான்” ஏனு பலபோடும் வழக்கமாகவிடிடுங்கள். வொவ பரியும் “நினைச்சு ஏனென் அனே ஸிசூ் புதுதிக்கிளைலாந்து போவேஷ்டதில். நினைங்குட பேரூம் அதகு தியும் ஒழிச்சால், நினைங்கிலும் ஸர்வு ஜீவஜாலங்கிலுமுதலு அது ஸபிதியுங்களோ, வோயமாவுந ஸபிதி, அதான் எதான். ஹதினிற்க நினைச்சு ஏனென் நினைங்கில் தென்யும் ஸகல ஜீவ ஜாலங்கிலும் களெங்கத்துவின். ஹத் நினைச்சு பரிஶிலிசூால் நினைச்சுக்க ஸர்வாந்தரூமிதவும் ஏனிலுதுதலு ஏற்குவும் அனு வேப்புதும்.”

ஹேமங்பான் அதூகொள்க வாய்ந்தாரெ வளங்கி அவரோட் ஏழீலா செவனைதெலுயும் ஜஷிமாரெயும் கெத்தாரெயும் ஸ்னேஹிச்சு ஸ்வஹமாக்கான் விடுதமாயும் ஸ்னேஹபூர்வவும் அபேக்ஷிக்குக்கயான். ஸ்வாப பலபூர்வும் பரத்திடிலே. “யாதொருத்தன் மருத்துவரெ வெருதெ நிறிக்குக்கயும் குருபார யுக்கயும் செறுக்குவோ அவன் ஏற்ற ஹுபயம் பிழுற்கு ஏற்கென பருக்கேல்பிக்குக்கயாயிரிக்கும். யாதொருவன் ஏல்லாம் ஸப்ரிச்சு க்ஷமிக்குக்குவோ அவனையென அனேயரும் ஸஂபித்தாக்குக்கு” என். ஸ்வாப அன்னை ஏல்லா டாக்கைத்திலும் அலகாரமாயி வெசுரிக்குக்கயான். ஸர்வஜீவஜாலங்கோடுமுத்து ஸ்னேஹம் லூதெ மருக்கும் ஸ்வாப ஹஷ்டபூடுக்குலீ. அத்தாரம் அமுத வாளிக்கல் ஸுதா ஸ்வாபயுரெ சூடுக்களித் திக்கும் ஸ்வாப வெநிர்க மிக்குக்கயாயிருக்கு. யாதொருத்தன் ஸ்வாபயுரெ பிரஸ்திதெய கெத்துப்பாரணைதெலுாட பாடிபுக்காத்துக்குவோ அவகும், அவயை கெத்துப்பாயரணைதெலுாட யாதொருத்தன் ஶாஹிக்குக்குவோ அவகும் ஸ்வாபயித்த லயிச்சு ஏற்கும் ப்ராபிக்குக்கு ஏன் ப்ரஸ்தாவிச்சு ஹேமங்பான் ஹு அஹுயாயம் அவஸாங்கிப்பிக்குக்கு.

ஸ்ரீ ஸாதியிதெய நமிக்குவிள் - லோகஶாந்தி வெக்கட.

ബാബുട്ടുട മഹാസമാധി തുടർച്ച

തയ്യാറാട്ടുക്കൽ - സമാധിമന്ദിരം - ഇഷ്ടകിക ഉടക്കൽ-72
മൺിക്കുർ നേരത്തെ സമാധി - ജോഗിൻ്റെ സന്ധ്യാസം - ബാബു
യുടെ അമൃതവാണികൾ

മുൻകുട്ടിയുള്ള തയ്യാറാട്ടുക്കൽ

സാധാരണ ഹിന്ദുക്ക്ഷേർക്കിടയിൽ ഒരാൾ ആസന്ന മര
ഞനായിക്കിടക്കുമ്പോൾ എത്തെങ്കിലും പുണ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ
അയാൾക്ക് വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ച് അവസാന നിമിഷത്തിൽ ലഭകീ
കക്കാരുങ്ങളെ അയാൾ ചിത്രിക്കാനിടവരുത്താതെ ആദ്യാത്മിക
കാര്യങ്ങളിൽ ആലോചന ചെയ്യുന്നാക്കി സർഗ്ഗതിയുണ്ടാക്കി
കിനകാടുക്കുക എന്നാരു സന്ദർഭായമുണ്ട്. പരീക്ഷിത് മഹാ
രാജാവിനെ ഒരാഴ്ചക്കുള്ളിൽ മരിച്ചുപോട്ട എന്ന് ഒരു ബോഹമ
ഞമുനി ശപിച്ചുപോൾ അദ്ദേഹത്തിന് ശുകമഹർഷി ഒരാഴ്ച
കൊണ്ട് ഭാഗവത മുഴുവൻ വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ചു. ഈ സന്ദർഭായം

ஹப்ளூஷுங் துடக்கனு வருள்ளது நீதி, டாக்காவதம் முதலாய் விஶ்வச்சுடிபொன்னான்று மதிக்காராய்வரை வாயிச்சுகேஸ்பிக்குன் பதிவு ஹனும் நில நித்தகூன்னதுமாகுனு. ஏது நெறவாவ தாற்மன நிலக்க வொவைக்க ஹு வக ஸஹாய்வைதொனு ஆவஶ்யமில்லாயிருநெங்கிலும் மருஷ்டுவர்க்க மாதூக்கயா க்காங்வேள்ளி வொவை ஹு ஸங்பாயம் தென ஸீக்கிச்சு. வொவை அந்துஶாஸங் வலிக்காங் போகுனுவெங்கின்ற வொவை வாஸி ஏந ஆண்டோக் ராமவிஜயம் வாயிச்சுகேஸ்பிக்காங் பரிணது. வாஸி குறைஷ்சகொங்க பூங்கதகம் ஏறிக்குத் வாயிச்சு. ஏந்நிக் வொவை அயாண்டோக் ஏறிக்குத்தகுடி ராவு பகலும் வாயிக்காங் பரிணத பிரகாரம் முனுடிவெங்கேக்காங்க வாய்ந பூர்த்தியா க்கி. அன்னென பதினொனு திவெங்கேசு கஷிணது அயாஶ் விளை முனு திவெங்கேசுகுடி வாயிச்சு அந்துயிகா க்கீணி தொயி. பின்னிக் வொவை அயாஞ்சு போவாந்நுவதிச்சு ஶாந நாயி கஷிணது. அநேகம் ஆற்மநித்தென அயிவெங்கீச்சு அந்துநிமிச்சு காத்திருனு.

ஒங்குமுனு திவெங்கேசுக்க முந்தென வொவை தெள்ள ராவிலுதென நடத்தைத்து திக்காடுவும் நிர்த்தத் தெய்த மஸ்ஜித்தித்தென ஹலிக்கலையி. அவ்வாக நிமிச்சுவரை வோய தோடுகுடி திருந வொவை தெக்குமாரைக் கெயருமாயிரிக்காங் பரிணது. ஆற்றெயும் அந்துநிமிச்சு ஏஹப்ளூஞ்சுயிரிக்குமெங்கி யிச்சிலு. காக்காஸாபைவு தீக்காந்து ஶ்ரீமாங் டூடியும் மஸ்ஜி துத வொவையுடெ குடைத்தென்றாங் நித்து தெக்குமா கஷிப்பிரு நாத. அந்தென திவெங்கு (க்காங்காவர்த்து) ஆற்றிக்குஶேஷம் அவ ரோக் வாஸுபாலத்த் போயி தெக்குமா கஷிக்காங் நிருதேஶிக்கு க்குயானுள்ளாயத். ஏந்நிக்கு குரிச்சுபேர், அதாயத் த லக்ஷ்மி

வாயி ஷிளெய, டே஗ோஜி ஷிளெய, ஸாயாஜி, லக்ஷ்மனன் ஸாலஷிஂபி, நாநாஸாஹெவ் நீமோன்கார் ஏனிவர் அவி எட்டை ஹருநூ. ஶாம ஏதுக்கினேத் ஹரிக்குக்காயிருநூ. லக்ஷ்மீஸாயி ஷிளெயக்க் 9க. கொடுத்தஶேஷம் தனிக்க் மஸ்ஜி புதில் ஸுவமிலைநூஂ தென் டூடியூட கல்லூக்காள்ளுள்ள கிய வாயயிலேக்க் கொள்ளுபோக்களமெநூஂ அவிரெட் ஸுவ மாயிரிக்குமெநூஂ பரிணதூ. ஹா அவஸாந வாக்குக்கஶ் பரிணத் வாயாஜியூட சூமலிலேக்க் சாரி அந்துஶாநம் வலிச்சு. டே஗ோஜி ஸாவயூட ஶாஸங் நிலஷ்டாயிக்கள்க் தாஶ ஹரிக்குந நாநாஸாஹெவ் நீமோன்கரோக் விவரம் பரிணதூ. நாநாஸாஹெவ் குரிச்சு வெஞ்சிலெடுத்த ஸாவயூட வாயில் செய்சு. அத் பூர்த்தேக்காடுகி. அபோஸ் அயாஸ் உரகை ‘ஓ வேவா!’ ஏந் விலபிச்சு. ஸாவ செருதாயிக்கண்ணு தூநூ. ‘ஹ’ ஏந் பரிணதமாதிரிதோனி. பகை ஸாவ ஓஹத்யாக செய்து ஏந் வழக்கமாயி.

ஸாவ ஸமாயியாய விவரம் காடுதீ போலெ ஶாம மாகெ பரநூ. ஆஸாலவுறுஷம் ஜனங்கள் மஸ்ஜிவிதில் தகிச்சு குடி பலவியத்தில் விலபிச்சு. சிலர் உரகை கரணதூ. சிலர் நிரத்தில் கிடெங் உருள்ளு. சிலர் ஸோயம் கெடுவினூ. ஏல்லா வருடெ கண்களில் நினூஂ கண்ணீர் பொசின்க் அவிடங் முடிய வர் ஶோகஸ்தவையமாயி.

அபோஸ் ஸாவயூட ஓஹா ஏஜனை ஸாங்கரிகை ஸமென பிரங்கம் உயர்நூவனூ. சில முஹம்மதீயர் ஸாவயை பூரமெ தூரின ஒரு ஸமூலத்த் மிவ் செய்த ஒரு ஶவகுடிரை பளி செய்ஸமெநாயி. குஷ்ட் பாடுஂ அமீர்ஸர்க்காருஂ ஹா

அலிப்ராயதேதாக் யோஜிசூ. அங்ஶம் அயிகாரியாய் ராமசுடை பவேர் தீர்த்தூடு பரினது. ‘நினைத்துடெ அலிப்ராயம் னான்ஸ்க் ஸபிகாருமல்ல’. ஸாவயதூடெ ஓஹா வாயதில்லாதெ வேரே ஏவி டெயூ அடக்குநாதல். ஹண்னெ லினாலிப்ராயம் உயர்ந் வங் 36 மளிக்குரோஜு ஹதிரெப்புரி பர்சு நடநூ.

வூயங்காஷ்ச ராவிலெ ஸாவை, லக்ஷ்மஸ் மாமா ஜோஷிக் ஸப்ளந்திரஶங் நல்கி அயாஜுடெ கெபிடிசூ வலிசூ பரினது: “வேரா ஏடுநேந்தீக்க, ஸாப்புஸாஹெவ் கருதநைத் தொங் மறி சூவெநாள். அதுகொள்க் காவங் வரில். நீ ஆராயநயு காக்கை (ராவிலதெத) ஆரத்தியூ நடத்தங்கூ”. லக்ஷ்மஸ் மாம ஸ்ராமத்திலெ ஜேயாத்துநூ ஸாமயுடெ மாதுலநூமாயிருநூ. அதாஶ் ஒரு யாமாஸ்பிதிக ஸ்ரோஹ்மங்காயிருநூ. அதாஶ் நிதுவு ஸாவையையூ ஸ்ராமதெவங்கையூ ஆராயிக்குமா யிருநூ. தர்மநத்திநூஶேஷங் அதாஶ் பூஜாஸாயாநான்னுமாயி வங் மாலவிமாருடெ பிரதிஷேயம் வகவெய்க்காதெ பூஜயூ காக்கை ஆரத்திபோலூ முரபோலெ நடத்தி மடணிபோயி. பின்கீ உஷ்க்க ஸாப்பு ஸாஹெவ் ஜோக் ஏல்லாவரோடு கூடி வங் பதிவுபோலெ மஹாஹ ஆரத்தியூ நடத்தி.

வாவையுடெ வாக்குக்கை வப்புமாநிசூ ஜநான்ஸ் வாவையை வாயதித் தீருமாநிசூ மஹாத்தித் குஷி வெஞ்சாந் துடங்கி. சொவுஷ்ச வெவகுநேநாரங் றபாதயித்தினிங் ஸப் ஹஸ்ஸபக்கநூ மடு ஸஹலான்தித் நிங் மடு ஜநான்னு வங் ஹத தீருமாநதேதாக் யோஜிசூ. அடுத்த பிராதத்தித் தேவாங்வெயித் நிங் அமீர்஭ாயியூ கோப்புர் ஸாவோ ஸித்தினிங் மங்கத்தாரு வங்கு. ஜநான்ஸ் அபோஷு அலிப்ரா

யவுத்யாஸத்திலான். சிலர் தூரை ஸமலத்து மிவுசெழுவுள்ள நிர்வாயிசூக்காள்ளிருந்து. மங்கால் பொதுஜனாலிப்ராயம் என்னை வோடிநிடப்போல் வாய்யில் அடக்குவதின் எதிர் ஜிப்ராயத்திற்கு இரட்டி வோட்கிடியதாயிகளே. அதால் ஏதா யாலும் கலக்காடுத் தென்னிடமிட கூடி சோதிக்காமென் பிரதை போல் காக்காஸாஹைவும் தீக்ஷித் கலக்காடு காணால் அதை மஞ்சங்காலிலேக்கு பூர்ப்பட்டு. அப்போடு செல்லும் வாய்யுடைப்போ தென்காள்க் எதிர்ஜிப்ராயத்தைருடை மந்திரமானி அவரும் வாய்யில் அடக்காந்துதான் அலிப்ராயத்தோக் யோஜிசூ. ஸுய நாஷ்ச வெகுநேரம் வாய்யுடை தேரூ விலாபத்தையாயி எழுந்துதிசூ வாய்யில்கொள்ளுவது அவிடை ரத்தெந்தில் முறையினர் தழுவாக்கிய ஸமாநத்து வியியாங்வண்ணம் ஸமாயி யடக்கி. தமார்த்தமத்தில் வாயு தனை முறையினாயி. வாயு ஒரு கேஷ்டிவும் தீர்த்தமாடும் கேட்வுமாயி. அவிடை அனேகங் கேத்தூர் ஶாந்திக்கும் ஸமாயாநத்தினுமாயி வாய்க்காள்ளித் தகுந்து.

போம்பூர் நாற்கை பிரஸ்தாவிசூ பிரகாரம் முப்புத்தாரு மனிக்குர் காருகொள்ளு கிடங்கிடும் வாய்யுடை தேரூ மறவி ஆலூ எலூ அவரயவனேலும் ஸாயாறனபோலை தனை ஹத்தை கஶின்திருந்து. காப்பிஸுவமாயி எலுப்பும் உரலி எடுக்கான் தனை கஶின்து. அலூதை கீரி எடுக்கேண்டதாயிவானிலூ.

ஹஷ்டிக் உடய்க்கலை

வாயு போகுநாதின் குருசூதிவஸங்கர்க்கு மூன்பு வரான் போகுநா ஸஂவெதத்தைப்படிய ஒரு ஸுப்ராண்தாயி. வாயு கைவெழுகொள்ளிருந்து ஒரு பாய ஹஷ்டிக் மஸ்ஜிதிலுள்ள

യിരുന്നു. രാത്രി അതിനേതൽ ചാരിയാണ് ബാബു ആസനസ്ഥനാ വുക്ക്. ഇങ്ങനെ വളരെ കൊല്ലുങ്ങളായിട്ടുള്ള പതിവായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ബാബുയുടെ അഭാവത്തിൽ ഒരു ചെറുക്കൻ അവിടെ അടിച്ചുവാരുമ്പോൾ ആ ഇഷ്ടിക വഴുതിവീണ് രണ്ടു കഷ്ണ മായി പൊട്ടിപ്പോയി. ബാബു ഈ വിവരം അറിഞ്ഞു അതു പൊട്ടി പോയതിനെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ വിലപിച്ചു. “ഇഷ്ടികയല്ല എൻ്റെ വിധിയാണ് പൊട്ടിനുറുങ്ങിപോയത്. അതെൻ്റെ ജീവിത സുഹൃത്തായിരുന്നു. അതും വെച്ച് എന്നു സദാ ആത്മനെ പ്രാർത്ഥിക്കുമായിരുന്നു. അതെ നിക്കു എൻ്റെ ജീവനു തുല്യമായിരുന്നു. അതെനെ ഇന്നു വിടുപിരിഞ്ഞു. പിലർ ചോദിച്ചേക്കാം ബാബു എന്തിനാണ് ഇഷ്ടികപോലെത്തെ ഒരു നിർജ്ജീവ വസ്തു വിനെചൊല്ലി വിലപിക്കുന്നത്? എന്ന്. അതിനു ഹേമങ്ങളിൽ മറുപടി, ഔഷ്ഠിശ്വരമാർ നിസ്സഹായരെയും ദരിദ്രയും സഹായിക്കാനാണ് അവതരിക്കുന്നതെന്നും അങ്ങനെ അവതരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അവർ ജനങ്ങളുമായി ഇടപഴക്കി അവരെപോലെ പുറമേക്ക് പെരുമാറി ചിതിക്കുകയും കളിക്കുകയും കരയുകയും എല്ലാം ചെയ്യുമെന്നും എന്നാൽ ആന്തരികമായി അവർ ഉദ്ദിഷ്ടം ശരൂം ശാന്തരൂമായി അവരുടെ പ്രവൃത്തി നടത്തിക്കാണിരിക്കുമെന്നുമാണ്.

72 മണിക്കൂർ നേരത്തെ സമാധി

ഇതിന് 32 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ്, അതായത് 1886-ൽ ബാബു ഒരു സീമാലംഘനത്തിനു പരിഗ്രാമിക്കുകയുണ്ടായി. ഒരു മാർഗ്ഗ പാർശ്വമി ദിവസം ബാബുക്ക് വല്ലാത്ത കാസരോഗം പിടിപ്പെട്ടു. അതിൽ നിന്നും മോചിതനാവാൻ ബാബു പ്രാണനെ വളരെ ഉയരത്തിലേക്കുയർത്താനും സമാധിസ്ഥനാവാനും തീർച്ചപ്പെട്ടുത്തി. ബാബു ഭഗത്മാലസപതിയോട് പറഞ്ഞു “എൻ്റെ ഓഹം മുന്നും

வங்களேஷம் ஸஂரக்ஷிக்குக். தொன் மடனை வங்கால் ஏல்லாம் ஶரியாயிரிக்கும். மடனை வந்திடீக்கிறீ ஏற்ற ஓஹா அது தூர்ண ஸபுத்தத் (காளிசூக்கொள்க) அடக்கம் செய்யுக். அவிடெ ரெங்கோக்கூருக்கஶ் அடயாத்தமாயி ஸமாபிக்குக்” இதும் பரின்த, (தாடு பத்துமளியோடுகூடி) வாவு தாஷ வீள்ளு. ஸாஸோ சூரியவும் நாயிமியிழீல்லும் நிலாசூ. ப்ராணங் ஓஹாதெத வெடி எத்தோலெதோனி. ஶ்ராமத்தில்லைத்துவரெல்லாம் வங் அனோஷ்ணம் நடத்தி ஓஹா வாவு பரின்த ஸபுத்தத் அடக்கமெம்மாயி. மாலங்கப்பதி இதெல்லாம் தக்கன்று. வாவுயுட ஶரீரம் மடி யில்லைவெந்த ஸுக்ஷிசூ அயாச் மூங்கிலிவங்கம் கரே இல்லீருள்ளு. மூங்க நாச் காங்கிரஸ் வெகுங்கேரம் மூங்குமளிக்க வாவு ஜீவ நூத்து லக்ஷ்ணம் காளிசூ. அடிவதிரின்ற ஹாக்கத் தரு பலங்கள்கு. வாவு கண்ணுதூர்ண் கைகாலுக்கஶ் நிவர்த்தி வோய வாங்காயித்தீர்ண்ண.

இந் ஸஂவத்தில் நின்றும் மரும் வாய்க்கால் மூங்கர முஷம் நீலத்தில் வாவு கூடிகொங்கிருந்த ஒரு ஶரீரம் மாடு மாயிருள்ளுவோ வாவு ஏன் தீருமானிக்கெடு. வாவு ஶரீரமு பேக்ஷிசூலும் ஸர்வுநர்யாமியும் அதுமனிவாஸியுமாயி ஏன்றும் நிலகொஞ்சும்பூ. பவைலுதாதமகமாய ஓஹா க்ஷணி கவும் நாஶோங்குவவுமான். அதில்லைத் தூதமான், கேவல ஸத்யவும், நாஶரஹிதவும், ஶாஸ்தவுமான். மனஸ்தெய்யும் இந்தியங்கொல்லியும் நியந்திக்குந் வோய்மாக்குந் பேஹதெத ஸாயியாயி காணுவின்! இத்த ப்ரபநைத்திலெ ஸர்வுத்திலும் முஷுகியிரிக்குந்து. அதில்லாதத இடமில்ல. கல்பிதமாய ப்ரவர்த்தனம் பூர்த்தியாக்கால் வாவு ஒரு ஶரீரம் யதிசூ. ப்ரவுத்தி பூர்த்தியாக்கியதோடுகூடி அதுபேக்ஷிக்குக்கரும்

செய்து. வீளை ஶாஸ்திரத்திலேக்கு தனை மடன்றுக்கியும் செய்து. ஸாதி, முபூளைய தத்தாவதாரமாய ஗ாங்காராவுளிலே ஸ்ரீ நந்தாஸிங்க ஸரஸ்வதியைப்போலெதனை என்னும் நாஸ்மி லூதெ நிலகொண்டுள்ளது. ஸாவயதூரை முதி ஒரு ஸாஹ்யதோவா மாத்ரமான். யமாத்ரத்தில் ஸாவு ஸர்வசாராபரணஜ்ஞாலிலும் அநுமஷநாயி அவயுதை அநத்திர்ணாமியும் நியநாவுமாயி வாழு க்கயான். ஹத் ஹன்னு ஸாவயதில் ஸர்வ ஸமர்ப்பிச்சால் வோஹ்யபேப்புடுந்தும் பூர்ணம் மந்தூலை ஸாவயதை கேதூரா அனஞ்சோடெ அந்தாயிச்சால் அந்துவேபேப்புடுந்துமான். ஹன் நமுக்கு ஸாவயதை ஶரியாதிக்கானான் க்ஷிதியிலூக்கிலிலும் ஷிர்தியில்லோ யாத் மன்ஜிதில் ஸாவயதை ஜீவநுஷ்டிபோலெதெத் தாயா படன் நமுக்கு கானான் க்ஷியும். ஹத் ஶமாவாவ் ஜயகர் ஏன் குலாக்காரநாய ஒரு கேதன் வரத்தான். ஭ாவநாஸங்க நாய கேதன் ஹா படன் நோக்கியால் ஹன்னு ஸாவயதை தர்த்திச் சுந்தூப்தி அந்துவிக்குந்தான். ஸாவக்கு ஹனாரு ஓஹ மிலூக்கிலிலும் ஸாவு அவிடெயும் ஸகல ஹடத்தும் வாழுந்துள்ளன். ஹன்னு கேதமாருதை கேஷமகாருஞ்ஞாலில் ஸாவு ஓஹியாயி ருன் காலதெத்தோலெதெனை தல்ப்பரானான். ஸாவயதைப்போ லுஷ்ட ஜஷிவரங்கமார் மறிக்குநில். மநுஷ்யரேபோலை காஞ்ச யில் தோன்னுமெக்கிலிலும் அவர் வெவும் தென்யான்.

ஸாப்புஸாஹைவ் ஜோஶிரெஷ் ஸங்காஸ்

ஹேமங்பான் ஜோஶிரெஷ் ஸங்காஸதெபட்டு பரததான் அஹ்மாயம் அவஸாநிப்பிக்குந்தத். ஸவாராங்காலி ஏன் அபர நாமமாய ஸாப்புஸாஹைவ், ஜோஶ், பூநயிலே பிரஸ்த்தாய வர்க்காலி விஷ்ணுவுவஜோஶிரெஷ் அம்மாமானான். ஸவள்ளமெஞ்சு ஸர்வீஸித்தின்கு ரிடயர் செய்ததேஷங் (அயாஶ் பி. யஸ்வி

யு. வி யில் ஸுப்புரீவெஸராயிருநூ) 1909 அயாஸ் டாரு யோடுகூடி வங் ஷிர்தியில் தாமஸமாகவி. டாருயூ கெத்தாவுடு வொவையை அதூயிகாம் ஆடரிச்சு வொவையை ஸேவிச்சு கஷின்து கூடி. அவர்கள் கூடுக்கலூள்ளாயிருநீல். மேல்யூடு மரளைஶேஷம் வொப்புஸாஹவாள் மஸ்ஜிதிலும் சாவடியிலும் மஹாஸமாயி வரைகூடும் அரதி நடத்தியிருந்தது. அயாஸ்கள் ஸதேவாய யில் வெச்சு அதொனேஷரியூ ஏக்காம்ப் டாஸ்வதவும் வாயிச்சு அர்தமா பரியூன ஜோலியூ கொடுத்திருநூ. அனவயிக்காலம் ஸேவனம் செய்தஶேஷம் ஜோர், வொவையோக் “தொன் அவி டுதெத வழக்காலம் ஸேவிச்சு. ஏனிக்கு மன்றானியூ ஸஂதூ ப்தியூ கிடியில். ஏதொள் ஏனிக்க ஜூஷிமாருடை ஸஂஸர்டு உள்ளாயிடுகூடி நம வரத்தத்து? ஏபோஜானவிடுங்கென அனு ஶரிக்கூக? ஏநூ சோதிச்சு. கெத்தஞ் பிரதமந கேட்க வொவ மருப்பியாயி “காலக்ரமங்கொள்க நின்ற தூஷ்கர்மமஹலாம் அவ ஸாகிக்கூ. நின்ற புள்ளாபுள்ளுணைச் சூல்லாய்மசெய்த ஸ்மீ கரிக்கப்பூடு. அனேரங் நீ நிஸங்஗ாயி, காமவும் க்ரோயவும் அஹார பியவும் ஏல்லாம் உபேக்ஷிச்சு நின்ற ஏல்லா தகஸமவும் தீர்க்க வெவ்வெத பூர்ண மன்றை ஸேவிச்சு லிக்ஷாங்கேஹி யாயி ஸங்காஸம் ஸரீகரிக்குங்கோச் நினைதொன் அனுஶரி தாயிக்கானூ. ஏநூ பரிணதூ. அல்பகாலத்தினுஞ்சில் வொவயூடு வாக்குகள் ஶரியாயி வநூ. அயாஜூடு டாரு ஆபூம் மரிச்சு. பினை அயாஸ் திக்கூம் நிலூங்கநூம் ஸுத்ரை நூமாயி. அயாஸ் ஸங்காஸம் ஸரீக ரிச்சு ஜீவித ஸாக்ஷாத்காரங் கேட்கி.

வொவயூடு அமுதவாளிக்கு

கருளாமயநூம் ஸ்நேஹஸுபநநூமாய வொவு மஸ்ஜி

இதில் வெசூ் பலபோடும் ஹண்ணென பரியுமாயிருந்து. - “ஏனென் ஏழ்வும் அயிகங் ஸ்னேஹிக்குநவன், ஏனென் ஸதா காணுந்து. எதானிலுமாத்த லோகங் அவன் கேவலம் ஶூந்யமான். அவன் ஏரை அபதானணங்களுடைய மரைநூலை கமடியும் பரியுவானில். அவன் நிறநிடம் ஏனில் யான்கிரத்தாயி ஸதா ஏரை நாமங் ஜபிக்குந்து. ஸர்வுவும் ஏனில் ஸமற்பிச்சு ஏனென் ஸ்மரிக்கு நவநோக் எதான் ஸுயம் கடப்படுவாயி கருத்துந்து. எதான் அவன்றை கடம் வீட்குந்தத் அவன் முக்கு பிரதானம் செய்திடுான். ஏனென் ஸ்மரிச்சு ஏரை பிரானைக்குடி ஏனிக்க தன்மூலாதை கேஷனங் கஷிக்காதவவனில் எதான் ஆஶிரித்தாவுந்து. ஹண்ணென யாதொருவன் ஏனென் ஸமீபிக்குந்துவே அவன் எதானுமாயி தாாதமும் ப்ராபிச்சு வெறுக்கும் ஸஂவேவிச்சு நடி ஸமுட்டத்திற் லயிக்குநபோலை ஏனில் லயிக்குந்து. அதூரைகாங்க அரைந வொத்திரெற்றியும் அபக்காரத்திரெற்றியும் லாத்தாபோலும் உபே க்ஷிச்சு நினைவுடை ஹ௃தயநிவாஸியாய ஏனில் நினைச்சு ஶரளம் ப்ராபிச்சுவாலும்”.

அறாள் ஹூ எதான் ?

ஸாயிவொவ அறாள் ஹூ “எதான்” ஏனு பலபோடும் வழக்கமாகவிடிடுங்க. வொவ பரியும் “நினைச்சு ஏனென் அனே ஸிச்சு புதுதிகளிலொன்று போவேஷ்டதில். நினைவுடை பேரூம் அதக்கு தியும் ஒழிச்சால், நினைவுடிலும் ஸர்வு ஜீவஜாலனைலுமுடியும் அது ஸபிதியுங்களோ, வோயமாவுடன் ஸபிதி, அதாள் எதான். ஹதினிடத் நினைச்சு ஏனென் நினைவுடில் தென்யும் ஸகல ஜீவ ஜாலனைலும் களெஞ்சத்தூவின். ஹத் நினைச்சு பரிஶிலிச்சால் நினைச்சுக்க ஸர்வாந்தரூமிதவும் ஏனிலுமுடியும் வெறுக்குவும் அனுவ வேப்படும்.”

ஹேமங்பான் அதூகொள்க வாய்ந்தாரெ வளைஞி அவரோட் ஏழீலா செவனைதெலுயும் ஜஷிமாரெயும் கெத்தாரெயும் ஸ்னேஹிச்சு ஸ்வஹமாக்கான் விடுதிமாயும் ஸ்னேஹபூர்வவும் அபேக்ஷிக்குக்கயான். ஸ்வாப பலபூர்வும் பரத்திடிலே. “யாதொருத்தன் மருத்துவரெ வெருதெ நிறிக்குக்கயும் குருபார யுக்கயும் செறுக்குவோ அவன் ஏற்ற ஹுபயம் பிழுற்று ஏற்கென பருக்கேல்பிக்குக்கயாயிரிக்கும். யாதொருவன் ஏல்லாம் ஸப்பிச்சு க்ஷமிக்குக்குவோ அவனையென அனேயரும் ஸஂபித்தாக்குங்கு” என். ஸ்வாப அனையென ஏல்லா டாக்கைத்திலும் அலகாரமாயி வெசுரிக்குக்கயான். ஸர்வஜீவஜாலங்கோடுமுத்து ஸ்னேஹம் லூதெ மருாங்கும் ஸ்வாப ஹஷ்டபூடுநிலூ. அத்தாரம் அமுத வாளிக்கல் ஸுதா ஸ்வாபயுரெ சூடுக்களித் திங்குங்கு ஸ்வாப மிக்குக்கயாயிருங்கு. யாதொருத்தன் ஸ்வாபயுரெ பிரஸ்திதெய கெத்துயாதரணைதொட பாடிபுக்காத்துங்குவோ அவங்கும், அவயை கெத்துயரணைதொட யாதொருத்தன் ஶாபிக்குக்குங்குவோ அவங்கும் ஸ்வாபயித்த லயிச்சு ஏற்கும் ப்ராபிக்குக்குங்கு என் பிரஸ்தாவிச்சு ஹேமங்பான் ஹு அஹுயாயம் அவஸாநிப்பிக்குங்கு.

ஸ்ரீ ஸாதியிதெய நமிக்குவின் - லோகஶாநி வெக்கட.

കാക്കാസാഹാവിന്റെ സന്ദേഹവും ആനദിവുവിന്റെ ദർശനവും-മരപ്പലക ബാബയുടെ കിടപ്പിടമാണ്, ഭഗതിന്റെതല്ല.

മുവവുര

കഴിഞ്ഞ മുന്ന് അഭ്യാസങ്ങളിൽ ബാബയുടെ മഹാസമാധിയപ്പറ്റി വിവരിച്ചു. ബാബയുടെ കഷണിക ശരീരം നമ്മുടെ മുന്നിൽ നിന്ന് അപ്രത്യക്ഷമായി എന്നത് ശരിയാണ്. പക്ഷെ ബാബയുടെ സുക്ഷ്മശരീരവും പ്രചോദനവും ശാശ്വതങ്ങളാണ്. ബാബ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തെ ലീലകളെയാണ് ഈതുവരെ പ്രസ്താവിച്ചത്. മഹാസമാധിക്കുശേഷവും പുതിയലീലകൾ ഉണ്ടാവുകയും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ്. ഈത് ബാബ എന്നും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്നും സദാ ഭക്തമാരെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും തെളിയിക്കുന്നു. ബാബയെ ദേഹത്തോടുകൂടി കണ്ടവർ മഹാഭാഗവാനാർ തന്നെ. പക്ഷെ അവരിലാർക്കെങ്കിലും നിസ്സംഗമനോഭാവം വളരാതെ ഇംഗ്രേജി ശ്രസം ഉറച്ച് കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ അത് നിർഭാഗ്യമെന്നെ പറയാവു.

അനും ഇന്നും വേണ്ടത് ബാബയോടുള്ള അകമഴിന്ത ഭക്തിയാണ്. മനോബുദ്ധ്യഹകാരങ്ങളേക്കാണ്ഡും അവയവങ്ങളേക്കാണ്ഡും ഒരു സമ്മിളിതമായ ആരാധനയാണ്, നാം ബാബക്ക് ചെയ്യേണ്ടത്. ചില അവയവങ്ങളേക്കാണ്ക് ആരാധിച്ച് മറുള്ളവ അതിൽ വ്യാപരിക്കാതിരുന്നാൽ ആ ആരാധന പ്രയോജനഹിനമാണ്. ആരാധനയോ ധ്യാനമോ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അത് പൂർണ്ണമനസ്സാലെ ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്.

ഒരു പതിവ്രതകൾ ഭർത്താവിനോടുള്ള ഭക്തിയെ ചില പ്ലോൾ ശിഷ്യന് ഗുരുവിനോടുള്ള ഭക്തിയുമായി ഉപമിക്കാറുണ്ട്. എക്കിലും ആദ്യത്തേത് രണ്ടാമത്തേക്കാൾ എത്രയോ ലഭ്യവാണ്. ഗുരുഭക്തിക്ക് സാമ്യമായി മറ്റാനില്ല. ജീവിതലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ മാതാപിതാക്കരാരോ സഹോദരങ്ങളോ, ബന്ധുക്കളോ ഒന്നും തന്നെ നമ്മു സഹായിക്കുന്നില്ല. ആ മാർഗ്ഗം നാം തന്നെ ഒറ്റക്ക് നടന്നുപോകേണ്ടതാണ്. നമുക്ക് സത്യാവിവേചനം വേണം. ഇഹത്തിലും പരത്തിലുമുള്ള ഭോഗാസക്തി ഉപേക്ഷിച്ച് മനസ്സും ഇന്ദ്രിയങ്ങളും നിയന്ത്രണാണായെന്ന മാക്കിവേണം മോക്ഷത്തേക്കുറിച്ചുമാത്രം ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ. മറ്റുള്ളവരെ ആശയിക്കുന്നതിനുപകരം നമുക്കു നമ്മിൽതന്നെ പൂർണ്ണവിശ്വാസമുണ്ടായിരിക്കലാണ് പ്രധാനമായും വേണ്ടത്. വിവേകത്തോടെ വീക്ഷിച്ചാൽ നമുക്ക് ലോകം ക്ഷണിക്കവും മിഥ്യയുമാണെന്ന് ബോധ്യമാകും. ലാർക്കിക്കങ്ങളിൽ ആസക്തി ചുരുങ്ങിവന്ന്, അവസാനം നിസ്സംഗതവും അനാസ്കതിയും നമുക്ക് കൈകരുന്നു. ബൈഹം എന്നത് ഗുരുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ലന് ബോധം നമ്മിലുണ്ടായിവന്നാൽ നാം ബൈഹത്തെ സകലചരാചരങ്ങളിലും വ്യാപൃതമായിക്കണ്ട് അതിനെ ആരാധിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഇതാണ് എക്കാവമായ ആരാധന. ഇങ്ങനെ നാം പരി

பூர்ண மனஸ்விலை ஸெஹமகையோ ஸுருவெயோ ஆராயிசூால் நமுக்க எவுவதேதாக ஏழுகும் கைவள் பூர்ணாநுவேவவும் ஸோயவும் ஸிலிக்குவூனு. சுருக்கத்தில் ஸுபா ஸுருவாமங் ஜபிசூ ஸுருவை ஸ்மரிசூால் நமுக்க ஸுருவிரெ ஸாக்ஷால் கொரங் ஸகல ஜீவஜாலன்னிலும் அனுவேவபூடு நாா லக்ஷ்யதெத ப்ராபிக்குவூனு. தாசீ பரயுந கம அதிகங் உருபாகரளுமா ஸ்.

காக்காஸாஹவிரெ ஸங்கேவும் ஆநங்ராவுவிரெ கர்ஶநவும்

ஸாதியவாஸ, காக்காஸாஹவிரெகோக் ஸ்ரீ ஏக்கா மிரெ லோவதவும் வோர்த்தமராமாயனவும் நித்யபாராயனங் செழுாங் நிர்வேஶிசூத் பரகை அளியபூடுந காருமாள். வொஸ உஞ்ச காலத்தும் ஸமாயிக்குஶேஷவும் காக்காஸாஹவ் பாராயனங் தூட்டினு கொள்ளித்திக்குவூனு. ஏதிக்கதீ வோங்வை யிலுஞ்ச காக்காமஹாஜனியுட விடித்தவெசூ காக்காஸாஹவ் ராவிலெ ஏக்காம்ப் லோவதம் வாயிக்கையிருவூனு. மாயவராவு ஓஶ்பாள்ளை ஏந ஶமயும் காக்காமஹாஜனியும் வாயனகே டுகோள்ளிருவூனு. அனுவாயிசூத் 11-ாந ஸ்கனிய 2-ாந அறமுயா யமாயிருவூனு. அதிதீ ழஷ்டெரெ வஂஶத்திலெ 9 நாமமால் அமவா ஸிலுமாராய கவி, ஹரி, அந்தரீக்ஷ, ப்ரவூஹ, பிஸு லாயன், அவிர்ஷோத்ர, டூமில, சாமன், கரஜென் ஏநிவர் லெவத் யர்மநதை ஜக்கமஹாராஜாவின் விவரிசூகொடுக்குந ஐடுமாள் வாயிசூருவாத். ஜககன் சோதிசூ ஸுப்ரயாநமாய சோத்யங்கீக்க நாமமால் வழுரை ஸஂதூப்தமாய மருப டிகோடுக்குவூனு. கவி லெவத்யர்மநதையும், ஹரி கெத்தெரெ

ஸுள்ளைகளையும், அன்றைக்கூன் மாயயேயையும், பின்புலாயன் பரவேஷமதேயையும், விஜயிக்கூன்தினேயையும், பின்புலாயன் பரவேஷமதேயையும், அவிழ்ஹோட்டின் கர்மமதையையும், டிமிலன் செவாவதாரதேயையும், அவருடைக் கூட்டுரைகளைப்படியூம், சமஸ்தெதநம்பூத்தவங்மரளாந்தாராந் என்று ஸஂவிக்குநூ என்னும் கருணை விவியகாலனைத்தில் செவாராயன் செய்யேஷன்கூன் விவிய ரீதிக்கலைப்புரியும் வாக்தமாயி விவரியூ. கலிகாலத்து ஹரிதெதியான் பியாநமென்ப் பூருக்கான். வாயன் கஷ்டின்து காக்காஸாஹைவீ மாயாவராவுவினோடும் மட்டும் நிராஶாநாயி பரின்து: “ந நாம மாருடையை கெதியெழப்புரியூத்த பிரோஷனோ எடுத விஸ்மயா வகுமாள். பகைசு அன்றை ஸமயம் அவ பியோகத்தில் வருத்தான் எடுத பியாநமாள்! நாமநார் திக்கன்ற யோஶுராரா ஸ். அவர் பரின்ற மார்க்கான் விய்ஸிக்கலாய நமுக்கு என்னை பலப்புரமாவும்? நமுக்கு அத்த பல ஜமனைகளைக்கொள்கூம் ஸாயி கூனில்ல. பினை என்னை முக்கு கிட்கும்? நமுக்கு யாதொரு பிரதீக்ஷையுமில்லைநூ தோன்றுநூ”. காக்காஸாஹைவிரீ ஹா நிலபாக் ஶாக்கிஷ்டபூத்தில்ல. அயாஸ் பரின்து: “ஸாவ போலை யூத்த ஒரு ரத்தான்த ஸுருவாயிகளிடிய ஒரைஸ் ஹனை வில பிக்கூன்தக் கஷ்டமாள். ஸாவயித்த பரிபுரில்ல விஶாநமு ஸெக்கில் என்றினாளினை பரிமேக்கூன்தக்? நாமநாருடை கெதி ஶக்தவும் வலவத்துமாயிரிக்காங். நம்முடேத் ஸ்நேஹம யவும் ஆடரவோடுகூடியதுமல்ல? ஸாவ ஆயிகாரிக்மாயி, ஹரினாமவும் ஸுருநாமவும் ஜபிச்சால் மோக்ஷம் கிட்குமென்னும் பரின்றதல்ல? பினை யெத்தின்னும் ஆஶக்கூம் என்றாள் ஸஂஶதி? மாயவராவுவிரீ விவரளாந்கொள்கூம் காக்காஸாஹைவீ தூப்பத்தாயில்ல. அன்னுமுஷுவன் அயாஸ் விஶமஹரீன்னும் பரிழாந்தநுமாயிக்கீற்றத்து. என்னையாள் நாமநாருடை ஶக்த

മായ ഭക്തി ആർപ്പജിക്കുക എന്നായിരുന്നു അയാളുടെ വിചാരം അടുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ താഴെ പറയുന്ന വിസ്മയം സംഭവിച്ചു.

ആനുഭാവു പബാദൈ എന്നു പേരായ ഒരാൾ അവിടെ ശാമയെ അനേകശിച്ചു വന്നു. അനേരം ഭാഗവതം വായന നടക്കുന്നുണ്ട്. പബാദൈ മാധവരാവുവിന്റെ അടുകലിരുന്ന് എന്നോ സ്വകാര്യം പറയുകയാണ്. അയാൾ സ്വകാര്യമായി അയാൾക്കുണ്ടായ സപ്പന്ദർശനത്തെപ്പറ്റി പറയുകയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് വായനക്ക് ലേശം തടസ്ഥമായപ്പോൾ, കാക്കാസാ ഹൈബ് വായന നിർത്തി, ശാമയോട് എന്നതാണ് സംഗതി എന്നു ചോദിച്ചു. ശാമ പറഞ്ഞു ‘ഇന്നലെ നിങ്ങൾ സംശയം പ്രകടിപ്പിച്ചില്ല. ഈപ്പോൾ അതിന് വിശദീകരണം കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. പബാദൈയുടെ ദർശനത്തെപ്പറ്റി കേൾക്കുക. അത്, ഭക്തി, പ്രകടനം ഗുരുപാദങ്ങൾ നമസ്കരിച്ചും ആരാധിച്ചും പാദസേവ ചെയ്തും മാത്രം സാധ്യമാണെന്നു തെളിയിക്കുന്നു.’ ഈല്ലാവർക്കും ദർശനത്തെപ്പറ്റി കേൾക്കണമെന്നായി. കാക്കാസാഹൈബിന് പ്രത്യേകിച്ചും അവരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം പബാദൈ തന്റെ ദർശനത്തെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം പറയാൻ തുടങ്ങി.

ഞാൻ ആശക്കടലിൽ അരക്കു വെള്ളത്തിൽ നിൽക്കുക യാണ്. അവിടെ ഞാൻ പെട്ടുന്ന സാധിബാബയെ കണ്ണു. അദ്ദേഹം രത്നവചിത്മായ ഒരു സിംഹാസനത്തിലിരുന്നു പാദ അശ്രീ വെള്ളത്തിൽ വെച്ചിരുന്നു. ഞാൻ ബാബയുടെ രൂപം കൊണ്ട് അത്യധികം സന്തുഷ്ടനും സംതൃപ്തനും ആയി ദർശനം വളരെ വ്യക്തമായതിനാൽ ഒരു സപ്പന്തത്തിലാണെന്നു പോലും കരുതിക്കുടാ. മാധവരാവുവും അവിടെ നിൽക്കുന്നും സ്ഥായിരുന്നു. അയാളുന്നോട് സ്നേഹത്തോടപാഠത്തും ‘ആന

நான் ! “வாவையுடை கால்க்கதீ வீஷு”. எந்தென் சோதி இது. “ஏனிக்கும் அனைதென செழுளமென்றுள்ளது. பகைசு அதேபொதினீர்த்தி பார்த்து வெஞ்சில்லோ? ஏனைதென்றாலும் ஏன்று ஶிரஸ்ஸு பார்த்து வெஞ்சில்லோ? என்று நிலைப்பார்த்தால்”. இதுகேக்டு அயாஸ் வாவையோடு பரிணத்து. ‘ஓ அவ ! அவிடுதெத் பார்த்து வெஞ்சில்லீத்தின்றினு பூர்த்தெக்கெடுத்தாலும்’. வாவை உடனென பார்த்து பூர்த்தெக்கெடுத்தது. எந்தென் அவ கடங்குபிடிச்சு நம்முக்கு இது. இதுகளை வாவை ‘பொய்க்கொண்டு, நினக்கு நம்வரும் நினக்கு யெப்புடானோ அநுஷ்கக்கொ யாதொன்றுமில்லை. ஒரு நிதிக்கு கருயுஞ்சுதோத்தி ஏன்று ஶாமக்கு கொடுக்குகிறோம். நினக்கதை கொள்க்க நேடும் வரும்.’ ஏன்று பரிணத்து.

வாவையுடை கல்பனக்கெங்குஸரிச்சு அநந்தநாவு கொள்கூடுவது நோத்தி காக்காஸாஹெவினோடு ஶாமக்குகொடுக்கான் பரிணத்து. ஶாம அதை வாண்டாதென, வாவை தனிக்கு ஏற்றெத்திலும் ஸுப்பு தராதெ அதை ஸுப்பிக்கிலெப்புங்குபரிணத்து. எடுவித்து காக்காஸாஹெவ்வு நாடுக்கிடுவான் தீருமானிச்சு. ஸஂஶயமுஞ்சு காருண்யத்திலெப்புங்கு நாடுக்கிடு தீருமானமெடுக்கதீ காக்காஸாஹெவின்று ஒரு பதிவாயிறுங்கு. இதில் ஸுப்பிக்கிலெப்புக்குக் ‘உபேக்ஷி க்குக்’ ஏனை வாக்குக்கைஞ்சுதிய ரண்டு நாடுக்குக்கு வாவையுடை படத்தின்று கால்க்கதீ வெஞ்சு ஒரு குடுரைக்காள்க்க நாடுக்கெடு பீச்சு. ஸுப்பிக்கிலெப்புக்குக் ஏற்கென்டுதிய நாடுக்கு ஏடுத்தத் தொள்கை நோத்தி மாயவராவுவின் கொடுக்குக்குயும் அயாஸ் ஸுப்பிக்கிலெப்புக்குயும் செய்தது. இன்னென மாயவராவுவும் அநந்தநாவுவும் ஸுந்துப்பத்தராவுக்குயும் காக்கா ஸாஹெவின்று பிரச்சும் பதிஹரிக்குக்குயும் செய்தது.

இறு கம, மட்டு ஒஷ்சிமாருடை வாக்குக்கு வைஹுமானிக்கை

எனமென்று அதை ஸமயம் நம்முடை ஸுருவின்றி வாக்காள் நம்மு கேட்டுவுட் வலுதென்று அது உபதேஶம் ஸதா அங்குஸ்திக்களை மென்று தெஜியிக்குன்று. காரணம் ஸுருவிகாள் மர்தாரேக்காலும் நம்முடை காரும் கூடுதலாரியுக ஏற்காடுதான் ஸாவயமுடை தாഴை காண்டு வாக்குகள் ஹிதயத்தில் கொட்டிவெக்குக. ‘லோகத்தில் அஸங்பும் ஜஸ்திமாருள்ளது. பக்ஷ நம்முடை ஸுரு வாள் யமாத்தம் ஸுரு. மர்தாந்தவர் பல நல்ல காருண்யங்களும் பரித்தித்திகால். பக்ஷ நான் நம்முடை ஸுருவாக்குண்ணால் ஒரி கல்லும் மரகருத். சுருக்கத்தில் நினைஶ்ரதான பறிபுரிண்ண மாயும் அற்புத்திச் சபாநுமானபூர்ணார் ஸுருபாதண்ணில் பிரபா மிச்சால் நினைஶ்ரக்க யாதொரு ஸஂஸாரஸாரவும் கடக்குவா நிலைநூலும் ஸுருநூ முனிதல் ஹருக்க நித்திக்கிலைநூலும் ஸோஞ்ய மாவு’.

மற்புலக ஸாவகவ் கிடக்கானாள், ஸெத்தினல்ல

அதுகூலாலண்ணில் ஸாவு நாலுமுஶம் நீலவும் ஒரு முஶம் விதியுமுத்து ஒரு பலக கெட்டித்தூக்கி நாலுவாగம் மஸ்விழக்கு குத்திச்சுவெஞ்சாள் உருணையிருந்தது. பின்னீர் ஸாவு பலக தலை பெற்றிச்சு வலிசெழுகின்றது. (அஹம்பாயம் 10) ஓரிக்கல் ஸாவு ஹா பலகயுடை மஹதா காக்காஸாபோவிக் விவரிச்சுகொடுக்கு குத்தாயிருந்து. ஹதுகேக்கு அயாச் ஸாவயோக் பரித்து. “அவி டுந் அது பலககை ஹதுத்தகிண்டபெடுநெங்கில் தொன் வேரை யொன் மஸ்ஜிதில் அவிடெக்கூரணாயி கெட்டித்தூக்கிதாராம்”. ஸாவு அதிக் “தொன் மஹத்ஸாபதியை நிலத்துகிடத்தி, மேலை கிடங்குரணாள் ஹஷ்டபெடுநீல்” ஏன்று மருபடி பர ண்டது. அபோச் காக்காஸாபோவை “ஏனால் தொன் மஹத்ஸா

பதிக்க மரூரு பலகயும் ஏற்படுத்துச்செய்யும்” பவாபு அவனை அனை பலகயில் உரண்டான் கഴியும்? பலகயிலுறந்தான் எஃஜு புமலி. வழிரையிக்கங் ஸத்யான்னான்ஜுஞ்சுவனை அத் கഴியு. கள் வெடித்துருந்துவன்னான் கழியுநவனை அத் ஸாயிக்கு. என்ன உரண்டான் போவுபோஶ் பலபேபுஞ்சு மஹத்ஸாபதியோக் எற்றி அடுக்கில் ஹரிகான் பரிணத் எற்றி ஹுபயத்தில் கைவெஷ் ஭ெவநாமஜபஂ நடக்குநிலை என்ன நோக்கான் பரியு. என்ன உரண்டுந்து கள்ளாத் தூந்ததான் பரியு. அவன் நதுபோலும் செய்யானாவுநிலை. அவன் தனை உரகம் வந் தந்துந்துள்ளாவும். அவர்க் கழிலெ ஭ாரம் கல்லுபோலெ எற்றி ஹுபயத்தில் தோந்துபோஶ் என்ன “ஓ ஭ரத்” என்ன விழி ஆத் அவன் ஹஞ்சுகி கள்ளு தூர்க்கும். நிலத்துத்தனை ஹருந்து ரண்டான் வழுதெ, ஹரிப்புர காத்த, நிதிகடிமத்தாய, அவனையை உயர்த்தில் பலகயில் உரண்டான் கழியும்? மரு பல அவஸரங்களிலும் பவாபு கெதமாரோடுஞ்சு பிரமங்காள்க் பரியு “நம்முடெதெந்தாயாலும் நம்முடெ குடெய்யுள்க் (நல்தாயாலும் பித்தாயாலும்) மரூருத்தனைந்துஞ்சுதெக்கில் அவர்க் குடெய்யுமுள்க்”.

ஸ்ரீ ஸாயியை நமிக்குவின் - லோகஶாநி ஹவிக்கெடு !

ബാബയുടെ ഗയായാത്ര - ആടുകളുടെ കമ

ഈ അമ്മായം ശാമയുടെ കാശി, പ്രയാർ, ഗയ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെ തീർത്ഥയാത്രയും ബാബ തന്റെ ചിത്രരൂപത്തിൽ അയാൾക്കു മുന്നെന അവിടെ എത്തിയതും, രണ്ട് ആടുകളുടെ മുജഞ്ഞതെപറ്റി ബാബക്കുള്ള ഓർമ്മകളും വിവരിക്കുന്നു.

മുവവുര

ഹോ സായിനാമ ! അവിടുത്തെ പാദങ്ങൾ അനുഗ്രഹീതങ്ങളാണ്. അവിടുത്തെ സ്മരണകളും തങ്ങളെ കർമ്മബന്ധങ്ങളിൽ നിന്ന് മുക്തരാക്കുന്ന ദർശനവും അനുഗ്രഹീതങ്ങളാണ്. അവിടുത്തെ രൂപം തങ്ങൾക്കിപ്പോൾ കാണാൻ കഴിയുന്ന ലൈഖില്യും ഭക്തമാർ അങ്ങയിൽ വിശ്വസിച്ചാൽ അവിടുന്ന് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നേം ഭക്തമാരുടെ ഏനപോലുള്ള അനുഭവങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നു. അദ്യശ്രദ്ധയും സുക്ഷ്മവുമായ ഒരു നൃത്ത ചരക്കൊണ്ട് അവിടുന്ന അടുത്തുനിന്നും അകലെനിന്നും ഭക്തമാരെ അങ്ങയിലേ

କାଳରୁଷିଟ୍ ଅବରେ ପୁତ୍ରବସ୍ତୁଲୟାଯ ଓ ମାତାବିଗନହୋଲେ
ଆବିଦ୍ଵାନ୍ ଆଶ୍ରେଷିକାନ୍ତୁ. ଭକ୍ତମାର୍କଙ୍ ଆବିଦ୍ଵାନ୍ ଏବିଲେ
ଯାଗେନନ୍ଦିଯୁନ୍ନିଲ୍ଲ. ପକ୍ଷ ଆବିଦ୍ଵାନ୍ ସମର୍ଥମାୟି ଚରତୁ
ପିଟିଚ୍ ନିଯନ୍ତ୍ରଣଂ ଚେତ୍ୟୁନ୍ତୁକୋଣ୍ଠ ଭକ୍ତମାର୍କଙ୍ ଆବିଦ୍ଵାନ୍
ଆବରୁଦ୍ଧ ପିନ୍ଧିତ ରକ୍ଷିତାବାୟିଦ୍ୱାରେଣ୍ଟ ବୋଲ୍ୟୁପ୍ଲଟ୍ୱାନ୍.
ବ୍ୟୁଦ୍ଧିମାନାରୁଥୁ ପଣ୍ଡିତମାରୁଥୁ ଅଧିନିବାବି କୋଣ୍ଠ ସଂସା
ରସର୍ଗତତିତ ବିଳ୍ଳ ପୋକୁବୋଲ୍ ଆବିଦ୍ଵାନ୍ ଆବିଦ୍ଵାନେ
ଶକ୍ତିଯାତ୍ ଅଶରଣରୁଥୁ ପାମରରୁ ଭକ୍ତରୁମାୟ ବିନୀତରେ ସଂର
କ୍ଷିକାନ୍ତୁ. ଅତ୍ୟୁଶ୍ୟମାୟୁ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷମାୟୁ ଆବିଦ୍ଵାନ୍ ଏଲ୍ଲୋ
କଳ୍ପିକଳ୍ପୁ କଳ୍ପିକାନ୍ତୁ. ଏକିଲ୍ଲୁ ଅତିଲେବାନ୍ତୁ ତଳ୍ପରନ
ଲ୍ଲେନ୍ତୁ କାଣିକାନ୍ତୁ. ଆବିଦ୍ଵାନ୍ କରମଂ ଚେତ୍ୟୁନ୍ନିଲ୍ଲେଖିଲ୍ଲୁ
କରମିଯାଗେନ୍ ଭାବିକାନ୍ତୁ. ଅନ୍ତର୍କାଳେ ଆବିଦ୍ଵାନେ ଜୀବି
ତତ୍ତ୍ଵ ମନ୍ଦିଲାବ୍ୟୁନ୍ନିଲ୍ଲ. ଅତ୍ୟକୋଣ୍ଠ ତାଙ୍କୁରୁକୁ
ନିଲ୍ଲ ବଢ଼ି ମନୋବାଗ୍ରହଣଙ୍କୁ ଆବିଦ୍ଵାନେ ପାଦତତିଲର୍ପ୍ତିଚ୍
ପାପକାଶଗାରତମ ଆବିଦ୍ଵାନେ ତିରୁଗାମ ଉରୁବିଦିଲାଣ୍. ଆବି
ଦ୍ଵାନ୍ ଭକ୍ତମାରୁଦ୍ଧ ଅନ୍ତର୍ଗହଣଙ୍କୁ ସାଯିପ୍ରିଥ୍ୟାକେନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତୁକାନ୍ତୁ
ଅନ୍ତର୍ଗହମିଲ୍ଲାତତତିପରକ ପରମାନାନ୍ ପ୍ରଭାଗ ଚେତ୍ୟୁନ୍ନା. ଆବି
ଦ୍ଵାନେ ମଧ୍ୟର ନାମଙ୍କାରି ଉରୁକଶିକଲାଣ୍ ଭକ୍ତମାର୍କଙ୍ ଏରୁବୁ
ଲଭିତମାୟ ସାଯନକୋଣ୍ଠ ତାଙ୍କୁରୁଦ୍ଧ ପାପଙ୍କୁରୁଥୁ ରଜନୀତ
ମୋଶ୍ଵରଙ୍ଗଙ୍କୁ ହିଲ୍ଲାତାବୁନ୍ତୁ. ଅନ୍ତରେନ ସତରଶ୍ଵରଙ୍ଗବୁ ସତ୍ୟ
ବୋଯବୁ ମୁଖରେକର୍ତ୍ତାରୁତି ବିବେକବୁ ନିଲ୍ଲୁଗତାବୁ
ଅତ୍ୟାନବୁ ବହୁରତିଯେତକାନ୍ତୁ. ଆପ୍ରେଲ ତାଙ୍କୁ ଶୁରୁବିନ୍ଦୁତ୍ତି
ସରବାର୍ପୁଣ୍ଠ ଏକାନ୍ତୁପିଲ୍ଲୁନ୍ତ. ହିତିରେ ପ୍ରକତମାୟ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାତ୍
ମନ୍ଦିରିନ୍ ଶାନ୍ତିଯୁ ସମାଧାନବୁ କେବଲାଣ୍. ହିନ୍ ସମର୍ପ
ନାତିରେ ମାହାତମ୍ଯବୁ ଭକ୍ତିଯୁ ଅତ୍ୟାନବୁ ଅପାରମାଣ୍.
କାରଣେ ଅତିରେ ପିନ୍ଧାଲେ ବରିବରି ଯାତି ସମାଧାନ୍, ନିଲ୍ଲୁଗ

ஶலாவஂ, கீர்த்தி, முக்தி எனிவ வங்குகொள்கிறீர்க்குங்.

ஸாயிவாஸ ஒரு கேதனை அங்஗ீகரிப்பான் ஸாவ அவனை விடாதெ பின்னுடரூங். ராபூகன் வீடிலாயாலும் விடே ஶத்தாயாலும் ஸா குரெ நித்தக்குங். கேதன் எவிடெ வேள மெகிலும் பொய்கொஉடைக்கு, ஸாஸா அயாச்சக் முனித் எதெ கிலும் அநிர்வர்ணாயமாய ரூபத்தித் எத்தும். தாഴெ பர யுங கம அதூ தெஜியிக்குங்.

ஸயா யாடு

காக்காஸாஹெஸ் தீக்ஷிதினெ ஸாவக் பதிசயபூக் அயிகங கஷியுந்தின் முவ் அயாலுட மகன் ஸாவுவிள்ள உபநயங் நார்பூரித்தெவாஞ் கஷிகான் நிஶயதிசீருங். ஏக வேஶம் அதே ஸமயத்துதென நாநாஸாஹெஸ் சாநோர்க்கரூங அயாலுட முத்தமகரீ விவாஹம் ஶாலியோரித்தெவாஞ் ந ததான் நிஶயதிசூ. தீக்ஷிததும் சாநோர்க்கரூங ஷிர்விதித் வந் ஸ்நேஹபூர்வு ஸாவயோக் ஹூ அடியந்தரினால்தித் ஸஂவ ஸிக்காநபேக்ஷிசூ. ஸாவ தற்கு பிரதிபூருஷங்காதி ஶாமயை கொள்கொபொய்க்கொல்லான் பரத்து. அவர் நிர்வெயிசூபோஸ் ஶாமய கூட்டியான் மதியென்றும் காஸியும் பிரயாஸும் கஷியு ஸோஷேக்குங் தான் ஶாமயை முனித் எத்திசூருமென்றும் பர ணத்து. ஹூ வாக்குகள் ஶாஸ்விக்கு. அவ ஸாவயை ஸர்வவாயா பிதும் வுக்குமாக்குங்.

ஸாவயை அங்குவாதம் வாணி ஶாம, நார்பூரிலும் ஶாலியோரிலும் போவாங்கும் பின்கீக் காஸி, பிரயாக், நய ஹவி டன்னித் போவாங்கும் நிஶயதிசூ. அப்பாகோடுதயும் அயாண்

அனுஶமி க்கான் தீருமானிட்டு. அவர் ரண்டு பேரும் ஆட்சியால் நாக்புதிலேக் உபநயத்தின் போயி. காக்கா ஸாஹைவ் தீக்ஷித் ஶாமக் 200க. பிலவின்கொடுத்து. பின்டீவஶ்ஶா ஜியோரித் கல்யாளத்தின் போயி. அவிவெவாஷ் நாளாளா ஹெவ் பாநோர்க்கர் 100க. யும் அயாஜுடை வயநுஜாதர் 100க, யும் கொடுத்து. பின்டீக் அயாஸ் காஶியிலும் அயோஹ்யூயிலும் போயி. காஶியில் ஜாதரூட லக்ஷ்மீகாராயனக்ஷத்திலும் அயோஹ்யூயில் ஜாதரூட ராமமங்கிரத்திலும். ஜாதரூட மானே ஜர் அயாஸ்க் நல்ல ஸ்விகரணம் நல்கி. அவர் அயோஹ்யூ யில் 21 திவங்கு காஶியில் 2 மாஸங்கு தாமஸி ட்டு. பின்டீ வெர் சயதிலேக்கு பூரப்பட்டு. வள்ளியில் வெஷ் சயதில் பூரு வாயயுள்ளங்கேட்டு கூரிட்டு அஸுஸ்மராயி. ராத்ரி சயதிலிரு அன்றை யந்மஶாலயில் தாமஸி ட்டு. ராவிலை சயாவால (தீர்த்தமாக கர்க்க ஸாக்ரூ செய்யுந பூரோஹிதன்) வங் “தீர்த்தமாக கரெல்லா பூரப்பட்டு. நினைச் சேங் வரின்” என்று பரித்து. ஶாம அயாஜோக் சயதில் பூர் உளேடா என்று சோநிட்டு. ஹலைங்க சயாவால பரித்து. “எனும் பேட்காதெ வங்காலும் ஹலைங்க நினைக்கவுதனை காளாம் ஹன்றும் பரித்து. அன்றை ஹலைங்கவரும் கூடி போயி சயாவாலயுடை விஶால மாய ஸுதெ போலுத்த வீட்டில் தாமஸி ட்டு. ஶாமக் கிடிய முரியிலை ஸாக ருண்ணிலும் முனிலை பூமுவத்த பூமரில் தூக்கிய ஸாவயுடை வலிய சிதை கள்ளிட்டும் ஶாமக் வழிர ஸாநோஷமாயி. ஸாவ பரித்தத் அயாஜோக்கரத்து. “காஶியும் ப்ரயாಗும் கஷிதைக்கை ஸான் ஶாமயுடை முனிலைத்தும்”. ஹனோர்த்த அயாஸ் கண்ணிரை பொஷிட்டு. ரோமர்ஹஷமுள்ளாயி. தொள்ளிடு அயாஸ் கருயான் துடன்னி. ஶாயாவால ஹனைச் சூரு பேட்கிப்பான் கருயுந்தெ நாள் கருதியத். ஶாம அயாஜோக் ஹபூஷான் ஸாவயுடை

படங் கிடியதென்ற சோதிச்சு. அயாச்சிகள் 200, 300 ஏஜன்டுமாற் மாற்றமாய் முதலாய் ஸமலங்கிலுள்ளென்னும் அவரில் நினைவு ஸாவயுடை பிரஸ்தி கேள்கானிடயாயென்னும் அயாச் பர என்று. அண்ணென பிரத்தெடு கொல்லுண்டஶ்சு முன் அயாச் ஷிர்வி யில் போயி ஸாவயை தர்த்திச்சு. அவிடுங் ஶாமயுடை வீடித்து உள்ளாயிருந ஸாவயுடை படங் அயாச் அதுவாயுப்புக் போச் ஸாவயுடை அநுமதியொடுகூடு ஶாம அதாயாச்சிக்கு கொடுத்து. ஹத் அது பக்மான். ஶாம அபோச் அது ஸங்கவங் காற்றுமிச்சு. ஸயாவாலக்கு, ஹத் பள்ள தனிக்கு அண்ணென உபக ரிசு ஶாம தென்யான் ஹபோச் வடம் அதிமி ஏற்கனின்ற அதுயிகங் ஸங்கொஷமாயி. அவர் அநேராந்து குஶலவும் ஸ்நேഹாநேஷனவும் நடத்தி. வழிரை ஸதைஷ்ட்ராயி. ஸயா வாலு ஒரு ஸங்கிரவும் ராஜோசிதவுமாய ஸ்ரீகந்தன் தென கொடுத்து. அயாச் வழிரை யநிக்காயிருந. அயாச் ஒரு பல்லிலேரி ஶாமயை அதுபூர்த்திருத்தியும்கொள்ளங் யாட்டு செய்தத்து. ஶாமயுடை ஏல்லா ஸஹருண்டிலும் அயாச் ஶ்ரவி ஆ.

இறு குமயுடை ஸுள்ளபாரா ஹதான். ஸாவயுடை வாக்கு கச் ஶரியாயென்று மாற்றமல்ல ஸாவயுடை கெதமாரோடுஒது பேமா அபாரமான். ஹதுமாற்றமல்ல, ஸாவு ஏல்லா ஜிவிக்ளோயும் ஸ்நேഹிச்சு அடுத்த கம அத் விவரிக்குவே.

ரள்ள கோலாடுகச்

ஸாவு ஏதிக்கதீ லெள்ளியில் நின் மட்டுவருபோச் சரு அடுக்கிக்குடுத்த கள்கு. ரள்ளாடுக்கஜில் ஸாவயுடை ஶ்ரவு பதின்று. ஸாவு அவயுடை அடுக்கல் சென் அவயை பிடிச்சு

தலோடி 32 க. விலகொடுத்த அவனை வாணி. கெதமால், ஸாவப செய்ததூகள் அதிஶயிச்சு. அவர், ஸாவபயை படிச்சுதா ஸென்னு ரஸாடுகஸ்கூகூடி நாலோ அரோ ஏடோ உருப்பிக யிலயிகங் விலவரிலெல்லாங்கு பரிணது. ஸாவபயோடினை அவர் பரிணதபூஶ் ஸாவப மிளோதிருந்து. ஶாமயூங் தாத்தூ கேளாடுதயூங் ஸாவபயோக் கரு விஶவீகரணம் அவஶ்யப்பட்டு. ஸாயிவாப தனிக்க பளம் ஸுக்ஷிக்கேள்கதிலெல்லாங்கு வீடோ கூடும்பமோனோகேள்கதிலெல்லாங்கு பரிணது. ஸாவப அவரோக் கெற்ற சிலவித்து 4 ஸேர் பறிப்பு வாணி அடுக்கஸ்க்க கொடு காள் பரிணது. ஹதின் ஶேஷம் அடுக்கலே மடக்கிகொடுத்த தாഴை காள்ளுந விஶவீகரணமைத்து ஓர்மக்கலூங் பரிணது.

“ஓ, ஶாமயூங் தாத்தூயூங் ஏனை ஹ கஷ்வடத்தில் கவுத்திப்பட்டு தாளென்னு கருதி ! அல்ல. அவயூட கம கேஸ்கவு விள். முஞ்ஜமத்தில் அவர் மங்குப்புதயிருந்து. அவர்க்க ஏன்ற தூள்காராயி ஏற்ற குடை ஹதிகாங்குத்த ஹாஸ்ய கிடி அவர் ஸஹாதரமாராயிருந்து. அதூங் வழிர ஸ்நேഹிச்சிருந அவர் ரள்ளுபேருங் குமேன ஶத்ருக்காலாயி. முத்தவர் மடியாங்கு ரள்ள மத்தவர் ஸமர்தமாயிருந்து. ரள்ளாமத்தவர் குரை பளமு ஸ்தாக்கி. முத்தவர் துரைஶ்ரீகாள்க்க அங்குஜன கொள்க பள மெடுக்காள் தீர்ச்சுயாக்கி. அவர் ஸப்பய மின் கலப்பிச்சு. முத்தவர் கரு தள்ளுக்கொள்க ஹஜயவர்த ஸநிகிலதிச்சு. அங்கு ஜின் அபேபூஶ்ரதைன ஜேயப்பான மஷுகொள்க வெடுக்கயூங் செய்தூ. ரள்ளு பேருங் சத்தூவின்கு. அவரூட கர்மமஹலங் கொள்க அடுக்கலாயி வீஸ்து ஜனிச்சு. அவ ஏற்ற அடுத்தூ குடி போயபூஶ் தொள் பெதுங் திரிச்சுரினது. அவரூட புரியுகம மந்திலாக்கி. அவரை கள்ளபூஶ் ஏனிகவர்க்க

கேசனவும் ஸமாயானவும் விழைவும் கொடுக்களெனமென் தோனி. அதினான் எதானீ பளம் முழுவள் சிலவாகியத். அதினான் நினைவு ஏனென பஷிக்குந்தத். ஹூ காஞ்சிவரம் நினைவுகளில்பூத்தத்துக்காண்ட் எதான் அவரை ஹந்தனு தரை மடக்கிகொடுத்து”. ஸாயிக்க கோலாடுகளோடுதூண்டு ந்தென்று அது வியத்திலாயிருந்து.

ஸ்ரீ ஸாயியை நயமிக்குவின் லோகஶானி ஹவிக்கெடு !

ബാബയുടെ ഓർമ്മകൾ

വിരല്പ്പിയുടെയും ചെന്നബാസപ്പിയുടെയും കമകൾ -
(പ്രാഥും തവളയും)

കഴിഞ്ഞ അദ്ദോഹത്തിൽ ബാബക്ക് റണ്ടാട്ടുകളെ പറിയുള്ള ഓർമ്മകൾ പ്രസ്താവിച്ചുവാണ്. ഈ വേരെയും ഓർമ്മകളെപറിയും വിരല്പ്പിയുടെയും ചെന്നബാസപ്പിയുടെയും കമകളെപറിയും പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

മുവവുര

സായിയുടെ മുഖം അനുഗ്രഹിതമാണ്. നാം ബാബയുടെ നേരെ ഒരിക്കൽ നോകിയാൽ, കഴിഞ്ഞ ജനങ്ങളിലെ സകടങ്ങളും ബാബ നശിപ്പിച്ച് നമ്മിൽ മഹത്തായ ആനന്ദം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. ബാബ നമ്മുടെ കർമ്മബന്ധം പെട്ടെന്ന് ഇല്ലാതായിപ്പോയി നാം സർഗ്ഗീയമായ ആനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നു. ഗംഗാ നദി സ്നാനത്തിനു ചെല്ലുന്ന എല്ലാവരുടെയും അഴുക്കും പാപങ്ങളും കഴുകിക്കളെ

யுனு. பகைசு ஸஂஸ ஏல்லாய்போடும் ஜஷி மாருட பாடஸ்பர்ச மேற் தனிலுத்த அஷுக்குகளை நிர்மார்ஜஜங் செழுாநாயி அஶ்ரஹிக்குனு. ஸஂஸகரியாஂ தஞ்ச அஷுக்குகள் போக்குவர்ஜ ஜஷி பாடண்ணலைக்கொள்ள மாட்டுமே கஷியு ஏன் ஸாயி ஜஷி மாருட சூரியாமனியாள். ஸுவாயிர் நினுஂ தாഴை காளுந கமக்ஸ் கேஸ்குவின்.

பாயுஂ தவழுயுஂ

ஸாயிவாஸு பரித்து “ஏரு பிரெதாதத்தித் லாலுகேச ஸாஶேஷம் ஸாள் குராஷ் சூரி நடன் ஏரு செரிய பூஷவகை தெத்ததி. ஸாள் கஷீஸித்திருந்துகொள்ள அவிரெ குராஷ் விழ மிச் கைக்காலுகள் கஷுகிக்குத்திச்போஸ் கஷீஸம் தீர்ந் உநேஷம் கிட்டி. அவிரெ ஏரு ஏர்யடிப்பாதயுஂ காலுவளி போகுந வாயியுஂ வூக்ஷ்டுயகொள்ள தள்ளவிரிச் கிட்டனி ருனு. ஏரு மாநாருதன் விஶிக்கொள்ளிருனு. ஸாள் சில்லிஂ பூக்குத்தகொள்ள தழுாநாயிக்கொள்ளிருக்குவோஸ் ஏரு தவழ் கர யுந்தாயி கேட்டு. ஸாள் தீபீட்டி உராஷ் தீபிடிப்பிக்குக்குக்கயாயி ருனு. அபோஸ் ஏரு யாட்டுக்கொரை அடுத்துவந் நமஸ்கரிச், குடை ஹருந் வினயதேடுகுடி அயாதுடை வீட்டிலேக்க் கேசன திடுநு விழமத்திடுமாயி க்ஷணிச். அயாஸ் பெப்பு கொடுத்தி ஏனிக்கு தனு. தவழுயுடை காராஷித் விண்டு கேட்ட போஸ் அயாஸ்க்கதெதாளைநாரியளமெனாயி. ஸாள் அபோஸ் ஏரு தவழ் கஷ்டதயநுவிக்குக்கயாளைநுநு அதின்றை கர்ம பலங் அநுவிசூ தீர்க்குக்கயாளைநுநு பரித்து. முஜஜ மத்தித் விதாஷ்ட் ஹா ஜமத்தித் கொட்டுளா. அதினெப்புரி விலபிச்சிக்க் பிரயோஜனமிலு. பின்னைக் அயாஸ் பூக்வலிச் பெப்பு ஏனிக்கு தனு. ஏனிக்கு அயாஸ் போயி, ஏன்றாள் ஸஂநவி

க்குநெதனாக நோக்கி வராமென்றுபரிணம்பது. எதான்போல் ஏரு வலிய பாய் ஏரு தவழையை பிடிச்சுத்துக்கொள்க அதை கருயுக யாணென்று பரிணம்பது. அவர் ரஸையும் கடினத் ஜமத்தில் வழிரெ பிரித் பிரக்குத்தகைரையிருந்திருக்க இறை ஜமத்தில் கரும் மலம் அனுபவிக்கூக்கியான். அதை போயி நோக்கியபோல் ஏரு வலிய கருத்த ஸ்ரீபும் ஏரு தவழையை பிடிச்சுதாயி கள்ளு.

அதை மட்டுவிடங், பத்துப்புறங்கள் நிமிஷங்கள்கைக் காலம் பாய் தவழையை தின்குக்குறியுமென் பரிணம்பது. எதான்துகேக்கு “இல்ல, அதைபாடில்ல எதான் அதிரெஷ் ரக்ஷிதாவான். எதானிவிடெ இபோல் உள்ளல்லோ. ஏழைகெனயான் பாயினெ எதான் அதிகென தினான் விடுக ? எதானிவிடெ வெருதெ இரிக்கையானோ? அதிகென எதான் ஏழைகென விடுவிக்கூநூ வென்று நோக்குக” என்று பரிணம்பது.

விளையா பூக வலிச்சு ஸ்ரீநாயகர் ஆ ஸஹதேதக்கால நட நென்று. அதை வலிச்சு ஏனோக் முநோட்டு போவருதென்று பர நென்று. அதை, பாய் ஸ்ரீநாயக உபதேவிக்கூமெனான் கருதிய த. எதானதொன்று வகவெக்கைதெ முநோட்டுபோயி. ஆ ஜீவி கணோக இன்னை பரிணம்பது: ‘ஓ வீரதேபோ! நிரெஷ் ஶத்ரு வொஸ்பு தவழையாயி ஜனிச்சிட்டு பஶுாத்தபிக்கூநில்லோ? நீயும் ஏரு பாயாயி ஜனிச்சிட்டு நிரெஷ் ஶத்ருத அவசாநிப்பிச்சில்லோ? கஷ்டம், பலஜயில்லோ; ஶத்ருத கந்தை ஸமாயாநதொடுகூடு இல்லைவின்’.

இல்ல வாக்கூக்கர் கேக்கு பாய் தவழையை விட்ட பூஷியில் சாடி அபெற்றுக்கூடியில்லோ. தவழையும் சாடிபோயி பொறுத்தில் ஒலின்றது.

യാത്രക്കാരൻ വളരെ വിസ്തമയിച്ചു. അയാൾക്ക് ഈ വാക്കുകൾ കേട്ട്, പാന്പ് തവളയെ എങ്ങനെ വിട്ടുവെന്ന് മനസ്സിലായി ലൈനും, വീരദിപ്പയാരെന്നും ബാസപ്പയാരെന്നും എന്നാണവർ തമിൽ ശത്രുതക്ക് കാരണമെന്നും ചോദിച്ചു. ഞാൻ അയാളോടുകൂടി മരത്തണലിലേക്ക് വന്ന് കുറച്ചുകൂടി പുകവലിച്ച് ആകമ താഴെ പറയുംപ്രകാരം പറഞ്ഞു:

എൻ്റെ സ്ഥലത്തുനിന്ന് 4,5 നാഴികയകലെ പുരാതനമായ ഒരു മഹാദേവക്ഷേത്രം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു പുണ്യസ്ഥലമുണ്ട്. ആ സ്ഥലത്തുള്ളവർ അതിന്റെ ജീർണ്ണാധാരണത്തിനായി പണം പിരിച്ചുണ്ടാക്കി. വലിയ ഒരു സംഖ്യ പിരിച്ചുണ്ടാക്കിയ പ്ലാസ് നിത്യപുജകൾ ഏർപ്പാട്ടച്ചയ്ത്, റിപ്പോർട്ടുള്ള ഒരു എസ്റ്റി മേറ്റും തയ്യാറാക്കി. ആ സ്ഥലത്തുള്ള ധനികനായ ഒരാളെ വജാൻജിയായി നിശ്ചയിച്ച് എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും അയാളെ ചുമ തലപ്പെടുത്തി. അയാൾ എല്ലാ കണക്കുകളും വെച്ച് എല്ലാ സംഗ തികളും കൃത്യനിഷ്ഠയോടെ ചെയ്യാനാണ് നിശ്ചയം. അയാൾ ഭയക്കര പിശുകനൊയ്തുകൊണ്ട്, വളരെകുറച്ചു റിപ്പോർട്ട് മാത്രം ചെയ്തതുകൊണ്ട്, പണി വളരെക്കുറച്ചുമാത്രമേ പുരോഗമിച്ചു ഇരു. അയാൾ ആ പണം മുഴുവൻ ചിലവാക്കി. കുറെ സംഖ്യ സ്വന്തമായി വിശുദ്ധി. ഒട്ടും സ്വന്തം കൈയിൽനിന്നെടുക്കാതെ കഴിച്ചുകൂടി. അയാൾക്ക് വളരെ മധ്യരമായി സംസാരിക്കാൻ കഴിയുന്നതിനാൽ പണി തീരാത്തതിന് നല്ല വിശ്വാസയോഗ്യമായ കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞു ബോധ്യപ്പെടുത്തും. ജനങ്ങൾ വീണ്ടും ചെന്ന്, അയാൾ സഹായിക്കാത്തപക്ഷം പണി പുരോഗമിക്കി ലൈനപേക്ഷിച്ചു. അവർ വീണ്ടും അയാളോട് പണി കഴിക്കാൻ പറഞ്ഞ് കുറെ പണം കൂടി പിരിച്ച് വീണ്ടും അയാളെ ഏൽപ്പി

ചു. ആ പണം അയാൾ സ്വീകരിച്ച് മുമ്പത്തെപോലെത്തന്നെ ഒരു പണിയും ചെയ്യാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. കുറച്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് ഭഗവാൻ മഹാദേവൻ, അയാളുടെ ഭാരുക്ക് സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രഭുപ്പുട് പറഞ്ഞു: “നീ എഴുന്നേഡിക്ക്, കേഷത്രത്തിന്റെ ഗോപുരം നീ പണികഴിപ്പിക്ക. നീ ചിലവാക്കുന്നതിന്റെ നൃത്തരിട്ടി താൻ നിനക്ക് തരം”. അവർ ഈ ഭർത്താവത്തെപറ്റി ഭർത്താവിനോട് പത്തു. അയാൾ പണം ചിലവാകുമെന്ന് കരുതി പുച്ചിച്ചു ചിരി ചുക്കാണ്ക് അതൊരു വെറും സ്വപ്നമാണെന്നുപറഞ്ഞു തളളി കളഞ്ഞു. അത് ശത്രിയാണെങ്കിൽ ദേവൻ തന്റെ മുന്നിൽ പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതെന്നായിരുന്നു അയാളുടെ വാദം. ഈ ഒരു ദുസ്പന്നമാണ്. അതിന്റെ ഉദ്ദേശം ഭാരുഭർത്താക്കമ്മാരെ തെറ്റിക്കലാണ്, എന്നുപറഞ്ഞു. അവർ അതുകേട്ട് ഒന്നും മിണ്ണാതിരുന്നു.

ദൈവം ഭാതാവിന് മനസ്സില്ലാതെ കൊടുക്കുന്ന വലിയ സംഭാവനകൾപോലും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ പ്രേമാ ദരഘ്രജ്ഞാടെ മനസ്സിൽനിന്നുകൊടുക്കുന്ന ഏതു ചെറിയ തുകയും ദൈവം സ്വീകരിക്കുന്നു. കുറെ ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം ഭഗവാൻ വീണ്ടും ആ സ്വർത്തിയുടെ സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രഭുപ്പുട് “നീ നിന്റെ ഭർത്താവിനേയും അയാൾ വശമുള്ള സംഭാവനത്തുകയെയും കുറിച്ച് ചിന്തിക്കേണ്ടതില്ല. അയാളെ കേഷത്രപ്പണിക്ക് സംഖ്യ ചെലവുചെയ്യാനും നിർബന്ധിക്കേണ്ട എനിക്ക് വേണ്ടത് ഭക്തിയാണ്. അതുകൊണ്ട് നിന്നക്കിഷ്ടമുണ്ടാക്കിൽ എന്തെങ്കിലും സ്വന്നമായത് തന്നാൽ മതി” എന്നു പറഞ്ഞു. അതിനെപറ്റിയും അവർ ഭർത്താവിനോടലോച്ചിച്ച് അവർക്ക് അച്ചുനാൽ കിട്ടിയ ആഭരണങ്ങൾ ദേവന്ന് സംഭാവന ചെയ്യാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. പിശുക്കൻ അസ്വാസ്യനായി. അയാൾ ഈ കാര്യത്തിലും

ദൈവത്തെ പറ്റിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അയാൾ ആഭരണങ്ങൾക്ക് താഴ്ത്തി വിലക്കെട്ടി 1000ക. കു നിശ്ചിയിച്ചു. താൻ തന്ന വാങ്ങി, പകരം ദൈവത്തിന് ഒരു വയൽ ജാമ്യമായി കൊടുത്തു. ഭാര്യ അതിനു സമ്മതിച്ചു. ഈ വയൽ അയാളുടെതല്ല. അതോരു സാധ്യവിധവയായ ദുഖാക്കിയുടെതായിരുന്നു. അവർ അയാൾക്ക് 200ക. കു പണയം കൊടുത്തതാണ്. അവർക്ക് വളരെക്കാലമായി അത് വീടിയെടുക്കാൻ കഴിത്തിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ ആ ദുസ്സാ മർത്ത്യുക്കാരനായ പിശുക്കൻ അയാളുടെ ഭാര്യയെല്ലാം ദുഖാക്കിയെല്ലാം ദൈവത്തേയും ഒരേ സമയം വണ്ണിച്ചു. വയൽ വളരെ മോശവും ഫലപൂഷ്ടിയില്ലാത്തതും കൂഷിക്ക് കൊള്ളാത്തതും നല്ല കാലത്തുകൂടി ഒരാദായവും കിട്ടാത്തതുമായിരുന്നു.

അങ്ങനെ ഏടപാട് കഴിഞ്ഞ സഹലം ആ കേഷത്തിലെ സാധ്യ പുരോഗിതനെ ഏൽപ്പിച്ചു. അയാൾ വളരെ സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്തു. കുറച്ചുകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത പലതും സംഭവിച്ചു. ഒരു ഭയക്കര കൊടുക്കാറും പേമാരിയുമുണ്ടായി. പിശുക്കൻ വീടിന് ഇടിവെച്ചേറ്റ് അയാളും ഭാര്യയും മരിച്ചുപോയി. ദുഖാക്കിയും മരിച്ചുപോയി.

അടുത്ത ജനത്തിൽ, ഈ ധനികനായ പിശുക്കൻ മദ്ദരയിലെ ഒരു ബ്രഹ്മാ കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച് അയാൾക്ക് വീരഭദ്രപ്പു എന്നു പേരിട്ടു. അയാളുടെ പവിത്രയായ ഭാര്യ മേപ്പടി മഹാദേവക്ഷത്തിലെ പുരോഗിതന്റെ മകളായി ജനിച്ച് അവർക്ക് ഗൗരി എന്ന പേരിട്ടു. ദുഖാക്കി ക്ഷേത്രത്തിലെ തന്ത്രിയുടെ മകനായി ജനിച്ച് അയാൾക്ക് ചെന്നബാസപ്പു എന്നുപേരിട്ടു. പുരോഗിതൻ എൻ്റെ ഒരുസ്നേഹിതനായതുകൊണ്ട് എൻ്റെ അടുക്കൽവന്ന് പുകവലിച്ച് തമാഴ പറഞ്ഞിരിക്കലുണ്ടായിരുന്നു. അയാളുടെ മകൾ ഗൗരിയും എൻ്റെ ഭക്തയായിരുന്നു. അവൾ

வேஶங் வழுக்கான் அஷ்டாஸ் ஒரு நல்ல தெர்தாவிளை அனோஷிக்கான் தூடணி. எான் அயானோக் பறிழெலிகே ஸெங்கும் வரித்தென அனோஷிசெழுமெனும் பரின்து. அதை நெயிரிக்குவோச் சுற்றுக்காய் வீரதெப்பு அலுன்து திரின்த லிக்ஷாங்கேஹியாயி பூரோஹித்தெஞ் வீட்டில் வந்து. ஏதெஞ் அநு வாடன்தொட சுற்றியை அயாஸ்க் விவாஹம் செய்துகொடு தது. அயாது அடுத்தில் எான் அயாதுடை விவாஹத்தின் காரணமாக எனோக், ஏனோக் கெதி காளிச்சிருந்து. மூ ஜிவிதத்திலும் அயாச் பளம் மோஹியாய்துகொள்க் கொனோக், அயாச் விவாஹத்தொய்துகொள்க், பளம் கிடாநுதான் வசி காளிச்சுகொடுக்களைமெனபேக்ஷிக்குமாயிருந்து.

பிரைக்ஷிக்காத்த பலதும் ஸஂவிசூ. பெதுங் விலகல் யர்ஜனமாயி. சுற்றியுடை அநூல்கொள்க், ஭ுமிக்க் வழரை பியங் வந்தினால் முந்பின்தை ஸஹலம் ஒரு லக்ஷம் உருப்பிக்கக் விரு. (100 மூடி வில) பகுதி வில உடனை கொடுத்து. வாக்கி 2000 க. விதம் 25 தவணக்குலியாயி கொடுக்கானும் நிஶயிசூ. ஏல்லா வரும் மூதினு ஸம்திசெழுகிலும் பளத்தினுவேள்ளி குலஹி கான் தூடணி. அவரெனோடாலோசிக்கான் வந்து. எான் ஭ுமி வெவ்வத்தின்தைளைந்து அத் பூரோஹித்தில் லதிசூதா ஸெந்து சுற்றியான் ஏக் அவகாசி ஏந்து அவதுடை ஸம்தம் கூடாதெ பளம் ஓந்து செய்துதெந்து அயாதுடை தெர்தாவிக் அதித்தயாதொவகாசவுமிலைந்து பரின்து.

மூதுகேக் வீரதெப்பு ஏனோக் கோபிசூ எான் சுற்றி யுடை அவகாசம் உருப்பிசூ பளம் தடான் ஶமிக்குக்காயாஸெந்து பரின்து. அவரெஞ் வாக்குகேக் வெவ்வதை ஸ்மரிசூ எான்

மின்டாதிருநூ. வீரலட்சுபி ஹாருயை பிரித்த பரிணதூ. அவசர் உஷ்க்கி ஏரெஞ் அடகுக்கத்தீ வனா. அயாளுடை வாக்குகள் ஸாரமா கருதென்னா அவசை மக்கைப்போலை கருதி ஸஹாயிகளை மெனா அபேக்ஷித்து. அவசர் அதையா ப்ராபித்தின், எான் ஏழு கடத் தாண்டியா அவசை ஸஹாயிக்குமெனா வாக்குகளாடுதது. அனா ராத்ரி றாக்கைக்காரு தர்மதமுள்ளாயி, மஹாநேவ் ஸப்பன ததித் ப்ரத்யக்ஷபூர்க் “முஷுவன் பளவும் நிரெதான். ஆர்க்கும் எனா கொடுக்கரைத். செந்வாஸபுயோடாலோசித்து குருத்து பளம் கேஷ்ட்ராவஸ்யத்தின் சிலவாக்குக. வல்ல ஸஂவூதியா ஸுந மாயி சிலவாக்களைமகித், மஸ்ஜிதிலுத்து ஸாவயோடாலோ சித்து செற்றுக்” ஏனா பரிணதூ. றாக்கி ஹூ தர்மதென்தப்புரி ஏனோக் பரிணதபோசர் எான் அவசர்க்கி அனாயோஜுமாய உப நேஷனேசர் கொடுததூ. எான் அவனோக், முதல்ஸஂவூ ஸுந மாயெடுக்காநா பலிஶயித் பகுதி செந்வாஸபுக்கி கொடு க்காநா, வீரலட்சுபுக்கி அதித் தவகாஶமவுமிலைநா பர ணதூ. எான் ஹதுபரிணதூகொள்கிரிக்கை வீரலட்சுபுயா செந் வாஸபுயா தமித் கலபரித்து வக்காளமாயி அவிடை ஏற்றி சேற்றா. எான் கஷியுந்தூ ஸமாயானிஸ்திக்கைன் ஸ்ரீத்து றாக்கி குள்ளாய நேவாத்ரமதென்தப்புரி அவனோக் பரிணதூ. வீரலட்சுபு கோபங்கொள்கி நியந்திக்காநாவாதை செந்வாஸபுயை கடு ததருத்து கொல்லுமென்கி பீஷனிபெடுத்தி. முடவன் ஸாயு பிரகு தக்காராநாயத்துக்கொள்கி ஏரெஞ் காலுபிடித்து, ரக்ஷிக்காநபேக்ஷி ஆ. எான் அவனை றதுவித் திநா ரக்ஷிக்காமெனா வாக்கு கொடுததூ. குரை கஷித்து வீரலட்சுபு மறித்து. ஏரு பாங்காயி வீளை ஜனித்து. செந்வாஸபு மறித்து. ஏரு தவழ்யாயா ஜனி ஆ. செந்வாஸபுயாடை கரத்திக்கேக்கு, ஏரெஞ் வாக்குகள்

ஓர்மூச்சு தொன் ஹவிடெ எடுத்தி அவைகள் கைசிச்சு தொன் ஸத்யா பாலிச்சு. கெவங் கெதமாருடெ அபக்கந்தில் அவரை கைசி கான் ஓடி எடுத்துநூ. அவிடுந் எனே ஹணோடுயச்சு சென் வொஸ்புயை (தவழ) கைசிச்சு. ஹதெலூா ஭ெவாரே லீலக ஜான்”.

ஸுளபாாா

ஹதிலெ ஸுளபாாா ஏருத்தன் எடுத்தாநூ விதக்கூ நூவோ அது கொண்ணேகிவருமென்னும் அதில் நின் யாதொரு ரகசயுமிலென்னும் மருத்துவர்க்குத்த கடப்பாடுக்கல் தீர்த்தெ கഴியு என்னும் பள்ளினுத்த துராஸ்ஹா துராஸ்ஹி யை தாங்க்கிகொண்டு வரிக ரெய யுத்துவென்னும் அவ்ஸான் அயாஸ்க்கூம் மருத்துவர்க்கூ அத்த நாஸா வருத்துநூவென்னுமான்.

ஸ்ரீ ஸாதியியை நயமிக்குவின் லோகஶாந்தி ஹவிக்கெடு !

കെത്തുന്നതുടർന്ന് ഒരു ക്ഷേത്രത്തിൽ ശിവയോധുമെന്നും സപ്പട്ടന്നും കമ്മകൾ

ഈ അമ്മായം തുടങ്ങുമ്പോൾ ആരോ ഹോമദ്വാനി നോക്ക് സായിബാബു ഗൃഹവോ സദ്ഗൃഹവോ എന്നു ചോദിച്ചു അതിനുത്തരമായി സദ്ഗൃഹവിശ്വസ്ത ലക്ഷ്ണത്തെപറ്റി ഹോമദ്വാന്ത് പറയുന്നു.

സദ്ഗൃഹവിശ്വസ്ത ലക്ഷ്ണങ്ങൾ

നമ്മുൾപ്പെടെ വേദങ്ങളും വേദാന്തങ്ങളും ആറുശാസ്ത്രങ്ങൾ പരിപ്പിക്കുകയും, പ്രാണാധാരം ചെയ്തും, ദേഹങ്ങളിൽ വിഷ്ണു മുദ്ര (ലോഹം പഴുപ്പിച്ച് വെച്ച്) ഉണ്ടാക്കുകയും, ബോധവനെപറ്റി മധുരപ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും, ശിഷ്യരാർക്ക് മന്ത്രാവപ ദേശം ചെയ്ത് ഒരു പ്രത്യേക സംഖ്യവരെ ഉരുക്കഴിക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും, അതേ സമയം അത്രയും ഉരുക്കഴിച്ചാലുള്ള ഫല തെളപ്പറ്റി ധാതൊരുപ്പും കൊടുക്കാതിരിക്കുകയും, സമർത്ഥമായ

வாக்குக்ஶ்ரீகாள் ஸுநிறமாய ரூபத்திற் பறமாறம தத்தெத் வர்ணிக்கூக்குயும் அதேஸமயம் ஸுநமாய அநுவாணனோ ஸெஹஜதொநமோ ஹல்லாதிரிக்கூக்குயும் செய்யுந அஶ் ஸத்துரு அல்ல. யாதொருவர் தனே பிரபாஷ்ணங்காள் நமித் ஹப திலும் பறத்திலுமுது ஹோಗ்யுணத்திற் அநாஸக்கி வழித்து குயும், நமுக்க் ஸெஹஜதொந் ஸுபாதிக்கூநதிற் தால்பரு முள்ளகிதிக்குயும் பிராயோஸிக்கமாயும் செயல்வான்திக்கமாயும் தநத்தான் அநுவாணஸுநநாயித்திக்கூக்குயும் செய்யுநுவோ அதேபா ஸத்துரு ஏற்க ஸ்தாநத்தின்த்தான். ஸுநமாயி ஸெஹஜதொந்மில்லாதவர் ஏனைன அத் ஸிஷ்யுந் நத்கூ? ஸத்துரு ஸப்பனேபி ஸிஷ்யுநித்தின்நு யாதொரு ஸேவநமோ லாதமோ பிரதிக்ஷிக்கூநில்ல. அதேபா தான் மஹாநு ஸிஷ்யுந் ஏழியவநுமாணன் கருதுநில்ல. ஸிஷ்யுந புதுதிரவி ஶேஷம் கருதி, தனிக்கு தூல்யநும் ஸெஹவுமாணனான் அதேபா விஶவஸிக்கூநத். ஸத்துருவின்றி பிரயாந லக்ஷணா அதேபா ஶாநியுடெ அநாஸகேந்மாயித்திக்கூமநான். அதேபா ஒரிக்கலும் விஶமஹாநமாயோ பதிரோந்தியோதயோ பெருமாருக்கில்ல. ஸுநம் பாஸ்யித்துத்திற் ஗ர்வுமில்ல. தனி தெருநும் யநிகநும் ஏழியவநும் மஹாநு ஏல்லாம் அதேபாத்தின் எரேபோலெயான்.

ஹேமத்பான்த் கருதுநநத், முஞ்ஜமஸுக்குதனைத்தெல்கொ ஸ்தான் தனிக்க் ஹதையும் மஹாநமாவாய ஏது ஸத்துருவாய ஸாயிவொபைய கஸ்துமுட்டாநும் அநுஶேபா வாணாநும் கஷி ணததெநான். புர்ண் யதவநத்திற்போலும் வாபை (பிலிம் அல்லாத) யாதொநும் ஸுபாதிக்கான் நோக்கியில்ல. வாபைக்க

குடும்பமோ, ஸுப்பிரதேநா, வீணா, முராலம்பமோ ஹல். பதி என்குவயல்லித் தனை பாபுயுடெ மனோனியுறைளை அனித ரூபாரையுடூ பதிபூர்ண்ணவுமாயிருந்து. அன்றூ னிர்ஜயங்காயி விஜங்காலபத்திருந்த ஆத்மனித் யுான்கிரத்தாயிரிக்குமாயி ருந்து. கெதமாருடெ பதிஶுபு ஸ்நேகத்தித் தல்பரங்காயி அவருடெ ஸுளைத்திருவேள்ளி பதிஶமிச்சுகொள்கிருந்திகால் ஒரு அலூவோல் பாபு கெதமாரை ஆத்ரையிட்டிருந்துவென்று பரியா. பாபு ஜீவிட்டிரிக்குவேபோலும் மஹாஸமாயிக்குஶே ஷவும் மஹாநூல்வண்ணி வர்ண்ணாதீதண்ணுள்ள. கெதமார் செழுள்ளத் ஹத்ரைத்ரைமான். அவர் விஶாஸவும் கெதியும் ஸம்ஹிதித்தமாய ஹுதயதீபத்திரை திரிநீடிகொடுக்குவான் தழுாராயி. அதித் பேர்மத்திரை கெத்திரி கத்திச்சுவெப்பாத், விஜ்ஞானத்திரை தீபஶிவப், ஶோப்யோகுகூடி வெடித்திழங்கும். பேர்மஶுந்தமாய பாள்யித்தும் வரேள்ளதான். ஆத்ரைக்கும் அத்தரங் பாள்யித்தும் ஆவஶ்யமில்லை. பேர்மஶுந்தத்தில் ஸஂது ப்தியில்லை. அதுகொள்ள நமுக்க அவிச்சிந்வும் ஸீமாதீவை மாய பேர்மமான் வேள்ளத். ஹு பேர்மத்தை ஏன்னென வர்ண்ணி கொன் கஷியும்? மரைந்து அதிகுமுந்தித் னிஷ்புண்ணுள்ள. பேர்மரஹித்தமாயி செழுந வாய்க்கையும் ஶவங்கவும் பாந்வு மெல்லும் னிஷ்புயோஜங்கமான். பேர்மங் உள்ளாலை கெதியும், னிலூங்கலாவவும், ஸமாயானவும் முக்கியும் அவருடெ ஏல்லை ஸபங்கத்கலூடும் ஶக்தியோடும் கூடி தனை ஏத்திசூருந்து. கால ஆத்மார்த்தமாயி பதிஶமிக்கைதை ஹு ஶுஹபேர்மங் கெவ ருந்தல்ல. ஏவிடெ ஶுஹமாய ஆத்ரைவும் அனுதூதியுமுளோ அவிடெ கைவங் பிரத்யக்ஷபூடுந்து. அதித் பேர்மவும் உஸ்கொள்ள அத் மோக்ஷமார்஗மாயித்தீருந்து.

இனி நமுக்க இட அஹம்பாயத்திலே பிரயான கமடிலேக்க மடணாா. ஏதெக்கிலும் ஏராச் பறிஶுபுமன்றாலேயோ அல்லா தெயோ ஏரு ஜ்சியுட அடுக்கத்தோயி பாவணத்தில் நமஸ்க ரிச்சாத் அவஸாாா அயாச் ரக்ஷப்படுமென்றுப்பான். அத் தாஶ காணுந கமகொங்க உடாகரிகபூடுந.

மிழுந் ஶிவயே

அக்கத்தோகாடுகாரனாய ஸபக்னேகரி, நியமங் பரிக்கு க்யாயிருநு ஏரு ஸதீர்தமுநாய ஶிவயே அயாநை கள்ளு. மரு ஸதீர்தமுநாருந அவரோதொபும் சேர்ந் பரீக்ஷக்குத்து விஷயாக்கூடுப்படி சர்ச்சுபத்து அணைன ஸாஸாதிச்சுதில் ஶிவயே ஓங்கு காருமாயி பரிச்சிடிலெல்லாந் கள்க் எல்லாவருந அயாநை பரிஹாஸிச்சு. அயாநதிக் தாங் பரிச்சிடிலெல்கிலுந ஸாயிவொபு தென ஸபாயிக்குமென்று பரீக்ஷயில் தாங் ஜயிக்குமென்று தீர்த்துபானத்து. ஸபக்னேகரி இத் கேட்க அதி ஶயிச்சு. அயாச் ஶிவயையை விஜிச்சு, அயாச் இது காரு மாயி பரியுந ஸாயிவொபு அந்தைளைங் சோஞ்சிச்சு. அயாந திக் “ஷிரதியிலே ஏரு மன்ஜித்தில் ஏரு மக்கீர் தாமஸிக்கு னுங்க. மக்கீர் ஏரு மஹா ஸத்புருஷான். மரு பல ஜ்சி மாருமுள்ளாயிரிக்காா. மக்கீர் அவிதீயநான். அதுயிகங் பூர்வுஜமஸுக்குதமுக்குவர்க்க மக்கீரினை காணாந் தென படிக்கயுத்து. எாங் மக்கீரில் பூர்ணமாயி விஶவஸிக்குநு. மக்கீர் பானதைத் வெருதெயாவில்ல. மக்கீர் தீர்த்து பர ஸ்திடுங்க எாங் அடுத்தவர்ஷம் ஜயிக்குமென். அவஸாா பரீக்ஷயில் மக்கீரின்றி அநூஶேஹங்கொங்க எாங் ஜயிக்குந்” ஸபக்னேகரி ஸுஷுத்தின்றி விஶவாஸங் கள்க் பூச்சிச்சு அயா கூறும் ஸாயிவொபுயையுந கல்லியாக்கி சிரிச்சு.

സപ്തനേകരും കൂടുംബവും

സപ്തനേകരെ പരീക്ഷയിൽ ജയിച്ച് അക്കദിക്കോട്ടിൽ വക്കീലായി പ്രാക്കടീസ് തുടങ്ങി. ഈതിന് 10 കൊല്ലുങ്ങൾക്കു ശേഷം 1913-ൽ അയാളുടെ ഏകപുത്രൻ തൊണ്ടരോഗത്തിൽ മരിച്ചു. അയാൾക്കത് വളരെയധികം ഹൃദയത്തിൽക്കാണ്ടു. സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി പസർപ്പുർ, ഗംഗാപുർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് തീർത്ഥയാത്ര പോയി. മനസ്സാൽ എനിട്ടും കിട്ടിയില്ല. പിന്നീട് വേദാന്തം പരിച്ഛു. എനിട്ടും ഗുണമുണ്ടായില്ല. അപ്പോൾ ശിവാഖയുടെ വാക്കുകളും അയാളുടെ ബാബയിലുള്ളതു വിശ്വാസവും ഓർമ്മയിൽ വന്ന് തനിക്കും ശിർദ്ദിയിൽപ്പോയി ബാബയെ കാണണമെന്ന് ആഗ്രഹം ജനിച്ചു. അയാൾ അനുജൻ പണ്ഡിത് റാവുവിനേയും കൂട്ടി ശിർദ്ദിയിൽപ്പോയി ബാബയെ ദുരൈവെച്ച് കണ്ടിട്ടുതനെ വളരെ സന്തുഷ്ടനായി. അയാൾ അടുത്തുചെന്ന് ഭക്തിയോടുകൂടി നമസ്കരിച്ച് ഒരു നാളി കേരം കാണിക്കവെച്ചപ്പോൾ ബാബ “കടനുപോ” എന്നലറി. സപ്തനേകരെ തല താഴ്ത്തി അവിടുന്ന് മാറി ഒരിടത്തിരുന്നു. അയാൾക്ക് ഈനി എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് ആരോടേക്കിലും ചോദിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആരോ ബാലഷിംപിരെ കാണാൻ പറഞ്ഞു. സപ്തനേകരെ അയാളെക്കണ്ട് സഹായം അപേക്ഷിച്ചു. അവർ ബാബയുടെ പടങ്ങൾ വാങ്ങി അവയുമായി മസ്ജിദിൽ വന്നു. ബാലഷിംപി അതിൽ ഒരു ഫോട്ടോ എടുത്ത് ബാബക്ക് കൊടുത്ത് അതാരുടെ ഫോട്ടോ ആണെന്ന് ചോദിച്ചു. ബാബ ആ ഫോട്ടോ അയാളുടെ ജാരഞ്ഞതാണെന്ന് പറഞ്ഞ് സപ്തനേകരെ ചുണ്ടിക്കാട്ടി. ബാലഷിംപി, ബാബയോട് ചിരിച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്തെന്ന് ചോദിച്ച് സപ്തനേകരെ അടുക്കൽ വിളിച്ച ദർശനം ചെയ്യാൻ കാണിച്ചു. സപ്തനേകരെ നമസ്കരിക്കാൻ തുട

அனுவோசி வொஸ் வீணை “ககனுபோ” என்னலிர். ஸபக்கேன கல்கி ஏனதுசெய்யுளமென்றியாதெயாயி. பினீடவர் ரண்டு பேரும் கைகூப்பி வொபையுடை முனிலிருநூ பொற்றிக்கொள் தூட்டு. வொஸ் அவசாநமாயி, ஸபக்கேனக்கரோக் உடனை கட நூபோவாகாயி திருத்து பரிணது. ரண்டுபேரும் தூப்பித்தும் நிராஶருமாயி. வொபையுடை கல்பன அடுத்த பொவஸுமெகிலும் தர்ஶங் கிடாஞ் அங்குவாடும் தரதெ ஏனூ பொற்றிச்சு ஷிர்துவிவி கி.

மிஸில்ல் ஸபக்கேனக்கல்

ஏறு கொல்லும் கஷின்து ஏனிட்டும் அயாஞ்கூ மனஸ்தாகி யுள்ளாயில்லூ. அயாஞ் ஸஂஸாபுரித்தபோயி. அவிடெவெச்சு கூடு தல் மனஸ்தாயாக்கில்லாதாயி. பினீக் மானிஸாவோளித் திஶ மத்தினுபோயி. அவிடெனின் காஶிக்கூபோயி. போவுந்தின் ரண்டு திவசங்கர்க்கு முங் அயாஞ்கூட ஹார்யுக்கு ஏறு தர்ஶங்கமு ஸாயி. ஸப்பந்ததித், அவர் ஏறு கூடவுழுமாயி லக்கெய்ச்சாயுடை கிளாக்கிடுக்கலேக்கூ போவுக்காயிருநூ. அவிடெ ஏறு வேஜ்ஜு மற்சுவடித் ஹரிக்கூந், தலதித் ஏறு துள்ளிகெட்டிய மகீர் அவருடை அடுக்கத் வங்கு பரிணது. ஏற்ற பியப்பூடு மோஞ்சு ! ஏற்கினா வெருதெ க்ஷீணிக்கூந்த? ணாஞ் நிரை பாடு ததித் ஶுஹஜலஂ நிரஷுதாரஂ” அவர் மகீரினெ பேடிச்சு காலிப்பாடுவுமாயி மகனிப்போநூ. மகீர் பினாலெ வங்கு. அபோஷேக்கூம் உள்ளின் கல்ல் தூரங்கு. அவர் ஹு தர்ஶங்கதெ பறி கெத்தாவினோக் பரிணது. ஹதொரு ஶுஸெஷுபந்தாயாயிக்க ருதி, அவர் ரண்டுபேரும் ஷிர்துவிதிலேக்கூ புரிப்பூடு. அவர் மங்ஜிதித் வங்போஶ் வொபையில்லாயிருநூ. வொஸ் லெண்டி

தோட்டதிலேக்கு போயிருந்து. வாவை வருந்துவரெ காத்து நின்று. வாவை வந்தேபூஶ் தன்றீ ஸப்பந்ததித் களை மக்கீர் தங்கையான் வாவை ஏற்கன் கள்க், மிளிளிஸ் ஸபக்கேகரெ விஸ்ம யிச்சு. அவர் வெறு மாநதேதாட வாவையை நம்பக்கிட்டு கால்க்கதெ ஹருந்து. அவருடை ஹக்கிவிடந்தயான்ஶ் கள்க் வாவை ஸந்தூஷ்டநாயி பிரதேகதரத்தித் மரூராஹோடாயி ஒரு கம பிரத்து. “ஏற்கெக்கக்கூடும் வயரும் அரசைக்கூடும் வழிரெ கால மாயி வே஽னிக்கூந்து. எதான் பல மருந்துக்கூ கஷித்திட்டும் வே஽ன மாரியில்ல. ஒரு ஸுளவும் கிடாண்திக் ஏனிக்க மருந்துக்கூ மடு தது. பகைச் ஹபூஶ் ஏல்லா வே஽னத்யும் பெதுகன் மாரியதி நால் எதான் விஸ்மயிக்குக்காத்தான்”. பேரொன்றும் பிரத்திலீலூ கில்லும் அத்த மிளிளிஸ் ஸபக்கேகரைடை கம்யான். அவருடை ஏல்லா வே஽னக்கூடும் உடனெ மாரி, அவர் ஸந்தூஷ்டத்தாயி. பின்னீக் ஸபக்கேகரெ தர்ஶநத்திநாயி சென்று. வாவை முபவதெதோ லெதென் “கடந்துபோ” ஏன்று பிரத்து. ஹபோவஸ்யும் அயாஶ் கூடுதலை ஶாநதந்து உத்ஸாஹியுமாயிருந்து. தன்றீ பூர்வுக்கர்ம பலமாயான் வாவை அனாதென பிரயுந்தெதென்றும் தான் அதிக் பிரதிவியி செய்யுமென்று அயாஶ் பிரத்து. அயாஶ் வாவையை ஏட்க்குக்கள்க் பூர்வுக்கர்மமான்ஶ்க்கு மாப்பு சோதிக்கான் நிஶுயி ஆ. அனாதென அயாஶ் செய்தது. அயாஶ் ஶிரஸ்ஸ் வாவையுடை பா஽னாஜித்வெப்பூஶ் வாவை தலயித் கைவெந்து அநுஞ ஹிச்சு. அயாஶ் வாவையுடை காலுக்கூ தலோடிகொள்கிருந்து. அபூஶ் ஒரு ஹக்கயபூஶ் வாவை வாவையுடை அரசைக்கூ தலோடிகொள்கிருந்து. வாவை தன்றீ ஸபாலாவிக்மாய ரீதியித் தே வெநியயுடை கம பிரயான் தூடன்தி. அயாஜுடை ஜீவிதத்திலெ பல காருண்யங்கூடும் பிரத்தத்தித் அயாஜுடை ஏக்கபுத்ரன் மறிச்சு

வெனும் பரிசுதூ. ஸபக்கேங்கல் வாவு பரியுந்துத் தஞ்சீ கம யாளும்நும் வாவு அவ ஏனுடைன அளின்றுவெனும் கருதி விஸ்மயபூட்டு. வாவு ஸர்வாந்தர்யூமியும் ஏல்லாவருடையும் ஹுடுத்திலுத்துத் அளியுந தேவையுமாளுமாயார்க்க வோல்லுமாயி. ஹு விசாரம் மந்திலுதிசு உடன் வாவு ஹுடு பூண்ணினோடாயி ஸபக்கேங்கரை சூளிகொள்க் கூடுதலை பரிசுதூ: “ஹுவு எானாள் அவர்க்கு மக்கன் கொள்ளுதலுமோ? ஹுவுகென்திகாள் மங்ஜிதில் வந்து கருயுந்து? எான் ஒரு காரும் செய்யா. எான் அதே மக்கனதை அவர்க்கு ஓரு யுடை ஶர்வபூத்திலேக்க வீள்கூம் கொள்ளுவராம் ஹுதூம் பரிசுத் அயாத்துடை தலதில் கைவெஷ்டு அனுஶாஷ்டு பர என்று. “ஹு பாதங்கு ப்ராசிரியங்கும் பூண்யங்குமாள். நின கிளி எனும் ஭யபூட்டானில்ல. ஏநிலில் ஏல்லா விஶாஸவும் அல்லவும் கூகு நிர்க்கு காரும் ஸாயிக்கும்” ஸபக்கேங்கல் விகாரவிஜயாம் தீதாயி வாவுயுடை பாதங்கு கண்ணிர்கொள்க்கு கஷுகி மந ஸுமாயானதேநை தாமஸஸமலதேக்க மடனை.

பிள்ளையார் பூஜக்கும் நெனவேடுத்தினும் ஒருக்கி ஓரு யோடுகூடி மங்ஜிதிலேக்கு வந்து. நிதியும் வாவுயை பூஜித்து வாவுயையோக் ப்ரஸாரம் வாண்டும். மங்ஜிதில் ஆஶ்கர்க்குமிழுள்ளாயி ருந்து. ஸபக்கேங்கல், மங்ஜிதில்போயி வாவுயை வீள்கூம் விளையும் வளையும். தலக்கு தழில்கு கூடுமிழுடுந்துத் வாவு, ஸபக்கேங்கரோக் பரிசுதூ: “ஏந்திகாள் நீ ஏபேஷாஷும் வந்து நம ஸ்கலரிக்குந்துத். கெதியோடும் ஸ்நேഹதேநோடும் கூடு செய்யுந ஒரு நமஸ்காரம் மதியலோ”. அனா ராத்ரி ஸபக்கேங்கல் சாவடி ஏஷுந்துத்துத் கள்கூ. ஆ ஏஷுந்துத்தில் வாவு பாள்யுர

க்களைப்போலெயானிடுநூ.

பிறேநூ போவான் ஸமயத்த் ஸபக்கேகர் ஏறுருப்பிக் கூடி கொடுக்காநூஂ மடக்கையாட்க்க வேங்கத் கருதாநூஂ தீரு மானிசூ. மஸ்ஜிதில் போயி 1 க. கக்ஷின கொடுத்தபேர்ஸ் அயாச் உடேஶிசூபோலெ ஸாவு ஏறுருப்பிக்கூடி கக்ஷின சோதி சூவாணி. அயாசை அநூஶஹிசூ பிரஸ்து “ஹு நாஜிகேரங் எடுத்தெதாதூ, அத் தொழுதெ மடியில் வெக்களை மந்தூமாயா நதெதாடுகூடியுஂ நிர்தெராயுஂ பொத்தோஜின்”. அயாச் அணைன பிவுத்திசூ. ஏறு கொல்லுத்திக்கங் அவர்க்க ஏறு மக்கள் ஜனிசூ. அவர் எடுமாஸ் ப்ராயமுல்லபேர் மக்களையுக்கொள்க விண்ணு ஷிர்தியில் வந் கூட்டிய ஸாவுதெ பாதனைதில்வெத் தூப்காரம் ப்ரார்த்திசூ. “ஸாயிகாமா ! னனைக்கெனையனை யாள் அவிடுதெதாடுதூ கடப்பாக தீர்க்கேங்கதெதெனோ நனி பிரயேங்கதெனோ அளியில். அதுகொள்க னனைக்க அவி டுதெத முனில் ப்ரளாமங் செய்துக மாறுதெ செய்துநூ. ஸாயு கதூஂ நிலூப்பாயருமாய னனைதை அநூஶஹிசூலுஂ. அவி டுதெத புள்ளுனைதூய பாதனைக் மாறுமாள் னனைதெ அதெ ஸமாங். பல பின்கதூஂ னனைதை ஜாக்கத்திலுஂ ஸப்பந்ததிலுஂ அலடுநூ. னனைதெ மந்தூலின அவயில்கிநூஂ வேற்பெ டுத்தி அணையுதெ ஜெநயில் வாப்புத்தமாக்கி னனைதை அநூ ஶஹிசூலுஂ”.

மகந் முருங்கீயர் எநூ பேரிடு. பின்கீக் ரங்குபேருஂ கூடி (தொஸ்கருஂ தினகருஂ) பிரிநூ. ஸபக்கேகர் தப்பதிமார்க்க ஸாவுதெ வாக்குக்க ஏறிக்கலுஂ வெருதெயாவிலூங் வோல்யுபூடு.

ஸ்ரீ ஸாயியை நயமிக்குவின் லோகஶாங்கி தெவிக்கெடு !

(1) ഹരികനോബി, (2) സോമദേവ് സാമി (3) നാനാസാഹൈബ്
ചട്ടേറ്റാർക്കൾ എന്നിവരുടെ കമകൾ

മുഖവും

വേദങ്ങൾക്കോ പുരാണങ്ങൾക്കോ ബ്രഹ്മത്തെ അമവാ സദ്ഗുരുവെപ്പറ്റി വേണ്ടപോലെ പുക്കശ്രതാൻ കഴിത്തിട്ടില്ല. പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് അജ്ഞതരായ നമുക്ക് നമ്മുടെ സദ്ഗുരു ശ്രീ സായിബാബയെ വിവരിക്കാൻ കഴിയുന്നത്? അതിൽ നിശ വ്യദമായിരിക്കുന്നതാണ് യുക്തമെന്ന് നമുക്ക് തോന്നുന്നത്. തമാർത്ഥത്തിൽ മഹന്വതമാണ് സദ്ഗുരുവിനോടുള്ള ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നംസിക്കൽ. പക്ഷേ ബാബയുടെ സദ്ഗുരാങ്ങൾ ആ മഹന്വുതം ഭണ്ടജിച്ച് നമെ സംസാരിക്കാൻ പ്രേരിതരാക്കുക യാണ്. നല്ല ഭക്ഷണം ഒറ്റക്ക് കഴിക്കുന്നോശ സുവം തോന്തില്ല. നമ്മുടെ സ്വന്നഹിതമാരും ബന്ധുക്കളും ചേർന്നിരുന്ന് കഴിച്ചാൽ

ಕೃತತಳ ಸ್ವಾತಿಷ್ಟಮಾವುಂ. ಅತ್ಯಾಪೋಲೆತನಾಗಣ ಸಾಯಿ ಲೀಲಾಮೃತವುಂ. ಇಲ್ಲಿ ಅಮೃತಂ ನಾಮಾರ್ಥಕ ಕಶಿಕೆಣಿತಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ತತ್ವಕಳ್ಳುಂ ಸಹೋಡಣಾರುಂ ನಮ್ಮುದ ಕೃತ ಚೇರಣಂ - ಏತರು ಯಿಹಂ ಪೇರುಣೊ ಅತ್ಯರ್ಥಾ ನಿಲ್ಲತ್.

ಸಾಯಿಬಾಬ ತನಾಗಣ ಇಲ್ಲ ಕಾಡಕಶಿಕ ಪ್ರಚೋಡಣಂ ತನ ಬಾಬಾಯುದ ಇಂಷ್ಟಾನ್ಯಾಸರಣಂ ಏಷ್ಟಾತಿಕಾಣತ್. ನಮ್ಮುದ ಚ್ಯಾಮತಲ, ಸಾಯಿಬಾಬಯಿತ ಸರ್ವವ್ಯಂ ಅರ್ಪಿತ್ಯ ಬಾಬಾಯ ತನ ಯಾಗಿಕಳೆ ಮಾತ್ರಮಾಗಣ. ತಪಾಶ್ಚರ್ಯ, ತೀರ್ಥತಯಾತ್ರ, ವರಣಂ, ಯಜಣಂ, ಯರ್ಹಂ ಏಣಿವಾಯಕಾಶ ಕೇಮಮಾಗಣ ಹರಿಪುಜ. ತಪ ನ್ಯಾಗಣಕಾಳ್ಜುಂ ಸಂಶ್ಯಾತ್ಯವ ಯಾಗಿಕಳೆ ಹರಿ ಪುಜಾಯಕಾಳ್ಜುಂ ಮಂಷಪ್ರುತ್ತತಾಗಣ. ಅತ್ಯಾಕಾಣಕ ನಾಕ್ಯಾಕಾಣಕ ಸಾಯಿಗಾಮಂ ಜಪಿತ್ಯಾರ, ಬಾಬಾಯುದ ಅಮೃತವಾಗಿಕಳೆ ಮಣಿಸ್ಯಾಕಾಣಕ ನ್ಯಾಮಿ ಇಲ್ಲಿ, ಬಾಬಾಯುದ ರೂಪತತ ಯಾಗಿತ್ಯ, ಬಾಬಾಯಪರಿ ಹೃದಯ ತತಿತ ಯದಾರ್ಥಪ್ರೇಮಂ ವಾಳರತತಿ ಏಲ್ಲಾ ಕರ್ಮಾಣಾಳ್ಜುಂ ಬಾಬಾಕ್ಕು ವೇಣಿ ಚೆಯ್ಯುಕ. ಸಂಸಾರಬಯಂ ಮುರಿಕಾಗಣ ಇತಿಲೇರೆ ಮದ್ದಾರು ಮಾರ್ಗವುಮಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮುದ ಚ್ಯಾಮತಲ, ಮೇತಿಪರಣತವಿಯಂ ನಾಂ ಚೆಯ್ತಾತ ಸಾಯಿಗಣ ಸಹಾಯಿತ್ಯ ಮೋಚಿತರಾಕಾಗಣ ಬಾಬ್ಯ ಸಘಣಾಗಣ. ಇಗ್ನಿ ನಮ್ಮಕ ಇಲ್ಲ ಅಭಯಾಯತತಿಲೆ ಕಾಡತಿಲೇಕ್ಕು ಮದ ಅಂಬಾಂ.

ಹರಿ ಕಣೊಬಾ

ಬೋಂಬಾಯಿಲೆ ಇರು ಮಾಂಡಣಾಯ ಹರಿ ಕಣೊಬಾ, ಬಾಬ ಇಲ್ಲಕಳ್ಳಪ್ರಿ ಪಲ ಸ್ವಂತತ್ವಕಳ್ಳಿತ ನಿಂತ್ಯಂ ಬಾಯುಕ ಇತಿ ನಿಂತ್ಯಂ ಕೇರಿಕಾಗಿಂತಾಯಿ. ಪ್ರಕೃತಾ ಇರು ಸಂಶಯಾಲ್ಯಾವಾ ಯತಿಗಾತ ಅಯಾಳವಾಯಿಲೆಂತ್ಯಂ ವಿಶಾಸಿತ್ಯಿಲ್ಲ. ಅಯಾರ್ಹಕ ಗೆರಿಕ್ ಬಾಬಾಯ ಎನ್ನ ಪರೀಕ್ಷಿಕಣಮಣಾಯಿ. ಅಂಡಾಗೆ ಚಿಲ

സ്വനേഹിതമാരോടുകൂടി അയാൾ ഷിർദ്ദിയിൽ വന്നു. അയാൾ തലയിൽ ഒരു കസവ്തലക്കട്ടും കാലിൽ ഒരു പുതിയ ജോഡി ചെരുപ്പും യിച്ചിരുന്നു. ബാബയെ ദുരൈവെച്ചു കണ്ണപ്പോൾതന്നെ അടുത്തുപോയി നമസ്കരിക്കണമെന്നയാൾ തീർച്ചയാക്കി. പുതിയ ചെരുപ്പ് എന്തുചെയ്യണമെന്നായി. എന്നിട്ടും തുറന്ന മുറ്റത്ത് ഒരു മുലക്കൽപ്പോയി ചെരുപ്പുരിവെച്ച് വന്ന് ബാബയെ നമസ്കരിച്ചു. ബാബയുടെ കയ്യിൽ നിന്ന് ഉഡിയും പ്രസാദവും വാങ്ങി മടങ്ങി വന്ന് മുലക്ക് ചെന്ന് നോക്കുന്നോൾ ചെരുപ്പ് കാണാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. കൂറെ വെറുതെ തിരഞ്ഞെടു നിരാഗനായി താമസസ്ഥലത്തേക്കുപോയി.

കൂളി കഴിഞ്ഞ് പുജയും നിവേദ്യവും കഴിഞ്ഞ് ഉണ്ണാൻറു നു. ആ സമയം മുഴുവൻ അയാൾ ചെരുപ്പിനെപറ്റി തന്നെ ചിത്തി കയ്യായിരുന്നു. ഉള്ള കഴിഞ്ഞ് കൈ കഷ്ടകുന്നോൾ ഒരു മറാത്തി പയ്യൻ അടുക്കലേക്ക് വരുന്നത് കണ്ണു. അവൻ്റെ കയ്യിൽ ഉയർത്തി പിടിച്ച് ഒരു വടിയും വടിയുടെ തലക്കൽ ഒരു ജോഡി പുതിയ ചെരുപ്പ് തുക്കിയിട്ടും ഉണ്ട്. അവൻ കൈകഴുകാൻ വന്നവരോട്, ബാബ ഇന്ന വടി അവനെ ഏല്പിച്ചതാണെന്നും നിരത്തിലും “ഹരിയുടെ മകൻ ജരിക തലയിൽ കെട്ടിയവൻ” എന്ന് വിളിച്ചു പറയാനും ആരെങ്കിലും ചെരുപ്പിന്റെ ഉടമയാണെന്ന് പറഞ്ഞാൽ അയാളുടെ പേര് ഹരിയാണോ എന്നും ‘ക’ കാരം പേരായ ആ ഇടുടെ മകനാണോ എന്നും കസവ് തലേക്കട്ടുണ്ടോ എന്നും നോക്കി തൃപ്തിപ്പെട്ടാൽ അയാൾക്കു കൊടുക്കാനും ഏല്പിച്ച് തന്നതാണെന്നും പറഞ്ഞു. ഇതുകേട്ട് ഹരി കനോബ സന്തു ഷടനും വിസ്മിതനുമായി. അയാൾ കൂട്ടിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് ചെരുപ്പിന്റെ ഉടമ താനാണെന്ന് പറഞ്ഞു. അയാൾ കൂട്ടിയോട് തന്റെ പേര് ഹരിയെന്നാണെന്നും അയാൾ കനോബയുടെ മക-

നാണ്ണന്മാർഗ്ഗം കസവ് തലേക്കെട്ട് കാണിച്ചുകൊടുത്തു. കൂട്ടി സമ്മ തിച്ച് ചെരുപ്പ് അയാൾക്കുകൊടുത്തു. ഹരികനോബ അതുകൂട്ട തോടു ആലോചിച്ചു. തന്റെ തലേക്കെട്ട് കാണാവുന്നത് കൊണ്ട് ബാബ കണ്ണിരിക്കാം. പക്ഷേ എങ്ങനെ ബാബക്ക് തന്റെ പേര് ഹരിയാണ്ണന്മാർഗ്ഗം കനോബയുടെ മകനാണ്ണന്മാർഗ്ഗം മനസ്സിലായി? ഇത് ആദ്യമായി താൻ ഷിർദ്ദിയിൽ വന്നതുമാണ്. അയാൾ ബാബയെ പരീക്ഷിക്കാൻ മാത്രം വന്നവനാണ്. അതുകൊണ്ട് അയാൾക്ക് വേണ്ടതുകീട്ടിയതിനാൽ അയാൾ സന്തുഷ്ടനായി വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി.

സോമദോവ് സ്ഥാമി

ഈനി ബാബയെ പരീക്ഷിക്കാൻ വന്ന മറ്റാരാളുടെ കമ്മ കേൾക്കുക. കാക്കാസാഹോഡ്യ ദിക്ഷിതിന്റെ സഹോദരൻ ഭായി ജി, നാഗപുരിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. അയാൾ 1906ൽ ഹിമാലയ തിരിൽ പോയപ്പോൾ ഉത്തര കാശിയിലെ ഗംഗോത്രയിൽവെച്ച് ഹരിദാരയിലെ സോമദോവ് സ്ഥാമിയുമായി പരിചയപ്പെട്ടു. രണ്ടു പേരും അന്നേന്നും മേൽവിലാസങ്ങൾ കൂറിച്ചേടുത്തു. അഞ്ചു കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം സോമദോവ് സ്ഥാമി. നാഗപുരിൽവന്ന് ഭായി ജീയുടെ വിരുന്നു കാരനായി താമസിച്ചു. അവിടെവെച്ച് ബാബ യുടെ ലീലകൾ കേട്ട് ഷിർദ്ദിയിൽപ്പോയി ബാബയെ കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ഭായിജിയിൽ നിന്ന് ഒരു കത്തുംവാങ്ങി അദ്ദേഹം ഷിർദ്ദിയിലേക്കുപോയി. മനാധിൽനിന്നും കോപ്പർഗാവോണി ലെത്തി ഒരു ട്രോക്ക് പിടിച്ചു ധാത്രയായി. ഷിർദ്ദിക്കെടുത്തതിൽ പ്ലോൾ മസ്ജിദിൽനിന്ന് ഉയരത്തിൽ കെട്ടിയതായ രണ്ടു വലിയ കൊടിക്കുറകൾ കണ്ണു. സാധാരണ ജൂഫിമാർക്ക് പലതരം സഖാ വവ്യും, പലതരം ജീവിതരീതിയും, പലതരം സജ്ജകുർണ്ണങ്ങളും കാണാറുള്ളതാണല്ലോ. ഈ വക പുറം കാഴ്ചകൾക്കാണ്ട് ജൂഫി

மாரை விலயிருத்தான் பாடுஉத்திடல்ல. பகைசு ஸோமநேவ் ஸுாமி அண்ணென கருதியில்ல. ஹூ கொடிக்கல் பாரிக்கலிக்குந்துகளை போல் அயாஸ் விசாரிசூ “ஏற்றினான் ஏரு யோஹி கொடிக்கூ ரிக்கல் ஹஷ்டபூடுந்த ? ஹத் யோஹிக்க சேர்ந்தானோ? அத் யோஹிக்க கீர்த்தியோடுஉத்திட அஞ்செஹமான் காளிக்குந்த ”. ஹதுஂ விசாரிசூ ஷிர்தி யாது வேஷங்கன் வெஷ் தான் மடனை போவுக்கயாளென்னுஂ கூடுகாரோக் பரின்து. அவர் அனுபவ தோக் “பிளை ஏற்றினான் நினைக்க ஹத்தியுஂ வந்த ? கொடி கள்க் ஹத்தியுஂ அஸுவங் தோனியாக்க ஷிர்தியில் ரமவுஂ, பல்லக்குந், கூதிரயுஂ, மரு ஸஜ்ஜீகரளைக்குந் களைக்க ஹதே மாத்து தோன்னம்?” ஏற்று சேர்த்து. ஸுாமி அதிகார் “எந்தொன்று ஹதுவரை ரமவுஂ, கூதிரயுஂ, மேஜுவுஂ மருமுத்து ஸாயுக்கலை கள்கில்ல. ஏற்கிக்க அத்தரங் ஸாயுக்கலை காளுக்கியுஂ வேஷ. அதுகொள்க் கொன் மடனைபோவுக்கயான்”. ஏற்றுத்தரங் பரின்த மடனான் ஏருணி. கூடை உத்திவர் அண்ணெனபெற்று தென் பரின்த நிர்வாயிசூ. அவர் அனுபவதோக ருஷ்டபி நகர் ஷிவாக்கானுஂ ஸாவக்க ஹூ வக காருண்யத்திலொன்னுஂ ஏரு ஶஹத்துமிலைனுஂ ஹதெல்லூர் கெதன்மார் ஸ்ரோதா கொள்க் கெற்றுந்தாளென்னுஂ பரின்த டகுவில் பேரிப்பிசூ ஷிர்தியில் சென் ஸாவயை காளான் ஸமதிப்பிசூ. அவஸாங் அவிடை சென் முருத்துநின்னுகொள்க் ஸாவயை களப்போஷக்குந் ஸுாமி யுகை மந்ஸுலின்த, “கண்ணுகிறென்றுகொள்க் ஹடகுக்கியுஂ ஏல்லூ சித்த விசாரணைதுஂ ஹல்லாதாவுக்கியு செய்து. அனுபவம் தலை ஸுருபரின்த” “ஏவிடை ஶாத்தியுஂ ஸமாயாநவுஂ களெத்து நூவோ அவிடையான் அயிவாஸத்தினுஂ விஶ்ரமத்தினுமுத்து கேட்டு” ஏற்ற வாக்கைக்கல் ஓர்மூசூபோயி. அனுபவத்தினுஂ

ബാബയുടെ പാദരേണുകളിൽ കിടന്നുരുളണമെന്ന് തോന്തി. ബാബയെ സമീപിച്ചപ്പോൾ ബാബ കോപിച്ച് പത്തതു. “നമ്മുടെ എല്ലാ വേണ്ടാതെ സജ്ജീകരണങ്ങളും നമ്മുടെ കുടെ ഇരിക്കെട്ട്. നീ നിന്റെ വീട്ടിലേയ്ക്ക് പൊയ്ക്കോ. ഈ മസ്ജിദിൽ വീണ്ടും വന്നാൽ സുക്ഷിച്ചോ. മസ്ജിദിൽ കൊടി പറപ്പിക്കുന്നവനെ എന്തിനു ദർശനം ചെയ്യണം? ഈ യോഗിമാർക്ക് പറിയതാണോ? ഇവിടെ ഒരു നിമിഷം നിന്നുപോകരുത്”. സ്വാമി അതഭൂതംകൊണ്ട് തരിച്ചുനിന്നുപോയി. ബാബ തന്റെ മനസ്സിലുള്ളത് അറിഞ്ഞു വെന്ന് സ്വാമിക്ക് മനസ്സിലായി. എത്രമാത്രം സർവ്വജനനാശം ബാബ! സ്വാമിക്ക് താൻ ബുദ്ധിശൃംഗനാണെന്നും ബാബ ഏറ്റവും വിശ്വഷിംനും പരിശുദ്ധനുമാണെന്ന് മനസ്സിലായി. ബാബ ചിലരെ കെട്ടിപ്പിക്കുന്നതും, ചിലരെ കൈകൊണ്ട് തൊടുന്നതും, ചിലരെ സമാധാനിപ്പിക്കുന്നതും, ചിലരെ കരുണായോടെ കടക്കാക്കുന്നതും, ചിലരെ കുന്നതും അങ്ങനെ എല്ലാവരെയും സംതൃപ്തരാക്കുന്നതും സ്വാമി കണ്ടു. തന്നോട് മാത്രം ദയയില്ലാതെ പെരുമാറിയത് എന്താണ്? അതിനെ പറ്റി നല്ലപോലെ ആലോചിച്ചതിൽ ബാബ തന്റെ മനസ്സിൽനിന്നുസരിച്ചാണ് ഇങ്ങോട് പെരുമാറിയതെന്ന് ബോധ്യപെടുകയും താൻ ഇതിൽ നിന്നൊരു പാഠം പരിക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്നും ബാബയുടെ കോപം തമാർത്ഥത്തിൽ ഒരു അനുഗ്രഹമായി കരുതണമെന്നും മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം ഉറച്ച് ബാബയുടെ വലിയ ഭക്തനായി തീർന്നു.

നാനാസഹായ് ചന്ദ്രാർക്കർ

നാനാസഹായ് ചന്ദ്രാർക്കരുടെ കമ്മ്യോട്ടുകൂടി ഹോമ ന്പാന്ത് ഈ അദ്ദുംബിയം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. മസ്ജിദിലെബാൽ

கதல் நானாஸாஹெவ்வு, மஹத்ஸாபதியோடுங் மட்டும் கூடி ஹளி கருணோஸ் ஸ்ரீஜாபூரித் தினாங் ஏது முஸ்தமான் ஸக்குடுங்வெங் ஸாவையெ தற்பிக்கான் வானு. ஗ோஷா ஸ்த்ரைக்கலை அயாஜ்வெ கூடெ கள்ளபேஷ் நானாஸாஹெவ்வு போவான் நோக்கியெக்கிலும் ஸாவு ஸம்திச்சிலில். ஸ்த்ரைக்கல் வான் பாதனைஸ் தற்றூங் செய்து. ஏது ஸ்த்ரை முவங்முடி மாட்டி ஸாவையுடெ பாதனைஸ் வளங்கி. விளைங் யதிச்சபேஷ் அவருடெ அலோமமாய ஸுஉங் ரூங்களைக் நானாஸாஹெவ்வின் ஆழுவெ விளைங் காளைமைங் தோனிபோயி. நானயூடெ மநஶாவைலுமின்ற, ஆது ஸ்த்ரைக்கல் போய்ஶேஷங் ஸாவு ஹப்ரகாரங் பரிணது. “நானா ! நீயென்றி நான் வெருதெ சுவைபெடுங்கத்? ஹாயியனைஸ் அவக்க கல்பிச்சு சுமதலை நிரவுஹிச்சுகொல்லதெடு, நான் அவருடெ பிவு ததியித் ஹடபெஞ்செ. ரெவங் ஸுஉங்ரமாய ஹா லோகங் ஸுங்கி ஆகு. ஸுஉங்ருதெத அங்கிக்கை நம்முடெ சுமதலயான். மன்றி ஸுங்கிரவும் ஶாநவுமாகுங்கத். கிமேள் ஸாவ்யாநத்திலா ஸ். முனிலெ வாதித் துரினிரிக்கை ஏதினிக் பிரிவாதிலி லுடெ போகுங்கு? ஹாடயெ ஶுஹமாளைக்கித் தெரை ஏதினிக் வேரொ னினெ யெபெடுங்கு? கண்ணுக்கல் அவருடெ கூட்டுங் நிரவுஹிச்சு தினிக் நீயென்றிக் லஜ்ஜாலுவும் ஸஂஶயாலுவுமாகுங்கு”.

ஶாம அவிடெயுள்ளையிருங்கைலும், ஸாவு பரிணதத்தின்றி அர்தமா அயாஸ்கரு மன்றிலாயில். மடனைபோவும் வஶிக்க அயாஸ் நானயோக் ஸஂஶதி ஏதென்ற சோதிச்சு. நான் அது ஸுங்கியெ கள்ளதூங் மநஶாவைலும் வானதூங் ஸாவு அத்த ஸஂஷயமாயி உபநேசிச்சு விவரவும் பரிணது. நான் ஸாவு பரிணதத்தின்றி அர்தமா ஹனையெ பரிணது: “நம்முடெ மன்றி

സംതരവെ ചണ്ണുലമാവാം പക്ഷേ ശരീരത്തെ നിയന്ത്രണം നീതിയിൽ മാറ്റുന്നത്. ഇന്ത്യൻ ചണ്ണുലമാവാം പക്ഷേ ശരീരത്തെ നിയന്ത്രണത്തിൽ നിർത്തുന്നുണ്ട്. അസ്വസ്ഥമാവാൻ അനുവദിക്കരുന്നത്. ഇന്ത്യൻ ചണ്ണുലുൾക്കു പിന്നാലെ പാഞ്ചുപോവും. പക്ഷേ നമ്മുടെ മനസ്സ് കൂടുപോയി വിഷയങ്ങളെ ആശിക്കരുത്. ക്രമവും സമാധാനവുമായ പരിശീലനംകൊണ്ട് അസ്വസ്ഥ്യം ഇല്ലാതാക്കാം. ഇന്ത്യൻ ചണ്ണുലുൾക്കു നമ്മുടെ വിടരുത്, അതേസമയം അവരെ നിയോഗിച്ചു നിയന്ത്രിക്കരുമ്പറുത്. അവസരാചിത്രമായി ഇന്ത്യൻ ചണ്ണുലുൾക്കു വേണ്ടുംവിധവും ശരിയായ വഴിക്കും അടക്കി നിർത്താനെ പാടുള്ളൂ. സൗന്ദര്യം കാഴ്ചവസ്തുവാണ്. നാം സുന്ദര വസ്തുക്കളെ നോക്കി ഭയപ്പെടാതെ നോക്കണം. അതിൽ ലജ്ജക്കോ ഭയത്തിനോ സഹാനമില്ല. നാം ദുഷ്ടവിചാരം വളർത്തുതെന്നു മാത്രമെന്തുള്ളൂ. മനസ്സിനെ ആഗ്രഹപരീക്കമാക്കി ഭഗവാന്റെ സൗന്ദര്യവസ്തുക്കളെ കാണുക. ഈ വിധം ഇന്ത്യൻ ചണ്ണുലുൾക്കു പ്രതിലിപ്പിക്കുന്ന സാഭാവികമായും നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയുന്നതും വിഷയങ്ങളെ ആസ്വദിക്കൽ പോലും ഭഗവാനെ സ്മരിക്കാനുള്ള ഉപാധിയാക്കിതിരിക്കാവുന്നതുമാകുന്നു. ബാഹ്യാന്തരിയങ്ങൾ മാത്രം നിയന്ത്രിതങ്ങളാക്കി, മനസ്സിനെ വിഷയങ്ങളിൽ വ്യാപരിപ്പിച്ച് അവയിൽ ആസക്തമാക്കിയാൽ നമ്മുടെ ജനനമരണചക്രം അവസാനിക്കുകയില്ല. ഇന്ത്യൻ വിഷയങ്ങൾ ദോഷകരങ്ങളാണ്. വിവേകമെന്ന തേരാളിയെക്കൊണ്ട് മനസ്സിനെ നിയന്ത്രിച്ചാൽ ഇന്ത്യൻ ചണ്ണുലുൾക്കു അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞുപോവുകയില്ല. അതുരം ഒരു തേരാളിയുടെ സഹായത്താൽ നാം അവസാനാരുവാസസ്ഥാനമായ വിഷണുപാദത്തിലെത്തി, അവിടെനിന്നു മടങ്ങിപ്പോരാതിരിക്കും”.

ശ്രീ സായിരെ നമിക്കുവിൻ ലോകശാന്തി ഭവിക്കേണ്ട !

- 1) കാക്കാസാഹിബ് ദീക്ഷിത് 2) ശ്രീ തെവയ് സാമി 3) ബാലറാംധ്യരന്യർ എന്നിവരുടെ കമകൾ.

മുലഗ്രന്ഥത്തിലെ 50-ാം അമ്മായം 39-ാം അമ്മായത്തിൽ ചേർത്തിയിരിക്കുന്നു. കാരണം രഖും ഒരേ സംഗതികളാണ് പ്രതി പാദിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് മുലഗ്രന്ഥത്തിലെ 51-ാം അമ്മായ തന്ത്രങ്ങൾ ഇവിടെ 50-ാം അമ്മായമായി ചേർക്കുന്നത്. ഈ അമ്മായം 1. കാക്കാസാഹിബ്‌ദീക്ഷിത് 2. തെവയ് സാമി 3. ബാലറാം ധ്യരന്യർ എന്നിവരുടെ കമകളെ പറയുന്നു.

മുഖ്യവും

ക്രതനാരുടെ പ്രധാന അവലംബവും നമ്മുടെ സദ്ഗുരുവും ശ്രീതയുടെ അർത്ഥം പറഞ്ഞുതരുന്ന ഭേദവും നമ്മുടെ ശക്തിഭാതാവുമായ സായിനാമ് ജയിക്കേടു! ഹോ സായി ! ഞങ്ങളെ സഹായദ്വഷ്ടിക്കളോടെ നോക്കി അനുഗ്രഹിച്ചാലും.

പന്നന്തരു മലയാചലത്തിൽ വളർന്ന് ചുടിനെ അകറുന്നു.

കാർമ്മോദാന്തശ്രീ ജലവർഷം ചെയ്ത് ജനങ്ങൾക്ക് കൂളിരും ഉയ്യേ
ഷവും തരുന്നു. വസന്തത്തിൽ പുഷ്പങ്ങൾ വിത്തിത്തു നമുക്ക്
ഇംഗ്ലീഷാധാരാധനക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുന്നു. അതുപോലെതന്നെ
സാധിബാബയുടെ കമക്കൾ വായനക്കാർക്ക് ആശാസവും
സുഖവും പ്രദാനം ചെയ്യാനായി ഉത്തരവിച്ഛുവയ്ക്ക്. ബാബയുടെ
കമക്കൾ പറയുന്നവരും അത് കേൾക്കുന്നവരും പുണ്യാത്മാ
ക്കളും അനുഗ്രഹിതരുമാണ്. പറയുന്നവരുടെ വായും കേൾക്കു
ന്നവരുടെ കാതും പരിശുദ്ധമാകുന്നു.

നൃഗവിധി സാധനകളും പ്രാഥും സംഗ്രഹം പ്രസാദി
ക്കാതെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയിലെത്തുനില്ലെന്ത് വിശദവിശ്വതമായ
കാര്യമാണ്. ഈത് ഉദാഹരിക്കുന്ന താഴെ പറയുന്ന കമക്കൾ
കേൾക്കുവിൻ.

കാക്കാസാഹൈബ് ദീക്ഷിത് (1864-1926)

ഹരിസിതാറാം എന്ന അപരനാമത്രേതാടുകൂട്ടി കാക്കാസാ
ഹൈബ് ദീക്ഷിത് വധ്യനഗര നഗർ ഭ്രാഹ്മണ കുടുംബത്തിൽ സി.
പി.യിലെ വാർഡയിൽ 1864-ൽ ജനിച്ചു. അധ്യാളുടെ ആദ്യകാല
വിദ്യാഭ്യാസം വാൻജയയിലും ഹിൽഗർഡ്‌വട്ടിലും ഹൈസ്കൗൺസിൽ
വിദ്യാഭ്യാസം നാഗപുരിലും മായിരുന്നു. കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസ
ത്തിന് ബോംബെയിൽ നിന്ന് ആദ്യം വിജ്ഞാനിലും പിന്നീട്
എൽഫിൻസ്റ്റീൻ കോളേജിലും പരിച്ചു. ബിരുദമെടുത്ത ശ്രേഷ്ഠം
(1883) എൽ. എൽ. ബി. പരീക്ഷയും സോളിസിറ്റർ പരീക്ഷയും
പാസായി ഗവൺമെന്റ് സോളിസിറ്റർമാരായ മെസ്സർസ് ലിറ്റിൽ
എൻ്റ് കമ്പിനിയിൽ ജോലി നോക്കി. കുറച്ചുകാലത്തിനുശേഷം
സന്തമായൊരു സോളിസിറ്റർ ഫേം തുടങ്ങി.

1909-ന് മുമ്പ് കാക്കാസാഹൈബ് ദീക്ഷിത്തിന് ബാബയെ

பூரி அளிவிலூயிருந்து. அதிகாரமேசும் அயாஸ் வாவையுடை வலிய கெதாயிதீர்ந்து. அயாஸ் லோகாவாலயில் தாமஸி கழுவோஸ் பாய ஸுபூத்தாய நாகாஸாஹேவ் பானோர்க்கரை காஸுவாகிடயாயி. ரண்டுபேரும் பலதினெக்கழுரிச்சும் ஸங்ஸா றிச்சு. காக்காஸாஹேவ் தாங் லண்டனில் வெஞ் வள்ளிக்கராள் நோகழுவோஸ் தாஶவிள்ள் காலிங் பருக்பருயிய விவரம் பர ணத்து. 100 தரம் சிகித்தாகலைக்காஸ்டும் ஏரு காருவுமுள்ளாயி லூ. நாகாஸாஹேவ் அதிங் மருபகியாயி அயாஸ்க்க் காலின்ற் வே஽நயும் முடந்தும் மார்னமெக்கில் தங்கள் ஸங்஗ுரு ஸாயிவூ வையை ஸமீபிக்குக்கராள் வேண்டதென் பரிணத்து. வாவையை பருத்தவிவரணைதூலூம் பரிணத்துக்காடுத்து. குடை ஸாயிவூவு யுடை “தாங் ஏரெந்துக்கூட ஏற்ற துரைகின்றா, ஏழுக்கலு கஶ்கப்பூரமாயாலும், ஏரு கிழியுடை காலில் சரடிக்க வலிக்கூம் போலை ஏற்றிலைக்க ஆகர்ஷிக்குந்து”. ஏற்ற வசநவும் பர ணத்துக்காடுத்து. அயாஸ் ஹ்ரதயும் கூடி பரிணத்து. “ஒராஸ் வாவை யுடை அநாஸ்தூக்கில் அயாதூ அணோடு ஆகர்ஷிக்குக்கரை தங்கான கிடுக்கரை செய்திலூ”. ஹ்ரது கேக்க் காக்காஸாஹேவ் ஸந்தஷ்டநாயி. தாங் வாவையை சென் கள்க் காலின்ற் முடந்த லூ, மந்தின்ற் முடந்த மாரி ஶாஶ்வதாநாம் ப்ரதாநம் செய்தாள் ப்ரார்த்திக்குமென் பரிணத்து.

குரிச்சு கஷிணத் காக்காஸாஹேவ், அஹம்மட் நஶினில் லெஜிலேஸ்டிவ் குல்லாஸிலிலேக்க் வோட்டுகிடாங் ப்ரபாரவேல செய்தானாயி போயி. காக்காஸாஹேவ் மிரிக்காருடை வீட்டில் தாமஸி ச்சு. காக்காஸாஹேவ் மிரிக்காருடை மகந்தும் கோபுரம் வோளிலை மங்கத்தாருமாய வாலாஸாஹேவ் மிரிக்காருங் அவிடை ஏரு அஶுப்ரார்தநாம் ஸஂவயிச்சுவந்து. ஏலக்ஷன்

பிவுத்திகளின்போல் காக்காஸாஹெவ்வு தீக்ஷித், ஷிர்திக்கோவநாடுவிக்குக்குறும் அஷ்டங்கு மகங்கு அயானை ஏற்றுக் கூடியான் அயக்கேள்ளத் என்ற அலோசிக்குக்குறுமாயிருந்து. ஸாதிவொஸ அவிடெ அயானைஸிரிக்காங்குத்து ஏற்புடுக்கு செய்துக்கூடியான். ஶாமக்கு அயானை டார்யாபிதாவித் தினங்கு அயானை டார்யக்கு ஸுவமிலைங்கு ஶாமயும் டார்யயும் உடனென அபாமத்து நாளிலெத்தனமெங்கு ஒரு கவி ஸங்கேஶம் கிட்டி. ஶாம வொஸயும் அங்குமதியோடுகூடிய போயினோக்கியபோல் அயானை அம்மாயினம்மக்கு வழை ஸுவமாயதாயிக்கூடு. நானா ஸாஹிவ்வு பாத்தேஷயும் அஷ்டங்காஹெவ்வுத்தியும் ஏக்ஸிவி ஷங்கு போவுந் வழிக்கு ஶாமயை காங்குக்குறும் அயானோக்மிரிக்காரையும் காரை வீடித்தோயிக்காரையும் அயானையிலேக்கு கொள்ளுபோவான் பரியுக்குறும் செய்து. காக்காஸாஹெவ்வு தீக்ஷித்தினெங்குறும் மிரிக்காரையும் ஶாம வான் விவரம் அளியிக்குறும்குறும் செய்து. வெகுநேரம் ஶாம மிரிக்காரும் வீட்டித் தெருபோல் காக்காஸாஹெவினென பறிசயபூட்டுத்திகொடுத்து. ராத்ரி 10 மணிக்குத்து வள்ளிக்கு காக்காஸாஹெவினெங்குறும் கூடு ஶாம கோபுர்ராவோளிலேக்கு போவான் ஏற்புடுக்குறும் தெரு. ஹண்ணென தீருமானிசூதித் தீரென ஒரு பிரதேக ஸஂவெமுள்ளது. ஸாலாஸாஹெவ்வு மிரிக்கார வொஸயும் வலியென ஒரு படத்தின்ரீ முடுபாது நீக்கி காக்காஸாஹெவின் காளிசூதுகொடுத்து. ஹத் கள்க்கு தான் தாந்தி நாயி தேடி போகுந் யோசி வருஞ் அவிடெத்தன சித்ரதூபு ததிலுதென்கூட்டு கள்க்கு காக்காஸாஹெவ்வு விஸ்மயிசூது அதைந் தந்துப்பட்டாயி. படத்தின்ரீ காத்தக்கெல் நமஸ்கரிசூது. ஹது பாது மேற்றுக்கொடுத்து அதின்ரீ சில்ல் பொட்டியதூகொள்கிறீர்கள்.

யளிகாயி மிரிக்காருடெ அடுக்கலேக்க் அயச்சுதாயிருந்து. அதிரீடு ரிப்புயர் கஷின்திருந்தினால் அது படங் காக்காஸா ஹவிரீட்டியும் ஶாமயுடெயும் வரல் கொடுத்தத்தைக்காமென் தீரு மானிச்சு.

10 மனிக்கு முன்வாயி அவர் ஸ்ரீஷ்டாலேத்தக் போயி கிக்கர்த் தெடுக்கப்பெற்று. வள்ளி வாணபூஶ் ரஷ்டாங்க்காஸ் நிரின்துக்கூடி நெத்தினால் ஸீரூஸ்தாயிருந்தில்லை. ஓயுவஶால் வள்ளியுடெ ஶார்ல்ட், காக்காஸாஹவிரீடு பரிசுத்தகாரங்காயிருந்தினால் அவரை மற்றுக்க்கூடியானில் கொள்ளுபோய் இருத்தி. அண்ணென அவர் ஸுவமாயி ராதைப்பெற்ற கோப்புர் ஶாவோளிலிருந்து. அவிடெ வெஷ்ட் நாநாஸாஹவீப் பரோல்க்கரும் ஷிர்திக்குபோ குந்துக்களபூஶ் அவர்க்கு அதுயிகங் ஸனோஷமாயி. காக்காஸாஹவும் நாநாஸாஹவும் அநோநும் கெட்டிழ்டிச்சு. ஏற்கனிக் ரோபாவதியில் குஜிச்சு ஷிர்தியிலேக்கு புரிப்புக்கு. அவிடெ ஏற்று வாவையை தர்தங்கு செய்தபூஶ் காக்காஸா ஹவிரிக் மன்றுருகி, கல்லுக்குச் சிரித்து நிரின்த ஸீமாதீதமாய ஆநங்கு அநுவேப்புக்கு. வாவை அயாஜோக், தாங்கு காத்திரி க்குக்குறையிருந்து ஏற்கு அதுகொள்ளும் ஶாமயை முனித்து அய சூதனங்கு பரின்து.

காக்காஸாஹவீப் பின்னீக் வழிரை வர்ஷங்கள் வாவையோ டுக்குடெ ஸனோஷமாயி அவிடெ கஷிச்சு. அயாஸ் ஷிர்தியில் ஏறு வாய்யுள்ளகி. அவிடெ ஸ்திரதாமஸமாக்கி. அயாஸ்க்கு வாவையில் நினைந்தாய அநுவேங்கள் அநவயியான். அவ யிவிடெ பிரஸ்தாவிக்கான் ஸாயும்லூத்துத் அயிக்கமுள்ளது. இந ஆவ்யாயிக ஏறு காருவும் கூடு பரின்து அவஸாநிப்பிக்காங்.

வொவு அயாகூ ஆஶாஸிப்பிட்டு பரிந்து “அவஸாங் தொன் நினை வலுளித் கொள்ளுபோகுஂ”. இத் ஸஂவிட்டு. 1926 ஜூலைய் 5ந் அயாச் ஹெமத்பானினோடுகூடி தீவன்னிதித் ஸவைக்கூக்காயிருந்து. அவர் ஸாயிவாபையைப்படி ஸஂஸாரிக்கூக்காயிருந்து. பெஞ்சன் அயாச் ஹெமத்பானிரே பூம லிலேக் பான்த் யாதொரு விஷமவுஂ வேந்தியுஂ கூடாதெ அந்தாஸம் வலிட்டு.

ஸ்ரீ தெவாயி ஸாமி

யோசீஸ்வரமார் அனேயாந்து ஏண்டென ஸ்நேஹிக்கூநு ஏந்துபாதிக்கூந ஒரு கம்பாயா. ஸ்ரீ வாஸுதேவாநாந்தர் ஸதி ஏந்த தெவாயி ஸாமி, ஗ோபாவரதீரத்தித் ராஜமாநி யித் தாமஸமாக்கி. அநேபார் கெதந்து, யாமாஸ்மிகந்து, அதொனியுஂ, யோசியுஂ, பத்தாடுதெயைஞ் கெதந்துமாயிருந்து. எரிக்கிற நான்செய்யிலெ வக்கீலாய பூள்யலிக்காவ் அநே ஹதை சில ஸுஷூத்துக்கலேந்துகூடி ஸங்கிழ்டு. அவர் ஸஂஸாரிட்டுகொள்கிறிக்கை ஷிர்த்தியைப்படியுஂ ஸாபையைப்படியுஂ பரியான் இடயாயி. ஸாபையுடெ பேருகேந்தபோச் ஸாமி கைக்கூப்பி ஒரு தேவையைடுத்த பூள்யலிக்காவுவிக் கொடு தடுபான்து. “இத் ஏந்த பிளாமதேதொடுகூடி ஏந்த ஸஹோ பரந் ஸாயிக்கூக்காடுத்த ஏந்த மரக்கிருதெந்தந்து ஏபோயுஂ ஏந்த ஸ்நேஹி கை ஸமெந்து பர யுக”. ஸாமிமார் அனேயாந்து பிளாமிக்காவிலீழ்க்கிலும் இக்காருத்தித் தீர்த்த ஒரு அபவாபமாயி கள்க்காக்களைமெந்து அதான் தொன் நம்ஸ்கர ரிக்கூநதெந்தந்து பரிந்து. பூள்யலிக்காவு நாஜிகேவையுஂ ஸங்கவும் ஸாபைக் கொடுக்காமெந்தேரு. ஸாமியுஂ ஸாபையுஂ அஶியை ராவுபக்கிற கத்திடிருந்தினால் இரு

വരും അശ്വിഹോത്രികളായിരുന്നു. അക്കാരണത്താൽ സഹോദരൻ എന്ന് സ്വാമി അഭിസംഖ്യാധന ചെയ്തത് സമുച്ചിതമായിരുന്നു.

രു മാസത്തിനുശേഷം പുണ്യലീക്കിംഗാവുവും മറ്റും ഷിർദ്ദിയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. നാളികേരവു കഴുിലെടുത്തു. മനാഡിലെത്തിയപ്പോൾ ഭാഗം തോന്തി പുഴക്കരയിലേക്ക് വെള്ളം കുടിക്കാൻ പോയി. വെറും വയറ്റിൽ വെള്ളംകുടിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവൻ കുറിച്ച് എരിവുള്ള ചീയയെടുത്ത്. ചീയകൾ എരിവ് ജാസ്തിയായിരുന്നതിനാൽ ആരോ നാളി കേരം ചിരവിചേർത്താൽമാരി എന്നു പറഞ്ഞു. സ്വാമികൊടുത്ത നാളി കേരം പോട്ടിച്ച് വരണ്ടിചേർത്ത് എല്ലാവരും കഴിച്ചു. പുണ്യലീക്കിംഗാവുവും ഇതറിഞ്ഞതുമില്ല. ഷിർദ്ദിക്കടുത്തതിയപ്പോൾ പുണ്യലീക്കിംഗാവു നാളികേരത്തെപറ്റി ഓർമ്മിച്ചുനേന്നുശിച്ചതിൽ അതാണ് ഉടച്ചുതിനുതന്നെന്നെതിരെ വളരെ ദുഃഖിച്ചു. പേടിച്ച് വിരച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ ബാബയെ ദർശിച്ചു. ചെന്നേവസ്വാമി നാളികേരം അയച്ചവിവരം ബാബക്ക് കമ്പിയില്ലാകമ്പിപോലെ കിട്ടിയിരുന്നു. ബാബ പുണ്യലീക്കിംഗാവുവിനോട് തന്റെ സഹോദരൻ അയച്ച സാധനം തരാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അയാൾ ബാബയുടെ കാലുപിടിച്ചു മാപ്പ് അപേക്ഷിച്ച് അനാസ്ഥ പൊറുക്കാനും മറ്റൊരു തേങ്ങ പകരം സീകരിക്കാനും അപേക്ഷിച്ച് പശ്ചാത്ത പിച്ചു. ബാബ നാളികേരത്തിന്റെ മഹാത്മ്യം വളരെ ആശംന്നും എത്ര ഇരട്ടി തേങ്ങകൊടുത്താലും അതിനും സമാനമാവില്ലെന്നും പറഞ്ഞു. പകരം വേരെ നാളികേരം വേണ്ടണുപറഞ്ഞു. ബാബ ഇങ്ങനെ കൂട്ടിചേർത്തു. “ഇനി നീ ആ കാര്യത്തെപറ്റി കുണ്ണി തപ്പിഞ്ഞേ. എൻ്റെ കൽപ്പനപ്രകാരമാണ് നാളികേരം നിന്നെ ഏൽപ്പിച്ചതും. വഴിയിൽവെച്ച് ഉടച്ചതും. നീ എന്തിനാണ്

അതിന്റെ കർത്തവ്യത്വം എറ്റടക്കമുന്നത്? നല്ലതും ചീതയുമായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതിൽ കർത്തവ്യത്വം എറ്റടക്കരുത്. എല്ലാ കാര്യത്തിലും അഹംഭാവവും, ശർവ്വം ഇല്ലാതിരിക്കണം. എന്നാലെ ആദ്ധ്യാത്മിക പുരോഗമനം തരിതപ്പട്ടകയുള്ള” എന്നൊരു സുന്ദരമായ ആദ്ധ്യാത്മിക ഉപദേശമാണ് ബാബു നൽകിയത്!

ബാലറാം യുരുസർ (1878-1925)

ബാലറാം യുരുസർ ബോംബൈയിലെ സേൻട്രൽക്കൂസിലുള്ള പത്തറിപ്പള്ളവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട ആളാണ്. അയാൾ ബോംബൈ ഹൈക്കോടതിയിലെ അധ്യക്ഷരൂപം കുറച്ചുകാലം ബോംബൈയിലെ ലോ സ്കൂളിലെ പ്രിൻസിപ്പാളുമായിരുന്നു. യുരുസർ കുടുംബം ഒന്നടക്കം ഭക്തൻമാരും മതവിശ്വാസികളുമായിരുന്നു. ബാലറാം അയാളുടെ വർഗ്ഗത്തെ സേവിക്കുകയും അതിനെ പറ്റി ഒരു ചരിത്ര പുസ്തകം എഴുതുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് അയാൾ ആദ്ധ്യാത്മികവും മതപരവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചു. ഗീതയും അതിന്റെ വ്യാപ്യാനമായ ജനതാനേശവരിയും മറ്റു പുണ്യ ശ്രദ്ധങ്ങളും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വായിച്ചു. അയാൾ പന്യർപ്പുരിലെ വിറ്റോബയുടെ ഭക്തനായിരുന്നു. 1912 ലെ അയാൾ സായിബാബ യുമായി സന്പർക്കത്തിലായി അതിന്റെ ആദ്ദീ മാസങ്ങൾക്കുമുൻപ് അയാളുടെ സഹോദരൻമാരായ ബാബുൾജിയും വാഹനിബാവുവും ഷിർദ്ദിയിൽ ബാബുയെ ദർശനം ചെയ്തിരുന്നു. അവർ വീടിൽ ചെന്ന ബാലറാമിനോടും മറ്റും വീട്ടുകാരോടും അവരുടെ മധു രാനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവർ എല്ലാവരും ബാബുയെ കാണാൻ തീർച്ചപ്പട്ടാത്തി. അവർ ഷിർദ്ദിയിൽ എത്തു നാതിനുമുൻപ് തന്ന ബാബു പരസ്യമായി പ്രവൃഷിച്ച “ഈന്നു വളരെ അധികം പേര് എന്ന് ദർശാരിലേക്ക് വരുന്നുണ്ട്”. യുറ

സ്വർ സഹോദരമാർ ബാബു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞവിവരം മറ്റൊള്ളവ രിൽനിന്ന് അറിഞ്ഞു വിസ്മിതരായി. അവർ യാതൊരു വിവരവും മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചിരുന്നില്ല. മറ്റൊരു ബാബുയെ പ്രണ മിച്ച് അവിടെ ഇരുന്നു. ബാബു അവരോട് “ഞാൻ മുൻപ് പറഞ്ഞ ദർശാറുകാരാണ് ഇവർ” എന്നുപറഞ്ഞു. ധൂരസ്യർ സഹോദര നാരോടായി “നാം കഴിഞ്ഞ 60 ജനങ്ങളിൽ സുപരിചിതരാണ്” എന്നു പറഞ്ഞു. എല്ലാ സഹോദരമാരും ഭക്തൻമാരും വിനീതരുമായിരുന്നു. അവർ ബാബുയുടെ പാദങ്ങളിൽ നോക്കി കൈകുപ്പിനിന്നു. അവർ ആനന്ദാശ്രൂപൊഴിച്ച് തൊണ്ട ഇടറിക്കൊണ്ട് സന്തുഷ്ടരായിട്ടാണ് നിന്നത്. ഈ വക സാത്രീകവിക്കാരങ്ങൾ ഭക്തിലക്ഷ്മണമാണ്. പിന്നീട് അവർ ലോധ്യജിലേക്ക് പോയി ഭക്ഷണം കഴിച്ച് കുറച്ച് വിശ്രമിച്ച് വിണ്ടു മസ്ജിദിലേക്ക് വന്നു. ബാലറാം, ബാബുയുടെ അടുക്കൽ കാൽ തലോടിക്കൊടുത്തിരുന്നു. ബാബു താൻ വലിക്കുന്ന ചിലിം കൊടുത്ത് വലിക്കാൻ പറഞ്ഞു. ബാലറാം പുകവലിക്കാറില്ലെങ്കിലും അത് സ്വീകരിച്ച് പ്രയാസപ്പെട്ട് പുകവലിച്ച് ബഹുമാനപൂരസ്സരം മടക്കിക്കൊടുത്ത് നമസ്കരിച്ചു. ഈത് ബാലറാമിന്റെ ഏറ്റവും മംഗളകരമായ മുഹൂർത്തമായിരുന്നു. അയാൾക്ക് 6 കൊല്ലങ്ങളോളമായി കാസരോഗമായിരുന്നു. ഈ പുക ആ സുവക്കേട് എന്നേന്നുമായി സുവശപ്പെടുത്തി. 6 കൊല്ലം കഴിഞ്ഞ് ദരിക്കൽ ഒരുദിവസം മാത്രം അയാൾക്ക് വിണ്ടും കാസരോഗമുണ്ടായി അത് ബാബുയുടെ മഹാസമാധിഭിവസം അതേസമയത്തായിരുന്നു.

അവർ വന്നത് ഒരു വ്യാഴാഴ്ച ആയിരുന്നതിനാൽ ധൂരസ്വർ സഹോദരമാർക്ക് ചാവടി എഴുന്നേള്ളൂത്ത് അനുരാത്രിയിൽ കാണാനുള്ള ഭാഗ്യവും സിദ്ധിച്ചു. ചാവടിയിൽ ആരതിനടക്കുപോൾ ബാലറാം, ബാബുയുടെ മുവത്ത് പാണ്ഡ്യുരക്കണ്ണ്

பிடிப் புத்தாமாயி களை. விடேன் காலத்துக் காகவைய் ஆரதியின் மூலமாக அதே பிடிப், அதே பாள்ளியுரக்கைச்சீட்டு தொவாம் வீளையின் அயாச் வொப்புதூடு முவத்துக் களை.

வொலாராம் மராத்தியில் மஹாராஷ்ட்ரத்திலே யோசியாய் தூக்காராமின்றை ஜிவ சரித்ரம் எழுதியிருந்தார். பகைசு அதின்றை பிரஸிலைக்கரணம் காளையாக அயாச் ஜிவிட்டிருந்தில்லை. 1928ல் ஆள்ள அத்த அயாஜை சுபோதரமார் பிரஸிலைக்கிட்டது. ஆகையால் பூஸ்தகத்தின்றை முவையுறையில் வொலாராம் வொப்பை சுங்கிட்டு ஒரு சுருக்கவிவரம் சேர்த்தியிட்டுள்ளது.

ஸ்ரீ ஸதியை நமிக்குவின் - லோகஶாந்தி வெகிக்கெடு!

ഉപസംഹാരം

നാം 51-ാം അദ്യായവും എഴുതികഴിത്തു. ഈനി നമുക്ക് അവസാനത്തെ അദ്യാധികാരിയും പ്രവേശിക്കാം. ഈതിൽ ഹേമദ്ധപാന്ത് ഒരു ഉപസംഹാരം ആവ്യാധികയും ഒരു കാവ്യരൂപത്തിലുള്ള സുചികയും കൊടുക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. അങ്ങനെ മറാത്തി ശ്രമങ്ങളിൽ സാധാരണ പതിവുള്ളതാണ്. പക്ഷേ നിർഭാഗ്യവശാൽ വിഷയസുചിക ഹേമദ്ധപാന്തിന്റെ കടലാസ്സുകളിൽ കാണാനില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആ ഭാഗം താനെയിലെ മംലത്താറും സാഖയുടെ വലിയ ഭക്തനുമായിരുന്ന ബി. വി. ദേവ് ചെച്ചിച്ച് കൂട്ടിച്ചേർത്തു. നാം ശ്രമത്തിൽ തുടക്കത്തിൽ തന്നെ ഒരു ഉള്ളടക്കപ്പട്ടികയും ഓരോ അദ്യാധികാരിയും തുടക്കത്തിലും വിഷയസുചികയും കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് വിഷയസുചികയുടെ അദ്യാധികയും ഇവിടെ പരിഗണിക്കേണ്ടതില്ലാത്തതിനാൽ ചേർക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അവസാനത്തെ അദ്യാധികാരിയെത്തെ നമുക്ക് ഉപസംഹാരമായി പരിഗണിക്കാം. ഈ അദ്യാധികാരിന്റെ കയറ്റുത്തുപ്രതി പരിശോധിച്ച് പ്രസ്തുതി കൊടുക്കാൻ നിർഭാഗ്യവശാൽ ഹേമദ്ധപാന്ത് ജീവിച്ചിരിപ്പില്ലായിരുന്നു. അത് പ്രസ്തുതിയും മിസ്റ്റർ ദേവ് അപുർണ്ണവും മനസ്സിലാവാൻ പ്രയാസമുള്ളതുമായ ചിലഭാഗങ്ങൾ കണ്ണുവെങ്കിലും അത് അങ്ങനെതന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണ്ടി വന്നു. പ്രധാന വിഷയങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടത് താഴെ ചുരുക്കത്തിൽ കൊടുക്കുന്നു.

സദ്ഗുരുസാധിയുടെ മാഹാത്മ്യം

സകല ചരാചരങ്ങളിലും വ്യാപ്തതനായും വിശ്വരൂപിയായും, ബൈഹാവിനും തൃണങ്ങൾക്കും പാത്രങ്ങൾക്കും, വീടുകൾക്കും, മണിമാളികകൾക്കും, ആകാശത്തിനും എല്ലാം തന്നെ അവലംബമായും ധാതാരു പക്ഷങ്ങളും കൂടാതെ സകല ജീവികളിലും വ്യാപ്തതനായും

എല്ലാ ഭക്തമാരെയും ഒരുപോലെ വീക്ഷിച്ചും, പ്രശംസയും അധികേഷപവും സ്നേഹവും വെറുപ്പും ഒരുപോലെ കണക്കാക്കിയും, വാണരുളുന്ന സായി സമർത്ഥിനെ നാം സാഷ്ടാംഗം പ്രണാമം ചെയ്ത് അദ്യക്രൈമാക്കുക. നാം സായിബാബ ബായ സ്മരിച്ച് ആത്മാർപ്പണം ചെയ്താൽ സായിബാബ നമ്മുടെ ഇംഗിതങ്ങളെല്ലാം നിരവേറ്റി നമ്മ ജീവിതലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കാൻ കെല്ലപുള്ളിവരാക്കുന്നു.

സംസാരസാഗരം ദുസ്തരമാണ്. മോഹങ്ങളുടെ അല, ദുർവിചാരങ്ങളുടെ തീരത്ത്, ആൺതടിച്ച് ദെയരുമാകുന്ന വൃക്ഷങ്ങളെ പുഴക്കിവിഴ്ത്തുന്നു. അഹംഭാവത്തിന്റെ കാർഡ് ആൺതടിച്ച് സാഗരത്തെ, കോളിളുക്കവും ഭീകരത്രവു മുള്ളതാക്കുന്നു. കോപത്തിന്റെയും, വിദ്യേഷത്തിന്റെയും രൂപത്തിലുള്ള മുതലകൾ അവിടെ സ്ഥൂലം വിഹരിക്കുകയാണ്. ‘താൻ, എന്റെ’ എന്നീ ഭാവങ്ങളിലുള്ള ചുഴലിക്കാർ അവിടെ അനവരതം അടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നിയന്ത്രണം, വിദ്യേഷം, അസുയ, എന്നീ രൂപങ്ങളിലുള്ള അസംഖ്യം മത്സ്യങ്ങൾ അവിടെ കളിയാടുന്നു. ഈ സമുദ്രം അത്ര മാത്രം ഭയാനകവും ഭീഡാവുമാണെങ്കിലും സങ്ഗുരുസായി അവിടെ അതിന്റെ അഗസ്ത്യനായിട്ടുണ്ട് (അഗസ്ത്യൻ സമുദ്രം കൂടിച്ച് വറിച്ചു). അതുകൊണ്ട് സായിഭക്തമാർക്ക് അതിനെ ഭയപൂഢേണ്ടതില്ല. നമ്മുടെ സങ്ഗുരു, ഈ ദുസ്തരമായ ഭവസാഗരം കടത്തിവിടാനുള്ള നാകയാണ്.

പ്രാർത്ഥന

നമുക്ക് ബാബയുടെ മുന്നിൽ കമിച്ചന്നടിച്ചു വീണ് ബാബയുടെ പാദങ്ങൾ പിടിച്ച് ലോകനമ്പകായി ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കാം ‘ഞങ്ങളുടെ മനസ്സ് അലഞ്ഞ് തിരിയാതെ നിന്ന്, അവിടുതെയയല്ലാതെ മറ്റാനും കാംക്ഷിക്കാതിരിക്കേണ്ട്. ഈ സച്ചരിതം എല്ലാ വീടുകളിലും ഉണ്ടായി അതിനെ

നിയുപാരാധാരം ചെയ്യേട്ട്. ഈത് മുടങ്ങാതെ വായിക്കുന്നവരുടെ ദുരിതങ്ങൾ അവസാനിക്കേണ്ട്.

ഹലഘൃതി

ഈ പുസ്തകം വായിച്ചാലത്തെ ഹലത്തെപറ്റി കുറച്ചു പറയേട്ട്. ഗോദാവരിയിൽ സ്നാനം ചെയ്ത്, ശിർദ്ദിയിൽ സമാധിമന്ത്രത്തിൽ ചെന്ന് സമാധി ദർശിച്ച്, സായിസച്ചരിതം വായിക്കുകയോ വായിക്കുന്നത് കേൾക്കുകയോ ചെയ്യുക. നിങ്ങളുടെനെ ചെയ്താൽ നിങ്ങളുടെ ത്രിഗുണിത പാപങ്ങളും തീരും. സായിയുടെ കമകൾ യദ്യപ്പിയാ സ്മരിച്ചാൽ പോലും നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളിയാത്തതെന്ന ആഖ്യാതമിക്കഴിവിത്തിൽ താല്പര്യം വന്നുചേരും. എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ ഭക്തിയോടുകൂടി ഈ ശ്രമം വായിച്ചാൽ നിങ്ങളുടെ സമസ്തപാപങ്ങളും ഒടുജും. നിങ്ങൾക്ക് ജനനമരണാദികൾ അവസാനിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ സായിയുടെ കമകൾ വായിച്ച്, ബാബയെ സദാ സ്മരിച്ച് ബാബ യുടെ പാദങ്ങളിൽ ബന്ധനരാകുവിൻ. നിങ്ങൾ സായികമാ സാഗരത്തിൽ ആഴത്തിൽ മുങ്ങി മറുള്ളവർക്ക് അവ പ്രദാനം ചെയ്താൽ നിങ്ങൾക്ക് എന്നും പുതിയ പുതിയ അനുഭൂതി കളുണ്ടാവുന്നതും അവ ശ്രദ്ധിക്കുന്നവരെ നരകത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കാൻ കഴിയുന്നതുമാണ്. നിങ്ങൾ സായിയുടെ രൂപത്തിൽ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ ക്രമേണ ആ രൂപം ആ മനസ്സിൽനിന്ന് മാറ്റഞ്ഞ് നിങ്ങളെ ബ്രഹ്മജ്ഞാന തിലേക്ക് നയിച്ചുകൊള്ളും. ബ്രഹ്മത്തെയും ആത്മനേയും പറ്റി ബോധവാനാക്കുന്നത് വളരെ വിഷമം പിടിച്ച് കാര്യമാണ്. നിങ്ങൾ സഗൃം ബ്രഹ്മത്തെ സായി രൂപത്തിൽ ധ്യാനിച്ചാൽ അത് എളുപ്പമാണ്. ഭക്തൻ പുർണ്ണമായി തന്നതാൻ ബാബക്ക് അടിയറ വെച്ചാൽ അവന്റെ വ്യക്തിത്വം തിരോധനം ചെയ്ത് ബാബയിൽ, നദി സമുദ്രത്തിലെന്നപോലെ വിലയിച്ച്, ബാബയുമായി എക്കും പ്രാപിക്കും. നിങ്ങൾ ജാഗ്രത്തിലോ, സപ്പനത്തിലോ, സുഷ്ണപ്തിയിലോ അങ്ങനെ ബാബയോട് ലയിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു സംസാരബന്ധം

ഇല്ലാതാവുന്നു. യാതൊരുവൻ സ്കാന്ധേഷ ഈ സച്ചിതം പ്രേമത്തോടും ഭക്തിയോടും കൂടി വായിച്ച് ഒരാഴ്ചകൊണ്ട് പുർത്തിയാക്കുന്നുവോ അവരെ സകല ദുരിതങ്ങളും അവസാനിക്കും. മറിച്ച് ഈ പുസ്തകം നിത്യപാരായണം ചെയ്യുകയോ പാരായണം ചെയ്യുന്നത് നിത്യവും ശ്രദ്ധിച്ച് കേൾക്കുകയോ ചെയ്താൽ അയാൾക്ക് യാതൊരുപകടവും സംഭവിക്കുന്നതല്ല. ഈത് വായിച്ചുകൊണ്ട് ഒരാൾ ധനത്തിനാ ശഹിച്ചാൽ അയാൾക്ക് ധനം ലഭിക്കും.വ്യാപാരികൾ വിജയം കൈവരിക്കാം. ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടെ ഭക്തി വിശ്വാസങ്ഗൾക്കുന്നും മലം കിട്ടും. ഇതുകൊള്ള കൂടാതെ മറ്റാരു തരത്തിലുള്ള അനുഭവങ്ങളും ഉണ്ഡാവാനില്ല. ബഹുമാനപ്പുരസ്സും ഇതുവായിച്ചാൽ, സായി പ്രസാദിച്ച നിങ്ങളുടെ അജ്ഞാനവും ഭാരിച്ചുവും ഇലായ്മചെയ്ത ജ്ഞാനവും ധനവും സമൃദ്ധിയും പ്രദാനം ചെയ്യും. ശ്രദ്ധയോടു കൂടി ദിവസം പ്രതി ഓരോ അഭ്യാസം വീതം വായിച്ചാൽ, അത് സീമാതീതമായ ആനന്ദം പ്രദാനം ചെയ്യും. അവനവരെ നേടുതെ കാംക്ഷിക്കുന്നവൻ ഈത് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വായിച്ചാൽ സായിന്മരണ സകലജനങ്ങളിലും ഉണ്ഡായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഈ പുസ്തകം വീടിൽവെച്ച് പ്രത്യേകിച്ചും ശുരൂപാർശ്വമി, ശ്രോകുലാഷ്ടമി, രാമനവമി, ദാസര എന്നീ അവസരങ്ങളിൽ വായിക്കണം. ഈ ഒരേ ഒരു ശ്രദ്ധം മാത്രം പാരായണം ചെയ്താൽ നിങ്ങളുടെ എല്ലാ ആഗ്രഹങ്ങളും സാധിക്കുന്നതും, നിങ്ങൾ സദാസാധിപാദങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ചാൽ ഭവസാഗരം എല്ലുപ്പത്തിൽ തരണം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതുമാണ്. ഈത് വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ രോഗാതുരൻ ആരോഗ്യവനാവുകയും ദരിദ്രൻ ധനികനാവുകയും കഷ്ടതയുള്ളവന് സമൃദ്ധി ലഭിക്കുകയും മനസ്സിലെ ദുർബാസനകൾ നശിച്ച് സ്ഥിരത ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും.

പ്രിയപ്പുട്ടവരും നല്ലവരുമായ വായനക്കാരെ, ശ്രോതാക്കളെ! എങ്ങനെ നിങ്ങളെയും വണങ്ങി ഒരു പ്രത്യേക

അപേക്ഷ അറിയിക്കേടു നിങ്ങൾ ആരുടെ കമ, ദിനം പ്രതിയും, മാസം പ്രതിയും വായിക്കുന്നുവോ, ആ ദേവനെ ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കാതിരിക്കുവിൻ. എത്രമാത്രം ഒരൽസുക്യത്തോടുകൂടി നിങ്ങൾ വായിക്കുകയും ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അതുമാത്ര ഒരൽസുക്യം സാധിബാബ നിങ്ങൾക്ക് സേവനം ചെയ്യുന്നതിലും നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നതിലും കാണിക്കുന്നു. ശ്രമകർത്താവും വായനക്കാരും ഈ ഉദ്യമത്തിൽ സഹകരിച്ച് അനേകാനും സഹായിച്ച് സന്തുഷ്ടരാവെടു.

പ്രസാദയാചന

താഴെ വിവരിക്കുന്ന പ്രസാദന സന്ധാരനത്തിനായി ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഈ പുസ്തകം ഉപസംഹരിക്കാം.-വായനക്കാർക്കും ഭക്തമാർക്കും പുർണ്ണവും ഹ്യാദയംഗമവുമായ ഭക്തി സാധിപാദങ്ങളിലുണ്ടാവെടു. ആ ദേവൻ്റെ രൂപം സദാ ദ്യുഷ്ടിയിൽ അവർക്കുറച്ചു കിട്ടേണ്ട്. അവർ സാധിയെ സകലജീവജാലങ്ങളിലും ദർശിക്കേണ്ട്. ആമെൻ!

ശ്രീ സാധിയെ നമിക്കുവിൻ - ലോകശാന്തി ഭവിക്കേടു!

ആരതി

അ സായിബാബു! ജീവമാർക്ക് ആനന്ദം പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന
അവിടുതേക്ക് തങ്ങൾ ആരതികാണിക്കുന്നു. അവിടുതേ
ദാസമാരും ഭക്തമാരുമായ തങ്ങൾക്ക് അവിടുതേ
പാദരേണുകളിൽ വിശ്രമം തന്നാലും. ആശക്കളെ ദഹിപ്പിച്ച്,
അവിടുന്ന് ബൈഹത്തിൽ ലയിച്ച് ഭഗവാനെ അനേഷകർക്ക്
കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. ഓരോരുത്തരുടെ ഭക്തിയുടെ തീഷ്ണന്ത
അനുസരിച്ച് അവിടുന്നു അനുഭൂതികളും അനുഭവങ്ങളും
പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. കരുണാഹൃദയാ, ഭഗവാൻ ശക്തി
അത്തരത്തിലുള്ളതാണ് ! അവിടുതേ പേരിൽ ധ്യാനിച്ചാൽ
സംസാരഭയം അകനുപോകുന്നു. അവിടുതേ പ്രവർത്തന
പദ്ധതി അനിർവ്വാനീയമാണ്. അവിടുന്ന് സദാ ദരിദ്രരെയും
നിസ്താരയരെയും സഹായിക്കുന്നു. ഈ കലിയുഗത്തിൽ
സർവ്വാന്തർഘാമിയായ ഭത്തൻ സഗൃം ബൈഹമായി
അവതരിച്ചതാണ്, അവിടുന്ന്, വ്യാഴാഴ്ചത്തോറും അങ്ങയുടെ
അടുക്കൽ വരുന്ന ഭക്തമാരുടെ സംസാരഭയം അകറ്റി അവരെ
ഭഗവൽപാദങ്ങളെ കാണുമാരാക്കിയാലും. ഹേ ദേവാധി ദേവ!
എൻ്റെ ധനസ്ഥൈയം അവിടുതേ പാദസേവയായിത്തീരെടു.
കാർമ്മോലം ചാതകപക്ഷിക്ക് ശുഖജലം പാനം ചെയ്യാൻ
നൽകുന്നതുപോലെ* മാധവതന്നും ആനന്ദതേ പാനം
ചെയ്തിച്ച് അവിടുതേ വാക്കുകൾ പരിപാലിച്ചാലും . ആമേൻ

ശ്രീ സായിയെ നമിക്കുവിൻ - ലോകശാന്തി ഭവിക്കരെ!

ആരതി (മരാത്തിയിൽ)

ആരതി സായിബാബു സഹവ്യഭാതാരജീവാ-

ചരണരജതാലിം ദ്യാവാ ദാസാം വിസാംവാ, ഭക്താം

വിസാം വാ (ആരതി)

ജാളുനിയാം അനംഗ-സ്വസരുപീം രാഹേ ഭംഗ-

മുമുക്ഷുജനാം ഭാവി-നിജധോളാംഗീരംഗ-(ആരതി)

ജയാ മനീംജേജസാഭാവ ദയാതെതസാ അനുഭവ-

ദാവിസി ദയാധനാ-എസൈ തുച്ഛരീഹിമാവ (ആരതി)

തുമ്പചേം നാമധ്യാതാം - ഹരെ സംസ്ക്രിവ്യധാ-

അഗാധ്യതവകരണി-മാർഗ്ഗദാവിസി അനാമാ-(ആരതി)

കലിയുഗിം അവതാര-സഗുണപരബ്രഹ്മസാചാര-

അവതീർഖ്യത്യാലാസൈ-സ്വാമീദത്ത ദിഗംബര്-(ആരതി)

ആംാം ദിവസാം ഗുരുവാരീം-ഭക്തകരീതിവാരീ-

പ്രദോപഃ പഹിവയാ-ഭവദ്യനിവാരീ-(ആരതി)

മാ ത്യാ നിജദ്വാരേവാ-തവ ചരണരജഭേദവാ

മാഗണേം ഹോച്ചി ആതാം-തുംഹാം ദേവാധിദേവാ-(ആരതി)

ഇച്ചിതദീന ചാതക് - നിർമ്മല് തോയനിജ സുവ്-

പാജോവേം മാധവായ - സാംഭള ആപുലീഭാക് - (ആരതി)

സമാപ്തം

എംഗീനീയർ സാമ്പത്തിക സഹായാന്തരിക്കൽ

അക്ഷിം ശിർദ്ദി, തിരുവില്ലാമല.

எனர கூடுள்ளிடுமுய் அநெமத் நகரில் ஷிர்தி யில் பிரதைக்ஷபூடு டூவயோளி டாரதத்திலெல் முடிவுவள் ஸாயி கெத ஹாருதெயும் தாண்டும் தலையுமாயித்தீர்ண கமயாள் ஶீ ஷிர்தி ஸாயிவொபயுதேர். கேரத்தில் ஸாயி கெதமாற்கல் அஞாகேடுமாயி அஞாஸமருதுந தக்ஷிள ஷிர்தியுடெ கமயும் டெகும் வித்துப்பத்தமல். கெதமாரெ அநங்காமுத்தத்திலா றாடிக்கூந ஷிர்தி ஸாயிவொபய்க்க கேரத்திலும் ஒரு கேச்தெ வேளை ஏற்க அஞ்சூரோ ஹ்ரா திருவிலாமல ஶீ விலாதி னாம கேச்தெத்திக்க ஸமீபாத்தென ஸபலமாயிரிக்கூநு. திரு விலாமல கேச்தெத்தில் ஶீ விலாதினாம, அஞ்ஜனேயர், ஶிவஶக்தி, ஶீ ஸுருவாயுரபூந் ஏந்தி ஓவெநாரு எட ஏழ்லூ ஸாநிலுவும் உண்ணாள் விஶாஸங். ஹ்ர விஶாஸதெ உத்தி யுரூப்பிக்கூக்கராவாம் ஶீ கூஷ்ண - ராம - ஶிவ - மாருத்யாதி ஶக்தியுக்கதாய ஶீ ஸாயிவொபயுடெ ஸாநிலுவும் தொடு டுத்துத்து பரகோட் காவில் ஓவீ ஸாநிலுவும் ஊற்மிக்க தக்கதெயுதென.

ഇങ്ങനെ ശ്രീ വില്പാദ്രിനാമ ക്ഷേത്രത്തിലെയും ശ്രീ പാക്കോട്ട് കാവിലെയും ആര്യോലാപ്പങ്ങളിൽ അവരോടൊപ്പംതന്നെ പക്ഷുകൊണ്ടും സാസ്നീ സായിബാബയും ഭക്തജനങ്ങൾക്കും തന്നെ അഭിവൃദ്ധനായിത്തീർന്നതിൽ ഒട്ടും അതിശയമില്ല. സന്ന തന്ന സത്യത്തിലേയ്ക്ക് വഴികാണിക്കുന്ന സൽക്കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലം എന്നും നശിക്കാതെ നിലനിൽക്കുമെന്നുതന്നെന്നയാണ്. ഈ ക്ഷേത്രം പണിതുയർത്തിയ സ്ഥലം തിരഞ്ഞെടുത്തതിൽ നിന്നും ഉള്ളറിക്കേണ്ടത്. പണ്ണേഡയ്ക്കു പണ്ണേ വൈദികർമ്മങ്ങൾ നടന്നിരുന്ന സ്ഥലമാണെന്നും രത്നാകര ഭൂമിയാണെന്നുമാണ് പ്രമുഖ ജോതസ്യമാരുടെ നിഗമനം.

ശ്രീ ഷിറ്റി സായിബാബയുടെ അനുഗ്രഹം വേണ്ടതു സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട് ഈ സഹാരത്തിനെന്നതും സ്മർക്കേണ്ടതും. കൂടി വെള്ളത്തിന് നന്നെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന തിരുവില്യാമലയിൽ 1988ൽ ഡിസംബർ 22-ന് ദത്താദ്രേയ ജയന്തി ദിനത്തിൽ ഈ ക്ഷേത്രത്തിന് തറക്കല്ലിട്ടു. ശ്രീ സായിബാബയുടെ യുനിയിലെ ഭസ്മം കൊണ്ട് വന്ന് പ്രത്യേക സഹാരത്ത് നിക്ഷേപിച്ചു കൂഴിച്ച കുഴൽക്കിണർ ഈന്നും ക്ഷേത്രാവശ്യങ്ങൾക്ക് മാത്രമല്ല ചുറ്റുവട്ടത്തുള്ള വർക്കും ആശാസമരുള്ളുന്ന സായിഗാഗയായിത്തന്നെ നിലകൊള്ളുന്നു. തനിക്കും തന്റെ ആശീരിതർക്കുംവേണ്ടി ഭിക്ഷയെടുത്തു കൊണ്ടിരുന്ന ആ യഥാർത്ഥ ഭിക്ഷുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യമുള്ള ഈ മന്ദിരത്തിൽ വ്യാഴചത്രോറും ആയിരക്കണക്കിൽ ഭക്തജനങ്ങൾക്ക് കൊടുക്കുന്ന അനുദാനം ആ മഹാത്മാവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിന് മറ്റാരു ഉദാഹരണമാണ്.

നടത്തിപ്പുകാർ തന്നെ വളരെ അതകുത്തേതാടെയാണ് അന്നദാനത്തെക്കുറിച്ച് പറയാറുള്ളത്. മുൻകൂറായിത്തന്നെ ഓരോ ആഴ്ചയ്ക്കും അന്നദാനം നടത്തുവാൻ ഭക്തമാർ തയ്യാറാവുന്നു. വേനലും വരുതിയുമരിയാതെ സാധനങ്ങൾ എത്തിച്ചുതരുന്നു. കൊട്ടിശ്വലാഷിക്കാതെ തന്നെ ഭക്തജനങ്ങൾ ധാരാളമായി കൃത്യസമയത്തിൽ എത്തുന്നു. ബാബെയുടെ അനുഗ്രഹത്തിന്

പാത്രീഭൂതരായി സംതൃപ്തിയേഠ തിരിച്ചുപോകുന്നു. തെങ്ങൾ വെറും കയ്യാളുകൾ മാത്രം, വരുന്നവർക്കെല്ലാം തൃപ്തി നൽക തത്കവണ്ണം ആഴ്ചത്തോറും നടന്നു വരുന്ന ഈ അന്നദാനം ബാബയുടെ ദിവ്യാനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒന്നായിതനെ കരുതണം.

മഹാരാഷ്ട്രയിലെ ഷിർദ്ദി സായി മന്ത്രിത്തിലെ പ്രധാന പുജാതികൾ ഈ ക്ഷേത്രം സന്ദർശിക്കുകയും ഇവിടുത്തെ ശ്രീ സായി സാന്നിദ്ധ്യത്തെ പ്രത്യേകം കണ്ണിയുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമാണ് ഈ മന്ത്രിത്തിനു നൽകിയ ‘ക്ഷേത്ര ഷിർദ്ദി’ എന്ന നാമം. വർഷംതോറും പ്രതിഷ്ഠാദിനം, രാമവാമി, ഗുരുപാർശ്വ മി, സമാധിദിനം, വിദ്യാരംഭം തുടങ്ങിയ വിശിഷ്ട ദിനങ്ങളെല്ലാം തന്നെ സമുച്ചിതമായി ആരോഹിക്കുന്നുണ്ട്. കൂടാതെ ആരോഗ്യ പരിപാലനത്തിന് പലതരം മെഡിക്കൽ പരിശോധന ക്യാമ്പുകളും നടത്തുന്നുണ്ട്.

ജയ ജയ സായിരാം

ഭാരതപുണ്ടയുടെ കൂളിർക്കാറേറ്റ് വള്ളുനോരു ശ്രാമപ്രദേശം. തോടുകളും പുഞ്ചകളുംകൊണ്ട് അതിര് തിരിച്ച് ഒറ്റപ്പെട്ടുകിടന്നിരുന്നൊരു കുന്നിൻ പ്രദേശം. തുമ്പുർ ജില്ലയുടെ നെല്ലറയായെന്നറിയപ്പെടാവുന്നതെ സമുദ്രമായ വയലേലകൾ. ഈന്ന് രാപ്പകൽ ഭേദമില്ലാതെ ചീരിപ്പായുന്ന നാനാതരം വാഹനങ്ങളുടെ കാതകപ്പൻ ശബ്ദം. എങ്ങുനോക്കിയാലും കണ്ണും കരിങ്ങും കവരുന്ന പ്രകൃതിഭംഗി. പുണ്യപുരാതന മഹാക്ഷേത്രമായ ശ്രീ വില്യാദ്വിനാമ ക്ഷേത്രത്താൽ പേര് പുകഴുന്ന തിരുവില്ലാമലയാണ് ഈ പ്രദേശം.

ഭൂതമലയും, വില്യമലയും, മുരിക്കുന്ന് മറ്റുപല കുന്നുകളും കൈകോർത്ത് കിടക്കുന്നത് ഇവിടെയാണ്. നിള്ളാ നദി താരാട്ട് പാടി ഒഴുകുന്നത് ഇവിടെയാണ്. രാജരാജേംഗ പ്രതാപനായ ശ്രീ വില്യാദ്വിനാമ ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നും ശംഖവ്യാനി കേട്ടുന്ന രൂപ പ്രദേശം. അടുത്തും അകലേയും അറിയപ്പെട്ടുന്ന പറക്കോട്ട്

കാവിൽ വേല അരങ്ങേറുന്നത് ഇവിടെയാണ്. വ്യഥാഴ്ചത്തോറും ആയിരക്കണക്കിൽ ഭക്തജനങ്ങൾക്ക് അന്നദാനം (പ്രസാദ ഉള്ളട്ട്) നടത്തുന്ന ദക്ഷിണ ഷിർദ്ദി. ശ്രീ സായിബാബു മന്ത്രിരവും ഇവിടെ തന്നെയാണ്. പത്തുകൊല്ലം മുമ്പ് പാകിയ ഈ മന്ത്രിരം ഇന്ന് പടർന്നു പത്തലിച്ച് ഒരു മഹാ വ്യക്ഷമായി വളരുകയാണ്. വ്യഥാ ത്തചക്രിൽ തൃപ്പൂർ, പാലക്കാട്, എപ്പാലം എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് എത്തുനവർ മാത്രമല്ല അയൽനാടുകളായ തമിഴ്നാട്, കർണ്ണാടക മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും എത്തുന്ന ജനസ ഹസം നിത്യപുജകൾക്കുപൂരിമ സായി സഹസ്രനാം, ഭജന, മഹാ അഭിഷ്ഠകം, അലങ്കാരപുജ, ഷിർദ്ദി ‘ആരതി’ മുതലായ ചടങ്ങുകൾ നേരിൽക്കണ്ടാനീക്കുവാൻ സൗകര്യമുള്ള വിശാ ലമായ ഹാൾ. പക്കടുക്കുനവർക്കെല്ലാം ഭക്ഷണത്തിനും വിശ്രമത്തിനും വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ എല്ലാം മരന്ന് വില്പമായ യുടെ മടിയിൽ വിശ്രമിക്കാവുന്ന ആനന്ദപ്രദമായ അന്തരീക്ഷം. ഇതാണ് ദക്ഷിണ ഷിർദ്ദി സായിബാബു മന്ത്രിരം.

ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽ മുറ്റം പുത്തുലഞ്ചു നിൽക്കുന്ന ചെടി കൾക്കാണ്ട് കമനീയമാക്കിയിരിക്കുന്നു. വ്യാളിമുവം വെച്ചു തീർത്ത പ്രവേശന കവാടം ജീവൻകൊടുത്തു മിശ്രവേകിയ ദാര പാലകരാർ തമിഴ് ക്ഷേത്രമാതൃകയിൽ അലങ്കരിച്ച മുവപ്പ്. മുവ പൂൽ ആരും കല്ലുമിഴിച്ചു നിന്നുപോകുന്ന സായിബാബയുടെ പലനിലകളും വ്യക്തമാക്കുന്ന പ്രതിമകൾ ക്ഷേത്രത്തിനകം മാർബിൾ വിരിച്ച നിലം. നാലുപാടും ക്ഷേത്രത്തിനതിൽ ശ്രീ വെച്ച മതിൽ അടക്കവും ഒരുക്കവും ഒരു സുന്ദരദൃശ്യം.

ചുരുക്കത്തിൽ ആരാധകരെ ഭാതികമായും ആത്മീയ മായും ആനന്ദപ്പിക്കുന്ന ശ്രീ സായിബാബയുടെ അപദാനങ്ങൾ വർണ്ണിച്ചും കേട്ടും ഭക്തിഭർത്തരാക്കുന്നു. ശനാമനമായ അന്തരീക്ഷത്തിലിരുന്ന് ധ്യാനം ചെയ്യുന്നു. ശ്രീ സായിബാബയുടെ അനുഗ്രഹംനേടി സംത്യപ്തിയോടെ തൊഴുത് മടങ്ങുന്നു.

ഈ ക്ഷേത്രത്തിന് ഉചിതമായ ഇന്നത്തെ ചടങ്ങുകൾ

എല്ലാം തന്നെ കൃടുതൽ ആധിക്യവുമുണ്ടായി തകസ്സംകൃടാതെ
തുടരുവാൻ ഭക്തജനങ്ങളുടെ സഹായസഹകരണങ്ങൾ ഉണ്ടാ
കുവാൻ ശ്രീ സായിബാബു അനുഗ്രഹിക്കുന്നു....

കൈലാസത്തിന്റെ ഒരു സാറ്റലൈറ്റ് ചിത്രം

ഓം സായി ശ്രീ സായി ജയ ജയ സായി
ശ്രീ സായിനാഭ് സ്തവദ മത്തജൾ

ഓം ശ്രീ സായിനാമായ നമഃ

ശ്രീ സായിബാബയുടെ നാമം ജനകീയമാക്കുന്നതിന് സ്തുത്യർഹമായ പക്കാൻ ഭാസ്ഗനുമാഹാരാജ് വഹിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഹർക്കമാ പ്രസംഗനായിരുന്ന ഭാസ്ഗനു ഭഗവത്ശ്ലിലകൾ പ്രതിപാദിക്കുന്നത് കേട്ക എത്രയോ പേര് ഷിർദ്ദിയിൽ വനിട്ടുണ്ട്. മറാത്തി സാഹിത്യത്തിനും ബാബയെ സുപരിചിതമാക്കുന്ന ആദ്യകാല കൃതികളും ഭാസ്ഗനുവിശ്രദ്ധിതാണ്. ബാബയെപ്പറ്റി നിരവധി കവിതകൾ അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. സായി സച്ചരിതത്തിൽ ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. “...ശകവർഷം 1800-ാം മാൺഡിൽ ഭാസ്ഗനുവിശ്രദ്ധി സേവനങ്ങളെ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം എഴുതിയ നാലു പുസ്തകങ്ങളാണ് ഭക്തവിജയം, സന്തവിജയം, ഭക്ത ലീലാമുത്രം, സന്തകമാമുത്രം എന്നിവ. ഇവയിൽ ആധുനിക ഔഷിമാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങളാണ് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഭക്തലീലാമുത്രിന്റെ 31,32,33 ആധ്യാത്മങ്ങളിലും സന്തകമാമുത്രിന്റെ 57-ാം അഭ്യായത്തിലും സായിബാബയുടെ മാധുര്യമാർന്ന ജീവിതരീതിയും സന്ദേശങ്ങളും വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചുണ്ട്. ഇവ സായിലീലാ മാനികയിൽ 17-ാം വാള്യം 11, 12 പതിപ്പുകളിൽ പ്രത്യേകമായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ഭഗവാൻ ബാബയുടെ അതഭൂത സിദ്ധികൾ നേരിട്ട് അനുഭവിച്ച് ആസ്വദിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ സൗഭാഗ്യവാൻമാരിലോരാളാണ് ഭാസ്ഗനു മഹാരാജ്. “ഗംഗായമുന്ന സംഗമ സ്ഥാനമായ പ്രയാഗിലെ സ്നാനാനം വളരെ പുണ്യവത്താണെന്നതിനാൽ...ഭാസ്ഗനുവിനും പ്രയാഗ സ്നാനത്തിനു പോകണമെന്നുതോന്തി. ബാബയോട് അനുമതി ചോദിക്കാൻ വന്നു. ബാബ ഇപ്രകാരം മറുപടി പറഞ്ഞു; “അത്ര ദൃഢരക്കാനും പോകേണ്ടതില്ല. നമ്മുടെ പ്രയാഗ ഇവിടെ തന്നെയാണ്. എന്ന വിശ്വസിക്കുക”

അപ്പോൾ കണ്ട അതിശയം അവർണ്ണനീയമായിരുന്നു. ഭാസ്യഗനും ബാബയുടെ പാദത്തിൽ തല വെച്ചപ്പോൾ ബാബയുടെ രണ്ടുകാലിന്റെയും തള്ളവിരലുകളിൽ നിന്ന് ശക്തിയായി ഗംഗായ മുന്നാ തീർത്ഥങ്ങൾ ഒഴുകാൻ തുടങ്ങി. ഈ ലീല കണ്ട് ഭാസ്യഗനും ഭക്തി പരവശനായി കണ്ണുനീരെഴുകി. അയാൾക്ക് ആന്തരീക പ്രചോദനം വന്നു. ഒരു മധ്യര സംഗ്രഹിതം വഴി ബാബയെ സ്തുതിച്ചു. (ശ്രീ സായി സത്ചരിതം നാലാം അഭ്യാസം.)

ഭാസ്യഗനും രചിച്ച ‘ശ്രീ സായിനാമം സ്തവൻ മത്തജരി’ എന്ന സ്തതോത്രക്കൃതി ഒരു ഭക്ത രക്ഷാകവചമായാണ് കണക്കാക്കപ്പെട്ടുന്നത്. ശ്രീ സായിനാമം സ്തതോത്ര മത്തജരി ജപിക്കുന്ന വർക്കും വായിക്കുന്നവർക്കും ഭാരിദ്രമോചനം, രോഗശാന്തി, കാരുവിജയം, സൗഭാഗ്യം എന്നിവയുണ്ടാക്കുമെന്നാണ് വിശദം. പുണ്യഗ്രന്ഥമായി ശൃംഖലയ്ക്കിൽ സൃഷ്ടിച്ചുപോരുന്നതാണിത്.

‘സ്തവൻ മത്തജരി’ സായിബാബയുടെ മഹാസമാധിക്കും 37 ദിവസങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് രചന പൂർത്തിയാക്കിയ രചനയാൽ. ശകാബ്ദം 1840ൽ ഗണേഷ ചതുർത്ഥിയിൽ തികളാഴ്ച രാവിലെ ഉദയാനന്തരം മുന്നുമണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞതാണ് കൂട്ടിരചന പൂർത്തിയാവുന്നത്. ഈന്ദ്രാറിത്, നർമ്മദാതീരത്തുള്ള മഹേശ്വര ക്ഷേത്രത്തിനിടുത്തായി അഹല്യാസമാധിയുണ്ട്. വിവ്യാതമായ തീർത്ഥം സ്ഥാനത്ത് ഭ്രഹ്മാസത്തിലെ തികളാഴ്ച രണ്ടാം പ്രഹരാരത്തിലാണ് രചന പൂർണ്ണമാക്കുന്നതെന്ന് ശ്രദ്ധകാരൻ തന്നെ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ഹലശുതിയും സ്തതോത്രമത്തർത്തിയിൽ തന്നെയുണ്ട്. സായിബാബയുടെ അനുസരണയുള്ള ഭാസന് എന്ന ബഹുമതിയും ഭാസ്യഗനുവിനോടു മണവാളേൻ്റെ വേഷമഴിക്കാൻ ബാബ ആജത്താപിക്കുന്നു. ആധാർവേഷം അഴിച്ചുവെച്ച് സാധാരണ വേഷത്തിൽ ഹരിക്കമാ പ്രസാഗത്തിനായി തിരിക്കുന്ന ഭാസ്യഗനും ശുരൂവിണ്ടെ ആജതെ ചോദ്യം ചോയ്യാതെ അനുസരിക്കുകയാണ്. “ശ്രീ സായിനാമം സ്തവൻ മത്തജരി- സായിനാമനുള്ള

വിനീതോപാഹരമായുള്ള സ്തുതി” എന പേരിലുള്ള മരാത്തി കവിത ഇംഗ്ലീഷിൽ ഗദ്യത്തിൽ വിവർത്തനം ചെയ്തതിന്റെ മല യാള പരിഭാഷയാണിത്. മുലക്കൃതിയുടെ താളമോ അർത്ഥമോ ഒന്നും പുർണ്ണമായും പരിഭാഷകളിലുണ്ടാവുകയില്ല. പക്ഷേ, ഒരു പുണ്യഗ്രന്ഥമെന്ന നിലയിൽ, അതിന്റെ ആശയം മനസ്സിലാക്കാൻ ഇത് ഉപകരിക്കും.

ഒം ശ്രീ സായിനാഭായ നമഃ

ശ്രീ സായിനാമം സ്തവദ് മത്തജരി

1. ശ്രീ ഗണേശാ സാഷ്ടാംഗ പ്രണാമം.
ഹോ, മയുരേശ്വര, അവിടുന്നു തൈങ്ങൾക്ക്
ആഗ്രഹമേകുന്നവനാകുന്നു.
ഹോ, ശൗരീപുത്രാ, സർവജനം
അങ്ക് സകല്പാതീതനാണ്.
മഹോദരനായ ശ്രീഗണപതേ, രക്ഷിച്ചാലും.
2. സർവ്വഗണങ്ങളിലും സർവ്വദേവതകളിലും
അദിവീയനും മുഖ്യനുമായതിനാൽ
അങ്ങയെ, ‘ഗണേശൻ’ എന്നു സംബോധന ചെയ്യുന്നു.
സർവ്വശാസ്ത്രങ്ങൾക്കും (പുണ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും)
സമ്മതനായ ഹോ, ബാലചന്ദ്രാ
അങ്ക് പുജനീയനായി അനുമോദിക്കപ്പെടുന്നു.
3. വാഗ്ദേവതയായ ഹോ, ശാരദേ
അങ്ക് നാദലയങ്ങളുടെ അധിഷ്ഠാത്രിയാണ്.
അങ്ങയുടെ അസ്തിത്വം കാരണമത്ര
വ്യാവാഹാരികലോകം പ്രവർത്തിക്കപ്പെടുന്നത്.
4. കലാഗോവിന്ദാർക്ക് ആദരണീയ ദേവിയായ അങ്ക്,
ഇം ദേശത്തിന്റെ അഭിമാനമായ സനാതനത്വമാണ്.
അവിടുന്നിന്റെ അനന്തരാക്തി പ്രഭാവം
സർവ്വത്ര വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു.
ജഗദംബേ, ഞാനങ്ങയെ വന്നിക്കുന്നു.
5. പരമാത്മനും യോഗികൾക്ക് പ്രിയംകരനുമായ അങ്ക്
മനുഷ്യാകാരം പുണ്ഡ പണ്ണഡിരീരാധനാണ്. ദയാസാഗരവും
അപാര കാരുണ്യവാനുമായ അങ്ക്
പാണ്ഡിത്യരംഗ നരഹരിയത്രെ!

6. ചരടിൽ കെട്ടി പാവകളി നടത്തുംപോലെ ലോകം നിയന്ത്രിക്കുന്ന അവിടുന്നു സർവ്വവ്യാപിയാണ്.
സർവ്വ ശാസ്ത്രങ്ങളും പുണ്യഗ്രന്ഥങ്ങളും അങ്ങയുടെ പ്രകൃതിയുടെ യമാർത്ഥസത്തെ ഇപ്പോഴും തെടിക്കാണ്ഡിരിക്കുകയാണ്.
7. പാണ്ഡിത്യഗർഭിന്, ഹേ, ചക്രപാണി അങ്ങയെ വ്യക്തമായിരിയാനാവുകയില്ല. ബുദ്ധിവിഹീനനാർത്ഥകവിതർക്കങ്ങളും വാക്ജാലങ്ങളിലും പെട്ടുണ്ടുകയാണ്.
8. ദ്രോഗികൾക്ക് മാത്രം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്ന അവിടുന്നു, അനുർക്ക് ദുർഗ്രാഹ്യനാണ്.
അങ്ങയെ ഞാൻ പുജിക്കുന്നു.
ബഹുമാനാർജങ്ങളുടെ അങ്ങയുടെ തിരുമുന്നിൽ ഞാൻ അഷ്ടാംഗപ്രണാമം ചെയ്യുന്നു.
9. അല്ലയോ, പണ്യമുവനായ ശക്രാ, കപാലം മാലയാക്കി ധരിക്കുന്നവനേ, അങ്ങ് ദിക്കാകുന്ന വസ്ത്രത്തോടുകൂടിയ നീലകണ്ഠനാകുന്നു.
ജീവജാലങ്ങളെ സംസാര സാഗരത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കുന്ന (പശുപതിയായ) ഭേദമരുപാ!
10. എല്ലാച്ചേപ്പോഴും ആരാനോ അങ്ങയുടെ തിരുനാമം ജപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്, അവരുടെ പ്രാപണീക ദുരിതങ്ങളല്ലാം ഞാടിയിടയിൽ നീങ്ങിപ്പോകുന്നു.
ഹേ ജടാധാരിയായ ശിവശക്രാ,
അങ്ങയുടെ നാമത്തിന്റെ ശക്തി അപ്രമേയമാണ്.
11. അങ്ങയുടെ തൃപ്പാദത്തിൽ നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ട്, ഈ വിജയഗാമയായ സ്ത്രോത്രം രചിക്കാനാരം ഭിക്കുന്നു: ഈ സ്ത്രോതത്തിന്റെ ശുഭസമാപ്തിക്കായി എല്ലായ്ക്കും എനിക്ക് സഹായമേകിയാലും.

അല്ലെങ്കിൽ കഴുത്തിൽ വിഷം ധരിച്ചവനേ! നീലക്കണ്ടാ!

12. അത്രൊ പുത്രനായ ദത്താദ്രേയൻ, ഇന്തിരയുടെ കുടുംബങ്ങളേവ നായ വിഷം എന്നിവരെ വദിക്കാനുവദിച്ചാലും. തുകാരാം തുടങ്ങിയ സന്യാസിമാരെയും എല്ലാ ഭക്തമാരെയും ഞാനിപ്പാർ വദിക്കുന്നു.
13. ജയ് സായിനാഥാ, അങ്ങേക്ക് അഭിവാദ്യം. പാപമോചകനായ ഹേ, കൃപാനിധേ, ഞാൻ അങ്ങയുടെ തൃപ്താദാനാളിൽ നമ്മിരസ്കന്നായി സ്വപർശിക്കുന്നു. അങ്ങേനെ സംരക്ഷിച്ചാലും.
14. അവിടുന്ന് പുർണ്ണപ്രൈപ്പവും പരമാനന്ദത്തിൾ്ല ആവാസസ്ഥാനവുമാണ്. അങ്ങ്, സ്വയം വിഷംവാണ്. മനുഷ്യർക്കിടയിൽ ജിത്രേന്ത്രിയനുമാണ്. കാമദേവരെ ശത്രുവായ, ഉമയുടെ വല്ലഭനായവനാരാണോ അത് അങ്ങാണ്. (ശിവൻ)
15. അങ്ങ് ദൈവം മനുഷ്യാവതാരമെടുത്തതാണ്! അതാനാകാശത്തിലെ സുര്യദേവനും അങ്ങാണ്. അങ്ങ് ദയാസാഗരമാണ്, ലാക്കികവ്യാധികൾക്കുള്ള വിഷസംഹാരിയാണ്.
16. ദത്തിദർക്കും പതിതർക്കും അഭീഷ്ടദായകമായ ദിവ്യരത്നം - ചിന്താമണിയാണ്. ഭക്തമാർക്ക് ദിവ്യമായ വിപുലീകരണം നൽകുന്ന ഗംഗാനദിയാണ്. സംസാരത്തിൽ മുഖ്യിക്കാണ്ഡിരിക്കുന്നവർക്ക് അങ്ങ് ചങ്ങാടമാണ്. ദീപിതർക്ക് അങ്ങ് അഭയസ്ഥാനമാണ്.
17. ഈ സൃഷ്ടിയുടെ മുലകാരണമാണ് അവിടുന്ന്, ശുശ്രൂഷാതന്ത്രമേരോ അത്. അതേ തത്ത്വമസി. അതുന്നതമായ കരുണാനിധി! ഈ ജഗത് അങ്ങയുടെ ലീലകളിലോനുമാത്രം.

18. അങ്ങെക്ക് ജനനമില്ല.
മരണംകുടി അങ്ങെയെ ബാധിക്കുന്നില്ല.
അങ്ങെയുടെ സവിധത്തിലെത്തുനവരുടെ
അഗാധമായ അനോഷ്ഠത്തിനൊടുവിൽ
ഇതു അത്യുത്തിക നിഗമനത്തിലെത്തിച്ചേരും.
19. ജനനമരണമെന്ന ധാരണ അജ്ഞാനത്തിൽ
നിന്നുമുണ്ടാകുന്നതാണ്. തീർച്ചയായും
ജനനമരണമുക്തനാണ് അങ്ങ്.
20. ഒരു ചാലിൽ വെള്ളം പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ടാൽ, അതിന്റെ
ദ്രോതന്റെ അവിടെതന്നെയാണെന്ന്
കരുതുമോ? നേരത്തെ തന്നെ
നിലനിൽക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഭൂമിക്കടിയിൽനിന്നും,
ശക്തമായ പ്രവാഹമുണ്ടാകേണ്ടതല്ലോ?
21. വെള്ളം ഒരു ചാലിലുടെ ഒഴുകുന്നോൾ,
അത് വർണ്ണിക്കപ്പെടുകയും
നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടുകയും ചെയ്യും. ഒരു അരുവി
അതിന്റെ തന്ത നാമം സിഖിക്കും. വെള്ളമില്ലെങ്കിൽ
അതോരു ചാലുമാത്രമായിരിക്കും.
22. അരുവിയുണ്ടാവുന്നതും വരണ്ടുപോകുന്നതും
അപ്രത്യുക്ഷമായിപ്പോകുന്നതും ജലത്തിന്റെ പ്രകൃതമല്ല.
കാരണം അരുവിയിലെ വെള്ളം അത് നിറങ്ങത
ചാലിന്റെ പ്രാധാന്യമനുസരിച്ചല്ല.
23. വെള്ളം നിറങ്ങത് ചാലുകൾ അരുവികളാകുന്നോൾ
മദിച്ചാഴുകുന്നതുപോലെ വെള്ളം വറ്റി വരളുന്നോൾ
വെറും ചാലുകളാകുകയും ചെയ്യും.
24. മനുഷ്യാകാരവും നദികരയിലെ ചാലുകൾ പോലയാണ്.
അരുവിയിലെ ശുഖജലം പോലെയാണ് ആത്മാവും.
(പവിത്രമായ ശക്തി). ഇതേപോലെ അസംഖ്യം ചാലുകൾ
ഉണ്ടാവുമെങ്കിലും ഇതേപോലെ സത്ത എല്ലാറിലും

ഒരേപോലെയാണ്.

25. ആയതിനാൽ, ആരംഭിച്ചാത്തവനാരോ ആ അവിടുതേതാട് താൻ പറയുന്നു. കരുണാമയാ, ഇന്ദ്രഗർ വജ്രായുധമേനിക്കാണ്ട്, ദയവായി, അജത്താന പർവ്വതത്തെ നശിപ്പിക്കു.
26. ഇതേവരെയായി, ഇതേപോലെ ചാലുകൾ (ജീവികൾ) അസംഖ്യം ഭൂമിയിലുണ്ടായി. ഇപ്പോഴും എത്രയോ നിലനിൽക്കുന്നു. ഭാവിയിൽ, കാലം മുന്നോട്ടു പോകുന്നോൾ അനവധി വന്നുകൊണ്ടിരിക്കും.
27. ഓരോ അത്തരം ചാലുകൾക്കും (ജീവികൾക്കും) വ്യത്യസ്തവും വൈഭിയുമാർന്നതുമായ നാമവും രൂപവുമുണ്ടാകുന്നു. അങ്ങിനെ, ഈ ലോകത്തിൽ, തിരിച്ചിറയപ്പെടുന്നു.
28. ആ ആത്മചൈതന്യത്തെ, ‘ഞാനും നീയും’ എന്ന സംജ്ഞയിലും വിവേചിക്കുന്നത് യുക്തമല്ല. അത്തകാണ്ട് അവിടെ വൈത്തമില്ല. അത് സ്വയം തന്നെ നിശ്ചയമായും ആത്മാവാണ്.
29. ആരംഭം മുതൽ, ആത്മാവ് പ്രപഞ്ചമാകെ വലയം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. പിന്നെ എങ്ങിനെ ‘നീയും ഞാനും’മെന്ന വൈത്തസങ്കൽപം അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയും?
30. മേലെത്തിൽ നിന്നും വർഷിക്കുന്ന ജലം എല്ലാം ഒരേ പോലെയാണ്. എന്നാൽ, അതെപ്പോൾ ഭൂമിയിൽ പതിക്കപ്പെടുന്നവോ അത് വ്യത്യസ്തരൂപങ്ങൾ സ്ഥികരിക്കുന്നു. (അരുവി, നദി, തോട്, വെള്ളച്ചാട്ടം എന്നിങ്ങനെ പലരുപങ്ങൾ)
31. ശോഭാവരീതടത്തിൽ വീഴുന്ന ജലം ശോഭാവരി നദിയുടെ പരിപാവനത കൈവരിക്കുന്നു. എന്നാൽ കിന്നരുകളിലും മറ്റും പെയ്യുന്ന മഴവെള്ളം ഇതേ മുല്യവും അന്തസ്സും കല്പപിക്കപ്പെടുന്നില്ല.

32. ഔഷിമാർ ഗോദാവരി നദിയെപ്പോലെയാണ്.
അവിടുന്നു അതിലെ തീർത്ഥജലമാണ്. ഞങ്ങൾ
ചളിക്കെടുകളും കിന്നറുകളും താങ്ങളുമാണ്.
അതാണ് നമുക്കിടയിലുള്ള വ്യത്യസ്തത.
33. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൻ്റെ പുർണ്ണതക്കായി, നാം
അങ്ങെയെ ശരണാഗതി പ്രാപിക്കണം. നാം എപ്പോഴും
കൈകുപ്പിക്കാണ്ട് നിൽക്കണം - കാരണം അവിടുന്നു
മതത്തരങ്ങളുടെയും ഭക്തിയുടെയും ആകാരമാണ്.
34. നദീതടത്തിൻ്റെ സവിശേഷതയാലാണ്
ഗോദാവരിയിലെ ജലം പവിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടത്
വെറും ജലമായി കരുതുകയാണെങ്കിൽ, അതെല്ലായിടത്തുമുണ്ട്.
35. ഗോദാവരിതടം ധമാർത്ഥത്തിൽ പരിപാവനമായി
പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു. അതിൻ്റെ പുജനീയതകൾ ജലം
ഒഴുകിപ്പോകുന്ന ഭൂമിയുടെ ഗുണവിശേഷം കാരണമാണ്.
36. മേഖങ്ങളിൽ നിന്നും വർഷിക്കുന്ന ജലം അത് പതിക്കുന്ന
തെവിടേയോ, ഭൂമിയുടെ ഭാഗം മാറ്റുന്നില്ല. ആ ഭൂവിഭാഗത്തെ
ജ്ഞാനികളും പുണ്യഗമങ്ങളും (വിശുദ്ധ) ഗോദാവരിയെന്ന്
വിളിക്കുന്നു.
37. എവിടെയാണോ ജലം പതിക്കുന്നത് അവിടങ്ങളിലെ മല്ലിൻ്റെ
ഗുണം അത് സ്വീകരിക്കുന്നു. ജലം വീഴുന്ന സ്ഥാനത്തിനുനു
സരിച്ച് അഴുക്കുവെള്ളുമായും ചവർപ്പും ഉപ്പും എല്ലാം ഉണ്ടാവുന്ന
-മർലിക്കമായ മാധ്യരൂമാണ് വെള്ളത്തിനുള്ളതെങ്കിലും
38. ഗുരുതാജാ! സമാനമായ ഉദാഹരണമാണ് അങ്ങും. കാമക്രോ
യാ ദികളായ ഷഡ് ദോഷങ്ങൾ ഉറച്ച് അശുദ്ധിയില്ലാതി
രിക്കുന്ന താരോ ആ പുണ്യ രൂപത്തിന് ‘യോഗി’ എന്ന
നാമം അനുയോജ്യമാകുന്നു.
39. അതുകൊണ്ട്, യോഗികൾ ഗോദാവരികളാണ്. പുർണ്ണമായും

അനുഗ്രഹീതരായവർ. എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കുമീട്ടിൽ അങ്ങ്
യുടെ സ്ഥാനം ഏറ്റവും ഉയർന്നതാണ്.

40. സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭ മുതൽ തന്നെ ഗോദാവരി നിലനിന്മ
പോരുന്നുണ്ട്. എല്ലായ്പോഴും ജലം സുലഭമായുണ്ടാകും.
ഇന്നുവരെ അതിന് ഒരു ക്ഷാമവുമുണ്ടായിട്ടില്ല.
41. രാവണ ശത്രുവായ (ശ്രീരാമൻ) ഗോദാവരി തീരത്തു വനി
രുന്നു. അതിനുശേഷം എത്രയോ ജലം നടിയിലൂടെ
ഒഴുകിയിട്ടുണ്ട്. **ഇപ്പോഴത്തെ ജലം പഴയ അതേ ജലമല്ല** തന്നെ.
42. നദീതടം മാത്രം അതേപോലെ അവഗ്രഹിക്കുന്നു. ജലം സമുദ്ര
തിലേകൾ പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അനശ്വരമായ നദീതട
തതിരേ പുണ്യപവിത്രത ഇല്ല ദിവസം വരെയുണ്ട്.
43. ഓരോ വർഷവും പഴയ ജലം ഒഴുകിപ്പോകുന്നു. പുതിയ ജലം
നദീതടത്തിലേകൾ പ്രവഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. **ഇതാണ് നിയ
മം, അങ്ങെക്കരിയുന്നതാണല്ലോ?**
44. നൃറാണ്ഡുകൾ ഒരു വർഷംപോലെയാണ്. കഴിഞ്ഞ നൃറാണ്ഡിലെ
യോഗികൾ ജല പ്രവാഹംപോലെയാണ്. ജലോപരിതലത്തിലെ
തരംഗങ്ങൾ പോലെയാണ് മഹാത്മാക്കൾ.
45. ദ്യാഗീവരുമാർ ഗോദാവരിപോലെയാണ്. ആദിമശതകങ്ങളിൽ
ഒരു വൻ പ്രളയമായി സന്ത്-സനക്-സനന്ദമാരുണ്ടായി.
46. തുടർന്നു നാരദൻ, തുംബുരൻ, ദ്യുവൻ, പ്രഹർജ്ജാദൻ,
ശക്തനായ രാജാവ് ബലി, ശബരി, അംഗദൻ, ഹനുമാൻ,
വിദുരൻ, ഗോപനാർ, ഗോപികമാർ എന്നിവരുണ്ടായി.
47. **ഇന്നുവരെ എത്രയോ മഹാത്മാകൾ വന്നു.** കഴിഞ്ഞ ഓരോ
നൃറാണ്ഡുകളിൽ **ഇല്ല** പ്രളയം ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു. എന്നിത്തിട
പെടുത്താൻ താൻ അശക്തനാണ്.
48. **ഇല്ല** ആധുനിക ശതകത്തിൽ, **ഇല്ല** പുണ്യഭൂമിയിൽ അനി
വാരുമായ ഒരുപ്രളയമുണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഹേ, സായിനാമാ

- അങ്ങയുടെ രൂപത്തിൽ

49. അങ്ങയുടെ ദിവ്യപാദങ്ങളിൽ, എന്നിതോ സാഷ്ടാംഗം പ്രസാ മിക്കുന്നു. മഹാരാജ്, തെറുകൾ യതൊരു കലവറയുമില്ലാതെ ക്ഷമിക്കണമെന്നു യാച്ചിക്കുന്നു.
50. എന്ന ഒരു ദിവ്യപാദം ഭാഗ്യഹീനനും അജ്ഞാനിയുമായ മനു ഷ്യനാണ്. പാപികളിൽ വലിയവൻ. ദുർമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കണം. എനെ യാതൊരു വിധത്തിലും ത്യജിക്കുതേ.
51. ഈരുവിശ്രീ സ്ഥായിയായ ദുഷ്യങ്ങൾ സ്വപർശമണി അവഗ ണിക്കുന്നു. ലണ്ടി, ഓഫോൾ എന്നീ ശ്രാമങ്ങളിലെ ചെറിയ നീരോഴുക്കുകൾ ഗ്രാഡാവരി പരിത്യജിക്കുന്നില്ല.
52. എന്ന പുർണ്ണമായും ദുരാചാരിയാബന്ധിലും അങ്ങയുടെ കൃപാകടക്കഷത്തിശ്രീ ഫലമായി അതെല്ലാം അതിവേഗത്തിൽ നശിപ്പിക്കണമെന്നാണ്, ഈ ദാസര്ഷ ഏകമായ അഭ്യർത്ഥന.
53. സ്വപർശമണിയുടെ സംസർഗ്ഗമുണ്ടായതിനുശേഷവും ഈരു വിശ്രീ സ്ഥായിയായ ഭോഷങ്ങൾക്ക് മാറ്റമുണ്ടായില്ലെങ്കിൽ, ഗുരുവരാ! സ്വപർശമണിക്ക് അത് അപകീർത്തികരമായിരിക്കും.
54. ഒരു പാപിയാകാൻ എനെ അനുവദിക്കരുത്. അങ്ങാരിക്ക ലും ചെറുതാക്കപ്പെടാനിയാകരുത്. നോക്കു! അങ്ങ് സ്വപർശ മണിയാണ്. എന്ന ഈരുവാകുന്നു. എൻ്റെ ഭാഗ്യഹീനത അങ്ങ യുടെ ചിന്താവിഷയമാകണം.
55. ഒരു കുട്ടി എല്ലായ്പ്പോഴും കുറ്റം ചെയ്തുവെന്നിരിക്കും. എന്നാൽ ഒരു അതിനെ നിന്തിക്കുകയില്ല. ഈ സ്വമതിച്ചു കൊണ്ട്, അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹം എന്നിൽ വർഷിച്ചാലും.
56. അല്ലയോ! സദ്ഗുരു സായിനാമാ
അങ്ങാബന്നര്ഷീ കർപ്പതരു
സംസാരസാഗരം കടക്കാനുള്ള മാധ്യമമാണ്.
സന്ദേഹരഹിതമായും അങ്ങാണത്.
57. അങ്ങ് *കാമയേനുവാണ്, ചിന്താമണിയാണ്.

അങ്ങ് അഞ്ചാനാകാശത്തിലെ സുര്യോദവനാണ്.
 ധർമ്മത്തിന്റെ മഹാവനിയാണ്.
 സർഗ്ഗത്തിന്റെ മഹാവനിയാണ്.
 സർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള കോവൺഡിയുമാണ്.

58. സാധുവും പവിത്രനുമായവനേ,
 ശാന്തിയുടെയും ആനന്ദത്തിന്റെയും
 മുർത്തീമൽഭാവമായ ഹോ, പരമാത്മൻ,
 അദ്വീയനും അഞ്ചാനസാഗരവുമാണ്.
59. പരമജണ്ഠാനത്തിന്റെ അവതാരവും മാനവോത്തമനുമായ അങ്ങ്
 ക്ഷമയുടെ ആവാസ സ്ഥാനവും ശാന്തിയും ഭക്തമാർക്ക് അദ്ദേ
 വുമാണ്. അനുഗ്രഹിച്ചാലും, ഏതെന്ന അനുഗ്രഹിച്ചാലും.
60. സദ്ഗുരു മജീദറും മഹാത്മാ ജലസ്യറും
 നിവൃത്തിനാമ്പും അഞ്ചാനേശറും കബീരും
 ഷഷ്യക്ക് മുഹമ്മദും ഏകനാമപും അങ്ങാണ്.
61. അങ്ങ് ഭോധലനും സവത്തമാലിയും യമാർത്ഥ രാമദാസുമാണ്.
 സായിനാമ്പ് അങ്ങ് തുകാരാമും ശകയും മാൺകൃപ്രഭാവുമാണ്.
62. അങ്ങയുടെ നൃതനമായ അവതാരവും
 വൈവിധ്യമാർന്ന പ്രകൃതവും യമാർത്ഥത്തിൽ
 മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമാണ്. അങ്ങയുടെ
 ജാതിയേയും വംശത്തെയും പറ്റി
 അങ്ങാരോടും ഒന്നും വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല.
63. ചിലർ പറയുന്ന അങ്ങ് മുസ്ലീമാണെന്ന്.
 മറ്റു ചിലർക്ക് അങ്ങ് ഭോധമനനാണ്.
 കൃഷ്ണഭഗവാനേപ്പോലെ അങ്ങും ദുർശാഹ്യമനാണ്.
64. ശ്രീകൃഷ്ണനെ നോക്കു, വ്യത്യസ്തമായ നിരീഷനത്തിലും
 വ്യത്യസ്ത ജനങ്ങൾ വൈവിധ്യമാർന്ന
 നാമങ്ങളാണ് വിജിക്കുന്നത്. ചിലർക്ക് യദുഭൂഷണനും

മറുള്ളവർക്ക് വെറും ഇടയനുമാനവിട്ടുന്.

65. യശോദയ്ക്ക് അവിട്ടുന് ഓമനയാണ്.
കംസനാൽ വിളിക്കപ്പെട്ടുന്നത് മഹാകാലനായാണ്.
ഉദ്ധവന് പ്രിയനും അർജ്ജുനന് സർവ്വജ്ഞതനുമാണ്.
66. അച്ചുകാരം പ്രേ ഗുരാവരാ! ഓരോ വ്യക്തിയും തന്തായ നിഗമനത്തിലെത്തുനു. സയം മാനസിക നിലക്കെനുസൃതമായി അവർ നാമകരണം നടത്തുന്നു.
67. മൻജിദാണ് അവിട്ടുതെത വാസസ്ഥാനം. കാതുകുത്തിയിട്ടില്ല.
അങ്ങ യുടെ ‘പ്രത്രഹ’ കാണു ദേവൾ (നി സ് കാരം ശ്രദ്ധിച്ചാൽ) ഒരു മുസ്ലീം എന്നു വിളിക്കുന്നത് യുക്തിസഹ മെനുതോന്നാം.
68. അശനിയെ ആരാധിക്കുന്നത് കണക്കിലെടുത്താൽ ഇതേപോലെ
അങ്ങയുടെ മറു പല പ്രവൃത്തികളും കാരുണ്യ പ്രഭോ! എൻ്റെ
സ്വന്തം നിഗമനത്തിൽ അങ്ങാരു ഹിന്ദുവാണ്.
69. **ഇത്തരം ബാഹ്യമായ വ്യത്യാസങ്ങളൊക്കെ താർക്കികരാർക്ക്**
മാത്രം താൽപര്യമുള്ള കാരുണ്യാണ്. ഇതാനാർത്ഥികളായ ഭക്ത
മാരെ **ഇതൊന്നും അലട്ടുന്നില്ല**.
70. അങ്ങ് ബ്രഹ്മം തന്നെയാണ്. ജാതിയോ മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളോ
അങ്ങയ്ക്ക് പ്രസക്തമല്ല. അങ്ങ് പരമഗുരുവാണ്.
അങ്ങ് ജഗദ്സ്വഷ്ടാവാണ്.
71. അവിടെ ഹിന്ദുകളും മുസ്ലീകളും ശത്രുതമുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ,
അവർക്കിടയിൽ എക്കുവും മെത്രിയും ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്
മൻജിദും അശനി പുജയും ഷപ്പം നടത്തി അങ്ങ് ആളുകളെ
അപരപ്പിച്ചു. അങ്ങയുടെ ലീലകൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു.
72. അങ്ങ് ജാതിക്കും മതത്തിനും അതീതനാണ്. അങ്ങ് ബ്രഹ്മ
നാണ്. സത്യത്തിന്റെ സാരാംഗമാണ്. തത്വമസിയാണ്. വാസ്ത
വത്തിൽ, അങ്ങ് മനുഷ്യാരണക്ക് അതീതമാണ്.

73. അനുമാനങ്ങളുടെയും വിവാദങ്ങളുടെയും കടിഞ്ഞാണഴിച്ച് വിട്ട്, തർക്കവിതർക്കങ്ങൾ വ്യാപകമാക്കുന്നു. അവിടെ എൻ്റെ നിസ്സാരവാക്കുകൾ എങ്ങിനെ കണക്കിലെടുക്കപ്പെടും?

74. അങ്ങരെ നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കു, എനിക്ക് മഹം പാലി കാനാവുനില്ല. കാരണം അങ്ങയുടെ മഹത്വത്തെ സ്തുതി കാൻ വാക്കുകളാൽ അല്ലാതെ മറ്റൊമാർഗ്ഗമാണുള്ളത്.

75. ആയതിനാൽ വാക്കുകൾ മാഖ്യമമാക്കിക്കൊണ്ട്, എന്തുമാത്രം വർണ്ണന സാധിക്കുമോ അത് അങ്ങയുടെ ആശീർവ്വാദം ലഭിക്കാൻ താൻ സമർപ്പിക്കും.

76. യോഗികൾ ദോവന്മാരിലും ഉന്നതമാരാണ്. എൻ്റെതും നിന്റെതുമെന്ന ഭേദബുദ്ധിയില്ലാത്തവരുടെ സാമൈപ്യത്തിന് ഇടം കാണുന്നില്ല.

77. ഹിരണ്യകൾിപ്പുവും രാവണനും ദൈവദേശികളായതിനാൽ വധിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു. യോഗിമാർ ഇതരം കർമ്മങ്ങളിൽ ഒരിക്കലും ഏർപ്പെടുകയില്ല.

78. ജലസ്യരനെ ഗ്രോപിച്ചു ചണ്ടിക്കുന്നാരത്തിൽ കൂഴിച്ചിട്ടും എന്നാൽ ആ ഔഷ്ഠിക്ക് ഇരു പ്രവൃത്തിയോട് പകയോന്നും തോന്നിയില്ല.

79. മരിച്ച് രാജാവ് ഭാതിക ലോകത്തിൽനിന്നും മോചിതനക്കപ്പെട്ടു. അമരതവുമുണ്ടായി. സന്ധാസിമാരുടെ ഇരു തരം അസാമാന്യതകൾ വർണ്ണനാതീതമാണ്.

80. യോഗികൾ സൃഷ്ടനാണ്. അവരുടെ അനുഗ്രഹം ഉജ്ജവല പ്രകാശമാണ്. യോഗിമാർ ചട്ടമനപ്പോലെ സൗമ്യതയുള്ളവരാണ്. അവരുടെ മൃത്യുലത ചട്ടപ്രകാശത്തപ്പോലെ ആപ്പോദകാർഡിയാണ്.

81. യോഗിമാർ കസ്തുരിയുടെ പരിമള്ളതയാണ്. അവരുടെ അനുഗ്രഹം കസ്തുരിയുടെ സുഗന്ധംപോലെയാണ്. യോഗിമാർ കരിവിൻ ചാറുപോലെയാണ്. അവരുടെ അനു

ശഹം മധുരതരമാണ്.

82. യോഗിമാർ നമ്പതിമകളെ ഒരേ തരത്തിലാണ് നിർവ്വജിക്കുന്നത്. പ്രത്യുത പാപികളോട് അവരുടെ വാസല്യം അളവറ്റാണ്.
83. ഗോദാവരിയിലെ ജലത്തിൽ അഴുക്കുപിടിച്ച വസ്ത്രങ്ങൾ മാത്ര മാണ് അലക്കാൻ കൊണ്ടുവരുന്നത്. വൃത്തിയുള്ളവ ഗോദാ വരി തീരത്തുനിന്നും അകലെ ടെക്കുപ്പുട്ടിയിൽ സുകഷിക്കുന്നു.
84. ടെക്കിൽ സുകഷിച്ചവ എപ്പോഴുണ്ടില്ലോ ഒരിക്കൽ കുടുതൽ ശുഖി കരണ്ടതിനായി ഗോദാവരി തീരത്ത് കൊണ്ടുവന്നു വരം.
85. ടെക്കുപ്പട്ടി എന്നത് ‘അന്നശരമായ’ വാസസ്ഥലമാണ്. അങ്ങ് ഗോദാവരിയാണ്. നദിയുടെ സ്നാനഘട്ടിൽ അച്ചവുലമായി വിശ്വസിക്കണം. കാമട്രോദാബികളായ ആറു ദോഷങ്ങളും പുര ണ്ടതായ വസ്ത്രങ്ങളാണ് എല്ലാ ജീവികളും.
86. അങ്ങയുടെ തുപ്പാട ദർശനം ഗോദാവരി സ്നാനംപോലെയാണ്. എരെ പാപം കഴുകി കളയു. ഓ സമർത്ഥ സായിനാമ്പ് എനെ പവിത്രീകരിക്കു.
87. ഞങ്ങൾ സംസാരികളായതിനാൽ മാലിന്യത്തിൽ അടുക്കുകൾ അടിഞ്ഞുകൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു അതിനാൽ (പവിത്രീക രണ്ട് ശക്തിയുള്ള). യോഗികളെ ദർശിക്കാൻ ഞങ്ങൾ “യോഗ്യ രത്ന”
88. ഗോദാവരിയിലെ സമുദ്രമായ ജലം വസ്ത്രങ്ങളുടെ ശുഖീക രണ്ടതിനും സ്നാനഘട്ടം ശൂചിയാക്കുന്നതിനുമായിട്ടുള്ളതാണ്. അത് നിർവ്വഹിക്കാതെ, ഉപേക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് ഗോദാവരിക്ക് കീർത്തികരമായിരിക്കില്ല.
89. സമുദ്രമായ ചില്ലുകളുള്ള, ശൈത്യലിമയും ചരായയുമായുള്ള വൃക്ഷമാണ് അങ്ക്. (ആദ്യാത്മികം, ആദി ഭൗതികം, ആദി വൈദികം) എന്നീ ജീവിത ദുഃഖങ്ങളുടെ ചുട്ടുപെട്ടള്ളുന്ന സുര്യ താപത്തിൽ യാതനയനുഭവിക്കുന്ന ധമാർത്ഥ യാത്രികരാണ്

ഞങ്ങൾ.

90. ഈ കൊടിയ ചുടിൽനിന്നും കാരുണ്യവാരിയെ, സംരക്ഷണ മെകിയാലും. ഹേ, ഗുരുരാജാ, അങ്ങയുടെ മൃത്യുതലയാർന്ന അനുഗ്രഹത്തിന്റെ ശൈതളച്ചായ അസാധാരണമെത്ര.
91. വൃക്ഷചുവട്ടിലിരിക്കുവെ, സുര്യതാപം ഒരാൾക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, ആർ ആ വൃക്ഷത്തെ, തന്നേലേകുന്ന മരമെന്നു വിളിക്കും?
92. നോക്കു; അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹമില്ലാതെ, ആർക്കും ലോക ത്തിൽ ധർമ്മമുണ്ടാക്കാനാവുകയില്ല. ശ്രേഷ്ഠായിരായ ഭഗവാൻ അർജ്ജുനനെ സവിയാക്കിക്കൊണ്ടു ധർമ്മത്തെ സമൃദ്ധിച്ചു.
93. സുഗ്രീവൻ്റെ ആക്ഷിണ്യത്താൽ വിഭേദണാൻ രാജാരാമൻ്റെ അറിക്കിൽ സന്ദർഖമുണ്ടാക്കി. യോഗിമാർ കാരണം ശ്രീഹരിയുടെ മഹത്യം പ്രകടമാക്കുന്നു.
94. ബ്രഹ്മം രൂപരഹിതമായതിനാൽ, വേദങ്ങൾക്കുപോലും നിർവ്വജിക്കാൻ സാഭ്യമല്ല. ഈ നിരാകാരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം സംഗ്രഹിച്ചുത്ത രൂപമാണ് യോഗിമാരുടെത്.
95. രൂശണി കാതനായ വൈകുണ്ഠംപതി ധാമാണ്ഡിക്ക്‌വേണ്ടി “മാഹാറിനെ” ഉണ്ടാക്കി. പോത്തിൻ്റെ ശവങ്ങൾ ചുമന്നുകൊണ്ട് ജഗദാത്മാവായ ഭഗവാൻ യാതന അനുഭവിച്ചു.
96. യോഗികളുടെ അസാമാന്യസിഖി അറിയിക്കുന്നതിന് ജഗ്ജീവൻ വെള്ളം ചുമക്കുന്ന ജോലി ചെയ്തു. നിത്യ നിത്യവും അതാനവും ആനന്ദവും ആരിലാണോ ഉള്ളത് ആ ദൈവത്തിലും ഉയർന്ന സ്ഥാനമാണ് യോഗികൾക്ക് കല്പിക്കപ്പെട്ടുന്നത്.
97. അമിതമായി സംസാരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അങ്ങ് ഞങ്ങളുടെ അമ്മയും അച്ചന്നുമാണ്. ഓ, സർഗ്ഗരു സായിനാമാ അങ്ങ് ശ്രിരം ശ്രാമവാസിയാണ്.

98. ബാബ, അവിടുത്തെ ലീലകൾ പുർണ്ണമായും ആർക്കാനി യാനാവുക. പിനെ എൻ്റെ പ്രാക്കുതഭാഷക് എങ്ങിനൊന്നാണ് അതിനോടു നീതി പുലർത്താനാവും, പറയു?

99. പാപികളെ രക്ഷിക്കാനാണ് അങ്ക് ശിർദ്ദിയിൽ ആഗതനായത്. മൺവിളക്കുകളിൽ വെള്ളം ഒഴിച്ച് അങ്ക് അവ ദീപങ്ങളാക്കി പാമച്ചു.

100. അല്പപമാത്ര വലിപ്പമുള്ള ഒരു മരപ്പലക (കൈടിത്തുക്കിയിട്ട്). അങ്ക് ഒരു ശയ്യാക്കിമാറ്റി. അങ്ങയുടെ വിസ്മയാവഹമായ യോഗശക്തിയും ഭക്തമാർക്ക് മുന്നിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

101. നിരവധി സ്ത്രീകളുടെ സകടങ്ങൾ അങ്ക് പുർണ്ണമായും നീക്കം ചെയ്തു. (സന്താനലാഭം ഉണ്ടാവുകയും). ധാരാളംപേരുകൾ ‘ഔധി’ നൽകി രോഗത്തിൽനിന്ന് മുക്തരാക്കി.

102. സംസാരദുഃഖം നിർമ്മാർജ്ജനം അങ്ങയ്ക്ക് അസാധ്യമായ തല്ലി. ഒരു ഉറുന്പിൻ്റെ ഭാരം ആന്ത്യക്ക് ദുസ്സഹമായി ഗണിക്കുന്ന തെങ്ങിനെ?

103. ശുരൂരാജാ, വിനീതനായ ഇവനിൽ കാരുണ്യമുണ്ടാവെട്ട്. ഞാൻ അങ്ങയുടെ തൃപ്പാദങ്ങളിൽ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു. എന്നെ പതിതൃജികരുതേ

104. അങ്ക് രാജാധിരാജനാണ്. കുംബേരനേക്കാളും സന്ധനനാണ്. അങ്ക് ആരേക്കാളും വിശിഷ്ടനായ രോഗഹന്താവാണ്. ആരും അങ്ങയേക്കാൾ ഉത്തോർക്കുഷ്ടനായില്ല.

105. മറ്റു ദേവതമാരെ പുജ്യക്കാനുള്ള നിർദ്ദിഷ്ടമായ അനുഷ്ഠാന ക്രമങ്ങളുണ്ട്. എന്നാൽ അങ്ങയുടെ ആരാധനയ്ക്ക് അതൊന്നും മുല്യമുള്ളതല്ല.

106. വീക്ഷിക്കു. സുര്യപ്രഭയെന്നും പ്രസരിക്കുന്നു. ദീപാവലി ആശോഷങ്ങൾ ആഗതമായി. അത് ആശോഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാണിതോക്കേ അർത്ഥമാക്കപ്പെടുക?

107. സമുദ്രത്തിന്റെ ഭാഗം ശമിപ്പിക്കാൻ പര്യാപ്തമായ ജലം ഭൂമിയിൽ കണ്ണെത്താനാവുകയില്ല. ഉദ്ദീപ്തതമായ അഗ്നിക്ക് എവിടെനിന്നും ചുടുകണ്ടതും?

108. പുജയ്ക്ക് ആവശ്യമായ എല്ലാ വസ്തുകളും അങ്ങയുടെ സത്തയിൽ തന്നെ പരിപൂർത്തമായിട്ടുണ്ട്. ഹേ ശ്രീ സമർത്ഥ ഗുരുരാജാ, ആദിയിൽ തന്നെ അവ അങ്ങയുടെ ഭാഗമാണ്.

109. എൻ്റെ സംഭാഷണങ്ങളോഹം ഭാർഗ്ഗനിക പ്രസ്താവനകളോണ്. എന്നാൽ ആ സത്യം എനിക്ക് അനുഭവേദ്യമാക്കാൻ ആയിട്ടില്ല. അനുഭവരഹിതമായ എൻ്റെ സംഭാഷണം അർത്ഥരഹിതവും സകീർണ്ണവുമായ വെറും വാക്കുകൾ മാത്രമാണ്.

110. അങ്ങെയ്ക്ക് വിധിപ്രകാരമുള്ള പുജയാണൊക്കിൽ, എനിക്കെത്ത് അനുഷ്ഠിക്കണമെന്നുണ്ട്. എൻ്റെ സമർത്ഥ ഗുരുവരാ! അത് ചെയ്യുന്നതിന് ആവശ്യമായ ധനമില്ല.

111. അധികപക്ഷവും ഞാൻ അങ്ങയെ പുജിക്കുന്നത് വെറും എൻ്റെ ഭാവനയുടെ സഹായത്താലോണ്. കൂപാനിയേ, ആ പുജ അതായി തന്നെ ഈ അടിമയുടെതായി സീകരിച്ചാലും.

112. ഇപ്പോൾ ഞാൻ കണ്ണുനീരാൽ അങ്ങയുടെ തൃപ്പാദം കഴുകുന്നു. തമാർത്ഥ ഭക്തിയാകുന്ന ചടനം അരച്ചു കാലിൽ പൂശുന്നു.

113. അലങ്കാരവാക്കുകളാൽ നീംകുപ്പായമായ കഫ്റ്റിയുണ്ടാക്കി ഞാൻ അങ്ങയെ ആത്മാർത്ഥമായി അണിയിക്കുന്നു. ഭക്തിയുടെ ഈ പുണ്യപ്രായ അങ്ങയുടെ കഴുത്തിലണിയിക്കുന്നു.

114. എനിലുള്ള ഭൂർജ്ജുണങ്ങളുടെ ധൂപക്കൂട്ട് അങ്ങയുടെ മുന്നിൽ ഞാൻ എരിച്ചുകളയുന്നു. അശുദ്ധചേരുവയായിരുന്നിട്ടുകൂടി അതിൽനിന്നും ഭൂർജ്ജന്യം വമിക്കുകയുണ്ടായില്ല.

115. സദ്ഗുരുവിന്റെ മുന്നിലല്ലാതെ മറ്റാരിടത്താണ് ഈ ധൂപക്കൂട്ട് പുകച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ഈ ധൂപക്കൂട്ടിന് സംഭവിച്ചതെന്നോ അതുപോലെയാകുമായിരുന്നോ.

116. യുപക്രൂട്ട് അഗ്രിയിൽ എതിന്തപ്പോൾ, തൽക്കഷണം തന്നെ അതിന്റെ പരിമള്ളേതെ സ്വപർശികപ്പെടുകയും യുപക്രൂട്ടിൽ നിന്നും അത് പെട്ടെന്ന് വിട്ടകലുകയും ചെയ്തു.

117. അങ്ങയുടെ മുന്നിൽ, എല്ലാം ഭിന്നമാണ്. അശുദ്ധിയെല്ലാം അഗ്രിയിൽ കത്തിച്ചാവലാകുന്നു. എന്നാൽ നന്ന എല്ലായ്ക്കും അവ ശേഷിക്കുന്നു. ലോകം അത് കാണാറാകുന്നു.

118. ഒരിക്കൽ മനസ്സിലെ ദുർഗുണങ്ങളൈക്കെ കത്തിച്ചാവലായാൽ, മനസ്സ് പരിശുദ്ധമായിത്തീരും. ഒരിക്കൽ ഗംഗയുടെ അശുദ്ധി നീഞ്ഞികഴിഞ്ഞാൽ അത് പിന്നീട് സഹജമായ പവിത്രത യുള്ളതാകുന്നു.

119. വിലോഭനിയതയുടെ ദീപം എന്ന ജലിപ്പിച്ചാൽ, അതിൽനിന്നും, യമാർത്ഥത്തിൽ, ആത്മസംയമത്തിന്റെ തിള്ളക്കമുണ്ടാകും. ഹോ, ഗുരുവരാ! ഒഴിവിൽ ദാനമായി തന്നാലും.

120. പവിത്രമായ വിശ്വാസത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ അങ്ങ് ആസന സ്ഥനായാലും. ഭക്തിയാകുന്ന ദൈവദ്വാരം സ്വീകരിച്ചാലും.

121. ഭക്തിയുടെ ദൈവദ്വാരം ഭൂജിച്ച് അങ്ങ് അതിന്റെ സാരാംശം എന്നിക്ക് നൽകിയാലും. കാരണം എന്ന അങ്ങ യുടെ കുഞ്ഞാണ്. അങ്ങയുടെ പാലിന് എന്നിക്ക് അവകാശമുണ്ട്.

122. എൻ്റെ മനസ്സ് എൻ്റെ ഭക്ഷിണയായി എന്ന അങ്ങേയ്ക്ക് സമർപ്പിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും കർമ്മത്തിന്റെ കീർത്തിയോ അപകീർത്തിയോ എന്നിൽ അവശേഷിക്കുകയില്ല.

123. ഇപ്പോൾ, എത്രയും വിനയത്തോടും ഭക്തിയോടും എന്ന അങ്ങെയെ അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നു. ഹോ ദിവ്യനായ സായിനാമാ, ദയവായി അത് സ്വീകരിച്ചാലും.

പ്രാർത്ഥനാഷ്ടകം

124. (1) ശാന്തിമാനസദായക, ജ്ഞാനദ്രേഷ്ടാ സായിനാമാ കരുണാനിയേ അങ്ങ് ദയാസാഗരവും സത്യസരൂപനുമാണ്.

അജ്ഞാനത്തിമിരാനക്കാ!

125. (2) ജാതിമതാദിതനായ ഔഷ്യവരുന്നാണ് അങ്ങ്. ബോധാതീ തനും കാരുണ്യസ്വപ്പവുമായ അങ്ങ്, എനിക്ക് രക്ഷയേകിയാലും. ഹേ, ശ്രീരം്ഭി സായിനാമാ.
126. (3) അങ്ങ് ദൈവിക അജ്ഞാനത്തിൽ ആദിത്യനാണ്. വിജ്ഞാന ഭാതാവേ, സിഖിപ്രദായകാ, ഭക്തമാനസഹംസമേ, അങ്ങയുടെ തൃച്ചർന്നങ്ങളിൽ ശരണമേകണമേ!
127. (4) അങ്ങ് ബ്രഹ്മദേവനാണ്, ജഗദ്സംശ്കാവാണ്. ലോകപാലക നായ വിഷണുവാണ് അവിടുന്ന്. ത്രിലോക സംഹാരകനായ സാക്ഷാൽ രൂദനുമാണ് അങ്ങ്.
128. (5) ഭൂമിയിൽ അങ്ങില്ലാത്ത ഇടമില്ല. എവിടെയാണെന്നുവിട്ടു നില്ലാത്തത്. സർവ്വജ്ഞനായ സായിനാമാ, അങ്ങ് എല്ലാ ഹൃദയങ്ങളിലും അധിവസിക്കുന്നു.
129. (6) ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെല്ലാം മാപ്പാക്കണമെന്ന് ഞാൻ സവി നയം അപേക്ഷിക്കുന്നു. സന്ദേഹത്തിൽനിന്നും സമേംഹ തതിന്റെയും തിരമാലകൾ പൊടുനുനെ നീക്കിത്തരണമേ.
130. (7) അങ്ങ് പശുവും ഞാൻ പശുക്കുടിയുമാണ്. അങ്ങ് ചട്ടനാണ്. ചട്ടകിരണങ്ങളാൽ പ്രവീകൃതമാകുന്ന ചട്ടമൺഡിയാണ് അങ്ങ്. ദിവ്യഗംഗയ്ക്ക് സമാനമായ അങ്ങയുടെ തൃച്ചർന്നങ്ങളിൽ ഈ ഭാസൻ ബഹുമാനപൂർസ്ത്തം നമിക്കുന്നു.
131. (8) അങ്ങയുടെ കൈകുറിഞ്ഞിൽ എൻ്റെ തലചായ്ച്ചു, അനുഗ്രഹത്തിനായി പ്രഭുവിനോട് ചോദിക്കുന്നു. എൻ്റെ സക്കടത്തിൽ നിന്നും അസാധ്യതകളിൽനിന്നും വിമുക്തനാക്കിയാലും. ഈ ഗന്ധം അങ്ങയുടെ ഭൂത്യനാണ്.
132. ഈ പ്രാർത്ഥനാഷ്ടകവുമായി ഞാൻ അങ്ങയ്ക്ക് മുന്നിൽ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിക്കുന്നു.എൻ്റെ പാപങ്ങളും (അയോധ്യ തകളും), ദുരിതങ്ങളും ഭാരിദ്വാം ഈല്ലാതാക്കിത്തരണമേ.

133. അങ്ങ് പശുവും ഞാൻ പശുക്കുടിയുമാണ്. അങ്ങ് അമ്മയും ഞാൻ കുട്ടിയും. പാരുഷ്യമാർന്ന വികാരങ്ങളാനും എന്നി ലേക്ക് അടുത്തുവരാൻ ഇടയാക്കരുത്.

134. അങ്ങ് മലയഗിരിയിലെ ചട്ടമരമാണ്.
 ഞാൻ കള്ളിമുൾച്ചടിയാണ്.
 അങ്ങ് ഗോദാവരിയിലെ ജീവദായകമായ തീർത്ഥമാണ്.
 ഞാൻ പാപികളിൽ മുന്പനും.

135. അങ്ങയുടെ 'ദർശന' ലഭ്യമായതിനുശേഷം എൻ്റെ ദൃഷ്ടമാനസ തതിൽ മാലിന്യങ്ങൾ മാറ്റമില്ലാതെ അവശേഷിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഗുരുവരും ആർക്കാണ് അങ്ങെ യെ ചട്ട ന മെന് അഭി സംബോധന ചെയ്യാനാവുക.

136. കസ്തുരിയുടെ സാമീപ്യത്താൽ പൊടികൾപോലും വിശ്രഷ്ട ഗുണം പ്രാപിക്കുന്നു. പുഷ്പമാലയും കൊരുക്കുന്ന ചരടിനും പുഷ്പത്തിണ്ണ് സുഗന്ധമുണ്ടായിരിക്കും.

137. ഇതേപോലെയാണ് മഹാത്മാകല്ലും. ആരാനോ അവരുടെ സ്വർശനും സാധിക്കുന്നത്, അവർക്ക് മഹത്യത്തിണ്ണ് ഒരംശം പകർന്നുകൊടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

138. വിഭൂതിയും സിംഹത്തോലും കാളയും ശിവൻ്റെ പ്രതീകാത്മക മായ ഭാഗങ്ങളായതിനാൽ, ആ വസ്തുകളും എല്ലാഭാഗത്തും നിന്നുള്ള പ്രശംസകൾ പാത്രമായി.

139. യമുനാതീരത്ത് വ്യുദാവനത്തിൽ ശോപബാലമാർക്ക് വിനോദ തതിനായി വിശ്വപ്രഭു "ഭാഹികല" (ഉറിയടി) അവതരിപ്പിച്ചു. അത് വിദ്യാന്മാരാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും വാഴ്ത്തപ്പെടുകയും

140. ഇതേപോലെ ഞാൻ പാപിയാണെങ്കിലും അങ്ങയുടെ സംരക്ഷണയിൽ കീഴിലാണ്. എൻ്റെ പാപത്തിണ്ണ് അവസ്ഥയിൽനിന്നും ഹേ ഗുരുവരു, അങ്ങ് വിമോചിപ്പിക്കുകയില്ലോ?

141. ലാകികമായോ ആത്മീയമായോ എനിക്ക് തൃപ്തികരമായ വസ്തുക്കളെല്ലാം, ഹേ, ശുരുതാജാ, അങ്ങ് എനിക്ക് നൽകുമെന്നതിൽ എനിക്ക് സന്ദേഹമില്ല.

142. അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ എനിക്ക് മനോനിയന്ത്രണം സാധിക്കുന്നു. സമുദ്രം മാധുര്യമുള്ളതെക്കിൽ അതിലെ ജീവികൾ എന്തിന് ഉപ്പുരസത്തെ ഭയക്കണം?

143. സമുദ്രങ്ങൾ മധുരമുള്ളതാക്കാൻ അങ്ങങ്ങൾക്ക് ശക്തിയുണ്ട്. ആയതിനാൽ ഭാസ്ഗനുവിശ്രീ ഹർജിയും അങ്ങ് അംഗീകരിച്ചാലും.

144. എനിക്ക് എന്ത് മേരുകൾ കുറവുണ്ടെങ്കിലും അവയെല്ലാം അങ്ങയുടെ കുടിയണ്ണ്. അങ്ങ് ആഖ്യാതമിക ശുരുക്കമൊരിൽ സർവ്വദ്രോഷംനാണ്. അതുകൊണ്ട് വരദാനമേകുന്നതിൽ കുറവും വരുത്തരുതെ

145. ഇപ്പോൾ, ഞാനെന്തിന് ഏറെ സംസാരിക്കുന്നു? അങ്ങ് എൻ്റെ ഏകാശയമാണ്. അമ്മയുടെ കൈവല്യത്തിലുള്ള കുടികൾ സ്വാഭാവികമായും ഭയത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല.

146. ആരാഞ്ഞോ ഈ സ്ത്രോത്രം പ്രേമപൂർവ്വം വായിക്കുന്നത് അവരുടെ ആഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം, പ്രഭോ! പൂർത്തീകരിച്ചാലും.

147. ഈ സ്ത്രോതത്തിന് അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹം ഞാൻ യാചിക്കുന്നു. ആരിതം അനുഭവിക്കുന്നവർ ആരാധാലും ആത്മാർത്ഥമായി ഒരു വർഷം ആലപിച്ചാൽ എല്ലാ ആരിതങ്ങളും ഇല്ലാതാകും.

148. എല്ലാ വ്രതസ്നാനങ്ങൾക്കുശേഷം ഈ സ്ത്രോതരംസ്ഥിരമായി ജപിച്ചാൽ ഹൃദയശുഖിയും സദ്വികാരങ്ങളുമുണ്ഡായിത്തീരം.

149. ഈ സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ, എല്ലാ വ്യാഴാച്ചയയും സദ്ഗുരുവിനെ മനസ്സിൽ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് ഈ കീർത്തനം ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

150. ഈപോലും കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ എല്ലാ ഏകാദശിക്കും ഈ സ്ത്രോത്രം വായിച്ചാൽ ഫലസിഖി ഉണ്ടാവും.

151. വിശാസന്തോശ ആരാഞ്ഞോ ഈ, ജപിക്കുന്നത്, ശുരുവിശ്രീ

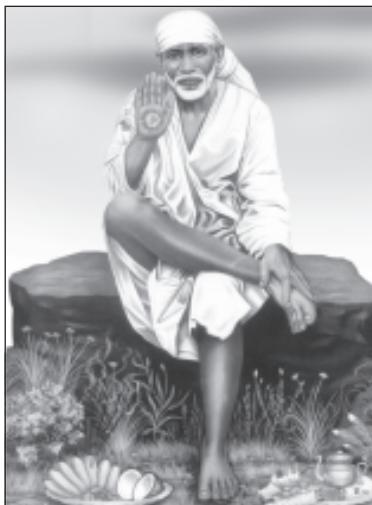
അരനുഗ്രഹത്താൽ പരമമായ ആദ്യാത്മിക പുരോഗതിയുണ്ടായി തീരും. ഭൗതികമായ ആഗ്രഹങ്ങളിൽ പുർണ്ണ തൃപ്തി ഉണ്ടായവർക്ക് എല്ലാ ബന്ധങ്ങളിൽനിന്നും മോചിതരാക്കുന്നതാണ്.

152. ഈ സ്ത്രോതരം ആവർത്തിച്ച് പാരായണം ചെയ്താൽ മനം ബുദ്ധിപോലും കുശാഗ്രബുദ്ധിയുള്ളവനായിത്തീരും. യാദ്യച്ഛിക മായി ഏതെങ്കിലും ഒരാൾ അൽപ്പായുസാണെങ്കിൽ സ്ത്രോതരു ജപത്തിൻ ഫലമായി നുറു വർഷത്തിൽ കൂടുതൽ ജീവിക്കാൻ സാധിക്കും.
153. എവിടെ സന്പത്തിന് ക്ഷാമമുണ്ടാ, അവിടെ സ്ത്രോതരം വായിക്കുകയാണെങ്കിൽ ധനപതിയായ കുഞ്ഞേരൻ സയം തന്നെ വന്നുതാമസിക്കും. ഈത് സത്യമാണ്. അത് സംഭവ്യമായിരിക്കും.
154. സന്താനമില്ലാത്തവർക്ക്, കൂട്ടികൾ ജനിക്കും. ഈ സ്ത്രോതരു ജപത്തിലും രോഗികൾക്ക് സർവ്വദാതിങ്ങളും ഇല്ലാതാക്കും.
155. ഭിത്തിയും ദൂരിതങ്ങളും അപ്രത്യക്ഷമാക്കും. മാനൃത വർദ്ധിക്കും. ഈ സ്ത്രോതരത്തിൽ നിരന്തര പാരായണത്തിലും നാശമില്ലാത്ത ബൈഹാർത്ത പ്രാപിക്കാനാക്കും.
156. ഈ സ്ത്രോതരത്തെ ആദരിക്കുന്ന വിവേകശാലികൾ ഹൃദയത്തിൽ വിശ്വാസമുണ്ടാവും. ഈ സ്ത്രോതരത്തിൽ പ്രഭാവത്താൽ സംശയങ്ങൾക്കോ തെറ്റിഡാരണകൾക്കോ സ്ഥാനമുണ്ടാവുകയില്ല.
157. ഷിർദ്ദിഡിലേക്ക് തീർത്തയാത്ര ചെയ്യു. ബാബയുടെ പാദപത്മങ്ങളിൽ മനസ്സുറപ്പിക്കു. ദതിദ്രൂഢൈയും നിരാശരൂഢൈയും ആവശ്യങ്ങൾ നിവൃത്തിക്കുന്ന ആഗ്രഹസഹായം ചെയ്യുന്ന കല്പവ്യക്ഷമാണ് അങ്ങ്.
158. തന്തിരുവടികളുടെ പ്രചോദനം ഉണ്ടായതിനാൽ എനിക്കുപോലും ഈ സ്ത്രോതരം എഴുതാൻ സാധിച്ചു. നിസ്സാരങ്ങും അജ്ഞനുമായ എന്നപോലുള്ള ഒരാൾക്ക് എങ്ങനെ ഈ

സ്തോത്രം എഴുതാനായി.

159. 1840 ശകവർഷത്തിൽ, ഭദ്രപാദമാസത്തിലെ ശുക്ല പക്ഷത്തിൽ ഗണോശ ചതുർത്ഥി ദിവസം തിങ്കളാഴ്ച, രണ്ടാം പ്രഹാരത്തിൽ എ.ഡി. 1916 ബാബുയുടെ മഹാസമാധിക്ക് 37 ദിവസം മുന്ന് സൃജന്തമയത്തിന് മുന്ന് മണിക്കൂറിനുശേഷം.
160. ശ്രീ സായിനാമഗന സ്തുതിക്കുന്ന ഈ വിനിതോപഹാരം പരി പാവനമായ യമുനയുടെ കരയിലെ അഹാല്യദേവിയുടെ സമാ ധിക്കട്ടുത്ത് മഹേശ്വരത്തിൽവച്ചാണ് ഈത് പുർത്തിയാക്കിയത്.
161. വിവ്യാതത്തീർത്ഥമായ മഹേശ്വരക്കടുത്ത് വൈച്ഛാണ് ഈത് പുർണ്ണ മാകുന്നത്. എൻ്റെ ഹൃദയത്തിൽ ആവസിച്ചു ഈതിലെ ഓരോ വാക്കും ശ്രീ സായിനാമഗൻ ഉച്ചരിക്കുകയായിരുന്നു.
162. സർവ്വ സന്ധ്യാസിമാരുടുക്കയും യോഗികളുടുക്കയും വിനിത ഭൂത്യ നായ ഭാസ്ത്രനുവിഞ്ഞേ ശിഷ്യനായ ഭാമോദരനാണ് ഈതിന്റെ തനി പകർപ്പുട്ടത്തത്.
163. അങ്ങയോഡാപ്പം ശാന്തിയുണ്ട്. ശ്രീ സായിനാമഗന സ്തുതി ക്കുന്ന ഈ വിനിതോപഹാരമായി സംസാരസാഗരം താണ്ഡാൻ നിങ്ങൾക്ക് സഹായകമാവാട്ട. ഭാസ്ത്രനു വിശ്വാസത്തോടും ബഹുമാനത്തോടും ഈ പ്രാർത്ഥന പാണ്ഡ്യരംഗന് സമർപ്പിക്കുന്നു.
164. ശ്രീ സായി ഹരിഹരനുള്ള ഈ തിരുമുത്തിക്കാഴ്ച സമർപ്പിക്കാൻ അനുവദിച്ചാലും. പ്രദേശ, തൈപ്പാള അനുഗ്രഹിച്ചാലും. ആഗ്രഹസഹായികരണം നൽകുന്ന (പുണ്യാലീകവരം) ഹരിവിംല താൻ വീണ്ടും സീതാകാന്തനെ വിളിക്കുന്നു. ജയ ജയരാമാ! പാർവ്വതീപത്രേ ഹര ഹര മഹാദേവോ!
ജയ് സദ്ഗൃഹ സായിനാമ. താനിത്
അങ്ങയ്ക്കായി സമർപ്പിക്കുന്നു.
ഹോ പ്രദേശ! തൈപ്പാള അനുഗ്രഹിച്ചാലും.

ഓം ഹരിശ്രീ ഗണപതയെ നമഃ

ശ്രീ സായി സത്ചരിതം

(ഹോമദിപാന്ത്)

കോഫീക്രേക്ഷൻ :-

ഷിർദ്ദിസായിരാം സനസ്ഥാൻ

ടക്കിന ഷിർദ്ദി തിരുവില്ലാമല,

തൃശ്ശൂർ ജില്ല, കേരള - 680588

ഫോൺ: 04884 - 282094, 281234.

**SRI SAI SACHARITHAM
(HEMADPANTH)
MALAYALAM
SAI BANDHU**

Distributed by:

**SHIRDHI SAIRAM SANASTHAN
DAKSHINA SHIRDHI**

THIRUVILWAMALA PIN - 680 588

THRISSUR (Dist) KERALA.

PHONE : 04884 - 282094, 281234

www.saikerala.org

E-mail saiintel@rediffmail.com

FIRST EDITION:- APRIL 2007 COPIES: 3000

ആമുഖം

ശ്രീഹോമദപാന്ത് മറാത്തിയിൽ പദ്യരൂപത്തിൽ രചിച്ച ഈ ശ്രദ്ധാർഹം എല്ലാ ക്ഷത്രിയരും നിത്യപാരാധാരണം ചെയ്തു വരുന്നതാണ്. ഈ ശ്രദ്ധാർഹം സപ്താഹമായി വായിച്ചു വരുന്നവർക്ക് പല അനുഭവങ്ങളും സിദ്ധിക്കും. ഈ സച്ചരിതം പട്ട വന്നത്തിൽ പൊതിഞ്ഞ് ആദരവോടെയും ഉറച്ച വിശ്വാസത്തോടെയും പാരാധാരണം ചെയ്യുക.

ഒന്നോ രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസം കൊണ്ടും ഈ സച്ചരിതം വായിക്കാം. അത് സായിനാമനേ പ്രസാദിപ്പിക്കാം. മറാറി ഭാഷ അറിയാത്തവരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഈ മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തത്. ഇതിന്റെ ഫലശ്രൂതി ഉപസംഹാരത്തിൽ ചേർത്തിയിട്ടുണ്ട്.

സ്തുതി

സദാസത്യരൂപം ചിദാനന്ദകരം
ജഗത് സംഭവസ്ഥാന സംഹാരഹേത്യം
സ്വരൂപത്രം മാനുഷം ദർശയന്നം
നമാമീശ്വരം സദ്ഗുരും സായീനാമം

പ്രസാധനക്കുറിപ്പ്

ഈ മഹാപുണ്യഗ്രന്ഥം നമ്മൾക്കുവേണ്ടി ശ്രീ സായിനാമനാണ് എഴുതിപ്പിച്ചത്, മഹാഭക്തനും ഇഷ്ടി തുല്യനുമായ ശ്രീ ഗോവിന്ദ് രാജുനാമ് ദഭോൽക്കർ മുഖ്യപ്രേസാഡ് ശ്രീ സായിനാമൻ അദ്ദേഹത്തിന് കനിഞ്ഞ രൂളിയ പ്രേരാണ് “ഹോമദ്ധ്യപാത” ശ്രീ സായിനാമനിൽ ഭക്തിപരവശനായി പദ്യരൂപത്തിൽ രചിച്ചതാണ് ഈ ദിവ്യമായ ശ്രീ സായി സച്ചരിതം.

ഗോവിന്ദരാവുവിരുൾ കുട്ടാംബ നാമമാണ് ദഭോൽക്കർ 1959 ചന്ദ്രമാസം മാർഗ്ഗശീർഷത്തിൽ വെള്ളത്ത പക്ഷം അഞ്ചൊം ദിനം ഈ സുകൃതി ജനിച്ചു. (ഭരദ്വാജ ഗോത്രം -ഗഹസ സാരസവത ഭ്രാഹ്മണ സമുദായം) അമു ലക്ഷ്മി അച്ഛൻ രാജുനാമ് - ഭാര്യ രൂഗ്നിണി ഭായി. സുചരിതയും പരമ ഭക്തയുമായ സതീരത്തം.

ഹോമദ്ധ്യപാതയിൽ 6 മകൾ. ഒരു പുത്രനും അഞ്ച് പുത്രി മാരും. 1922 ചെച്തെമാസത്തിൽ (മാർച്ച്-ഏപ്രിൽ) ആ പുണ്യ ആത്മാവ് ശ്രീ സായി സച്ചരിതം എഴുതുവാൻ തുടങ്ങി. 1929 ജേയഷ്ഠമാസത്തിൽ (മെയ്-ജൂൺ) എഴുതി പൂർത്തിയാക്കി.

1929 ആഷാംമാസം വെള്ളത്ത പക്ഷത്തിലെ 9-10 ദിവസം മഹാ സുകൃതിയായി ഹോമദ്ധ്യപാത ശ്രീ സായി നാമരുൾ തൃപ്പാദത്തിൽ ലഭിച്ചു.

விஷயாடுகூக்குமளிக

அலுவாயங் 1 (பேஜ் நாற்று)

பிளாமனைச்; ரோதன் பொடிகல்லுங்
அதிரீத் தாதுதிகமாய் பிராயாங்குவுங்.

,, 2 - 7

இந் புஸ்தகம் ஏழூதுநின்றீர்க் குடே
ஶவுங் அபரூபத்தியுங் யெருவுங்;
சூடுபிகிச் வாஹா; ஹேமந்பான் ஏந்
நாமகரனா; ஸுருவிரீத் அவஶ்யகத.

,, 3 - 19

ஸாயிவொவயுந அநூமதியுங் வார்தா
நவுங்; கெதறார்க் நியுக்தமாய் கர்ம
அப்; ஸுவயுந கமகச் சீபஶிவ
போலெ; ஸுவயுந மாதுநிர்விஶேஷ
மாய் ஸ்நேഹா ரோஹிலீர்க் கம; அமு
தவாளிகச்.

,, 4 - 27

ஸாயிவொவயுந ஷிர்தியிலேக்குத்த
அநாமன-ஜஷிமாருந பிவர்த்தனைச்;
ஷிர்தி ஒரு புஸ்திரீதமங் ; ஸாயி
ஸுவயுந வழக்கி வெவவேங் ; ராபீ
ஞுவவசங்; விடுத் தந்தங்; கஷீரஸாக
ரிரீத் கம ; தாங்காவிரீத் பிரயாக
ஸ்நாங்; ஸாயிவொவயுந அதுலு
த்தாண்துங் ஷிர்தியிலேக்குத்த அது
ஸுந்தரவுங்; மூனூ வாயகச்.

,, 5 - 39

பாங்படேலிரீத் கல்யாண பாந்தியோ
கொப்பு ஸுவயுந திரிச்சுவரவ்; “யா
ஸாய்” ஏந் ஸஂஸோயன செத்தத்;
மரு யோகிக்குமாயி ஸுவர்க்கங்; உடுப்புங்

ദിനചര്യകളും ; പാദുകത്തിന്റെ കമ ;
മൊയ്തീനുമായുള്ള ശുന്തിയും ജീവി
തത്തിൽ വന്ന മാറ്റവും ; വെള്ളം എന്നു
യാക്കി മാറ്റിയത്; ജവഹർ അലി.

6

-

51

രാമനവമി ഉത്സവവും മസ്ജിദിന്റെ കേടു
പാടു തീർക്കലും-ഗുരു കരസ്പർശത്തി
ന്റെ ശക്തി;

,,

7

-

63

വിസ്മയാവഹമായ അവതാരം ; ബാബു
യുടെ സ്വഭാവം ; യോഗസാധനകൾ ;
സർവ്വ വ്യാപിത്തത്രം കൂഷ്ഠംരോഗി ഭക്ത
ന്റെ സേവനങ്ങൾ; കപർഡിയുടെ മകൻ
പ്ലേഗ്; പന്യർപ്പുർ യാത്ര.

,,

8

-

74

മനുഷ്യജനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം; ബാബു
ഭിക്ഷ യാചിക്കുന്നു; ബാധാജബായിയുടെ
സേവനം; സായിബാബയുടെ ആവാസം;
കൂഷ്ഠൻചന്ദ്രിനോടുള്ള ബാബയുടെ സ്വന്ന
ഹിന്ദി.

,,

9

-

81

ഷിർദ്ദി വിട്ടുപോകുന്നോൾ ബാബയുടെ
നിർദ്ദേശം സ്വികരിച്ചിം നിഷ്പയിച്ചിം പ്രവർ
ത്തിച്ചുല്ലുള്ള അനുഭവങ്ങൾ; സന്ധ്യാസവും
അതിന്റെ ആവശ്യവും; താർക്കല്ല കുടും
ബത്തിന്റെ അനുഭവങ്ങൾ; ബാബു സുവ
മായി ഭക്ഷിച്ചത് എങ്കിനെ?

,,

10

-

90

സായിബാബയുടെ ജീവിതരീതി; ഉറങ്ങുന്ന
പലക; ഷിർദ്ദിയിലെ താമസം; ഉപദേശ
ങ്ങൾ; എഴിയലാവാ; എഴുപ്പവഴി.

സായി എന സഗൗണബേഹമം; ദോക്കൽ
പണ്ഡിതിരുൾ ആരാധന; ഹാജിസിഡിവ്
ഹാൽക്കെ; പഞ്ചതാളിലുള്ള നിയന്ത്രണം

98

,,

12

-

104

സായിലിലകൾ; കാക്കാമഹാജനി; ധൂമം
ഡിലൈ വക്കീൽ; മിസ്റ്റില്ല് നിമോൺകാർ ;
മുലായ് ശാസ്ത്രി ; ഒരു ദോക്കൻ.

,,

13

-

111

കൃടുതൽ സായലിലകൾ ; സുവക്കേടു
കൾ മാറ്റി; ഭീമാജി പട്ടേൽ; ബാലാഷിംഹി;
ഭൂട്ടി; അലാർദിസ്യാമി ; കാക്കാമഹാജനി ;
ഹർദ്ദയിലെ ദത്താപാത്ര; മായ യുടെ
അച്ചിന്ത്യശക്തി

,,

14

-

118

രത്തൻജിഖാധിയ; യോഗി മഹലി സാഹാൻ്റ്,
ദക്ഷിണ മീമാംസ

,,

15

-

126

നാരദീയ കീർത്തന പദ്മതി; ചോർക്കാ
രിരുൾ ചായ; രണ്ട് ഗൗളികൾ.

,,

16, 17

-

131

ബൈഹ അഞ്ചാനം കഷണ നേര റംകാണ്ട്
നേടാൻ വന്ന ധനികൻ.

,,

18, 19

-

139

ഹോമദ്ദപാന്തിനെ സ്വീകരിച്ചവിധം മിസ്റ്റർ
സതേ; മിസ്റ്റില്ല് ഓർ മുവ്; നല്ല ചിന്തകൾ
ഹലവത്താക്കൽ; ഉപദേശങ്ങൾ; അപലഹി
ക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയും പാഠങ്ങൾ ; പ്രാരംഭ
വാക്യങ്ങൾ.

അമ്യും	20	(പേജ് നമ്പർ)
ഭാസ്തനുവിശ്രീ പ്രശ്നം പതിഹരിച്ചത് ; ഇംഗ്ലോപനിഷത്ത്.	159	
„	21	-
മുഖവും ; ജീഷിമാർ എന്ന സ്ഥാപനം ; മിസ്റ്റർ താക്കുർ; അനന്തരാവു പതൻകർ; പസർപ്പുർ വകീൽ	166	
„	22	-
മുഖവും: പാസ്യുകടിയിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കൽ; മിരിക്കാർ ; ഭൃതി ; അമീറിഷകാർ ; ഹേമദ് പാന്ത്; പാസ്യുകരളു കൊല്ലുന്നതിൽ ബാബ ക്കുള്ള അഭിപ്രായം.	173	
„	23	-
മുഖവും; ദോഗവും ഉള്ളിയും ; ശാമയെ പാസ്യുകടിച്ചത്; കോളറാ ഓർഡിനർസ് ലംബനം; ഗുരുഭക്തിയുടെ ചടങ്ങ്.	181	
„	24	-
പനക്കലീപ്; ഹേമദപാന്ത്; സുദാമ അന്ന ചിൻ ചാനിക്കറും മാവ്സിബാധിയും	188	
„	25	-
ദാമു അനനാകാസർ; കച്ചവടവും അമുലീ ലയും.	195	
„	26	-
ആന്തരീക ആരാധന; ഭക്തപാന്ത്; ഹരി മുരു പിതാലു; ശോപാൽ അംബേദ്കർ.	203	
„	27	-
മുഖവും ; പരിപാവനമാക്കിയ പുസ്തകം കൊടുക്കൽ; ശാമയും വിഷ്ണുസഹസ്ര നാമവും; ദൈക്ഷിതിശ്രീ വിറ്റൽ ദർശനം; ഗീതാ രഹസ്യം; വപർബിമാർ.	210	

അമ്പായം	28		(പേജ് നമ്പർ)
		ഷിർദ്ദിയിലേയ്ക്കാകർഷിക്കപ്പെട്ട കുരുവി കൾ; ലക്ഷ്മീചാട്; ബർഹാംപുർക്കാർ; മേഖ; ഗംഗാ സ്നാനം തൃശു ലവും ലിംഗവും.	220
,,	29	-	231
		മട്ടാസി ഭേദനസംഘം; തത്ത്വാർത്ഥകാർ; കേപ്പറ്റപൻ ഹതെ; വാമൻകാർവേക്കർ.	
,,	30	-	241
		ഷിർദ്ദിയിലേ ക്കാകർഷിച്ച കാക്കാജി വൈദ്യ; പഞ്ചാബി രാംലാൽ; ശാമയുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ; കുഷ്ഠൽ ചാട്.	
,,	31	-	249
		ബാബയുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ അന്ത്യം. 1. സന്ധ്യാസി വിജയാനന്ദ് ; 2. ബാലറാം മക്കാർ; 3. നൃത്തകാർ; 4. മേഖി; 5. പുലി.	
,,	32	-	258
		ഗുരുവിനെയും ദൈവത്തെയും അനേ ഷിച്ച്; നിരാഹാരം; ബാബയുടെസർക്കാർ.	
,,	33	-	269
		ഉധിയുടെ മാഹാത്മ്യം; തേളുകുത്തിയതും പ്ലേഗ് സുവപ്പെടുത്തിയതും; ജാംഗരിലെ അത്തുതം; നാരായണൻ രാവിശ്രേഷ്ഠ സുവ ക്കേട്, ബാലാ ബുവസുതാർ ; അപ്പാ സാഹാബ്യ കുൽക്കർണ്ണി ; ഹരിഭാവു കാർണ്ണികൾ.	
,,	34	-	281
		ഉധിമാഹാത്മ്യം തുടർച്ച - ഡോക്കംഗുടെ മരുമകൻ; ഡോകർ പിരെള്ളു; ശാമയുടെ സഹോദര പത്തനി; ഇറാഞ്ഞി പെൺകുട്ടി; ഹർദ്ദിയിലെ മാനുൻ; ബോംബൈയിലെ മാനു	

പരീക്ഷിച്ചു ഫലപ്രദമായി കണ്ണു-കാക്കാ
മഹാജനിയുടെ സുഹൃത്തും മുതലാളിയും;
ഉറക്കമില്ലാത്ത സംഭവം; ബാലപട്ടിൽ
നിവാസ്കർ; സായി സർപ്പരൂപത്തിൽ

289

” 36 - 299

രണ്ടു ഗ്രോവാമാന്യന്മാർ ; മില്ലിസ് ഒന്നറംഗ
ബാങ്കർക്ക് കൂട്ടി ജനിച്ചത്.

” 37 - 308

ചാവടി എഴുന്നള്ളിപ്പ്.

” 38 - 314

ബാബയുടെ പാചകപാത്രം ; ക്ഷേത്രങ്ങ
ളോട് അവഗണന കാണിച്ചതിന്; കൂട്ടിക
ലർത്തിയ ഭക്ഷണം; ഒരു കോപ്പ് മോർ.

” 39 - 322

ബാബയുടെ സംസ്കൃത പരിജ്ഞാനം ;
ഗീതാഫല്ലാകം വ്യാഖ്യാനിച്ചത്; സമാധി
മന്ത്രം നിർമ്മിച്ചത്.

” 40 - 333

മില്ലില്ല ദേവിന്റെ ഉദ്യാപനത്തിൽ സംബ
ന്ധിക്കൽ; ഹോമദശാന്തിന്റെ വീട്ടിൽ ചിത്ര
രൂപത്തിൽ വന്നത്.

” 41 - 340

ചിത്രത്തിന്റെ കമ്പ; കീറത്തുണി മോഷ്ടി
ക്കൽ; അഞ്ചാനേശ്വരി പാരായണം.

” 42 - 347

മഹാസമാധി - സുചന കൊടുത്തത്; ഭാദാ
പട്ടഡലിനെയും, താത്യാ പട്ടഡലിനെയും
മരണത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിച്ചത്; ലക്ഷ്യി
ബാധി ഷിൻഡൈക്ക് ധർമ്മം കൊടുക്കൽ;

			(പേജ് നമ്പർ)
അന്ത്യ നിമിഷം; ബാബു എല്ലാ ജീവജാല അള്ളിലും കുടികൊള്ളുന്നു.			
അഭ്യാസം	43, 44	-	355
	മഹാസമാധി തുടർച്ച - തയ്യാറെടുക്കൽ; സമാധി മന്ത്രം; ഇഷ്ടിക ഉടയ്ക്കൽ; 72 മൺക്കുർ സമാധി; ജോഗിരേൾ സന്ധാസം, അമൃതവാണികൾ.		
„	45	-	365
	കാക്കാസാഹൈബിരേൾ സംശയവും ആനന്ദ റാവുപിരേൾ ദർശനവും; കിട്ടുപലകയെല്ലാം.		
„	46	-	373
	ബാബുയുടെ ഗയായാത്ര; ആടുകളുടെ കമ്മ.		
„	47	-	379
	ബാബുയുടെ ഓർമ്മകൾ-പാസ്യം തവളയും.		
„	48	-	387
„	സദ്ഗുരുവിരേൾ ലക്ഷ്മണം ; ശിവദയ ; സപട് നേകർമ്മാർ.		
„	49	-	396
	ഹരിക്കന്നാബു; സോമദേവ് സ്വാമി; ചന്ദ്രാർ കാർ; സൗരദ്യത്തെല്ലാം.		
„	50	-	404
	കാക്കാസാഹൈബ് ഭീക്ഷിത്; ശ്രീ. തെവത്യ സ്വാമി; ബാലറാം യുരുമ്പൻ.		
ഉപസംഹാരം		-	413
	സദ്ഗുരു സായിയുടെ മാഹാത്മ്യം; പ്രാർ ത്ഥന; ഫലശുതി; പ്രസാദയാചന.		
ആരതി.		-	418